

Giới thiệu Khi Bác Sĩ Mở Hack

Thể loại: đô thị, hệ thống, võng du, hiện đại

Dịch: Cô Độc Chân Nhân

Một tên bác sĩ nghèo, mỗi tháng tiền lương chỉ có 2000 tệ, sinh hoạt chịu đủ loại áp lực!

Thế nhưng, một hôm nọ từ giấc ngủ tỉnh lại, hắn phát hiện mình có bản hack...

Muốn làm một ca phẫu thuật ruột thừa? Chỉ cần mở bụng dò xét:

Ngươi chạm đến ruột thừa: 【 Ruột thừa: Khỏe mạnh! 】

Ngươi chạm đến kết tràng: 【 Kết tràng: Khỏe mạnh! 】

Ngươi chạm đến ruột thừa: 【 Ruột thừa: Đây là quai ruột thừa viêm kết mù, lv15, quái vật hi hữu, đề nghị: Cắt bỏ ruột thừa! 】

Dao trên tay ngươi cắt xuống, cắt ruột thừa viêm hoàn thành.

【 Đỉnh! Đánh giết quái hi hữu ruột thừa, thu hoạch được: kinh nghiệm thuật cắt bỏ ruột thừa +100, nhân dân tệ +100, một kim khâu (màu trắng)! 】

...

Ngươi là một tên bác sĩ cấp cứu ngoại khoa, ngươi tỉnh lại sau giấc ngủ... Cứu người liền mạnh lên!

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Khi Bác Sĩ Mở Hack (Dịch)!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 1: Đời Sống Thành Trò Chơi, Mà Tất Cả Các Ngươi Đều Là Npc!

Tỉnh lại sau giấc ngủ, Trần Thương cảm giác ông trời đang đùa giỡn với mình!

Cấp cứu ca đêm luôn luôn làm người ta mệt mỏi, sau khi hết ca đêm, Trần Thương thật vất vả mới có thể nghỉ ngơi một chút, vốn muốn về nhà đi ngủ, thế nhưng mà buồn ngủ đến thực sự mở mắt không ra, dứt khoát ở phòng trực ban ngủ thiếp đi.

"Trần Thương, Trần Thương, mau dậy đi, phòng cấp cứu có bệnh nhân, ngươi đi hỗ trợ thay băng."

Cho dù là Trần Thương nhắm mắt lại, cũng biết âm thanh hơi có vẻ hùng hậu này là bác sĩ Trần Bình Sinh cấp trên của mình.

Hai năm kiếp sống cấp cứu này, để Trần Thương có một loại năng lực cho dù là ngủ cũng có thể mơ hồ trả lời: "Không được, ta buồn ngủ không đi nổi, ta muốn ngủ một chút."

Nhưng, Trần Thương vừa dứt lời, lập tức một âm thanh phảng phất đến từ sâu trong linh hồn truyền đến:

【 Đỉnh! Nhiệm vụ của NPC bác sĩ cấp trên Trần Bình Sinh: tiến hành thay băng, làm sạch vết thương sơ cứu cho người bệnh. Nhiệm vụ hoàn thành, ban thưởng: 1. Nhân dân tệ 20 nguyên. 2. Kinh nghiệm thay băng +20. 3. Kinh nghiệm +20. 】

Trần Thương lập tức bừng tỉnh!

Vội vàng từ trên giường ngồi dậy, vẻ mặt sợ hãi nhìn Trần Bình Sinh: "Lão đại, ngươi vừa mới nói cái gì?"

Trần Bình Sinh ngăn người: "Phòng khám bệnh có bệnh nhân ngoại thương, ngươi nhanh đi xử lý làm sạch vết thương một chút, ta lập tức có một ca giải phẫu, không còn kịp rồi."

Lập tức, một trận âm thanh tiếp tục truyền đến!

【 Đỉnh! Nhiệm vụ của NPC bác sĩ cấp trên Trần Bình Sinh: Tiến hành thay băng làm sạch vết thương sơ cứu cho người bệnh. Nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: 1. Nhân dân tệ 20 nguyên. 2. Kinh nghiệm thay băng +20. 3. Kinh nghiệm +20. 】

【 Có tiếp nhận hay không? Có! Không! 】

Thanh âm còn văng vẳng bên tai!

Ta nhỏ vào, chính mình bị cái gì vậy?

Tăng ca nên tăng thêm não tàn hả?

Không thể nào!

Giới Y học chưa bao giờ thiếu những đại lão chết bất đắc kỳ tử, cứ tiếp tục học lên cao, lên tới những quyền cao chức trọng kia, thường xuyên ra nước ngoài phát biểu luận văn học thuật, tham gia hội nghị học thuật, thỉnh thoảng xuất hiện tình huống nghỉ ngơi không tốt dẫn đến chết bất đắc kỳ tử.

Chẳng lẽ do mình tăng ca sinh ra ảo giác?

Nhưng hai chữ【 Có? Không? 】không ngừng quanh quẩn trong đầu.

Trần Thương bỗng nhiên ý thức được chuyện lớn xảy ra, đây cũng không phải là chuyện thay băng hay không, tăng ca hay không, mà tính nghiêm trọng của chuyện đã liên quan đến tương lai phát triển của hắn, uy hiếp đến tính hữu hiệu của chiến lược sức khỏe Trung Quốc!

Nghĩ tới đây, Trần Thương vội vàng đứng dậy, dùng nước lạnh rửa mặt nhiều lần.

Đáng tiếc, nước lạnh không làm cho âm thanh trong đầu óc hắn biến mất, ngược lại để hắn bình tĩnh lại.

"Ta đi giải phẫu, người nhanh đi thay băng, thuận tiện thay ta trực ban hôm nay."

【 Đỉnh! Nhiệm vụ của NPC bác sĩ cấp trên Trần Bình Sinh: Trong lúc Trần Bình Sinh phẫu thuật, thay hắn trực ban. Nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: 1. Nhân dân tệ 100 nguyên. 2. Trần Bình Sinh hảo cảm+ 2. 3. Kinh nghiệm+30. 】

Trần Bình Sinh nói một câu rồi rời đi.

Thuận tay còn lưu lại cho Trần Thương một cái nhiệm vụ!

Lúc này hắn đã tỉnh cả ngủ, đứng dậy mặc áo blouse trắng vào, hắn chặt vật đưa ra một quyết định.

Sau đó, hắn lựa chọn đối với hai nhiệm vụ là toàn bộ tiếp nhận.

Hắn muốn xem, đây rốt cuộc là não tàn mang tới ảo giác, hay là bản chân vàng hệ thống trong truyền thuyết.

Trần Thương là bác sĩ, nhưng mà cũng chơi không ít game, vì vậy đối với những thứ này cũng có hiểu biết.

Nhìn vào gương hít thở sâu một hơi, bỗng nhiên hắn trông thấy trên đầu mình có một cái mũi tên.

Trần Thương cẩn thận nhớ lại, hình như vừa rồi trên đầu bác sĩ cấp trên Trần Bình Sinh cũng có dấu hỏi!

Giống như... Giống như tiêu chí trên đầu NPC cấp nhiệm vụ trong trò chơi.

Nhưng mà trên đầu mình là cái gì, Trần Thương nghĩ tới đây, bỗng nhiên trước mặt hắn xuất hiện một cái màn hình giả lập.

【 Tính danh: Trần Thương 】

【 Chuyên môn: Bác sĩ 】

【 Đăng cấp: lv12: 960/1200 (bác sĩ dự phòng) 】

【 Kỹ năng chuyên môn:

Làm sạch vết thương, thay băng: Trung cấp: 1970/2000

Khâu lại vết thương da: Trung cấp: 1679/2000

Khâu lại gân cơ: Sơ cấp: 10/2000

Khâu lại mạch máu: Trung cấp: 102/2000

Hồi sức tim phổi: Trung cấp: 1500/2000

Đọc Điện tâm đồ: Trung cấp: 1490/2000 】

Trần Thương tròn tròn mắt, đây là thuộc tính của mình?

Mẹ ơi!

Trần Thương đã ý thức được một vấn đề, chính mình rất có thể là muốn phát đạt!

Đây rõ ràng chính là một trò võng du mình chơi đoạn thời gian trước!

Chỉ là... Cái hệ thống võng du này tựa hồ tới trong hiện thực.

Trước tiên giúp người bệnh thay băng, một hồi lại cẩn thận nghiên cứu.

Sau khi đẩy cửa ra ngoài, Trần Thương đến bên y tá đang đứng hỏi: "Bác sĩ Trần để bệnh nhân cần thay băng ở đâu?"

"Ồ đại sảnh, để ta đi gọi hắn, bác sĩ tiểu Trần người đến phòng xử lý chờ một chút."

Trần Thương gật đầu: "Được rồi, làm phiền người."

Trong lúc chờ đợi bệnh nhân, Trần Thương phát hiện, trên đầu mỗi người chung quanh đều có một cái mũi tên hoặc là dấu chấm hỏi.

Mũi tên rất phổ thông, Trần Thương tùy ý nhấn vào, có thể xem tin tức cơ bản của người khác.

Giống như tiểu y tá Tần Nhã Lệ vừa rồi.

【 Một cô gái mới vừa tiến vào bệnh viện không lâu, đang trong thời gian y tá thực tập. 】

Không cách nào nhìn rõ kỹ năng cùng tin tức cụ thể của đối phương.

Mà những người trên đầu mang dấu[?] kia hẳn là có nhiệm vụ, sau khi nhấn vào, Trần Thương phát hiện, nhận được nhắc nhở của hệ thống:

【 Trương Hiểu Yến tựa hồ có chuyện gì yêu cầu người hỗ trợ, đi tìm năng trò chuyện có khả năng thu hoạch được nhiệm vụ. 】

Trần Thương mặc dù thần sắc bình tĩnh, mặt không đổi sắc, nhưng mà lúc này nội tâm hẳn càng thêm có khuynh hướng là mình đã thu được một cái hệ thống không tầm thường.

Không bao lâu, Tàn Nhã Lệ mang theo bệnh nhân đi đến.

"Bác sĩ Tiểu Trần, đây chính là người bệnh. Cái kia... Ta trợ giúp người có được không?" Tàn Nhã Lệ có chút chờ mong, tới khoa cấp cứu một đoạn thời gian, mỗi ngày đều là nói lý thuyết và xem thực hành, chưa từng thực sự tiếp xúc cùng xử lý qua vết thương.

【 Đỉnh! Nhiệm vụ NPC Tàn Nhã Lệ thỉnh cầu: Đề Tàn Nhã Lệ giúp người trợ thủ xử lý vết thương, ban thưởng: 1. Nhân dân tệ 10 nguyên 2. Tàn Nhã Lệ hảo cảm +10. 】

Trần Thương cười cười: "Tốt lắm, vừa vặn không có người hỗ trợ, người giúp ta một tay đi."

Nhiệm vụ này ngu sao mà không làm, thuận tay liền là mười đồng tiền, tiền ăn một bữa cơm trưa đấy!

Hệ thống có lương tâm!

Tàn Nhã Lệ nghe xong, lập tức trở nên vui vẻ, mặt mày hớn hở nói: "Được rồi, ta đi lấy hộp thay băng."

Lúc này, Trần Thương dò xét người bệnh một phen, phát hiện trên đầu người bệnh cũng có một cái[?].

Người bệnh lúc này mặc quần đùi, đầu gối chân trái bị trầy một mảng lớn đầm máu, nhìn qua rất dọa người.

【 Trương Quốc Thắng lái xe điện té ngã trên đất, bị rách đầu gối, hỏi thăm cẩn thận có thể phát động nhiệm vụ. 】

Trần Thương cúi đầu xuống nhìn vết thương, đơn giản là trầy da, vết thương cũng không sâu, thấy đầm máu, kỳ thật xử lý cũng không phiền phức: "Người đây là cưỡi xe bị ngã, chà sát phải không?"

Trương Quốc Thắng hít vào một hơi nhẹ nhàng bên trong miệng, sắc mặt có chút thống khổ: "Ừm, đúng vậy a, chỗ khúc cua kia toàn là hạt cát, không cẩn thận bị trượt, thật đau, bác sĩ... Ta bị thế này có nghiêm trọng hay không?"

Trần Thương kiểm tra nửa ngày, an ủi: "Không nghiêm trọng, chỉ là bị thương ngoài da, không cần lo lắng, nếu như thật sự bị thương tới xương cốt, người cũng không đi được tới đây, ta rửa sạch vết thương, thay băng, băng bó cho người một chút là được."

Trương Quốc Thắng vội vàng gật đầu: "Đa tạ bác sĩ!"

【 Đỉnh! Người bệnh Trương Quốc Thắng quệt đầu gối nên bị thương, thỉnh cầu ngài cho trị liệu kịp thời, nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: 1. Nhân dân tệ 20 nguyên. 2. Làm sạch vết thương, thay băng kinh nghiệm +20. 3. Kinh nghiệm +30. 】

Chào hỏi người bệnh nằm tại trên giường xử lý, sau khi Trần Thương rửa tay, mở hộp thuốc ra, mang một cái găng tay y tế, nói với người bệnh: "Người kiên nhẫn một chút, một hồi có thể sẽ đau."

Trương Quốc Thắng nhếch nhếch miệng: "Được rồi... Tuy nhiên bác sĩ, ngài làm nhẹ nhàng tí, ta sợ đau."

Trương Quốc Thắng chừng năm mươi tuổi, thời điểm nói sợ đau cũng tự nhiên, không có nhăn nhó nhí nhố.

Sau khi Trần Thương rửa sạch vết thương, phát hiện hạt cát nhỏ dính vào dưới da, cần dùng cái kẹp kẹp ra, quá trình này sẽ tương đối đau.

Thời điểm Tàn Nhã Lệ thực tập đã trải qua những chuyện này, còn ở phòng giải phẫu một đoạn thời gian, chỉ là sau khi tới cái bệnh viện này, vẫn luôn tại cấp cứu xem bệnh, thời điểm bận rộn siêu cấp bận bịu, nhưng mà thời điểm rảnh rỗi cũng không ít, liền cảm thấy nhàm chán, dù sao tuổi trẻ mà, nhiều nhiệt huyết, cũng muốn đi theo thay băng, kỹ năng nhiều không hại thân.

Nhìn Trần Thương xử lý vết thương, Tàn Nhã Lệ cũng ngừng thở.

"Cho ta hai miếng băng gạc vô khuẩn!"

"Nước muối sinh lý 10 ml, cọ rửa một cái."

"Còn i-ốt."

...

Trần Thương nghiệp vụ thuần thực, loại vết thương này trên cơ bản chỉ là làm sạch vết thương cùng bôi thuốc, băng bó, nhìn đáng sợ, nhưng kỳ thật kết vảy cũng nhanh, không bao lâu sẽ khỏi.

Trần Thương học thủ pháp thay băng làm sạch vết thương trung cấp này từ bác sĩ cấp trên Trần Bình Sinh, mang theo Trần Thương một hai năm, một thân bản sự của Trần Thương này trên cơ bản đều là Trần Bình Sinh cầm tay chỉ việc mà ra.

Năng lực học tập của Trần Thương tương đối mạnh, bình thường cũng tương đối cố gắng, thích thực hành.

Trương Quốc Thắng nhìn đầu gối trái đã băng bó xong, cười cười: "Tiểu bác sĩ, kỹ thuật của người thật tốt, ta không cảm thấy đau chút nào, năm ngoái đầu gối phải của ta cũng bị như này, lúc ấy cũng đến nơi này xử lý nhưng đau lắm a!"

Trần Thương cười cười, không có xoắn xuýt lúc ấy ai thay băng: "Xem ra ngài ngã không chỉ một lần a, về sau cần phải chú ý, đã lớn tuổi rồi, xương cốt tương đối giòn, đại thúc người phải cẩn thận một chút, ta cũng không tán gẫu với ngài nữa, ta phải đi trực, Nhã Lệ người giúp ta thu dọn một chút, ta đi trực ban thay bác sĩ Trần."

Trần Thương không có cho Trương Quốc Thắng cơ hội tán gẫu, trong bệnh viện kiêng kị cái gì?

Chính là bác sĩ này tán gẫu với bác sĩ kia, Trần Thương không phải trẻ con miệng còn hôi sữa, loại nịnh nọt này cũng sẽ không bị nghiền, đối với ai thay băng tốt, ai thay băng kém, hẳn cười cười.

Tần Nhã Lệ gật đầu: "Được rồi, bác sĩ tiểu Trần ngài bận rộn rồi, ta đi thu dọn."

Sau khi Trần Thương rời đi, đến phòng trực ban, đóng cửa lại.

【Đỉnh! Nhiệm vụ thay băng của NPC Trần Bình Sinh hoàn thành, thu hoạch được 20 nguyên nhân dân tệ, 20 điểm kinh nghiệm thay băng, 30 điểm kinh nghiệm.】

【Đỉnh! Nhiệm vụ thay băng của NPC Tần Nhã Lệ hoàn thành, thu hoạch được 10 nguyên nhân dân tệ, Tần Nhã Lệ hào cảm +10.】

【Đỉnh! Nhiệm vụ trị liệu bệnh nhân Trương Quốc Thắng hoàn thành, thu hoạch được 20 nguyên nhân dân tệ, 20 điểm kinh nghiệm thay băng, 30 điểm kinh nghiệm.】

Liên tục ba âm thanh vang lên, Trần Thương bỗng nhiên nghe thấy điện thoại rung lên một trận.

Cầm lên xem, là tin tức trúng thưởng Alipay.

Sau khi mình sử dụng Alipay hai ngày trước, đạt được một cái thẻ rút thưởng, hiện tại lập tức đạt được bao lì xì năm mươi nguyên tiền mặt.

Nhìn thấy trong tay thực sự có vàng ròng bạc trắng, Trần Thương bỗng nhận ra, thời gian phát đạt của mình đã đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Cơ Hội Làm Bác Sĩ Chính Thức

Đến khi Trần Bình Sinh trở về đã là giữa trưa, nhìn thấy Trần Thương còn trong văn phòng, không có chút cảm giác tội lỗi nào: "Ai nha, còn ở đây sao? Ta còn tưởng rằng người đi rồi."

Trần Thương bắt đầu đi: "Lão đại, người đi một cái là hết ba giờ, người không phải chỉ là cắt cái ruột thừa sao? Cắt ba giờ... Cái ruột thừa này nặng cân vậy?"

Trần Bình Sinh cười ha ha một tiếng: "Tiểu tử nhà người, để người trực ban một chút nhiều chuyện như vậy, đi thôi, đi ăn cơm."

Trần Thương cười cười: "Lão đại, hôm nay ta mời người."

Trần Bình Sinh lập tức sững sờ: "Ồ! Phát tài?"

Trần Thương lắc đầu: "Không phải, hôm nay vui vẻ. Đi đi đi, hôm nay chúng ta không ăn ở phòng ăn, đi ăn tiệm cơm Lư gia đi."

Trần Bình Sinh: "Chờ ta thay quần áo, rửa tay, hôm nay vừa vặn có chuyện muốn nói với người một chút."

Tiệm cơm Lão Lư gia còn gọi là tiệm cơm Lư mù mù, ở ngay đối diện bệnh viện, là tiệm cơm người nhà y tá trưởng bệnh viện phổ ngoại khoa y mô, công nhân viên chức trong bệnh viện bình thường ăn cơm thường xuyên đến nơi này, sinh ý cũng không tệ lắm.

Lúc này đã qua giờ cơm, người không nhiều, trông thấy Trần Bình Sinh cùng Trần Thương đến, a di cũng cười nói đến: "Đại Trần tiểu Trần tới, sao hôm nay tới muộn như vậy, bận cấp cứu sao?"

Trần Bình Sinh cười cười: "A di, cho hai cái bát mì lớn."

Trần Thương tiếp lời: "Cộng thêm một cái Salad lạnh, hai cái trứng mặn, hai phần đậu rang."

Nói xong, Trần Thương trực tiếp cầm lấy điện thoại thuần thục quét thanh toán, không đắt, ba mươi năm khối.

A di kia trông thấy Trần Thương thanh toán, lập tức reu ghẹo nói: "Nha, hôm nay tiểu Trần phát tài sao?"

Trần Thương cười xấu hổ: "Hôm nay cao hứng."

Trần Bình Sinh cũng không ngăn cản, cùng Trần Thương hai người tìm một chỗ thanh tĩnh hẻo lánh ngồi xuống.

Trần Bình Sinh đốt một điếu thuốc: "Sáng hôm nay ta giải phẫu xong, vừa vặn gặp chủ nhiệm cùng nói chuyện chuẩn bị làm một lần phẫu thuật lớn, ta sẽ đi hỗ trợ làm trợ thủ. Ta nghe thấy bọn hắn trò chuyện một chuyện, bệnh viện chúng ta, gần nhất có thể có thay đổi nhân sự, nhân viên hợp đồng khoa có khả năng sẽ có một nhóm chuyển thành hợp đồng chính thức, người phải chuẩn bị thật tốt."

Trần Thương sững sờ, lập tức hai mắt sáng lên: "Thật hay ghê!"

Trần Bình Sinh phun ra vòng khói: "Đương nhiên là thật, ta lừa người cái này làm gì."

Trần Thương bán khoa tốt nghiệp tới Tỉnh Nhị Viện khoa cấp cứu, lúc ấy chiêu một nhóm cộng tác viên, cũng chính là nhân viên hợp đồng khoa, khoa cấp cứu tự nhận người, tiền lương cơ bản một tháng chỉ có 2200, không có năm hiểm một kim, càng không có tiền thưởng điểm cống hiến, nói trắng ra là làm việc vất lao động.

Dù sao, bệnh viện lớn như Tỉnh Nhị Viện này, công khai thông báo tuyển dụng nhân viên chính thức, nghiên cứu sinh cơ sở, trên cơ bản đều là tiến sĩ.

Một sinh viên chưa tốt nghiệp muốn làm ở bệnh viện lớn, cũng chỉ có thể làm một cộng tác viên.

Đồng Dương tỉnh tỉnh lị AY thị với tư cách thành thị hạng hai, mặc dù áp lực không giống thành thị hạng một, nhưng đối với Trần Thương, một hài tử từ trong thôn đi ra vẫn có chút không thờ nổi.

Hắn suy nghĩ ở đây học mấy năm kỹ thuật, chờ nhện đến trung cấp sẽ về nhà.

Bằng không mua nhà ở đây?

Một mét vuông một vạn năm, Trần Thương một điểm suy nghĩ cũng không có.

Nhưng, Trần Bình Sinh để đầu óc Trần Thương quay vòng lên, hợp đồng nhân viên chính thức của bệnh viện mặc dù không thể so với biên chế, nhưng hiện tại chữa bệnh cải cách, hợp đồng và biên chế đều là cùng làm cùng hưởng, hơn nữa quan trọng nhất chính là có điểm công hiến, người làm được nhiều sẽ kiếm được nhiều.

Bệnh viện này kiếm tiền cũng không phải chỉ là tiền lương cơ bản, kiếm được liền là điểm công hiến cùng tiền thưởng, tin tức này lập tức để Trần Thương hưng phấn lên.

Trần Bình Sinh nói:

"Người thật tốt chuẩn bị một chút, cộng tác viên ở bệnh viện chúng ta không có một trăm cũng có tám mươi, danh ngạch ta đoán chừng tối đa cũng chỉ có hai mươi cái, người biểu hiện tốt một chút, ta giúp người tìm chủ nhiệm nói chuyện một chút, nhìn xem có thể giúp người nói hộ một chút hay không"

Trần Thương cảm kích cười một tiếng: "Hắc hắc, vậy phải đa tạ lão đại rồi."

Trần Bình Sinh cười mắng một câu: "Hư tình giả ý, mau ăn cơm rồi trở về ngủ một giấc."

Trần Thương xấu hổ cười một tiếng, cầm lấy điện thoại, mở ra Alipay số dư còn lại báo, bên trong hiện tại có 21052. 5 nguyên, đây là tiền hắn để dành hai năm nay.

Một năm tổng cộng mới kiếm hơn hai vạn, Trần Thương trừ đi tiền ăn uống, tiền thuê phòng, hai năm để dành được hai vạn khối, đây đều là bớt ăn bớt mặc tiết kiệm mà có.

Trần Thương nhìn ảnh chân dung Trần Bình Sinh trong danh sách bạn bè, trực tiếp chuyển khoản 20000 nguyên.

Hắn biết Trần Bình Sinh đối với mình không sai, nhưng dù vậy cũng không thể để người ta làm việc không tiêu tiền à? Cũng không thể để người ta xuất tiền túi làm việc cho mình?

Không phải đạo lý này!

Trần Bình Sinh nghe thấy điện thoại di động kêu, cầm lên xem, phát hiện chuyển khoản, lập tức xệ mặt xuống, trừng mắt Trần Thương: "Người làm gì đấy?"

Trần Thương cười cười: "Lão đại, ta nhân sinh không quen ai, cũng không nhận ra người, càng không có phương pháp nào, ta cũng chỉ có chút tiền đó, ngài giúp ta nói một chút, nhìn xem được hay không, ta cũng không thể để ngài giúp ta làm việc mà còn mình xuất tiền túi được?"

Trần Bình Sinh không vui, đen mặt mũi chuyển tiền lại cho Trần Thương: "Chuyện này người chớ để ý, bằng môn tà đạo cũng đừng dùng trước mặt ta, thật tốt để cao kỹ thuật bản thân, bệnh viện chuyển mời nhìn chung quy vẫn là năng lực, ngày mai bắt đầu, chính người tự mình phẫu thuật đi, hai năm, cũng nên chính mình mổ chính, học một ít giải phẫu."

"Người là ngoại khoa, ta đoán chừng đến lúc đó khảo hạch hẳn là thi chính là cơ bản giải phẫu cùng thao tác cơ bản ngoại khoa, kiến thức cơ bản của người vững chắc, điểm ấy ta yên tâm, thế nhưng phương diện giải phẫu người còn phải bù lại một chút."

Hai người ăn cơm rất nhanh, Trần Bình Sinh buổi chiều còn phải đi làm, liền trở về bệnh viện, mà hôm nay Trần Thương làm ca tối, buổi chiều không có chuyện gì, trở về phải ngủ bù.

Sau khi trở về, Trần Thương căn bản ngủ không được, dù sao đạt được một cái hệ thống như thế, nếu chính mình không đi tìm hiểu kỹ càng, sẽ thật có lỗi với phúc phận mấy đời của mình.

Nghề nghiệp của mình là bác sĩ, cái này để giải thích, nhưng chuyên nghiệp cấp bậc là cấp 12 có ý gì?

【Đỉnh! Nhắc nhở: Cấp 1-20 là bác sĩ dự phòng, cấp 20-40 là bác sĩ chính thức, cấp 40-60 là phó chủ nhiệm bác sĩ, cấp 60-80 là chủ nhiệm bác sĩ, cấp 80-90 là danh y cấp tỉnh, cấp 90-100 là danh y toàn quốc. Có thể thông qua điểm kinh nghiệm thu hoạch được để thăng đẳng cấp nghề nghiệp của mình, nhắc nhở: Đẳng cấp cao có thể học tập đến kỹ năng nghề nghiệp cấp cao.】

Trần Thương sửng sốt, thì ra là ý tứ này, mình bây giờ là cấp 12, cũng chính là giai đoạn bác sĩ dự phòng.

Mà đẳng cấp kỹ năng chuyên nghiệp là sao?

【Đỉnh! Đẳng cấp kỹ năng chuyên nghiệp phân cấp là: Sơ cấp, trung cấp, cao cấp, đại sư cấp, hoàn mỹ cấp. Nhắc nhở: Kỹ năng cao cấp trở lên sẽ thu hoạch được thuộc tính đặc biệt.】

Trần Thương lập tức hôn mê rồi, cái gì là thuộc tính đặc biệt?

Chờ nửa ngày hệ thống không có bất kỳ nhắc nhở gì, xem ra yêu cầu chính mình phải tự thăm dò.

Độ thiện cảm thì sao?

Độ thiện cảm hôm nay xuất hiện, dù sao cũng phải cho cái giải thích chứ?

【Đỉnh! Độ thiện cảm đạt tới 60 có thể xem thuộc tính của đối phương, lại có thể phát động càng nhiều nhiệm vụ, chi tiết cụ thể mời thử nghiệm trong thực tiễn.】

Trần Thương mở ra thanh thuộc tính của mình, hắn bỗng nhiên trông thấy kỹ năng nghề nghiệp của mình【thay băng, làm sạch vết thương: 2010/2000(có thể thăng cấp)】đạt tới tiêu chuẩn thăng cấp.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nhiệm Vụ Hằng Ngày

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, kỹ năng cơ sở làm sạch vết thương, sơ cứu tăng lên cấp chí cao, thu hoạch được thuộc tính đặc biệt: 1. Trong lúc sơ cứu giảm bớt cảm giác thống khổ cho người bệnh.】

Trần Thương lập tức hiểu được!

Đây chính là cái gọi là thuộc tính đặc biệt?

Giảm bớt cảm giác thống khổ cho người bệnh là một loại năng lực, làm sạch vết thương cùng sơ cứu mặc dù là thao tác thường thấy nhất ở ngoại khoa, thế nhưng người khác nhau xử lý khác biệt như ngày với đêm.

Giống như bác sĩ cấp trên của mình, Trần Bình Sinh, khi hắn làm sạch vết thương cùng thay băng, người bệnh mười phần bình thản, hơn nữa người bệnh được hắn xử lý qua tỉ lệ nhiễm khuẩn cực thấp, khôi phục cũng tương đối nhanh, xem ra cái này hắn là thuộc tính đặc biệt.

Trần Thương dám cá, kỹ năng chuyên nghiệp của Trần Bình Sinh nhất định rất tốt, độ thiện cảm của mình cùng Trần Bình Sinh hẳn là đến 60 đi? Ngày mai đi bệnh viện tra xét một chút thuộc tính của Trần lão đại, nhìn xem người có tuổi thuộc tính của hắn đến cùng lộng lẫy bao nhiêu.

【 Đỉnh! Hoàn thành nhiệm vụ trực ban thay Trần Bình Sinh, thu hoạch được: 1. Nhân dân tệ 100 nguyên;2. Trần Bình Sinh hảo cảm +2. 3. Kinh nghiệm +30. 】

Vừa dứt lời, Trần Thương trông thấy nhóm Wechat sáng lên, có người phát một cái hồng bao.

Trần Thương linh cơ khẽ động, đoạt hồng bao!

Tay nhanh, là tổ đường cơ bản của bác sĩ ngoại khoa, huống chi Trần Thương đọc thần bao nhiêu năm..

【 Đỉnh! Thu hoạch được một trăm khối! 】

Trần Thương cười cười, xem ra hệ thống sẽ không để cho tiền của mình tới không minh bạch, thế này cũng tốt, tối thiểu không cần lo lắng bị tra, tài chính lại lịch không rõ ràng, nếu mà tra được, đừng nói các người không rõ, chính ta cũng không rõ.

Nhóm này là phòng nhóm nội bộ, bên trong đều là nhân viên công tác cấp cứu.

Sau khi cướp được hồng bao, lập tức trong nhóm náo nhiệt lên.

"Wow, Trần Thương người quá độc ác đi, một người đoạt một nửa! 100 khối tiền, lợi hại lợi hại." Một tên tiểu y tá cảm khái nói.

"Đúng a! 100 khối nha, vận may tiểu Trần không tệ lắm!" Y tá trưởng cũng nở nụ cười.

Nhìn mọi người nhao nhao ồn ào, Trần Thương cũng không tiện, chỉ nhấn một sticker cười to: "Yêu người cười vận khí cũng sẽ không quá kém!"

Lúc này, chủ nhân phát hồng bao xuất hiện, là khoa cấp cứu cùng năm với Trần Thương: Vương Khiêm.

Vương Khiêm cũng là bác sĩ cấp cứu ngoại khoa, chỉ có điều người ta không phải hợp đồng, mà là đường đường chính chính biên chế.

Vương Khiêm cười cười: "Ta cuối tuần sẽ tổ chức đám cưới, khoảng thời gian này vất vả mọi người."

Vương Khiêm mặc dù là thạc sĩ, thế nhưng sau khi đến đây lại đi theo bác sĩ cấp trên, bác sĩ cấp trên của Vương Khiêm gọi là An Ngạn Quân, là một bác sĩ ngoại khoa nghiêm cẩn, hiện tại đã là Phó chủ nhiệm, đối với Vương Khiêm cũng là trọng điểm bồi dưỡng.

Đám người trông thấy Vương Khiêm kết hôn, lập tức chúc mừng, Vương Khiêm là người địa phương, trong nhà có hai ba phòng nhỏ, đi làm lái xe là một chiếc Audi A4.

...

...

Mỗi ngày, Trần Thương rời giường tương đối sớm, sau khi ăn điểm tâm chạy bộ rồi mới đến chỗ làm, dù vậy, sau khi đến cũng mới hơn 7 giờ một chút, còn chưa tới thời gian giao ban.

Vừa mới đến chỗ làm, Trần Thương nghe thấy trong đầu truyền đến một âm thanh.

【 Đỉnh! Nhiệm vụ hằng ngày: Làm sạch vết thương thay băng mười lần. Nhiệm vụ hoàn thành, ban thưởng: Kinh nghiệm làm sạch vết thương, thay băng +30. Nhân dân tệ +50 nguyên. 】

Trần Thương lập tức vui mừng, hoàn thành nhiệm vụ này liền có 50 khối!

Nếu là nhiệm vụ hằng ngày, xem ra mỗi ngày đều hẳn là có mới đúng, nếu nói như vậy... Một tháng sẽ có thêm 1500 khối, cộng thêm nhiệm vụ chính thức, cuộc sống của mình lập tức sẽ được đảm bảo.

Khoảng cách tám giờ giao ban còn có một đoạn thời gian, mà cấp cứu hình như không có vội vàng.

An Ngạn Quân vừa vận từ bên ngoài đi tới, nhìn thấy Trần Thương đến, đầu tiên là sững sờ, lên tiếng chào: "Tiểu Trần tới thật sớm."

Trần Thương nhìn thấy trên đầu An Ngạn Quân mang một cái dấu chấm hỏi, tâm tư khẽ động, cười cười: "Nhà ta cũng gần đây, tới xem một chút có gì cần hỗ trợ hay không. An lão sư, tối hôm qua ngài làm ca đêm sao?"

An Ngạn Quân gật đầu: "Ừm, đúng vậy, cũng may tối hôm qua không có chuyện gì, ta mới vừa rồi còn cảm khái tối hôm qua gió êm sóng lặng, kết quả là đến một đám người, người có chuyện gì không?"

Trần Thương nghe xong, vội vàng nói: "Không có việc gì!"

An Ngạn Quân khó được cười một tiếng: "Giúp ta đi kiểm tra một chút? Tiểu Vương kết hôn, ta một người cũng làm không kịp."

Trần Thương liền vội vàng gật đầu: "Được rồi!"

【 Đỉnh! Nhiệm vụ của NPC An Ngan Quân, giúp đỡ An Ngan Quân xử lý bệnh nhân, thu hoạch được An Ngan Quân độ thiện cảm +5, nhân dân tệ +20, kinh nghiệm +30. 】

Trong lòng Trần Thương vui mừng!

Quả nhiên có nhiệm vụ, 20 khối tiền, cộng thêm 30 điểm kinh nghiệm

Dễ chịu!

Sau khi đến đại sảnh cấp cứu, Trần Thương tròn tròn mắt, một đám trẻ con bảy tám tuổi oa oa khóc lớn, hơn nữa cả đám đều hoặc nhiều hoặc ít bị trầy da.

An Ngan Quân giải thích nói: "Sáng sớm hôm nay, một chiếc xe trường tiểu học bị trục trặc, vọt vào một cái rãnh nước, mười đứa bé này bị va chạm ngoại thương, cũng may không có vấn đề gì quá lớn, người giúp ta đi băng bó xử lý một chút vết thương đi."

Trần Thương gật đầu, đến trong đám người, nhìn một đám hài tử trên mặt rất nhiều vết máu, cũng không khỏi đau lòng.

Với vói y tá trực ban: "Lưu ty, hỗ trợ tổ chức một chút, trấn an bọn nhỏ một chút, ta tới băng bó vết thương cho bọn hần."

Lưu Yến nhẹ gật đầu, đứng dậy bắt đầu trấn an bọn nhỏ, mà Trần Thương trực tiếp vào phòng xử lý.

Lưu Yến mang theo một tiểu cô nương đi đến, cánh tay tiểu cô nương bị trầy da một đường, chảy không ít máu, phía trên hần là băng gạc băng bó tạm thời.

Trông thấy Trần Thương mặc áo blouse trắng, mắt to rung rung, ngậm lấy nước mắt: "Thức thức, cứu con... Con sợ..."

Trần Thương không khỏi mềm lòng, cười cười: "Đừng sợ, người chỉ bị trầy da, không có chuyện gì, mấy ngày là khỏe, thức thức giúp người băng bó một chút thì sẽ không có chuyện gì, có được hay không?"

Tiểu cô nương ngậm lấy nước mắt, nghiêm túc nhẹ gật đầu: "Nữ Nữ không sợ đau."

Trần Thương ừ một tiếng, liền bắt đầu chuẩn bị xử lý, kéo ra băng gạc trên cánh tay, Trần Thương nhìn thấy mấy vết rách không sâu không cạn, như cũ đang rướm máu.

Hắn cầm lấy nước muối vô khuẩn, tẩy rửa vết thương một chút, sau đó bắt đầu xử lý vết thương.

Đầu tiên là trừ độc, trừ độc rất dễ đau, dù sao còn i-ốt kích thích vết thương, cái này rất dễ gây nên đau đớn.

Vì lẽ đó, Trần Thương tận lực cẩn thận một chút, dù sao cũng là tiểu nữ hài nhi, sức chịu đựng khẳng định phải yếu một ít.

Thế nhưng là...

Giống như không hề đau đớn như tưởng tượng, nước mắt trong mắt tiểu nữ hài tử từ đầu đến cuối không có rơi xuống.

Sau đó là rửa sạch băng bó, rất thuận lợi!

Làm xong, Trần Thương thất một cái nơ con bướm trên băng gạc trên cánh tay tiểu nữ hài nh, cười nói: "Một tuần sau đến đây, thức thức giúp người mở nơ con bướm ra sẽ tốt! Có đau hay không?"

Tiểu nữ hài lắc đầu: "Không đau, cảm ơn thức thức!"

Tiểu nữ hài cuối đầu cảm ơn Trần Thương một cái.

Đề Trần Thương sưng sờ, cười cười: "Tốt, đi nghỉ ngơi đi, tiểu bằng hữu kế tiếp."

【 Đỉnh! Làm sạch vết thương thay băng +1, kinh nghiệm sơ cứu +5, kinh nghiệm +5, nhân dân tệ +5 nguyên. 】

Trần Thương sưng sờ, lợi hại, người khác là đánh quái thăng cấp, bạo kim tệ, chính mình là cứu người thăng cấp bạo tiền tài.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Ta Muốn Làm Mổ Chính

Tốc độ của Trần Thương rất nhanh, sau khi bọn nhỏ vào trong cũng không có khóc không náo chút nào.

Nguyên bản, An Ngan Quân còn lo lắng trong lúc Trần Thương sơ cứu vết thương chưa vững tay nghề, sẽ làm cho bọn nhỏ đau đớn hơn!

Dù sao người trẻ tuổi tương đối qua loa, nghĩ tới đây, tốc độ sơ cứu của An Ngan Quân tăng lên, sót ruột gấp xử lý xong, lập tức tranh thủ thời gian tới chỗ Trần Thương.

Thế nhưng khi tiến đến, nàng tròn tròn mắt.

Mấy hài tử đã băng bó xong ngồi ở chỗ đó, đàng hoàng, yên lặng.

An Ngan Quân nhin không được hỏi: "Tiểu bằng hữu, bị dọa sợ hả? Có đau hay không?"

Mấy tiểu hài nhao nhao lắc đầu: "Không đau!"

An Ngan Quân cười cười, sờ lên đầu của đứa bé, suy đoán bọn hần không biết sợ hãi để bọn hần hù dọa, dù sao, vừa rồi hần đổi thuốc cũng không có an tĩnh như vậy.

Mà lúc này, Trần Thương đang xử lý một tiểu nữ hài nhi, đầu gối của nàng bị quệt rách một miếng da, vụn bụi nhỏ li ti dính vào, yêu cầu rửa sạch cùng lấy ra rất nhiều hạt bụi, An Ngạn Quân nhũn mày, xử lý cái này có chút độ khó, vết thương tương đối nghiêm trọng, khẳng định đau!

Hắn đang chuẩn bị nói thì Trần Thương đã bắt đầu làm sạch vết thương.

Thế nhưng chỉ như thế tùy ý nhìn sang, An Ngạn Quân ngây ngẩn cả người.

Người trong nghề vừa ra tay liền biết có đúng hay không!

Thủ pháp làm sạch vết thương của Trần Thương có chút đặc thù?

Quả nhiên, trong lúc Trần Thương rửa sạch vết thương, tiểu cô nương nhăn mặt, nước mắt rung rung, thế nhưng nửa ngày không kêu thành tiếng.

An Ngạn Quân còn phát hiện, khi Trần Thương xử lý vết thương, nhưng chi tiết nhỏ kia nhưng đều chú ý mười phần!

Đối với rửa sạch bộ vị nhạy cảm mười phần cẩn thận... Mà cứ như vậy, có thể trên phạm vi lớn giảm bớt thống khổ cho người bệnh, thậm chí thông qua sơ cứu, có thể trình độ nhất định giảm bớt thống khổ vốn có!

Đây chính là khảo nghiệm trình độ bác sĩ.

An Ngạn Quân loáng thoáng nhớ qua, phòng khám Mayo có một chuyên gia chuyên môn nghiên cứu xử lý các vấn đề này: Làm sạch vết thương, sơ cứu làm người ta phiền nhất chính là đau đớn, mà chuyên gia ưu tú có thể thông qua giảm bớt đau đớn chỗ đau, giảm bớt lòng bất an của người bệnh, từ đó đạt tới hiệu quả lành lại nhanh hơn.

Vì thế, An Ngạn Quân cũng thử qua, nhưng tựa hồ hiệu quả bình thường, chính mình cũng không có cảm giác hữu hiệu giảm bớt thống khổ cho người bệnh, về sau, An Ngạn Quân cho rằng đây chỉ là khả năng tồn tại trên lý thuyết mà thôi.

Thế nhưng, lúc này Trần Thương tựa hồ thật làm được.

Trên phương diện giảm bớt đau đớn cho người bệnh, tiểu Trần làm được rất ưu tú a.

Nghĩ tới đây, An Ngạn Quân bỗng nhiên tràn ngập tò mò, hắn làm thế nào được?

Đây là một đồ vật rất có giá trị nghiên cứu, có thời gian có thể giao lưu trao đổi!

【 Đỉnh! An Ngạn Quân độ thiện cảm +5 】

Trong khi đang sơ cứu, Trần Thương bỗng nhiên ngẩn người, quay người nhìn thấy An Ngạn Quân nhìn chằm chằm cái mông của mình.

Hắn lập tức kinh sợ!

Dù sao cũng là Phó chủ nhiệm cấp cứu đầu, vạn nhất mạnh mẽ muốn tới, ta có phải nên cự tuyệt hay không?

Nghĩ tới đây, Trần Thương nhin không được co mông lớn lại, thậm chí đổi góc ngồi khác.

Nội tâm âm thầm hạ quyết tâm, về sau tuyệt đối không thể dùng chung nhà tắm cùng An chủ nhiệm, dù sao * *, ai còn nói phải chuẩn!

...

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, nhiệm vụ hằng ngày hoàn thành, thu hoạch được kinh nghiệm làm sạch vết thương sơ cứu +30. Nhân dân tệ +50 nguyên. 】

An Ngạn Quân tiến đến nhìn thoáng qua Trần Thương: "Vất vả, được rồi, người đi giao ban đi."

【 Đỉnh! Nhiệm vụ của NPC An Ngạn Quân hoàn thành, thu hoạch được An Ngạn Quân độ thiện cảm +5, nhân dân tệ +20, kinh nghiệm +30. 】

Trần Thương gật đầu, nhìn ánh mắt An Ngạn Quân nhìn mình tựa hồ có chút nóng bỏng, nhin không được giấu một cái dao phẫu thuật trên tay...

Vạn nhất... Cũng có cái chuẩn bị!

Nhưng, nghĩ đến mới sáng sớm chỉ làm một chút việc mà đã trực tiếp mang đến cho hắn 120 nguyên, Trần Thương lập tức cảm giác đắc ý.

Bỗng nhiên tâm niệm Trần Thương vừa động:

【 An Ngạn Quân, một tên bác sĩ ngoại khoa cự kỳ nghiêm túc, trước mắt độ thiện cảm: 15. 】

Mới 15 điểm độ thiện cảm?

Còn tốt!

Trái tim của Trần Thương mới hạ xuống.

...

...

Cái gọi là giao ban, kỳ thật chính là thông báo một chút chuyện tối ngày hôm qua cho bác sĩ trực ban hôm nay, tối hôm qua không có chuyện gì lớn, giao ban cũng tương đối thuận lợi.

An Ngạn Quân giao ban xong thì đổi quần áo tan việc.

Mà Trần Thương nhìn chằm chằm Trần Bình Sinh ngẩn người.

【 Trần Bình Sinh, một ngoại khoa bác sĩ kinh nghiệm phong phú, trước mắt độ thiện cảm: 60. Có thể xem xét tin tức cận kề! 】

Trần Thương vui mừng, có thể xem xét tin tức cận kề.

【 Tính danh: Trần Bình Sinh 】

【 Chuyên nghiệp: Bác sĩ 】

【 Đăng cấp: lv42:960/12600(Phó chủ nhiệm) 】

【 Kỹ năng chuyên nghiệp:

Kỹ năng ngoại khoa cơ sở:

Làm sạch vết thương sơ cứu: Đại sư: 3970/8000

Khâu lại vết thương ngoài da, gân, bắp thịt: Cao cấp: 1679/4000

Khôi phục tim phổi: Trung cấp: 1500/2000

...

Kỹ năng phẫu thuật:

Phẫu thuật cấp một:

Thuật cắt bỏ ruột thừa: Cao cấp: 277/4000

Thuật mở ra dẫn lưu: Cao cấp: 9211/4000

Thuật chữa bệnh nan y: Trung cấp: 292/2000

...

Phẫu thuật cấp hai:

Thuật nối ruột: Trung cấp: 656/2000

Thuật chữa bệnh viêm loét dạ dày: Cao cấp: 1999/4000

Thuật ruột thay đổi trở lại vị trí cũ: Cao cấp: 999/4000

Thuật cắt bỏ đại bộ phận dạ dày: Cao cấp, 1289/4000

...

Phẫu thuật cấp ba:

Phẫu thuật tá tràng, ruột non, kết tràng: Trung cấp: 555/2000

Thuật cắt bỏ tuyến giáp: Trung cấp: 799/2000

Thuật trị tận gốc ung thư bao tử (thuật cắt bỏ gần dạ dày, xa dạ dày, toàn bộ dạ dày): Trung cấp: 855/2000... 】

Sau khi xem xong, Trần Thương mắt lớn trừng mắt nhỏ, trên miệng như có một nắm cò chậm chạp không dám nói ra, sợ làm cho Trần lão đại hiểu lầm.

Nhưng... Thuộc tính này quá hào hoa!

Chính mình trước mắt cũng chỉ có kỹ năng cơ sở, ngay cả cơ sở nhất phẫu thuật cấp một đều không có, nhìn Trần lão đại người ta mà xem, phẫu thuật cấp một hai ba, một đống lớn, gánh nặng đường xa a.

Bất quá, Trần Bình Sinh đều cấp 42, cái này dựa theo phân chia thực lực cũng chính là tương đương với có trình độ Phó chủ nhiệm, mặc dù bây giờ chỉ là bác sĩ chính, nhưng trình độ rất cao!

Xem ra, hệ thống bình xét cấp bậc cũng không phải là đánh giá theo chức danh người đó, mà là dựa theo thực lực công bằng phân chia.

Chỉ là... Trần Thương có một chuyện không rõ, bác sĩ dự phòng đến bác sĩ chính yêu cầu chuyển chức sao???

Có phải là còn cần bằng chứng chuyên chế gì không?!

Bình thường đến nói, bệnh viện dựa theo trình độ phẫu thuật khó dễ, lớn nhỏ, phải chăng đã chia phẫu thuật làm bốn cấp:

Phẫu thuật cấp một: Đơn giản phẫu thuật cỡ nhỏ.

Phẫu thuật cấp hai: Phẫu thuật cỡ nhỏ cùng phẫu thuật cỡ trung đơn giản.

Phẫu thuật cấp ba: Phẫu thuật cỡ trung cùng phẫu thuật lớn bình thường.

Phẫu thuật cấp bốn: Phẫu thuật bệnh nan y, bệnh nặng cùng mới mở triển.

Mà đăng cấp phẫu thuật khác nhau, cũng cần đăng cấp bác sĩ khác nhau. Chẳng hạn như

Bác sĩ dưới bốn năm, có thể hiểu thành bác sĩ dự phong: Phạm vi phẫu thuật giới hạn trong cấp một.

Bác sĩ lâu năm bao quát bác sĩ chính: Phạm vi phẫu thuật giới hạn trong cấp hai, người được danh y chỉ đạo có thể làm phẫu thuật cấp ba.

Bác sĩ chính lâu năm: Phẫu thuật phạm vi giới hạn trong cấp ba, được người có chức danh chuyên nghiệp chủ nhiệm trở lên chỉ đạo, có thể làm phẫu thuật cấp bốn.

Khoa chủ nhiệm, Phó chủ nhiệm: Phẫu thuật phạm vi giới định tại cấp bốn, bản chuyên nghiệp phẫu thuật khá nhiều lúc, có thể làm cấp ba phẫu thuật.

Vì lẽ đó, Trần Thương hiện tại chỉ có thể làm một cấp phẫu thuật, đương nhiên, nếu có Trần Bình Sinh lão đại đem đóng lời nói, cũng có thể làm cấp hai phẫu thuật.

Trần Bình Sinh quay người nhìn xem Trần Thương nhìn mình chăm chăm nửa ngày, trong lòng có chút run rẩy, tiểu tử này mắc bệnh gì!

"Tiểu Trần! Tới, đi kiểm tra phòng với ta, một hồi có hai ca phẫu thuật, ngươi đi làm với ta."

Trần Thương: "Được rồi!"

Nhưng... Tại sao lại không có nhắc nhở nhiệm vụ chứ?

Trần Thương không hiểu.

Cấp cứu là có phòng bệnh, khoa cấp cứu Tỉnh Nhị Viện có sáu mươi giường bệnh, thuộc về phòng trọng điểm tiết kiệm, cũng là AY thị 120 điểm trung tâm cấp cứu, bình thường bề bộn nhiều việc.

Sáu mươi giường bệnh nhìn như rất nhiều, kỳ thật mỗi ngày đều đầy, dưới tay Trần Bình Sinh có mười hai bệnh nhân.

Người bệnh cấp cứu thời gian nằm viện không phải rất dài, trên cơ bản sau khi bệnh tình ổn định sẽ chuyển đến phòng khác.

Bệnh tình không ổn định... Một là chuyển viện, còn không thì về nhà làm tang lễ, dù sao ở phòng cấp cứu cũng không được bao lâu.

Kiểm tra phòng hao tổn ước chừng một giờ, bình thường đều là Trần Thương phụ trách xử lý bệnh nhân theo lời dặn của bác sĩ, viết bệnh lịch, sau đó Trần Bình Sinh đi phẫu thuật.

Hôm nay, Trần Bình Sinh sau khi tra phòng xong, nói với Trần Thương: "Sáng hôm nay có hai ca phẫu thuật, giường 19 cùng giường 21, hai người đều là viêm ruột thừa cấp tính, hôm nay muốn chuẩn bị phẫu thuật, bình thường đã nhìn rất nhiều, hôm nay ngươi nhìn một ca, làm một ca!"

Trần Thương nghe xong, lập tức khẩn trương lên.

Mặc dù bình thường hẳn thường xuyên nhìn phẫu thuật ruột thừa, thậm chí cảm thấy cực kỳ đơn giản, nhưng khi chân chính để hẳn mổ chính vẫn có chút khẩn trương.

Dù sao, cũng giống như đầu bếp cùng giúp việc bếp núc vậy, chênh lệch vẫn còn rất lớn.

Đương nhiên, kỳ thật Trần Thương càng nhiều hơn là kích động!

Rốt cục có thể động thủ sao?

Cảm giác dào dạt ở trong lòng, chậm chạp không thể tản đi, hôm nay là một ngày đáng giá chúc mừng, trở về phải chia sẻ tin tức tốt này cùng bạn gái của mình.

Chỉ là... Bạn gái hơi nhiều, trước cùng Quát Lê Sa chia sẻ đi, dù sao nàng có bộ ngực lớn, hiểu được chắc chắn sẽ nhiều hơn.

...

Với tư cách một bác sĩ ngoại khoa, không làm phẫu thuật thì khác cá ướp muối ở chỗ nào.

Mười giờ sáng, Trần Thương cùng Trần Bình Sinh đi tới phòng phẫu thuật.

Trần Bình Sinh nhìn Trần Thương có chút câu nệ, cười cười: "Ruột thừa chỉ là một cái tiểu phẫu, chỉ giống như ngươi bình thường, lập tức liền làm, ngươi khẩn trương cái gì? Bình thường nhìn ta làm nhiều như vậy, trong lúc ta làm ngươi còn chê ta tay chân vụng về, thế nào? Hiện tại luống cuống há?"

Trần Thương cười hắc hắc: "Nào có chuyện đó, đây không phải lần đầu tiên của ta sao?"

Trần Bình Sinh cười lạnh một tiếng: "Lần đầu tiên? Ta có phải nên cho ngươi một cái hồng bao ăn mừng một trận?"

Trong phòng phẫu thuật, người bệnh đã nằm xong, còn không có chuẩn bị gây tê.

Trong lúc rửa tay, Trần Bình Sinh cười nói: "Nếu không... Ca thứ nhất ngươi trực tiếp ra tay đi, nhớ kỹ quá trình chưa?"

Trần Thương sững sờ, lập tức nội tâm xiết chặt, hồi ức một cái: "Nhớ kỹ!"

Trần Bình Sinh cười cười: "Một hồi gây tê, ngươi mổ chính, ta làm trợ thủ cho ngươi!"

Trần Thương dùng sức nhẹ găt đầu.

Gây tê sư là người quen biết cũ, gọi Lưu Kiến, là một trung niên ba mươi tám tuổi, xưa nay thích trêu chọc nói chuyện cười, quan hệ với Trần Bình Sinh không tệ, trông thấy hai người diễn xuất, lập tức hiểu được tình huống như thế nào.

Thế nhưng người bệnh vẫn hoàn toàn thanh tỉnh, tự nhiên cũng không thể nhiều lời, để người bệnh tăng thêm mấy phần khẩn trương là không cần thiết.

Mà là cổ vũ nhìn thoáng qua Trần Thương, giơ cái ngón cái, tỏ ý cổ lên!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Trong Phòng Phẫu Thuật

【 Đỉnh! NPC Trần Bình Sinh tuyên bố nhiệm vụ: Mổ chính hoàn thành hai ca phẫu thuật viêm ruột thừa, nhiệm vụ yêu cầu: Độ hoàn thành tốt đẹp. Nhiệm vụ hoàn thành có thể đạt được: Tâm đắc phẫu thuật ruột thừa của Trần Bình Sinh *1; 】

Trần Thương ngăn người, nhiệm vụ ban thưởng là Tâm đắc phẫu thuật ruột thừa của Trần lão đại?

Sao lại không có tiền???

Kinh nghiệm cũng không có?

Trần lão đại, ta mặc dù đối với người không có ý kiến, nhưng là...

Người không thể chơi ta trắng trợn như vậy chứ?

Trần Thương thờ dài, thích chơi ta trắng trợn vậy cũng kệ đi, đều đã chơi hai năm, thêm lần này cũng không có gì.

Cấp cứu này thật không phải là người ở địa phương, An chủ nhiệm lòng mang ý đồ xấu đối với mình, Trần lão đại lại muốn chơi ta trắng trợn như vậy, cái này... Đáng dấp đẹp trai thật sự là lỗi của ta sao?

Ai...

Hiện tại phẫu thuật đều viêm ruột thừa là tiến hành nội soi, nhưng như vậy sẽ tốn hao phí tổn tương đối cao, tối thiểu nhất so với bình thường phải nhiều hơn một ngàn khối tiền, nhưng sẽ lưu lại vết sẹo tương đối nhỏ.

Vị thứ nhất là một phụ nữ gọi là Trương Ái Trần, hơn năm mươi tuổi, ruột thừa thường xuyên đau đớn, trước mấy ngày buổi tối bỗng nhiên đau đớn tăng lên, được đưa đến cấp cứu, sau khi giảm bớt đau quyết định phẫu thuật.

Di Trương nghe xong nội soi đắt hơn một ngàn, lập tức quyết định mổ lấy ruột thừa, dù sao đi cũng là người đã trải qua sự đời.

Nhưng, di Trương này nghĩ lại: "Dù sao ở giữa bụng đã có một đường, lại thêm một đường nữa cũng không thêm đề ý, nhưng bác sĩ, người làm cho ta nhìn qua có thẩm mỹ một chút, hai đạo vết sẹo nhìn có chút mỹ cảm, bằng không ta sợ đi nhà tắm người ta cho là ta xã hội đen."

Trần Bình Sinh cười cười: "Không thành vấn đề, ta cho người đối xứng một chút là được!"

Phẫu thuật rất nhanh bắt đầu, Trần Thương nói không kham trương là già, nhưng qua nhiều năm như vậy, hần đi theo phẫu thuật cũng theo thật nhiều, thấy cũng thấy nhiều, vào tay hần không có vấn đề gì.

Phẫu thuật ruột thừa là cục nha, áp dụng chính là gây tê bình thường áp dụng màng cứng gây tê bên ngoài.

Đây đều là gây tê sự phụ trách, chuyện thứ nhất Trần Thương muốn làm chính là lựa chọn vị trí mổ.

Phẫu thuật ruột thừa vết cắt lựa chọn bên phải phần dưới bụng đề lên vị trí rõ ràng nhất, kỳ thật chính là mạch thị điểm.

Đơn giản tìm kiếm chính là vị trí một phần ba chính giữa rốn và gai tuyến phải.

Gặp chuyện ba khó, Trần Thương lần thứ nhất mổ chính, đã gặp một chuyện, làm sao cắt?

Ruột thừa vết cắt có mấy loại, vết cắt dưới bụng nghiêng, hay là dưới bụng hoành tà?

Trần Thương hỏi: "Vết cắt McBurney?"

Trần Bình Sinh không đề ý tới hần.

Trần Thương trực tiếp cầm dao bắt đầu, sau khi mở miệng muốn kiểm tra ruột thừa.

Đầu tiên, Trần Thương dùng băng gạc đệm đẩy ruột non vào bên trong, trước hết phải tìm được ruột thừa, lại xuôi theo ba đầu kết tràng đi xuống dưới tìm ra đỉnh ruột thừa, lúc đó mới có thể tìm tới ruột thừa.

Thuận ruột sờ đưa pháp?

Chỉ là...

Trần Thương nhìn ruột thừa trong bụng... Ruột thừa... Kết tràng... Hần tròn tròn mắt!

Hần không phải không nhận ra, mà là bởi vì hần phát hiện những tạng khí này đều có chú thích tên phía trên!

Trần Thương biểu thị không thể nhin!

Hệ thống này khẳng định là lo lắng mình không nhận ra những cái này.

Nhưng... Thật đúng là rất thuận tiện.

Trên ruột thừa có một【 ruột thừa 】màu xanh lục.

Kết tràng bên trên cũng viết【 kết tràng 】màu xanh lục.

Trần Thương đựng phải ruột thừa, trong đầu vang lên một trận nhắc nhở:

【 Đỉnh! Đây là một ruột thừa khỏe mạnh 】

【 Đỉnh! Đây là một kết tràng sinh cơ bùng bùng 】

Trần Thương:???

WTF?

Trần Thương buông xuống ruột thừa kết tràng, bỗng nhiên trông thấy bên trên một đoạn ruột thừa có chữ【 ruột thừa 】có màu đỏ.

Ngươi đây chính là quái màu đỏ sao?

Khi hắn cầm lấy【 ruột thừa 】màu đỏ thì một tiếng nhắc nhở vang lên.

【 Đỉnh! Quái ruột thừa phổ thông: Đây là một cái ruột thừa bị viêm bình thường, lv8. 】

Ta đi?

Quái ruột thừa cấp 8...

Trần Thương tròn tròn mắt.

Hắn ép buộc chính mình nhắm mắt lại, hít thở sâu một hơi, không có tinh táo, lại đến một ngum, còn không có tinh táo, lại lại đến một ngum...

Hô!

Mở to mắt, bỗng nhiên trông thấy Trần Bình Sinh nhìn mình chăm chăm, trong mắt hiện rõ 3 chữ: WTF?

Dựa theo lý giải của Trần Thương đối với Trần lão đại, ánh mắt này có ý tứ là: Ngươi đang làm cái gì vậy?

Trần Thương quyết định, giết ruột thừa có chữ màu đỏ này!

Dùng kim kẹp lấy đoạn ruột thừa, cầm kim kẹp máu lấy hệ màng ruột thừa, nâng ruột thừa lên cất bỏ bên ngoài.

Trần Thương thế nhưng là bác sĩ dự phòng cấp 12, đối phó loại tiểu ruột thừa cấp 8 này một điểm vấn đề cũng không có!

Thiên hạ vô công, duy khoái bất phá!

Nương theo đao pháp thuần thực của Trần Thương.

Ruột thừa có chữ màu đỏ đã chết dưới đao của hắn!

Quả quyết cất bỏ... Xử lý hệ màng ruột thừa... Xử lý gốc rễ ruột thừa

Về sau thao tác rất thuận lợi.

Sau khi hắn hoàn thành một mũi kim cuối cùng, rút cục thò ra một cái thật dài.

Cái này mẹ nó...

Quá kích thích.

【 Đỉnh! Thủ sát thành công! Thu hoạch được xưng hào: Tân thủ Phòng phẫu thuật, mời không ngừng cố gắng, hoàn thành mười liên sát! 】

【 Đỉnh! Đánh giết quái ruột thừa một cái, nhận được: Kinh nghiệm +100, nhân dân tệ +100, kinh nghiệm phẫu thuật ruột thừa +100. 】

Ta dựa vào?

Đánh quái thăng cấp làm roi đồ?

Phẫu thuật sẽ mạnh lên sao?

Hạnh phúc a, ngươi rốt cuộc đã đến.

Ngươi biết không?

Ngươi đến muộn hơn hai mươi năm!

Trần Thương lệ nóng doanh tròng nhìn về màn hình ảo phía trước, tràn đầy hưng phấn cùng kinh hi, quá kích thích.

Nhân sinh của ta muốn bật hack!

Trần Bình Sinh bỏ tay rồi, cái thăng này điên rồi?

Trần Bình Sinh bắt đắc dĩ trừng Trần Thương một cái: "Ngươi làm gì đấy? Chưa thấy qua ruột thừa hả? Còn cảm thương thức nửa ngày? Điên rồi sao?"

Trần Thương ngược ngược cười một tiếng: "Không phải, cái kia... Ruột thừa cùng ruột thừa lớn lên không giống!"

Trần Bình Sinh trừng đôi mắt trâu: "Không giống, không giống chỗ nào? Ruột thừa của nàng còn dài hơn mắt hai mí hả?"

Lúc này, Người bệnh đã được y tá đẩy ra, y tá trong phòng phẫu thuật vừa vặn nghe thấy Trần Bình Sinh cùng Trần Thương nói chuyện phiếm, lập tức cười ha ha.

"Bác sĩ Trần, người cái này quá trượt, ruột thừa còn dài hơn mắt hai mí!"

"Ha ha!"

Trần Thương ngượng ngừng cười một tiếng: "Không phải, ta đây là lần thứ nhất tự mình cắt ruột thừa, còn muốn nghiêm túc cảm thụ một chút."

Trần Bình Sinh cười ha ha: "Ha ha? Lần thứ nhất cảm thụ? Thế nào? Động tâm rồi hả? Ta nhìn vẻ mặt của người thật giống như nhìn thấy mối tình đầu vậy."

Đám người cười vang.

Một bên phòng phẫu thuật, y tá Tần Nhạc Nhạc cười nói: "Bác sĩ Tiểu Trần người ta mới là lần thứ nhất, đã rất tốt, không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, cũng rất thuận lợi. Chúc mừng bác sĩ tiểu Trần!"

Tần Nhạc Nhạc cùng Trần Thương không xê xích bao nhiêu, thế nhưng là ở phòng thủ thuật cũng đã bốn năm năm, thấy nhiều phẫu thuật to to nhỏ nhỏ.

Cũng đã quen Trần Bình Sinh trêu chọc, thay Trần Thương bênh vực kẻ yếu.

Dù sao, đáng dập dẹp trai cũng là có ưu thế.

Trần Thương điểm kích tiếp nhận ban thưởng.

Bất quá tân thủ phòng phẫu thuật là có ý gì?

【Xưng hào: Tân thủ phòng phẫu thuật.

Xưng hào tình hình cụ thể và chi tiết: Tân thủ phòng phẫu thuật nên có chăm chỉ không ngừng học tập cùng khác cốt nghiên cứu phẫu thuật, phải chăm chỉ học tập, nhiều phẫu thuật.

Đeo xưng hào lên: Trong phòng phẫu thuật trợ giúp phẫu thuật là có 1% tỉ lệ học tập kỹ năng của bác sĩ phẫu thuật chính. 】【

Trần Thương sững sờ!

Ta đi?

Cái danh xưng này có chút lợi hại a!

Một phần trăm tỉ lệ học tập kỹ năng nào đó của bác sĩ chính.

Nếu ta đi theo Trần lão đại thêm mấy lần phẫu thuật, ý kia chính là có thể học được kỹ năng nguơ xoa nào đó?

Nghĩ tới đây, Trần Thương liền có chút tiểu kích động.

【Đình! Ngài đăng cấp tăng lên đến lv13, thu hoạch được một điểm kỹ năng. 】【

Trần Thương đắc ý mở ra giao diện thuộc tính.

【Trần Thương: Chuyên nghiệp: Bác sĩ.

Đăng cấp: 13: 50/1300

Kỹ năng phẫu thuật cấp một:

Thuật cắt bỏ ruột thừa: 100/1000(sơ cấp)

Còn thừa điểm kỹ năng: 1.

Xưng hào: Tân thủ phòng phẫu thuật. 】【

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Quái Hi Hữu, Làm Rơi Đồ

Hai người Trần Thương cùng Trần Bình Sinh đi ra rửa tay đổi áo phẫu thuật, kế tiếp còn có ca phẫu thuật thứ hai nữa, là liền tại cùng nhau.

Phòng cấp cứu độc lập với phòng phẫu thuật, tuy phòng không lớn, cũng không phải rất cần thiết, nhưng lại tương đối bận rộn, hơn nữa khoa cấp cứu tương đối nhiều việc, trên cơ bản là bận rộn cả ngày.

Người bệnh thứ hai là một trung niên hơn năm mươi tuổi, nhìn ra được tố chất thân thể cũng không tệ lắm, ăn đồ nướng uống bia dẫn đến viêm ruột thừa, đại ca này không coi trọng cơ thể chút nào, uống một chút thuốc kháng sinh sau đó ngày thứ hai lại tiếp tục ăn vẫn ăn mà uống thì vẫn uống.

Về sau dẫn đến viêm ruột thừa ngày càng nặng, bắt đầu sinh mủ.

Lúc gã này mới đến bệnh viện, Trần Thương tiếp đãi hắn, câu đầu tiên hắn nói là:

"Bác sĩ, nguoi cắt đi ruột thừa này giúp ta, mỗi ngày đều phát tác, ảnh hưởng ta uống rượu!"

Trần Thương:...

Đây là logic gì vậy???

Vì sao ta nghe rất có đạo lý?

Trần Thương kiên nhẫn giải thích: "Là bởi vì nguoi uống rượu ăn bấy đồ vật nên mới gây nên viêm ruột thừa, không phải ruột thừa trở ngại nguoi uống rượu, nguoi phải có điểm thương thức cùng ý thức một chút."

Đại ca này cũng không vừa, ôm bụng cười ha hả nói: "Ruột thừa là vật ngoài thân, cắt là được; uống rượu là niềm vui thú đời nguoi, không có sao được?!"

U, vẫn còn cái cổ.

Làm cho đám y tá một trận vui cười.

Không phải đại ca đến phẫu thuật sao? Hay là đến tấu hài?

Ta không thu tiền nguoi, thay bằng vé vào cửa được không?

Trần Thương không thể không gợn ngón tay cái, có thể nguy hiểm tả thuyết thành phẩm đức cao thượng, ý chí kiên định, cơ sở vững chắc, kỹ năng thành thạo, y kỹ tinh xảo... bác sĩ, hơn nữa còn làm dao động tâm trí ta.

Nguoi mẹ nó thật là một nhân tài!

Ta thật muốn bán pháo Italy ủng hộ nguoi.

Không phải sao, nằm ở trên giường, thân thể trần trụi, mà đại ca này vẫn mui phần kiên định, nói: "Bác sĩ, cắt xong cho ta xem một chút, ta muốn nhìn gia hỏa tàn phá bừa bãi thân thể của ta, tra tấn linh hồn của ta như thế nào, ta muốn cảm trở về mình như cho chó ăn!"

Trần Thương:...

Trần Bình Sinh:...

Sư đồ hai người không tự chủ được thờ dài.

Phẫu thuật bắt đầu, Trần Bình Sinh nói với Trần Thương: "Người này khả năng không giống giống người lúc nãy, nguoi mở bụng dò xét sẽ biết, không nên hoảng hốt."

Trần Thương gật đầu.

Sau khi gây tê, đang muốn bắt đầu phẫu thuật, người bệnh bỗng nhiên nói: "Bác sĩ! Chờ chút!"

Trần Thương sững sờ: "Thế nào?"

Người bệnh cười cười xấu hổ: "Nguoi có thể giúp ta làm vết mổ cho hung hãn một chút! Đúng, chính là hung thần ác sát đấy, chỉ cần giống như là bị chặt một đao?"

Trần Thương im lặng: Nguoi muốn lừa bịp tiền sao?

Đi ra ngoài nói với phóng viên, lại là một trang báo là cái đưa tin: Người bệnh nào đó cắt ruột thừa bị bác sĩ dùng dao phẫu thuật tiện tay vẽ xấu trên bụng, không có đạo đức bác sĩ, nhân tính vận vẹo!

Người bệnh khụ khụ một tiếng: "Sau này ta đi ra ngoài thôi nguoi bức a, liền nói, ta đây là bị người khác chém một đao, lúc ấy đau đến ta quả thực là không nói tiếng nào, cuối cùng bị khâu ba mươi sáu mũi! Về sau lúc uống rượu, vạch áo lên, vết sẹo này thật soái khí biết bao, so sánh với hình xăm này của ta, quá low!"

Trần Thương không để ý tới hắn.

Cái thằng này!

Nói tấu hài!

Thời gian gây tê chênh lệch không nhiều lắm, Trần Thương bắt đầu phẫu thuật.

Rạch da 6 cm ở vùng bụng phía dưới bên phải để bộc lộ ruột thừa bị viêm.

Từng tầng mở ra lớp da bên ngoài rồi đến tầng mỡ dưới da, lúc này, Trần Bình Sinh chủ động tới điện ngưng cầm máu.

Không sai, tiểu tùy tùng rất có nhãn lực!

Trần Thương hài lòng nhìn thoáng qua Trần Bình Sinh, biểu thị cổ vũ!

Trần Bình Sinh sững sờ, trừng mắt một cái: Ngứa da có phải không?

Từng tầng mở ra, tách tầng cơ ra đến tầng cơ bụng trong, nhấc lên cuối cùng mở ra phúc mạc vào khoang bụng.

Giờ khắc này, khoang bụng hiện ra trước mặt Trần Thương.

Quả nhiên, giống như Trần Bình Sinh đã nói, đúng là không giống.

Trần Thương đang dò xét khoang bụng, cẩn thận từng li từng tí.

Hiện tại, Trần Thương có thể trông thấy, 【Đại tràng】 là màu lục, hẳn phần bụng không dính tới vùng bị viêm, nhẹ nhàng thờ ra!

Chi là...

Bên phải dưới bụng có rất nhiều dịch mù chảy ra.

【 Ruột thừa 】 màu xanh, không có vấn đề gì,

Mà vị trí ngay phía trước ruột thừa, thông qua đại tràng, Trần Thương trông thấy rõ ràng ruột thừa sưng lên màu đỏ!

Lúc này, ruột thừa đã bại lộ trước mặt Trần Thương, chữ màu đỏ!

Hon nữa, so trước đó còn đỏ hơn nhiều!

Hai chữ 【 ruột thừa 】 màu đỏ thẫm, tựa hồ nói cho Trần Thương, đẳng cấp đã quái này có thể sẽ cao một chút.

Dài ước chừng 10cm, đường kính khoảng 1.5cm, đã sinh mủ, sức kéo cao, ruột thừa phần gốc hoại tử đục thủng mỡ xung quanh rù xuống bao quanh, hơi dính với các cơ quan nội tạng chung quanh.

Trần Thương tự nhiên nhìn thấy hết thấy!

【 Đỉnh! Quái ruột thừa hi hữu: Đây là một cái viêm ruột thừa mủ hoại tử. lv12. 】

Trần Thương như có điều suy nghĩ:

Giết chết quái hi hữu này, có thể rơi ra trang bị gì hay không?

Dù cho không làm rơi đồ, cũng hẳn là nhiều một ít kinh nghiệm cùng tiền tài a?

Trần Thương bộc lộ dã tâm của mình!

Chuẩn bị phẫu thuật!

"Băng gạc!"

"Kim cầm máu!"

"Ga-rô buộc hệ màng ruột thừa!"

"Hút dịch!"

...

Một ca phẫu thuật lần này đã cùng lần vừa rồi không giống nhau lắm, quái hi hữu mang đến cho Trần Thương không ít phiền phức!

Phẫu thuật cũng không hề đơn giản giống như vừa rồi.

Trần Thương cắt đứt ruột thừa, đem ruột thừa cắt đi bỏ vào trong mâm.

"Thạch cacbon-axit tiêm vào 5ml."

"Cồn sát trùng "

"Nước muối sinh lý 20ml!"

Trần Thương cần đem ruột thừa cắt đứt tàn bưng màng dính tiến hành rửa sạch, để phòng ngừa tiến một bước lây nhiễm.

Sau đó chính là khâu lại, loại vết thương này, chỉ cần khâu 8 mũi là được, rồi đến các tầng mỡ và các cơ quan nội tạng.

Đây đều là thao tác cơ bản, quá đơn giản.

Kết thúc công việc!

Trần Thương đưa một ánh mắt cho Trần Bình Sinh: Trợ thủ tranh thủ thời gian kết thúc công việc!?

Nhìn ta làm gì?

Bình thường ngươi là chủ đạo, lúc này không phải chính là ánh mắt này sao?

Trần Thương nghĩ lại: Chẳng lẽ thị lực ta học không đủ tinh tú?

Trần Bình Sinh trừng trở về: "Nhìn cái gì nhìn? Tranh thủ thời gian kết thúc công việc!"

Trần Thương: "Đây là việc mổ chính phải làm sao? Ngươi mỗi lần không phải đến lúc này đều giao cho ta sao???"

Trong lúc nhất thời, y tá Tần Nhạc Nhạc cầm dụng cụ đứng bên cạnh nhìn cười không được: "Tiểu Trần đừng nghịch ngợm, làm nhanh lên!"

Trần Thương bất đắc dĩ, cho là mình mổ chính nên có mổ chính tư thế cùng phái đoàn, thế nhưng kết quả phát hiện, chính mình vẫn không có nhân quyền...

Bất đắc dĩ, Trần Thương bắt đầu tiểu tiện ỏ bụng, hổ chậu thấm dịch, xem xét có chảy máu hay không, đưa dẫn lưu quản 1 căn tại bên phải chậu hổ, đâm lỗ bên cạnh vết mổ để khâu lại.

Y tá dụng cụ cũng bắt đầu kiểm kê băng gạc dụng cụ.

"Tốt, đầy đủ!" Dụng cụ y tá ra lệnh một tiếng.

Trần Thương đóng từng tầng bụng.

Phẫu thuật hoàn tất!

【 Đỉnh! Đánh giết quái ruột thừa hi hữu: Viêm ruột thừa mù hoại tử, thu hoạch được điểm kinh nghiệm +200, nhân dân tệ +200, thuật cắt bỏ ruột thừa kinh nghiệm +200. 】

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài thu hoạch được kim khâu lại (màu trắng) một cái! 】

Trần Thương trừng to mắt, ta tào???

Ta...

Ta...

Ha ha ha, làm roi đồ!

Kim khâu lại màu trắng?

Có làm được cái gì?

Mau nhìn mau nhìn!

Có phải là có thể miêu thiên miêu địa miêu không khi?

【 Kim khâu lại (màu trắng): Sắc bén +1 】

Trần Thương sững sờ?

Cái gì?

Không có?

Sắc bén +1 là chuyện gì nữa vậy?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 7: Ta Bành Trướng

【 Kim khâu lại (màu trắng), sau này, chỉ cần ngài sử dụng bất luận kim để khâu vết thương nào, đều sẽ có được thuộc tính: Sắc bén + 1! 】

Trần Thương triệt để rõ ràng, có nghĩa là sau này mình sử dụng kim khâu lại, sẽ nắm giữ thuộc tính sắc bén + 1.

Chỉ là... Sắc bén + 1 là chuyện gì chứ?

Không hiểu!

Được rồi, hẳn là rất sắc bén! Chắc có ý là rất sắc bén a?

Phẫu thuật hoàn tất, người bệnh đột nhiên hỏi: "Bác sĩ, ruột thừa của ta đâu?"

Trần Thương:...

Chấp niệm sâu như vậy!?

Y tá bụng đĩa đi đến bên người đại ca này: "Nhìn đi, đây chính là ruột thừa của người!"

Đại ca này vừa nhìn qua, lập tức cảm giác có chút buồn nôn: "Không! Hiện tại là ruột thừa của người, lấy đi... Chó nhà ta đều không ăn cái đồ chơi này, thật là buồn nôn."

"Ta dựa vào, cái này không giống ta xem trên mạng Baidu a? Làm sao lớn lên cái đồ chơi này? Quá ác tâm!"

Trần Thương khụ khụ một tiếng: Đây cũng không phải ruột thừa bình thường.

Hoàn toàn chính xác, đây chính là viêm ruột thừa mù hoại tử!

Nguyên nhân là vì chủ nhân của ruột thừa này ăn bậy đồ vật, uống rượu, phản kháng cách mạng, cố gắng trưởng thành quái ruột thừa hi hữu!

Y tá cười cười, lại bụng trở về.

Những vật này, nang sớm đã mây trôi nước chảy, thậm chí có đôi khi còn ngồi bên cạnh nó ăn cơm, không ảnh hưởng chút nào!

Trần Bình Sinh nói ra: "Đưa đến khoa giải phẫu bệnh làm bệnh kiểm."

Tiểu y tá gật đầu rời đi.

Mà vị đại ca này tựa hồ thuốc tê sắp hết tác dụng, đầu óc rất linh hoạt: "Bác sĩ, cái bụng của bị gây tê, theo lý thuyết dạ dày cũng bị gây tê chứ? Làm sao vừa rồi trông thấy món đồ kia ta lại muốn ó? Còn có cảm giác buồn nôn?"

Trần Thương cảm thấy vị đại ca này đưa ra một vấn đề rất có chiều sâu!

Dạ dày bị gây tê làm sao lại buồn nôn? Tốt có triết lý!

Trần Bình Sinh cười ha ha một tiếng: "Buồn nôn của ngươi! Là bệnh trong lòng!"

Y tá trong phòng phẫu thuật triệt để nhịn không được, trực tiếp cười phun!

Liền Trần Thương cũng cười ha ha.

Vị lão ca này gãi đầu một cái: "Có đạo lý!"

Tựa hồ thuốc tê còn chưa hết tác dụng, còn chưa kịp phản ứng đã bị đẩy ra khỏi phòng phẫu thuật, đưa đến phòng bệnh.

Gây tê sư Lưu Kiến đi tới, trông thấy Trần Thương kết thúc phẫu thuật, cười cười: "Lần thứ nhất mổ chính, cảm giác thế nào?"

Trần Thương thờ dãi: "Không có khoái cảm mổ chính!"

Lưu Kiến sững sờ: "Mổ chính có khoái cảm gì?"

Trần Thương: "Đề phụ tá trợ thủ à? Trần lão đại với tư cách người trợ thủ đầu tiên trong đời ta, không để ý ta tí nào, chớ nói chi là trợ thủ."

Lưu Kiến lập tức im lặng: "Tiểu tử ngươi, được tiện nghi khoe mẽ? Để Trần Bình Sinh làm trợ thủ cho ngươi? Gan ngươi to thật à?"

Trần Thương cười, hần cũng chỉ đùa một chút.

Cùng Trần lão đại kết bạn ra khỏi phòng phẫu thuật, trong lúc nửa tay, nhân lúc không có ai, Trần Bình Sinh nhin không được nhả rãnh nói: "Ngươi trở về cố gắng luyện khâu lại, cái vết mổ kia là cái quái gì, đúng là mẹ nó xấu, trước mọi người ta cũng không tiện nói, nói ra thật làm ta mất mặt!"

Trần Thương cười cười xấu hổ.

【 Đỉnh! Cao cấp NPC Trần Bình Sinh tuyên bố nhiệm vụ: Tăng đẳng cấp khâu lại đến cao cấp! Ban thưởng: 1 điểm kỹ năng. 】

Trần Thương vui mừng!

Còn có chuyện tốt bực này?

Khâu lại vết thương ngoài da: Trung cấp: 1679/ 2000.

Mấy ngày nay thêm chút sức, trọng điểm tăng lên một cái, hiện tại sử dụng điểm kỹ năng có chút lãng phí, qua một thời gian ngắn lại nói.

Bất quá điểm kỹ năng có tác dụng gì?

Trần Thương tương đối hiểu kỳ.

【 Đỉnh! Đẳng cấp kỹ năng từ sơ cấp đến trung cấp yêu cầu 1 điểm kỹ năng, trung cấp đến cao cấp yêu cầu 2 điểm kỹ năng, cao cấp đến đại sư cấp yêu cầu 4 điểm kỹ năng, đại sư cấp đến hoàn mỹ cấp yêu cầu 8 điểm kỹ năng! 】

Trần Thương nhẹ gật đầu, thì ra là thế!

Điểm kỹ năng là dùng để tăng lên đẳng cấp kỹ năng.

Chính mình chỉ có 1 điểm kỹ năng quý giá, tốt nhất là giữ lại đi.

Vừa giữa trưa, thu hoạch tương đối khá.

【 Đỉnh! Nhiệm vụ NPC Trần Bình Sinh tuyên bố hoàn thành, hoàn thành hai ca phẫu thuật viêm ruột thừa, độ hoàn thành tốt đẹp. Thu hoạch được: Tầm đặc phẫu thuật ruột thừa của Trần Bình Sinh * 1 】

Tầm đặc phẫu thuật ruột thừa của Trần lão đại?

Cái đồ chơi này dùng tốt sao?

Trần Thương điểm kích nhận lấy, lập tức liên tiếp tin tức bay vào trong đầu của mình.

Loạn nhập!

Không thể nhin!

Bên trong tất cả đều là tràng cảnh máu thịt be bét, Tầm đặc phẫu thuật ruột thừa của Trần lão đại là kinh nghiệm mà hần tích lũy qua mỗi một lần phẫu thuật.

Cuối cùng đến hóa thành cảm ngộ của lão Trần.

Trần Thương chậm rãi phẩm vị, dần dần những vật này trở thành đồ vật của Trần Thương.

Ở trong đầu hẳn không ngừng tiêu hóa, hấp thu...

Dung hội..

【 Đỉnh! Tiêu hóa hấp thu Tâm đắc phẫu thuật ruột thừa của Trần Bình Sinh, thu hoạch được kinh nghiệm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa + 1000! 】

【 Đỉnh! Thuật cắt bỏ ruột thừa của ngài tăng lên đến trung cấp: Thuật cắt bỏ ruột thừa: 300/ 2000(trung cấp); 】

Trần Thương vui mừng!

Trực tiếp một ngàn điểm kinh nghiệm phẫu thuật ruột thừa, đây cũng quá phong phú đi!

Sáng khoái!

Lúc này, Trần Thương giống như là thăng hoa, cảm giác này thật là khéo, tuyệt không thể tả.

Trần lão đại, ngươi còn có tâm đắc sao?

Cho tới trưa, hai ca phẫu thuật thu hoạch 300 nguyên, cuộc sống này thật tươi đẹp.

Ai, nhiều tiền như vậy, xài như thế nào đây?

Cuộc sống của người có tiền chính là buồn tẻ như thế...

Lại không thú vị!

Sau khi trở lại phòng, Trần Bình Sinh vui vẻ về nhà ăn cơm, Trần Thương ngồi tại phòng trực ban cũng lười về nhà, vừa đi vừa về một mình, còn không dễ chịu bằng phòng trực ban này.

Lấy điện thoại ra, đặt thức ăn giao đến đi.

Nghĩ đến chính mình hôm nay kiếm tiền, Trần Thương quyết định ăn ngon một chút!

Cần đây có một nhà mì thịt bò Lan Châu không tệ, Trần Thương trực tiếp điếm mở.

Chi là mì thịt bò Lan Châu quá ít thịt, mặc dù mùi vị không tệ, nhưng một bát mì sợi vậy mà chỉ có hai mảnh thịt!

Nếu không...

Thêm một phần thịt bò???

Trần Thương bỗng nhiên mạnh động một cái ý nghĩ đáng sợ.

Nghĩ đến hôm nay thu nhập tới số hơn ba trăm khối ngoài ý muốn, Trần Thương cảm thấy lá gan mình có chút lớn.

Điểm mì thịt bò Lan Châu, cũng dám nghĩ nhiều muốn điếm thịt bò!

Điểm một phần mì thịt bò, 12 khối tiền.

Chi là thêm một phần thịt bò yêu cầu thêm 3 khối tiền, Trần Thương cắn răng, tăng thêm mười phần!

Ba mươi khối tiền, Trần đại nhân muốn hưởng thụ một lần ăn thịt bò thoải mái!

Nghĩ đến vẻ mặt mắt tròn tròn cùng cùng bái của chủ quán, Trần Thương đập bàn tay vào miệng, sợ nước miếng phun ra.

Ai, cuộc sống của người có tiền chính là buồn tẻ như thế...

Ăn mì thịt bò cũng dám thêm mười phần thịt bò.

Đây chính là cuộc sống của người có tiền đi...

Lướt điện thoại một lát, xem một chút có tin tức gì mới hay không.

Bất tri bất giác nửa giờ trôi qua, thức ăn ngoài đưa đến, Trần Thương ánh mắt chờ đợi mở hộp ra, đặc ý đang muốn hưởng thụ khoái cảm ngaoam miếng thịt lớn, bỗng nhiên...

Bị một màn trước mắt sợ ngây người!

Cái này...

Cái này là cái gọi là 30 khối tiền thịt bò sao?

Cái gọi là được ăn thịt bò thoải mái đây sao?

Trần Thương nhìn thấy mấy chục miếng thịt bò mỏng như cánh ve tung bay ở trên mặt, tản ra mùi thơm ngào ngạt...

Cái này cũng liền hai mươi miếng?

Mà Trần Thương cảm giác những miếng thịt bò này chính mình một ngụm liền có thể ăn xong!

Đây chính là ba mươi khối tiền thịt bò à...

Trần Thương muốn khóc.

Lão phu 30 khối tiền có thể mua một cân trở về chính mình nấu!

Hít sâu một hơi, Trần Thương ngậm lấy nước mắt ăn xong một bát mì thịt bò đất đỏ này.

Thua lỗ!

Nhưng đột nhiên, ngay vào lúc này, Trần Thương bỗng nhiên phản ứng đến một việc!

30 khối tiền thịt bò có hai mươi miếng, mỗi tô mì cũng chỉ có hai miếng!

Cái này mang ý nghĩa, có thể chế mười bát mì thịt bò, một bát mì sợi mười hai nguyên, liền là một trăm hai mươi khối, nói cách khác chủ quán bằng vào 20 phần thịt bò cái này có thể bán 120 khối!

Mà bán hẳn tô mì thịt bò này chỉ có 30 khối, nói cách khác!

Chủ quán tổn thất 90 khối tiền!

Chính mình mặc dù tổn thất 30 khối tiền.

Mà chủ quán cũng tổn thất Trần Thương chín mươi khối tiền!

Cứ như vậy, chân tướng chỉ có một cái!

Một đợt này, không thể tính là thất bại, nhiều nhất xem như lỗ thôi!

Ai...

Ta mẹ nó thật sự là một thiên tài!

Mua một bát mì sợi đều phải đấu trí đấu dũng cùng chủ quán.

Trái tim một mối.

Ngày mai ăn bún thập cẩm cay đi...

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mờ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Uy Lực Của Sắc Bén +1

Sáng sớm hôm sau, Trần Thương đi vào phòng, cũng là hơn bảy giờ.

【Đinh! Nhiệm vụ hằng ngày: Hôm nay hoàn thành 3 lần khâu ngoài da. Nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: Kinh nghiệm khâu lần da + 30. Nhân dân tệ + 50 nguyên.】

Khâu?

Nghĩ đến hôm qua Trần lão đại nói mình khâu tương đối xấu, Trần Thương liền cảm giác có chút lúng túng.

Vì thế tối hôm qua, hắn còn tự thân lên mạng Baidu một phen để xem video của các bác sĩ thẩm mỹ, so ra mà nói, yêu cầu bác sĩ thẩm mỹ đối với kỹ thuật khâu cao hơn một chút, đặc biệt là những bác sĩ ngoại khoa da liễu.

Bất quá, xem nhưng video này vẫn không bằng tự mình động thủ, bởi vì nhìn một đêm, hắn phát hiện kinh nghiệm khâu chính mình vậy mà vùn vụt tăng lên tượng trưng mấy giờ.

Ngay khi Trần Thương ngẩn ngơ, một tên y tá đi tới: "Bác sĩ Tiểu Trần, người mau tới giúp một chút, bác sĩ Tần đang cãi vã với người bệnh!"

Trần Thương sững sờ, vội vàng theo y tá đi tới.

Chưa đến cửa vào phòng bệnh, Trần Thương đã nghe thấy bên trong cãi vã.

Đẩy cửa đi vào, trông thấy Tần Duyệt mang theo khẩu trang cầm chỉ khâu ở nơi đó chày cối.

Mà người bệnh là một đứa bé chỉ có ba tuổi, trên tay có một vết thương, hẳn là té lăn trên đất bị vật sắc bén quệt làm bị thương!

Lỗ hổng rất sâu, yêu cầu tiêm vào uốn ván, mà khâu vết thương, yêu cầu phải mau chóng.

Đứa nhỏ này khóc âm ỉ, mà người nhà đứa bé càng là đau lòng vô cùng lo lắng: "Người được hay không vậy? Không được có thể thay bác sĩ hay không, khâu một mũi mà tổn nhiều thời gian như vậy, tội nghiệp đứa nhỏ bao nhiêu!"

Tần Duyệt nghe xong không vui: "Người có thể nói chuyện dễ nghe một chút không, chẳng lẽ ta không nóng nảy sao? Thế nhưng là đứa bé đau nhiều như vậy, đánh thuốc tê người cũng không cho, kim khâu chính là khâu vào thịt, người cho rằng là vài há? Phía trên tất cả đều là lỗ lập tức có thể chui vào? Đây là thịt a, đại tỷ, có thể không đau sao?"

"Đứa bé nháo trò ta liền căn bản không có biện pháp hạ thủ, người bảo ta làm sao khâu? Người người này thật sự là có thể, đứa bé đau khóc oa oa, người không cho đánh thuốc tê! Còn trách bác sĩ?"

Phụ nữ trung niên kia đỏ mặt: "Thuốc tê có thể tốt sao? Trên TV nói thuốc tê tác dụng tê liệt thần kinh đứa bé, đứa nhỏ này mới lớn bao nhiêu, ta không cho đánh thuốc tê, vạn nhất về sau có cái gì không tốt làm sao bây giờ? Chủ nhiệm các người đâu? Ta muốn để chủ nhiệm các người khâu! Tiểu bác sĩ người, kỹ thuật không được nhất định phải tìm lý do khách quan!"

Tần Duyệt bị nói đều nhanh muốn bị khí cười.

Có một loại logic, gọi là logic bệnh thần kinh!

Trần Thương đi tới: "Tốt, tốt, vị đại tỷ này, người trước tình táo một chút, hiện tại đứa bé khóc nhiều như vậy, chúng ta phải khâu lại trước, không thể như thế phôi đúng không? Chủ nhiệm chúng ta còn chưa lên ban, chờ đợi chung quy không phải là một biện pháp, ta đến khâu cho đứa bé, có được hay không?"

Sau khi nói xong, Trần Thương quay người liếc mắt ra hiệu cho y tá, để nàng lôi Tần Duyệt ra ngoài.

Trông thấy Trần Thương lớn lên coi như cũng đẹp trai, trọng yếu nhất chính là bác sĩ nam, đại tỷ này cũng không có tức giận như vậy.

Bất quá vẫn là linh tinh lời nhai nhấc tới vài câu: "Cái gì tổ chức!"

Trần Thương thở dài: "Đại tỷ, người hơi vỗ đứa nhỏ này, để ta tới khâu, nhưng là... Không đánh thuốc tê khẳng định sẽ hơi đau một điểm, người dè đứa bé lại đừng lộn xộn."

Nói xong, Trần Thương lấy ra túi khâu.

Kim khâu bên trong đều là mang theo chỉ, vì lẽ đó cũng đã giảm bớt đi không ít phiền phức.

Khâu cho trẻ nhỏ là một công việc mười phần khó khăn!

Làn da là nơi thần kinh phân bố rất dày đặc, đứa bé cũng rất mẫn cảm, trên tay càng là thần kinh mạch máu phong phú, vì lẽ đó rất dễ dàng loạn động!

Vì lẽ đó, loại vết thương nhỏ này, chỉ cần khâu hai ba kim, nhất định phải chú ý không khâu loạn.

Tốc độ phải nhanh!

Thế nhưng, khâu chậm muốn tiến vào trong thịt, không chỉ cần phải khí lực, còn cần kim khâu sắc bén.

Hiện tại đối với kim khâu, kim truyền dịch, kim đâm xuyên, ... cường độ đâm xuyên có máy kiểm tra chuyên môn kiểm tra lực đâm xuyên của các kim khâu.

Vấn đề này thuộc về trước mắt quốc tế đang không ngừng nghiên cứu!

Không hề nghi ngờ chính là, lực đâm xuyên càng cao, độ khó khâu lại càng nhỏ, mà cứ như vậy, tính an toàn tăng lên, dễ dàng thao tác, tính năng tổng hợp liền sẽ tăng lên.

Bằng không, cơ thể vốn chính là chất liệu bền dẻo mười phần, độ khó lúc đầu người châm đâm xuyên đi qua rất lớn, khả năng điều khiển kim khâu cũng không đủ.

Độ khó khâu cũng sẽ tăng lên nhiều!

Đặc biệt là gặp phải đứa bé, làn da co dãn kém người già, cường độ cơ bắp chặt chẽ cao hơn người lao động chân tay, lực đâm xuyên của kim khâu phải yêu cầu cao hơn!

Trần Thương lần nữa khừ trùng cho đứa bé, cầm lấy kim khâu, trong lòng hơi một suy nghĩ, lập tức hạ thủ!

Hơi vừa dùng lực, kim khâu nháy mắt tiến vào làn da!

Tiếp theo, tại trong thịt ở giữa xuyên qua, Trần Thương cảm giác giống như xuyên qua đậu hũ!

Nắm có?

Nội tâm của hắn theo bản năng truyền đến một loại cảm giác chấn động!

Sắc bén + 1 mang tới ảnh hưởng rõ ràng như vậy?

Mặc dù trong lòng kinh ngạc, nhưng Trần Thương vẫn bất động thanh sắc nhanh chóng khâu, từ trong thịt rút ra, lần nữa đâm vào, một điểm trở ngại đều không có!

Quá đơn giản!

Mà đứa bé hoàn toàn chính xác còn tại khóc, nhưng không có làm ầm ĩ như trước nữa.

Trần Thương bỏ ra thời gian không đến 30 giây, đã hoàn thành ba mũi khâu.

Một cái kết lưu loát, để lần khâu này triệt để kết thúc công việc!

Trần Thương nhìn mẹ đứa bé: "Ba ngày này, tận lực không được dính nước, một tuần sau đến thay băng, ta xem một chút có thể cắt chỉ hay không. Còn có vì an toàn, ta đề nghị nên tiêm theo một mũi chống uốn ván. Dù sao vết thương rất sâu, ta lo nhiễm trùng!"

Mẹ đứa bé trông thấy Trần Thương khâu, đã quyết định nghe lời hắn nói!

Bởi vì quá thuận lợi, quá trôi chảy!

Vừa rồi nữ bác sĩ kia cầm lấy đầu châm muốn khâu rất khó!

"Được rồi bác sĩ, ta nghe người, đúng rồi... Ta lúc đến kiểm tra lại tìm người được không?" Trong mắt nữ tử tràn đầy chờ mong.

Trần Thương cười gât đầu: "Được rồi!"

Kỳ thật, người này cũng không có ác ý, cũng là vì muốn tốt cho đứa bé, thương con sốt ruột, khó tránh khỏi kích động.

Đứa bé kia bâu môi, vẫn rất đau, dù sao không đánh thuốc tê đừng nói đứa bé, cho dù người lớn cũng không chịu nổi, thật không biết người này là thế nào muốn, trong mắt tiểu hải nhi đều là nước mắt, một cái tay lơ lửng giữa không trung không biết làm sao: "Tạ ơn thúc thúc."

Trần Thương lập tức cười, đứa nhỏ này rất lễ phép.

【 Đỉnh! Khâu làn da hoàn thành (1/ 3), thu hoạch được kinh nghiệm khâu + 10, nhân dân tệ + 10, kinh nghiệm + 10; 】

Nhìn hai người rời đi, Trần Thương lại rơi vào trầm tư.

【 Sắc bén + 1! 】

Thuộc tính này cũng quá biến thái đi?

Bình thường hẳn thường xuyên khâu, thế nhưng cùng lần này căn bản là hai loại cảm giác.

Hắn cảm giác hôm nay, khi cây kim xuyên qua làn da cùng bấp thịt, loại lực cản kia rõ ràng giảm bớt rất nhiều.

Thông suốt?

Khâu là việc cần kỹ thuật!

Bởi vì người muốn thuần thục nắm giữ lực cản khác biệt khi cây kim tiến vào cơ thể, sau đó lựa chọn vị trí khâu tốt nhất, cuối cùng đạt thành mục đích khâu.

Loại cảm giác này, không có mười năm hai mươi năm rất khó luyện ra.

Có rất nhiều loại khâu, tỉ như: Khâu làn da, khâu dây chằng, khâu da thịt, nối lại mạch máu...

Để có thể khâu một loại khâu tốt, đều cần nắm chắc vô số lần chất liệu khác biệt.

Nếu quả thật giống trong tiểu thuyết nói nhất pháp thông thì tốt!

Nhưng là...

Giờ này khắc này!

Mà Trần Thương cảm giác, với hắn mà nói, độ khó của việc khâu đã giảm bớt rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Nhiệm Vụ Của NPC Cao Cấp

Trở lại văn phòng, Tần Duyệt ngồi ở chỗ đó tựa hồ đang hồn dỗi.

Trần Thương cười cười: "Làm sao? Còn tức giận hả? Người ta cũng là vì quá quan tâm con cái cho nên mới như vậy."

Tần Duyệt nguyền Trần Thương một cái, chu miệng nhỏ: "Còn nha? Tên phản đồ nhà người, người đứng về phe ai? Phản đồ!"

Trần Thương cười ha ha một tiếng: "Ta đương nhiên là hướng về phía đại hoa khôi Tần Duyệt của chúng ta rồi!"

"Nhưng mà người đến bệnh viện cũng đã lâu như vậy, lúc đầu cấp cứu thị thị phi phi cũng nhiều, còn không có quen sao? Mà nhắc đến cấp cứu, người quen lão chủ nhiệm nói như thế nào rồi sao?"

"Lúc cấp cứu, người phải đem tôn nghiêm, yêu thích, tính cách của mình... đều ném qua một bên, người ghi nhớ người chính là một bác sĩ là được rồi! Chức trách công việc của người là trị bệnh cứu người." Tần Duyệt thờ dài, Trần Thương nói tiếp.

Sau khi nói xong, Tần Duyệt vẫn còn có chút rầu rĩ không vui: "Thế nhưng là... Ta vẫn là cảm thấy dựa vào cái gì? Ta học năm năm đại học chính quy, làm nghiên cứu sinh ba năm, đến đây lại bị chuyển đi khoa khác, ta dựa vào cái gì phải chịu đựng sắc mặt người khác chứ? Ai không phải cha sinh mẹ dưỡng, ai không phải cực cung quý giá của nhà người đó! Ta nỗ lực nhiều như vậy, muốn nhận được nhiều tôn nghiêm một chút cũng không được sao?"

Trần Thương không có nói tiếp, đây là sự thật.

Tần Duyệt nói tiếp: "Có đôi khi, ta đã cảm thấy cái này thế giới rất không công bằng, ta ưu tú, cố gắng nhiều hơn bọn hắn, ta nỗ lực học nhiều năm như vậy, nỗ lực nhiều như vậy, ta học nhiều năm như vậy ra trường đi làm một tháng được hơn 3000 tiền lương, ta cũng sắp 30, còn không thể tự lập, nhắc đến những người khác, là bạn học cao trung với ta, sau khi tốt nghiệp đại học tìm một việc làm, hiện tại cũng thuộc tầng lớp trung lưu, tiền lương một tháng hơn một vạn, mang túi xách hàng hiệu, thỉnh thoảng còn có thể đi du lịch nước ngoài."

"Còn ta thì sao? 3000 khối tiền đủ làm gì? Nếu không phải là bởi vì loay hoay không có thời gian dạo phố dùng tiền, ta đoán chừng đã chết đói!"

Trần Thương nghe đến đó, nhin không được bật cười.

Hoàn toàn chính xác, cái nghề bác sĩ này thật đúng là như thế, không quản người kiếm tiền nhiều hay không, dù sao cũng không có thời gian dùng tiền, lại thêm Tần Duyệt còn đang trong thời gian bồi dưỡng lý luận, tự nhiên là không có tiền thưởng.

Sau khi Tần Duyệt than thở một phen, các bác sĩ trong khoa lục tục ngo ngoe tới, Trần Bình Sinh nghe thấy Tần Duyệt than thở, lập tức cười: "Tiểu Tần à? Nếu ta là người, lớn lên nghiệp 2D như người, ta sẽ tìm một người giàu có rồi gả cho hắn, sau đó đi một cái viện dưỡng lão khoa, nhàn nhả sống qua ngày."

An Ngạn Quân mặc dù không thích nói cười, cũng đã nói câu: "Tán thành."

Tần Duyệt cười cười: "Trần lão sư, An lão sư, các người đã tới."

"Vừa rồi chỉ là khó chịu trong lòng ta, nói ra thật thống khoái, kỳ thật ta cảm thấy cấp cứu cũng rất tốt, mỗi ngày cứu tính mạng nhiều người như vậy, ta cảm giác tối thiểu công việc của ta vẫn có giá trị và có ý nghĩa!"

Lúc này, bác sĩ Thạch Na cấp trên của Tần Duyệt đi đến: "U, náo nhiệt như vậy? Thảo luận cái gì đấy? Tiểu Tần, tối hôm qua bệnh nhân có chuyện gì không?"

Tần Duyệt thề lời với Trần Thương, liền vội vàng đứng lên báo cáo: "Lão sư, tối hôm qua gió êm sóng lặng!"

Chủ nhiệm khoa cấp cứu gọi Lý Bảo Sơn, sau khi đến, nhìn thấy đám người: "Trước giao ban, giao ban xong, họp chờ luôn à."

Khoa cấp cứu trừ Lý Bảo Sơn, có 12 bác sĩ, phân sáu tổ, một bác sĩ cấp trên hướng dẫn một bác sĩ cấp dưới, ba tổ nội khoa, ba tổ ngoại khoa, cũng là an bài hợp lý.

Thời điểm giao ban, hơn ba mươi người y tá, mười bác sĩ, tràn đầy một phòng toàn người.

Tối hôm qua không có tình huống gì đặc biệt, sau khi xử lý bác cáo tình huống tối hôm qua của bác sĩ trực ca đêm, cùng với bệnh nhân mới nhập viện.

Lý Bảo Sơn nhìn đám người nói ra: "Năm na, kỉ niệm ngày thành lập bệnh viện, lãnh đạo bệnh viện quyết định giải quyết một nhóm vấn đề họp đồng khoa cho nhân viên, khoa cấp cứu chúng ta là là khoa có nhiều nhân viên họp đồng khoa nhất bệnh viện, có 6 y tá, 3 bác sĩ"

"Mọi người bình thường công tác đều rất cố gắng, ta thấy ở trong mắt, nhưng là... Lần khảo hạch này không phải ta quyết định, là bệnh viện thống nhất tổ chức, cái này yêu cầu mọi người nhất định phải cố gắng thật tốt tranh thủ một cái, khoa chúng ta có 3 bác sĩ: Tổ ngoại khoa: Trần Thương, Vương Dũng; Tổ nội khoa: Hồ Đào, Triệu Thành Khải; lần khảo hạch này là kiểm tra ngầm, mỗi đều là chuyên gia ngoại viện tới, mọi người phải chuẩn bị cẩn thận."

"Có ý gì? Khảo hạch lần này không phải là thi tập trung, mà là có một tiểu đội chuyên môn khảo sát, kiểm tra trình độ kỹ thuật, hiệu suất công tác, thái độ phục vụ của người để tổng hợp ra điểm, khả năng khi người nhận bệnh nhân, bọn hắn sẽ thông qua camera quan sát, cũng có khả năng khi người xử lý người bệnh, bọn hắn cũng đang quan sát, thậm chí là giải phẫu thời điểm cũng là như thế, hôm nay, ta chỉ đề tỉnh mọi người một câu, còn về thời gian, hắn là đầu tháng sau."

"Ta hi vọng tất cả mọi người có thể thuận lợi giải quyết vấn đề họp đồng này, tốt, giải tán."

Tin tức này có chút rung động!

"Điều tra ngầm? Đây cũng quá thần bí?"

"Ừm, ai nói không phải chứ!"

Tin tức này đối với mọi người thật ra có chút rung động, nhưng như vậy cũng tốt, tối thiểu công bằng một chút.

Mà nghe vào trong tai Trần Thương cũng không giống vậy!

【Đình! NPC cao cấp Lý Bảo Sơn tuyên bố nhiệm vụ: Thông qua khảo hạch, trở thành nhân viên chính thức của khoa, ký tên họp đồng, nhiệm vụ hoàn thành ban thường: Thu hoạch được một kỹ năng ngẫu nhiên của Lý Bảo Sơn! 】

Lập tức hai mắt Trần Thương sáng lên!

Kỹ năng của Lý chủ nhiệm!

Đây cũng quá thoải mái a?

Dựa theo đẳng cấp, Lý chủ nhiệm thể nhưng là đại Boss hơn tám mươi cấp!

Tùy tiện bạo một trang bị đều hắn là màu tím, bạo cái sách kỹ năng cũng chỉ ít hắn là cao cấp đi!

Dù sao...

Lý Bảo Sơn, đường đường là danh y tinh Đông Dương, theo nghề thuốc mấy chục năm qua, từ đầu đến cuối ngày nào cũng vậy, lần lượt làm việc cho nhiều bệnh viện, giải phẫu hơn một vạn ca, chịu đủ khen ngợi, đã có trái tim nhân từ hành y cứu người tích đức, lại không thiếu kỹ năng y học tinh xảo, năm nay 57 tuổi, chính là phó hội trưởng hội cấp cứu y học Đông Dương, phó hội trưởng hội y học ngoại khoa Đông Dương,

Lý chủ nhiệm thể nhưng là đại lão!

Trần Thương nhìn dấu chấm hỏi trên đầu Lý chủ nhiệm, tràn đầy hướng tới.

Trên người Lý chủ nhiệm tùy ý rơi một điểm cặn bã đều đủ chính mình ăn.

Không được!

Chính mình gần nhất phải nắm chắc thời gian, bỏ ra nhiều công sức một chút, tùy thời chuẩn bị sẵn sàng.

Lúc này, Trần Thương bỗng nhiên trông thấy Tần Duyệt nhìn mình chằm chằm.

Lập tức, trong lòng sinh cảnh giác!

Tiểu bà nương này sẽ không coi trọng lão phu chứ?

Không được, phải kiểm tra xem thực hư thế nào!

【 Tần Duyệt, một bác sĩ chuyên khoa cấp cứu, thích câu nhậu, yêu xem Anime; độ thiện cảm: 16! 】

Trần Thương lúng túng.

Thiện cảm 16 điểm?

Được rồi, lão phu trách oan người, tự mình đa tình.

Trần Thương hít sâu một hơi.

Buổi sáng công tác vẫn là kiểm tra phòng viết bệnh lịch, Trần lão đại: "Buổi sáng có một ca giải phẫu, người đi cùng khâu lại đi."

Trần Thương sững sờ: "Chỉ bảo ta khâu lại sao? Lão đại, ta cảm thấy người đối với thực lực của ta còn phải xem xét kỹ lại một chút a!"

Không sai, Trần Thương cảm giác chính mình bành trướng!

Trần Bình Sinh sững sờ một chút, tiện tay đập bệnh án tóe trước ngực Trần Thương: "Đến, ca bệnh cho người, người tới làm!"

Trần Thương hài lòng cười một tiếng, này mới đúng mà!

Sau đó mở ra bệnh lịch bàn: "Phẫu thuật cắt bỏ phần lớn dạ dày..."

Sau khi nhìn thấy mấy chữ này, Trần Thương thờ dài, ải!

Đây không phải khi dễ người sao?

Sau đó, hắt hít sâu một hơi!

"Đồng chí Trần Bình Sinh, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo, mấy năm sau, ta cũng có thể làm..."

Trần Bình Sinh trừng mắt hỏi một cái: "Cút! Viết bệnh lịch đi!"

Trần Thương ngượng ngùng cười một tiếng, vội vàng khép bệnh án lại: "Đúng vậy! Lão đại, ta cảm thấy ta vẫn là nghe ngài an bài, học tập khâu lại thật tốt."

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Phát động nhiệm vụ trung cấp

Phát Động Nhiệm Vụ Trung Cấp

Ca phẫu thuật cắt bỏ phần lớn dạ dày ngày hôm nay, cũng không phải một mình Trần Bình Sinh làm, mà là mời bác sĩ ngoại khoa Trương Chí Tân làm cùng.

Trương Chí Tân cùng Trần Bình Sinh là bạn học cũ, sau khi tốt nghiệp thì cùng nhau đi vào Tỉnh Nhị Viện, bắt quả một người đi theo ngoại khoa, một người lại ở phòng cấp cứu.

Mặc dù vậy, chuyện này cũng không ảnh hưởng hai người hợp tác, thường xuyên mời lẫn nhau tham gia phẫu thuật.

Thứ nhất là bởi vì phẫu thuật cấp cứu tương đối phức tạp, cái gì cũng làm, chỉ một người ngoại khoa phẫu thuật rất khó hoàn thành, nên phải mời bác sĩ phòng ban khác phối hợp hoàn thành.

Hôm nay, ca phẫu thuật này chính là như thế.

Ca phẫu thuật hôm nay là phẫu thuật cắt bỏ phần lớn dạ dày, cũng được gọi là cắt bỏ đầy đủ dạ dày.

Phẫu thuật cắt bỏ phần lớn dạ dày kỳ thật cũng không phải chỉ đơn giản là cắt bỏ, có khác biệt rất lớn khi cắt bỏ ruột thừa.

Chủ yếu phân thành ba bước!

Bước một là tách li dạ dày với ruột non.

Bước tiếp theo là cắt đứt tá tràng, sau đó cắt đứt dạ dày.

Cuối cùng là nối thực quản trực tiếp với ruột non.

Đương nhiên, độ khó khi thực hiện khẳng định sẽ khó hơn lý thuyết rất nhiều.

Trần Thương với tư cách chân chạy vật, công việc chủ yếu cũng rất rõ ràng!

Ngoéo tay thắt nút, hút dịch cầm máu;

Lưu tu phách mã, rửa sạch dụng cụ.

Nha! Hợp vẫn như vậy?

Ai... Lão phu nhất định là bị y học tri hoãn thi nhân.

Dù sao Lỗ Tấn, Quách Mạt Nhược, Đỗ Phủ, Bàng Tâm nữ sĩ, Tất Thục Mẫn nữ sĩ,... rất nhiều ví dụ nói cho chúng ta biết, học y không thành còn có thể đổi nghề theo văn.

Dù sao lão tổ tông cũng đã nói một câu: Tú tài học y, trong lòng buồn cười!

Ngược lại đạo lý này cũng không phải là không chính xác.

Chính mình thực sự là thiên phú có hạn, bằng không hiện tại khẳng định đã đi tìm nương tựa đám người La Đại Hữu, Phí Tường, Vương Lực Hoàn, Mao Bất Dịch, những người này đều là sau khi tốt nghiệp Đại học Y, vứt bỏ nghề Y trở thành đại biểu.

Ai...

Xem ra học y đều là thiên tài.

Trương Chí Tân học chính là bác sĩ ngoại khoa, thế nhưng giữa đường xuất gia thì một cái chứng nhận bác sĩ thẩm mỹ, nghe nói ở bên ngoài hùn vốn với người khác mở một phòng phẫu thuật chỉnh hình tư nhân, bình thường chủ yếu phẫu thuật mắt hai mí, sửa lông mày, chỉnh mắt, đánh một chút cái gì gò má, nghe nói một ngày thu rất nhiều tiền!

Phẫu thuật sắp bắt đầu.

Trần Thương đối với loại phẫu thuật này không phải hoàn toàn hiểu rõ, vì lẽ đó chỉ có thể ở một bên yên lặng học tập.

Mà thật ra là đang dùng con mắt sáng lấp lánh như biết nói chuyện nhìn chăm chăm Trương Chí Tân!

Không phải là bởi vì cái khác!

Chỉ là muốn ăn hỏi được một điểm kỹ năng...

【 Người mới của phòng phẫu thuật: Có xác suất một phần trăm học tập kỹ năng của người khác! 】

Trần Thương cảm giác chính mình hẳn là nên tạo mối quan hệ thật tốt, học một chút kỹ thuật bác sĩ thẩm mỹ, không vì cái gì khác, về sau còn giúp cho bạn gái cắt mắt hai mí không cần tốn tiền!

Phẫu thuật đã bắt đầu!

Lúc này, đầu tiên cần phải làm là mở bụng kiểm tra!

Cắt ra một đường trên bụng bệnh nhân, Trần Bình Sinh mổ chính.

Từng tầng mở ra, sau khi mở phúc mạc ra, bắt đầu dò xét!

Trần Bình Sinh thận trọng quan sát, mà Trương Chí Tân thì hỗ trợ.

Trần Bình Sinh: "Thận không ứ nước, gan, túi mật, tuyến tụy, lá lách, ruột non cùng ruột già không thấy dị thường!"

"Thành dạ dày bóng loáng, cường độ phù trung thấp, dạ dày thể rõ ràng tăng lớn, hạch bạch huyết xung quanh dạ dày không sưng to lên, chỗ uốn cong nhỏ của dạ dày gần thực quản có một vết loét 2-1-0.5cm, tính chất hơi cứng, hơi dính liền với túi mật, ban ngày cục bộ hình thành, co quắp gây nên thực quản bị ép chặt đường kính 0.5cm, dài 2cm, liên tục tá tràng từ những điều trên chẩn đoán là viêm loét dạ dày dẫn đến chèn ép tất nghẽn thực quản, cần phải cắt bỏ phần lớn dạ dày sau đó nối lại!"

(Phù thũng: sưng phù nề gây ra bởi chất lỏng dư thừa bị mắc kẹt trong các mô của cơ thể).

(Hạch bạch huyết hay hạch lympho: một trong vô số các cấu trúc tròn, hình bầu dục đẹp, rải rác dọc theo các mạch bạch huyết, là một phần của hệ bạch huyết).

Trương Chí Tân gật đầu: "Tốt!"

Trần Thương: "Trần lão đại ngu bức!"

Y tá Tần Nhạc Nhạc:...

Y tá B:...

Trần Bình Sinh không những tổ đường chuyên nghiệp mà còn rất lợi hại, loại phẫu thuật này cũng thường xuyên làm, tự nhiên không có áp lực quá lớn.

Nhưng vẫn trừng mắt liếc Trần Thương: "Lần sau ta sẽ không gọi bác sĩ Trương, để cho người làm hạ thủ giúp ta, lần này người cố gắng nhìn cho tốt."

Trương Chí Tân thờ dãi: "Chê ta chia tiền đúng không? A! Nam nhân!"

Kỳ thật, trong phòng phẫu thuật cũng không phải nghiêm túc như trong tưởng tượng, thường xuyên sẽ nói đùa một chút làm cho không khí bớt căng thẳng.

Hơn nữa, với hoàn cảnh phong bế hoàn toàn, phòng phẫu thuật vĩnh viễn là nơi tin tức bất quái hội tụ!

Mà phòng phẫu thuật phụ khoa tức thì được xưng là bệnh viện bất quái vương!

Từ con của ai đó là người thế nào, cho đến bác sĩ cùng y tá nào có quan hệ không rõ ràng, thậm chí còn có cả lãnh đạo nào đó cùng với y tá nào đó có quan hệ không rõ ràng.

...

Trần Thương mới vừa rồi là thật cảm khái Trần lão đại ngu bức, liên tiếp nói ra những thuật ngữ chuyên nghiệp, bức cách cao không chỉ một điểm!

Nhưng mà...

Tại trong mắt Trần Thương chính là một loại trạng thái khác, nếu như lời nói mới rồi là Trần Thương đang nói, có thể là thế này:

"【 Gan 】, 【 Túi mật 】, 【 Tuyến tụy 】, 【 Lá lách 】, 【 Ruột non 】, màu xanh không khác thường. 【 Dạ dày 】, là quai chữ đỏ, nguyên nhân là phần dưới dạ dày phát hiện chữ đỏ! 【 Viêm loét Dạ dày gây nên Thực quản tái nghẽn: quai loét Dạ dày lv39, quai vật bình thường, đặc điểm: Loét hơi dính với túi mật, ban gần cục bộ hình thành, co quắp gây nên đường kính Thực quản bị thu nhỏ lại, liên lục Tá tràng! Đề nghị: Cắt bỏ! 】【 "

Chắc chắn, trông thấy quai cấp 39 sinh động ở nơi đó, trong mắt Trần Thương tràn đầy hưng phấn, dù sao đây chính là quai vật cao cấp, kinh nghiệm thật nhiều nha!

Đáng tiếc, mình chỉ có thể nhìn một chút.

Nhưng Trần Thương nhìn rất chăm chú, mỗi một lần phẫu thuật đều là cơ hội học tập, Trần Thương cũng sẽ không từ bỏ một cơ hội học tập tốt như thế này được.

Đầu tiên là tách rời.

Dạ dày cũng không phải giống như bóng đèn treo ở trong bụng.

Chung quanh nó có các loại hệ màng, dây chằng, mạch máu, hệ thần kinh, phân bố như thế sẽ giúp cố định dạ dày trong ổ bụng, nếu không lúc người ăn cơm đi mấy bước sẽ sa dạ dày.

Đầu tiên cần phải làm là tách rời, cũng là công việc cần yêu cầu kỹ thuật cùng kiên nhẫn nhiều nhất.

Trần Bình Sinh cẩn thận từng li từng tí nhấc dạ dày lên, tại vị trí phía bên phải cắt bỏ dây chằng kết nối dạ dày với ruột non, sau đó xuôi theo mạch máu tách ra khu vực phía bên trái, cắt đứt dây chằng kết nối dạ dày với ruột non...

Phẫu thuật rất thuận lợi, phối hợp với Trương Chí Tân càng thêm thành thạo vô cùng.

...

Sau khi phẫu thuật hoàn tất, rửa sạch dụng cụ sau đó đóng bụng.

Trần Bình Sinh trực tiếp đứng dậy, cho Trần Thương một ánh mắt: "Khẩu lại."

Trần Thương cười lạnh một tiếng: Phàm nhân, thời điểm chứng kiến kỳ tích đã đến!

Hôm nay sẽ để người nhìn xem lão phu tiến bộ thế nào.

Trần Thương cầm lấy kim khâu đã được y tá xuyên chỉ qua, Trần Thương cầm lấy kim khâu thuần thục hơn hôm qua rất nhiều, hơn nữa, làn da phần bụng vốn bằng phẳng, không có nhiều vết cong, nên kim khâu trong tay hắn nhẹ như cánh bướm, không ngừng tới lui trên bụng.

Hoàn toàn chính xác, Trần Thương cảm giác sau khi có thuộc tính sắc bén + 1, khác nhau với lúc trước rất nhiều.

Không bao lâu, khâu lại đã hoàn thành.

Trần Bình Sinh nhìn thoáng qua sau đó không khỏi sững sờ một chút, hiếu kỳ nhìn chăm chăm Trần Thương: "Còn được."

Mà Trương Chí Tân lại cười: "Tiểu Trần a, tay này của người thích hợp làm ngoại khoa! Kỹ thuật khâu lại rất không tệ, nhưng mà... Còn kém chút hỏa hầu, thiên phú là có, chỉ là kém chút kỹ thuật."

Bỗng nhiên, Trương Chí Tân quay người hỏi: "Tiểu Trần, ngày mai ngày mốt người có đi làm không?"

Trần Thương quay người trông thấy trên đầu Trương Chí Tân hội tụ thành một cái dấu chấm hỏi!

Có nhiệm vụ?!

【 Đỉnh! Ngài khâu lại đưa tới NPC trung cấp coi trọng, trò chuyện với hắn sẽ có khả năng thu hoạch được nhiệm vụ. 】【

*P/s: Trong chương này từ chuyên ngành hơi nhiều, dù ta đã tham khảo khá nhiều tài liệu nhưng vẫn không thể tránh khỏi sai sót, các đạo hữu đọc xong thấy sai ở đâu thì để lại bình luận để ta sửa chữa. Cảm ơn các đạo hữu đã quan tâm đến truyện.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Phó bản cày tiền!

Hai mắt Trần Thương sáng lên, Trương Chí Tân có nhiệm vụ muốn tuyên bố cho mình!

Ngày mai là thứ bảy, sẽ là nhiệm vụ gì đây?

Hiện tại phải làm gì?

Liếm chó!

Không sai!

Nhưng phải liếm thế nào?

Phải liếm thật tốt! Liếm đầy đủ phương vị, nhiều góc độ, không góc chết...!

Trần Thương vội vàng nói: "Không có chuyện gì, ngày mai ta vừa vận nghỉ ngơi, Trương lão sư có gì cần hỗ trợ sao?"

Trương Chí Tân cười cười: "Ừm, có một chút chuyện, ngày mai ngày mốt phòng khám tư của ta có mấy ca phẫu thuật, đoán chừng cần một người giúp đỡ, ta xem tiểu tử ngươi cơ sở rất tốt, tới giúp đỡ chút? Bao ăn, một ngày 300!"

Trần Thương trừng to mắt: "Trần lão đại, ngươi xem đi? Thế nào là rộng lượng, cái gì gọi là ông chủ! Rộng lượng phải như ông chủ Trương đây!"

Trần Bình Sinh cười lạnh một tiếng: "Ngươi cái đồ vong ân phụ nghĩa thấy tiền sáng mắt, tranh thủ thời gian rút đi!"

Trần Thương cười hắc hắc: "Lão đại, ngươi yên tâm, tấm lòng chân thành của ta đối với ngươi thì không đổi, sẽ không bởi vì tiền ít mà bán ngươi, ta cũng là muốn đi theo ông chủ Trương ném thù hương vị nhà giàu, trở về ta sẽ dùng tiền kiếm được mang ngươi rửa chân đi."

Trong phòng phẫu thuật lần nữa lâm vào im lặng.

【Đỉnh! NPC trung cấp Trương Chí Tân tuyên bố nhiệm vụ, nhiệm vụ yêu cầu là làm trợ thủ cho Trương Chí Tân hai ngày, hoàn thành ban thưởng: 1. Ban thưởng đặc biệt một hạng; 2. Nhân dân tệ + 1000;】

Trần Thương nhìn thấy nhiệm vụ ban thưởng, không khỏi sùng sốt một chút!

Ban thưởng đặc biệt là cái gì?

Mặc dù không biết là cái gì, nhưng 1000 nhân dân tệ thì hẳn nhận biết a.

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng 1000 khối tiền này đã đủ sức hấp dẫn, cũng đủ để cho Trần Thương luẩn hãm!

Có câu hát kia như thế nào nhỉ?

Tiền của ngài như thủy triều, tiền như thủy triều đầy ta tới chỗ ngươi!

Đi sát đằng sau ~

Tiền như thủy triều vây quanh ta và ngươi.

...

...

Ngày kế tiếp, mới sáng sớm Trần Thương đã đến địa chỉ Trương Chí Tân yêu cầu.

Nơi này chính là phòng làm việc của Trương Chí Tân cùng mấy người khác hợp tác mở, một viện phẫu thuật thẩm mỹ, quy mô không lớn, nhưng thiết bị đều đủ, các loại dụng cụ tân tiến, Trần Thương cũng không gọi nổi tên của chúng.

Bên trong có mấy nữ y tá đã bắt đầu bận trước bận sau chuẩn bị.

Không thể không nói, dáng vóc và khí chất của những y tá ở bệnh viện tư nhân đều tốt hơn bệnh viện công rất nhiều, hơn nữa quan trọng nhất chính là... đồng phục y tá ở đây được thiết kế quả thực thỏa mãn rất nhiều nam nhân, làm họ sinh ra ảo tưởng đối với y tá!

Trần Thương âm thầm đánh giá max điểm... đồng thời cũng không khỏi cảm khái vạn phần!

Chủ nghĩa tư bản ác bá, tiền tài mục nát chế độ...

【Đỉnh! Nhiệm vụ hằng ngày: Phụ trợ hoàn thành 3 ca mắt thuật mở rộng mí mắt (phẫu thuật tạo mắt hai mí), thu hoạch được nhiệm vụ ban thưởng: 1. Kinh nghiệm + 100, 2. Nhân dân tệ + 100;】

Trần Thương hài lòng lựa chọn tiếp nhận.

Có tiền thật tốt!

Một y tá mặc đồng phục màu hồng trông thấy Trần Thương tiến đến, tưởng rằng đến làm gì, đi lên hỏi: "Tiên sinh, tôi có thể giúp gì cho ngài?"

Trần Thương lắc đầu, đang chuẩn bị trả lời thì lại trông thấy một chiếc xe dừng lại trước cửa!

Trương Chí Tân từ trên xe bước xuống.

Ta dựa vào!

Ông chủ Trương vậy mà đi Nissan!

Nhìn chiếc Toyota Nissan bá khí dừng ở cửa ra vào, Trần Thương có chút không kịp đề phòng!

Dù sao, đi làm ở bệnh viện, nào có lái xe xịn?

Mỗi một chiếc xe đều là phổ thông tầm mười hai mươi vạn, làm sao gặp qua loại xe khí phách mười phần cùng kiểu dáng này?

Đương nhiên, Trần Thương không phải không thấy qua việc đời, bãi đỗ xe ở bệnh viện không thiếu một chút xe sang trọng, ngay cả Rolls-Royce Trần Thương đều thấy.

Thế nhưng, nhìn Trương Chí Tân cao to từ trên chiếc Nissan bước xuống, Trần Thương vẫn còn có chút kinh ngạc.

Dù sao trước giờ, Trương Chí Tân biểu hiện rất khiêm tốn.

Ai, thực sự là...

Thật sự là có tiền a!

Ghen tị a!

Trương Chí Tân trông thấy Trần Thương, cười đi tới: "Đến đây, tới sớm như vậy."

Trần Thương nháy mắt hóa thân thành chó bắt đầu liếm: "Cái kia nhất định, chuyện mà ngài nhắc nhở, ta vẫn là phải cúc cung tận tụy."

Trương Chí Tân cười ha ha: "Tiểu tử nguoi!"

"Tiểu Lan, tìm cho bác sĩ Trần một chiếc áo blouse mới, hẳn là người ta mời đến hỗ trợ. Đúng, giới thiệu cho các người một chút, vị này là bác sĩ Trần cấp cứu ngoại khoa ở Tỉnh Nhị Viện, độc thân. Ha ha, mọi người phải nắm thật chắc cơ hội này a!"

Mấy nữ y tá ở sảnh vội vàng đứng lên cúi đầu: "Bác sĩ Trần tốt!"

Trần Thương tranh thủ thời gian che trái tim, bởi vì lúc các nàng khom lưng bại lộ hai ngọn đồi cao vút!

Thật sâu!

Chủ nghĩa tư bản vạn ác!

Nhà tư bản mục nát!

Thật hâm mộ...

Trương Chí Tân trông thấy một màn này, lập tức cười trên ghẹo nói: "Thế nào? Xinh đẹp đúng không, đều là ta làm!"

Trần Thương sững sờ?

WTF?

Cái quỷ gì?

Mấy nữ tử kiêu ngạo đỉnh liễu đỉnh, Trần Thương cảm giác hô hấp của mình vừa rồi gấp rút mấy phần?

Cái này chẳng lẽ là cái gọi là:

Tự mình động thủ, ngực lớn đủ ăn?

Thật sự là còn được!

Trần Thương chợt phát hiện chỗ tốt khi làm chính hình bác sĩ, bạn gái cho nguoi, tùy tiện chinh, thích chinh cái gì thì chinh cái đó...

Ngươi chính là thích nam cũng có thể giúp nguoi chinh ra được!

Đáng sợ!

Ghen tị!

Ghen ghét!

Chờ mong!

Mấy loại cảm xúc lộn xộn trong đầu Trần Thương, không ngừng đánh thẳng vào ranh giới cuối cùng của hắn.

Một cô gái có vẻ lớn nhất trong sảnh càng là cười cười, hai tay nâng ngực của mình lên: "Cái này của ta là thật!"

Trần Thương chạy trời chết.

Hắn đột nhiên cảm giác được hôm nay đi ra có chút quá mức qua loa.

Hon nữa...

Trần lão bản trước khi ta ra cửa, có phải là quên căn dặn ta một câu: Chân núi nữ nhân là lão hổ, rất cuồng dã đấy!

Lập tức, đại sảnh một mảnh oanh thanh yến ngữ, vui cười náo nhiệt.

Ai, bệnh viện tư nhân thật là tốt, không khí này... quần áo này... bộ ngực này...

Rất muốn gia nhập bọn hắn a!

Nhất định rất ấm áp.

Đi theo Trương Chí Tân đến văn phòng bên cạnh, sau khi ngồi xuống, Trương Chí Tân nói ra: "Kỳ thật bác sĩ thẩm mỹ không có phức tạp nguoi nghĩ đâu, mà rất đơn giản, hôm nay nguoi sẽ giúp ta làm một chút chuyện nhỏ, cố gắng quan sát học một chút."

"Hon nữa... Chúng ta cũng ăn ngay nói thật, nơi này không giống bệnh viện, tự mình lao động, tự mình kiếm tiền, trừ số tiền phải nộp lên cho công ty, còn lại đều là của mình."

"Lão Trần thật thích nguoi, không muốn để cho nguoi bởi vì nguyên nhân kinh tế mà về nhà, hẳn cảm thấy nguoi còn là rất có trình độ, cho nên đã nhắc đến nguoi với ta, đề ta giúp đỡ

ngươi."

Trần Thương tròn tròn mắt!

Thì ra là thế?

Trần lão đại còn là yêu ta.

Trần Thương vội vàng mỉm cười, chân thành nói ra: "Đa tạ Trương lão sư."

Trương Chí Tân cười cười: "Sau này, ngươi có rảnh rồi liền trực tiếp tới, khoảng thời gian này chủ yếu học phẫu thuật mắt hai mí là chính, cố gắng học thật tốt, sau đó ta tìm người báo danh cho ngươi, thì một cái chứng nhận bác sĩ thẩm mỹ, đến lúc đó, cũng có thể hành nghề nhiều một chút."

"Hơn nữa trình độ của ngươi ta cũng biết, rất không tệ, cơ sở rất vững chắc, cái khác ta không thể cam đoan với ngươi, nhưng chỉ cần ngươi đến một ngày, không quản ngươi có làm phẫu thuật hay không, một ngày đều sẽ có lương cứng 300 khối tiền, về phần kiếm bao nhiêu, phải xem năng lực của ngươi, nếu ngươi có thể độc lập làm tốt phẫu thuật mắt hai mí, một ca phẫu thuật 5000 khối tiền, ta cho ngươi 1000 khối."

"Nơi này không phải mình ta làm chủ, vì lẽ đó phải chia tiền cho rất nhiều người, tăng thêm tiền đầu tư dụng cụ thiết bị rất lớn, phân cho ngươi 1000 khối tiền một ca đã là không ít, khách hàng ngươi cũng đừng lo lắng, ngươi cứ làm tốt việc mà bác sĩ nên làm là được."

Nói đến đây, Trương Chí Tân đứng dậy uống ngụm nước trà: "Đều là người một nhà, ngươi mau chóng vào tay đi, sau này khi ta tới, ta trực tiếp điện thoại cho ngươi, ngươi cố gắng tới, nhanh chóng quen thuộc. Nhanh chóng vào nghề!"

Trần Thương nghe thấy nhiều tiền như vậy đã bắt đầu mặt đỏ tía tai, máu huyết toàn thân đều hội tụ ở trên mặt!

Rất có một loại kẻ sĩ chết vì tri kỷ, tư thế người nghèo liếm người có tiền!

"Được rồi! Ông chủ Trương, cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng!"

Trương Chí Tân phun một ngụm nước ra: "Tiểu tử ngươi, cũng đừng chết rồi, ngươi mà chết thật, lão Trần có thể sẽ bóp chết ta."

"Ta thật hoài nghi, đúng rồi... Tiểu Trần, ngươi cùng lão Trần đều họ Trần, có quan hệ gì sao?"

Trần Thương cẩn thận suy nghĩ thật lâu: "Không có quan hệ máu mủ, ta là nhóm máu O, hần là nhóm máu A. Cũng không có quan hệ nam-nam không đứng đắn..."

Nói tới đây, Trần Thương có chút thấp thòm hỏi: "Trương lão bản, ngài... Ăn dấm chua hả?"

Trương Chí Tân: "Phốc!"

Trương Chí Tân phun ra một ngụm tinh huyết, cái gì mà ta mẹ nó ăn dấm?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Cuồng đã đến mức khiến hần cũng cảm thấy e ngại

Lúc này, có một nữ y tá vào gõ cửa, hai người ngẩn đầu, Trần Thương phát hiện ra đó là cô gái vừa nãy nói chưa chỉnh sửa kia.

"Bác sĩ Trương, cô Tiền có hẹn trước ca thứ nhất làm mắt hai mí đã tới."

Trương Chí Tân gật đầu, quay đầu nhìn thoáng qua Trần Thương: "Được rồi, đi thôi tiểu tử, đừng nhìn nữa, tranh thủ thời gian làm việc!"

Trong lòng Trần Thương gào thét: Ta không nhìn, ta không có, ngươi nói mò! Ngươi nói xấu ta, vu oan ta!

Cực kỳ không tình nguyện đi theo cô gái đó rời khỏi phòng...

Nguyên trang muối đẹp như hoa chộc cho trái tim hần rung động.

Trần Thương lấy tay che tình: Ai da, đau quá!

【 Từ Nhu, nhân viên làm việc ở viện phẫu thuật chỉnh hình Chí Tân, đáng người nóng bỏng, nội tâm cuồng dã, nhắc nhở: Đẳng cấp quá cao, mời ngươi rời xa. Độ thiện cảm: 1. 】

Trần Thương:...

Vóc người nóng bỏng, nội tâm cuồng dã?

Đây chẳng phải là thể loại ta tại mùa xuân buổi tối nằm mơ thấy hay sao?

Trần Thương vội vã lác đầu.

Không được, không được, đẳng cấp quá cao, ta chống đỡ không được.

Tục ngữ nói đúng: Cuồng đã đến mức khiến hần cảm thấy e ngại!

Lại nói, sau này đều là đồng nghiệp, quan hệ quá gần!

Nghĩ tới đây, Trần Thương thờ dài.

Hon nữa...

Nhìn thấy đồng hồ trên cổ tay Từ Nhu, Trần Thương lập tức thanh tỉnh.

Trần Thương a Trần Thương, nguoi là một tên nghèo, cóc ghè mà đòi ăn thịch thiên nga sao?

Nghĩ đến ví tiền của mình, Trần Thương nháy mắt khôi phục thanh minh.

Người a!

Không nhìn số dư Alipay thì cũng không biết cái gì gọi là thanh tỉnh.

Có đôi khi, nghèo đều có tác dụng hơn bất cứ loại thuốc nào.

Nghèo! Có thể làm cho nguoi nháy mắt khôi phục lý tính, để nguoi nháy mắt tràn ngập động lực, để nguoi vứt bỏ tất cả ảo tưởng không thực tế, để nguoi khi đối mặt dụ hoặc tình tảo lại...

Không sai!

Nghèo trị bách bệnh.

Nghèo trị lý tính.

Nha! Lại gieo vắn, ta khẳng định mình thích hợp vứt bỏ y theo vắn.

...

...

Ca phẫu thuật thứ nhất là cô Tiền chừng ba mươi tuổi, ăn mặc trung quy trung củ, được y tá dẫn theo đi vào phẫu thuật.

Người phụ nữ này có con mắt hẹp dài, cho người ta một loại cảm giác âm trầm... Hồ lý?

Không đúng...

Trần Thương không hình dung ra, thế nhưng nói chung là cho người ta cảm giác rất không thoải mái.

Đúng!

Giống lá liễu!

Bỗng nhiên Trần Thương trở nên kinh ngạc, mắt lá liễu, lông mày đậm không phải là đề hình dung mỹ nữ sao? Hon nữa mắt phượng cũng thật hết sức mê hoặc mới đúng chứ!

Trần Thương dám cá, nhất định là người xưa hiểu lầm lá liễu.

Độ rộng cùng chiều dài của lá liễu phối hợp trên mặt người, không phải là mỹ nhãn như tơ sao?

Nếu con mắt thật có độ rộng cùng chiều dài như lá liễu, vậy thì chúc mừng nguoi, vì đó là rất xấu!

Tỷ muội này cũng hẳn là chịu đủ "Mắt lá liễu" tra tấn, rốt cục nhện không được đến đây làm sao?

Nếu là kéo mí mắt lên cao một chút, có lẽ có thể đổi mới một chút?

Trần Thương phát hiện, làm thẩm mỹ không chỉ phải có kỹ thuật chữa bệnh tinh xảo, còn nhất định phải có thẩm mỹ cực cao!

Dù sao bác sĩ thẩm mỹ không chỉ có riêng là bác sĩ ngoại khoa, mà còn là một nhà thiết kế cùng nghệ thuật gia!

Nghĩ tới đây, Trần Thương càng sùng bái Trương Chí Tân cao lớn uy vũ nhiều hơn?

Thế nhưng, sao hắn vẫn cảm thấy có chút vấn đề.

Cái tên cao lớn thô kệch lỗ mãng này sao có thể là nghệ thuật gia?

Hắn nhìn một chút tấm gương ở phía xa, so sánh một chút... Chính mình càng giống là một tên gồm cả đẹp trai + thẩm mỹ + nghệ thuật, vừa là một bác sĩ phẫu thuật thẩm mỹ khéo tay + tinh xảo!

Nhưng dù sao, đây cũng là lần đầu tiên Trần Thương tới đây, hắn cảm thấy mình nên điệu thấp, vì lẽ đó chỉ có thể giữ yên lặng.

Nữ tử cười khò một tiếng: "Bác sĩ Trương, ta đây chính là đem tương lai của ta nhờ phúc trên người ngài!"

Trương Chí Tân ngăn người, nói đùa gì vậy: "Ta... Chỉ phụ trách chữa trị, cũng không chịu trách nhiệm phục vụ quanh thân nha, ta cái này cắt mắt hai mí còn phải phụ trách kế hoạch kết hôn sinh con cho ngài, độ khó này có chút cao a!"

Cô Tiền cũng rất lạc quan, cười ha ha một tiếng: "Nguoi phải tin tưởng kỹ thuật của nguoi, nếu nguoi sửa lại, lỡ như không xinh đẹp thì làm sao bây giờ?"

Đám người phía sau cười cười.

Trương Chí Tân nghiêm túc nói: "Được rồi, không cần khẩn trương, ta phân tích cho nguoi một chút, tình huống của nguoi bây giờ tương đối thích hợp làm kiểu mở quạt, đây cũng là kiểu kinh điển nhất trong phẫu thuật mắt hai mí, chính là "Cặp mắt đào hoa", được tương đối nhiều cô gái trẻ tuổi yêu thích."

Nói đến đây, Trương Chí Tân cầm một quyển sách trên bàn, bên trong có rất nhiều nữ sinh xinh đẹp: "Đặc điểm của kiểu mở quạt là bên trong hẹp bên ngoài rộng, tương đối thích hợp với tình huống của người, người có khoảng cách giữa lông mày và con mắt vừa phải, mí mắt khá mỏng, sau khi phẫu thuật chiều ngang con mắt cùng cơ mắt hiện lên một góc độ nhất định, khóe mắt có chút nhấc lên, có cảm giác thần thái, thần khí."

"Hiện tại, con mắt của người là thái bình, dài nhỏ, cho nên mục đích chúng ta phẫu thuật chính là căn cứ mắt của người, tiến hành kéo mí mắt cho ngài, tạo thành tầng mí mắt đồng thời để khóe mắt của người có chút giương lên, có độ cong nhất định, cứ như vậy, mới thật sự là mắt lá liễu, rất đẹp."

Trương Chí Tân giải thích có thể nói là để tinh thần cô Tiền phấn chấn, thông qua tấm gương, giống như nhìn thấy tương lai của mình.

Nếu như nói bệnh viện là cứu vớt sức khỏe bản thân, vậy thì bệnh viện chỉnh hình là nơi cứu vớt mỹ lệ!

Một cái là nhu cầu cơ bản, một cái là truy cầu tinh thần.

Cô Tiền bỗng nhiên cười hỏi: "Bao nhiêu tiền vậy? Bác sĩ?"

Trương Chí Tân: "Tiền phẫu thuật là 6600, nhưng người là Trương tỷ giới thiệu cho nên 5000 khối tiền là được rồi, nhưng sau này người phải tuyên truyền ra ngoài nhiều về ta một chút."

Trong lòng cô Tiền tràn đầy vui vẻ, năm ngàn không nhiều.

Cổ nhân đều nói: Thanh xuân sống uống không chỗ "Sữa", người già ngậm buồn gì cũng không!

Cơ sở vật chất quyết định kiến trúc tầng trên, Trần Thương nhìn chính mình trong gương.

Ai... Cũng may phát hiện chính mình tiết kiệm được một khoảng tiền không phải sửa mặt!

Chắc chắn chắc.

Đẹp trai cũng là bởi vì nghèo?

Nghe rất có logic a!

Phòng phẫu thuật ở đây rất quy củ, so với Tỉnh Nhị Viện cũng không thua bao nhiêu, cái này thể hiện lực lượng vốn liếng là hùng hậu cỡ nào, hơn nữa thiết bị đều rất mới, vừa nhìn qua đã cho người ta cảm giác rất đắt.

Trương Chí Tân nói với Trần Thương: "Hôm nay sẽ có sáu ca mắt hai mí, hôm nay người quan sát nhiều một chút! Ngày mai bắt đầu thực hành, người cố gắng nhìn xem, lưu ý một chút các bước tiến hành."

Sau khi nói xong, hần nhìn cô Tiền nói: "Chúng ta làm chính là chôn chỉ, không cắt, cho dù là chôn chỉ làm không được, ta cũng có thể thông qua cắt để đền bù chỗ không đủ, tiến hành sửa đôi."

Cô Tiền gật đầu: "Ừm ừn, bác sĩ Trương, ta giao cho người, tùy tiện làm, có điều... Ta sợ đau!"

Trương Chí Tân: %... \$

Trương Chí Tân nhìn Trần Thương: "Chôn chỉ là thông qua phương thức khâu lại, trực tiếp chôn giấu sợi chỉ giữa làn da cùng mí mắt, làm cho làn da bên trên mí mắt dính liền với mí mắt, hình thành mắt hai mí. Mà ta thường dùng chính là phương pháp phẫu thuật khâu Vũ Tài, cũng chính là phương pháp chôn chỉ."

Không khác phẫu thuật bình thường nhiều lắm, sau khi khử trùng hai mắt, thì phủ khăn đã sát khuẩn lên.

Trương Chí Tân nhỏ giọng nói ra: "Người nhẹ nhàng nhắm mắt lại, đừng lộn xộn, cũng đừng dùng sức, ta giúp người vẽ ra đường chỉ mắt hai mí."

Trần Thương trông thấy Trương Chí Tân theo thứ tự từ ở bên trong, ở giữa, ở bên ngoài vẽ thành ba nhóm c~d, a~b, e~f, khoảng cách ước chừng 2 mm.

So với Trần Thương, y tá chuyên nghiệp hơn rất nhiều, đã chuẩn bị xong thuốc gây tê chuẩn bị tiêm vào.

Trương Chí Tân không cần phải nói, đã đưa tới.

"Chúng ta gây tê dùng chính là 2% Lidocaine và 0.75% Bupivacain, áp dụng thấm vào gây tê."

Lúc này, Trần Thương chợt phát hiện trước mắt lần nữa phát sinh biến hóa!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ban thưởng đặc thù!

Trần Thương chợt phát hiện, màu sắc của【 mí mắt 】là màu vàng.

Màu vàng là có ý gì?

Hần nhớ rõ.

Màu sắc của cơ quan nội tạng khỏe mạnh là màu xanh lá, mà ở bệnh thì là màu đỏ, mà bây giờ lại xuất hiện màu vàng.

Màu vàng là có ý gì?

【 Đỉnh! Màu vàng đại biểu là yêu cầu sửa chữa, khoảng cách với tình trạng hoàn mỹ còn chờ sau một bước cải thiện! 】

Trần Thương sững sờ.

Hóa ra như vậy!

Tuy nhiên...

Thời điểm Trần Thương lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía Tiền nữ sĩ, chợt phát hiện... 【 khoe môi 】, 【 sống mũi 】 đều mang một màu vàng

Cái này tựa hồ mang ý nghĩa những chỗ này cần được tiến hành sửa đổi hoàn thiện?

Trần Thương âm thầm gật đầu, hóa ra là ý tứ này.

Hắn quay người, tâm niệm vừa động, nhìn một chút chính mình trong gương.

Hài lòng nhẹ gật đầu: Không sai, mình không có màu vàng, toàn thân trên dưới đều là màu xanh lá, quá hoàn mỹ!

Còn được, còn được!

Xanh lá... xanh lá... xanh lá?!

Phi!

Còn muốn màu xanh lá?

Bạn gái cũng đều không có, nghĩ hay thật!

Chức năng này rất thực dụng, chỉ cần mình vừa động ý niệm sẽ xuất hiện, bình thường cũng không nhìn thấy, như thế là một cái kỹ năng không tệ.

Tiếp tục tiến hành phẫu thuật.

【 Đỉnh! Mất một mí phổ thông, một cái mắt một mí bị chủ nhân ghét bỏ, nó tồn tại ảnh hưởng tới mỹ quan của khuôn mặt, lv 15. Đề nghị: Cần được tiến hành sửa đổi, để con mắt càng xinh đẹp hơn. 】

Phẫu thuật không ngừng tiến hành!

Chôn chỉ cũng không khó, chủ yếu là lựa chọn vị trí rất quan trọng, sau đó chỉ là quá trình khâu lại, chôn chỉ!

Hiệu quả khâu quan hệ trực tiếp đến Phẫu thuật, hình dạng mí mắt sau phẫu thuật.

Trương Chí Tân rất cẩn thận!

Hắn sử dụng chính là hai cái kim khâu, từ điểm a của diện kết mạc đâm vào, từ diện da tương ứng xuyên ra, một kim khác cũng như thế, từ diện kết mạc đâm vào xuyên qua 3 mm tại điểm b tương ứng, lại từ điểm xuyên ra xuyên dưới lớp nông ra điểm a!

Đến một bước mấu chốt nhất!

Buộc ga-rô!

Buộc ga-rô khe hở, chôn chỉ giấu dưới da!

Điểm thứ nhất xong!

Trần Thương nhìn thấy nhẹ nhõm, thật ra mỗi một châm đều là tại phía trên mí mắt, không thể tùy ý, càng không thể chủ quan, thận trọng từng bước!

Trần Thương phát hiện, đây thật ra là một việc kết hợp thể lực cùng tinh tế.

Sau đó chính là điểm khác.

Phẫu thuật kéo dài gần một giờ, Trương Chí Tân không nhúc nhích, theo trình tự làm xong.

Trần Thương thì cảm khái rất nhiều, tuy nhiên cũng có cảm giác đã làm một giờ.

Phẫu thuật hoàn tất!

Hắn đem miếng đệm mắt bao trùm hai mí mắt!

Nói với Tiền nữ sĩ: "Hôm nay dừng ở đây, ngày mai ta mở ra xem hiệu quả một chút, phẫu thuật rất thành công, ta thật hài lòng, hai ngày này đề y tá giúp người sát trùng sạch sẽ, người đừng đụng vào, còn có thuốc kháng sinh nhỏ mắt, dùng một tuần!"

Tiền nữ sĩ gật đầu, bởi vì gây tê tại chỗ, căn bản không tính là cái gì.

Hơn nữa...

Trần Thương cảm thấy, việc này căn bản cũng không cần đến phòng phẫu thuật to lớn này...

Tại một phòng xử lý liền có thể làm xong!

Bởi vì đi theo, Trần Thương cũng không có quá nhiều ban thưởng.

Nhưng mà, lại mở một cánh cửa cho Trần Thương.

Kỹ năng phẫu thuật, chỉ có người tự mình đi làm mới có thể nắm giữ, người nhìn bao nhiêu cũng không bằng làm một lần.

Tuy nhiên Trần Thương cũng mới vào nghề.

Cả ngày hôm nay tổng cộng làm 6, 7 ca mất hai mí, Trương Chí Tân cơ hồ là ngựa không ngừng vó, một ca làm xong, ca kế tiếp đều đã sớm hẹn trước.

Trần Thương cũng dần dần nhập vai, từ lúc mới bắt đầu không quen dần dần bắt đầu hỗ trợ ngoan ngoãn, có căn bản nhất định.

Đề Trương Chí Tân không thể không nhìn với con mắt khác.

Giống như Trần Bình Sinh nói, thiên phú ngoại khoa của Trần Thương thật sự không tệ, là một hạt giống tốt, hơn nữa, Trần Thương còn rất trẻ, chỉ có tầm hai mươi tuổi, đối với bác sĩ ngoại khoa mà nói, tuổi tác chính là mạch sống của nghề nghiệp!

Vào nghề càng sớm càng tốt!

Một nhọc một ngày, Trần Thương cũng không cảm thấy buồn tẻ, ngược lại hoàn toàn hưng phấn.

Phẫu thuật chỉnh hình cùng phẫu thuật ngoại khoa khác nhau ở chỗ tìm bệnh!

Phẫu thuật ngoại khoa là phải tìm tới ổ bệnh tiến hành cắt bỏ!

Mà phẫu thuật chỉnh hình thì là yêu cầu tìm tới vị trí không thích hợp, tiến hành sửa chữa.

Rất có ý tứ!

Thời gian hai ngày, chớp mắt một cái liền qua đi.

Trần Thương cũng hoàn thành viên mãn nhiệm vụ của Trương Chí Tân.

Ngồi trong phòng làm việc, Trương Chí Tân lấy ra một phong thư, đưa tới: "Hai ngày này vất vả, có thông hiểu được gì không?"

Trần Thương từ chối, hần cảm giác là mình không thể nhận.

Bởi vì hần thấy rất rõ ràng, Trương Chí Tân cũng không phải là yêu cầu mình hỗ trợ, một mình hần hoàn toàn có thể làm được.

Hần là đang dùi dất mình, bồi dưỡng mình, hoặc là nói rèn luyện mình.

Lòng tốt của người ta như vậy, Trần Thương tất nhiên sẽ không để ý.

Số tiền này, hần không thể nhận.

Trần Thương nhẹ gật đầu: "Được lợi rất nhiều, đa tạ ông chủ Trương dùi dất! Nhưng mà... tiền này ta không thể nhận."

Trương Chí Tân bỗng nhiên đổi sắc mặt, nghiêm túc nhìn chằm chằm Trần Thương: "Người cảm thấy người làm việc không đáng tiền sao?"

Trần Thương sững sờ!

Trương Chí Tân: "Người là một tên bác sĩ, người làm việc đều là có giá trị, không thể xem thường thành quả lao động của mình, đây không phải là vấn đề khách khí hay không khách khí, ta không phải thương hại, mà là hợp tác, ta cho người tiền, người giúp ta làm việc, người bây giờ tương đương với học đồ, thế nhưng mà người biết không, một học đồ có thiên phú khó tìm, ta bồi dưỡng người cũng tốt, ta là vì người sau này có thể kiếm tiền cho ta."

"Ta không phải một tên bác sĩ đơn thuần, ta vẫn là một tên thương nhân, chúng ta chính là hợp tác bình đẳng, không tồn tại nghĩa vụ lao động, nơi này là bệnh viện tư nhân! Vì lẽ đó, tiền này người phải cầm lấy, xem như tiền lương thực tập."

Nói xong, Trương Chí Tân đứng dậy nói: "Đi thôi, ta đưa người về nhà."

Trần Thương đỡ đầu.

Hần đột nhiên cảm giác được ông chủ Trương nói rất có đạo lý.

Ta rốt cuộc tìm được nguyên nhân mà ta nghèo.

Ngồi tại phía trên xe Nissan, Trần Thương cảm giác cả người đều bá khí.

【Đinh! NPC trung cấp Trương Chí Tân tuyên bố nhiệm vụ: làm trợ thủ cho Trương Chí Tân hai ngày, nhiệm vụ hoàn thành, thu hoạch được ban thưởng: 1. Ban thưởng đặc thù một cái; 2. Nhân dân tệ +1000】

Trần Thương vui mừng!

Hoàn thành nhiệm vụ.

Một ngàn tệ, tăng thêm phong bì Trương Chí Tân cho, bên trong không biết có bao nhiêu, dựa theo hần nói, hần là 600, hai ngày thu hoạch được 1600.

Cảm giác này rất không tệ!

Cuối tuần tiếp tục cố gắng.

Tuy nhiên, càng làm cho Trần Thương hưng phấn là một cái khác, ban thưởng đặc thù!

Ban thường đặc thù là cái gì?

Trần Thương không muốn ở trong xe nhìn xem, vạn nhất xuất hiện một cái Transformers (kim cương biến hình) hoặc là búp bê hình người bom hơi, cái này đều giải thích không được.

Trần Thương ở tại thôn Thành Trung, đỡ cho tiền thuê nhà.

Lúc này người ở đây khá nhiều, Trần Thương liền sớm tạm biết Trương Chí Tân xuống xe.

Vội vàng mua chút gì ăn, trở lại phòng thuê, đóng kỹ cửa phòng, không kịp ăn cơm, Trần Thương trước rửa tay một cái.

Dù sao cái đồ chơi vận may này, ai biết có tác dụng hay không?

Trông thấy bên trên màn hình ảo có một bao lì xì.

Trần Thương nhấn nút nhận!

【 Đỉnh! Phải chăng nhận lấy ban thường đặc thù. 】

Trần Thương xác nhận!

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, thu hoạch được ban thường đặc thù bao lì xì, mở ra bao lì xì còn ngẫu nhiên thu hoạch được một món lễ vật. 】

Bao lì xì?

Bao lì xì là cái quý gì?

Sẽ có báo bối sao?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Tiền khó kiếm

【 Đỉnh! Túi phúc nhỏ, ở trong chứa không giới! Nhắc nhở: Mở túi phúc có thể nhận được vật phẩm bất kỳ, sau khi mở ra còn được nhận ngẫu nhiên một loại, có thể là một trang bị truyền kỳ, cũng có khả năng chỉ là một khối tiền, vật phẩm càng là hi hữu, xác suất lấy được càng nhỏ. 】

Trần Thương hiểu, đây chính là một gói quà may mắn.

Rất có thể mở ra một khối tiền, cũng có thể mở ra một trang bị truyền kỳ.

Đương nhiên, Trần Thương có cảm giác người đẹp trai, may mắn cũng sẽ không quá kém.

Nghĩ tới đây.

Hắn điểm kích mở ra.

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, nhận được kỹ năng đặc thù: Đôi mắt Mỹ Lệ! 】

Đôi mắt Mỹ Lệ?!

Lúc này, Trần Thương phát hiện, thanh thuộc tính của mình đã nhiều thêm một khối mới.

【 Kỹ năng đặc thù: Đôi mắt Mỹ Lệ.

Đôi mắt Mỹ Lệ: Kỹ năng bị động (không thể thăng cấp). 】

【 Đôi mắt Mỹ Lệ: Kỹ năng bị động, chủ yếu thích hợp với phẫu thuật chỉnh hình ngoại khoa, trang bị kỹ năng này có thể giúp ngài mô phỏng ra vẻ ngoài chỉnh hình, trợ giúp ngài đối quy hoạch bộ phận cần chỉnh hình trở nên hoàn mỹ, thiết kế ra bộ dáng hoàn mỹ nhất. Nhắc nhở: Đây là con mắt thiên sứ, dùng để phát hiện nét đẹp trong sinh hoạt, trang bị kỹ năng này, ngài chính là nhà thiết kế đối với mỹ lệ. 】

Trần Thương sửng sò!

Ta tào!

Thần kỳ a!

Ta may mắn như vậy?

Kỹ năng này quả thực đối với bác sĩ chỉnh hình mà nói, chính là một kỹ năng hack.

Đôi mắt Mỹ Lệ có thể giúp mình đối tiến hành quy hoạch ra bộ phận cho người chỉnh hình hoàn mỹ nhất, thiết kế ra bộ dáng xinh đẹp nhất cùng tạo hình mới.

Chính là thần kỳ a?

Cái này tương đương với cho mình thiên phú chỉnh hình.

Muốn trở thành một bác sĩ khoa chỉnh hình có lẽ rất đơn giản, nhưng muốn trở thành một bác sĩ chỉnh hình ưu tú siêu quần bạt tụy, nhất định phải có được một kỹ năng chính là phải có khiếu thẩm mỹ.

Hắn nhất định phải có thẩm mỹ đặc biệt xuất chúng.

Muốn kết hợp đặc điểm kết cấu khuôn mặt của người, thiết kế ra tạo hình thích hợp với người nhất.

Thợ cắt tóc cũng chính là đạo lý này.

Trần Thương bỗng nhiên cảm giác, chính mình không cẩn thận đã nhận được một kỹ năng bị động thần kỳ và cường đại.

Hô hô hô...

Tỉnh táo một chút!

Thế nhưng...

Nhìn không được làm sao bây giờ?

"Ha ha ha ha ha... Ha ha ha..."

Trần Thương cười to không thôi.

"Cuồng Lang là một loại thái độ, Cuồng Lang Cuồng Lang..."

"Đồng đồng đồng!" Tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên, để thanh âm Trần Thương không khỏi run lên, thậm chí có chút giống tiếng cá heo...

"Ai vậy?" Trần Thương đi ra cửa, nghi ngờ hỏi.

"Ta, chủ thuê nhà. Gõ cửa! Không đúng, mở cửa!" Thanh âm đích thật là chủ thuê nhà,

Trần Thương nhẹ gạt đầu, lên tiếng trả lời mở cửa ra.

Một linh hồn nặng hơn 200 cân thờ hồng hộc đứng trước cửa ra vào, Trần Thương cười nói: "Sao hôm nay đi lại có tâm tư đến đây."

Chủ nhà thờ dài: "Đi vào nói."

Trần Thương nhìn đi hơn hai trăm cân, do dự ba giây đồng hồ, quyết định không đóng cửa... Vạn nhất nàng ham sắc đẹp của mình, còn có thể hô một tiếng cứu mạng.

Sau khi vào phòng, đi trực tiếp tìm một cái ghế ngồi xuống: "Trần Thương a, đi có chuyện nói với người."

Trần Thương đứng thẳng người, nhìn không được lui ra phía sau một bước: "Ngài nói đi."

Trần Thương không phải không thích mập mạp, mà là cảm thấy... Đây là... Đây là sức nặng mà mình không thể tiếp nhận được.

Đi khoát tay áo: "Lại gần một chút, cho người xem cái này."

Vừa nói vừa kéo khoá.

...

Sau đó từ trong túi áo trên móc ra một cái điện thoại, mở ra ảnh chụp, nói: "Người xem một chút."

Trần Thương về mặt hoài nghi nhìn văn kiện trên điện thoại di động, trừng to mắt: "Phá dỡ?"

Đi chủ nhà nhẹ gạt đầu: "Ừm, sắp phá dỡ, người cũng không thể ở chỗ này được nữa, nên tranh thủ thời gian tìm phòng trọ mới đi."

Trần Thương thờ dài: "Được rồi."

Đi chủ nhà nhìn Trần Thương có chút thất vọng: "Người cũng đừng giận đi, đi cảm thấy tiểu tử người cũng không tệ, chỉ là quá nhỏ, không thích hợp."

Trần Thương bị dọa sợ, vội vàng gạt đầu: "Đứng đúng, ngài nói đúng!"

Đi chủ nhà thâm ý nhìn Trần Thương, như muốn nói: Đã sớm biết tiểu tử người có ý đồ với ta.

Cái nhìn này làm Trần Thương sợ hãi ngán vạn lần.

Đi tiếp tục nói: "Ai, sau lần phá dỡ này ta sẽ xây 10 phòng nhỏ, cộng thêm hai cửa hàng mặt tiền, cùng 800 vạn tiền tiết kiệm, luôn cảm thấy thiếu một chút cái gì, tự nhiên thấy trống vắng."

"Sau khi thúc thúc của người ra đi, một mình ta cùng con gái sống nương tựa lẫn nhau, thật cực khổ a".

"Một người căn bản bạn không chịu nổi, ta là con gái một, thúc thúc của người là con độc nhất, bên trên có bốn người lớn tuổi, đều phải đi dòi, đưa phòng ở, đưa cửa hàng mặt tiền, còn có mấy trăm vạn tiền tiết kiệm, đi một người bạn không chịu nổi a."

Trần Thương hít sâu một hơi, vội vàng giả vờ không nghe thấy gì!

Đi, ngài còn nói thêm nữa, ta sợ ta nhìn không được đi theo ngài mất!

Đi chủ nhà cũng không nói dối, trong thôn Thành Trung này, ngay từ đầu đã có bốn tòa phòng ở, lúc ấy đi có cha là thôn trưởng, trong nhà không có cái khác, phòng ở nhiều, sau khi

quy hoạch đến thôn Thành Trung, trực tiếp từ đó xây thêm cao ốc năm tầng, dùng để cho thuê, sau khi kết hôn, chồng của di cũng mang theo mấy tòa...

Phòng ốc như vậy tổng cộng có bảy tám tòa...

Cái này một khi phá dỡ sẽ được đền bù một khoảng tiền lớn a!

Nhưng, người ta hiện tại từ tám tòa nhà trọ này, thu nhập hằng tháng đều là mấy chục vạn, một năm thu mấy trăm vạn tiền thuê nhà.

Trần Thương một tháng tiền thuê nhà là 900, một tầng có sáu gian phòng, tổng cộng năm tầng.

Cái này dù sao chung quanh không dễ dàng như vậy.

Bỗng nhiên con mắt của di một sáng lên: "Tiểu Trần, người bây giờ có đối tượng chưa?"

Trần Thương lắc đầu, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng gạt đầu: "Dì, ta sắp có đối tượng!"

Chủ nhà bỗng nhiên sững sờ, như là không tin!

"Người nghèo như vậy, có người muốn sao?"

"Đừng làm rộn, tiểu tử người, hai năm ta làm gì cùng một chỗ với cô gái nào!"

Trần Thương lập tức cảm giác căng thẳng, cảm giác trái tim bị nghiền ép đau đớn.

Đánh người không đánh mặt, vạch trần người không vạch khuyết điểm!

Đừng khinh thiếu niên nghèo!

Nói đến đây, di chủ nhà cười cười, nói: "Dì giới thiệu cho người một đối tượng được không?"

Trần Thương ủy khuất muốn khóc: Dì, ta không chịu đựng nổi...

"Con gái của ta, sắp về nước, muốn đi giới thiệu cho người một chút hay không, tiểu nương bị này đang ở Hàn Quốc, lần này ta nhất định phải kéo nàng trở về, ta nhìn người cũng không tệ, trừ nghèo một chút thì cũng không có khuyết điểm gì, làm người chính trực chất phác, lại là bác sĩ, đều rất tốt, di thật sự thích người, người thấy thế nào?"

Trần Thương lắc đầu: "Dì, lòng tốt của ngài ta nhận, được ngài nể mặt, nhưng ta... Ta có thể sẽ không lưu lại AY thị, có khả năng ta ở chỗ này ở mấy năm rồi sẽ về nhà a, cô nương của ngài ta nuôi không nổi."

Di chủ nhà khí thế hùng hồn nói: "Ta nuôi các người!"

Trần Thương...

Di chủ nhà: "Cái này không phải là vấn đề, nếu người chinh phục được cô nương của ta, thì mấy chục phòng trọ này, cửa hàng mặt tiền, tiền tiết kiệm còn không phải đều là của người sao? Người suy nghĩ kỹ một chút!"

Trần Thương suy nghĩ, thật đúng là đạo lý này!

Lực hấp dẫn quá lớn a!

Thế nhưng Trần Thương nháy mắt tỉnh táo, trò giỏi hơn thầy.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ lần thứ nhất thuê phòng đã gặp qua một cô gái cao một mét bảy, nặng 170 cân (khoảng 85kg)...

Nghĩ đến cùng huyết thống sẽ di truyền, Trần Thương run một cái.

Khoảng tiền này, không dễ kiếm a!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chữ thương trong trần thương, là thương giọt nước trong biển cả

Chủ thuê nhà tiếp tục nói: "Hai ta hợp tác một chút, nếu người có thể làm cho con gái ta chịu ở lại, không đi nước ngoài nữa, ta miễn phí cho người một thuê phòng ờ!"

Nói đến đây, chủ thuê nhà di có chút thất lạc: "Con gái của ta a, không muốn về nước, thế nhưng thân thể ta cũng không tốt, hần ông nội bà nội ông ngoại bà ngoại đều do ta chăm sóc, năm người chúng ta chính là năm người không hề nhỏ tuổi a."

"Đưa con gái này của ta sau khi đi ra ngoài, trái tim hướng bên ngoài, chương mất AY thị chúng ta, nhất định đòi phải đi bên ngoài mới có nhiều đất dụng võ, dụng võ cái rắm a, lần này, ta vừa muốn giữ nó ở lại, đến lúc đó còn có thể giúp ta dưỡng già, tìm con rể tốt, cũng coi như an ổn cả một đời."

"Ta cũng không phải một cái người tham phú quý, chẳng qua là một người dân thôn bình thường, không có bản lĩnh gì, thời đại tốt, chính sách tốt, mới giúp bà già như ta có thể kiếm nhiều tiền như vậy, ta đã thỏa mãn."

Kỳ thật tích cách của di rất không tệ, thường xuyên chăm sóc những người ở trọ, tiền thuê nhà cũng không thường xuyên thúc giục, khi nào có thì người đóng thêm cũng được.

Ngày lễ ngày tết, còn đưa chút bánh Trung Thu, Sủi cào, bánh chưng, rất có tình người.

Thế nhưng, con gái đi sau khi tốt nghiệp trung học thì ra nước ngoài du học, dù sao không thi đậu đại học, trong nhà có tiền cho nên đưa ra ngoài.

Cũng là một kẻ đáng thương!

Nghĩ tới đây, Trần Thương đột nhiên sững sờ!

Trần Thương, người bảnh trai!

Người đều đáng thương phú ông ức vạn rồi?

Chủ thuê nhà hàn huyên tâm sự với Trần Thương một chút rồi đi.

Mà Trần Thương cũng không để ý, dù sao đi cũng thường xuyên đến tìm hấn tán gẫu, tâm sự chuyện nhà, tính cách Trần Thương rất tốt, cũng không chê phiền, vì lẽ đó rất quen.

Nhưng lần này, Trần Thương phải suy tính thật tốt chuyện thuê phòng.

Thôn Thành Trung sắp phá dỡ, mình cần phải tìm một phòng trọ khác.

Thuê ở đâu đây?

Chỗ nào đều đắt a!

Lên mạng kiểm tra danh sách phòng cho thuê, phát hiện gần bệnh viện, một căn phòng đều từ 1500 trở lên, còn phải thanh toán tiền điện nước, một tháng tính sơ sơ cũng 2000!

Trần Thương thở dài.

Mặc dù bây giờ đạt được hệ thống, mỗi ngày đều có một chút thu nhập, nhưng... Trần Thương sợ vạn nhất có một ngày biến mất làm sao bây giờ?

Người nếu đã quen nghèo, sẽ có ý thức nguy cơ, sợ bị đánh về nguyên hình làm sao bây giờ.

Buổi tối trong lúc rảnh rỗi, Trần Thương nhìn bầu trời bên ngoài dần dần đen trầm xuống đêm, thở dài, một cái thành thị to như vậy, nhưng đến một chỗ cho mình sống yên ổn cũng không có.

Trên nóc phòng có một cái ban công to lớn, Trần Thương đi ra, nhìn xem chung quanh thôn Thành Trung náo nhiệt cùng khói lửa, nhìn những tòa nhà cao tầng xa hoa trụy lạc cách đó mấy trăm mét, giống như trở thành hai thế giới.

Nơi đó giống như tràn đầy vô tận dụ hoặc cùng động lực, vô số người phấn đấu cả một đời cũng chỉ vì muốn kiếm được một chỗ đặt chân trong chốn thành thị đông đúc đó.

Trần Thương cũng muốn như vậy.

Không, thậm chí trước kia Trần Thương căn bản không dám nghĩ, bởi vì mộng tưởng này quá xa vời.

Ha ha... Chẳng lẽ là hấn bị quan sao?

Dĩ nhiên không phải, thậm chí đại đa số thời điểm, hấn rất lạc quan.

Lạc quan?

Đó là bởi vì bị thương giấu ở trong bụng, tự ti đặt ở chỗ sâu.

Con người, vốn là như vậy.

Chỉ có trời tối yên tĩnh, người mới biết được người là bộ dáng gì.

Chỉ có một người ở nơi heo lạnh, người mới dám nhìn xem ở sâu trong nội tâm chính mình là người như thế nào.

Trần Thương nhìn bóng đêm, trong lòng yên lặng lên một cái kế hoạch nho nhỏ.

Trần Thương là người nông thôn, cha mẹ đều là nông dân trung thực, hơn nữa Trần Thương còn có một em trai năm nay lên đại học, hai người con trai tạo ra áp lực rất lớn cho cha mẹ.

Trần Thương không phải thi không đậu nghiên cứu sinh, mà nói lời thật lòng là đọc không nổi!

Còn chưa nói đến học phí 8000 mỗi năm, cộng thêm chỗ ở, cũng phải tốn hơn một vạn.

Cái này còn chưa tính ăn uống.

Học y một năm được quốc gia trợ cấp 6000 khối tiền, hoàn toàn chính xác, học bổng quốc gia là có, thế nhưng thật coi là dễ đạt được như vậy sao?

Nghĩ sau này về làm việc ở bệnh viện địa phương, thế nhưng cho dù là muốn trở về, cũng phải tìm quan hệ, cũng phải dùng tiền.

Học y năm năm, ăn tám năm năm.

Nói thật, Trần Thương sợ!

Hấn không phải sợ khổ, sợ mệt mỏi, nếu thật là sợ khổ sợ mệt mỏi, hấn sẽ không đến phòng cấp cứu.

Bệnh viện tư nhân cầm tiền từng bó lớn, che giấu lương tâm làm việc là được.

Có thể là Trần Thương hay mềm lòng, cha hấn đã dạy cho hấn hai chữ triết lý của đời người là: Trung thực, phúc hậu!

Trần Thương đi bệnh viện tư nhân làm nửa năm, sau đó từ chức, đúng lúc gặp khoa cấp cứu Tỉnh Nhị Viện thông báo tuyển dụng cộng tác viên, cho nên mới tới nơi này.

Một lần này, chính là hơn hai năm!

Hơn hai năm qua, mặc dù khổ một chút, mệt mỏi một chút, nghèo một chút, nhưng chuyện này đối với Trần Thương mà nói là rất tốt, dù sao cấp cứu có thể học được rất nhiều thứ, càng là gặp được một lão sư tốt: Trần Bình Sinh.

Hai năm này, tính cách Trần Thương bao nhiêu bị Trần Bình Sinh ảnh hưởng.

Dựa theo tư tưởng trước kia của hắn, đơn giản là ở đây học tập cho giỏi năm sáu năm, tốt nhất có thể lên làm bác sĩ chính, sau đó trở lại quê quán, tự mở một phòng khám riêng, cũng dễ nuôi sống bản thân.

Trần Thương xưa nay không đánh giá cao chính mình, bởi vì sinh hoạt sẽ để cho người hiểu người chỉ là một người bình thường, giọt nước trong biển cả, hắn rất nhỏ bé, chính là một người dân bình thường trong thành thị, có lẽ cái này hắn còn có ở phía dưới nữa.

Một tên bác sĩ bình thường!

Hắn chỉ là một tên bác sĩ, hắn cũng không phải thần?

Cái gì thiên sứ?

Chẳng lẽ bác sĩ không cần ăn cơm?

Bác sĩ kết hôn không cần lễ hỏi?

Bác sĩ kết hôn không cần mua phòng?

Hay là người không cần trả tiền phòng?

Đều là nói nhảm

Bản chức của bác sĩ là trị bệnh cứu người, thế nhưng bác sĩ chung quy vẫn là người, mà là người thì phải có thất tình lục dục, cũng cần có củi gạo dầu muối, cũng có đủ kiểu phiền não.

Trần Thương là thật sợ nghèo.

Hiện tại thật vất vả có một cái đường tắt kiếm tiền, hắn trân quý muốn chết, nói thật, cái này cũng cho Trần Thương hi vọng thứ hai không có gì khác nhau.

Hiện tại, Trần Thương có thêm một cái kế hoạch mới, đó chính là cố gắng sống ổn định ở đây.

Hắn cũng có giấc mộng của mình.

Nhưng, mộng tưởng cái thứ này, chỉ có người có tiền mới có thể nói chuyện mộng tưởng, không có tiền, người chỉ có thể nói chuyện sinh hoạt.

Có đôi khi, nói trắng ra là mộng tưởng rất nặng, sinh hoạt làm cho người không dám truy cầu.

Cái này rất châm chọc, lại rất chân thực.

Hoàn toàn chính xác, vứt bỏ tất cả để đi truy cầu mộng tưởng, người có thể! Thế nhưng Trần Thương không làm được, thậm chí đại đa số người cũng không làm được.

Trần Thương là anh cả, trách nhiệm của hắn tương đối nặng, cha mẹ hắn đều là lão nông dân, thời gian nhàn hạ, trong thôn có cưới tang gả cưới thì chỉ cần làm một chút đầu bếp, có thể kiếm một khoảng tiền nhỏ.

Nhưng chỉ bằng vào cái này muốn cung cấp cho hai sinh viên ăn học, căn bản không quá thực tế.

Nông thôn tỉnh Đông Dương đều trồng bắp ngô, Trần gia có năm mẫu ba tấc đất, quanh năm suốt tháng thu hoạch nhiều nhất được một vạn khối, thu hoạch không tốt cũng chỉ có bảy, tám ngàn, dù sao cũng là nhìn mặt ông trời mà ăn cơm.

Làm đầu bếp cũng là ông nội Trần gia đòi này làm trong thôn, sau khi lão Trần cũng tiếp ban, quanh năm suốt tháng cũng chỉ có được khoảng một vạn, quanh năm suốt tháng làm một số việc vặt cũng có thể miễn cưỡng góp đủ 30 ngàn khối.

Thế nhưng bây giờ thời đại này, 30 ngàn khối tiền, người đủ làm gì?

Trần Thương nếu là tiếp tục đi học, gia đình sẽ tốn thêm cho hắn một khoảng tiền lớn nữa, làm cha mẹ phải gánh vác nặng hơn, thêm áp lực cho em trai, chuyện như vậy, Trần Thương làm không được.

Mỗi người đều có cuộc sống của mình, đồng thời mỗi người đều phải đưa ra lựa chọn cho cuộc đời của mình.

Trần Thương không lựa chọn từ bỏ, tại thành thị này làm cộng tác viên, chính là sự gãy dựa cuối cùng của hắn.

Vì lẽ đó, lần này có cơ hội chuyển chính thức, hắn nhất định phải nắm chặt lấy.

Dù sao, đây là cơ hội duy nhất cho hắn ở lại nơi thành thị này.

Trần Thương rất tiết kiệm, hai năm tổng cộng kiếm không đến năm vạn khối, mà khoảng tiền tiết kiệm đã hơn hai vạn, cái này người bình thường làm không được.

Có đôi khi, nghèo thật không phải là một lời nói đùa.

Mà là khi đứng trước nguy cơ ngân cân treo sợi tóc ấy.

Một khi người ta sụp đổ, đại đa số đều sẽ bắt đầu vay tiền.

Khi Trần Thương còn đi học, nghèo khó với hần mà nói, đơn giản là buổi tối ăn mìn thẩu còn là thêm cái đũa khác nhau, không ảnh hưởng gì đến hần cả, thế nhưng khi hần yêu một đến khi hần yêu một cô gái, hần mới thật sự cảm giác được cái gì là nghèo khó mang tới sự tự ti cùng bất đắc dĩ.

Gối đầu giấu đầy mộng mớc meo, trong mộng không cách nào có người.

Lúc kia, Trần Thương bỗng nhiên ý thức được.

Cuộc sống trước mắt của hần thật sự là quá cầu thả, mà không phải cầu kỳ...

Về phần thơ cùng phương xa, là những cái đó không phải việc mà hần cần lo lắng.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày kế tiếp, mới sáng sớm, sau khi rời giường, Trần Thương đi tới bệnh viện.

Cấp cứu vẫn là trước sau như một bận rộn, lão Trần trực ban trông thấy Trần Thương tới, vội vàng khoát tay áo: "Đi, nhanh, đừng đổi quần áo, trực tiếp đi, đi với ta ra ngoài bệnh viện một lát!"

Trần Thương nhìn sắc mặt lão Trần có không đúng, vội vàng đi theo: "Lão đại, chuyện gì thế?"

Sắc mặt Lão Trần có chút nghiêm túc, vừa đi vừa nói: "Công trường có người bị điện giật, hiện tại hôn mê, vừa mới gọi 120."

Trần Thương nghe xong, sắc mặt cũng là biến đổi!

Điện giật dẫn đến hôn mê...

Đây cũng không phải là chuyện nhỏ.

Bởi vì hiện tại chính là thứ hai, giờ cao điểm đi làm, trên đường xe cộ tấp nập, trong lòng Trần Bình Sinh có chút nóng nảy, thậm chí có chút lo nghĩ!

"Tài xế Dương, ngài nhanh lên, cái này không được, đi đến đó sợ bệnh nhân đã không còn sống nữa!"

"Đèn đỏ! Vượt qua trước đã! Bệnh nhân không thể chờ đợi lâu được đâu!"

"Không có người bệnh không thể vượt đèn đỏ sao? Ai nha, ta dựa vào! Cái quy định gì vậy!"

"Mau mau! Không còn kịp rồi!"

Bỏ ra thời gian bảy tám phút, xe cấp cứu mới đến được công trường Nam Sa Hà, xe còn chưa dừng hẳn, Trần Bình Sinh đã vội vã mang theo hộp cấp cứu trực tiếp nhanh chân bước xuống dưới, Trần Thương theo sát phía sau.

Lúc này, bệnh nhân đã hôn mê, một người mặc quần áo đầy bụi đất, khoảng hơn năm mươi tuổi hần từ trông thấy xe cấp cứu đến, vội vàng hô to: "Mau tránh ra, mau tránh ra, bác sĩ đến rồi!"

Theo đám người tránh ra, nam tử vội vội vàng vàng nói đến: "Bác sĩ, mới vừa rồi vẫn còn hô hấp và nhịp tim, mặc dù rất yếu ớt, nhưng... Nhưng vẫn có, hiện tại... Hiện tại giống như không có? Ngài mau nhìn xem, cái này... phải làm sao bây giờ?"

Trần Bình Sinh nghe xong lời này, mặt lập tức đen lại, vội vã tới xem xét.

Chỉ thấy người bệnh sắc mặt trắng bệch, hần trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, tay phải chạm đến động mạch cổ, lắng tai nghe hô hấp, con mắt nhìn bộ ngực, vài giây đồng hồ trôi qua, Trần Bình Sinh lấy ống nghe ra, đặt lên vị trí rái tim nghe một lần, lập tức sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Hần đứng dậy hỏi: "Lúc ấy làm sao điện giật, có người thấy không?"

Một người đàn ông mặc quần áo rằn ri đầy bụi đất nói: "Ta nhìn thấy, lúc ấy dây điện bị đứt, hần cúp điện sau đó bắt đầu sửa chữa, hai tay hần cầm lấy dây điện, muốn nối dây lại, thế nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên cảm giác thân thể run lên, ta nhìn tình huống không đúng, trực tiếp dùng cây gậy kéo hần ra."

Lúc này, một người trẻ tuổi sau lưng đã sợ quá khóc: "Ta không biết hần đang sửa mạch điện, tổ chúng ta bị cúp điện, ta đến nhìn xem, phát hiện là cúp điện, ta nhìn chung quanh cũng không có người, không có đánh dấu, ta liền mở lên... Bởi vì công trường thường xuyên bởi vì chập mạch do bị đứt cầu dao... Ta... Ta không biết."

Trần Bình Sinh không để ý những chuyện này, hần chỉ muốn biết là bị điện giật thế nào, bị điện giật kiểu gì!

Nhưng, nghe được nam tử mặc quần áo rằn ri nói, Trần Bình Sinh nhin không được trái tim lạnh một nửa.

Dòng điện xuyên qua ngực...

Có chút khó khăn!

Cái gì là dòng điện xuyên qua ngực? Đó chính là thông qua tay, dòng điện truyền đến trong cơ thể đi qua tim, rất dễ dàng gây nên co rút quan mạch, dẫn đến cơ tim bị tổn thương!

Chuyện này, nghiêm trọng!

Trần Bình Sinh phản ứng rất nhanh, lập tức bắt đầu khôi phục tim phổi.

Thế nhưng...Qua hai lần, một chút phản ứng không có!

Trần Bình Sinh đứng dậy: "Tiểu Trần, mau khôi phục tim phổi hô hấp nhân tạo, đừng dừng lại!"

Lúc này tThời gian rất nguy cấp!

Trần Bình Sinh từ trên xe cấp cứu kéo giường vận chuyển xuống: "Đến, trước tiên đưa hần lên xe! Dùng máy đo nhịp tim, nhìn xem tình huống như thế nào."

Tất cả mọi người ở đây đều là lao động tay chân, khí lực rất lớn, không tốn nhiều sức đã đưa người đó lên trên xe.

Dùng kéo cắt bỏ quần áo, trực tiếp dùng máy đo nhịp tim kiểm tra!

Trần Bình Sinh cùng Trần Thương liếc nhau: "Tim vẫn còn đập..."

Trần Bình Sinh quyết định thật nhanh, nhìn Dương sư phụ nói: "Lão Dương, nhanh đi bệnh viện!"

Quay người nhìn đám người: "Các người ai là người nhà của hắn? Có người phụ trách thì cùng đi bệnh viện."

Mấy người hai mặt nhìn nhau, khúm núm cũng không lên tiếng.

Loại chuyện này không người nào nguyện ý ôm về phía mình!

Lúc này, người đàn ông hơn năm mươi tuổi mặc đồ rằn ri đứng dậy: "Ta đi cùng."

Tiểu tử trẻ tuổi lúc này bật cầu dao cũng tranh thủ thời gian nói: "Ta cũng đi."

Trên xe cấp cứu, có dụng cụ khử rung tim, có máy giám sát nhịp tim, có ống thở oxy, những thứ này đều rất thuận tiện.

Một lần khử rung tim!

Không được!

Lần thứ hai!

Vẫn chưa được!

Trên máy báo nhịp tim vẫn còn đập.

Tim mà ngừng đập, căn bản không có khả năng sống sót.

Nếu như tiếp tục như vậy, tính mạng của bệnh nhân sẽ kết thúc!

PS: Quyền này sách, trong mỗi người đều có một cái cố sự, mỗi người đều thuộc về một thế giới của mình. Trong quyển sách này, ta đã nhìn thấy những bác sĩ kia, nhìn thấy đời sống thường ngày của bọn hắn, bọn hắn cũng chỉ là người bình thường.

Trần Thương rất may mắn, thế nhưng Trần Thương cũng có nỗi khổ của chính mình, sinh hoạt vốn không dễ dàng, sao không mỉm cười đối mặt. Chữ thương trong Trần Thương, là thương giọt nước trong biển cả, cũng là thương trong thương hải tang điền, quyển sách này, nói chính là thương hải hoành lưu xã hội, đạo chính là tang thương tuế nguyệt trong đời người.

DG: Dịch xong chương này thấy đầu óc hình ảnh của mình, cũng đã từng có một khoảng thời gian đứng trước hai sự lựa chọn giống Trần Thương. Và ta đã lựa chọn con đường cho chính mình, ta không lựa chọn như Trần Thương mà lựa chọn con đường học tiếp Đại học để thực hiện ước mơ của mình, mặc dù vừa học vừa làm rất cực nhưng cũng đầy niềm vui. Có đạo hữu nào đồng cảnh ngộ cũng dừng ngay chia sẻ dưới phần bình luận a.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Dây điện sinh tử

Trần Bình Sinh thường thấy sinh tử, thế nhưng chính là bởi vì như thế, hắn càng thêm trân quý sinh mệnh.

Mỗi người đều không muốn dễ dàng chết đi như vậy.

Có đôi khi cảm giác sinh mệnh tựa như là hạt cát nắm trong tay, lúc ướt át, người cũng không cảm thấy sinh mệnh đáng quý bao nhiêu, thế nhưng khi hạt cát không ngừng hong khô, xuyên qua kẽ tay của người trượt xuống biển mất, lúc đó, người bỗng nhiên phát hiện, sinh mệnh đã không cảm được nữa!

Quý trọng sinh mệnh, là phẩm chất thứ nhất của bác sĩ!

【Đinh! Phát động nhiệm vụ cấp cứu, cứu vớt người bệnh này, cứu giúp thành công, nhiệm vụ thành công ban thưởng: 1. Thuốc nước thể lực + 1; 2. Kinh nghiệm + 100, 3. Nhân dân tệ + 1000;】

Phát động nhiệm vụ, Trần Thương căn bản không kịp xem!

Không quản là nhiệm vụ gì, nhưng nhất định phải cứu người, đây là chức trách của thầy thuốc.

"Adrenalin 1ml!"

Trần Thương sớm đã chuẩn bị xong.

Hai người ăn ý từ ngày đầu tiên hắn bước vào bệnh viện đã bắt đầu rèn luyện.

"Tiếp tục khôi phục tim phổi!"

"Khử rung tim, tiếp tục thử, thêm điện!"

Trần Thương tiếp tục, đáng tiếc...

Người bệnh vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, máy đo nhịp tim vẫn cho thấy còn nhịp đập.

Trần Bình Sinh do dự một chút sau đó nói: "Amiodarone!"

Trần Thương gật đầu, tiêm vào Amiodarone!

Tim vẫn chưa hồi phục thì không có cách nào thực hiện các bước cấp cứu tiếp đó.

"Đã tìm vào!"

Trần Bình Sinh: "Tiếp tục khử rung tim!"

Hoàn cảnh trong xe khẩn cấp cứu giúp làm cho hô hấp đều muốn ngưng trệ.

Thời gian, sinh mệnh giống như đồng hồ cát.

Không ai biết lúc nào, có thể đảo chiều.

Trong mắt nam tử mặc quần áo rừng rì tràn đầy chờ đợi, con mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm giám sát điện tim, hắn không hiểu cái gì gọi là cứu giúp, nhưng hắn biết, nhiệm vụ của mình là quan sát một đường chỉ lên xuống không theo quỹ đạo trên màn hình, một khi không còn nhảy nữa mà biến thành một đường thẳng thì lúc đó tính mạng đã... không còn.

Khăn trương đến nỗi mồ hôi ướt đầm quần áo, hai tay nắm vuốt góc áo, tựa hồ là sự cầu nguyện cuối cùng. Giờ khắc này, hắn cảm giác được khăn trương cùng mỗi một hơi thở hơn so với việc làm việc nặng.

Đường màu trắng nhỏ trên máy đo điện tim bất ngờ nhảy vọt lên, đã thành hy vọng duy nhất của hắn.

Hắn không dám nói lời nào, sợ quấy rầy đến bác sĩ.

Hắn không dám động đây, sợ mình sai lầm để đồng hương mất mớ không ra.

Giờ khắc này, sinh mệnh thật yếu ớt vô cùng.

Đây là đánh cờ với thần chết!

Mà tiểu tử trẻ tuổi kia nơi nào gặp qua trường hợp như vậy.

Có lẽ là bị dọa sợ rồi, hai tay có chút run rẩy, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi cùng bất an, còn có khẩn cầu, hắn tại khẩn cầu lão ca này nhất định phải sống sót, khẩn cầu bác sĩ có thể cứu vớt sai lầm của hắn, khẩn cầu thần chết có thể thương hại người trẻ tuổi này.

Có những sai lầm, người khác phải vì người mà gánh chịu hậu quả.

Có ít người, tại phụ trọng tiền lên.

Bỗng nhiên, lúc này, nam tử mặc đồ rừng rì bỗng nhiên run một cái.

Bởi vì hắn trông thấy phía trên máy giám sát điện tim hiện một đường phẳng.

Lập tức, hắn nhin không được, nước mắt từ từ chảy xuống.

"Bác sĩ, hết rồi! Tim không đập, người đã chết? Mau cứu hắn! Con của hắn mới 6 tuổi a!"

Nam tử trực tiếp quỳ xuống, thanh niên cũng bị dọa phát sợ, cũng quỳ trên mặt đất.

Hai người đều là nam tử trắng niên, trong sinh hoạt cũng là thẳng thắn cương nghị kiên cường, thế nhưng lúc này, đối mặt với tính mạng của một nhân viên tạp vụ, lại trở nên rề rạc như vậy.

Trần Bình Sinh cũng sửng sốt một chút: "Adrenalin 3 hào khác, mau tới!"

Trần Thương gật đầu, không có động tác dư thừa!

Tiêm vào!

Khôi phục Tim phổi.

Trần Bình Sinh quay người hỏi: "Còn bao lâu đến bệnh viện?"

Dương sư phụ: "Một phút 15 giây!"

Không sai, với tư cách một tên tài xế 120.

Thời gian của hắn là chính xác đến giây.

Đây là vấn đề liên quan đến sinh mệnh.

Cũng là chạy đua cùng thần chết!

Ba ml adrenalin có lẽ là có tác dụng, hoặc là tim phổi Trần Thương chưa đình chỉ khôi phục.

Nhịp tim nam tử lại xuất hiện.

Thế nhưng sinh mạng vẫn còn chưa bình ổn.

Huyết áp rất thấp!

Khôi phục tim phổi!

Liên tục hơn mười phút khôi phục tim phổi cường độ cao, Trần Thương cảm giác cánh tay của mình đã không phải là của mình, thế nhưng lúc này, ký ức máy móc để hấn không dừng được, hoặc là không dám dừng lại.

Có!

Tim có đập!

Tất cả mọi người đều khẩn trương nhìn một màn này, xe lái vào bên ngoài cửa phòng cấp cứu.

Chờ sẵn ở bên ngoài Tần Duyệt trực tiếp đi lên mở cửa, quá trình này tất cả mọi người đã quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn.

Kéo giường bệnh từ trên xe xuống, bình dưỡng khí để ở một bên.

Cánh tay Trần Thương đã mỏi lừ, không nhấc lên nổi, cẩn thận từng li từng tí vịn xe xuống xe.

Tần Duyệt nhìn thoáng qua Trần Thương, vội vàng nói: "Người đi nghỉ trước đi."

Trần Thương lắc đầu: "Không thể ngừng khôi phục tim phổi được."

Tần Duyệt kiên định kéo Trần Thương ra: "Để ta!"

Sau khi nói xong, Tần Duyệt trực tiếp không có hình tượng chút nào cười lên xe, cũng may năng gầy, hai chân kẹt tại trên xe, cứ như vậy cười tại trên người bắt đầu nén.

Giờ khắc này, cô không phải là một cô gái yếu đuối, cô thật ra là một cái chiến sĩ!

Là một quân y sứ mệnh cảm giác cực mạnh!

Bác sĩ chưa bao giờ là thiên sứ, mà họ là chiến sĩ, chỉ là bọn hấn bảo vệ là sức khỏe, đối kháng bệnh tật và thống khổ.

Công tác cứu giúp càng ngày càng gấp gáp, giống như đang giằng co cùng thần chết.

Một đường khôi phục tim phổi có thể là làm ra tác dụng nhất định, trái tim bắt đầu từng bước khôi phục.

Thế nhưng..

Loại dòng điện xuyên ngực này cũng không phải đơn giản như vậy là có thể trị liệu.

Trần Bình Sinh nhìn tình huống người bệnh, nói với bác sĩ cấp cứu nội khoa Ngô Bằng: "Dòng điện xuyên ngực tạo thành tim ngừng đập, đoán chừng điện áp không cao, có thể là điện dân dụng, vì lẽ đó không có vấn đề quá lớn, nhưng trên đường đi xuất hiện qua vài chục lần ngừng đập, gián đoạn phát tác. Ta tuân tự tiêm vào tổng cộng 4ml adrenalin còn có Amiodarone..."

Nói xong, Trần Bình Sinh cầm lấy hai tay người bệnh, hai vết bóng màu vàng xuất hiện rõ ràng, đường kính chỉ có trên dưới 1cm.

Ngô Bằng là bác sĩ chuyên môn xử lý khoa tim, đối với cấp cứu trái tim rất có năng lực.

Hắn nhìn Trần Bình Sinh: "Vắt và, người nghỉ ngơi trước một cái, giao cho ta."

Mà Trần Thương lại đi theo Ngô Bằng, hấn hi vọng có thể cứu sống!

Đây là chấp niệm đối với sinh mệnh.

Lúc này, đồ thị điện tâm của người bệnh mặc dù y nguyên tồn tại một vài vấn đề, nhưng tối thiểu không xuất hiện hiện tượng ngừng đập, Ngô Bằng vội vàng nói: "Hiện tại tranh thủ thời gian xét nghiệm enzyme cơ tim, máu, nước tiểu thông thường, Myoglobin, enzyme cơ bắp!"

"Gọi điện thoại cho phòng xét nghiệm, muốn có kết quả sớm một chút!"

"Gọi điện thoại cho phòng siêu âm, tới đây siêu âm trái tim nhìn xem trái tim như thế nào!"

Ngô Bằng khẩn trương an bài có thứ tự, mà lúc này, Tần Duyệt đầu đầy mồ hôi đứng ở một bên.

Bất kể nói thế nào, tình huống người bệnh cũng đã ổn định lại.

【Đình! Nhiệm vụ hoàn thành, cứu giúp thành công, người bệnh tạm thời thoát khỏi con nguy hiểm, thu hoạch được ban thưởng: 1. Thuốc nước thể lực + 1, 2. Kinh nghiệm + 100, 3. Nhân dân tệ + 1000.】

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mò Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Trăm người trăm tính

Trần Thương ngồi trong phòng làm việc, vuốt vuốt bả vai mỏi nhừ, nhìn ban thường trên màn hình ảo.

Nghĩ đến đồ thị điện tim của người bệnh dần dần ổn định, nhin cười không được, có lẽ làm bác sĩ cảm giác thành tựu lớn nhất chính là ở đây?

Mà lúc này, Tần Duyệt đi đến, nhìn thấy Trần Thương, hai tay đập lên vai hắn: "Cười ngây ngô cái gì vậy?"

Trần Thương lắc đầu: "Nghĩ đến một chuyện vui về."

"Đúng rồi, hiện tại không giận nữa hả?"

Trước kia, Tần Duyệt cắt tóc ngang trán, hiện tại thành đuôi ngựa, nhưng trên mặt y nguyên khí chất đầy khả ái đáng yêu, đặc biệt là trong mắt to giống như vầng trăng có cổ sự nói không xong, cho người ta cảm giác giống như là phong cách nhị thứ nguyên.

Tần Duyệt nguyệt Trần Thương một cái, một bộ dáng người từng trải: "Tỷ tỷ ta là nữ chiến sĩ! Cũng không phải tiểu nữ sinh! Lại nói, xem xét ngoại là nam nhân quá chính trực, căn bản là không hiểu phụ nữ, phụ nữ chính là khẩu thị tâm phi! Đúng rồi, nếu ngoại muốn tìm đối tượng ta có thể dạy ngoại mấy chiêu!"

"Nhưng... Làm bác sĩ, khả năng chính là lúc này có cảm giác tồn tại cùng hạnh phúc, nhìn xem từng sinh mệnh hoạt bát được mình cứu vớt, mà lại là chính mình cứu được, liền có cảm giác đặc biệt, như là sứ mệnh cùng tinh thần trách nhiệm!"

Trần Thương cười cười, đứng dậy rồi đi, hắn còn có rất nhiều công việc phải làm.

Ca cấp cứu vừa rồi chỉ vền vẹn là khúc nhạc dạo trong công việc hằng ngày của khoa cấp cứu.

Đến phòng trực ban nửa mặt, đổi áo blouse trắng, Trần Thương cảm giác cánh tay đau nhức.

Xem ra cần phải tăng cường rèn luyện.

Nhưng..

Vừa rồi có phải mình thu được một bình thuốc nước thể lực hay không?

Đó là cái gì?

【Đinh! Thuốc nước thể lực chính là một loại thuốc nước sau khi sử dụng có thể kích phát tiềm năng, tăng cường tổ chất thân thể.】

Hai mắt Trần Thương sáng lên, đồ tốt a?

Nhưng..

Là thuốc rửa bên ngoài hay là thuốc uống?

Hệ thống không có nói cho hắn, trong lòng Trần Thương buồn bực.

Tâm niệm vừa động, móc ra thuốc nước trực tiếp rót vào miệng.

Lập tức, hắn cảm giác toàn thân truyền đến một trận sáng khoái, loại cảm giác này... Cảm giác giống như nhân sinh đạt tới cao trào!

Hắn cảm giác thân thể của mình đều đang kích phát ra năng lực, giờ khắc này giống như toàn bộ thân thể đều đang sinh trưởng.

Thế nhưng..

Trần Thương nhin không được rên rỉ một tiếng.

"A ~ a ~..."

Đúng a?

Hắn cẩn thận từng li từng tí kéo quần ra nhìn một chút, giống như không có quá nhiều biến hóa!

Lúc này, vừa vặn Tần Duyệt mở cửa, vừa vặn nghe thấy Trần Thương rên rỉ.

Lập tức khuôn mặt nhỏ của Tần Duyệt đỏ lên, chỉ là nhìn thấy Trần Thương kéo quần... Lập tức trừng to mắt cẩn thận tỉ mỉ nhìn Trần Thương.

Chẳng lẽ đang làm chuyện bí mật gì không thể cho ai biết?

Nghĩ tới đây, trong lòng Tần Duyệt có một loại hiếu kỳ, muốn tìm tòi hư thực... Rón rén, ngừng thở, chờ mong động tác kế tiếp Trần Thương...

Thế nhưng, Trần Thương nghe thấy tiếng động đã quay người.

Lập tức sắc mặt Tần Duyệt căng thẳng, ra vẻ tư thái chất vấn: "Ta dựa vào? Ngoại làm gì trong phòng trực ban vậy?"

Trần Thương vội vàng kéo quần lên, xấu hổ cười một tiếng: "Duỗi lưng đỡ mỏi..."

Tần Duyệt vẻ mặt hoài nghi: "Thật sao? Có phải ngoại làm chuyện xấu gì hay không?"

Trần Thương im lặng: "Hừ nữ... Móc meo đi!"

Tần Duyệt dùng sức khịt khịt mũi, giống như không có người được mùi vị kỳ quái gì, lờm Trần Thương một cái: "Sau này ngoại đừng phát ra âm thanh như vậy nữa, dễ gây hiểu lầm!"

Trần Thương chạy trốn chết.

【 Đỉnh! Tần Duyệt hảo cảm + 3! 】

Trần Thương sững sờ?

Cái gì?

Đây là cái loại phụ nữ gì vậy?

Trong não Trần Thương tự động hiện ra một hình ảnh, tay trái cầm roi da, tay phải cầm ngọn nến, người mặc...

【 Đỉnh! Nhiệm vụ hằng ngày, tiến hành khâu lại mười lần. Nhiệm vụ ban thưởng: Thu hoạch được kinh nghiệm khâu lại + 100, kinh nghiệm + 100, nhân dân tệ + 100. 】

Hôm nay hoàn thành mười lần khâu lại?

Cái này không nhất định có thể hoàn thành a.

Chính mình mỗi ngày cũng không có nhiều người bệnh yêu cầu khâu lại như vậy.

Xem ra nhiệm vụ không nhất định có thể hoàn thành?

Nhưng nhìn thấy nhiều kinh nghiệm cùng kim tệ như thế...

Trần Thương lắc đầu: Đột quá!

Đây là một lựa chọn tốt.

Khoa cấp cứu Tỉnh Nhị Viện đều rất nổi danh ở tỉnh Đông Dương, thậm chí toàn bộ trung tâm cấp cứu AY thị đều cần đến Tỉnh Nhị Viện phối hợp.

Sau khi giao ban xong, Trần Bình Sinh bàn giao ca đêm, sáng sớm đã xuất hiện ca này thật là giầy vò tinh thần mỗi một.

Nhưng, Trần Thương vẫn đi theo Trần Bình Sinh xem người bệnh.

Sau khi đi vào, người bệnh đã mở mắt, mặc dù huyết áp vẫn còn thấp, nhưng tính mạng thể đã không có vấn đề, trông thấy Trần Bình Sinh cùng Trần Thương tiến đến, nam tử mặc quần áo rằn ri cùng thanh niên vội vàng nghênh đón.

"Tạ ơn các ngài, thật quá cảm tạ ngài, vừa rồi Ngô đại phu nói, loại tình huống này nếu không phải ngài cứu kịp thời, khẳng định không cứu được, bác sĩ ngài là người tốt a!"

Thanh niên chỉ có thể tại chỗ gật đầu, đại bi đại hi này có lực trùng kích quá lớn!

Trần Bình Sinh lắc đầu: "Các người đi ra bên ngoài nghỉ ngơi đi, đi liên hệ ông chủ các người một chút, hiện tại tình huống người bệnh còn không thể nói là ổn định, yêu cầu trị liệu một thời gian nữa. Các người cũng đừng đợi ở đây, để hân nghỉ ngơi một chút."

Hai người đối với Trần Bình Sinh rất là tin phục, gật đầu đáp ứng.

Trần Thương nhìn Trần Bình Sinh có chút mệt mỏi: "Ngài đi về nghỉ ngơi đi, nơi này có ta."

Trần Bình Sinh cười cười: "Không có chuyện gì."

Trần Thương đi theo cười cười, theo hân hai năm, một câu lão Trần nói nhiều nhất chính là: "Không có chuyện gì".

Giống như trời sập xuống, nam nhân này cũng có thể cười nói một tiếng không có chuyện gì.

Tựa như An Ngạn Quân thích nói: "Không được" là một đạo lý.

Mỗi ngày, An chủ nhiệm nói với người bệnh nhiều nhất một câu chính là: "Không được!"

Đây là một người có nguyên tắc rất lớn.

Buổi sáng không có chuyện gì, viết bệnh lịch, người bệnh nằm viện khoa cấp cứu không nhiều, dù sao mỗi một cái giường cấp cứu đều rất trân quý, nếu người bệnh đã ổn định mà không muốn xuất viện, thì sẽ chuyển tới khu nội trú.

Y tá trưởng bỗng nhiên đi đến: "Tiểu Trần, hiện tại phòng khám bệnh của chủ nhiệm An tương đối bận rộn, Vương đại phu cũng đi kết hôn, một mình hân bận không qua nổi, người qua một chút được không?"

【 Đỉnh! Y tá trưởng Điền Lan Hương tuyên bố nhiệm vụ: Đến phòng khám bệnh trợ giúp An Ngạn Quân, nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: Điền Lan Hương hảo cảm + 5. 】

Được rồi, nhiệm vụ hảo cảm, cũng không tệ!

Đánh quan hệ tốt với y tá trưởng, sau này khai triển công việc cũng rất thuận tiện.

Trần Thương thu thập một phen rồi đi phòng khám bệnh cấp cứu.

An Ngạn Quân là bác sĩ Phó chủ nhiệm, chủ yếu làm chính là tay cấp cứu ngoại khoa, nhưng cấp cứu ngoại khoa khá nhiều tạp bệnh, nhiều nhất vẫn là ngoại thương.

Đặc biệt đến phòng khám bệnh cấp cứu, đại đa số đều là một chút bệnh nhân bị ngoại thương.

Vừa mới đi vào, Trần Thương liền trợn tròn mắt, bốn năm người trên thân rất nhiều mảnh thủy tinh đâm vào trên đầu, trên bụng, trên cánh tay.

Một nam tử nói: "Bác sĩ, ngài giúp chúng ta rút ra là được rồi, thật không có chuyện gì!"

An Ngan Quân khí định thần nhàn: "Không được!"

"Hôm nay chúng ta còn có một đồng chuyện cần làm, chính là một cái ngoại thương bình thường, dán hai miếng vết thương, buộc cái băng vải liền không có chuyện gì, chúng ta đều là làm việc nặng, không có già mồm như vậy, nếu công việc hôm nay làm không xong, chúng ta chính là làm không công a!" Nam tử nóng nảy nói, hận không thể lập tức rút hết mảnh thủy tinh ra.

An Ngan Quân tiếp tục lắc đầu: "Không được, ta không thể nghe các người, tranh thủ thời gian gọi điện thoại cho ông chủ các người, vết thương quá sâu, không khâu lại rất dễ nhiễm trùng, hơn nữa còn phải tiêm vắc xin phòng cảm mạo."

Nam tử sững sờ, nghe được nhiều bước rườm rà như thế, nuốt ngụm nước miếng: "Rất đắt hả?"

An Ngan Quân ngẩng đầu nhìn mấy người, trên thân đều là đầy bụi đất, trên quần áo tất cả đều là tro bụi, trên tay mang theo chính là găng tay rất dày bằng da.

Trên thân mấy người không ngừng rướm máu, An Ngan Quân nhìn thấy Trần Thương tới, vội vàng đứng lên: "Tiểu Trần, đi với ta làm sạch vết thương khâu lại một cái."

Sau khi nói xong, An Ngan Quân đi ra ngoài, sợ bọn họ đi, quay người nói: "Các người đừng tự ý nhỏ ra, miếng thủy tinh ở trong cang không dễ xử lý!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Thuốc tê miễn phí

Trong phòng xử lý, bốn năm người ngồi chờ ở đó, Trần Thương cùng An Ngan Quân chia ra hành động.

Trần Thương xử lý chính là một tiểu tử hơn hai mươi tuổi, giản dị mười phần, khoẻ mạnh khá khinh nhẹn không được hỏi: "Các người xảy ra chuyện gì vậy, tại sao trên người dính nhiều mảnh thủy tinh như thế?"

Tiểu Hóa Nhi thở dài: "Chúng ta làm việc trong nhà máy thủy tinh, một khối thủy tinh từ trong máy bắn ra, đập vào trên tường vỡ ra bắn tới trên người chúng ta."

Nói đến đây, tiểu Hóa Nhi may mắn cười một tiếng: "May mà lúc ấy ta phản ứng nhanh, bằng không những mảnh thủy tinh này đã đâm trên mặt, khẳng định mặt mày hốc hác!"

Trong lòng Trần Thương hoảng sợ!

Đây là chuyện mặt mày hốc hác sao?

Trên cơ thể người, nhiều chỗ rất yếu ớt, không cẩn thận sẽ mất mạng..

Nghĩ đến giọng nói nhẹ nhàng của tiểu Hóa Nhi, Trần Thương nhẹn không được thở dài vài tiếng.

Trong khi Trần Thương khư trùng, nam tử cũng không lên tiếng, phải biết rằng khi đổ rượu i-ốt lên trên vết thương sẽ rất đau!

Trần Thương hiểu kỳ hỏi: "Không đau sao?"

Tiểu Hóa Nhi thô lỗ cười một tiếng: "Còn tốt, lần trước ta tự mình rút mảnh vỡ thủy tinh ra, so với cái này đau hơn nhiều! Lần này ta nhìn quá sâu, không dám nhỏ..."

Trần Thương sững sờ, không khỏi nổi lòng tôn kính, xem ra không phải lần đầu tiên.

"Người kiên nhẫn một chút!"

Trần Thương tìm đến cái kìm, kẹp lấy mảnh thủy tinh, tay trái đẩy ra vết thương, dùng lực kéo ra!

Lập tức, một mảnh thủy tinh dài ước chừng hai centimet được kéo ra.

Một cái lỗ hồng dài 4 centimet, sâu 2 centimet xuất hiện!

Lúc này, máu tươi cũng bắt đầu chậm rãi chảy ra, Trần Thương vội vàng làm sạch vết thương!

Hắn yêu cầu kiểm tra trong đó có mảnh vụn thủy tinh hay không, sau đó dùng cái kẹp kẹp ra, mới có thể khâu lại!

Nhìn xem nam tử nhẫn nại, Trần Thương: "Ta giúp người chuẩn bị thuốc tê, gây tê một cái."

Tiểu Hóa Nhi nghe xong, không có trả lời, thậm chí có chút thấp thòm, thần sắc có chút do dự, một lát sau, hắn mới đỏ mặt, ngượng ngùng hỏi: "Gây tê đắt không?"

Trần Thương lắc đầu: "Miễn phí phục vụ!"

Tiểu Hóa Nhi như trút được gánh nặng, cười ha ha một tiếng: "Vậy chuẩn bị nhiều một chút a, đau chết mất!"

Trần Thương không khỏi cái mũi chua chua.

Người cùng người thật không giống, mỗi người đều có một cảnh ngộ khác nhau.

Nhìn tên tiểu tử này cũng không đến hai mươi tuổi, hoặc là vừa mới dậy thì, thể nhưng trên đùi có mấy chục vết sẹo.

Gây tê có hiệu quả rất nhanh, chảy máu cũng không phải rất rõ ràng, sau khi làm sạch vết thương, tiểu Hóa Nhi cười cười nói: "Thật không đau."

Trần Thương gật đầu: "Ta giúp người rửa sạch miệng vết thương, trong đó còn có một số mảnh vỡ nhỏ."

Trần Thương dùng 10ml ống chích đem nước muối sinh lý không ngừng cọ rửa, dùng cái kẹp lấy những bã vụn kia ra.

Sau đó, chính là khâu lại!

Mặc dù vết thương nhìn tương đối sâu, nhưng cũng không có đã thương đến gần cùng mạch máu lớn, phổ thông khâu lại là có thể giải quyết.

Có tương đối nhiều phương pháp khâu lại vết thương, cũng không phải là tất cả phương pháp khâu đều dùng lên da.

Tỉ như các loại thủ pháp khâu lại liên tục dọc theo vết mổ thật ra là dùng cho khâu lại dạ dày và màn ruột, cần bản không phải dùng cho da, lại tỉ như những thủ pháp liên tục khóa lại bên cạnh vết thương thường dùng khi khâu lại tá tràng, lán da cấy ghép; khâu lại hình số 8 bởi vì đặc thù tương đối kiên cố nên dùng để khâu lại lán da.

Vì lẽ đó căn cứ theo vị trí khâu lại mà lựa chọn phương pháp khâu lại tự nhiên cũng không giống.

Kỳ thật cái gọi là phương pháp kỳ thật giống như là chiêu thức võ công, chân chính và kín lại, nhìn cũng không phải là những đồ vật loè loẹt.

Chủ yếu là căn cứ nhu cầu người bệnh và vị trí khâu lại mà chọn lựa phương pháp khác nhau, tỉ như tiểu Hóa Nhi này, chỉ cần khâu lại tương đối tốt thì vết thương sẽ khép lại tương đối nhanh.

Trần Thương trình độ khâu lại lán da đạt tới trung cấp, nói còn nghe được, bình thường khâu lại đều không có vấn đề quá lớn, nhưng sau khi có sắc bén + 1, hẳn càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Không bao lâu, Trần Thương hoàn thành khâu lại.

Trần Thương chuẩn bị dùng bột biển dán, nhưng lúc này, An Ngạn Quân bỗng nhiên nói: "Dùng băng gạc, rất nhanh."

Trần Thương sững sờ, băng gạc rất nhanh sao?

Nhưng... Trần Thương hơi một chần chờ, cũng lập tức hiểu ý gì.

Băng gạc tiện nghi.

Hắn dùng cái kẹp tăng thêm mấy khối băng gạc sát khuẩn, dùng băng dán dán lại, nghĩ đến công việc của bọn hắn, Trần Thương lại dùng băng dán quấn trên đùi hai vòng, cười nói:

"Lần này chắc rồi!"

Sau đó chính là một cái chân khác, lần này, hai người phối hợp ăn ý rất nhiều, tốc độ cũng nhanh hơn không ít.

Mà lúc này, An Ngạn Quân đã xử lý hoàn thành nam tử trung niên, tất cả bốn năm khối thủy tinh trên thân đều được lấy ra ngoài sau đó khâu lại hoàn thành.

Trần Thương không khỏi cảm khái tốc độ cùng năng lực của chủ nhiệm An.

Một nam hài nhi khác còn muốn trẻ hơn tiểu Hóa Nhi vừa rồi một hai tuổi, giống như là biết thuốc tê không tốn tiền, thế là chủ động bu lại, nhỏ giọng nói: "Bác sĩ, chuẩn bị nhiều thuốc tê một chút, đau chết mất."

Tiểu Hóa Nhi vừa rồi cũng treu ghẹo nói: "Đúng, hẳn rất hèn nhát, sợ đau!"

Trần Thương cười cười: "Sử dụng nhiều cũng không tốt, thuốc tê này cũng không thể tùy tiện dùng."

Nói xong, lại bắt đầu khâu lại.

Mỗi một lần khâu lại, Trần Thương đối với khâu lán da lại tăng lên mấy phần kinh nghiệm.

Khâu lại lán da càng đơn giản hơn rất nhiều.

Một là tốc độ khép lại, một là không bị viêm, còn có một là xử lý vết sẹo.

Ba điểm này đều rất quan trọng.

Sau khi khâu lại xong, An Ngạn Quân sang xem nhìn, hài lòng nhẹ gật đầu: "Không tệ!"

Đây đều là khâu lại cơ sở, cũng không có quá nhiều khó khăn.

Trước khi đi, nam tử cười hỏi: "Bác sĩ, bao nhiêu tiền?"

An Ngạn Quân nhú mày: "Cái gì bao nhiêu tiền?"

Nam tử trừng to mắt: "Khâu lại a?"

An Ngạn Quân: "Ta viết cho người một tờ phiếu, người đi chỗ thu phí giao nộp là được."

Nam tử cười nói đến: "Được rồi, tốt!"

Cầm đơn đi ra nộp, chỗ thu phí cấp cứu tương đối nhiều người.

Nam tử xếp hàng nhưng trong lòng thì mười phần thấp thòm, dù sao đều nói đến bệnh viện sẽ thiếu một lớp da, đây con mẹ nó khâu nhiều mũi như thế, lại là gây tê còn là băng gạc trừ độc, phải bao nhiêu tiền đây?

Đoán chừng tuần này phải làm không công!

Nghĩ tới đây, nam tử có chút thấp thòm.

Mấy nam hài nhi đều từ trong thôn bọn họ đi ra, mang ra lao động, không thể để cho bọn hắn bỏ tiền a.

Nghĩ được như vậy, nam tử nhìn một chút số dư Alipay còn lại.

Còn có hơn năm trăm..

Có đủ hay không?

Hắn sẽ không dùng tiêu thôi, cảm giác tiêu hao tiêu phí món đồ kia, nào có tiền đi tiêu hao a!

Không bao lâu, đến lượt nam tử nộp đơn đưa vào.

Y tá chỗ thu phí thuận thực gõ trên bàn phím, không bao lâu, đưa ra kết quả.

Trong lòng nam tử bất an, lúc này hắn giống như đang chờ đợi tuyên án.

Nhân viên thu phí nói: "30."

Nam tử sững sờ: "Bao nhiêu?"

Nhân viên công việc: "Ba mươi khối! Tiền mặt hay là quét thẻ?"

Nam tử vội vàng đưa qua điện thoại: "Alipay."

Nhân viên công việc quét qua: "Ừm, tốt, đem hóa đơn thu phí này cho bác sĩ là được rồi."

Nam tử nhẹ gật đầu, đang muốn rời khỏi, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, quay người hỏi: "Người tốt, ta có chuyện muốn hỏi, phí đăng ký chủ nhiệm An bao nhiêu tiền?"

Nhân viên công việc: "Phí đăng ký Chủ nhiệm An là 17.5 nguyên. Tăng thêm cấp cứu 10 nguyên, tổng cộng 27.5."

Nam tử sững sờ!

Hắn nhìn bên trên hóa đơn thu phí, nơi nào có phí đăng ký, phía trên này chỉ có một cái thu phí là làm sạch vết thương, ngay cả phí tổn khâu lại đều không tính vào, hơn nữa... Bọn hắn cũng không phải một người a!

Phí đăng ký không có, phí khâu lại không có ra...

Nam tử nhìn phía sau nhiều người xếp hàng như vậy, vội vàng hướng y tá thu phí nói: "Tạ ơn tạ ơn! Làm phiền ngài."

Sau khi rời đi chỗ thu phí, nam tử thật lâu không thể bình tĩnh.

Lúc đầu là vị nào một mực nói "Không được!", bác sĩ An.

An Ngạn Quân mặt lạnh tim nóng, từ nói năng chua ngoa đến trái tim đau hũ.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mò Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Đặc hiệu thần cấp

Sau khi ông ta quay lại phòng thì vừa vặn nghe thấy An Ngạn Quân đang nói chuyện điện thoại:

"Người tốt, ta là bác sĩ Tinh Nhị Viện, hiện tại nhân viên của người... Đúng vậy, yêu cầu khâu lại cùng tiêm vắc xin chống uốn ván... Đúng, không được, không tiêm vào là không được, sẽ gây tai họa ngầm, nếu làm như người yêu cầu sẽ xảy ra vấn đề. Ừ... Tốt, đúng, bọn hắn cần nghỉ ngơi, băng không vết thương rửa ra để lấy nhiễm bắt lợi cho khôi phục..."

...

An Ngạn Quân cúp điện thoại, nhìn năm người nói: "Các người tạm thời không cần về đó nữa, sớm một chút tiêm vắc xin, sau khi tiêm xong vắc xin lại đi, ta đã giúp các người gọi điện thoại cho người phụ trách."

Tiểu Hóa Nhị nhìn không được nói: "Bác sĩ, không được a, chúng ta... Chúng ta còn chưa hoàn thành công việc đâu."

An Ngạn Quân quay người nói: "Không được! Còn có, chớ nói chuyện, các người đến phòng bên cạnh tìm y tá, để nàng mang theo các người đi tiêm, ta đây còn có rất nhiều chuyện, công việc của các người vốn là có nguy hiểm, thường xuyên bị thương, rất dễ bị uốn ván, vì lẽ đó vắc xin này nhất định phải tiêm! Một hồi tìm y tá tiêm đi, tại..."

Người đàn ông còn muốn lên tiếng, An Ngạn Quân trực tiếp đánh gãy: "Tốt, ta đây còn có bệnh nhân, các người nhanh đi đi."

Người đàn ông vội vàng gật đầu!

Lời kéo mấy đệ đệ đi ra.

Trần Thương cúi đầu, vừa vặn nhìn đơn thu phí người đàn ông đưa vào, cũng nhìn không được sừng sốt một chút, 30?

Ít như vậy?

Phí đăng ký của Chủ nhiệm An đều đã 27. 5 rồi nha?

Cái này một cái túi khâu đều phải hơn bốn mươi?

Đã vậy còn không thu phí khâu lại của bọn hắn?

Bệnh viện đòi một lần muốn đều phải hơn mấy chục khối tiền đi!

Hắn nghĩ tới vừa rồi Chủ nhiệm An bảo hắn không cần dùng băng gạc dán, Trần Thương hiểu rõ.

Chủ nhiệm An toàn bộ miễn phí đăng ký, chẩn đoán điều trị cho bọn hắn, chỉ nhiều tiền này khả năng cũng vừa đủ chi khâu cùng băng gạc a?

Đủ sao?

Không kém bao nhiêu đâu...

Thế nhưng, không thể tính sổ sách như vậy...

Nghĩ tới đây, Trần Thương nhận không được hỏi: "Chủ nhiệm An, tiền này có thể để ông chủ bọn hắn tới trả."

An Ngạn Quân hừ lạnh một tiếng: "Ha ha, nếu thật là hắn có điểm giác ngộ ấy thì đã tốt."

Nói xong, An Ngạn Quân thở dài: "Ai... Cũng không dễ dàng, bọn nhỏ bao lớn đi ra làm công, cứ như vậy đi!"

Người đàn ông nhìn khuôn mặt An Ngạn Quân ăn nói có ý tứ, trong lòng không khỏi ảm áp.

Bề ngoài nhìn như băng lãnh, nhưng trong lòng lại đầy nhiệt huyết ảm áp.

Vừa giữa trưa, Trần Thương khâu lại mười hai người bệnh, đang chuẩn bị rời đi.

An Ngạn Quân gọi Trần Thương lại: "Ta đây có cái thẻ mua sắm ở RT-Mart, người khác đưa, ta cũng không cần, người cầm lấy dùng đi."

Không nói lời gì nhét vào áo blouse trắng của Trần Thương, đứng dậy rời đi.

Trần Thương kinh ngạc.

Không đợi hắn đi xa, đã nghe thấy y tá trưởng Điền Lan Hương bỗng nhiên gọi An Ngạn Quân lại.

"Chủ nhiệm An, tháng trước số lượng thuốc không đúng nha? Làm sao lại thiếu đi hơn bốn mươi đồng?" Thanh âm Điền Lan Hương tương đối đặc biệt, thật xa cũng có thể nghe thấy.

An Ngạn Quân ngăn người: "Thật sao? Ta không biết."

Đại quản gia không vui: "Chủ nhiệm An, chính là văn phòng của người thiếu, một gói thuốc hơn mấy chục khối đây!"

An Ngạn Quân khụ khụ một tiếng, nhíu nhíu mày: "Thật sao? Đắt như vậy?"

Đại quản gia gật đầu: "Đúng a! Sau này người chú ý một chút! Thuốc này cũng không thể dùng linh tinh."

An Ngạn Quân liền vội vàng gật đầu: "Được rồi tốt, lần sau ta sẽ chú ý!"

Thanh âm Đại quản gia bỗng nhiên to lên: "Ta biết mà, chính là người... Ta biết là người... Tháng trước chính là... Tháng trước nữa cũng thế..."

An Ngạn Quân lúng túng nói: "Những miếng dán đó đều ở đây, có thể băng gạc thay thế, những dụng cụ khâu kia sau khi trừ độc có thể dùng một lần nữa... Không đáng tiền"

Đại quản gia: "Không đáng tiền... Người biết hôm nay chủ nhiệm còn nói ta... Nói..."

Nghe thấy thanh âm càng lúc càng xa, Trần Thương cười cười.

Lòng người khó đoán.

Biết người biết mặt không biết lòng a!

Vĩnh viễn treo hai chữ "Không được" ở bên miệng Chủ nhiệm An, kỳ thật trong lòng mãi mãi đang nói: Đi!

【Đinh! Nhiệm vụ hằng ngày hoàn thành, thu hoạch được kinh nghiệm khâu lại + 100, kinh nghiệm + 100, nhân dân tệ + 100.】

【Đinh! Đăng cấp khâu lại làn da của ngài tăng lên chỉ cao cấp!】

【Đinh! Đăng cấp khâu lại làn da: Cao cấp, thuộc tính đặc biệt: Giấu vết sẹo (trong lúc khâu lại mượn nhờ công hiệu Con mắt Mỹ Lệ, lựa chọn kim khâu lại hợp lý, đạt được một cái hiệu quả khâu lại hoàn mỹ, từ đó sau khi khâu lại kết thúc, có thể để hiệu quả đạt tới tốt nhất, đồng thời có thể thông qua hoa văn trên da ẩn dấu đường chỉ... Từ đó đưa đến hiệu quả ẩn tàng.)】

Đặc hiệu này... Có chút ngu a!

Phải biết, sau khi khâu lại khăng định là có vết sẹo!

Đây là không hề nghi ngờ.

Nhưng, vết sẹo này kỳ thật có thể thông qua lựa chọn kỹ thuật cùng phương pháp khâu lại khiến cho vết sẹo không rõ ràng hoặc là không thấy nữa, đến mức xã giao bình thường

không bị phát hiện, mà thông qua đồ trang điểm thêm chút tân trang thậm chí có thể giấu đi.

Thế nhưng, chuyện này đối với bác sĩ mà nói thật quá có tính khảo nghiệm.

Đặc hiệu này quá mạnh, người bình thường căn bản làm không được a?

Trước kia, Trần Thương thấy qua một bài luận văn trên tạp chí « Y học Anh mới » liên quan tới khâu lại không để lại sẹo, thuật giả chưa nói nhưng loại này độ khó rất cao.

Chính mình vậy mà có thể đạt được đặc tính này!

Thật sự là ngưu xoa!

Ta quả nhiên là thiên mệnh chân từ...

Nhưng... Sau khi nhìn thấy nhấc nhỏ, Trần Thương hiểu, thuộc tính này đặc biệt là dựa vào Con mắt Mỹ Lệ để thực hiện!

Người bình thường cũng không thể nắm giữ thuộc tính kỹ năng như vậy a!

Trùng hợp, quá trùng hợp.

Nghĩ tới đây, Trần Thương cảm giác chính mình có chút bành trướng.

【Đỉnh! NPC cao cấp Trần Bình Sinh tuyên bố nhiệm vụ: Tăng lên đẳng cấp khâu lại đến cao cấp! Nhiệm vụ hoàn thành, thu hoạch được ban thưởng: Điểm kỹ năng +1.】

Hai điểm kỹ năng tới tay!

Thăng cấp cái gì?

Trần Thương có chút do dự!

Tạm thời không có ý kiến gì, chờ một đoạn thời gian nữa vậy.

Hôm nay tới lượt Trần Thương trực ban, giữa trưa đặt một phần cơm trộn trứng.

Tổng kết kinh nghiệm lần trước mua mì thịt bò thất bại, Trần Thương cũng không dám lại đầu trí đầu dũng cùng ông chủ nữa, dù sao việc giết địch một ngàn tự tổn tám trăm hán không thể làm a!

Làm nhiều Alipay hư thì sao.

Com trộn trứng Trần Thương có thể tiếp nhận, hơn nữa thích nhất chính là ngó sen.

Bởi vì ngó sen lợi ích thực tế nhiều!

Trần Thương biết làm com, thế nhưng xưa nay đều không mua củ sen, bởi vì không nỡ, phải biết rằng mua một cân ngó sen trong phim chỉ ít có một nửa là không ăn được, quá thua lỗ!

Thế nhưng com trộn trứng này không giống vậy, là người ta dùng ngó sen chế biến, nếu thua thiệt cũng là để ông chủ thua thiệt...

Ai!

Sao lại có người cơ trí như ta chứ?

...

Phân công ở phòng cấp cứu có thể là rõ ràng nhất, đồng thời cũng là không rõ ràng nhất.

Buổi chiều lục tục ngo ngoe lại đưa tới một người bệnh cứng đầu, là tổ nội khoa, Trần Thương với tư cách là tổng trị ban hôm nay, chủ yếu làm chính là những người bệnh cần cấp cứu, tí như các loại ngoại thương.

Mà lúc này, bỗng nhiên một trận còi cấp cứu vang lên!

Trần Thương bản năng đứng dậy xông ra ngoài.

Bởi vì còi báo động này không giống thanh âm 120.

Cái này rõ ràng là 110 cùng 120 hợp tấu!

Có người bị thương?

Hay là cảnh sát?

Trần Thương vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hai chiếc xe cảnh sát dừng ở đằng sau, mà xe cấp cứu thì dừng ở cửa ra vào.

Chỉ thấy trên xe 120 đầy tới tới một người đàn ông, trên cánh tay đầy vết máu, cổ tay bị bao cực kỳ chặt, thế nhưng y nguyên có máu không ngừng rỉ ra!

"Bác sĩ! Cứu người!"

Trần Thương nghênh đón: "Xảy ra chuyện gì?"

Một người đàn ông khí thế phi phàm, khuôn mặt chữ quốc viết đầy lo âu và cương nghị, sau khi trông thấy Trần Thương, vội vàng đi lên phía trước nói: "Hắn bị người ta dùng súng săn bắn trúng cánh tay phải."

Trần Thương nhin không được nhú mày.

Bị thương!

Mà lại là súng sắn!

Súng sắn được thiết kế chủ yếu là phục vụ dã ngoại, đồng thời dùng cho đi săn động vật hành động nhanh nhẹn, vì lẽ đó là dựa vào diện tích che phủ rộng rãi để chế tạo. Bình thường như làm hạt sắt hay miếng thép vụng, mà không có đầu đạn.

Sai khi bóp cò đánh dẫn kíp nổ dẫn đốt thuốc nổ, thuốc nổ trong nháy mắt phản ứng hoá học hình thành áp suất cực mạnh cấp tốc đẩy hạt sắt ra khỏi nòng súng, bắn thẳng tới phía trước, loại công kích này nếu trong cự ly ngắn thì lực sát thương của nó đủ so với súng lục thậm chí súng trường còn muốn lớn hơn!

Nếu quả như thật là bị đánh trúng cánh tay!

Hiện tại khả năng mười phần nguy hiểm

Trần Thương vội vàng kéo người bệnh vào phòng cấp cứu, đầu tiên phải kiểm tra vết thương.

Trần Thương trông thấy một đám người muốn theo vào, vội vàng nói: "Tìm người đi hỗ trợ làm thủ tục, ta đến kiểm tra vết thương, bên trong là phòng cấp cứu, đều chớ vào."

Những nhân viên cảnh sát này đi đến ngoài cửa phòng cấp cứu, lập tức ngừng chân.

Người đàn ông trung niên uy nghiêm kia rõ ràng là lãnh đạo, nhìn đám người một chút: "Các người về cục trước đi, nơi này đã có ta!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Muốn cái gì được cái đó

Trương Khắc Cần là đội trưởng đại đội cảnh sát hình sự, hơn bốn mươi tuổi chính vào độ tuổi tráng niên.

Hôm nay, đội cảnh sát hình sự bọn hắn lần nữa truy bắt một tên cướp, thế nhưng lại có một đội viên bị thương.

Mà lại là cổ tay phải!

Đây đối với một người cảnh sát mà nói, là tổn thương trí mạng.

Sau khi chuyện này xảy ra, bọn hắn lập tức đưa đến bệnh viện gần đó.

Lúc ấy, sau khi chủ nhiệm ngoại khoa ở đó trông thấy tình huống vết thương, nói thẳng một câu: "Nhanh đi bệnh viện lớn đi, chúng ta nơi này không làm được, cổ tay của hắn tổn thương rất nghiêm trọng, quá nhiều mảnh vỡ, ta không thể cam đoan khâu lại thành công. Hơn nữa, cho dù là khâu lại thành công, vấn đề khôi phục ta cũng không thể cam đoan!"

Vì lẽ đó, bọn hắn mới sốt ruột gấp đưa đến Tỉnh Nhị Viện.

Người bị thương là một nhân viên cảnh sát rất ưu tú, lúc ấy tội phạm đã trong trạng thái nóng nảy, đang muốn bắn giết con tin, cũng là bởi vì hắn khẩn cấp phá vây, mới cứu được con tin, còn bắt giữ tội phạm.

Cảnh sát hình sự Ngô Cương gần 25 tuổi lần nữa lập công!

Tốt nghiệp trường cảnh sát không mấy năm đã gặp chuyện như vậy, cổ tay bị thương.

Nếu như không cầm súng được, còn làm cảnh sát cái gì?!

Cả một đời này xong rồi.

Nghĩ tới đây, Trương Khắc Cần tràn đầy tiếc nuối, trong mắt lo lắng, đứng bên ngoài phòng cấp cứu, một điều thuốc tiếp lấy một điều khác.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn vẫn không yên lòng.

Đứng dậy đẩy cửa ra, trực tiếp tiến vào phòng cấp cứu, lúc này Trần Thương đang kiểm tra tình huống.

Y tá trông thấy có người tiến đến, liền vội vàng đứng lên ngăn cản: "Người nhà đi ra ngoài trước, bác sĩ đang kiểm tra thương thế."

Trương Khắc Cần trông thấy kiểm tra chính là Trần Thương, mà không có người khác!

Lập tức, Trương Khắc Cần ngăn cản cả người, nhỏ giọng hỏi: "Người tốt, ta là đội trưởng đại đội cảnh sát hình sự, bác sĩ, đây là công thần của chúng ta, chủ nhiệm các người đâu? Hoặc là bác sĩ chính đâu? Sao lại là một người trẻ tuổi?"

Y tá ngăn cản cả người: "Chủ nhiệm chúng ta không tại bệnh viện, mà bác sĩ khác buổi chiều đều có phẫu thuật, trong thời gian ngắn lâm vào thế bí, Bác sĩ Trần rất lợi hại."

Trương Khắc Cần muốn nói điều gì, nhưng vẫn nhin được!

Nắm chặt nắm đấm!

Khẩn trương!

Lo lắng!

Hắn không muốn lại bỏ lỡ một người kẻ tặc không tề.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một cái điện thoại, đó là phó viện trưởng bệnh viện nhân dân tỉnh.

Hắn vội vàng đứng dậy đi ra bên ngoài, cầm điện thoại lên trực tiếp gọi tới.

Đối phương rất nhanh bắt máy: "Trưởng đội trưởng, có gì cần hợp tác sao?"

Trương Khắc Cần vội vàng nói: "Ủm, Viện trưởng Vương ngài tốt, ta hiện tại thật sự có chuyện cầu ngài, chúng ta có một cái đội viên bị súng săn bắn trúng cổ tay, chủ nhiệm ngoại khoa Bát Viện nói độ khó khâu lại lần này đặc biệt cao, hiện tại chúng ta đã đưa đến Tỉnh Nhị Viện."

Vương Hi Tinh: "Tỉnh Nhị Viện? An Ngạn Quân phòng cấp cứu Tỉnh Nhị Viện, Chủ nhiệm An trong lĩnh vực ngoại khoa rất lợi hại."

Trương Khắc Cần có chút nóng nảy: "Y tá bọn hắn nói bây giờ Chủ nhiệm An đang phẫu thuật, lâm vào thế bí, các người chỗ ấy có bác sĩ thích hợp hay không, tranh thủ thời gian phải tới một người đi, chúng ta không thể tới giây vò."

Vương Hi Tinh gật đầu: "Được rồi, Trưởng đội trưởng người trước đừng có gấp, bây giờ chúng ta sẽ phái người tới!"

Trương Khắc Cần nghe xong, lập tức hưng phấn nói đến: "Phải chuyên gia! Nhất định phải là chuyên gia đến, hắn còn trẻ, tương lai hắn rất có triển vọng, cũng không thể bởi vì việc này mà chậm trễ!"

Vương Hi Tinh ừ một tiếng: "Ta đi mời Lưu viện trưởng của chúng ta, lĩnh vực ngoại khoa rất có uy tín, ta để hắn lập tức đi qua! Ngài đừng hoảng hốt."

Trương Khắc Cần nghe xong, lập tức hưng phấn.

"Được, vậy thực sự là phiền phức Viện trưởng Vương, thật sự làm phiền ngài, sau này có chuyện gì cứ việc nói!"

Ngân tạ vạn tạ cúp điện thoại.

Trong lòng Trương Khắc Cần lập tức dâng lên hi vọng.

Viện trưởng tự mình đến hỗ trợ phẫu thuật, nhất định có thể thành công a?

Trong lòng Trương Khắc Cần tràn đầy chờ mong!

Đứng!

Tìm viện trưởng bên này thông báo một chút, dù sao cũng là bác sĩ ngoại viện, phải chào hỏi bên này một chút.

Nghĩ tới đây, Trương Khắc Cần quay đầu nhìn thoáng qua phòng cấp cứu, nói với hai nhân viên cảnh sát gác ở cửa ra vào: "Quan sát tiểu Ngô, có chuyện gì tùy thời báo cáo!"

"Vâng! Đội trưởng!"

Trương Khắc Cần lập tức đứng dậy, đi về phía phòng điều hành!

Mà lúc này, trong phòng cấp cứu!

Trần Thương đã có phán đoán cơ bản đối với thương thế người bệnh!

Cổ tay tổn thương rất nghiêm trọng, mạch máu bị phá hư.

Trần Thương nói với Ngô Cương: "Người thử động một cái tay."

Ngô Cương cắn răng nhếch miệng đau đớn mồ hôi, thế nhưng vẫn là toét miệng nói: "Không động được, ta cảm giác mình tay không có..."

Lời nói Ngô Cương có chút thê lương, thế nhưng giờ khắc này không có nửa phần tuyệt vọng, thậm chí là mang theo trêu chọc.

Nghĩ đến đứa bé kia được hắn cứu, tội phạm bị chế phục, Ngô Cương đã cảm thấy không có gì phải hối hận!

Trán hắn không ngừng đổ mồ hôi, cho dù là hơi lạnh của phòng cấp cứu cũng không làm cho mồ hôi giảm bớt.

Quá đau!

Trần Thương kiểm tra mạch máu một chút, lúc này, mạch phần tay đã chảy càng ngày càng kém, kéo đến thời gian càng dài, khôi phục càng kém, đặc biệt là các dây thần kinh!

Gân cũng bị thương quá nhiều chỗ, hiện tại yêu cầu làm chính là tranh thủ thời gian nối liền mạch máu, hoàn thành cung ứng huyết dịch, sau đó tiến hành khâu lại gân bắp thịt!

Thế nhưng...

Hiện tại trình độ khâu lại gân bắp thịt của Trần Thương chỉ có trung cấp!

Trình độ khâu lại gân bắp thịt phức tạp như vậy, không có cao cấp căn bản không làm được.

Hơn nữa, quan trọng nhất là hiệu quả sau khi khâu lại.

Cơ hồ tất cả gân bắp thịt sau khi chữa trị đều dính liền với các cơ quan xung quanh với nhau tạo thành chương ngại hoạt động của các khớp, cái này cùng tình huống với bệnh lý cục bộ, có quan hệ mật thiết với kỹ thuật phẫu thuật, vật liệu khâu lại, xử lý sau phẫu thuật có chính xác hay không.

Mà đặt biệt quan trọng chính là kỹ thuật phẫu thuật, trong lúc phẫu thuật, muốn đạt tới sau khi chữa trị gân bắp thịt không dính liền với các cơ quan xung quanh, hoặc là không ảnh

hường toi hoạt động của khớp, nhất định phải có kỹ thuật cao siêu để hoàn thành công việc khâu lại gân bắp thịt này!

Toàn bộ tỉnh Đông Dương, nhân vật như vậy không vượt qua năm người!

Cái này cần chính là một kỹ xảo đặc thù.

Làm sao bây giờ?

Tự mình làm không làm?

Lúc này, Ngô Cương nhìn Trần Thương do dự: "Bác sĩ, làm đi, không có chuyện, ta mẹ nó đáng giá, cứu được một người, còn bắt được tội phạm, trước khi hành động ta đã nghĩ kỹ, thành công ta chính là chiến sĩ, không thành công ta sẽ là liệt sĩ!"

"Hiện tại xem ra, không thành liệt sĩ, đã không lỗ, tay này của ta phé đi, sau đó còn có thể làm hành chính, làm sao cũng không lỗ!"

【 Đỉnh! Anh hùng Ngô Cương tuyên bố nhiệm vụ: Nhiệm vụ yêu cầu: Thành công cứu chữa Ngô Cương, hoàn thành ban thưởng: Ban thưởng đăng cấp khâu lại gân bắp thịt + 1! 】

Hai mắt Trần Thương sáng lên!

Đúng a!

Con mẹ nó chứ có điểm kỹ năng!

Từ trung cấp đến cao cấp yêu cầu 2 điểm kỹ năng.

Thăng cấp!

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, đăng cấp khâu lại gân bắp thịt của ngài tăng lên đến: Cao cấp! 】

【 Đỉnh! Khâu lại gân bắp thịt: Cao cấp, thuộc tính đặc biệt: Khả năng bị đánh liên hạ thấp (kỹ xảo khâu lại cao cấp sẽ giúp người trong quá trình khâu lại chú ý chi tiết, đánh liên tính giảm xuống... Từ đó khiến cho sau khi khâu lại công năng gân bắp thịt khôi phục cơ bản bình thường!) 】

Trần Thương vui mừng!

Chính mình đã lấy được thuộc tính đặc biệt: khả năng đánh liên giảm xuống?

Số quá may đi!

Nghĩ tới đây, Trần Thương một khắc cũng không muốn chậm trễ!

"Chuẩn bị phẫu thuật! Tiến hành khâu lại."

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Một lần chữa trị, bảo hành sửa chữa cả đời!

Khâu lại gân bắp thịt cũng không cần đến phòng phẫu thuật, chỉ cần có một căn phòng là có thể hoàn thành.

Nhưng chuyện này yêu cầu đối với bác sĩ cực cao!

Trần Thương không tìm y tá hỗ trợ, mà muốn để Tàn Duyệt hỗ trợ.

Với tư cách bác sĩ ngoại khoa, trình độ cùng kỹ thuật của Tàn Duyệt vẫn tương đối khả quan.

Lúc này, Tàn Duyệt đang viết bệnh lịch, trông thấy Trần Thương đi về phía mình, nhin không được liếc nhìn bên dưới của Trần Thương...

Trần Thương nhin không được khẽ run rẩy.

Quả là cứ mười cô gái thì có chính người mục nát, xem ra tuyệt không sai!

"Nhân viên cảnh sát vừa mới tới cấp cứu, gân bắp thịt cánh tay tổn thương có chút nghiêm trọng, ta chuẩn bị khâu lại, người làm hỗ trợ giúp ta được không?"

Tàn Duyệt trực tiếp đứng dậy: "Gân bắp thịt? Nhân viên cảnh sát? Có chút nghiêm trọng?"

Không sai, khi mà ba từ này liên tục đến cùng một lúc thì dĩ nhiên đã xảy ra chuyện.

Trần Thương gật đầu: "Ừm, không nhẹ, Chủ nhiệm An đi phẫu thuật, lâm vào thế bí, Lý chủ nhiệm đi ra ngoài đi họp, hai ta làm!"

Tàn Duyệt nhẹ gật đầu, khâu lại gân bắp thịt phổ thông cũng không có khó như vậy, cho nên nàng cũng không có nghĩ quá nhiều!

Nhưng...

Hắn thực sự là đánh giá thấp đám lượng của Trần Thương.

Tàn Duyệt đi đến bên người Ngô Cương, nháy mắt vừa xóc lên băng gạc.

Hai con mắt vốn đã rất lớn, lập tức trũng lên giống như mắt cá!

Cái này sao hần dám nói là có "Điểm" nghiêm trọng?

"Điểm" này của ngươi có phải là hơi nhiều rồi không?

Toàn bộ gân bắp thịt trong cánh tay tổn thương lớn như vậy, ngươi nói với ta là có chút!

Hơn nữa, cùng lúc khâu lại nhiều như thế, muốn không bị dính liền thì xác suất cơ bản là 0!

Một khi xảy ra dính liền, hậu quả khó mà lường được.

Có ý tứ gì đâu?

Nếu những gân bắp thịt được khâu lại này dính vào nhau, hoặc là dính với các cơ quan chung quanh, đừng nói cảm sung, ăn cơm cầm đũa đều là một vấn đề nghiêm trọng.

Dù sao mỗi một gân bắp thịt có chức năng không giống nhau.

Hơn nữa, khâu lại gân bắp thịt khác biệt rất lớn với khâu lại làn da, hoặc là nói độ khó lớn nhất của khâu lại gân bắp thịt là ở chất liệu ở gân bắp thịt không giống với làn da.

Làm một ví dụ, tỉ như chất liệu làn da giống như đậu hũ tươi, như vậy gân bắp thịt chính là cá đậu hũ.

Àn, ví dụ nâng không quá chuẩn xác!

Nói đơn giản là, tính đàn hồi của gân bắp thịt được quyết định bởi khi ngươi khâu phải nhanh chuẩn ổn mạnh mẽ, không thể do dự, mỗi một lần do dự liền gia tăng khả năng dính liền.

Thời kỳ dưỡng bệnh sau khi phẫu thuật khả năng dính liền cũng sẽ rất cao!

Vì lẽ đó... Tần Duyệt đối với việc Trần Thương khâu lại gân bắp thịt như vậy, thực sự là đoán không ra đến cùng muốn cái gì.

Ngô Cương trông thấy biểu lộ của Tần Duyệt, không khỏi cười khò: "Bác sĩ, ta đây là không phải không cứu được chứ?"

Tần Duyệt vội vàng lắc đầu: "Không có, Bác sĩ Trần đối với khâu lại gân bắp thịt rất lợi hại!"

Nói đến đây, Tần Duyệt vội kéo Trần Thương ra khỏi phòng cấp cứu.

"Ngươi điên rồi? Bộ dáng này ngươi còn có thể khâu lại?" Tần Duyệt trừng to mắt nhìn Trần Thương.

"Người ta là cảnh sát, làm không tốt trách nhiệm của ngươi rất lớn!"

"Ta cho ngươi biết, Trần Thương, nếu lần này ngươi làm không tốt sẽ có rất nhiều phiền toái, ngươi biết không? Đừng nói chuyện chính, chính là ngươi cũng có thể bị đuổi!"

Tần Duyệt có chút nóng nảy: "Ngươi cũng không nhìn một chút đã là tình huống gì rồi, nói câu không dễ nghe, toàn bộ tình Đông Dương, AY thị có thể làm tốt, cũng chỉ có ba người?! Ngươi biết chuyện này có nghĩa là gì không? Chính là An Ngạn Quân, Chủ nhiệm An cũng không thể cam đoan."

"Đưa đi đi! Đưa đến Tỉnh Nhân Dân đi, để Lưu viện trưởng của Tỉnh Nhân Dân thử một chút, không được chỉ có thể đi Bắc Kinh."

Trần Thương lắc đầu: "Không được, ngươi không có nhìn màu máu của hần sao? Mạch máu tổn thương rõ ràng, nếu như trẻ cung cấp máu, những dây thần kinh trên cánh tay khẳng định sẽ bị tổn thương, hơn nữa gân bắp thịt khôi phục cũng không được phép trì hoãn nữa, cho dù là hiện tại đưa đến Bắc Kinh, ngươi đã cảm thấy có thể khôi phục tốt bao nhiêu?"

Tần Duyệt có chút giận: "Đó cũng không phải chuyện của ngươi? Ngươi chỉ là một bác sĩ nhỏ nhoi! Một bác sĩ đang thực tập, cộng tác viên, đại ca! Ngươi cho rằng ngươi là chủ nhiệm sao? Đây không phải là lúc ngươi khoe khoang đâu."

Trần Thương lắc đầu: "Không được, ta không thể thấy chết không cứu."

Tần Duyệt: "Cho dù ngươi cứu được thì cũng là bận rộn không công, khó như vậy ngươi có thể làm sao?"

Trần Thương: "Ta có thể!"

Tần Duyệt cười lạnh: "Nha! Ngươi... Ngươi thật là chấp mê bất ngộ mà! Ngươi thế nào lại giống lão sư như vậy chứ, nếu ngươi có thể làm tốt, không, đây không phải là vấn đề có làm hay không!"

Trần Thương: "Đi, phòng xử lý! Đừng lãng phí thời gian."

...

...

Khâu lại gân bắp thịt nhất định phải tiến hành trong tình huống không đau, hơn nữa chất liệu gân bắp thịt cũng không phải đơn giản giống như thịt, cái này trong vô hình gia tăng độ khó khâu lại cho bác sĩ.

Phương pháp gây tê là gây tê toàn bộ cánh tay, Trần Thương không có đi tìm bác sĩ gây tê, bởi vì gây tê cánh tay hần đã học không ít từ Lưu Kiện, gây tê loại này cũng không phải rất khó, nếu như là gây tê chân dưới, Trần Thương khẳng định chính mình không dám làm.

Mà phải gọi bác sĩ chuyên gây tê đến tự mình ra tay!

Dù sao tính nguy hiểm khi gây tê rất cao.

Sau khi gây tê Trần Thương hít thở sâu một hơi, vẫn còn có chút hơi khẩn trương, mặc dù mang theo găng tay, nhưng vẫn thói quen xoa xoa lòng bàn tay, bắt đầu bắt đầu!

Sơ với Trần Thương, Tần Duyệt càng là lo lắng muốn chết, dù sao loại công việc này chính là sự phụ Thạch Na của nàng cũng không dám cam đoan có thể làm tốt, chớ nói chi là hấn chỉ là tiểu lâu la chưa chuyên chức.

Nhìn Trần Thương tràn đầy tự tin, trong đầu Tần Duyệt hiện ra hai chữ: Hổ bức!

Cầm lấy cọ rửa, dùng nước muối sinh lí bắt đầu cọ rửa!

Sau khi cọ rửa xong, trong đầu Trần Thương khẽ động, con mắt phát sinh biến hóa.

Đập vào mí mắt tất cả đều là những cái tên màu đỏ.

【 Cơ duỗi dài gân bắp thịt】

【 Cơ gấp gân bắp thịt】

【 Cơ cổ tay gân bắp thịt】

...

Tất cả những thứ này đều là màu đỏ, Trần Thương dùng tay nắm một cái【 cơ duỗi dài gân bắp thịt】, lập tức tin tức xuất hiện.

【 Cơ duỗi dài gân bắp thịt đứt gãy: lv 17, đứt gãy tương đối nghiêm trọng, quái cơ duỗi dài gân bắp thịt, quái hi hữu! Bị hạt sắt va chạm mạnh dẫn tới bị phá hư, gân bắp thịt đứt gãy đồng thời, gân bắp thịt bản thân bị trọng thương. Đề nghị làm sạch vết thương sửa chữa khâu lại.】

Cơ duỗi dài gân bắp thịt là nghiêm trọng nhất, tại phía sau cổ tay, hai đường gân bắp thịt bị cắt trống rỗng.

Độ khó có chút cao.

Lúc này, Ngô Cương nhìn không được nói: "Tiểu bác sĩ, người không cần khẩn trương, ta không khác với người nhiều lắm, lần thứ nhất chấp hành nhiệm vụ, trông thấy tội phạm giết người trong lòng sợ không được, kỳ thật có gì, ai không phải từng bước một đi ra, chúng ta là những người từ trong thôn đi ra, càng phải cố gắng, liều mạng thì mới có cơ hội, không cố gắng thì cái gì cũng không có."

"Người yên tâm, hôm nay, cánh tay này của ta giao cho người, tâm lý ta nắm chắc, cho dù giao cho chuyên gia cái gì cũng sẽ như thế, lúc trước đội chúng ta có một cái lão ca, bị đao chém qua bắp tay, hiện tại cũng không có cách nào nở súng, huống chi ta như vậy, lúc ấy còn là chuyên gia trong tình làm"

"Làm thành dạng gì ta đều không ngại! Dù sao hai ta đều là vì dân phục vụ, đúng không, ha ha..."

Mặc dù nói thoải mái như vậy, nhưng trong lòng Ngô Cương đối với tình huống của mình đã hiểu rõ.

Bọn hấn ngành nghề này, vốn chính là tràn đầy nguy hiểm.

Hấn gặp qua quá nhiều người bị tổn thương gân bắp thịt, đáng sợ không phải hiện tại, mà là loại tổn thương này lại không ngừng tăng thêm, dù sao sau khi chữa trị, gân bắp thịt dính liền đây là một cái vấn đề lớn!

Đây cũng là bệnh nghề nghiệp của bọn hấn trong cái nghề này.

Trần Thương cười cười: "Ta có thể vá tốt cho người, yên tâm đi, sự nghiệp này của người còn dài lắm, hơn nữa, một lần chữa trị, bảo hành sửa chữa cả đời!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Hành động lỗ mãng

Phẫu thuật bắt đầu!

Trước hết, Trần Thương phải xử lý đầu tiên lấy toàn bộ mảnh sắt bên trong ra, bao gồm tất cả những mảnh sắt nhỏ.

Hung thủ kia cũng thật là hung ác.

Tất cả hạt sắt cùng miếng sắt đều cực kỳ nhỏ.

Cái này vốn là một quá trình rườm rà và phiền phức.

Thế nhưng, trong mắt Trần Thương lại không phải.

Bởi vì hấn chỉ cần tìm chữ đỏ là được rồi, chỉ cần xuất hiện hạt sắt, con mắt liền có thể trông thấy tên【 hạt sắt】màu đỏ.

Đơn giản rất nhiều!

Không bao lâu sau hấn đã dọn dẹp sạch sẽ.

Cái này khiến Tần Duyệt tròn mắt hốc mồm, mắt lớn trùng mắt nhỏ, bởi vì động tác của Trần Thương quá thuần thực.

Làm sạch vết thương, khâu lại!

"Nước muối sinh lí 10ml!"

"Cái kẹp!"

"Giúp ta kẹp lấy phần gân bắp thịt ở xa này."

"Ánh đèn, tới gần một chút."

Đầu tiên, Trần Thương dùng kim cầm máu kẹp lấy kéo căng phần gân bắp thịt bị đứt, lấy một sợi chỉ dài 30cm, hai đầu nối vào hai cây kim nhỏ. Bắt đầu đâm vào vị trí cách vết đứt 1.5cm, rút ra kéo căng sợi chỉ, sau đó nương theo vết khâu dần dần khâu vào, hai mũi kim từ hai phía của vết đứt đan chéo lên nhau, như thế giao nhau khoảng 2~ 3 lần, cuối cùng tại vị trí cách kim cầm máu 3 mm thì xuyên ra.

Nhờ có thuộc tính sắc bén + 1, nên độ chính xác khi khâu lại của Trần Thương tăng lên một đẳng cấp nhỏ.

Kế tiếp, hấn dùng dao cắt xuôi theo kim cầm máu xuống vị trí gân bắp thịt xung quanh, xoay chuyển kim cầm máu để lộ ra vết cắt, tiếp tục khâu giống như phương pháp trên, từ hai bên vết cắt đâm vào, cắt bỏ phần gân bắp thịt bị thương, kéo căng sợi chỉ khép chặt khe hở lại.

Mỗi một bước đều tràn đầy phong hiểm, Trần Thương không dám có một tia chủ quan cùng qua loa.

Bởi vì chỉ cần hấn hơi không chú ý, khả năng miệng vết thương sẽ lớn lên, kết quả như vậy chỉ có một cái!

Các cơ quan bắt đầu dính lại với nhau!

Đã tốt muốn tốt hơn!

Đây là bước có độ khó lớn nhất trong ca phẫu thuật lần này.

Cường độ cao, tinh thần cực kỳ tâm trung, độ chính xác cao, Trần Thương còn phải tiếp tục ít nhất một giờ.

Bỏ ra hơn mười phút, khâu lại gân bắp thịt thứ nhất hoàn thành!

Bỗng nhiên hai mắt Trần Thương tỏa sáng, hấn phát hiện【 cơ duỗi dài gân bắp thịt 】 màu đỏ đã đổi thành màu lục!

【 Đỉnh! Khâu lại Cơ duỗi dài gân bắp thịt hoàn thành, thu hoạch được kinh nghiệm khâu lại gân bắp thịt + 100, kinh nghiệm + 100, nhân dân tệ + 100; 】

Trần Thương lập tức mừng rỡ.

Tiếp tục bước kế tiếp!

Trần Thương thận trọng bắt đầu tiếp tục công việc khâu lại gân bắp thịt.

Mà Tàn Duyệt với tư cách trợ thủ, cũng càng thêm thành thạo.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua!

Trần Thương cũng không dám có chút lơ là biếng.

Cái thứ nhất...

Cái thứ hai..

...

Một cái cuối cùng!

Khâu lại hoàn thành!

Rốt cục hoàn thành.

Khâu lại gân bắp thịt hoàn tất!

Xác suất thành công cực cao!

Lúc này, Tàn Duyệt đã nhìn tròn tròn mắt, cũng là bác sĩ ngoại khoa, mặc dù không có kỹ thuật hơn người, nhưng lại là người rất có nhãn lực, mặc dù Thạch Na là bác sĩ cấp trên của Tàn Duyệt, nhưng Tàn Duyệt cảm giác Thạch Na khâu lại gân bắp thịt so với Trần Thương kém không chỉ một đẳng cấp, đặc biệt là độ chính xác, và đối với xử lý phòng ngừa dính liền.

Tàn Duyệt là nghiên cứu sinh học tập tại viện y học Tương Nhã, là người nổi danh cùng với Dung Hợp, có câu bác Dung Hợp, nam Tương Nhã chính là chỉ Tương Nhã trong đại học viện y học phía nam.

Đạo sư của nàng cũng là người có quyền ngoại khoa, mà lúc này, nàng chợt phát hiện kỹ thuật khâu lại gân bắp thịt của Trần Thương mặc dù có vẻ hơi không đủ, thế nhưng... Xét về mặt độ chính xác và lực nhạy cảm, đều thắng lão sư!

Chính là thiên phú!

Ngoại khoa, khảo nghiệm chính là thiên phú!

Phải có mắt ưng, tâm sư, tay phụ nữ!

Sau đó là đơn giản kết nối các mạch máu, trong khi Trần Thương đang kết nối các mạch máu...

Bỗng nhiên Tàn Duyệt ngây ngẩn cả người, cái này hấn cùng với Trần Thương vừa rồi là một người sao?

Kỹ xảo khâu lại mạch máu đơn giản này còn có vẻ không bằng chính mình...

Nghĩ tới đây, Tần Duyệt cảm giác chênh lệch cũng không có lớn như vậy.

Dù sao, nếu là vượt qua chính mình quá nhiều, trong lòng nàng không phục a!

Chính mình là nghiên cứu sinh viện y học Tương Nhã, mà Trần Thương chỉ là... Chỉ là một học sinh y khoa chính quy.

Kết thúc công việc này thì công việc khác bắt đầu.

Khâu lại làn da!

Công việc cuối cùng, Trần Thương không tự chủ 【Con mắt Mỹ Lệ】 tự động phát động.

Trong mắt của hắn đã bắt đầu tiến hành kiểm tra làn da vỡ vụn này, bắt đầu xứng đôi cùng tổ hợp, không bao lâu, một phương án hoàn mỹ xuất hiện trong mắt Trần Thương.

Trần Thương bắt đầu thao tác!

So với khâu lại gân bắp thịt, hiện tại hắn khâu lại làn da mới là điểm sáng!

Kim khâu trong tay giống như đâm qua cánh hoa hồ điệp, linh động vô cùng, Tần Duyệt đứng bên cạnh nhìn xem... Nghiến họng nhìn trần trối, miệng há to không biết nói gì.

Cái thằng này...

Thao tác kiểu này!

Không thể nhìn.

...

...

Trương Khắc Cần nhìn thấy viện trưởng Tần Hiểu Uyên của Tinh Nhị Viện, sau khi kể lại tường tận mọi việc, Tần viện trưởng cực kỳ coi trọng, lập tức mở đường màu xanh.

Mời Lưu viện trưởng, người có quyền nhất ngoại khoa Tinh Nhân Dân, đến tự mình phẫu thuật!

Đây là phương án phẫu thuật được khóa viện hội chẩn, được gọi là: Hành động cứu vớt anh hùng.

Nửa giờ sau, Lưu Tư Tề đi tới Tinh Nhị Viện, cùng đi với hắn còn có chủ nhiệm khoa học ngoại khoa Đàm Trung Lâm.

Thế là, đội trưởng đại đội cảnh sát hình sự Trương Khắc Cần dẫn theo hai viện trưởng, một chủ nhiệm đi về phía phòng phẫu thuật khoa cấp cứu.

Đoàn người này, đi tại trong bệnh viện rất là hùng vĩ.

Có Tần viện trưởng xung phong, một đường thông suốt, lúc này, An Ngạn Quân vừa vận phẫu thuật xong, trông thấy một đoàn người đi tới, lập tức sững sốt một chút, xảy ra chuyện lớn gì vậy?

Viện trưởng trông thấy An Ngạn Quân: "Chủ nhiệm An, người bệnh đội cảnh sát hình sự đưa tới đang ở đâu?"

An Ngạn Quân lắc đầu: "Tần viện trưởng, ta vừa phẫu thuật xong, ta đi hỏi thử xem phòng cấp cứu nào."

Tần Hiểu Uyên nhìn Trương Khắc Cần, an ủi: "Đội trưởng Trương, chúng ta sẽ không để cho anh hùng ủy khuất, lần này chúng ta phối hợp toàn bộ bệnh viện tiến hành cứu giúp hắn!"

Lưu Tư Tề cũng gật đầu nói: "Đúng, đội trưởng Trương, chúng ta chắc chắn toàn lực ứng phó, tranh thủ không lưu lại bất kỳ di chứng gì, chủ nhiệm Đàm Trung Lâm chính là một người chuyên môn xử lý ngoại khoa lâu năm, ca phẫu thuật lần này chúng ta toàn lực ứng phó."

Trương Khắc Cần hưng phấn gật đầu: "Đa tạ các vị chủ nhiệm viện trưởng, thật vất vả! Tiểu Ngô hắn mới 25 tuổi, ta cầu các ngươi rồi."

Đàm Trung Lâm thở dài: "Ảnh chụp người gửi qua ta đã cũng nhìn, gân bắp thịt của tiểu Ngô phá hư tương đối cao, độ khó khâu lại rất lớn, chủ yếu là độ chính xác quá cao, khâu lại gân bắp thịt, khó khăn nhất chính là thời gian hồi phục sau phẫu thuật, khâu lại gân bắp thịt hết sức dễ dàng dính liền, ảnh hưởng chức năng của tay."

Đang khi nói chuyện, sắc mặt An Ngạn Quân nghiêm túc đi ra: "Cái kia... Tần viện, người bệnh đã được đưa đi phẫu thuật! Lập tức sẽ kết thúc."

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người hôn mê rồi!

"Ai làm?" Tần Hiểu Uyên hiểu kỳ hỏi.

An Ngạn Quân do dự một phen: "Trần Thương."

Tần Hiểu Uyên sững sờ: "Trần Thương? Hắn... Là ai?"

Mấy vị viện trưởng chủ nhiệm chung quanh cũng hiểu kỳ nghe ngóng, nhưng... Giống như chưa từng nghe qua tên của người này!

An Ngạn Quân cắn răng một cái, tiểu tử này thật sự là quá lỗ năng: "Một bác sĩ mới của khoa chúng ta, hợp đồng khoa, khả năng ngài chưa thấy qua."

Lời này vừa ra làm cho không khí chung quanh đều muốn ngừng lại.

*P/s: Tối nay còn 1 chương nữa. Các đạo hữu nhớ đón đọc nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23: Tuổi trẻ tài cao

Trương Khắc Cần biến sắc!

Ông trời của ta ơi, người nhất định là đang đùa ta đúng không?

Ta tốn nhiều sức lực như thế, tìm đến hai vị chuyên gia cấp tỉnh, vậy mà người lại để tiểu bác sĩ kia làm!

Ta... Ta TM đồ gì...

Trương Khắc Cần ôm một tia tâm lý may mắn, hi vọng Trần Thương này là một Trần Thương khác, hoặc là một chuyên gia nào đó của bệnh viện mời đến, cẩn thận hỏi: "Có phải là tên tiểu tử kia? Cao cao, trắng trắng kia không?"

An Ngạn Quân nhẹ gật đầu.

Xong!

Trong đầu Trương Khắc Cần đều đã có suy nghĩ muốn đi chết.

Mặt Tần Hiếu Uyên cũng lập tức đen lại, lần này gây chuyện lớn rồi.

An Ngạn Quân tranh thủ thời gian giải thích nói: "Tần viện ngài đừng nóng vội, trình độ của Trần Thương không sai, kỹ thuật cơ sở vô cùng vững chắc, ta đã thấy."

Tần viện lắc đầu, trực tiếp hỏi: "Phòng phẫu thuật đó ở đâu, dẫn chúng ta qua đi."

An Ngạn Quân khụ khụ một tiếng, dùng giọng nói cực kỳ nhỏ, nói: "Không phải trong phòng phẫu thuật, mà là phòng xử lý!"

Trong lòng An Ngạn Quân muốn điên rồi, tiểu tử này a, lão Trần người tranh thủ thời gian đến quán hắc đi, ba ngày không thèm lên bệnh viện, chuyện lần này lớn chuyện rồi!

Quả nhiên, An Ngạn Quân vừa nói xong, chung quanh triệt để an tĩnh lại.

Đừng nói là roi cây kim, nơi này nếu như có trang giấy, An Ngạn Quân cảm giác chính mình cũng có thể vẽ ra điện tim của mình hiện giờ!

Yên tĩnh!

Ngạt thở!

Lúc này, bỗng nhiên Tần viện trưởng trầm thấp nói: "Hồ đồ! Phẫu thuật lớn như thế mà lại làm trong phòng xử lý, thái độ của phòng cấp cứu các người là gì vậy?"

An Ngạn Quân thở dài, nghĩ đến tiểu tử Trần Thương kia xác thực cũng cũng không tệ lắm, thế là giúp đỡ giải thích một câu: "Viện trưởng, phòng cấp cứu phòng phẫu thuật vốn là có hạn, bình thường khâu lại gân bắp thịt đều là tiến hành trong phòng xử lý."

Trương Khắc Cần lập tức tan nát cõi lòng!

Ngô Cương của ta a!

Người không bị chết trong tay tên cướp, ngược lại phải chết trong tay tiểu bác sĩ này.

Lão phu...

Lưu Tư Tề khụ khụ một tiếng, phá vỡ xấu hổ: "Đi, chúng ta nhanh đi qua, nhìn xem có thể tới kịp hay không."

Đàm Trung Lâm gật đầu, nhưng trong lòng nói một câu nói: Gân bắp thịt tổn thương hai lần, xác suất dính liền sẽ càng lớn a.

Y tá trưởng cũng trông thấy Tần viện trưởng, vội vàng theo tới: "Tần viện trưởng, sao ngài lại tới đây."

Tần Hiếu Uyên: "Ừm, đến xem bệnh nhân."

An Ngạn Quân hỏi: "Trần Thương đang trong phòng xử lý nào?"

Điền Lan Hương: "Phòng số 3, đi vào cũng được một giờ rồi, chắc sẽ mau ra thôi."

Một câu nói kia làm cho trong lòng tất cả mọi người đều trầm xuống.

Xong!

Sau khi đẩy cửa tiến vào, Trần Thương đang khâu lại làn da, đã chuẩn bị kết thúc.

Tần Duyệt quay đầu, trông thấy nhiều người như thế, cũng tròn tròn mắt: "Chú nhiệm An... Tần viện trưởng? Sao các người đều tới đây."

Dù sao An Ngạn Quân cũng là bác sĩ quy thất chính quy, vội vàng hỏi: "Người bệnh thể nào?"

Trần Thương mỉm cười, hoàn thành nốt giai đoạn cuối cùng: "Tốt, hoàn thành!"

Mọi người chung quanh nghe xong, lập tức đi theo vào,

Ngô Cương ngẩng đầu nhìn lên, cười cười: "Đội trưởng, ta không sao."

Trương Khắc Cần trừng mắt nhìn Ngô Cương một cái: "Không sao? Người nói không sao thì sẽ không sao hả?"

An Ngạn Quân lôi kéo Trần Thương, đến một góc phòng sau đó nhỏ giọng nói: "Tiểu tử, người gặp rắc rối, người biết đây là ai không? Lại làm loạn như vậy? Muốn khoe khoang hả!"

Trần Thương sững sờ: "Ta biết, cảnh sát."

An Ngạn Quân vỗ trán một cái, nhỏ giọng nói: "Ý ta không phải như vậy, người ta hiện tại mất cảm, người cũng dám tự mình ra tay, người không biết đi chứng khâu lại gân bắp thịt nhiều như vậy, những chuyện này lại tự ôm lên người mình, người có phải có bệnh hay không?!"

Trần Thương mỉm cười: "Phẫu thuật rất thành công."

Thời gian gây tê cũng không còn nhiều lắm, Trần Thương quay người, đối với Ngô Cương nói: "Người hơi hoạt động ngón tay một chút, cảm thụ một chút."

Ngô Cương gật đầu, giơ tay lên, hơi hoạt động một phen: "Hả? Thật à! Tốt hơn nhiều, tay ta có thể động!"

"Ha ha, đội trưởng, tay ta không có hồng, còn có thể bắn súng!..."

Trần Thương lắc đầu: "Khoảng thời gian này người phải nghỉ ngơi, đừng lộn xộn, 3 tuần sau mới được bắt đầu hoạt động khớp cường độ thấp, 6 tuần sau mới có thể rèn luyện các hoạt động bình thường. Hoạt động quá sớm khả năng làm cho vết khâu trên gân bắp thịt bị tách rời hoặc đứt gãy, dễ phát sinh dính liền."

Ngô Cương gật đầu: "Cảm ơn người, Bác sĩ Trần!"

Sau đó, Trần Thương giúp Ngô Cương cố định tứ chi, để cổ tay bảo thủ lỏng bảo trì tại vị trí gân bắp thịt, nói: "2 tuần sau cắt chỉ, 6 tuần sau rút ra sợi thép."

Trương Khắc Cần khần trương nhìn Ngô Cương: "Người thật không có chuyện?"

Ngô Cương gật đầu: "Thật không có chuyện!"

Mấy vị khác đại lão kinh ngạc đứng tại chỗ, không biết làm sao.

Trần Thương cũng rửa tay một cái: "Tần viện trưởng ngài tốt."

An Ngạn Quân vội vàng giới thiệu đến: "Tiểu Trần, vị này là chủ nhiệm ngoại khoa tay của bệnh viện nhân dân tỉnh, Đàm Trung Lâm, vị này là Lưu Tư Tề đại chủ nhiệm ngoại khoa, phó viện trưởng Bệnh viện nhân dân tỉnh."

Mặc dù Trần Thương chưa từng quen biết, nhưng tham gia qua hội nghị hằng năm, hai vị này đã từng đứng trên đài hội nghị phát biểu!

Vội vàng chào hỏi: "Lưu viện trưởng ngài tốt, ngưỡng mộ đại danh của ngài đã lâu, ta cũng đọc qua luận văn của ngài, còn có kiến giải của chủ nhiệm Đàm ngài đối với khâu lại gân bắp thịt ta nhìn mà than thở! Rất vinh hạnh gặp được hai vị."

【Đình! Tần Hiểu Uyên độ thiện cảm - 5】

【Đình! Trương Khắc Cần độ thiện cảm - 10】

【Đình! Lưu Tư Tề độ thiện cảm - 5】

【Đình! Đàm Trung Lâm độ thiện cảm - 5】

Trần Thương tròn tròn mắt!

Ta mẹ nó...

Vỗ mông ngựa nhưng nhắm trúng trúng ngựa hả?

Không phải sẽ thoải mái hơn sao?

Ta là làm chuyện thương thiên hại lý gì, độ thiện cảm liên tiếp giảm xuống.

Tần Hiểu Uyên đi lên phía trước: "Bác sĩ Trần, vì sao người tự tiện làm chủ làm phẫu thuật cho Ngô Cương?"

Trần Thương sững sờ, thì ra là chuyện này.

Trần Thương cảm thấy mình không sai.

"Lúc ấy, máu cung cấp cho phần tay của Người bệnh càng ngày càng kém, khâu lại gân bắp thịt kéo dài thời gian quá lâu cũng bất lợi cho việc khôi phục, hơn nữa thời gian dài không được cung cấp máu, không thể nghỉ ngơi sẽ làm giảm khả năng khôi phục của các dây thần kinh ở tay, lúc ấy ta nhìn tình huống người bệnh yêu cầu phẫu thuật, với tư cách bác sĩ trực ban, sau khi thông báo tình huống cho người bệnh, người bệnh đồng ý phẫu thuật, cũng ký tên đã hiểu rõ tình huống, ta mới tiến hành phẫu thuật!"

Tần Duyệt sững sờ, Wow, trực nam cứng rắn không sợ cường quyền à?

Trần Thương nói một mạch có trật tự, có lý, có cứ, làm cho viện trưởng Tần nhất thời nghẹn lời!

Trong lòng Tần Duyệt: Trần Thương ngu bức!

Tần Hiểu Uyên hít sâu một hơi, em gái người, người dám nói quy củ với ta!

"Sau khi ước định tình huống người bệnh, hệ số độ khó rất cao, chẳng lẽ người không nghĩ tới điểm này sao? Nếu thất bại làm sao bây giờ?"

Trần Thương: "Phẫu thuật luôn tồn tại phong hiểm tính tính và hạn chế, chuyện này rất bình thường."

Tần Hiếu Uyên sững sờ, nắm cò, người có muốn làm hay không, tỉnh táo, tỉnh táo, lại hít thở sâu một hơi, còn định nói gì tiếp.

Trần Thương nhìn thấy Tần Hiếu Uyên còn muốn giao biện, lập tức lại là một câu thốt ra: "Ta biết, ta phải tiến hành thông báo với người nhà, thế nhưng người bệnh kháng kháng phải làm, ta với tư cách là một người làm việc y tế, không thể từ chối chữa trị cho người bệnh, hơn nữa... Ta có niềm tin tuyệt đối đối với phẫu thuật!"

Tràng diện lần nữa ngưng lại!

Tần Duyệt: Trần Thương nguru bức!

Tất cả mọi người nhìn người trẻ tuổi "Tuổi trẻ tài cao" này, trong lòng đầy bi thương.

Tần Duyệt nhìn viện trưởng Tần, mí mắt nhảy lên, quyết định thật nhanh nói: "Đừng! Phẫu thuật rất thành công, chuyên gia có thể xem lại quá trình phẫu thuật được camera quay lại, phòng xử lý chúng ta có thu hình lại."

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mờ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Ca phẫu thật khâu lại gân bắp thịt kinh điển

Có quay phim lại?

Chính là một bằng chứng không tệ!

Tần Hiếu Uyên hừ lạnh một tiếng, trong lòng nghĩ đến, chờ ta xem hết quay phim lại đến thu thập người!

Cái đồ tiểu tử cuồng vọng.

An Ngạn Quân sững sờ, không xong, đúng a, vì phòng ngừa bất ngờ xảy ra bất trắc nên phòng xử lý có quay phim lại, hơn nữa có thể ghi chép quá trình phẫu thuật, cái này... Nguy rồi!

Vạn nhất tiểu tử này hồ đồ, đây không phải có chứng cứ sao?

Hai vị chuyên gia bệnh viện nhân dân tỉnh cũng thờ dài, liếc nhau: "Trước xem Video đi."

Muốn xem lại video phải tới trung tâm giám sát lấy, không tại khoa cấp cứu.

Tiếp tục đợi ở đây cũng không có gì ý nghĩa, mấy người dứt khoát đi thẳng đến trung tâm giám sát.

Trên đường đi, sắc mặt Tần Hiếu Uyên thâm trầm, mặt đen lại không dám nói một tiếng, mà Trương Khắc Cần thì tràn đầy thấp thòm, cái này so với việc giằng co cùng tội phạm thật là làm cho lòng người bất an.

Mà Lưu Tư Tề cùng Đàm Trung Lâm lại bình tĩnh rất nhiều: "Chuyên gia đừng nóng vội, chúng ta xem Video trước đã, nếu có vấn đề lớn, chúng ta cũng có thể phẫu thuật một lần nữa."

Ngay khi Đàm Trung Lâm nói ra câu này, trong lòng không có chút hy vọng nào.

Nào có đơn giản như vậy!

Sau khi trung tâm giám sát biết được mục đích của mấy vị đại lão, vội vàng điều chỉnh màn hình giám sát, màn hình giám sát có camera đặc thù, có thể phóng lớn, ngay cả âm thanh đều có thể nghe thấy.

Lúc này, trong đầu An Ngạn Quân không ngừng suy nghĩ đối sách!

Mà Tần Duyệt thì thờ dài: Giới lãnh đạo này thật không khiến người ta bớt lo.

Về phần Trần Thương, bác sĩ trực ban không thể tùy tiện rời cương vị.

Bỏ qua hình ảnh bắt đầu, trực tiếp tiến vào phẫu thuật.

Trần Thương đang dùng cái kẹp tìm kiếm mảnh sắt và các vụn sắt bên trong, từ quá trình này nhìn ra cơ sở của Trần Thương cũng không tệ lắm, can đảm cẩn trọng.

Tần Hiếu Uyên là bác sĩ nội khoa, cũng không phải là ngoại khoa, nhưng kinh nghiệm lâm sàng lâu dài, vẫn có thể nhìn ra được một vài thứ.

Lập tức đến bước khâu lại, tất cả mọi người kiên nhẫn quan sát,

Tần Hiếu Uyên nhin không được nói: "Viện trưởng Lưu, chủ nhiệm Đàm nhìn cẩn thận một chút, vạn nhất có chỗ nào làm không tốt, nhất định phải kịp thời phát hiện."

Đàm Trung Lâm cùng Lưu Tư Tề yên lặng gật đầu.

Nhưng khi bọn hắn thông qua camera quan sát Ngô Cương khoảng cách gần như vậy, nhìn thấy tình huống cổ tay mu bàn tay, lập tức nhin không được nhú mày.

Độ tổn thương quá cao!

Làn da bị phá hư rất nghiêm trọng, mạch máu bạo lộ ra, rất nhiều gân bắp thịt tất cả đều bị phá hư.

Màu máu rất kém!

Đàm Trung Lâm nhin không được thờ dài: "Độ phá hư thật này là có chút phiền phức, tên tiểu tử kia nói rất đúng, nếu như kéo dài thời gian quá dài, cũng bất lợi cho việc khôi phục sau phẫu thuật."

Trương Khắc Cần hé miệng, nhưng lại không biết nói cái gì.

Đàm Trung Lâm tiếp tục nói: "Kỳ thật, nói thật, gân bắp thịt này nếu để cho ta tới khâu lại, ta cũng không dám cam đoan nhất định có thể khôi phục như lúc ban đầu, dù sao... Độ khó quá lớn."

"Nhưng.. Tiểu bác sĩ này vẫn còn có chút qua loa..."

Đàm Trung Lâm nói nhỏ dần, nhưng không có nói ra, bởi vì Trần Thương đã bắt đầu thao tác!

"Là quá qua loa, không phải có chút, vội vã phẫu thuật như thế, không có đầy đủ thời gian phán đoán góc độ cùng thủ pháp khâu lại gân bắp thịt, quả thực là quá lỗ mẫm!"

Đầu tiên, Trần Thương dùng kim cầm máu kẹp lấy kéo căng phần gân bắp thịt bị đứt, lấy một sợi chỉ dài 30cm, hai đầu nối vào hai cây kim nhỏ. Bắt đầu đâm vào vị trí cách vết đứt 1.5cm, rút ra kéo căng sợi chỉ, sau đó nương theo vết khâu dần dần khâu vào, hai mũi kim từ hai phía của vết đứt đan chéo lên nhau, như thế giao nhau khoảng 2~ 3 lần, cuối cùng tại vị trí cách kim cầm máu 3 mm thì xuyên ra.

Tần viện trưởng thờ dài, không được, lần này xuống dưới phải tâm sự với chủ nhiệm phòng cấp cứu chuyện này.

Nhưng, rất nhanh Lưu Tư Tề ngậy ngậy cả người!

Tốc độ đâm kim cũng quá nhanh đi?

Hơn nữa hiểu rõ gân bắp thịt quá sâu sắc, nếu không tuyệt đối không có khả năng có độ chính xác như vậy!

Người trẻ tuổi này không đơn giản!

Chỉ là một cái động tác đâm kim vào, đã để Lưu Tư Tề không thể không nghiêm túc.

Mà so sánh với Lưu Tư Tề, Đàm Trung Lâm càng là cau mày!

Hắn phát hiện một chuyện rất kỳ quái, nhưng lại rất có ý tứ, đó chính là Trần Thương lựa chọn vị trí khâu lại gân bắp thịt luôn nắm chắc rất tốt, đặc biệt là tại chỗ đâm kim vào kia!

Đột nhiên Đàm Trung Lâm biến sắc!

Đây không có khả năng!

Đây tuyệt đối không có khả năng.

Độ ăn khớp chỗ hai gân lại cao như vậy?

Đàm Trung Lâm tròn tròn mắt.

Nguyên bản còn quan sát Trần Thương dùng sợi thép kéo qua gân, thế nhưng hắn phát hiện, độ ăn khớp khâu lại gân cao như thế!

Điều này có ý nghĩa gì?

Độ ăn khớp càng cao, xác suất phát sinh tổn thương càng nhỏ, tốc độ khép lại càng nhanh, đồng thời tỉ lệ xảy ra dính liền cũng càng thấp!

Độ ăn khớp không có khả năng cao như vậy.

Đây là trùng hợp?

Thế nhưng trùng hợp thế này cũng quá trùng hợp a?

Nhất định là trùng hợp!

Đàm Trung Lâm đánh cược, dù sao cho dù là chính hắn cũng không nhất định có thể làm được độ ăn khớp cao như thế.

Thế nhưng, một màn kế tiếp tựa như là giống như là từng mũi tên đâm vào lồng ngực của hắn!

Độ ăn khớp lại cao như vậy?

Lại là!

Cơ duỗi dài gân bắp thịt hoàn mỹ ăn khớp thành công!

Cơ gấp gân bắp thịt hoàn mỹ khâu lại thành công!

Cơ cổ tay gân bắp thịt lần nữa thành công!

Thật là khéo!

Đàm Trung Lâm nhin không được vỗ tay bảo hay!

"Quá tuyệt!"

Chọc cho người chung quanh sững sờ.

Viện trưởng Tần sững sờ, thờ dài, xong... Hết rồi!

Chủ nhiệm Đàm đều cười, tiểu tử này... Gây ra chuyện cho lão già ta rồi...

Trương Khắc Cần cùng viện trưởng Tần liếc nhau, trong lòng tràn ngập nhân nhật ưu thương.

Về phần Lưu Tư Tề không nói một lời, thậm chí lấy điện thoại ra, bắt đầu quay lại!

Khâu lại gân bắp thịt rất nhanh hoàn tất!

Sau đó là khâu lại mạch máu, rất đúng quy củ!

Cuối cùng là làn da?

Chờ chút...

Khâu lại làn da này... Có chút xinh đẹp a?

Không đúng!

Sao làn da này có thể khâu lại đến tình trạng như vậy, độ hoàn hảo cao như vậy?

Cái này... Không thể nào!

Nghĩ tới đây, Đàm Trung Lâm vội vàng xoay người, nói với nhân viên công tác: "Mau chiếu lại đoạn phía trước, lúc phẫu thuật vừa bắt đầu!"

Rất nhanh, nhân viên công tác điều chỉnh đến đoạn vừa bắt đầu, lập tức, mọi người thấy làn da của Ngô Cương trước phẫu thuật tổn thương lớn đến thế nào!

Sau đó, Đàm Trung Lâm chuyển đến đoạn sau phẫu thuật, sau khi so sánh hai cái!

Mấy người đều hôn mê rồi!

Bởi vì vừa rồi làn da máu thịt be bét, mà bây giờ làn da... Khâu lại rất vuông vức, có thể nói là xinh đẹp.

Cái này cần... kỹ xảo khâu lại cao thâm cỡ nào?

Đặc biệt là cực kỳ nắm chắc khâu lại làn da cùng với khéo tay!

Trương Khắc Cần nhin không được hỏi: "Cái này... viện trưởng Lưu, chủ nhiệm Đàm, còn có thể cứu không?"

Đàm Trung Lâm nhủ mảy: "Chậm lại một chút, đoạn lúc khâu lại gân bắp thịt, chính tốc độ thành 0.5 lần."

Nhân viên công tác gật đầu.

Đàm Trung Lâm vội vàng lấy ra điện thoại, bắt đầu quay lại!

Lần khâu lại này quá thành công, có thể xưng là ca phẫu thuật khâu lại gân bắp thịt kinh điển.

Rất có giá trị nghiên cứu.

Hơn nữa, ngay cả Đàm Trung Lâm cũng không dám khẳng định chính mình nhất định có thể làm tốt hơn.

Nghĩ tới đây, Đàm Trung Lâm nhìn màn ảnh tám tắc lấy làm kỳ lạ:

Y học thật sự là một ngành học nghiên về thiên phú.

Đặc biệt là ngoại khoa!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Vui buồn thất thường

Thật lâu...

Thật lâu!

Xem đi xem lại ba bốn lần, rốt cục Đàm Trung Lâm giống như xem hết một bộ phim kinh điển, tất cả đều tràn đầy thỏa mãn, quá đã nghiên!

Ham muốn còn chưa hết!

Mỗi một bác sĩ ngoại khoa đều có một cái ô cứng di động cực lớn, bên trong lưu các loại video, hình ảnh, tư liệu kinh điển.

Đây đều là tài nguyên quý giá.

Về đến nhà, lúc không có người, đều sẽ lấy ra xem mấy lần cho thoả nguyện!

Trần Thương cũng có một cái ổ cứng, nhưng... Được rồi, cái này không nói cũng được.

...

Cuối cùng, Đàm Trung Lâm xoay người lại, nhìn Trương Khắc Cần, nhin không được nói: "Đội trưởng Trương, Ngô Cương này thật sự là gặp quý nhân a!"

Trương Khắc Cần vội vàng gạt đầu: "Đúng vậy, lần này nhờ có viện trưởng Lưu cùng chủ nhiệm Đàm hỗ trợ, bằng không thật sự không thể lường được."

Đàm Trung Lâm cùng Lưu Tư Tề nhìn nhau cười một tiếng: "Ha ha, người nói vậy là sai rồi, quý nhân của Ngô Cương cũng không phải ta, mà chính là tiểu bác sĩ này, Trần Thương!"

Câu nói này làm cho tất cả mọi người hôn mê.

"Cái gì?!"

Tần Hiếu Uyên cũng ngẩn người.

Đàm Trung Lâm chỉ vào đoạn video nói: "Lần phẫu thuật này là một lần có thể xưng là khâu lại gân bắp thịt như sách giáo khoa, độ linh ngộ của Bác sĩ Tiểu Trần đối với khâu lại gân bắp thịt cực cao, mặc dù kinh nghiệm không phải rất đủ, nhưng thiên phú cực lớn, mỗi một lần khâu lại hắn đều lựa chọn vị trí đâm kim vào và ra đều rất tỉ mỉ và cực kỳ chuẩn sát, cứ như vậy, độ ăn khớp gân bắp thịt vô cùng tốt... Ta dám cam đoan, cánh tay này của Ngô Cương tám chín phần mười là có thể khôi phục như lúc ban đầu!"

"Hơn nữa, người xem một chút hắn chỉnh lý khâu lại làn da, người không cảm thấy đây là một môn nghệ thuật sao? Người nghiêm túc xem một chút trình độ khâu lại cùng độ chính xác, hắn thậm chí là biến khâu lại làn da thành một môn nghệ thuật, mà không phải khâu lại bình thường, đây là ảnh chụp so sánh trước và sau, người hoàn toàn có thể xem thử!"

Trương Khắc Cần nhìn một chút ảnh chụp so sánh tình huống cổ tay trước và sau phẫu thuật, lập tức tròn tròn mắt.

Thật sự là khâu lại rất tốt!

Làm cảnh sát hình sự thường xuyên có một ít ngoại thương, khâu lại càng là chuyện thường gặp.

Vì lẽ đó, hắn tuy không hiểu rõ khâu lại gân bắp thịt, thế nhưng đối với khâu lại làn da hắn đã thấy rất nhiều.

Cái này thật rất không tệ!

Đàm Trung Lâm nói: "Không khoa trương chút nào, toàn bộ bệnh viện nhân dân tỉnh, người có thể khâu lại làn da có thể đẹp như Bác sĩ Trần này ta tìm không thấy ba người."

Lưu Tư Tề nhẹ gạt đầu: "Đúng là như thế! Ta thật là mặc cảm, mặc dù làm ngoại khoa nhiều năm như vậy, nhưng cho tới nay không có thật tình tiến hành khâu lại làn da như thế, bởi vì... Quá cơ sở."

"Mà tiểu bác sĩ Trần Thương này, cơ sở vững chắc khiến người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!"

"Đương nhiên, ta cho rằng trọng yếu nhất vẫn là thiên phú của hắn! Hắn có thể tìm kiếm được vị trí cùng phương pháp khâu lại tốt nhất, đây là một nhân tài!"

Sau khi nói xong, Lưu Tư Tề hăm mộ nhìn Tần Hiếu Uyên: "Tần viện trưởng thật sự là sẽ chọn lựa nhân tài, tiểu bác sĩ ngoại khoa này thiên phú rất không tệ, có tiềm chất chuyên gia! Thêm chút bồi dưỡng, khả năng chính là một nhân tài."

Trương Khắc Cần tròn tròn mắt!

Cái gì???

Tần Hiếu Uyên cũng ngây ngẩn cả người!

Ta đã chuẩn bị tốt phê bình hắn, các người nói với ta cái này???

Nhưng, được viện trưởng và chủ nhiệm của bệnh viện nhân dân tỉnh tán dương, với tư cách là viện trưởng, năng lực ứng biến khẩn cấp của hắn trải qua được bất luận khảo nghiệm nào, hơn nữa... Cảm giác được người khen này cũng không tệ lắm!

Cười ha ha nói:

"Ài, ta bình thường cũng vội vàng, đối với ngoại khoa không hiểu rõ lắm, ngay cả ta cũng không biết rõ Bác sĩ Trần này."

An Ngạn Quân nhẹ gạt đầu: "Bác sĩ Tiểu Trần là cộng tác viên mà khoa cấp cứu gọi đến hai năm trước, cũng không có hợp đồng với bệnh viện, vì lẽ đó viện trưởng chưa thấy cũng bình thường, nhưng cơ sở Bác sĩ tiểu Trần rất vững chắc, cần cù chịu khổ học hỏi, lại rất siêng năng."

Lúc này, Đàm Trung Lâm đối với Trần Thương càng thêm tò mò, nguyên lai là cộng tác viên?

Nghĩ tới đây, Đàm Trung Lâm nhìn thoáng qua bạn học cũ Lưu Tư Tề, thuận miệng nói: "Cộng tác viên? Ừm, cộng tác viên rất tốt! Người trẻ tuổi thì phải rèn luyện nhiều!"

Lưu Tư Tề lập tức hiểu rõ ra ý tứ trong đó!

"Đúng, ta cũng cảm thấy cộng tác viên không sai, phải rèn luyện nhiều!"

"Đi thôi, chúng ta đi cảm tạ tiểu bác sĩ này đi."

...

...

Lúc này, Trần Thương đang xử lý bệnh nhân, một người bị ngoại thương, Trần Thương đang khâu lại làn da, lúc này, một đoàn người vừa vận tiến vào, lập tức trông thấy Trần Thương đang khâu lại làn da, nhưng thủ pháp này... Giống như rất không giống a.

Lập tức, tất cả mọi người nhin không được ngừng chân quan sát.

Đích thân tới hiện trường quan sát khâu lại, so với xem lại qua hình ảnh có hơi khác biệt.

Nhìn thấy Trần Thương khâu lại, đám người cảm khái không đồng nhất...

Trương Khắc Cần: Oa, thật đẹp!

Tần Hiếu Uyên: Y? Rất thông thạo.

An Ngạn Quân nhủu mày như suy nghĩ điều gì.

Lưu Tư Tề lấy ra điện thoại tranh thủ thời gian quay phim lại...

Mà Đàm Trung Lâm vậy mà cảm giác được tế bào nghệ thuật của mình bành trướng, giờ khắc này muốn hát to!

Hơn nữa... Một bài chữa bệnh bản Sứ Thanh Hoa xuất hiện trong đầu (bản gốc, khụ khụ, nói điềm chính)!

Nguyên văn:

Làm phôi phác hoạ ra Thanh Hoa, đầu bút lông long chuyển nhật

Thân bình miêu tả mẫu đơn, giống như người sơ trang

Từ từ đàn hương xuyên thấu qua cửa sổ, tâm sự ta hiểu rõ

...

Tạm dịch:

Cây kim phác hoạ làn da, sợi chỉ khâu lại chập trùng.

Ban đầu xé rách cục bộ, lại hoàn hảo như lúc ban đầu.

Xuyên thấu qua bình còn nhàn nhật, làm lòng ta yên tĩnh.

...

Cái này vậy mà tình lại tế bào nghệ thuật ở sâu trong lòng ta đã lâu?

Đàm Trung Lâm cảm khái không thôi, ánh mắt nhìn Trần Thương cũng thay đổi.

Trong mắt Lưu Tư Tề cũng đầy nóng bỏng.

Hiện tại, bệnh viện nhân dân tình chính là thiếu lực lượng tân sinh như này a.

Đàm Trung Lâm chớp chớp mắt đối với Lưu Tư Tề: Nhân tài, chúng ta nhất định phải có a!

Lưu Tư Tề thâm thúy nhẹ gạt đầu, chớp mắt ba lần, chớp chớp mí mắt: Đúng, đây là một nhân tài!

Ánh mắt Đàm Trung Lâm nhìn thoáng qua: Hiện tại hẳn vẫn là cộng tác viên, một hồi chúng ta sẽ nói nếu tới Tỉnh Nhân Dân sẽ cho biên chế.

Mí mắt trái Lưu Tư Tề giật giật: Không có vấn đề!

Hai người là bạn nói khó, sau khi tốt nghiệp học viện y học, cùng nhau đi vào Tỉnh Nhân Dân, một lần chính là mấy chục năm, đã cùng nhau thực hiện mấy ngàn ca phẫu thuật, đã sớm hiểu rõ nhau như lòng bàn tay, một ánh mắt có thể hiểu ý ra ý tứ lẫn nhau.

Tần Hiếu Uyên nhìn hai người nháy mắt ra hiệu, lập tức sùng sốt một chút.

Chẳng lẽ bác sĩ ngoại khoa đều kỳ quái như vậy?

Nhìn không được thờ dài, có cơ hội phải tâm sự với bọn hắn chuyện này, không thể bởi vì công việc chậm trễ bệnh tình a.

Nhưng..

Lúc này, Trần Thương đã khâu lại hoàn tất, đứng dậy nhìn thấy đám người tiến đến.

Đứng dậy cười chào hỏi: "Viện trưởng Tần tốt, viện trưởng Lưu, chủ nhiệm Đàm các ngài tốt."

Đám người nghe xong, lập tức cười tủm tỉm hỏi đáp:

Tần Hiếu Uyên: "Tốt!"

Lưu Tư Tề: "Tốt ha!"

Đàm Trung Lâm: "Tốt tốt tốt!"

Trương Khắc Cần: "Tốt tốt tốt tốt!"

Trần Thương:...

Tần Duyệt tiểu bạch cầu: Bạch nhân + liếm chó...

【 Đỉnh! Tần Hiếu Uyên độ thiện cảm + 20! 】

【 Đỉnh! Trương Khắc Cần độ thiện cảm + 20! 】

【 Đỉnh! Lưu Tư Tề độ thiện cảm + 20! 】

【 Đỉnh! Đàm Trung Lâm độ thiện cảm + 20! 】

Trần Thương: WTF?

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Về mặt Trần Thương không hiểu.

Chợt nhớ tới cha mẹ từng nói với mình một câu: Trần Thương a, ra khỏi cửa ở bên ngoài không thể so với trong nhà, những nhân vật lớn kia a, vui buồn thất thường, người để ý một chút.

Ban đầu, Trần Thương đối từ những từ “Vui buồn thất thường” này không hiểu rõ lắm, nhưng hiện tại, hắn rốt cục hiểu có ý tứ gì.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mờ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Nhân phẩm này xem ra vẫn cần phải đề cao!

Tần Hiếu Uyên nhìn Trần Thương, khụ khụ một tiếng, nhẹ gật đầu, vì muốn làm dịu quan hệ với đồng chí tiểu Trần, đồng thời biểu thị bảo vệ và quan tâm, hắn cố gắng nhớ lại biểu lộ cùng ánh mắt mà ba mươi năm trước hắn nhìn thấy mỗi tình đầu của mình, tranh thủ hồi ức cùng diễn dịch đi ra:

"Đồng chí Tiểu Trần, vừa rồi ta có chút hiểu lầm với người, không cần để ở trong lòng, lần này người làm rất không tệ."

"Đồng chí Ngô Cương là anh hùng của chúng ta, lần này người làm rất đúng, ta sẽ thông báo với chủ nhiệm các người một chút, tiếp tục cố lên! Ta xem trọng người!"

Trần Thương nghe xong, vội vàng cười gật đầu: "Tạ ơn viện trưởng, ngài khách khí, đây là việc ta phải làm."

Nhưng... Mặc dù ngoài miệng Trần Thương nhiệt tình, thế nhưng trong lòng lại lo lắng bất an.

Hắn từ trong mắt Viện trưởng Tần thấy được... Thấy được tình yêu?

Cái này mẹ nó thật đáng sợ!

Nghĩ tới đây, Trần Thương mặt không đổi sắc lui ra phía sau một bước.

Tần Hiếu Uyên nghe xong, sách! Không tệ!

Hiệu quả không tệ, hơn nữa...

Đứa nhỏ này giác ngộ rất tốt.

"Ừm, tốt! Không sai, cố gắng rèn luyện thật tốt, bệnh viện chúng ta cần những người như người. Ta trở về sẽ nói một chút với chủ nhiệm các người, nhất định toàn lực bồi dưỡng!"

【 Đỉnh! Tần Hiếu Uyên hào cảm + 5! 】

Trần Thương sững sờ, không ngờ hào cảm của Viện trưởng Tần đối với ta lại tăng lên.

Nghĩ tới đây, Trần Thương hít sâu một hơi, vạn nhất ta có gì nguy hiểm tính mạng, ai có thể làm chủ cho ta, lời nói của Trần lão đại không dùng được.

Đều nói bệnh viện có quy tắc ngầm, xem ra không giả chút nào!

Nhưng... Trọng điểm bồi dưỡng, nghe cũng không tệ!

Tần Hiếu Uyên nhận điện thoại, liền gấp rồi đi, trước khi đi, như suy nghĩ điều gì nhìn hai người Lưu Tư Tề cùng Đàm Trung Lâm một cái.

"Hai vị, ta còn có chút việc phải đi trước, không thể khoản đãi, cái kia, Chủ nhiệm An, bồi hai vị."

Nói xong sột ruột rồi đi.

Nhìn Tần Hiếu Uyên rồi đi, hai mắt Đàm Trung Lâm cùng Lưu Tư Tề sáng lên.

"Cái này... Bác sĩ Trần, đi ra kia một chút, hai ta tâm sự." Đàm Trung Lâm cười tủm tỉm lôi kéo đến một bên.

"Trình độ khâu lại gân bắp thịt của người không tệ, không biết là học từ ai vậy?"

Trần Thương cười cười: "Đều là bác sĩ trong khoa dạy, An lão sư khâu lại gân bắp thịt rất lợi hại."

An Ngạn Quân mặt mọ đỏ ửng, khí định thần nhàn, bắt động thanh sắc, thần nhiên đứng.

Đàm Trung Lâm cười ha ha một tiếng, hỏi thăm Trần Thương: "Ừm, cái này, chúng ta nói chuyện riêng được không?"

Nói xong, lời kéo Trần Thương ra bên ngoài chỗ không có ai: "Tiểu Trần, ta cảm thấy kỹ thuật của ngươi không sai, có nghĩ tới đến Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh phát triển hay không? Chúng ta thiếu một cái người mới ngoại khoa như ngươi."

Trần Thương sững sờ: "Chủ nhiệm Đàm... Ta..."

Đàm Trung Lâm cảm khái một tiếng: "Nhân tài phải có đãi ngộ của nhân tài, sau khi ngươi đến, cái khác ta không dám hứa chắc, nhưng trở thành biên chế khẳng định giải quyết trong vòng một năm"

Trần Thương trùng to mắt, biên chế?

Một sinh viên chưa tốt nghiệp lại có thể nhận được biên chế của bệnh viện nhân dân tỉnh?

Lưu Tư Tề cũng đi ra, khẳng định nói: "Không sai! Đồng chí Tiểu Trần ngươi suy nghĩ thật kỹ, không cần phải đưa ra kết luận sớm, nếu ngươi nguyện ý đến, chúng ta tùy thời hoan nghênh."

Sau khi nói xong, Lưu Tư Tề cùng Đàm Trung Lâm cùng Trần Thương lưu lại Wechat lẫn nhau, rồi vội vàng rời đi.

Lúc này, An Ngạn Quân đi ra, về mặt bất quá nhìn Trần Thương: "Tiểu Trần, bọn hấn nói gì?"

Trần Thương ăn ngay nói thật: "Bọn hấn nói ta đi Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh, cho ta biên chế, hơn nữa trọng điểm bồi dưỡng."

An Ngạn Quân tròn trắng mắt: "Dừng! Dừng học cái thói xấu kia của lão Trần, cả ngày thôi nưư bức... Đến cùng nói gì..."

Trần Thương:...

Trần Thương: "Bọn hấn nói ta đáng đáp đẹp trai."

An Ngạn Quân cẩn thận một suy nghĩ, nhẹ gạt đầu, như có điều suy nghĩ, đi ra, đi xa còn quay đầu nhìn thoáng qua: "Lời này không giả!"

Trần Thương:... %%% \$ \$ \$

Nhìn điện thoại trong tay, Trần Thương do dự mãi.

Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh so với Tỉnh Nhị Viện hoàn toàn cao hơn một cái cấp bậc, thế nhưng, Trần Thương vẫn là tự biết vị trí của mình, bọn hấn nhìn trúng hẳn là kỹ xảo khâu lại của mình, thế nhưng, nếu ngươi là một bác sĩ ngoại khoa không thể chỉ biết khâu lại, Trần Thương không phải không nguyện ý đi bệnh viện tốt hơn, mà là không phải lúc, lại nói, lão Trần, chủ nhiệm Lý đối với mình cũng không tệ, hơn nữa bệnh viện lập tức cũng muốn chuyển hợp đồng chính thức cho mình, mặc dù không phải biên chế, nhưng cũng còn tạm được.

Com phải ăn từng miếng từng miếng một mới ngon...

Trần Thương vừa mới trở lại phòng bệnh, đã có mấy người đàn ông cao lớn uy mãnh vây quanh.

"Bác sĩ Trần! Quá cảm tạ ngài!"

"Đúng vậy, Bác sĩ Trần, vất vả ngươi."

Hai người vội vàng nắm tay Trần Thương.

Trần Thương sững sờ: "Các ngươi là...?"

Hai người xấu hổ cười một tiếng: "Chúng ta cùng một tiểu đội với Ngô Cương, huynh đệ sinh tử! Lần này thật may mắn có ngài, bằng không lão Ngô khẳng định phải đi phòng hồ sơ, đời này đừng nói bắt lưu manh, bắn súng ngắn đều tổn sức."

Trần Thương khụ khụ một tiếng: "Ừm ăn, đúng vậy, cái này... Súng ngắn hay là đừng so sánh tốt hơn."

Người đàn ông sững sờ, lập tức mắt tròn tròn, sau đó cười ha ha một tiếng: "Chúng ta nói súng ngắn năm thức (gần giống súng lục, có tốc độ bắn nhanh hơn)!"

Trần Thương xấu hổ cười một tiếng, chạy trốn chết, tranh thủ thời gian vào phòng bệnh.

Thật có lỗi... Quấy rầy!

Lúc này, Trương Khắc Cần cùng Ngô Cương đang ngồi nói chuyện phiếm với nhau, nhìn thấy Trần Thương đi vào, mặt mũi Trương Khắc Cần cũng tràn đầy nụ cười.

"Bác sĩ Trần, vất vả ngài, tính cách lão Trương ta có chút nôn nóng, ngươi chớ để ý."

Trần Thương cười cười: "Không có việc gì, ta hiểu, có đội trưởng như ngươi, ta cảm thấy rất tốt."

Hoàn toàn chính xác, từ khi Ngô Cương xảy ra chuyện sau khi, Trương Khắc Cần chạy trước chạy sau, dùng quan hệ của mình tìm chuyên gia, tâm lòng này quả thực làm người ta bội phục.

Trần Thương nhìn Ngô Cương: "Khoảng thời gian này nghỉ ngơi thật tốt, đừng đánh súng ngắn, ăn, loại năm thức kia! Hơn một tháng sau cơ bản sẽ không có chuyện gì."

Ngô Cương vội vàng đứng lên, khắp khuôn mặt khí khái hào hùng: "Bác sĩ Trần, sau này nếu ngài việc gì cần chúng ta cứ mở miệng."

Trần Thương xấu hổ cười một tiếng: "Quên đi thôi, có câu nói rất hay: Không có chuyện đừng tìm bác sĩ, có chuyện gì đừng tìm cảnh sát."

"Chuyện phải tìm các ngươi, tối thiểu nhất là phạm tội hình sự, cái kia cỡ nào không may..."

Đám người nghe xong, cười ha ha.

Trương Khắc Cần cười cười: "Bác sĩ Tiểu Trần, khả năng người không cần tìm chúng ta, nhưng sau này chúng ta không thể thiếu làm phiền người."

Nói đến đây, Trương Khắc Cần thu hồi nụ cười trên mặt, trịnh trọng nói: "Làm cảnh sát chúng ta, mà lại là cảnh sát hình sự, mỗi ngày tiếp xúc nhiều nhất chính là tội phạm, trên người thường xuyên bị tổn thương, vì lẽ đó sau này khẳng định không thể thiếu làm phiền người."

Trần Thương nhìn gương mặt Trương Khắc Cần viết đầy chân thành và lo lắng nặng nề, trấn an nói: "Được, sau này nếu các người gặp bất cứ chuyện gì trực tiếp tới tìm ta đây!"

"Ta sẽ cho các người một con đường tắt, bất kỳ thời điểm nào, chỉ cần một cuộc điện thoại ta sẽ lập tức tới!"

Không có nhiệm vụ, cũng không có ban thưởng, thế nhưng Trần Thương lại rất thật lòng.

Cái nghề bác sĩ này áp lực lớn.

Mà trách nhiệm của nghề cảnh sát còn lớn hơn so với bác sĩ, gánh nặng hơn, là bọn hắn đang thủ hộ xã hội này.

Sinh hoạt sơ dĩ an nhàn, cũng là nhờ có người thủ hộ.

Nhìn Ngô Cương vui vẻ ra mặt, Trần Thương đột nhiên cảm giác được, những cái này tổng cộng đều không quan trọng.

Người, có việc nên làm, có việc không nên làm.

Thế nhưng có một đám người, tuy biết rõ nguy hiểm, vẫn xung phong đi đầu, thẳng tiến không lùi.

Nghĩ đến lúc Ngô Cương xả thân cứu người bị trúng đạn, Trần Thương đều cảm giác huyết dịch trong người nóng lên mấy phần.

【Đinh! Nhiệm vụ cứu vớt Ngô Cương hoàn thành: Khâu lại gân bắp thịt của ngài tăng lên đến đại sư cấp.】

【Đinh! Thuật khâu lại gân bắp thịt: Đại sư cấp; đặc hiệu: 1. Xác suất dính liền giảm xuống; 2. Khôi phục nhanh (khâu lại gân bắp thịt ăn khớp độ các loại đều có thể gia tốc quá trình khôi phục);】

Nhưng... Chính mình khâu lại nhiều quá gân bắp thịt như thế, sao lại không rơi trang bị?

Nhân phẩm này xem ra vẫn cần phải đề cao.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 27: Một giọt tinh trùng bằng mười giọt máu

Lại là cấp cứu ca đêm.

Trần Thương cảm giác trực ca đêm giống như rút thưởng, nếu may mắn thì rút lá thăm tốt nhất, quốc thái dân an gia hòa vạn sự hưng, một đêm có thể nghỉ ngơi một chút, thậm chí ngủ một giấc.

Còn nếu không may!

Ai...

Một đám người có họa sát thân, bận rộn một đêm.

Trần Thương vừa mới suy nghĩ xong, chỉ nghe thấy từ đại sảnh phòng khám bệnh truyền đến tiếng xôn xao, ồn ào.

Xảy ra chuyện rồi!

Trần Thương tranh thủ thời gian đi ra ngoài, vừa mới đi ra ngoài nòng nặc mùi rượu tóe thẳng vào mặt.

Cái gì đây, các người uống cồn y học hả?

Mùi nòng nặc như vậy!

Chưa nhìn thấy người, đã ngửi thấy mùi!

Vừa tới khúc cua nhìn qua, Trần Thương nhìn không được lui ra sau một bước rưỡi.

Bởi vì...

Hắn trông thấy một đám đại hán vạm vỡ đứng trong đại sảnh, khí thế từng người hùng hổ, trên thân dính đầy máu tươi, càng tăng thêm mấy phần bá khí, vết máu kia đã thấm ướt quần áo, thế nhưng trên mặt những người không nhìn thấy thổng khổ!

Nhưng...

Hắn trông thấy hơn hai mươi người chia thành hai nhóm, từng đại hán cánh tay trần ở đầu chửi ầm lên!

Bên trái chửi một câu: "Người là cái đồ nhút nhát!"

Bên phải về một câu: "Người sợ cái X!"

Đại hán bên trái: "Người xem trên người người sẫm cái quái gì? Mẹ nó cái này mà là hổ hả? Ta nhìn thật giống mèo con!"

Tráng hán bên phải: "Ta dựa vào, người được? Cũng không biết có phải là tiểu tử ở cửa tiệm Thập Nguyên sẫm, con rồng kia? Sao ta nhìn giống con giun vậy!"

Hai nhóm người, từng người hung thần ác sát, dù không nói lời nào đứng ở nơi đó cũng đã cho người ta một lực chấn nhiếp!

Thế nhưng...

Vừa nói, loại cảm giác này không còn sót lại chút gì?

Hơn nữa...

Trần Thương lại có cảm giác vui vui trong lòng.

Cảm giác giống như là vua màn ảnh đi học nói tấu hài sau đó đi điện ảnh.

Cảm giác trước ống kính rất tốt, thiên phú ngôn ngữ cũng không tệ!

Cả cầm đầu bên trái là một gã đại hán đầu trọc, cao lớn uy mãnh, mặc dù không có cơ bắp, nhưng nhìn đi qua rất khỏe mạnh, làn da ngăm đen đen nhánh, trên cánh tay bên trái xăm hoa văn một con rồng, chỉ là đầu rồng bị người cắt một đường, máu còn đang tràn ra bên ngoài, lấy quần áo không ngừng cảm máu, áo choàng màu trắng sắp thành màu đỏ, thế nhưng bất mất nhất cũng không phải là những thứ này, mà là vòng dây trên cổ... Dây xích, nói là dây xích có chút quá phàn, quá lớn, Trần Thương cảm thấy nó phải lớn như ngón tay cái.

Cái này phải nặng mấy cân đây!

Mà bên phải khoa trương hơn, trên tay mang theo bảy tám cái nhẫn vàng, trên cổ hàm súc một chút, chỉ là một khối ngọc, nhưng rất lớn, một khối rất lớn, máu chốt là khối ngọc này không phải điêu khắc Quan Âm hay Phật, mà là Quan nhị gia!

Chắc chắc chắc, phẩm vị của kẻ có tiền thực sự là...

(DG: Các đạo hữu đọc truyện này bên truyệny thì qua đọc đề ủng hộ ta a. Cảm ơn các đạo hữu)

Thật sự là buồn tè a!

Trước ngực người đàn ông này cũng bị chém một đường, lỗ hổ trước mặt cổ gắng lắm chỉ có thể nhìn thấy một cái đầu hổ vẫn còn tương đối uy mãnh.

Đại ca bên trái chửi một câu, tiểu đệ sau lưng phụ họa một câu.

Đại ca bên phải cũng là như thế, không thua bao nhiêu.

Từ xa nhìn lại, hai tổ người này còn rất ăn ý.

Hai bên mừng rất vui vẻ, cũng rất vui sướng.

Mấy y tá vừa rời bứt rứt, khăn trương, tâm tình bất an cũng làm giảm bớt rất nhiều.

Trần Thương đoán chừng, nếu còn không ngăn lại đoán chừng có thể chọc nhau một đêm.

"Tốt, cái này... Chư vị đại ca, nơi này là bệnh viện, rất nhiều người đều đang nghỉ ngơi, hơn nữa trên người các người nhiều máu như thế, hay là băng bó một chút trước đi, dù sao... Máu rất trân quý!"

Đại hán bên trái hận không thể trừng chết Trần Thương: "Ta giống người thiếu tiền sao? Các người tranh thủ thời gian chuẩn bị cho mười huynh đệ chúng ta một người một túi máu đây đủ! Cái gì huyết tương, hồng cầu, bạch cầu, ta đều muốn hết!"

Trần Thương phát hiện, mấy từ chuyên ngành này từ miệng trong đại hán nói ra, là cố ý vì gia tăng trình độ văn hóa, lộ ra ta rất ngu bực.

Quả nhiên, đại ca đầu rồng giống như khiêu khích nhìn thoáng qua đại ca hình xăm đầu hổ.

Đại ca bên phải cũng trừng mắt hổ: "Khinh thường người đứng không? Máu đắt lắm hả? Chúng ta một người một cân, uống trước!"

Bên trái: "Đế nhũ, máu là phải truyền đây!"

Bên phải: "Chuột nhắt, ta khát nước, muốn uống không được sao?"

Trần Thương...

Em gái người, đám người này là cái quái gì vậy?

Thật là!

Không thể nói đạo lý với người say.

Trần Thương khụ khụ một tiếng: "Không phải đất, quan trọng là hiện tại các người đang thiếu máu, bệnh viện dự trữ cũng không nhiều, trở về còn phải nuôi chính mình. Hơn nữa máu cứ chảy như thế, có chút nguy hiểm, mất máu quá nhiều..."

Lúc này, một tiểu đệ bỗng nhiên nói với đại ca đầu rồng bên trái: "Đại ca, ngàn người nói: Một giọt t*ng trùng bằng mười giọt máu, cái này một cân máu chính là một cân t*ng trùng a! Ngươi một pháo mồi mấy khác, ngài suy nghĩ một chút, nếu còn mất máu nữa, đến lúc ngài cần bán thì... Ờ như thiếu máu thì thật không may mắn..."

Hai đại ca lập tức như mộng bừng tỉnh!

Trần Thương bó tay rồi, lời giải thích này, tuyệt!

Cảm giác kinh động như gặp thần tiên!

Vì cái gì ta đều sắp bị thuyết phục muốn giữ một chút máu thể này?

"Bác sĩ! Trước cảm máu khâu lại cho ta! Ta cho... Cho nguoi tiền." Đại ca đầu rồng giống như bị lý luận vừa rồi của tiểu đệ dọa sợ.

Trần Thương cũng ngăn người, lý luận của mình giống như là không thể thực hiện được với đám người này.

Chỉ có lý luận của bọn hán mới là đúng tốt.

Trần Thương bắt đắc dĩ thở dài: "Trước tiên phải đi lấy số thứ tự đã."

Tiểu đệ vừa rồi rất nhanh chân, đứng dậy đi đăng ký ngay, mà tráng hán có Quan nhị gia treo ở trước ngực đối diện giống như cũng là bị "Lý luận tình huyết" này hù dọa, cảm giác rất có đạo lý!

Thất vọng nhìn thoáng qua các tiểu đệ bên cạnh, giống như là đối bọn hán không thành tài cảm thấy uể oải cùng mất mặt.

Nhưng nghĩ đến chính mình tổn hại nhiều như thế, biến sắc, cũng theo xông tới: "Bác sĩ, miệng vết thương của ta sâu hơn, khâu cho ta trước đi!"

Trần Thương nhìn tình huống người này một chút: "Đi lấy số thứ tự đi, dùng thẻ căn cước, không cần nóng nảy, từng bước từng bước làm. Hệ thống yêu cầu ghi thông tin của các nguoi."

Sau đó nhìn những người khác: "Các nguoi cũng thế, một người lấy một số, đều chảy máu, đều đến rửa sạch một cái, cẩn thận lây nhiễm."

Đại ca đầu rồng nhìn đại ca đầu hổ: "Chắc chắn, thấy không? Cái này gọi là tổ đường của nhân tài, hiệu suất chính là cao!"

Nói xong giống như khiêu khích tiến vào phòng xử lý.

Khi đi tới cửa còn không quên quay đầu khiêu khích một cái: "Nguoi nha, chuyện gì đều phải làm sau ta!"

Đại ca đầu rồng lập tức giận: "Hừ! Ta chướng mắt tiểu bác sĩ này, tiểu bác sĩ này sẽ khâu cái rắm, đến lúc đó khâu đầu rồng của nguoi thành một con giun, mắt rồng kia cũng khâu lại, ta đi Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh, chỗ đó khẳng định là chuyên gia!"

"Các huynh đệ, đi! Hổ ca mang các nguoi đi Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh."

"Đừng rồi! Đi theo Hổ ca tìm chuyên gia."

Đại ca đầu rồng vừa mới đi vào bỗng nhiên ngừng chân!

Bởi vì hán cảm thấy đại ca đầu hổ nói rất có lý, đứng dậy liền muốn đuổi theo: "Các huynh đệ, chúng ta cũng đi tìm chuyên gia, không thể thua trận được, vạn nhất hình xăm đầu rồng của ta bị khâu hỏng, đây con mẹ nó sẽ thua lỗ lớn, ta bỏ ra mấy vạn khối tiền sấm..."

Trần Thương vừa mới mở ra túi khâu làm sạch vết thương, bỗng nhiên nghe thấy câu nói này, vẻ mặt mòng bức, không biết làm sao.

Lúc này, bỗng nhiên Trần Thương trông thấy trên đầu đại ca đầu rồng ngưng tụ một cái dấu chấm hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mò Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Rồng Mona Lisa

Trần Thương điểm kích vào dấu chấm hỏi trên đầu đối phương.

【 Đỉnh! NPC Trương Đại Long tuyên bố nhiệm vụ, nhiệm vụ yêu cầu: Khâu lại tốt vết thương cùng hình xăm trên cánh tay, ban thường xem hiệu quả mà định ra, Trương Đại Long càng hài lòng, ban thường càng phong phú! 】

Trần Thương lần nữa ngẩng đầu, đặt quyết tâm, bắt buộc phải giữ người này lại!

Đưa tay quát lớn một tiếng!

"Dừng lại!"

Trương Đại Long đang muốn đi ra ngoài, bỗng nhiên bất thình lình bị hù một tiếng, cảm giác giống như lúc trước đi học mà trốn học bị thầy giáo bắt được!

Lại có chút xám xịt cùng áy náy!

Trần Thương: "Ngồi xuống!"

Trương Đại Long không biết vì cái gì, giờ khắc này bỗng nhiên muốn ngồi xuống, hai chân một chút cũng không nghe sai khiến.

Trương Đại Long trừng to mắt đang muốn giải thích cái gì, lại phát hiện Trần Thương đã cầm lên dao nhỏ.

Đành phải ngậm miệng không nói!

Hoặc là nói là... Giận mà không dám nói gì?

Trần Thương gỡ quần áo đang quần trên cánh tay người đàn ông ra, nhìn thấy một lỗ dài lớn, từ sừng rồng kéo thẳng đến chân rồng, vừa vụn xuyên qua đầu rồng, rất ảnh hưởng đến khí thế tổng thể.

Trương Đại Long há to miệng, nhỏ giọng nói: "Bác sĩ, người nhìn cánh tay bên phải của ta."

Trần Thương sững sờ, cúi đầu nghiêm túc tường tận xem xét, suy nghĩ nửa ngày: "Đây là... Thần thú Tứ Bất Tượng???"

(Tứ Bất Tượng, dân gian còn hay gọi là Kỳ Lân)

Trương Đại Long khụ khụ một tiếng: "Đây là Bạch Hổ!"

Trần Thương...

"Bạch Hổ này có chút... Biến dị!"

Trương Đại Long lắc đầu thờ dài: "Đây cũng là bị người khâu, tới tới lui lui không ngờ từ Bạch Hổ khâu thành dạng này! Hiện tại ta chỉ muốn tẩy đi."

Nói đến đây, Trương Đại Long bỗng nhiên nhìn Trần Thương: "Bác sĩ, con rồng này của ta..."

Trần Thương nhìn kỹ một chút: "Là mất một mí!"

Trương Đại Long: "???"

Trần Thương từ tế suy nghĩ, không ngờ Con mắt Mỹ Lệ tự nhiên phát động, lúc này một màn này ở trong mắt Trần Thương đã phát sinh quá nhiều biến đổi.

Trong ánh mắt của hắn, bắt đầu miêu tả như thế nào mới có thể khâu lại tốt hơn nhưng lại không mất bá khí!

Dù sao, ban thường tương đương với trình độ hài lòng!

Trương Đại Long đang muốn nói chuyện, Trần Thương trực tiếp đánh gãy: "Đừng nói chuyện, cũng đừng nhúc nhích, nếu không ảnh hưởng đến cơ bắp, một hồi khâu thành một đầu thần lân ta cũng không chịu trách nhiệm."

Trương Đại Long ngậm miệng, người có đao, người ngu bực!

Vết thương này rõ ràng không phải là dao nhỏ vạch ra, rất bất quy tắc: "Vết thương này là do cái gì gây nên?"

Trương Đại Long: "..."

Trần Thương: "Cái gì làm bị thương? Không nhớ hả?"

Trương Đại Long sợ xanh mặt: "Người không cho ta nói chuyện... Vụn nát thành thần lân, cỡ nào mất mặt."

Trần Thương: "Không có chuyện gì, còn chưa bắt đầu khâu."

Trương Đại Long: "Chai bìa, chính là người mà người vừa nhìn thấy kia, nhưng ta không chịu thiệt, con hổ trên bụng của hắn cũng đã bị ta chém đầu!"

Nói đến đây, trong lòng Trương Đại Long tràn đầy vui vẻ, rất là tự hào!

Trần Thương gạt đầu, mở ra túi khâu làm sạch vết thương liền bắt đầu rửa sạch vết thương, gây tê khâu lại.

Lúc này, chín đàn em của đại ca này tiến đến, trông thấy Trần Thương đang khâu lại, nhao nhao chen lên đi xem.

Trương Đại Long cũng không dám lên tiếng, sợ Trần Thương khâu ra con thần lân.

Mà Trần Thương dùng cái kẹp đỡ cây kim không ngừng miêu tả khái quát, giống như vẽ tranh!

Hắn bắt đầu khâu lại từ chỗ đầu rồng, bởi vì vết thương không chính tề, muốn không ảnh hưởng đến hình xăm, cần dùng nhiều mũi khâu hơn một chút, cứ như vậy, tính phức tạp đề cao hơn rất nhiều.

Nhưng đây là lần thứ nhất Trần Thương làm công việc trang trí này, cho nên trong lòng có một chút chò mong.

Mắt rồng bị mờ ra một cái lỗ hồng!

Trần Thương nhú mày, làm sao đây?

Bỗng nhiên, hắn nghĩ tới một tiểu kỹ xảo Trương Chí Tân làm mất hai mí, hoàn toàn có thể trên ánh mắt làm chút văn chương a!

Nghĩ tới đây, Trần Thương không nhanh không chậm, ngược lại có chút mong đợi.

Mấy phút sau, người đứng phía sau bỗng nhiên khiếp sợ!

"Ta dựa vào, mắt rồng này bá khí như vậy?"

"Đúng vậy? Nhưng giống như có chút không giống lúc trước!"

"Nói nhảm, mất một mí đổi thành mất hai mí, còn có thể giống như trước?"

"Cút đi, ta cảm thấy mắt rồng này càng thêm bá khí, quả thực giống như đang trừng mắt ta!"

"Ta tào? Nghe người nói, thật đúng là chuyện như vậy, ta cũng có cảm giác này?"

"Thần kỳ!"

"Quá thần kỳ!"

...

Một đám tiểu đệ lưu rú, để Trương Đại Long trăm mối vẫn không có cách giải, xảy ra chuyện gì?

Thế nhưng nghĩ đến lời nói vừa rồi của Trần Thương, hắn không dám động đây, sợ giẫm lên vết xe đổ, giống như cánh tay phải, thành một cái Tứ Bất Tự.

Lúc này, trong lòng hắn cực kỳ ngứa ngáy khó chịu, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Vì sao đám người này hưng phấn như vậy!

Nghĩ tới đây, Trương Đại Long cảm giác giống như con kiến bò trên ngực, ngứa cực kỳ.

"Người nhìn người nhìn, chỗ này... Chỗ này! Khâu lại lợi hại, cái váy rỗng này đều câu siết đi ra."

"Đây coi là cái bóng, người nhìn, đường nét này, giống râu rỗng hay không?"

"Ai nha, ta đi! Giống! Thật giống!"

"Ai ai ai? Các người nhìn từ góc của ta nè, đúng là mẹ nó bá khí, cái này quá đẹp rồi!"

...

...

Thanh âm lưu rú sớm đã biến mất khỏi lỗ tai Trần Thương, linh hồn của hắn giống như trở thành một thể với cánh tay của Trương Đại Long!

Rất cực, một kim cuối cùng đâm xuống, sau khi một đường khâu cực kỳ đẹp mắt bá đạo hoàn thành, Trần Thương nói: "Tốt, nhìn hiệu quả, ta muốn băng bó cho người."

Trương Đại Long nhìn một đám tiểu đệ sợ hãi nhìn cánh tay của mình, có chút không hiểu!

Đứng dậy do dự soi mình trước gương.

Cái nhìn này, Trương Đại Long tròn tròn mắt!

Ngây ngẩn cả người!

Sợ ngây người!

Cái này...

Cái này mới đúng là rỗng nha!

Bạo tặc!

Đẹp trai đến bạo tặc!

Long Đằng Cửu Châu, Long Vọt Tứ Hải!

(Rỗng bay qua Chính Châu, Rỗng vượt qua Bốn Biển).

Trương Đại Long cảm giác hồ hạp của mình có chút gấp, con mắt trừng lớn quả thực không cách nào nhìn thẳng, bởi vì hắn phát hiện, thông qua gương, đầu Cự long bá khí này đang nhìn mình chăm chăm.

Cái nhìn này xem ra, có chút run rẩy...

Hắn đổi một góc độ khác, phát hiện vẫn là như thế.

Con mắt rỗng này vẫn nhìn mình chăm chăm.

Chấn kinh!

Trong lòng Trương Đại Long chấn động, bả vai run run.

Đây con mẹ nó quả thực chính là thần tích!

Hắn cẩn thận xoay đầu lại nhìn cánh tay một chút, phát hiện mắt rỗng sau khi trải qua khâu lại, càng thêm bá khí có thần, hơn nữa... Biến thành mắt hai mí???

Trương Đại Long trầm mặc!

Trần Thương sững sờ, quay người nhìn Trương Đại Long: "Thế nào? Hải lòng không?"

Trương Đại Long tiếp tục không nói.

Trần Thương tròn tròn mắt, ta tào? Sẽ không làm hư chứ?

Trong lòng lộp bộp một tiếng!

Trương Đại Long bỗng nhiên nhìn Trần Thương: "Bác sĩ! Không! Người không phải bác sĩ!"

"Ta cảm thấy ngài là nghệ thuật gia! Một bác sĩ kiêm nghệ thuật gia vĩ đại! Con rồng này! Quá tuyệt, ngài quả thực đã ban cho nó linh hồn!"

"Ngài là một nghệ thuật gia vĩ đại, ta cảm thấy con rồng này, hẳn nên đổi tên gọi khác, gọi... Gọi... Rồng Mona Lisa!"

(Ai chưa biết Mona Lisa là gì thì hỏi chị Google là biết ngay).

Trần Thương suýt nữa bị sặc!

"Cái gì?"

Trương Đại Long chắc chắn nói: "Rồng Mona Lisa!"

"Người thử nghĩ một chút, con rồng này vô luận nhìn từ hướng nào thì đều giống như là nhìn chăm chăm người, cái này khác Mona Lisa ở chỗ nào!"

"Vì lẽ đó hẳn là lấy tên gọi: Rồng Mona Lisa!"

"Các người nói có đúng hay không?" Trương Đại Long nhìn một đám tiểu đệ!

"Đúng! Cái tên này rất hay!"

"Đại ca nhạy bén, tài hoa, học phú, tài trí hơn người, biết cả văn hóa Trung Tây!"

"Cái tên này điệu thấp xa hoa có nội hàm, kết hợp nghệ thuật hiện đại phương tây cùng truyền thống phương đông, có thể xưng là hoàn mỹ!"

"Đại ca, ta đề nghị ngài nên thông báo tin này cho bạn bè của mình, để tên Triệu Hồ Thu kia nhìn, cái gì mới gọi là đại sư!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tâm tính thiếu niên

Một câu nói làm người ta tỉnh mộng!

Trương Đại Long chợt phát hiện, một vị ngưu nhân nào đó nói rất đúng: Thế kỷ 21 quan trọng nhất chính là cái gì?

Nhân tài!

Hài lòng nhìn tiểu đệ của mình một chút, Trương Đại Long rất là vui mừng.

Quyết định thật nhanh lấy điện thoại ra, hắn đứng trước gương tạch tạch tạch chụp mấy bức.

Đăng lên trang cá nhân của mình:

"Tác phẩm của đại sư: Rồng Mona Lisa!"

Phía dưới là mấy tấm ảnh chụp ở nhiều góc độ khác nhau!

Sau đó đặc chí thưởng thức.

Trần Thương thờ dãi: "Người cần băng bó, nếu không sẽ dễ bị nhiễm trùng."

Trương Đại Long lắc đầu: "Đại sư, không sợ, nhiễm trùng tính toán cái gì! Cảm cúm chúng ta còn không sợ!"

Trần Thương:...

Người mẹ nó thật là một nhân tài!

Ta thật muốn đốt pháo Italy vỗ tay cho người nha.

Có thể đặt lây nhiễm ngang hàng với cảm cúm, người chính là số một, muốn cho người thêm cái cảm động hay không?

"Không băng bó lỡ như bị nhiễm trùng, con rồng này thật xong! Đến lúc đó sinh mủ phiền toái hơn, nói không chừng miếng thịt phải cắt bỏ đi."

Trương Đại Long chấn động, lập tức nhu thuận ngồi xuống: "Đến, đại sư, băng bó đi!"

Trần Thương:...

Sau khi băng bó hoàn tất, Trần Thương nói: "Mấy ngày sau đến cắt chỉ, ghi nhớ, hai ngày này đừng đụng nước, cẩn thận lây nhiễm!"

Trương Đại Long nhu thuận gật đầu.

Bởi vì trong lòng của hắn đã tạo thành một cái công thức hoàn mỹ:

Lây nhiễm = không có rỗng

Không có rỗng > cảm cúm

Vì lẽ đó

Lây nhiễm > cảm cúm

Sau khi Trần Thương băng bó hoàn tất, lập tức nhận được nhắc nhở:

【NPC Trương Đại Long tuyên bố nhiệm vụ: Nhiệm vụ làm sạch vết thương, khâu lại hoàn thành, độ hài lòng: Cực kỳ hài lòng, có thể xưng hoàn mỹ, nhiệm vụ ban thưởng: 1. Trương Đại Long độ thiện cảm + 10; 2. Nhân dân tệ + 200; 3. Kinh nghiệm khâu lại làn da + 200, 4. Đặc thù ban thưởng một hạng, mở ra có thể nhận được túi phúc. 】

Trần Thương sững sờ!

Lại còn nhiều đồ vật như vậy?

Có thể xưng xa hoa!

Một cái nhiệm vụ vô cùng đơn giản, hoàn thành lại có phần thưởng phong phú như thế, nhiệm vụ khâu lại lần này ban thưởng so với lúc trước làm nhiệm vụ phẫu thuật ruột thừa sinh mũi còn phong phú hơn!

Hơn nữa, trọng yếu nhất chính là còn có một cái túi phúc.

Túi phúc chính là đồ tốt!

Lần trước, Trần Thương từ phúc túi mở ra một kỹ năng đặc thù: Con mắt Mỹ Lệ.

Đây đối với chính hình mà nói thì giống như là bug.

Phúc túi lần này sẽ có thứ gì?

Không kịp mở ra, một đám tiểu đệ nhao nhao xông tới!

"Đại sư! Ta, rỗng của ta cũng bị quẹt cho một phát, ngài nhìn khâu lại thế nào cho đẹp?"

"Đại sư! Quan nhị gia trên lưng ta cũng bị cắt đứt, ngài xem một chút có thể tân trang một chút hay không..."

...

Nhìn từng đại hán thô kệch gọi đại sư, Trần Thương nhận không được thờ dài.

Bắt đầu lần lượt khâu lại.

Từ mười hai giờ bắt đầu, ước chừng đến trời vừa rạng sáng mới khâu lại hoàn tất.

Mặc dù có chút mệt nhọc, nhưng thu hoạch tương đối khá!

Đặc biệt là kinh nghiệm khâu lại làn da, trực tiếp tăng lên hơn sáu trăm điểm.

【 Khâu lại làn da: Cao cấp: 1200/ 4000 】

Chúng tráng hán hài lòng nhìn hình xăm của mình, nhao nhao chụp ảnh lưu luyến.

Mà lúc rời đi, từng người nhao nhao kết bạn Wechat với Trần Thương.

Trương Đại Long càng là nghĩa bạc vân thiên cười nói: "Đại sư, ta ở thôn Đại Mã, ngài có chuyện gì không giải quyết được, cứ gọi điện thoại cho ta là được, Trương Đại Long ta ở vùng đất này, cũng có chút tên tuổi."

Những tiểu đệ khác cũng gật đầu: "Đúng đấy, đại sư có chuyện gì cứ gọi chúng ta!"

Trần Thương nhàn nhạt cười: "Về sớm một chút nghỉ ngơi đi."

Trương Đại Long gật đầu: "Còn một chuyện, cái kia... Đại sư, sau này nếu chúng ta nếu còn bị đao cắt trúng nữa chúng ta cũng chỉ tới tìm ngài a, sau này còn phải chăm sóc nhiều hơn."

Trần Thương...

Sau khi đám người rời đi, mấy y tá đi tới.

"Bác sĩ Trần, người không có chuyện gì chứ?"

Trần Thương lắc đầu, không có chuyện!

Một y tá nói: " Trương Đại Long này ta biết, là một tên côn đồ ở thôn Đại Mã..."

Y tá còn chưa nói xong, bỗng nhiên một đại hán lại vòng trở lại, y tá ngẩng đầu nhìn lên, vội vàng bị dọa chạy đi...

Trương Đại Long sững sờ, sờ lên đầu trục, không hiểu nhìn Trần Thương: "Đại sư, ta đáng sợ như vậy sao?"

Trần Thương lắc đầu: "Không có, y tá này sợ rỗng, trông thấy rỗng thì sợ choáng đi, đúng, tại sao người lại quay lại đây?"

Trương Đại Long lấy trên tay xuống một cái nhẫn vàng: "Đại sư, hôm nay nhờ có người, lúc này ta đang hình xăm kia lên trang cá nhân, ông chủ cửa hàng nói, sửa đổi này không có mấy trăm khối tiền không làm được, nếu là tìm cao nhân quý hơn, ta cũng không có nhiều tiền mặt như vậy, chiếc nhẫn này người cầm đi, lão Trương ta không thể chiếm tiện nghi người khác."

Trần Thương nhìn chiếc nhẫn vàng óng ánh kia, nói ít có mười mấy hai mươi gram, chính là hơn ngàn đồng.

Trần Thương vội vàng cự tuyệt: "Đây là việc ta phải làm, nếu người cho ta, ta bị người khác tố cáo, công việc này sợ cũng không có."

Trương Đại Long thấy Trần Thương chết sống không nhận, đành phải thôi: "Được thôi, vậy sau này người có chuyện gì nhớ gọi điện thoại cho ta. Nếu cần dùng tiền cái gì cũng nói thẳng."

Trần Thương gật đầu đáp ứng.

Mà Trương Đại Long thấy xung quanh vắng lặng, nhỏ giọng hỏi: "Đại sư, ngài nói ta có cần phải bù chút máu hay không, dù sao... Một giọt t*ng trùng bằng mười giọt máu, ta thường xuyên chảy máu, có phải là hư hay không?"

Trần Thương nhìn Trương Đại Long cao lớn thô kệch, cánh tay còn to hơn chân mình, thờ dãi: "Không cần."

Trương Đại Long ồ một tiếng muốn rời khỏi, thế nhưng đi vài bước, luôn cảm giác không an tâm, do dự bước chân đều có chút giả thoác, cẩn thận mỗi bước đi: "Thật không cần? Người nhìn ta đi bộ có chút bất ổn, khẳng định là thận hư hư!"

Trần Thương...

Người thật là có văn hóa...

...

...

Nhóm người này rời đi, để phòng cấp cứu ngẩn ngừ lâm vào yên lặng, thế nhưng, không gian yên tĩnh này không tiếp tục quá lâu.

Trần Thương ngồi trước máy tính ghi lại ca bệnh hôm nay, dù sao mười đại hán này đều cần phải ghi chép.

Nhìn ghi chép mấy ngàn chữ, Trần Thương thờ dãi, sợ là tác giả thì một ngày cũng không gõ chữ nhiều như mình.

Nghĩ tới đây, Trần Thương thờ dãi:

"Người cũng là một người thành thực máy vi tính, vì sao không tự mình viết bệnh lịch?"

Lúc này, y tá Thường Lệ Na vừa rời sắc mặt quái dị chạy vào: "Bác sĩ Trần, không xong, ngài mau ra đây xem!"

Trần Thương hiểu kỳ, vội vàng đứng lên đi đến đại sảnh cấp cứu.

Chỉ thấy chỗ y tá xem bệnh đứng một đứa bé khoảng mười bảy mười tám tuổi, râu cằm mới lú lên nhảnh nhật nhìn ra, hẳn là học sinh cấp ba.

Nam hài nhi nhìn khá trung thực bình tĩnh, đầu đỉnh, sắc mặt có chút trắng bệch, mang trên mặt một cái kính đen, mặc trên người một bộ quần áo ngủ màu ka-ki.

Nhưng!

Trần Thương phát hiện trên quần ngủ đứa bé này tràn đầy vết máu.

Sắc mặt Trần Thương lập tức trầm xuống, nơi này... Chảy máu?

Chỉ thấy toàn bộ từ phần eo trở xuống sáu tác lâm trung tâm đều bị máu nhiễm đỏ.

Trần Thương trừng to mắt, khăn trương hỏi: "Thế nào? Xảy ra chuyện gì?"

Thiếu niên không quan tâm hơn thua, bình tĩnh vô cùng!

"Bác sĩ, ta... Ngoại thương, đổ máu."

Trần Thương sững sờ, người chảy máu mà còn bình tĩnh như thế?

Trần Thương: "Đến, đi theo ta vào phòng xử lý kiểm tra một chút."

Trần Thương dẫn theo cậu bé đi đến cửa ra vào phòng xử lý, mẹ đứa bé cùng đi theo, ngay lúc này, mẹ đứa bé nóng nảy muốn theo vào.

Đứa bé trai kia bình tĩnh cười một tiếng: "Mẹ, con không sao, người đừng vào."

Mẹ của cậu bé nghe xong, biến sắc: "Đến lúc nào rồi còn nói với ta cái này!"

Bỗng nhiên đứa bé đứng trước cửa ra vào.

"Nếu mẹ vào thì con sẽ không khám." Cậu bé rất là có nguyên tắc, bình tĩnh thông dong. Trần Thương nhìn cũng không nhịn được thờ dãi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Hủ nữ thật đáng sợ!

Trần Thương cũng thúc giục: "Người tốt, vị đại tỷ này, người đi ra ngoài trước đi, ta giúp người xem thử tình huống của hài tử như thế nào lại nói."

Rốt cục, người mẹ liên tục căn dặn Trần Thương: "Có chuyện gì người phải sớm nói cho ta biết!"

Cái này mới đi ra, cậu bé mới nhẹ nhàng thở ra, thoải mái còi quần xuống.

Trần Thương tròn tròn mắt.

Bởi vì, cái kia... Trần đầy máu tươi!

Thậm chí còn có rất nhiều mảnh vụn thủy tinh cùng loại!

Những mẩu thủy tinh đó còn ghim trên thân thể.

Khi Trần Thương cẩn thận quan sát, hấn hiểu được!

Đây con mẹ nó chính là mảnh vỡ trong phích nước nóng!

Không sai, chính là loại phích nước nóng hay dùng trong nhà.

【Đinh! Phát động nhiệm vụ, cứu vớt cậu bé bị thương, nhiệm vụ hoàn thành có thể đạt được ban thưởng một: Cát bao quy đầu (sơ cấp)】

Trần Thương sững sờ!

Cát bao quy đầu?

Một tiểu phẫu thuật rất cơ bản, rất phổ thông, rất nhiều phòng ban đều làm được, các phòng phẫu thuật tư nhân, phòng cấp cứu đều có mở.

Trần Thương đi theo Trần Bình Sinh làm qua mấy lần, nhưng chưa từng tự mình cầm dao làm.

Ban thưởng lần này, còn tạm được.

Trần Thương nhìn trạng thái của hài tử, thờ dài.

Giáo dục phổ thông trong nước vẫn còn khuyết thiếu giáo dục giới tính.

Cậu bé ung dung thờ dài, rất bất đắc dĩ: "Ta không nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện như vậy..."

Trần Thương:...

Người có thể nghĩ đến?

Cậu bé nhìn Trần Thương có chút bất an, tiếp tục nói: "Bác sĩ người không cần gấp gáp, không có chuyện gì!"

Trần Thương:???

Ta gấp gáp?

Đều lúc này người còn ở đây an ủi ta, chẳng lẽ ta mới là người bị hại?

Tiểu huynh đệ, người thật đúng là thần!

Khi Trần Thương lần nữa nhìn thiếu niên, đột nhiên cảm giác được người không chết, tất thành đại khí, chỉ riêng phần bình tĩnh thông dong này, dù núi Thái Sơn sụp đổ trước mặt cũng không đổi sắc, đây là chuyệ không phải người bình thường có thể làm được...

Trần Thương nhìn tình huống một chút, sau khi lấy nước muối sinh lý cọ rửa một phen, phát hiện chính giống như cậu bé đã nói, thật không có nhiều nghiêm trọng, một chút mảnh vỡ thủy tinh của phích nước nóng đâm rách một chút mạch máu, vì lẽ đó chảy không ít máu.

Sau khi Trần Thương suy nghĩ một phen, trưng cầu ý kiến của tiểu tử:

"Ta phải cho y tá giúp một chút, người không ngại chứ?"

Cậu bé lắc đầu: "Không có chuyện gì, ta đã sắp trưởng thành, đừng để mẹ ta trông thấy là được, lại nói, y tá thì cái gì mà chưa thấy qua, ta cái này... Cũng không mất mặt."

Trần Thương im lặng, hiện tại hài tử đều sẽ chơi như thế sao?

Ta thực sự nghĩ mãi mà không rõ một câu cuối cùng của người: Ta cái này... Không mất mặt là cái quỷ gì?

Sau khi Thường Lệ Na đi đến cũng hơi sững sờ, nhưng cũng bình thường trở lại, dù sao cấp cứu cái gì chưa thấy qua?

Cho dù là sóng to gió lớn, cũng không quá kinh ngạc.

Trần Thương nói: "Người cầm băng gạc giữ vùng da phù lên này, ta dùng cái kẹp cẩn thận cắt một lỗ hồng là được rồi."

Thường Lệ Na nhẹ gạt đầu, bắt đầu thao tác.

Hai người phối hợp coi như ăn ý, cộng thêm lót cũng không phải rất cứng, không bao lâu cắt ra, thành công giải cứu!

Nam hài cũng nhẹ nhàng thở ra!

Sau đó công việc khá đơn giản.

Làm sạch vết thương bằng bó một chút cơ bản xong việc.

Chỉ là, Trần Thương nhìn thiếu niên không quan tâm hơn thua, hẳn cảm thấy mình vẫn là phải khuyên nhủ đứa bé này, có lẽ nên giúp hắn hiểu rõ tầm quan trọng của việc này!

"Sau này đừng có lại lấy thân thể chính mình ra đùa giỡn."

Thiếu niên nhẹ gật đầu: "Ta sắp tới sẽ khai giảng đi học đại học."

Trần Thương:...

Cái này cùng lên đại học có quan hệ gì sao?

Ta đều đã tốt nghiệp đại học được không?

Thiếu niên giống như nhìn ra Trần Thương không hiểu, giải thích nói: "Đến lúc đó cũng không cần."

Trần Thương hay là nói nghiêm túc đến: "Chú ý thân thể, người còn nhỏ, không nên coi cái đó là đồ chơi, người không chơi nổi."

Thiếu niên nhẹ gật đầu: "Ừm, tốt, cảm ơn bác sĩ, ta đi, người đừng nói cho mẹ của ta, ta nói cho nàng phích nước nóng phá, đâm hư phía dưới của ta."

Nhìn thấy mấy người đi ra, mẹ cậu bé tranh thủ thời gian chạy tới hỏi thăm.

"Không có chuyện gì chứ? Tiểu Thiên!"

"Bác sĩ, con trai của ta không có chuyện gì chứ."

Trần Thương cười cười: "Không có việc gì, bị thương ngoài da, hai ngày này đừng tắm rửa, sau đó uống chút thuốc kháng sinh, ba ngày sau tới thay đổi thuốc sẽ tốt."

Người phụ nữ rốt cục nhẹ nhàng thở ra, bưng ly nước lên uống một hớp.

Hormone tuổi dậy thì thực sự là đáng sợ!

Không quản lý tốt hormone, thật sự để hắn có chút trở tay không kịp.

...

...

Hai người rời đi để Trần Thương đứng bên cạnh tá cảm khái không thôi.

Hai y tá cũng đang hưng phấn nói chuyện phiếm.

Y tá lớn tuổi hơn bỗng nhiên nói: "May mà con của ta còn nhỏ, nhưng... Ta nghĩ vẫn nên tranh thủ thời gian phổ cập cho hắn chút ít kiến thức giới tính."

Thường Lệ Na còn chưa kết hôn, nhưng có đối tượng, tám tắc lấy làm kỷ lệ: "Bọn nhỏ bây giờ thật không khiến người ta bớt lo!"

Cho dù là y tá hay là thực tập sinh, mặc dù về mặt ngưỡng ngùng, nhưng... Giống như rất chờ mong xảy ra chuyện gì, rất muốn đi phòng đổi thuốc xem, thế nhưng... Không có để đi vào, chỉ có thể thông qua Thường Lệ Na kê lại đề nâng cao kiến thức cho bản thân.

Nhưng năng lực tám chuyện của phụ nữ cho tới bây giờ đều rất "xuất sắc".

Hình ảnh xuất hiện sai lệch to lớn...

Thường Lệ Na thở dài: "Ai, độc thân đúng là tội ác a!"

Trần Thương mặc kệ mấy người kia nói đùa, đang muốn chuẩn bị rời đi.

Thường Lệ Na bỗng nhiên quay người nhìn Trần Thương: "Bác sĩ Trần, người có đối tượng chưa?"

Trần Thương biến sắc: "..."

Thường Lệ Na cùng một người khác y tá lập tức cười quý dị, Trần Thương lập tức trong cảm giác cả người run lên..

Hừ nữ thật đáng sợ!

Các người là ma quỷ há!?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Cung Bảo Gà Viên

【Đình! Chúc mừng ngài đã hoàn thành nhiệm vụ, cứu tiểu huynh đệ bị thương, thu hoạch được kỹ năng: Cắt bao quy đầu (sơ cấp)】

Trần Thương hài lòng nhìn kỹ năng phẫu thuật cơ sở.

Trong lòng vẫn còn có chút hài lòng, là chuyện không có bạn gái.

Ta không có bạn gái sao?

Risa Tachibana, Nanako... Nhiều lắm đi, ta mỗi ngày đều đổi, nhưng chúng ta chỉ là yêu qua mạng mà thôi, không thấy mặt mà thôi.

Lại nói..

Lão phu không trộm cắp, không tranh đoạt của ai, bằng thực lực độc thân hơn hai mươi năm, một phần chính là dựa vào giác ngộ đối với nghèo.

Nhưng, hiện tại lão phu có tiền, sẽ có cơ hội tìm đối tượng.

Trần Thương kiểm tra số dư còn lại, phát hiện đã có hơn 22,000.

Hơn nữa tiền mặt mình còn có chừng hai ngàn, hần tính sơ qua, chính mình mới qua bảy tám ngày đã kiếm khoảng chừng ba ngàn khối!

Một con số thật đáng sợ!

Hệ thống cho Trần Thương nguồn kinh tế rất là đa dạng.

Tỉ như rút thưởng Alipay, nhận lì xì Wechat, ngay cả 3 ngàn khối tiền cổ phiếu Trần Thương mua năm ngoái cũng cho hắn một chút lợi ích, xem ra hệ thống của mình còn thật mệt mỏi.

Dù sao nghĩ trăm phương ngàn kế để hợp lý hoá thu nhập cho mình, xem ra sau này chính mình rảnh rồi không có chuyện gì cũng nên mua chút vé số.

Trần Thương kiên nhẫn lấy máy tính ra cẩn thận tính toán, công thêm tiền lương một tháng hơn hai ngàn, chính mình một tháng có thể thu nhập một vạn năm.

Nếu không: Tìm đối tượng?

Ba~!

Trần Thương tranh thủ thời gian một bặt tay thức Tỉnh bản thân.

Mẹ hắn bành trướng, còn dám tìm đối tượng, mày làm cái gì đấy? Sao có thể làm ra chuyện tày đình như vậy được!

Trần Thương tranh thủ thời gian lác đầu, không! Không! Không!

Phát dục hèn mọn, không nên thử a.

Một tháng nếu có một vạn năm, ta có phải nên cân nhắc thuê cái phòng ở mới hay không?.

Chờ công việc ổn định, trước hết phải tích lũy ít tiền, đặt cọc phòng ở, tối thiểu phải có chỗ đặt chân ở thành phố này.

Cũng coi là có cái chỗ đặt chân.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, sau nửa đêm lục tục ngo ngoe có mấy người tới băng bó, hai vợ chồng cãi nhau làm cho cả hai máu me đầy mặt, đều không nỡ đánh đối phương, nên tự đánh chính mình, kết quả cuối cùng người chồng cầm bình rượu lên bỏ đi ra ngoài thì trận này nháo kịch mới kết thúc.

Ngày thứ hai, sau khi giao ban xong, Trần Thương về nhà bù đắp lại cảm giác.

Ngủ dậy đã mười hai giờ trưa, sau khi rửa mặt, Trần Thương xuống ăn cơm.

Thôn Mã Đại có rất nhiều tiểu thương, một con đường đầu đầu cũng có quán cơm nhỏ, bán hàng rong ở đây không có ai quản, dù sao thôn Thành Trung với tư cách nội thành số ít mấy thôn trung tâm, nơi này là nơi tập trung chủ yếu người dân ở tầng dưới chót.

Thế nhưng hôm nay Thôn Mã Đại lại có khác biệt đôi chút với ngày trước, rất nhiều chủ quán đều dán ra trước cửa tin đóng cửa bán phá giá.

Có thể là vì tin tức sắp phá dỡ.

Trần Thương tìm việc nhà tới quán cơm nhỏ, chọn một đĩa cơm chiên gà xé.

Vì sao lại chọn cơm gà xé?

Bởi vì món ăn đó ở quán này là có lợi nhất!

Gà xé phay thường xuyên làm thành gà khối..

Trông thấy Trần Thương tiến đến, lão Hà đầu cười cười: "Nha, cơm gà xé?"

Trần Thương gật đầu cười một tiếng: "Ừm."

Lão Hà là ông chủ tiệm này, vừa là chủ thuê nhà, vừa là đầu bếp, nói trắng ra là tiệm này mở trên cơ bản để thỏa mãn niềm vui thú nấu cơm của hắn, để tay nghe nấu nướng của mình không bị đi xuống, bình thường nâng đầu và vợ con đều ăn cơm trong tiệm, toàn bộ quán cơm chỉ nhỏ như phòng ăn trong nhà.

Một tòa nhà ca năm tầng sau lưng cùng với cửa hàng mặt tiền này đều là của gia đình lão Hà.

Bình thường tiệm com thật đúng là thông thả, bởi vì đồ ăn nhà lão Hà rất đắt, nhưng được cái tương đối vệ sinh, điều kiện tốt.

Mở tiệm com ở thôn Thành Trung, đều là lời ít thì tiêu thụ mạnh, hóa đều là những người đam mê lợi ích thực tế, mà lão Hà đây cũng không cần có bao nhiêu lợi ích thực tế, hương vị cũng liền như thế, chịu đựng.

Nhưng chính là có một cái ưu điểm, ăn com ở đây hương vị giống như ở nhà mẹ làm, cái này khẳng định không cạnh tranh được với những quán com nhỏ khác.

Nhưng lão Hà vui vẻ, thanh nhàn, mỗi ngày ở trong tiệm đọc tiểu thuyết làm một chút com, cô vợ trẻ thì dạy cháu nhỏ học bài, người một nhà thật vui vẻ, cũng thật hạnh phúc.

Không bao lâu, lão Hà mang đĩa com gà xé lên lên tới, nhìn thật nhiều thịt gà trong đĩa.

Trần Thương cười cười: "Lão Hà thúc, may tiệm của ngươi không nhiều khách, nếu không ngươi mở tiệm com tuyệt đối là lỗ nặng rồi!"

Lão Hà cười tủm tỉm rửa tay xong lại tiếp tục đọc tiểu thuyết, cũng không để ý tới hân: "Ngươi cứ ăn cho tốt đi! Thông báo phá dỡ cũng đã đưa xuống, quán com này của ta không biết còn mở được mấy ngày nữa."

Trần Thương hỏi: "Đã tìm được chỗ ở mới ổn định chưa?"

Lão Hà lắc đầu: "Tự mình giải quyết, nhưng ta tại vùng mới giải phóng mua hai phòng mới, chỗ bên này phá dỡ thì dời đi qua, ngươi cũng tranh thủ thời gian thuê phòng mới đi."

Trần Thương gật đầu, trong lòng nghĩ xé chiều đi tìm xem phòng ở.

Tốt nhất có thể gần bệnh viện, thuê một phòng đơn là thích hợp nhất.

...

...

Buổi chiều, Trần Thương hẹn một người môi giới, đi ra xem phòng ở.

Phòng ở Tỉnh Nhị Viện đều không rẻ, mà nếu ở quá xa Trần Thương mỗi ngày đi làm còn phải đi xe buýt, cũng không tiện.

Đi cả buổi trưa, đi bốn năm cư xá, nhìn hơn hai mươi phòng nhỏ.

Trần Thương nhìn trúng một phòng đơn ở tầng hai.

Căn nhà này được môi giới chia thành bốn gian phòng, lầu hai hai phòng, lầu một hai phòng.

Lầu hai có một phòng đơn có ban công, mặt hướng nam, ánh nắng còn có thể chiếu vào, giá một tháng 1400, trả trước một năm thì giá 1300, Trần Thương suy nghĩ một phen quyết định thuê ở đây.

Dù sao giá cả nơi này đều không khác mấy, tới tới lui lui đều cũng là giá đó, nhà này làm hân tương đối hài lòng.

Chung quanh Tỉnh Nhị Viện tương đối phồn hoa, thuộc về một trong những vùng đất trung tâm thành thị, chung quanh còn có một cái bệnh viện phụ sản tư nhân, đại học y Đông Dương đầu tiên phụ thuộc bệnh viện và trung tâm phụ sản Tỉnh, còn trường học thì có một trường tiểu học trọng điểm, phòng ở chung quanh đều hơi đắt.

1300 một tháng, cũng có thể, Trần Thương suy nghĩ nửa ngày sau đó quyết định thuê phòng này.

Nơi này cách bệnh viện khoảng mười phút đi bộ, thuận tiện, nhanh chóng, gian phòng cũng còn có thể, làm cho Trần Thương hài lòng nhất chính là, lầu một có một cái phòng bếp dùng chung, Trần Thương cảm thấy đây có thể tiết kiệm đi một chút chi tiêu.

Tiểu tử môi giới cũng an tâm, đi theo Trần Thương đến hết buổi trưa, cuối cùng chốt giá là 1300 một tháng, nhưng muốn giao một tháng tiền thuê nhà với tư cách tiền hoa hồng, cộng thêm tiền đặt cọc một tháng tiền thuê nhà, dự tồn điện nước 500... Thượng vàng hạ cám tính được, lập tức phải giao gần 20000 khối tiền!

Trần Thương thở dài, còn may mà chính mình cất ít tiền, nếu không thật liền phải lang thang đầu đường.

Ngày thứ hai đi ký hợp đồng, sau đó bắt đầu chậm rãi ung dung bắt đầu di chuyển vật dụng.

Cũng may vật dụng của Trần Thương không nhiều, nhưng...

Lầu hai trở thành trở ngại cho Trần Thương.

Dù sao khuôn đồ lên lầu quả thực là một chuyện tốn sức, lúc trước sao lại không nghĩ tới vấn đề này chứ?

Trần Thương dứt khoát quyết định mỗi ngày chuyển một món... Tích lũy tháng ngày, đợi đến khi bắt đầu phá dỡ cũng sẽ chuyển xong.

Thím mập cũng phúc hậu, trực tiếp miễn tiền thuê nhà tháng này cho Trần Thương, tháng này xem như ở không, mà điện nước cũng được miễn phí.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Ruột thừa nho nhỏ, tổn tinh thần thật nhiều

Một ngày này, sau khi giao xong ban, y tá trưởng Điền Hương Lan bỗng nhiên nói: "Sắp đến cuối tháng, công trạng tháng này của phòng cấp cứu chúng ta đoán chừng lại phải đứng nhất tười dưới lên, khoảng thời gian này chúng ta sẽ tập trung đốc thúc tiền viện phí của những người bên, hiện tại rất nhiều người bệnh vẫn còn thiếu tiền viện phí, nhiệm vụ phòng ban

giao cho chúng ta khẳng định không làm được, nhưng cũng không thể bị lãnh đạo bệnh viện điểm danh phê bình lần nữa?

Còn có... Chư vị bác sĩ, các người dùng dụng cụ cũng tiết kiệm chút đi, đó cũng là tiền, còn có băng gạc có thể dùng một ngày một cái hay không, một ngày một cái, trong nhà có hầm mỏ hả? Còn có, những bình đựng thuốc, dùng có chưa sử dụng hết đã vứt, lại nói, sau khi sát trùng còn có thể sử dụng đấy!... Đó cũng là tiền a."

"Cuối cùng chính là vấn đề phí tổn trong phòng khám bệnh, sau này nhất định phải một bệnh nhân một số, không thể một số mà mười mấy bệnh nhân, hiện tại bệnh viện muốn chúng ta phải lập danh sách bệnh nhân để kiểm chứng, còn có túi khâu, thay băng đều nhớ kê phí, nơi này là bệnh viện không phải viện mồ côi, các vị... Ta cũng không nói cụ thể người nào, tất cả mọi người chú ý một chút..."

Ừm, y tá trưởng vẫn như trước đây, nói không quản lý việc nhà không biết cùi gạo dầu muối đất.

Với tư cách đại quân gia phòng cấp cứu, chủ quản tài vụ, Điền Hương Lan cũng có nhiệm vụ trọng đại.

Đừng nhìn khoa cấp cứu là khoa lớn nhất bệnh viện, thế nhưng... Nhưng cũng là khoa nghèo nhất bệnh viện.

Chế độ trực ban cấp cứu tương đối đặc biệt, thậm chí một bệnh viện mỗi khác nhau.

Công việc ban ngày tương đối rườm rà, viết bệnh lịch, kiểm tra phòng, xử lý bệnh nhân, làm sạch vết thương, thay băng, đã trở thành thói quen sinh hoạt của một bác sĩ ngoại khoa, thậm chí giống như ngủ dậy đánh răng rửa mặt, một ngày mà không chạm vào dao hay băng gạc thì luôn cảm thấy thiếu thiếu cái gì.

Sau khi Vương Khiêm kết hôn, hành trình nghỉ phép để đi Hawaii trở về thì da hơi đen một chút, hơn nữa còn giảm mất mấy cân.

Trần Thương cảm khái một tiếng, xem ra hưởng tuần trăng mật là một việc tốn thể lực.

Trần Bình Sinh nhìn Trần Thương nói: "Hôm nay ta có hai ca phẫu thuật ruột thừa, Bác sĩ An có một ca, ta đi chào hỏi hân một tiếng, cho người đi làm, người phải cố gắng thật tốt."

Hai mắt Trần Thương sáng lên, cười nói: "Đúng là lão đại của em! Đa tạ."

Có phẫu thuật làm, đối với một cái bác sĩ ngoại khoa mà nói là một công việc hạnh phúc.

Có bao nhiêu bác sĩ ngoại khoa sau khi đến bệnh viện mười ngày nửa tháng không được một ca phẫu thuật, đi lên cũng chỉ làm vài việc vặt, vì lẽ đó cơ hội rất quan trọng.

Trần Bình Sinh cho Trần Thương cơ hội, thậm chí là còn đi “mượn” ca phẫu thuật của An Ngạn Quân về cho hắn.

Trần Bình Sinh mắt tròn trắng: "Bớt nịnh hót, luyện tập thật tốt, tranh thủ khoảng thời gian này đem cái này làm cho xong phẫu thuật ruột thừa, đến lúc đó khi bọn hắn tới kiểm tra, người chính làm phẫu thuật ruột thừa, bảo đảm không có vấn đề!"

Trần Thương gật đầu, cười nói: "Phẫu thuật ruột thừa có thể làm ra tiêu đến?"

Trần Bình Sinh cười lạnh một tiếng: "Người cho rằng phẫu thuật ruột thừa đơn giản sao?"

Trần Thương hiểu kỳ hỏi: "Khó sao?"

Trần Bình Sinh nhin không được lắc đầu: "Phẫu thuật ruột thừa đơn thuần rất đơn giản, điểm này không sai, thế nhưng nếu người bệnh có các biến chứng khác, thậm chí tình huống trong khoang bụng rất không lý tưởng, người có thể làm được cái gì?"

"Tinh Nhị Viện chúng ta không chỉ gặp người bệnh phổ thông, khi ta còn đang được lục viện bồi dưỡng ở Thượng Hải đã tận mắt nhìn thấy mấy chục ca trên trăm ca phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa biến chứng khác nhau."

"Thường thì phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa thích hợp với hệ mạng ruột thừa tương đối dễ tách rời, ruột thừa bị viêm nhẹ ở phần dưới, thế nhưng nếu như xuất hiện phần dưới bị sưng lên dị thường, phần gốc bị hoại tử đục thủng, thậm chí là ruột thừa dính liền nghiêm trọng, không cách nào phân tích các bệnh lý biến hóa đặc thù, người phải làm sao?"

Liên tiếp mấy vấn đề làm đem Trần Thương muốn hôn mê.

Bởi vì mấy vấn đề này hắn căn bản chưa từng cân nhắc qua.

Trần Bình Sinh thờ dãi: "Lâm sàng gặp phải quá nhiều vấn đề, người không thể buông lỏng cảnh giác, bác sĩ ngoại khoa chúng ta khác mổ heo ở chỗ nào? Mục đích của mổ heo là giết heo liền được, một dao đâm không chết thì lại đến một dao, thế nhưng chúng ta không giống, chúng ta là vì cứu người."

"Vì sao để học y các người phải học năm năm khoa chính quy, ba năm nghiên cứu sinh còn chưa đủ, sau khi tốt nghiệp còn phải đi theo học việc, cũng bởi vì người căn bản không biết người bệnh hắn đến cùng tại sao sinh bệnh!"

Trần Thương sững sờ...

Phải làm sao sinh bệnh??"

Trần Bình Sinh thờ dãi: "Cái bệnh này, cũng giống như người, một người một bộ dáng khác nhau, căn bản sẽ không dựa theo đại cương mà các người được học trong sách giáo khoa, nói cái gì viêm ruột thừa phải làm sao, bất kỳ một tật bệnh nào, đều sẽ bởi vì từng người bệnh khác nhau mà phát sinh cái biến."

"Ví dụ bệnh cảm cúm, có người liền trực tiếp không sao, có người không uống thuốc cũng có thể tốt? Một người một thể chất khác nhau, như vậy một căn bệnh cũng như một thể chất."

"Ta nói với người nhiều như thế, không phải vì cái gì khác, chính là muốn để người bình tĩnh lại nghiên cứu học vấn, cố gắng nâng cao kỹ thuật, khỏi cần phải nói, năm nay người thật sự có thể làm xong phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, ta coi như cảm ơn trời đất!"

Trần Thương nhin không được hỏi: "Nhưng mà, phẫu thuật ruột thừa như thế nào mới được coi là làm xong? Ta xem người cùng chủ nhiệm Lý của chúng ta làm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa cũng không khác nhau lắm? Thậm chí Chủ nhiệm Lý còn không có làm nhanh bằng người."

Trần Bình Sinh nhin cười không được cười, nhìn Trần Thương: "Người cảm thấy bác sĩ bình thường khác danh y chỗ nào?"

Trần Thương: "Trình độ? Kỹ thuật? Chi tiết? Hoặc là..."

Trần Bình Sinh trực tiếp nói: "Người biết túi khí an toàn của ô tô có tác dụng gì không?"

Trần Thương búng Tinh đại ngộ!

Trần Bình Sinh: "Tác dụng túi khí sẽ không phải là để cho xe trông đẹp mắt hơn, thậm chí cũng không để cho xe chạy nhanh hơn, nhưng, chỉ khi người gặp phải tình huống nguy hiểm, tác dụng chân chính của túi khí an toàn mới có thể thể hiện ra."

"Cao thủ cùng người bình thường trong lúc bình thường trên cơ bản không có khác biệt lớn, có một ít chi tiết khác biệt, nhưng người cũng nhìn không ra ền, nhưng chân chính khi xuất hiện tình huống đặc biệt, chênh lệch giữa người và cao thủ, chỉ cần liếc qua là thấy ngay, Chủ nhiệm Lý chính là người như vậy!"

"Chính là nói cho người, sau này có bao nhiêu thời gian, nghĩ thêm về vấn đề này, suy nghĩ, suy nghĩ, đọc sách, bác sĩ ngoại khoa đầu tiên phải là một bác sĩ, sau đó mới là một bác sĩ ngoại khoa, biết chưa? Người bây giờ vừa mới bắt đầu tiếp xúc đến phẫu thuật, ngay cả phẫu thuật ruột thừa đều không hiểu rõ, hiện tại phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa bình thường rất hiếm thấy, đều là nội soi hạ, người phải tranh thủ thời gian bước nhanh, cùng lên đến."

Trần Thương gật đầu, cười cười: "Được rồi anh cả!"

Thời gian hai năm, trên cơ bản Trần Thương xử lý chỉ là một chút thao tác cơ bản trên giường bệnh, khâu lại, làm sạch vết thương, cấp cứu các loại, nhưng phẫu thuật, thật đúng là rất ít tiếp xúc.

Hiện tại Trần Bình Sinh nói vậy tương đương triệt để giúp Trần Thương mở ra một cửa lớn.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Ngày hoàng đạo, chọn ngày phẫu thuật

An Ngạn Quân là một người rất nghiêm túc và cẩn thận, đồng thời cũng là một người luôn theo đuổi sự hoàn mỹ.

Mỗi ngày đi làm đều mặc quần áo trong quần tây da cá sấu thắt lưng bài bản hằn hoi, giày da giống như vĩnh viễn luôn được lau chùi sạch sẽ.

Trong khi Trần Thương cùng Trần Bình Sinh nói chuyện trời đất, An Ngạn Quân đi tới.

Nhìn Trần Thương nói: "Ca phẫu thuật buổi sáng là phẫu thuật nội soi cắt bỏ ruột thừa, người... Hay là tới xem một chút, trợ giúp ta thực hiện đi."

Trần Thương hơi kinh ngạc một trận, nhẹ gật đầu: "Được rồi, vậy làm phiền Chủ nhiệm An."

An Ngạn Quân nhẹ nhàng cười gật đầu: "Đây là bệnh lịch, người xem đi để biết rõ tình huống người bệnh."

Sau khi nói xong, đưa xấp bệnh lịch tới.

Trần Thương gật đầu, nhận lấy.

Lật ra xem, Trần Thương không khỏi không cảm khái một tiếng. Chủ nhiệm An không hổ là nhân viên gương mẫu nhất bệnh viện? Chỉ riêng trình độ hiểu biết về bệnh lịch này cũng đã vượt qua vô số người.

Xét nghiệm đơn được dán chỉnh tề trên giấy, một góc dư thừa cũng muốn sửa đổi có thứ tự rõ ràng, nhìn vào sẽ làm cho người cảnh đẹp ý vui.

An Ngạn Quân có thói quen, chính là yêu cầu rất nghiêm ngặt đối với xét nghiệm đơn, nhất định phải dựa theo trình tự: Từ máu tới nước tiểu, và các xét nghiệm thông thường, đến lá gan, thận, mật... Cứ theo trình tự như vậy đi tới.

Hơn nữa còn không cho phép có chỗ nào không chỉnh tề, đây là một nam nhân thận trọng hơn nữa luôn theo đuổi sự hoàn mỹ, cũng là trung niên nam thần khoa trong.

An Ngạn Quân dáng vẻ thư sinh, trắng tinh, râu cằm nhàn nhạt, cùng đôi mắt rất tinh xảo, tóc luôn được chỉnh chu rất tinh xảo, mặc vào một thân đồ vét, rất là có khí chất.

Trần Thương nhịn không được thờ dài, nói với Trần Bình Sinh: "Anh cả, nhìn đi, cái gì gọi là thái độ? Cái gì gọi là nghiêm cẩn? Ai... Thật sự là không so không biết, thua chị kém em!"

Trần Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Đúng vậy, sau này chúng ta cũng phải chỉnh lý bệnh lịch như thế, cái kia... Tiểu Trần người chụp kiểu ảnh thật chi tiết, ngày mai nếu như ta nhìn thấy bệnh lịch của chúng ta không chỉnh tề thì người đừng mong được về, chỉnh lý thật tốt."

Trần Thương trừng to mắt: "Ta?"

Trần Bình Sinh: "Người muốn để cho một bác sĩ cấp trên như ta chỉnh lý bệnh lịch? Có muốn ta thay người viết xong bệnh lịch luôn không?"

Trần Thương nghiêm túc gật đầu: "Anh cả, ta cảm thấy có thể!"

Trần Bình Sinh cười nhạt một tiếng: "Tới tới tới, hôm nay có một ca phẫu thuật và túi nang, người đi làm, ta viết bệnh lịch!"

Trần Thương: "Đồng chí Trần Bình Sinh, người lại một lần nữa vũ nhục ta!"

Trần Bình Sinh ồ một tiếng: "Ồ? Thật sao? Xin lỗi rồi."

Nói xong, Trần Bình Sinh quảng xuống một câu: "Kiểm tra phòng!"

Trần Thương bất đắc dĩ thờ dài, ăn nhờ ở đầu, không thể không cúi đầu, ai bảo tự dưng nhiều chuyện làm gì?

Ôm lấy bảy tám kẹp bệnh lịch trong tay, ấp úng đi tới phòng bệnh.

Năng lực kết giao của Trần Bình Sinh rất tốt, nhiều năm như luôn rất hòa hợp với bệnh nhân, đây là một điểm Trần Thương rất bội phục.

So sánh với An Ngạn Quân, kẹp bệnh lịch Trần Bình Sinh vĩnh viễn không có thứ tự, gọn gàng như vậy, ngược lại, thậm chí có chút loạn thất bát tao, nhưng Trần Bình Sinh cơ bản không quá cần bệnh lịch, dùng cách nói của hắn: "Bệnh lịch? Đây chẳng qua là một cái căn cứ, là bằng chứng cho người bệnh xuất viện, tình huống của người bệnh thì nên lúc nào cũng ghi vào trong đầu bác sĩ."

Hoàn toàn chính xác, lão Trần làm được điểm này!

Hắn kiểm tra phòng chưa bao giờ cần bệnh lịch, bởi vì hắn có thể nhớ kỹ mỗi một chỗ dị thường trên cơ thể người bệnh, mà mục đích Trần Thương ôm bệnh lịch, vèn vèn làm để cho người bệnh xem...

Ừm, đúng rồi, còn có một công hiệu: Đó chính là rèn luyện thân thể!

Dù sao cái kẹp sắt kẹp bệnh lịch rất nặng, mười cái bệnh lịch chung vào một chỗ, hoàn toàn chính xác có hiệu quả rèn luyện.

Trần Thương thở dài, nghĩ đến lão Trần "Vũ nhục", hắn cảm giác chính mình chỉ là một công nhân bốc vác bệnh lịch... Vận công.. Công..

Trái tim đóng băng...

Tim ngừng đập...

Nhồi máu cơ tim...

Vừa vào phòng, mười hai giường người bệnh, người nữ mắc bệnh kêu la: "Bác sĩ, ta muốn đổi giường khác!"

Trần Bình Sinh lập tức sững sờ: "Đổi giường? Cái này không phải rất tốt sao? Tại sao phải đổi giường?"

Người nữ mắc bệnh thần bí kéo Trần Bình Sinh qua, nhỏ giọng nói: "Hôm qua, ta có xem ngày một chút, nói tháng này ta thuộc về trùng hổ sát nam, khắp phía Đông Nam đều là hung thần, có du hoạch, huyết chi, ngũ ly, bát chuyên! Hôn nữa, phúc thần cùng hi thần của ta ở phía Bắc!"

(DG:

Huyết chi: Châm cứu, xỏ lỗ tai, thiền súc vật, chôn cất.

Ngũ ly: Hạp bạn, kết hôn, lập di chúc, giao dịch.

Bát chuyên: Đi xe, xuất trận, hôn nhân.

Tóm lại là không phải vận tốt).

"Ta quan sát một vòng phòng bệnh này của ta, rốt cuộc tìm được nguyên nhân gần đây thân thể ta không thoải mái, vị trí bây giờ của ta ngay tại phía Đông Nam! Hướng này bất lợi cho khôi phục của ta!"

Trần Bình Sinh tròn tròn mắt!

Trần Thương liếm chó cũng tròn mắt hốc mồm.

Logic này nói ta không phản bác được.

Trần Bình Sinh cười cười: "Không không không, ta cho ngươi biết, phúc thần của người ở hướng Đông Nam, cát thần ở hướng Đông, không có vấn đề!"

Phụ nữ hạ giọng: "Bác sĩ Trần cũng hiểu chuyện này? Đến, Bác sĩ Trần phân tích cho ta đi!"

Trần Bình Sinh cười lắc đầu: "Bởi vì phòng thầy thuốc làm việc ở phía Đông của ngươi, hiệu thuốc ở phía Nam ngươi."

"Ngươi chớ suy nghĩ lung tung, hung thần ngươi là ở trong bụng! Hắn là vi khuẩn, vi khuẩn xâm nhập cơ thể ngươi, dẫn đến lây nhiễm, từ đó gây nên viêm ruột thừa."

Trần Bình Sinh nói, lập tức trong phòng bệnh nở nụ cười.

Phụ nữ cũng lúng túng có chút đỏ mặt!

"A nha, bác sĩ, ngươi đừng không tin, thật, ta nói rất nghiêm túc!"

"Còn có, ta đã hỏi qua một thầy xem tướng số trước khi phẫu thuật! Hắn nói ba ngày sau, sau ba ngày, không kiêng kị gì nữa mới thích hợp cầu y chữa bệnh, cầu nguyện tế tự, nấu dê mổ trâu làm đồ tế..., nghi thấy máu! Lần này ta phẫu thuật có tính là thấy máu hay không? Ta cảm thấy, ngày đó ta mới thích hợp phẫu thuật!"

Người phụ nữ nói ra một câu, lập tức trong phòng bệnh truyền đến bầu không khí vui vẻ...

Mà lúc này, một tiếng kêu rên đánh gãy bầu không khí.

"Ai u ai u ai nha... Bác sĩ bác sĩ... Mau tới mau tới! Chỉ khâu hôm qua trên bụng ta có cảm giác cườì mạnh nên bị hở ra!"

Giường số chín là một người mập, đã phẫu thuật xong, sau ngày mai có thể xuất viện.

Câu nói này sau khi truyền ra, người chung quanh lập tức dùng tay che miệng, muốn cười cũng không dám cười, từng cái khuôn mặt kìm nén đến đỏ lên!

Giống như là màu táo chín đỏ mọng!

Trần Bình Sinh kiểm tra một phen: "Không sao cả, yên tâm đi."

Người đàn ông ai u ai u kêu to: "Tại sao ta cảm giác vừa rồi vang lên một tiếng hơn nữa còn cực kỳ đau!?"

Giường số mười bên cạnh lúng túng cười: "Vừa rồi là ta đánh rắm..."

Trong lúc nhất thời, người chung quanh càng thêm khó chịu, muốn cười cũng không dám cười, sợ cười hở vết thương, không cười thì kim nén rất khó chịu!

Trần Bình Sinh nghiêm túc nhìn đám người: "Các người cười đi, vừa mới làm phẫu thuật xong, cần thận xuất hiện nội thương!"

Người chung quanh nghe xong, lập tức bị giật nảy mình cũng không dám nói chuyện.

Người bệnh giường số mười nói: "Bác sĩ, hôm nay ta... Một mực đánh rắm, hơn nữa cảm giác trong bụng vang lên tiếng ùng ục ùng ục."

Trần Bình Sinh cười cười: "Ồ? Tốt, xem ra khôi phục không tệ, vậy hôm nay người có thể bắt đầu ăn cơm."

Bệnh nhân sững sờ, mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ: "Có ý tứ gì??? Ta đánh rắm chính là có thể ăn cơm sao?"

-----&&&-----

DG: Cầu ủng hộ, gần đến tết rồi mà nợ nặng nhiều quá. Cho nên qua đây ta xin các đại gia đi ngang qua donate cho ta một ít.

Không cầu được bao nuôi, chỉ cần lâu lâu ủng hộ ta một ít là được, tài khoảng momo và số tài khoảng ta để ngoài mô tả của truyện.

Ta cảm ơn các đạo nhiều a.

Đương nhiên nếu được donat

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Kỹ Kinh Tứ Tọa

Người bệnh xung quanh nghe thấy giường số mười hỏi vấn đề này, cũng nhao nhao vênh tai nghe.

Dù sao bọn hán cũng rất muốn biết, đánh rắm cùng ăn cơm có liên quan gì đến nhau?

Trần Bình Sinh đang chuẩn bị nói, bỗng nhiên quay người nhìn Trần Thương đang nén cười, kim nén đến sắc mặt tím lại, trừng mắt nói: "Vì sao đánh rắm có thể ăn cơm?"

Trần Thương nghe xong, lập tức tranh thủ thời gian nghiêm mặt: "Bình thường sau phẫu thuật phải đợi đánh rắm, bác sĩ dùng cái này để phán đoán đường ruột đã thông suốt hay chưa."

"Bệnh nhân bình thường phẫu thuật phần bụng thì sau một tới trong hai ngày sẽ không đánh rắm, thứ nhất là bởi vì tác dụng của thuốc gây tê trong lúc phẫu thuật, nguyên nhân khác là do lúc thực hiện phẫu thuật, không khí lạnh tiến vào kích thích ổ bụng, phát sinh gây tê tạm thời đường ruột, cho nên không thể đánh rắm. Khi đường ruột nhúc nhích dần dần khôi phục, bệnh nhân có thể sẽ cảm thấy rất phần bụng nhỏ căng đau, thậm chí chính mình có thể nghe được trong bụng có âm thanh ùng ục ùng ục, tiếng ruột nhúc nhích, cho nên đánh rắm là điềm báo trước, mang ý nghĩa lúc này chức năng đường ruột đã khôi phục, có thể giảm sức ép lên dạ dày, đồng thời bắt đầu ăn."

Nghe thấy Trần Thương giải thích, mọi người chung quanh cũng dần dần gật đầu hiểu được.

Bình thường mà nói... Đi theo Trần Bình Sinh kiểm tra phòng, đây là tình huống bình thường.

Trần Thương hoài nghi năng lực khâu lại của Trần Bình Sinh có phải cố ý biểu hiện ra như vậy hay không!

Hán khâu lại người bệnh tốt, sau đó lại cười hở ra... Sau đó lại khâu lại... Lại hở ra...

Trước khi ra cửa, nữ tu đạo giường số tám vẫn không từ bỏ nhìn Trần Bình Sinh: "Bác sĩ... Khi nào ta có thể phẫu thuật? Ta cảm thấy ngày mai là không phải..."

Trần Bình Sinh cười cười: "Ta không cần người cảm thấy, chỉ cần ta cảm thấy..."

Nhìn người phụ nữ muốn nói tiếp, lão Trần nhàn nhạt nói câu: "Vấn đề này không cần thảo luận, nghe ta, đều nghe ta."

Nói xong, Trần Bình Sinh rời đi, lưu lại một phòng người nhịn không được bật cười, thỉnh thoảng cười trong rung rung, cười làm vết thương đau..

Ngay cả nữ tu giường số tám cũng bị chính mình chọc cười.

Tất cả mọi người chơi điện thoại, tự nhiên biết lão Trần chơi cái gì, lại thêm thực lực giao lưu bằng hữu rất tốt của lão Trần, vì lẽ đó chuyên gia rất thích Bác sĩ Trần này.

Không kiêu ngạo, rất hài hước, cũng rất dễ thân cận, nhưng rất có nguyên tắc, giống như lúc nào cũng vì người bệnh cân nhắc.

Kiểm tra phòng xong, đi theo lão Trần làm phẫu thuật.

Từ đầu tuần đến giờ, tính từ lúc Trần Thương phẫu thuật ruột thừa đã qua mấy ngày, mấy ngày nay, hán cũng không có làm phẫu thuật.

Nhưng, từ sau khi đạt được tâm đắc phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa của lão Trần, đẳng cấp phẫu thuật ruột thừa của Trần Thương đã đạt đến trung cấp.

Cái này mang ý nghĩa Trần Thương đã có thể độc lập đối mặt phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa bình thường.

Khác biệt giữa sơ cấp cùng trung cấp vẫn rất lớn.

Lần thứ nhất, Trần Thương mặc dù có thể làm xong, thế nhưng rất không lưu loát, cảm giác giống như học sinh làm bài thi ở trường học, vừa mới vượt qua kỳ thi, lấy được giấy phép lái xe, vẫn còn cần một kỳ thực tập, một đoạn thời gian sau đó cần lão tài xế làm bạn.

Mã trình độ trung cấp đã là một vị tài xế thuần thực, có thể đối mặt các loại đường xá.

Vì lẽ đó, hiện tại Trần Thương hoàn toàn không có ngầy ngô như lúc trước!

Ngay cả khi khải khi tiến vào phòng phẫu thuật cũng không giống, giống như phong độ hơn?

Lưu Kiến cười cười: "Hôm nay ai thực hiện?"

Trần Thương khụ khụ một tiếng: "Ta."

Lưu Kiến gật đầu: "Cố gắng làm thật tốt, một hồi ta gây tê, đúng, tiểu Trần, ta cảm thấy ngươi có thể dùng điện thoại quay lại quá trình cụ thể, sau này trở về xem thật kỹ một chút xem chỗ nào của mình không đủ, ta nhớ thời điểm ta đang được bồi dưỡng ở Bắc Kinh, chủ nhiệm của ta ở đó chính là dạy học sinh như thế."

Lưu Kiến vừa nói ra, lập tức để hai mắt lão Trần cũng tỏa sáng.

Đây là một phương pháp thật tốt!

Tần Nhạc Nhạc cũng phối hợp gật đầu: "Ta đi gọi cho người vài thực tập sinh."

Phẫu thuật lập tức bắt đầu, các bộ môn đã chuẩn bị sẵn sàng, bắt đầu phẫu thuật.

Vẫn là mờ ra phác họa tiêu ký.

Một đoạn bắt đầu nhìn như rất đơn giản, thế nhưng sau khi Trần Thương bắt đầu, lão Trần bỗng nhiên nhú mày!

Bởi vì một đao kia giống như rất tương tự mình!

Bình thường rất ít người như dùng đao như vậy, bởi vì cái này giống như là phương pháp đặt biệt của lão Trần.

Như vậy lỡ như cắt trượt có thể tránh làm bị thương thần kinh, là một kỹ xảo nhỏ trước đây ít năm lão Trần vừa mới suy nghĩ ra được.

Chẳng lẽ Trần Thương?

Đã hiểu điểm này?

Không đến mức này chứ?

Phẫu thuật ngoại khoa nhìn như đơn giản, thế nhưng mỗi một chi tiết nhỏ đều cần mỹ thuật, tựa như lão Trần nói, kỹ thuật không đúng chỗ, nhìn đều nhìn không hiểu.

Cứ như vậy một cái chấp bút bóp đao hạ trượt, chính là một kinh nghiệm có một không hai của lão Trần.

Không phải lão Trần tàng tư không truyền cho Trần Thương.

Mà là bởi vì Trần Thương căn bản còn chưa tới trình độ kia, hiện tại truyền cho Trần Thương không có bất cứ tác dụng gì, ngược lại là đốt cháy giai đoạn.

Hẳn là Trần Thương nhìn mình phẫu thuật đã thấy nhiều, theo thói quen làm theo sao?

Lão Trần xem đao pháp vừa rồi của Trần Thương là do Trần Thương thường xuyên đi theo xem mình phẫu thuật, nên theo thói quen làm theo.

Dù sao Trần Thương mới tự làm hai ca phẫu thuật, hai ca phẫu thuật ruột thừa chỉ là người mới mà thôi!

Chính mình phẫu thuật ruột thừa không có một ngàn cũng có tám trăm, cái này có thể giống sao?

Thế nhưng, khi Trần Thương tiếp tục bắt đầu bước kế tiếp, lão Trần rốt cục không thể không nhú mày lại!

Bởi vì Trần Thương thao tác quá thuần thực!

Chỗ nào giống một tiểu bác sĩ vừa mới mổ ca phẫu thuật ruột thừa thứ hai?

Thuần thực khai đao, thuần thực điện ngưng, điện ngưng nắm chắc rất đúng chỗ, kế tiếp là rửa dịch, bắt đầu mở bụng dò xét...

Xe nhẹ đường quen căn bản không tốn quá nhiều thời gian đã tìm được ruột thừa.

Tốt!

Đã tới điểm máu chốt.

Tách rời hệ màng!

Đây là bộ phận hạch tâm nhất của phẫu thuật ruột thừa, cũng là khảo nghiệm trình độ cần phải có của bác sĩ ngoại khoa.

Tay của bác sĩ ngoại khoa kỹ thuật phải kết hợp với nghệ thuật.

Trông thấy Trần Thương không nhanh không chậm không chút hoang mang tách rời, buộc ga-rô, cố định..

Nếp nhăn trên trán Trần Bình Sinh càng ngày càng sâu!

Lúc này, Trần Thương không có tâm tình chú ý lão Trần, dù sao cái thăng hạ thủ này cũng không giúp được gì cho mình, cũng phải dựa vào chính mình.

Tần Nhạc Nhạc với tư cách là y tá dụng cụ, không ngừng mà đưa từng cái dụng cụ đến trong tay Trần Thương.

Rất thuần thực!

Nói thật, Tần Nhạc Nhạc thấy qua quá trình phẫu thuật ruột thừa nhiều hơn Trần Thương rất nhiều.

Lúc nào, bác sĩ muốn cái gì, Tần Nhạc Nhạc trên cơ bản rõ ràng như lòng bàn tay, căn bản không cần nhắc nhở.

Vốn cho là chính mình cần nhắc nhở Trần Thương một chút, thế nhưng...

Tần Nhạc Nhạc cũng không nghĩ tới, không ngờ Trần Thương thực hiện phẫu thuật trôi chảy như thế!

Thời gian...

Vậy mà thời gian chênh lệch với lão Trần cũng không nhiều!

So với lần trước, thời gian trọn vẹn rút ngắn một nửa!

Cái này rất đáng sợ sao?

Trần Thương, hai ngày này người làm gì?

Mổ heo???

Trần Thương thuần thực mở bụng, dò xét, dựa theo màu sắc tìm kiếm ruột thừa, bắt đầu phẫu thuật.

Quái ruột thừa này chỉ có cấp tám, không có chút tính khiêu chiến nào, xe nhẹ đường quen, làm xong phẫu thuật.

【Đỉnh! Đánh giết ruột thừa quái một cái, nhận được: Kinh nghiệm + 100, nhân dân tệ + 100, kinh nghiệm phẫu thuật ruột thừa + 100.】

Không sai, thao tác thông thường!

Lúc này, trông thấy Trần Bình Sinh nhíu mày nhăn trán, trong lòng Trần Thương lập tức một lộp bộp...

Biểu tình này của Lão Trần mang ý nghĩa xảy ra chuyện rồi.

Chẳng lẽ...

Mình làm rơi cái gì trong bụng người bệnh hay sao?

PS:...

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mò Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Kém một chút mà thôi

Nghĩ tới đây, trong lòng Trần Thương hơi hồi hộp một chút!

Thận trọng giương mắt hỏi: "Anh cả? Ta có vấn đề chỗ nào hả?"

Lão Trần nhíu mày nhăn trán nhìn chằm chằm Trần Thương, giống như không biết đang suy nghĩ vấn đề cao thâm gì đó.

Cái này khiến Trần Thương càng thêm lo lắng bất an!

Ta quên băng gạc? Hay là phẫu thuật thừa linh kiện?

Đều không có a!

Thế nhưng, bị Trần Bình Sinh dùng ánh mắt phức tạp như thể nhìn mình, Trần Thương vẫn là lần đầu tiên.

Đám người đưa người bệnh ra phòng phẫu thuật, bỗng nhiên Tần Nhạc Nhạc tám tám lấy làm kỳ lạ: "Lợi hại, tiểu Trần, tài nghệ này của người rất nhanh có thể thay thế lão Trần!"

Trần Thương búng Tinh đại ngộ!

Thì ra là thế!

Lão Trần cảm giác được uy hiếp từ mình.

Hắn là như vậy.

Hùng sư cảm giác địa vị của mình trong lòng sư tử cái không đủ kiên cố, cảm nhận được uy hiếp đến từ tân sinh này!

Nhất định là ta trưởng thành quá nhanh.

Lão Trần cảm giác danh tiếng tiểu vương tử ruột thừa của mình tại khoa cấp cứu sắp bị tan vỡ, khẳng định là như vậy.

Nghe tới đây, Trần Thương thông cảm vỗ vai lão Trần, ý vị thâm trường nói: "Lão Trần, Trường Giang sóng sau dề sóng trước, một đời càng mạnh hơn một đời, đây là chuyện bình thường, chớ để ý!"

"Kỳ thật, người phẫu thuật ruột thừa rất tốt, phong hào tiểu vương tử ruột thừa của phòng cấp cứu chúng ta vẫn là của người, ta không muốn, người đừng đau lòng, nhanh đi rửa tay, một hồi còn phải tiếp theo ca phẫu thuật tiếp theo."

Nói xong, Trần Thương tiếc hận thở dài, giống như chút tiếc hận đối với tâm trạng của Lão.

Trần Bình Sinh cũng sững sốt một chút!

Ngay cả Tần Nhạc Nhạc cũng bị chọc cười.

Sau khi Lưu Kiến đi ra còng tròn tròn mắt.

Qua ba giây, toàn bộ phòng phẫu thuật trong lập tức cười thê thảm không nổi nhìn.

Nếu như không phải phòng phẫu thuật cách âm tốt, phụ nữ mang thai khó sinh phòng bên cạnh đoán chừng cũng sẽ không đau khổ vùng vẫy như thế, đứa bé trong bụng kia nói không chừng tron tru trượt ra...

Trần Bình Sinh như suy nghĩ điều gì nhìn thoáng qua Trần Thương, nửa ngày nói ra một câu: "Da của người bệnh vừa rồi nếu dày như da mặt của người, ta cam đoan dao phẫu thuật sẽ không đủ dùng."

Tần Nhạc Nhạc cười: "Ai nha, Bác sĩ Trần, tiểu Trần người ta cũng không sai, bình thường người cũng phải kích lệ hần nhiều một chút."

Trần Bình Sinh cười ha hả nói: "Hồn tiểu tử này, người còn cổ vũ? Không chừng cái đuôi cao lên trời, ta phải nín lại!"

Trần Bình Sinh cười xong, nhẹ gạt đầu: "Thật sự không tệ, đã bắt đầu nắm chắc rất nhiều chi tiết, cái này rất khó được, nhưng có nhiều chỗ người xử lý đều nghĩ đến, cũng giống như người bệnh vừa rồi, trong quá trình xử lý ruột thừa, kỹ xảo, buộc ga-rô mạch máu hay là..."

"Nhưng, cũng còn có thể, dù sao người mới làm ba ca phẫu thuật."

Lại nói tiếp, Trần Bình Sinh cũng cảm giác mình đang nói mơ!

Làm ba ca phẫu thuật có thể có trình độ như thế?

Mình lúc trước làm ba mươi ca cũng không có trình độ như Trần Thương hiện tại.

Trần Thương trở lại chuyện chính, khiêm tốn tiếp nhận nhắc nhở của lão Trần, dù sao lão Trần nhắc nhở rất đúng trọng tâm, cũng rất thực dụng. Trước kia, cho dù nghĩ mãi mà không rõ, nhưng bây giờ lại càng thêm hiểu được.

"Còn có, lúc người cắt ruột thừa, cách cầm dao và cường độ của dao nhỏ, còn cần phải tại đề cao, người trở về xem thật kỹ video của người một chút, mình tìm ra vấn đề."

Trần Thương gạt đầu, đi ra ngoài rửa tay, trong đầu cũng không ngừng hồi tưởng đến chi điểm vừa rồi của lão Trần.

Hoàn toàn chính xác, nếu như trong lúc cắt ruột thừa, có thể chú ý tới góc độ...

Có lẽ thật có thể cải biến một chút chi tiết.

Trần Thương nhận không được hỏi: "Anh cả, hiện tại trình độ của ta trong độ tuổi này thì xem là thế nào?"

Trần Bình Sinh do dự một chút, nói: "Hẳn là so với tay già đời còn kém một chút, so với người mới mạnh một chút, nhưng lúc này người mới bắt đầu, thiên phú vẫn rất tốt, ba ca phẫu thuật có thể làm được như vậy, ta thật thấy không nhiều."

"Nhưng, hoàn cảnh không giống, trưởng thành không giống, bây giờ những bệnh viện lớn bên ngoài, không nói chỗ cũ, ngay cả Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh, bình thường bác sĩ thực tập đều làm mấy trăm ca phẫu thuật ruột thừa, những bệnh viện lớn thủ đô, đừng nói người lớn tuổi như ta tự mình chủ trị, có năm tất cả bác sĩ thực tập đều không hiếm người biết phẫu thuật thừa, tất cả đều là người mới làm."

"Dù sao phẫu thuật cũng là công việc cần sự thuần thục, mặc dù thiên phú rất quan trọng, nhưng người ta làm mỗi ngày, cộng thêm kiến thức rộng rãi, tự nhiên trình độ cao hơn rất nhiều, nếu người không cắt cái xấp xỉ một nghìn cái ruột thừa, người đều ngưng ngưng nói người là bác sĩ ngoại khoa."

Trần Thương đỡ đầu...

Được rồi.

Các người hung ác.

Chính bệnh viện lớn và nhỏ khác nhau, bệnh viện nhỏ không có người đến, phẫu thuật đều khai triển không nổi, một ca phẫu thuật ruột thừa viện trưởng hận không thể tự mình cầm dao.

Mà bệnh viện lớn, phẫu thuật ruột thừa bác sĩ thực tập đều chẳng phải làm.

Ca phẫu thuật thứ hai tiếp tục do Trần Thương mổ chính, Trần Bình Sinh đã không đi hỗ trợ, mà đứng ở đây nhìn Trần Thương, muốn tìm kiếm một chút chỗ không được.

Nói thật, lão Trần rất may mắn mới có thể tìm được một nhân tài như vậy.

Trước lúc này, mình một mực không để Trần Thương mổ chính là bởi vì không yên lòng, hiện tại xem ra là tự mình đa tâm.

Thiên phú phẫu thuật của Trần Thương quá lớn.

Ấn, so với mình cũng mạnh hơn một điểm!

Thiên phú mổ ruột thừa của mình là 3.0 thì hẳn nhiều nhất là 30!

Hắn là một điểm chênh lệch.

Ca phẫu thuật thứ tư này, Trần Bình Sinh phát hiện Trần Thương đều tiến bộ sau mỗi ca.

Đáng quý a.

Đặc biệt là tâm trí cùng thủ pháp, đều cực kỳ thành thực, đây đối với một bác sĩ ngoại khoa mà nói, quá quan trọng.

Nhưng bây giờ cũng không muộn, chờ hắn chính thức nhậm chức, tìm một cơ hội đưa hắn ra ngoài bồi dưỡng.

Bằng không dạo chơi ở bệnh viện nhỏ quá lâu, tư duy dễ dàng bị khóa chết.

Dù sao Trần Thương không giống với Tần Duyệt, Vương Khiêm, bọn hắn dù sao cũng thấy qua việc đòi ở các bệnh viện lớn, tầm mắt cao rất, mà Trần Thương đoán chừng nhìn thấy lợi hại nhất chính là mình, trình độ đúng là có thể chậm rãi tăng lên, nhưng tầm mắt hay phải cao một chút.

Nhìn nhiều người có quyền làm phẫu thuật sẽ có rất nhiều gọi ý.

Trong lúc Trần Bình Sinh trầm tư, Trần Thương cũng đang tiến hành phẫu thuật đầu vào đấy.

Tình yêu của cha mẹ, là lên kế hoạch lâu dài.

Trần Thương không phải con của Trần Bình Sinh, nhưng hắn rất thích tiểu bác sĩ thành thật lại có chút mặt dày này, theo mình hơn hai năm, vừa khổ vừa mệt mỏi nhưng chưa nói qua một câu phản nản.

Trần Bình Sinh từ nông thôn đi ra, biết một người đi làm có bao nhiêu khó khăn.

Muốn trưởng thành, nhất định phải có hi sinh.

Sinh hoạt sẽ không để người thuận buồm xuôi gió.

Sau khi phẫu thuật kết thúc, Trần Bình Sinh nói với Trần Thương: "Một hồi người đi theo Chủ nhiệm An xem phẫu thuật nội soi, ta đi trước."

Cầm lấy điện thoại từ phòng phẫu thuật, nhìn vào có một cuộc gọi nhờ, theo thói quen mở Wechat ra, ảnh đại diện hiện ra là "Lão bà" của hắn.

Nội dung: "Tối này ta không trở về, có cái hội nghị, người tan việc dẫn con đi tham gia trường luyện thi viết văn."

Trần Bình Sinh cười cười, tắt tin nhắn, nhưng chưa trở về ngay.

Cái nhà này!

Đều sắp không giống một ngôi nhà rồi.

- -----&&-----

DG: Việt Nam vô địch

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Dao điện Statikk

【 Người mới phòng phẫu thuật: Phẫu thuật ruột thừa + 1, trước mắt tổng cộng 5 ca, mời không ngừng cố gắng, thu hoạch được mười liên sát phòng phẫu thuật. 】

Trần Thương nói thầm một tiếng, mười liên sát sẽ có ban thưởng gì?

Nhưng cũng nhanh, gần đây mấy bệnh nhân đều là viêm ruột thừa cần phẫu thuật, mình cố gắng một chút, đoán chừng tuần này có thể hoàn thành nhiệm vụ mười liên sát.

Đợi ở phòng phẫu thuật không bao lâu, An Ngạn Quân dẫn theo Vương Khiêm đến.

"Tiểu Trần người sử dụng qua nội soi chưa?" An Ngạn Quân hỏi.

Trần Thương nhẹ gật đầu: "Rồi, ta đã dùng một vài lần."

An Ngạn Quân: "Được rồi, vậy lát nữa người đến đỡ nội soi, Vương Khiêm tới làm phẫu thuật."

Chờ An Ngạn Quân đi xa.

Vương Khiêm mặt không đổi sắc đi đến Sau lưng Trần Thương, mặt không đổi sắc vỗ vỗ cái mông Trần Thương, cười quái dị một tiếng: "Thương, nhớ ta không?"

Trần Thương nhin không được nháy ra xa!

"Anh Khiêm, người là người có vợ, sau này người còn bóp mông ta, ta sẽ kiện người tội sảm sỡ."

Trần Thương thờ dài, nhìn Vương Khiêm cao lớn uy mãnh, giận mà không dám nói gì

Cái thằng này, vừa cao vừa to, người cao 180cm, nặng tới 180 cân, nhưng không mập mạp, mà rất là khỏe mạnh.

Nhưng sau tuần trắng mặt rõ ràng gầy một chút, xem ra vất vả không ít.

Trần Thương làm người phúc hậu, rất dễ nói chuyện, ân, dễ nói chuyện ở phòng cấp cứu ý tứ chính là dễ thay ca, trên cơ bản cầu được ước thấy, ngẫu nhiên thay bọn hắn trực ban hoặc là tăng ca, vì lẽ đó rất dễ ở chung. Vương Khiêm là nam ngoại khoa điển hình, cao lớn uy mãnh hướng ngoại, làm người chỗ nào đều tốt, nhưng có một điểm trừ chính là bàn tay rất không thành thật, nhìn thấy Trần Thương luôn luôn động tay động chân.

Giống như, trong sinh hoạt luôn có mấy lão lưu manh, liên tiếp ra tay với nam.

Trở ngại cân nặng đối phương 180, Trần Thương quyết định không chấp nhứt với hắn.

Vương Khiêm thờ dài, âm dương quái khí nói: "Thương, người thay đổi rồi."

Trần Thương mỉm cười: "Ha ha, cút!"

Vương Khiêm xấu hổ cười một tiếng: "Lúc đầu ta mang cho quà người, hiện tại không có, ân, hết thành công rồi!"

Trần Thương cười lạnh một tiếng: "Lần trước người đi Mỹ, đeo Dove là mua ở siêu thị dưới lầu, ta nhìn thấy hóa đơn trong hộp, chính là ta giấu người ném đi. Lần này đi Hawaii, bánh kẹo này ta đoán hẳn là cũng không sai biệt lắm."

Vương Khiêm...

Trần Thương hiếu kỳ điểm kích Vương Khiêm một cái.

【 Vương Khiêm: Một người bề ngoài cuồng dã, độ thiện cảm 25. 】

Ân, xem ra cái mông không phí công bóp, độ thiện cảm này còn tạm được.

Bỗng nhiên Trần Thương nghĩ đến Từ Nhu, cái kia cuồng dã khiến cho các nàng cảm thấy e ngại phụ nữ, có lẽ thế lực hai người này ngang nhau.

...

...

Giống như bác sĩ là một ngành nghề thần kỳ, dùng quán người bình thường lười nhác bao nhiêu, buồn cười thế nào, nhưng khi người đứng trước mặt bệnh nhân, đều giống như mang theo một cái buff "Trang nghiêm nghiêm túc"!

Vương Khiêm đứng trước mặt người bệnh, chuẩn bị bắt đầu phẫu thuật.

Phẫu thuật ruột thừa nội soi cùng phẫu thuật ruột thừa bình thường khác nhau tương đối lớn.

Nếu như nói phẫu thuật ruột thừa bình thường là đào một con sông, như vậy... Phẫu thuật ruột thừa nội soi càng giống là đào cái giếng.

Đương nhiên, căn cứ vào thói quen của người phẫu thuật, có người thích đào một cái giếng, có người thích hai cái, mà phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa càng nhiều người thích đào ba cái.

Vì lẽ đó, chỗ tốt cũng rất nhiều!

Bởi vì chỉ có mấy lỗ thủng, trên cơ bản vết sẹo rất nhỏ, rất hợp thẩm mỹ.

Đồng thời, cũng bởi vì ổ bệnh tương đối nhỏ, xác suất bị nhiễm trùng cực thấp, trong quá trình phẫu thuật viêm ruột thừa chứng viêm ổ bệnh không tiếp xúc với thành bụng, ruột thừa sau khi cắt bỏ theo ống chèn châm trong lấy ra, giảm mạnh xác suất nhiễm trùng vết thương.

Quan trọng nhất "Lợi ích kinh tế thực tế"!

Lợi ích kinh tế thực tế ý tứ không phải tiết kiệm tiền, mà là dễ dàng kiếm tiền hơn.

Giống như lúc này, bệnh nhân nằm trên giường là một mỹ nhân mỹ lệ, phẫu thuật xong cùng ngày có thể khôi phục hành động cùng ăn uống, thời gian nằm viện rất ít, mà phẫu thuật truyền thống vết thương bên ngoài cần thay băng đến 1- 2 tuần, đáng đập phải một tháng, đây đều là rõ như ban ngày.

"Đào giếng" người bệnh có thể sớm xuất viện làm việc kiếm tiền, đây không phải "Lợi ích kinh tế thực tế" sao?

Kỳ thật, chủ yếu là phù hợp với nhu cầu của người tuổi trẻ hiện tại.

Vương Khiêm bắt đầu đào giếng!

Không đúng, là khoan!

Vẽ trên làn da một vòng tròn đường kính khoảng 10 mm, tiêm một mũi chườm bụng, bắt đầu bơm khí CO2 vào, không sai, chính là động viên!

Trước khi phẫu thuật ruột thừa phải tạo thành ép phổi nhân tạo, đây cũng chính là chữa phẫu thuật nội soi cơ bản.

Bỗng nhiên trong đầu Trần Thương hiện ra một ca khúc:

Phòng phẫu thuật « Calorie »!

Mỗi ngày câu đầu tiên khi phẫu thuật, đầu tiên động viên bệnh nhân một chút.

Mỗi lần cắt thêm một li, đều phải nói tiếng thật xin lỗi!

Nội soi nội soi nhìn nơi này, ruột thừa ruột thừa ở nơi đâu?

Cố gắng, phải cố gắng, ta phải tìm tới ruột thừa!

...

...

(bản gốc!!)

Ai... Trần Thương thờ dài.

Ta cảm giác mình nhất định là một nghệ thuật gia bị y học trì hoãn!

Phẫu thuật tiếp tục tiến hành, khoan cùng động viên đều cần tiếp tục.

Sau khi bơm khí vào không sai biệt lắm, Vương Khiêm cầm ống chèn vào, bắt đầu điều khiển mắt nội soi tìm kiếm khắp ổ bụng: Bên phải trên, bên trái trên, trái dưới, hố chậu, bên phải dưới... Cái này chính là đại công thần thay thế dò xét mở bụng.

Lúc này, Trần Thương chợt phát hiện, mình hack ở lúc này cũng rất dễ sử dụng!

Nội soi đến đâu, tên bộ phận đó đều tự động xuất hiện!

【 đại vọng mô 】... 【 ruột kết 】... 【 ruột thừa 】...

Hơn nữa, cái này đều không phải mấu chốt nhất, bởi vì chỉ cần người hết sức quen thuộc với phẫu thuật thân thể con người, điểm ấy rất dễ dàng làm được.

Với tư cách một bác sĩ ngoại khoa.

Người có thể không hiểu suy nghĩ của phụ nữ.

Nhưng người nhất định phải hiểu nội tạng phụ nữ!

Nha, lại gieo vẩn.

...

Mấu chốt nhất là, Trần Thương phát hiện, phương pháp nội soi, mình cũng có thể được những tin tức cụ thể của cơ quan nội tạng.

Giống như【ruột kết: Máu lục, đoạn ruột kết này sinh cơ bùng bùng. 】

【Chất lỏng nhiễm viêm: Chất bài tiết từ viêm ruột thừa mù hoại tử, đề nghị: Rửa sạch. 】

...

【 Ruột thừa: Máu đỏ, lv 11, đây là một cái viêm ruột thừa mù hoại tử mãn tính, đề nghị: Cắt bỏ và rửa sạch. 】

Nội soi tất cả nội tạng trong tầm mắt đều mang theo tên gọi.

Trần Thương có chút tâm tắc kỳ lạ cảm khái vạn phần.

Bản hack này quá dễ sử dụng đi?

Cái này, sau này nội soi đối với ta cơ bản không có bất luận áp lực gì nha?

Chỉ cần mình chậm rãi quen thuộc quá trình thao tác nội soi, tổng cộng đều rất đơn giản?

Ai!

Ông trời giao cho ta chức trách lớn như vậy, trước hết phải cố gắng thăng cấp thật nhanh.

Trần Thương cảm thấy mình hẳn là cố gắng học tập cho giỏi, sớm ngày lĩnh ngộ nội soi tinh thần.

Dù sao, hiện tại phẫu thuật nội soi là chủ lưu.

Vạn nhất ngày đó người ta kiểm tra, mình phải làm phẫu thuật nội soi, không biết c chẳng phải trọn tròn mắt sao?

Thế là, hần nín hơi ngưng thần, cẩn thận quan sát.

Nội soi không cần dao phẫu thuật, mà là dùng dao điện lưỡng cực, đưa dao điện lại gần sát ruột thừa rồi dùng kim kẹp hệ màng, sau đó cắt đứt hệ màng.

Ghi nhớ, dao điện này không phải “Dao điện Statikk”, càng không phải là “Gurom sấm sét”, đã không tăng tốc độ đánh, cũng không tăng bạo kích, càng không tăng thêm tốc độ di chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Ta thật là khó

Sau khi khoang xong, Vương Khiêm nói với Trần Thương: "Thương, đỡ hộ ta cái kính."

Ngoại khoa thật sự là một việc tốn thể lực.

Khom người xem hình ảnh nội soi truyền đến, tay còn phải có thao tác, thật quá tốn sức.

Hơn nữa, khó khăn nhất còn không phải cái này, mà là người phải xem hình ảnh thông qua dụng cụ thao tác trong tay.

Có cảm giác hơi giống chơi game.

Điểm khác biệt lớn nhất với khi chơi game chính là: Người không có cơ hội thất bại.

Trò chơi thua có thể chơi lại, người không có, chỉ một sơ sẩy là không làm lại được.

Vì lẽ đó, công việc này cần cảm giác với không gian, mỹ thuật hoàn mỹ cùng ý thức.

Phẫu thuật nội soi, hoặc là nói là bất luận phẫu thuật nội soi nào, đều là một khảo nghiệm cảm giác không gian đối với người.

Đầu năm nay, để làm tốt một người hợp cách bác sĩ ngoại khoa ưu tú, người phải có cả một thân bản lĩnh.

Nhìn bộ dáng thận trọng của Vương Khiêm, Trần Thương cũng bắt đầu nín hơi ngưng thần không dám quấy rầy.

Phẫu thuật này nói rất nhiều đến cảm giác không gian cùng ý thức, dù sao người không mổ bụng ra, rất nhiều quá trình đều dựa vào hình ảnh trên màn hình để tiến hành thao tác.

Ruột thừa rõ ràng bị hoại tử đục thành một lỗ, dài ước chừng 5 đến 6 centimet, dính liền khá nhiều với các cơ quan chung quanh, ở giữa có thể trông thấy không ít dịch mù chảy ra.

Bước tiếp theo chính là tách rời phần ruột thừa bị hoại tử, tới gần ruột thừa, dùng kim cong đâm qua hệ màng ruột thừa, thông qua cái lỗ này, dùng kẹp kẹp lấy hệ màng ruột thừa cùng mạch máu ở ruột thừa.

...

Phẫu thuật tiến hành đâu vào đấy, Trần Thương chính là một người quang vinh đỡ kính tiểu đệ.

Nhưng, Trần Thương cũng phát hiện một số khác biệt.

Nội soi mặc dù hữu dụng, cũng thuận tiện, cũng phù hợp người hiện đại cần.

Thế nhưng khi xử lý chi tiết có rất nhiều chỗ không bằng mổ bụng.

Mổ bụng lỗ hồng cũng sẽ không lớn lắm, sáu bảy centimet là đủ rồi, nhưng về phương diện nắm chắc chi tiết thể hiện rõ trình độ mỹ thuật của bác sĩ.

Nói trắng ra, hiện đại hoá khoa học kỹ thuật để càng nhiều bác sĩ ngoại khoa trở thành người thao tác dụng cụ.

Mượn nhờ những dụng cụ này, bọn hắn có thể rất nhanh đạt tới một trình độ đủ tiêu chuẩn.

Nhưng, muốn chân chính đã tốt muốn tốt hơn, còn phải dựa vào kết hợp giữa kỹ thuật và khoa học kỹ thuật.

Cái này giống như là điêu khắc.

Hiện tại điêu khắc cơ theo bản mẫu rất nhanh có thể điêu khắc ra một tác phẩm.

Mà điêu khắc gia kỹ nghệ cao thâm phải cần một khoảng thời gian mới có thể điêu khắc ra một tác phẩm.

Thế nhưng sau khi so sánh, đơn giản chính là người ngoài nghề nhìn đẹp, người trong nghề phẩm vị đạo.

Sau khi phẫu thuật kết thúc, Trần Thương chợt nghe từng âm thanh vang lên.

【Đinh! Danh xưng tân thủ phòng phẫu thuật thuộc tính: 1% xác suất phát động học tập, chúc mừng ngài, thu hoạch được kỹ năng của An Ngạn Quân: Cảm giác không gian nội soi.】

Trần Thương ngẩn người.

【Cảm giác không gian khi nội soi: Kỹ năng bị động trung cấp, có thể thăng cấp.】

【Cảm giác không gian khi nội soi: Miêu tả kỹ năng: Trong khi phẫu thuật sẽ gặp phải đủ kiểu cần phải mượn dụng cụ đến sử dụng phẫu thuật, trang bị kỹ năng này có thể có cảm giác không gian ở trình độ nhất định, dễ dàng thao tác hơn. Thích hợp với: kính nội soi, kính hiển vi, vân vân...】

Hai mắt Trần Thương sáng lên!

Đạt được bảo bối.

【Cảm giác không gian khi nội soi】

Kỹ năng này thật khó lường, là kỹ năng bị động, hơn nữa thích hợp với nhiều thao tác khác nhau.

Phải biết rằng hiện tại kính nhiều lắm.

Kính dạ dày, kính ruột, kính yết hầu.

Kính nội soi, kính ống dòm, kính hiển vi.

...

Nhiều lắm.

Hơn nữa, theo khoa học kỹ thuật không ngừng phát triển, trí tuệ nhân tạo càng được cải cách, bác sĩ dần dần đóng vai trò nhân vật RPG, điều khiển dụng cụ nội soi, vì lẽ đó có thể nghĩ, cảm giác không gian khi nội soi là kỹ năng cỡ nào!

(RPG: "Role-playing games" có nghĩa là "Trò chơi nhập vai").

Thăng cấp, nhất định phải tăng max cấp!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Trần Thương nhìn An Ngạn Quân có chút nóng lên.

Chủ nhiệm An nhả nhặn này, đến cùng trong bụng có bao nhiêu đồ tốt.

An Ngạn Quân cùng lão Trần rõ ràng là hai người qua đường.

Nếu như Trần Thương nhìn chằm chằm lão Trần nhìn.

Lão Trần gặp phải loại tình huống này, phương thức xử lý bình thường là: "Làm sao? Muốn ăn đòn hả?"

Mà Chủ nhiệm An nhả nhặn nhiều, khụ khụ một tiếng, quay đầu đi, cũng không biết nhìn chỗ nào, dù sao cảm giác toàn thân rất khó chịu, dứt khoát xoay người sang chỗ khác.

Trần Thương thở dài.

【 An Ngạn Quân độ thiện cảm - 1 】

Trần Thương sững sờ: Chủ nhiệm An người nhất định hiểu lầm ta.

Thật mệt mỏi.

Nhưng... Thu hoạch một kỹ năng bị động, trong lòng Trần Thương vui rạo rức, đổi quần áo chạy đi.

Về phần 1 điểm độ thiện cảm kia, còn nhiều thời gian, cũng không nóng nảy.

Trần Thương rời đi.

Lưu lại hai người An Ngạn Quân và Vương Khiêm hai mặt nhìn nhau.

Từ trong phòng phẫu thuật đi ra, hai người rửa tay, An Ngạn Quân suy nghĩ thật lâu, vẫn nhìn không được, nói với Vương Khiêm: "Tiểu Vương, ta hỏi người một chuyện a."

Vương Khiêm gật đầu, còn tưởng là lão sư có cái gì chỉ điểm liên quan tới phẫu thuật vừa rồi, vội vàng tập trung tinh thần: "Được rồi, An lão sư người nói."

An Ngạn Quân hít một hơi thật sâu: "Ừ..."

Sau khi do dự một chút, hiếu kỳ hỏi: "Người quen thuộc Tiểu Trần không? Có phải là không có đối tượng?"

Vương Khiêm gật đầu: "Ừm, giống như không có! Hơn hai năm cũng không gặp hẳn cùng đi cùng cô gái nào."

Trong lòng An Ngạn Quân lộp bộp một tiếng, chuyện xấu!

Quả nhiên đoán không sai!

An Ngạn Quân nhìn không được hỏi: "Hắn sẽ không... Không thích con gái chứ!?"

Lời vừa thốt ra!

Vương Khiêm ngu người...

Đại não ngừng hoạt động...

Cái gì?

Không thể nào?

Vương Khiêm xoay đầu lại, lông mày nhả ra ba chữ, con mắt nghi ngờ nhìn An Ngạn Quân:???

An Ngạn Quân quay người, mi tâm gấp gấp, lông mày lộ chữ Xuyên, trong mắt mang theo chắc chắn nhìn Vương Khiêm, trong mắt tràn đầy:!!!

(DG: Chữ Xuyên: 川).

Lập tức, ngậm miệng!

Trong lúc nhất thời, bên ngoài phòng phẫu thuật hoàn toàn yên tĩnh...

Chỉ có tiếng vòi nước xoát xoát xoát rơi vào bồn rửa tay muốn che giấu thời khắc xấu hổ này, mà trong đầu hai bác sĩ ngoại khoa tất cả đều là:... % \$ \$% amp;

An Ngạn Quân thở dài quay người rời đi.

Mà Vương Khiêm nhìn đôi bàn tay của mình, nói thẳm một tiếng: Tội ác a!

Nghĩ đến Trần Thương có khả năng tồn tại một loại nào đó, Vương Khiêm liên tưởng đến chính mình sáng sớm hôm nay... Thời điểm... Lập tức một trận buồn nôn truyền đến.

Vội vàng cầm lấy bàn chải chà bàn tay!

Vừa chà vừa nói thẳm: Vợ à, đôi tay này của ta phạm tội, nhưng đều là cử chỉ vô tâm a!

Tần Nhạc Nhạc mới vừa từ phòng phẫu thuật đi ra, trông thấy Vương Khiêm chà bàn tay của mình, nghi ngờ hỏi: "Khiêm ca? Cái này... Ngươi cái này... Vợ ngươi chọc giận ngươi hả?"

Vương Khiêm thờ dài, nhìn hai tay bị xoát đỏ rực, đầy ủy khuất nói: "Thật vui về, Khiêm ca hỏi ngươi một vấn đề, chính là: Ngươi vốn cho là ngươi đùa giỡn người khác hai năm, kết quả phát hiện, chân tướng thì ra là ngươi bị người khác chiếm tiện nghi hai năm, ngươi sẽ có cảm giác gì?"

Tần Nhạc Nhạc nhủ mảy nghiêm túc suy nghĩ, thốt ra một câu kinh điển: "Được người chơi không mất tiền, còn cảm thấy mình kiếm lời!"

Vương Khiêm nghe xong, giống như sét đánh bất ngờ!

Lại như sét đánh giữa trời trong.

Hắn cảm giác đầu mình trống rỗng!

Hắn muốn khóc thật to, vội vã chạy khỏi phòng phẫu thuật.

Thanh xuân của ta, trong sạch của ta.

Đứng bên ngoài phòng phẫu thuật, Vương Khiêm muốn khóc, thật ủy khuất a.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chúng ta tìm bác sĩ Trần

Trần Thương mới vừa đi ra khỏi phòng phẫu thuật, bước vào thang máy, bỗng nhiên nghe thấy hai tiếng nhấc tiếng.

【Đình! An Ngan Quân độ thiện cảm - 1!】

【Đình! Vương Khiêm độ thiện cảm - 1!】

Trần Thương lập tức sững sờ!

Không phải chứ?

Chuyện gì vậy?

Hai thầy trò này nghĩ về ta làm gì?

Chẳng lẽ... Tranh giành người yêu?

Trần Thương nghĩ đến khả năng này..

Trong lúc nhất thời, trong đầu của hắn tự động hiện ra một khung cảnh hai người tranh đoạt quyền sở hữu hắn... Ân oán tình cừ, thầy trò bất hoà... Cái gì nhi nữ tình trường, đều chương ngại vật cản trở y học phát triển, cuối cùng vì yêu sinh hận, sau đó hai thầy trò biến chiến tranh thành tơ lụa, quay về lại như cũ.

Ai..

Một đoạn này văn này nói không chừng có thể viết ra mấy vạn chữ, không ngờ ta có thể nghĩ ra.

Ta mẹ nó thật là một nhân tài, mà còn là nhân tài trong nhân tài.

Đang tự sướng, Trần Thương bước ra khỏi thang máy.

...

...

Mà lúc này, trong đại sảnh khoa cấp cứu đã rất hỗn loạn.

Trong đại sảnh, một đám người ngồi dưới đất, không sai, chính là ngồi trong đại sảnh, cũng không ồn ào, họ chỉ ngồi ở chỗ đó, ngồi trên mặt đất, cũng không chê lạnh mông.

Đám người này cao lớn thô kệch, đều ba bốn mươi tuổi thanh niên trai tráng long tinh hổ mãnh, hai tay để trần ngồi dưới đất, nhưng không thể phủ nhận hình xăm trên người họ thật đẹp mắt, cũng không biết xăm cái quái gì.

Đám người này nếu thay đổi thành bộ áo tù, tuyệt đối giống các bộ phim trên TV: Vượt ngục, dù sao nhìn từng người bọn họ đều không phải hiền lành gì.

Điền Hương Lan với tư cách là y tá trưởng, tự nhiên không thể phóng túng bọn hắn ngồi trên mặt đất như thế?

Bằng không tiền lương cho công nhân vệ sinh không phải vô ích sao?

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu nhất là ảnh hưởng không tốt, dù sao nơi này là bệnh viện, hiện tại quan hệ trong ngành y nhạy cảm như vậy, rất dễ trở thành chủ đề chính cho các bài báo.

Nghe tới đây, Điền Hương Lan tranh thủ thời gian đứng dậy đi ra ngoài: "Chào mọi người, ta có gì có thể giúp gì cho các người không? Còn nữa, ngồi dưới đất nhiều sẽ rất mỏi? Bệnh viện chúng ta có ghế, đến trên ghế ngồi một lát đi, trên mặt đất rất lạnh."

Người đàn ông cầm đầu, trước ngực xăm một nửa cái đầu lão hổ, trước ngực mang theo một viên ngọc quan công lớn, hỏi: "Chúng ta không nhìn thấy Bác sĩ Trần chúng ta sẽ không đứng lên!"

Điền Hương Lan bất đắc dĩ nói: "Bác sĩ Trần đang phẫu thuật, thật!"

Người đàn ông lắc đầu: "Chúng ta không tin, bác sĩ các người đều dùng phẫu thuật để nói dối chúng ta!"

Điền Hương Lan sững sờ, cả chuyện này người cũng biết? Thật là một tiểu quý thông minh!

"Bác sĩ Trần thật đang phẫu thuật, các người ngồi dưới đất làm gì?"

Người đàn ông không nói chuyện, một người đàn ông đeo kính ngồi sau lưng ngẩng đầu: "Chúng ta ngồi trên mặt đất một lát, không vi phạm nội quy của bệnh viện chứ? Cũng sẽ không ảnh hưởng đến đạo đức, trật tự chung phải không? Càng sẽ không vi phạm pháp luật chứ?"

Điền Hương Lan nghẹn lời: "Không phải, mà là như vậy không hay cho lắm!"

Triệu Hồ Thu ngẩng đầu: "Bác sĩ Trần tới chúng ta sẽ đứng lên! Hôm nay không đến chúng ta ngồi đây một ngày, các huynh đệ ăn cái gì, ta định ăn thức ăn ngoài? Ăn lẩu được không?"

Điền Hương Lan cảm giác trên đầu bay qua một đàn quạ đen

Điền Hương Lan hỏi: "Các người tìm Bác sĩ Trần làm gì?"

Triệu Hồ Thu vỗ vỗ vết thương trước ngực: "Người nói để làm gì!"

Tiểu đệ sau lưng học theo đại ca, vỗ ngực: "Người nói để làm gì!"

Điền Hương Lan nhìn không được cầm lấy điện thoại chuẩn bị báo cảnh sát, lão Trần Bình Sinh này nhìn cũng không giống người như vậy?

Làm sao một người đánh nhiều người như thế?

Lão Trần uy mãnh như thế sao?

Nghe tới đây, Điền Hương Lan đang muốn cầm lấy điện thoại chuẩn bị gọi 110...

Triệu Hồ Thu tiếp tục nói: "Đương nhiên là khâu lại, Bác sĩ Trần khâu lại rất tốt, hôm nay chúng ta vì hãm mộ mà đến, còn mang theo quà nữa."

Nói xong, hắn kéo một cái rương lại.

Điền Hương Lan nghe là xem bệnh, lập tức nuốt hết tức giận vào trong bụng, đến khám bệnh thì được.

Cấp cứu tương đối loạn, thường xuyên có một ít người đến quấy rối, vì vậy, riêng khoa cấp cứu có mấy bảo an.

Thế nhưng... Những người an ninh này ngồi ở chỗ đó mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, dù sao người ta cũng không gây sự.

Hơn nữa!

Cho dù người ta thật gây sự, ta cũng đánh không lại?

Ta khẳng định, chuyện thứ nhất ta làm chính là báo cảnh sát.

Đại thúc bảo an Tần Thái Sơn 58 tuổi thờ dài, nhìn đám người này, vuốt vuốt chiếc Nokia trong tay, trên màn hình bấm ba số 110, nhưng cuối cùng không ấn nút gọi.

Hiện tại, quan hệ trong ngành y quá căng thẳng, bảo an chủ yếu là duy trì trật tự, người để người ta bảo hộ an toàn cho người chắc chắn không thể.

Dù sao người ta kiếm tiền bảo an, không thể để người ta làm bảo tiêu.

Điền Hương Lan vội vàng gọi điện thoại liên hệ Trần Bình Sinh: "Lão Trần, có đang phẫu thuật không? Tranh thủ thời gian tới đây một chuyến, một đám người chờ người ở đại sảnh đây."

Trần Bình Sinh cúp điện thoại, không hiểu "Một đám người" là chuyện gì?

Sau khi sốt ruột chạy đến đại sảnh, Điền Hương Lan tranh thủ thời gian nghênh đón: "Lão Trần, một đám xã hội đen chờ người ở đại sảnh đây, có phải người chọc người nào hay không? Ta nhìn những người kia không giống người tốt lành gì!"

Trần Bình Sinh nhíu mày: "Không à? Ta đã nhiều năm không chọc người nào?"

Điền Hương Lan cũng buồn bực: "Đúng? Thế nhưng bọn hắn chỉ mặt gọi tên nói muốn tìm Bác sĩ Trần!"

Trần Bình Sinh nói: "Đi thôi, đi ra xem một chút."

Điền Hương Lan đi theo đến đại sảnh.

Sau khi đi ra ngoài, Điền Hương Lan nói với đám người: "Chào mọi người, Bác sĩ Trần đến rồi! Mọi người mau dậy đi."

Chúng mǎng phu nghe xong, lập tức hai mắt sáng lên, quay người giương mắt nhìn, lại trông thấy một người đàn ông trung niên đi tới.

Triệu Hồ Thu lập tức nhúu mày: "Chúng ta tìm Bác sĩ Trần!"

Điền Hương Lan nghiêm túc gật đầu: "Đúng, đây chính là Bác sĩ Trần của khoa cấp cứu chúng ta!"

Triệu Hồ Thu lắc đầu: "Không phải hǎn!"

Điền Hương Lan khẳng định nói: "Ta là y tá trưởng phòng cấp cứu, ta chứng minh, khoa chúng ta chỉ có một Bác sĩ Trần này!"

Trần Bình Sinh gật đầu!

"Không sai, ta chính là Trần Bình Sinh, Bác sĩ Trần!"

Lúc này, phía dưới nghị luận ầm ỉ!

"Đại ca, không đúng? Lần trước chúng ta chính là tới Nhị viện! Ta nhớ rõ!"

"Người nhớ rõ cái rǎm, lần trước uống nhiều như vậy người có thể nhớ rõ sao?"

Triệu Hồ Thu móc điện thoại ra, mở ra trang cá nhân, ấn mở một ghi chú là "Tiểu xà".

Vuốt xuống dưới một chút, lập tức thấy được:

"Rồng Mona Lisa —— tác phẩm của Trần đại sư!"

Hǎn nhìn kỹ một chút, nhìn ký hiệu trên giường đơn sau lưng Trương Đại Long: Tỉnh Nhị Viện không sai!

Lúc này, Thường Lệ Na nhỏ giọng nói với Điền Hương Lan: "Y tá trưởng, bọn hǎn tìm có thể là tiểu Bác sĩ Trần!"

Điền Hương Lan sững sờ: "Tiểu Trần?"

Thường Lệ Na gật đầu!

Điền Hương Lan lắc đầu: "Không thể nào?"

Triệu Hồ Thu đứng dậy nói: "Chúng ta tìm là một bác sĩ trẻ tuổi, dáng dấp cao hơn người này, đẹp trai hơn, tóc cũng nhiều hơn người này một chút."

Trần Bình Sinh lập tức sững sờ!

Hǎn biết là ai rồi!

Nhưng... Hǎn đối với miêu tả này rất không hài lòng!

Thế nhưng, trông thấy đám đại hǎn này, Trần Bình Sinh không thể làm gì, nhưng khi nghĩ tới Trần Thương, hǎn nhe răng cười một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Nhiệm vụ liên hoàn

Trong lúc làm phẫu thuật, bình thường Trần Thương đều để điện thoại ở chế độ yên lặng, xuống thang máy lấy điện thoại ra, nhìn vào mới thấy mười mấy cuộc gọi bị nhỡ.

Có Trần Bình Sinh, Điền Hương Lan, Thường Lệ Na...

Trần Thương sững sờ?

Thân phận nhị đại gia của ta bị vạch trần hả?

Không đúng, ta không phải nhị đại gia a...

Bấm gọi cho Trần Bình Sinh: "Đại ca, có chuyện gì vậy?"

Trần Bình Sinh tức giận nói: "Phẫu thuật xong rồi? Tranh thủ thời gian đến đại sảnh cấp cứu."

Trần Thương không hỏi vì sao: "Được rồi!"

Bỗng nhiên Trần Bình Sinh nghĩ đến cái gì, lại tăng thêm câu: "Tới phòng làm việc của ta trước."

Hǎn phải hỏi trước, Trần Thương đã chọc chuyện gì, vạn nhất đám người này đến trả thù, vậy thì gặp mặt chẳng phải xảy ra chuyện lớn sao?

Vì vậy, lão Trần đứng trước cửa phòng làm việc, có chút lo lắng.

Phòng cấp cứu chuyện nhiều lắm, hỏi vì sao cũng chỉ lãng phí thời gian, Trần Thương vội vàng chạy đến văn phòng, đối diện nhìn thấy Trần Bình Sinh.

Lão Trần vội vã kéo hần vào văn phòng, về mặt nghiêm túc hỏi: "Gần đây ngươi có chọc người nào không?"

Trần Thương nghĩ nghĩ, vừa rồi giảm hai điểm độ thiện cảm, Chủ nhiệm An cùng Khiêm ca có tính toán?

Mặt khác, hần nghĩ nửa ngày, thực sự là không có án tượng.

"Không a!"

Lão Trần nhủ mảy: "Bên ngoài có một đám người, người nào cũng xăm đầy mình, hai tay để trần, giống như tới tìm người, người thật không gây chuyện chứ? Cần thận suy nghĩ một chút, cùng người bệnh, người nhà, hoặc là trên đường cái chọc người nào không?"

Trần Thương lắc đầu.

Lúc này, Lão Trần mới an tâm gật đầu: "Được rồi, đi ra trước xem một chút đi."

Đi theo lão Trần đi ra ngoài đại sảnh, phát hiện một đám người ngồi dưới đất, lão Trần, y tá trưởng cùng Thường Lệ Na cũng ở bên kia.

Trần Thương đi vòng qua xem xét, lập tức phát hiện quen mặt vô cùng!

Đây không phải "Long Hồ Đầu" ngày đó sao?

Dù sao cái kia khối quan công thật quá lớn, không bao nhiêu người đeo ở trên người.

Lão hồ trước ngực... sao cảm giác là lạ?

Triệu Hồ Thu quay người, cũng đúng lúc nhìn thấy Trần Thương, lập tức đứng dậy: "Trần đại sư! Ngài đã tới!"

Đám tiểu đệ sau lưng cũng đứng dậy theo: "Trần đại sư, ngài đã tới!"

Trần Thương bị bọn này hồ bức dọa đến lui ra sau một bước.

Ta mẹ nó còn không biên chế đây!

Không thể để người ta điều tra ra ta có quan hệ với xã hội đen được!

Đám người các người đừng làm như quen thuộc ta như vậy!

"Xin gọi ta là Bác sĩ Trần" Trần Thương nhìn đám người, vội vàng nói, nhưng quay người trông thấy Trần đại ca ở bên cạnh, lại đổi giọng: "Gọi Bác sĩ tiểu Trần!"

Triệu Hồ Thu nhao nhao kinh ngạc: "Bác sĩ tiểu Trần tốt."

Người chung quanh tròn tròn mắt...

Trần Thương này lại là đại lão ẩn tàng phía sau màn?

Thường Lệ Na bỗng nhiên nghĩ đến cảnh tượng được miêu tả trong tiểu thuyết, một bảo an nhưng thật ra là tổng giám đốc phía sau màn điều hành tập đoàn, đại nhân vật hắc bạch một tay che trời, chẳng lẽ... Trần Thương chính là đại lão ẩn núp ở phòng cấp cứu?

Diễn Hương Lan kinh ngạc, rốt cục yên tâm lại, chuyện không tính là quá xấu, không phải trả thù ấu đã đều dễ nói...

Mà Trần Bình Sinh lại nhủ mảy, sao Trần Thương lại có liên quan cùng đám người này?

Trần Thương hỏi với Triệu Hồ Thu: "Các người tới đây làm gì?"

Hần biết Triệu Hồ Thu là đầu sỏ của đám người này.

Triệu Hồ Thu đi tới: "Bác sĩ, là như vậy, chúng ta có chuyện muốn nói."

"Bác sĩ tiểu Trần, muội muội của đại ca ta, bị người ta chém một đường trên chân, đã cầm máu, thế nhưng khâu lại... Có vết khâu trên chân, con gái sao có thể mặc váy được, cho nên đề ta tới mời ngài đi qua giúp đỡ khâu lại, mọi thiết bị trong nhà đều đã chuẩn bị sẵn."

Trần Thương nhủ mảy: "Ta rời khỏi bệnh viện không thể làm nghề y. Làm vậy là phạm pháp"

Triệu Hồ Thu vội vàng lắc đầu: "Không không không, không phải làm nghề y, là giúp đỡ bạn bè mà thôi."

"Ngài yên tâm, nếu xảy ra vấn đề khẳng định không để người phụ trách!"

Trần Thương vẫn còn có chút do dự.

Nói thật, hần thật không muốn dây dưa quá nhiều cùng những người này, sau khi suy nghĩ một chút, nói: "Thật xin lỗi, ta chỉ là một tiểu bác sĩ, ta thật sự là vô năng bất lực, các người đi bệnh viện nhân dân Tỉnh tìm chuyên gia, hoặc là đi tìm những người ở thẩm mỹ viện, bọn hần có lẽ có phương pháp xử lý tốt hơn!"

Sau khi nói xong, Trần Thương chuẩn bị rời đi, lại bị Triệu Hồ Thu một phát bắt được cổ tay!

Trần Thương hơi thoáng giây dựa, tránh thoát!

Triệu Hồ Thu lập tức sùng sốt một chút.

Hần biết rõ lực lượng của mình...

Bác sĩ tiểu Trần nhìn gầy teo, sao vừa rồi khỏe như vậy.

Nhưng, Triệu Hồ Thu biết hôm nay là mình đến nhờ người ta: "Bác sĩ Trần, ta thật phải van cầu người, chuyện này ngài thật giúp ta một lần, thế nào? Sau này ngài có việc gì cần đến chúng ta cứ việc nói."

Trần Thương quay người muốn rời khỏi.

Mà Triệu Hồ Thu bỗng nhiên ôm chặt bên hông Trần Thương.

Khóc oa lên!

"Bác sĩ, người mau cứu mẹ của ta! Cầu xin người..."

Tiểu đệ chung quanh lập tức hiểu chuyện!

Lập tức đều khóc lên.

"Bác sĩ a, van cầu người, cứu mẹ nuôi của chúng ta đi..."

...

Lập tức, toàn bộ đại sảnh náo nhiệt lên...

Trần Thương mòng bức...

Không phải muối muối của đại ca sao?

Sao giờ thành mẹ của người rồi!?

Cái thằng này âm ta!

Nhìn đám người này khóc nước mắt nước mũi, tiếng kêu than vang khắp trời đất...

Đặc biệt là Triệu Hồ Thu, tình cảm dạt dào, nước mắt nước mũi ướt hết mặt, toét miệng khóc làm cho nước bọt đều dính lên trên áo blouse trắng của Trần Thương...

Điền Hương Lan nhất thời không đành lòng.

Thường Lệ Na cũng đột nhiên cảm giác được đại ca này thật đáng thương...

Hắn càng cảm thấy, thân phận của Trần Thương thật đúng là đại lão phía sau màn, chẳng lẽ một câu của Trần Thương có thể quyết định sinh tử của người khác?

Đây cũng quá đáng sợ?

Lòng hiếu kỳ điên cuồng dâng lên, đại não vận chuyển hết sức lực,

Điền Hương Lan đi ra phía trước: "Tiểu Trần, người có chuyện gì, giúp người ta một chút đi? Mẹ của người ta khẳng định rất nguy hiểm."

Trần Thương:...

Trần Bình Sinh cũng đi đến đây: "Các người còn nói, làm sao vậy, mẹ người có chuyện gì có thể tới bệnh viện, người trước tiên nói rõ ràng mọi chuyện đi..."

Triệu Hồ Thu mặt nước mũi, nước mắt ôm eo Trần Thương: "Mẹ của ta gặp lại Bác sĩ tiểu Trần! Nàng nhất định muốn Bác sĩ tiểu Trần đi... Bác sĩ tiểu Trần, xin ngài thương xót!"

Trần Thương: "..."

Trần Bình Sinh: "Tiểu Trần, nếu không, ta đi cùng với người một chuyến, dù sao giờ cũng sắp tan việc."

Nhìn bộ dáng vô lại của Triệu Hồ Thu, Trần Thương vẫn cảm thấy không đáng tin cậy.

【 Đỉnh! Nhiệm vụ liên hoàn — Triệu Hồ Thu thỉnh cầu, có tiếp nhận hay không? 】

Trần Thương lập tức ngăn người, nhiệm vụ liên hoàn?

Ý là tiếp nhận sẽ có thêm nhiệm vụ tiếp theo hả?

Trần Thương nói: "Người buông ta ra trước đã, nhiều người như vậy, nhìn không tốt."

Triệu Hồ Thu: "Người không đáp ứng ta sẽ không buông ra..."

"Bác sĩ, ta thề, muối muối của đại ca ta thật không tiện đi ra, hiện tại chủ nhiệm khoa da của Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh cũng ở đó, ta thề! Ngài đi xem một chút, có được hay không! Nếu ngài đến mà cảm thấy không được ta đưa ngài trở về, thế nào?"

Một đám người khóc lóc thảm thiết ở đại sảnh, dẫn tới càng ngày càng nhiều người chú ý, thậm chí bắt đầu chụp ảnh.

Trần Thương suy nghĩ một lát, cũng không có tổn thất gì, nếu như đi không được, thì mình trở về là được rồi.

Dù sao chỉ nghe qua ép mua ép bán, còn chưa nghe qua cưỡng ép cưỡng trị!

Thế là hắn nói: "Người buông ta ra, bảo bọn hắn đừng khóc nữa, ta đáp ứng người đi xem, nhưng ta không nhất định có thể trị."

Triệu Hồ Thu nghe xong, lập tức vui vẻ, quay người nói với đám người: "Tất cả, đừng khóc nữa!"

Đám người rất nghe lời, lập tức ngậm miệng, kỹ thuật diễn vừa rồi của họ thật sự đến các tiểu thị tươi cũng không sánh bằng.

(DG: Tiểu thị tươi hay còn được gọi là Nam thần)

Mã lão Triệu lại hoàn toàn xứng đáng là lão hí cốt.

Hắn đứng dậy ômTrần Thương một cái: "Cám ơn người! Bác sĩ tiểu Trần, quá cảm ơn!"

Mà lúc này, Vương Khiêm mặt mũi tràn đầy ủy khuất, cùng với tâm tình phức tạp cũng từ phòng phẫu thuật trở về, nghe thấy ồn ào bên này, vừa vận trông thấy một màn này, lập tức trừng lớn hai mắt giống như mắt trâu!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mò Hack* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Vòng thứ hai

Lúc này, trong văn phòng cấp cứu, trên mặt bàn bày biện mười giỏ đựng các loại trái cây cao cấp!

Mỗi một loại quả trong rổ đều là các loại hoa quả đắt đỏ.

Trong đó có măng cụt, nho, táo Red Delicious, sầu riêng, mít, anh đào...

Bây đây bàn văn phòng cấp cứu!

Lúc này đang là giữa trưa lúc tan việc, thế nhưng một đám người không tan tầm, mà vây quanh chia của trên mặt bàn.

Điền Hương Lan thở dài: "Ai... Ta đây là lần đầu tiên có thể ở văn phòng khoa cấp cứu ăn được nhiều hoa quả đắt đỏ như thế!"

Thường Lệ Na gật đầu: "Đúng vậy, ta cho tới bây giờ không nỡ mua sầu riêng, mà tất cả ở đây đều là thịt quả, có tới mấy cân a? Thật nhiều tiền nha!"

Tần Duyệt lấy ra một quả măng cụt, cắn một miếng: "Không sai, không nghĩ tới chúng ta đi theo Trần Thương lại có thể dính một chút ánh sáng."

Một đám người lú rú thảo luận, đều nói xưa nay chỗ nào nhiều phụ nữ sẽ không yên tĩnh.

Thế nhưng...

Vương Khiêm lại tâm như chỉ thủy, viết bênh lịch, không nói một lời.

Bỗng nhiên Tần Duyệt cười nói: "Khiêm Nhi ca, người ăn trái cây không? Không phải bình thường người thích ăn nhất sao?"

Lão Trần cũng cười gật đầu: "Đúng đấy, tiểu Vương, chúng ta cũng ăn không hết, người mang một ít trở về cho lão bà đi!"

Vương Khiêm lắc đầu, cười cười: "Không cần, mọi người ăn đi, hôm nay bụng ta không thoải mái."

Thạch Na cũng cười: "Cấp cứu thật đúng là không nhiều trái cây, không so được với ngoại khoa, phụ khoa... Tất cả đều là trái cây, đến? Chủ nhiệm An ăn chút trái cây đi."

An Ngạn Quân lắc đầu: "Không được, bụng ta hơi lạnh, ta đi ăn chút đồ nóng."

...

...

【Đình! Nhiệm vụ liên hoàn —— Tiếp nhận thỉnh cầu của Triệu Hồ Thu, thu hoạch được: Triệu Hồ Thu độ thiện cảm + 10, nhiệm vụ tiếp theo mời tiếp tục thăm dò, nhắc nhở: Tìm kiếm NPC máu chốt. 】

Trần Thương lắc đầu, NPC máu chốt?

Có thể là ai?

Trần Thương ngồi trên xe bên cạnh Triệu Hồ Thu, hỏi: "Đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Triệu Hồ Thu cười bồi: "Bác sĩ tiểu Trần, lần này ta thật sự là muốn ngài giúp một chút, người phụ nữ của ông chủ của ta, chân bị rạch rách, cần khâu lại, ông chủ của ta vận dụng quan hệ tìm rất nhiều bác sĩ khâu lại, thế nhưng bọn hắn cũng không thể đảm bảo sau khi khâu lại không để lại sẹo, chuyên gia trong Tỉnh lẫn ngoài Tỉnh đều tìm, thế nhưng cũng không thể đảm bảo."

"Ta lập tức nhớ lại người, ta cảm thấy trình độ của người khẳng định có thể! Ta thấy người khâu lại cho Trương Đại Long, thật xinh đẹp! Ta cảm thấy, nếu người xuất thủ, tuyệt đối không vấn đề."

Trần Thương lắc đầu: "Ta không dám hứa chắc có thể khâu lại tốt, chữa bệnh là có tính nguy hiểm cùng ngoài ý muốn, không ai có thể đảm bảo chuyện gì cả! Ta đi nhìn kỹ rồi nói."

Triệu Hồ Thu gật đầu: "Được được, người nhất định được!"

"Ta nói lại tình huống người khâu lại cho Trương Đại Long cho những chuyên gia kia nghe, sau khi nghe xong đều nói không có khả năng, quá giả! Ha ha... Ta liền nói, người nhất định có thể làm được!"

Trần Thương hít ngậm, không nói nữa.

Nhưng cũng đã thăm hạ quyết tâm, sau khi đến, nếu như mình không phải tự tin trăm phần trăm, tuyệt đối sẽ không động thủ!

Nếu không, xảy ra vấn đề, chính mình cũng gánh không nổi.

Mặc dù nhiệm vụ liên hoàn rất hấp dẫn, nhưng so với kiếp sống chuyên nghiệp, Trần Thương vẫn thích trầm ổn hơn.

Chính mình vừa mới có hệ thống, vẫn là phải từ từ đi lên, không thể đi quá gần những "Nhân vật lớn" này.

Nếu không, xảy ra chuyện thì ai cũng không cứu được mình.

Đừng nói đại ca của Triệu Hồ Thu, chỉ là Triệu Hồ Thu, Trần Thương cũng không chọc nổi.

Chiếc xe này làm sao cũng phải hơn hai trăm vạn?

Hơn nữa sau lưng còn có mấy chiếc xe, mặc dù không đắt, nhưng cũng không rẻ.

Nội thành AY không lớn, thế nhưng xe chạy hơn nửa giờ, mới vừa tới nơi cần đến.

Nơi này là Công viên Sâm Lâm, bên cạnh nhà đầu tư xây dựng một khu biệt thự, còn có sân đánh Golf duy nhất của Tỉnh Đông Dương đạt tiêu chuẩn quốc tế.

Trước kia, Trần Thương cũng từng tới Công viên Sâm Lâm, vào trong sân đánh Golf nhặt được qua mấy quả bóng gôn.

Hoặc là nói, nhưng người chơi golf đều là kẻ có tiền, rất nhiều bóng đánh đi ra căn bản đều không kiếm về.

Triệu Hồ Thu đi qua đăng ký, sau khi người từ bên trọng gọi điện thoại ra đồng ý, mới để cho Triệu Hồ Thu lái xe của mình vào, tiểu đệ của hắn chỉ có thể chờ ở cửa.

Không thể không nói, khu biệt thự chính là khu biệt thự, trong xanh, vệ sinh, cơ sở công trình tốt khiến người ta cảm thấy không nỡ ném một tờ giấy.

Dưới gốc cây có rất nhiều hang thỏ, thường xuyên có con thỏ nhỏ chui ra ngoài chạy tới chạy lui, còn có một số động vật nhỏ khác.

Trần Thương tròn tròn mắt.

Đây chính là thế giới của người có tiền sao?

Mở cả vườn bách thú trong khu nhà ở?

Hồ nhân tạo to lớn, phía trên ngừng lại một chiếc thuyền, dựa theo cột mốc đường giới thiệu, phía trước giống như còn có nơi câu cá.

Triệu Hồ Thu cười cười: "Khoa trương không?"

Trần Thương im lặng gật đầu.

"Lần đầu tiên ta tới nơi này, cũng tròn tròn mắt! Những người có tiền này thật là có tiền!"

Hai người đến dưới lầu một biệt thự ba tầng, phía dưới có bảo mẫu dẫn hai người đi lên.

Sau khi Trần Thương đi vào, một người đàn ông khoảng hơn năm mươi tuổi ngồi trong phòng khách, chung quanh đứng ngồi một vài người, đại đa số đều mặc áo blouse trắng.

Mấy người đều ở đó thảo luận:

"Không hợp lý, phương thức khâu lại như vậy đúng là có thể giảm bớt vết sẹo, thế nhưng đối với hình xăm vốn có chỗ này mà nói cũng không phải là chuyện tốt."

"Góc độ cùng chi tiết của hình xăm hoa này, nhất định phải bảo trì hài hòa với làn da, cái này yêu cầu khi chúng ta khâu lại, cần nhắc đến vết sẹo, sau khi khâu lại còn phải sử dụng dụng cụ hồi phục da có thể sẽ tốt một chút."

...

Bất luận người chung quanh thảo luận như thế nào, người đàn ông khoảng hơn năm mươi tuổi mặt chữ quốc kia vẫn không nói một lời, hắn chỉ bụng chén trà không biết đang suy nghĩ cái gì.

Chuyên môn của Trần Thương không phải bác sĩ thẩm mỹ, cho nên đối với việc chữa trị làn da cụ thể như thế nào cũng không hiểu rất rõ, nhưng nghe những người này nói chuyện với nhau, đích thật là rất chuyên nghiệp.

Trần Thương đến không làm cho bất kỳ người nào chú ý, chẳng qua là nhìn nhiều một chút.

Triệu Hồ Thu thì đi đến trước người đàn ông, rất cung kính nói: "Ông chủ, đây là vị cao thủ ta giới thiệu cho ngài. Bác sĩ Trần!"

Người đàn ông ồ một tiếng, nhàn nhạt gật đầu, sau đó ngắt đầu hỏi: "Chính là người nói cái người đã khâu lại cho bạn của ngài?"

Triệu Hồ Thu gật đầu: "Ta cảm thấy có thể thử một chút, dù sao hôm qua ta nhìn cánh tay Trương Đại Long, khôi phục rất tốt, lúc ấy là ta tự tay dùng chai bia bị vỡ chém qua, hiện tại khôi phục rất tốt, hơn nữa còn xinh đẹp hơn."

Người đàn ông trung niên hơi nhíu mày: "Hắn bao nhiêu tuổi?"

Triệu Hồ Thu lắc đầu: "Ông chủ ngài 30 tuổi liền đã có được gia tài ức vạn, nhìn người không thể nhìn vẻ bề ngoài, tài không đợi tuổi! Nếu không ngài cứ để hắn đi nhìn vết thương trước? Xem hắn nói thế nào?"

Người đàn ông trung niên châm chọc một lát, nói với Triệu Hồ Thu: "Ngươi để hắn tới, ta hỏi hắn mấy câu."

Triệu Hồ Thu gật đầu, đi về phía Trần Thương: "Bác sĩ tiểu Trần, ông chủ của ta muốn hỏi ngài mấy câu."

Trần Thương gật đầu, đi ra phía trước, không kiêu ngạo không tự ti nói: "Người tốt."

Trần Thương cũng không e ngại hoặc là bó tay bó chân, hẳn cảm thấy mình không cầu mong gì khác, ta tại sao phải sợ người?

Người đàn ông trung niên nhẹ gật đầu: "Người tốt, ta là Trịnh Quốc Đàm."

Trần Thương biết cái tên này, chỉ là chưa gặp qua gương mặt này.

Ông trùm lớn nhất bất động sản AY thị.

Chính là cái thằng này làm cho giá phòng Tỉnh Đông Dương tăng lên, nghĩ tới đây, bỗng nhiên Trần Thương muốn quay người rồi đi, nếu không phải trên đầu Trịnh Quốc Đàm có dấu chấm hỏi to lớn xanh mơn mớn...

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Tin tức trang bị màu lục

Trịnh Quốc Đàm nhìn ra trong lòng Trần Thương có chút không quá cao hứng, nhưng cũng không biết nguyên nhân là gì.

Ta chọc hẳn không vui?

Tại sao gần đây ai nhìn ta cũng khó chịu?

Trịnh Quốc Đàm không hiểu ra sao, trong lòng càng thêm khó chịu.

Nghĩ đến gần đây liên tiếp xảy ra nhiều chuyện rắc rối, hẳn cảm thấy mấy ngày nay mình nên đi cúng bái Phật Tổ.

Vô cớ chọc người không phải là hành vi lý trí, Trịnh Quốc Đàm có thể có thành tựu như ngày hôm nay, tự nhiên không phải là người dễ lộ vui buồn trên khuôn mặt.

Vì vậy dù cho Trần Thương là tiểu bác sĩ, hẳn cũng gật đầu cười: "Bác sĩ Trần, chào người, hôm nay làm phiền người, lát nữa tiểu Hồ đưa Bác sĩ Trần trở về, nhớ kỹ phải ban giao cho Bác sĩ Trần một chút."

Trần Thương nhìn dấu chấm hỏi trên đầu Trịnh Quốc Đàm.

【Đình! Hậu cung xảy ra vấn đề ghen tuông gây ra nhiều rắc rối cho Trịnh Quốc Đàm, cảm xúc khó chịu, hỏi thăm một chút có thể thu hoạch được nhiệm vụ liên hoàn vòng thứ hai.】

Trần Thương cũng nhận lời cười một tiếng: "Khách khí, Trịnh tiên sinh, không biết hôm nay gọi ta tới là vì chuyện gì?"

Trịnh Quốc Đàm lắc đầu, hít sâu một hơi, chậm rãi nói: "Bác sĩ Trần, sáng sớm hôm nay bạn gái ta không cẩn thận làm rách một đường thật dài trên chân, người xem một chút có thể chữa trị hay không."

Nhìn Trần Thương biểu lộ như suy nghĩ điều gì, Trịnh Quốc Đàm trực tiếp nói: "Không phải ta không đi bệnh viện, mà là cô bạn gái này của ta tương đối đặc thù, người thấy sẽ biết, đi theo ta."

Vừa nói chuyện, vừa dẫn theo Trần Thương tiến vào một căn phòng ngủ.

Một người phụ nữ mặc một bộ áo ngủ màu trắng ngồi trên ghế sa lon trong phòng ngủ, chân gác lên trên bàn trà, ở giữa bàn chân bị băng bó bằng băng gạc.

Nhưng sắc mặt người phụ nữ này lạnh lẽo, thần sắc sa sút, tóc dài không chút gọn gàng, trên mặt còn có một dấu bàn tay hết sức rõ ràng, hai con mắt rõ ràng khò qua, đỏ rực, trên khuôn tai cũng chỉ còn lại một bên, cả người cực kỳ chật vật, thất lạc đến cực điểm.

Hai nhân viên y tế đang ở hai bên xử lý vết thương.

Nhưng khi Trần Thương cẩn thận quan sát khuôn mặt người phụ nữ không khỏi sùng sốt một chút.

Hắn rốt cuộc biết vì sao không đi bệnh viện.

Đây là mình tỉnh!

Mấy năm gần đây dựa vào mấy scandal dần dần gặp may đi lên: Từ Nhược Vận!

Dung mạo xinh đẹp, vóc người hoàn mỹ, thậm chí năm nay còn tuyên bố sẽ cố gắng lên hạng một.

Cái này sao có thể đi bệnh viện.

Bộ dáng chật vật này cộng thêm ặt dấu bàn tay trên m, bộ dáng tóc tai bù xù.

Đi ra ngoài sẽ có tin tức nóng cỡ nào đây!

Đây là bạo lực gia đình?

Hoặc là chuyện lý thú khuê phòng?

Không đúng!

Trần Thương liền tưởng đến nhiệm vụ nhắc nhở, hẳn hiểu xảy ra chuyện gì.

Cháy nhà a!

Chính thế cùng tiểu tam đối mặt với nhau, chính thế hẳn là đạt được thành công viên mãn,

Trần Thương thờ dài, cuộc sống của người có tiền thật sự là muôn màu muôn vẻ, sắc thái lộng lẫy.

Nhưng... Hôm nay không nên tới!

Tới một nơi thị phi.

Biết một chút bí mật không nên biết đến.

Trịnh Quốc Đàm không nhận được ôn nhu nói nhỏ: "Có đau hay không?"

Người phụ nữ dờ dẩn gạt đầu, nước mắt chảy từng giọt xuống.

Trịnh Quốc Đàm thờ dài, có chút đau lòng, an ủi: "Bảo bối, không khóc, nghe lời, có được hay không? Đều tại ta. Người yên tâm đi, chuyện hôm nay ta sẽ đòi cho người một công đạo."

Trần Thương sững sờ, lại còn hứa hẹn, nhà ông chủ Trịnh này sản xuất băng dán hả?

Nữ minh tinh hít sâu một hơi, cầm khăn tay nhẹ nhàng xoa lên khóe mắt, giọng nói có chút quyết tuyệt: "Ừm, người nhanh lên đi, ta chịu không được loại này..., còn có khoảng thời gian này ta muốn đi thử sức, đều đã bàn luận tốt với đạo diễn rồi, còn có tiếp mấy cái quảng cáo... Nhưng bây giờ chân ta lại thế này, aizz..."

Trịnh Quốc Đàm nghe xong nguyên lai là chuyện này, chẳng phải diễn một bộ phim sao? Chuyện có thể dùng tiền để giải quyết thì đều không phải là chuyện lớn.

Tranh thủ thời gian ngồi xuống bên cạnh nữ minh tinh, vỗ nhẹ bờ vai: "Yên tâm đi, lần này xong, ta tìm cho người mấy minh tinh đang "hot", làm cái tết Nguyên đán, quảng cáo cái gì, chúng ta cũng không thiếu tiền! Ta cho người tiền không đủ tiêu hay là không quan tâm người hay sao?"

Nói xong liếc mắt ra hiệu cho Trần Thương: "Bác sĩ Trần, nhìn xem bạn gái thế nào, có phải là có thể trị hết không?"

【 Đỉnh! Phát động nhiệm vụ vòng thứ hai, đáp ứng Trịnh Quốc Đàm, tiến hành khâu lại giúp Từ Nhược Vân, nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: 1. Kim khâu lại (màu lục); 2. Kinh nghiệm + 200, 3. Kinh nghiệm khâu lại lần da + 200. 4. Hoàn thành nhiệm vụ có thể thu hoạch được một tin tức cuối cùng. 】

Trần Thương lập tức ngăn người, không tệ nha, hoàn thành nhiệm vụ lại có kim khâu màu lục!

Mà lại là còn có tin tức nhiệm vụ cuối cùng, dựa theo kinh nghiệm chơi game thì bất kỳ nhiệm vụ nào thì đến vòng cuối cùng mới là ban thưởng phong phú nhất!

Nghĩ tới đây, Trần Thương có chút cẩn thận.

Nhưng trong lòng hẳn rất rõ ràng, không nắm chắc trăm phần trăm, tuyệt đối sẽ không mạo hiểm.

Hắn xoay người gỡ hết băng gạc trên chân ra, nhìn kỹ.

Vết thương phía dưới băng gạc lộ ra!

Máu thịt be bét!

Nơi này là dao nhỏ chém trúng sao?

Cái này rõ ràng là bị vật lớn cố ý gây thương tích.

Bị dao đâm bị thương, vết thương sẽ không đến mức như vậy!

Thế nhưng, lúc này bấp chân người phụ nữ bị rách một mảnh lớn gần như có thể thấy được xương phía trong, vết thương lớn chừng bàn tay!

Vết thương này giống như là... Đúng!

Có chút tương tự bị chai rượu vỡ cắt trúng.

Hẳn là do bình rượu làm bị thương.

Sau khi nghĩ rõ ràng nguyên nhân, Trần Thương nói:

"Trịnh tiên sinh, tiếp xuống, ta muốn xem xét vết thương một chút, có thể sẽ đau một chút, ngài nói bạn gái ngài có nhận một chút."

Không thể không nói, có tiền có thể sai khiến quỷ thần, lúc này trong phòng, có tới mấy hộp cấp cứu, túi khâu đủ kiểu cũng không thiếu.

Trần Thương nhận biết một chút trong đó, có thậm chí gọi không ra tên.

Có thể là chỉ chuyên để bác sĩ thẩm mỹ khâu lại.

Nghe nói hơn một vạn.

Sau khi Trần Thương cầm lấy nước muối sinh lý cọ rửa một phen, bắt đầu dùng kẹp vạch làn da ra, vết thương lần nữa bày ra.

Bởi vì do bình rượu vỡ làm bị thương, vì vậy làn da bị tổn hại rất bất quy tắc, đầu đầu cũng có vết thương hình dáng giống như răng cưa, độ khó khâu lại có chút lớn!

Bởi vì độ khó tiến châm cùng phạm vi lựa chọn góc độ quá nhỏ.

Muốn khâu lại một đoạn tổn hại bất quy tắc này thực sự là quá mức hao phí tinh lực, hơn nữa, cũng bởi vì bất quy tắc như thế, muốn sau khi khâu lại hoàn chỉnh không lưu lại vết sẹo, đây mới là khó khăn nhất!

Cũng may trên bàn chân người phụ nữ có một hình xăm đóa hoa hồng, cứ như vậy, có lẽ có thể hơi che lấp một chút, nhưng cũng chỉ là hơi.

Trần Thương phát động 【 Con mắt Mỹ Lệ 】, con mắt không ngừng tìm kiếm vị trí cần khâu lại, vết thương bất quy tắc ở trong mắt Trần Thương không ngờ tiến hành các loại mô phỏng.

Qua thật lâu!

Trần Thương ngừng đầu, hẳn tìm tới một khả năng khâu lại, có lẽ dùng châm khâu lại tròn sẽ tốt hơn một chút!

Bình thường kim khâu da đều là nhọn, bởi vì làn da rất dày, có rất nhiều chân lông cùng tuyến chất nhờn, cái này yêu cầu cây kim phải đầy đủ độ sắc bén, vì vậy kim khâu da thường sẽ nhọn, cũng chính là mũi kim hình tam giác hình dạng là hình tròn, là để dùng khi khâu lại làn da.

Mà châm tròn, chủ yếu dùng để khâu lại vị trí mềm mại dễ dàng xuyên thấu, như màng bụng, dạ dày, đường ruột, cùng trái tim, lúc xuyên qua tổn thương nhỏ, thế nhưng dùng kim tròn để khâu lại làn da có thể nói là rất hiếm thấy!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Cần người trợ thủ không

Hơn nữa!

Trần Thương không chỉ muốn sử dụng kim tròn, hẳn còn muốn lựa chọn loại nhỏ nhất.

Chọn tới chọn lui, Trần Thương quyết định lựa chọn một loại kim khâu hẳn thường xuyên sử dụng tại bệnh viện: kim khâu ET 164, kim khâu tròn số bốn, dài 16 mm, loại kim này rất nhỏ, bình thường đều đi theo chỉ số bốn, hơn nữa rất ngắn, chỉ có 16 mm.

Loại kim tròn này bình thường sử dụng khâu mạch máu, bởi vì độ sắc bén có hạn, hơn nữa lại còn rất nhỏ, nếu như dùng để khâu làn da, tuyệt đối là nói nhảm!

Thế nhưng ý nghĩ hiện tại của Trần Thương chính là dùng chỉ số bốn "Vi Kiều" cộng thêm kim khâu ET 164 nho nhỏ này khâu làn da!

Chỉ có như vậy, mới có thể giúp cho vết bề ngoài của làn da sau khi khâu xong đạt hiệu quả tốt nhất!

Đương nhiên, khâu kiểu này tốn rất nhiều công sức.

Đầu tiên: Kỹ thuật yêu cầu phải cao, phải có trình độ có thể sử dụng kim tròn để khâu làn da, nhưng Trần Thương hết lần này tới lần khác có kỹ thuật này, vượt qua!

Thứ hai: Chi phí cao, vượt qua!

Thứ ba: Sau khi khâu xong không thể cử động, bởi vì chỉ quá nhỏ, chỉ cần người vận động nhẹ một chút là đã có thể làm chỉ khâu bị đứt, bất lợi cho khôi phục, nhưng Trần Thương cảm thấy, cái này hẳn không phải là vấn đề gì, tối thiểu đối với người ta mà nói không phải, bởi vì có một đám người hầu hạ.

Một yêu cầu cuối cùng, chính là cần phải có một phương án thiết kế hoàn mỹ, đây mới là quan trọng nhất, Trần Thương hết lần này tới lần khác có 【 Con mắt Mỹ Lệ 】 trợ giúp!

Sau khi hiểu rõ, Trần Thương ngừng đầu: "Ta nghĩ, ta có thể làm được."

Nghe được câu này, hai mắt Trịnh Quốc Đàm sáng lên!

Hôm nay, hẳn nghe được nhiều nhất một câu là gì?

"Ta không thể đảm bảo!"

"Cái này cơ bản không khả năng!"

"Cái này... Không thực tế!"

"Rất khó! Không, rất khó khăn!"

...

...

Mỗi mười chuyên gia, mỗi một người đều nói một câu như vậy, để Trịnh Quốc Đàm rất tức giận, thế nhưng lại không thể làm gì.

Nhưng Trần Thương nói ra một câu: "Ta có thể làm được!"

Có nghĩa là người trẻ tuổi này có niềm tin rất lớn.

Nhưng, Trịnh Quốc Đàm cũng nghĩ đến một khả năng khác!

Người trẻ tuổi, muốn xuất đầu vì cái trước mắt!

Hai khả năng đều có thể, Trịnh Quốc Đàm tự nhiên không thể đơn thuần tin tưởng hẳn, chỉ là hai mắt có chút sáng lên: "Vậy thì quá tốt, chúng ta đi ra ngoài thương lượng cùng mấy vị chuyên gia một chút, nhìn xem ý nghĩ của người có thể làm được hay không."

Nói rồi, hẳn mang theo Trần Thương đến phòng khách.

Trịnh Quốc Đàm phất tay, nói với đám người: "Các vị chuyên gia, chủ nhiệm, mọi người trước hết nghe ta nói, vị Bác sĩ Trần này sau khi xem vết thương, cảm thấy có thể thử một chút, mọi người nghe một chút ý nghĩ của Bác sĩ Trần đi."

Sau khi đám người nghe Trịnh Quốc Đàm vỗ tay tỏ ý, lập tức quay người.

Nghe hẳn nói, vị bác sĩ này có thể có biện pháp, nhìn không được tò mò.

Bởi vì năm sáu người bọn hẳn ở nơi đó thảo luận cái gì?

Không phải chính là thảo luận như thế nào mới có thể khâu tốt hơn sao?

Vị bác sĩ này, thật trẻ tuổi, hơn nữa rất lạ mặt, lớn lên ngược lại là thật đẹp trai! Chẳng lẽ cũng là bác sĩ thẩm mỹ? Cái kia... Bộ dáng này của hẳn hẳn là chinh dung chinh ra a, thật là đẹp trai! Đừng nói, chính thật đúng là có thể, có thể chinh khuôn mặt mình đẹp lên cũng coi như là biển quảng cáo hình người, tuyên truyền rất tốt.

Dù sao... Có một bác sĩ đẹp trai, bệnh nhân cũng sẽ không thiếu, phải biết rằng suy nghĩ của phụ nữ rất kỳ quái..

Nhưng, hẳn còn quá trẻ.

Dù sao trong lĩnh vực chữa bệnh, tất cả mọi người cảm thấy ngoài miệng không lông làm việc không tốn sức, nếu người không hỏi đầu, tất cả mọi người sẽ cảm thấy kỹ nghệ của người không đủ tinh thâm

Nhưng nghĩ đến vị bác sĩ này là Trịnh Quốc Đàm mời tới, mọi người cũng không thể xem thường, có lẽ là một nhân tài ghê gớm từ nơi khác.

Trần Thương nhìn đám người, cũng chưa quen thuộc, hẳn không phải lĩnh vực bác sĩ thẩm mỹ, hiểu rõ đối với bác sĩ thẩm mỹ giới hạn ở Trương Chí Tân và Từ Nhu, về phần lĩnh vực làn da càng là không quá quen thuộc, hẳn chỉ là một tiêu bác sĩ khoa cấp cứu.

Nhưng, cái này cũng không ảnh hưởng hẳn phát huy.

Hắn ngắt đầu nói: "Chào mọi người, tiếp xuống ta nói ý nghĩ của mình."

"Vết thương của vị tiểu thư này mọi người cũng đã nhìn thấy, kỳ thật cũng không nghiêm trọng lắm, khâu lại phổ thông thì cần một bác sĩ ngoại khoa cũng có thể làm được, thế nhưng đề làm đến trình độ của một bác sĩ thẩm mỹ, độ khó rất lớn, bởi vì vết thương không theo một quy tắc nào, cho nên độ khó khi khâu cũng tăng lên theo cấp số nhân... Vì vậy!"

"Biện pháp của ta là, lựa chọn kim tròn khâu nội tạng mạch máu để khâu, mà kim tròn thích hợp nhất chính là loại ET 164, kim dài 16mm loại số 4, chỉ khâu cũng lựa chọn loại số 4 “Vĩ Kiều”..."

Trần Thương còn chưa nói xong, một thanh âm thanh thúy vang lên!

"Không có khả năng!"

Đám người tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một người phụ nữ, ba mươi bảy ba mươi tám tuổi, con mắt tơ vàng khung mỹ thuật, tóc buộc cao ở sau gáy, phía dưới áo khoác trắng là một đôi giày da cao gót, rất ra dáng bác sĩ.

"Biện pháp người nói cơ bản không khả thi, ET 164 là kim khâu mạch máu, người chẳng lẽ muốn dựa vào kim tròn số 4 khâu làn da? Người đang nói đùa sao? Người cảm thấy dựa vào kim tròn có thể đâm xuyên qua làn da dày như vậy sao? Còn có, chiều dài 16 mm... Đủ làm gì? Hơn nữa... Người vậy mà muốn dùng chỉ Vĩ Kiều để khâu da chân, quá hoang đường!"

"Vì vậy, phương án này, ta bảo trì thái độ hoài nghi!"

Sau khi người phụ nữ nói xong, đứng ở đó, ôm tay trước ngực, cho thấy thái độ.

Những người khác cũng nhao nhao gật đầu: "Ta cũng cảm thấy không thể thực hiện, dùng kim ET 164 để khâu làn da, mà lại là dùng kim tròn, ai... Làn da rất đàn hồi, dựa vào kim tròn rất khó có thể đâm vào được! Nhưng ý nghĩ rất tốt."

"Ừm, kim tròn đích thật là có rất nhiều ưu việt, tổn thương nhỏ, tạo thành vết sẹo cũng không rõ ràng."

Trần Thương không phản bác, bọn hẳn nói đều là thật, phải xem Trịnh Quốc Đàm.

Hắn nguyện ý, Trần Thương làm, không nguyện ý, Trần Thương cũng không quan trọng, một nhiệm vụ mà thôi, có làm hay không cũng không đáng kể.

Trịnh Quốc Đàm nghe mọi người thảo luận, cũng hơi nhúm mày.

"Các vị chuyên gia có đề nghị gì tốt không?"

Người phụ nữ vừa rồi phát biểu nói: "Trịnh tổng, không lưu lại vết sẹo là không thể nào, tổn thương quá lớn, hơn nữa độ khó khi khâu cũng lớn, chỉ có thể dựa vào hậu kỳ sau khi khâu xử lý tiêu trừ vết sẹo, chúng ta xử lý tiêu trừ vết sẹo sau khi khâu vẫn tương đối chuyên nghiệp, còn có... Hình xăm hoa hồng kia cũng cần phải xóa, nếu không khâu sau khi khâu thì hình xăm sẽ rất xấu."

Đám người nhao nhao gật đầu.

Hoàn toàn chính xác, loại chuyện này không cần thiết giấu diếm, nên nói như thế nào thì cứ nói là được rồi.

Kỳ thật, chuyện này, chung quy vẫn phải dựa vào quyết định của Trịnh Quốc Đàm.

Tất cả quyền lựa chọn đều ở trên người hẳn, đến cùng phải làm thế nào?

Hắn không phải không tin Trần Thương, mà là kinh nghiệm Trần Thương quá nông cạn, mà ở đây đều là người có kinh nghiệm phong phú, so sánh qua, Trần Thương căn bản không tính là nhân tài gì.

Thế nhưng, chỉ có Trần Thương có biện pháp, đến cùng xử lý như thế nào?

Mà lúc này, bỗng nhiên một người đàn ông hơn năm mươi tuổi trong đám nói: "Trịnh tổng, ta có một ý tưởng, trước tiên có thể để bác sĩ này thử một chút, cho dù làm thất bại, chúng ta chữa trị hậu kỳ cũng sẽ không ảnh hưởng quá lớn, dù sao... Cũng không có biện pháp, không bằng thử một chút."

"Kỳ thật, ta cảm thấy nếu như vị bác sĩ này có thể không chế kim tròn khâu làn da, sử dụng kim đầu tròn ET 164 vẫn có sự thích hợp nhất định, chỉ có điều độ khó quá lớn, dù có làm thì cũng chính là lãng phí chỉ Vi Kiều, không tổn thất quá lớn."

Hoàn toàn chính xác, kim tròn nhắm vào hạn chế tối đa tổn thương lên da, mà hướng chỉ là kim số 4, không thể nói không tổn hao gì nhưng cũng không lớn.

Trịnh Quốc Đàm nghe xong lời này, lập tức hai mắt sáng lên, đúng! Cho dù Trần Thương khâu hòng, kết quả kém nhất cũng chỉ như những người này nói.

Trịnh Quốc Đàm quay người nhìn Trần Thương: "Người có bao nhiêu nắm chắc?"

Trần Thương: "Tám thành!"

Trịnh Quốc Đàm cân nhắc lợi hại, dứt khoát kiên quyết gật đầu nói: "Đi! Người tới làm, cần người trợ thủ không?"

Trần Thương gật đầu: "Ừm, cần."

-----&&-----

DG: Ta cũng cần trợ thủ a. Donate ủng hộ ta đi, nghèo lắm rồi

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Ôn ào quá, đi ra ngoài hết đi

Người hỗ trợ?

Trần Thương gật đầu, đương nhiên cần người hỗ trợ, hơn nữa còn cần mấy người.

Vết thương không theo quy tắc này không thể khâu liên tục, cần liên tục thay đổi đầu kim và chỉ khâu, hơn nữa những vị trí đặc thù còn cần người khác tới thắt nút.

Trịnh Quốc Đàm gật đầu quay người, nhìn mấy chuyên gia: "Chư vị cùng nhau tới đi, giúp đỡ Bác sĩ Trần."

ừm, một câu rất bình thường.

Thế nhưng vào trong lỗ tai đám người lại có ý nghĩa khác, để bọn hắn làm người hỗ trợ cho tiểu bác sĩ này? Ừm, khẳng định trong lòng sẽ không vui.

Đặc biệt là đối với một số người tâm cao khí ngạo mà nói, càng là như vậy.

Thế nhưng nơi này là nhà của Trịnh Quốc Đàm, không phải nơi bọn hắn có thể tùy tiện tức giận.

Mà đại phu Tần Tường vừa phát biểu thì cười cười: "Được, không thành vấn đề, mọi người cũng cùng đi xem một chút đi, vạn nhất cần chữa trị hậu kỳ, cũng nắm chắc tâm lý."

Đám người thấy Tần Tường nói chuyện, nhẹ gật đầu, đi theo vào.

...

...

Mỗi lĩnh vực khâu khác nhau đều có yêu cầu khác nhau, lĩnh vực bác sĩ thẩm mỹ, quan trọng nhất chính là thiết kế, mà lĩnh vực y học, quan trọng nhất là khôi phục.

Người phụ nữ đeo kính bỗng nhiên nói: "Đây là phương án chúng ta thiết kế để khâu, cho người."

Trần Thương nhẹ gật đầu, tiếp nhận phương án, nói: "Cảm ơn!"

Người phụ nữ không để ý tới hắn, mà đi thẳng vào trong.

Trần Thương thấy thế, không quan trọng cười cười, cúi đầu nhìn phương án trong tay.

Ừm, rất chuyên nghiệp, nếu xét theo góc độ y học và mỹ dung thì bản thiết kế này cực kỳ nghiêm cẩn.

Sau khi nhìn thoáng qua, Trần Thương tiện tay ném phương án ở trên mặt bàn, đứng dậy đi vào phòng.

Bởi vì phương án này căn bản không vào được mắt của Trần Thương.

Dù sao, loại phương án này sao có thể so sánh với【 Con mắt Mỹ Lệ 】?

Chênh lệch không phải rất lớn, mà là chênh lệch như ngày và đêm.

Sau khi chuẩn bị xong, Trần Thương gật đầu tỏ ý với đám người: "Ta muốn bắt đầu."

Tần Tường gật đầu: "Ừm!"

Một bên một người đàn ông hơi hơi đầu cũng nhẹ gật đầu: "Được rồi."

Người phụ nữ đeo mắt kính gọi là An Tĩnh, thủ tịch phòng chính hình Annie, rất nổi danh trong lĩnh vực thẩm mỹ ở AY thị, chỉ là, nàng đứng ở một bên, việc không liên quan đến mình, hai tay ôm ngực, bày ra một bộ dáng xảy ra chuyện gì cũng không liên quan đến ta.

Trần Thương cầm lấy kim ET 164, được kỹ năng bị động【 Con mắt Mỹ Lệ 】trợ giúp, bắt đầu thao tác, Trần Thương quyết định bắt đầu khâu từ giữa, nơi này có độ khó lớn nhất, thế nhưng một khi khâu hoàn thành, độ khó khăn khi khâu hai bên sẽ giảm bớt, lần này cần tận mấy cái kim, cũng không lo lắng chuyện khác.

Nói xong, Trần Thương nâng kim đâm về phía làn da!

Mà giờ khác này, tất cả mọi người lau mồ hôi trên trán!

Dù sao cái kim tròn này có thể vào sao?

Hơn nữa nhỏ như vậy...

Độ khó lại tăng lên một chút.

Dùng kim 16 4 khâu làn da, người đây không phải làm đại sao? Không đến hai centimet đã cong kim, muốn khâu làn da rất khó khăn.

An Tĩnh đứng ở nơi đó, thậm chí đã làm tốt chuẩn bị chế giễu.

Bởi vì kim 16 4 quá ngắn, cũng quá nhỏ, cái kẹp hỗ trợ tại chuỗi kim căn bản không cách nào đâm được vào trong da, vì vậy Trần Thương dùng cái kẹp kẹp tại phần đuôi kim.

Nếu làm vậy, độ khó sẽ lớn hơn!

Muốn đâm vào làn da sẽ càng thêm khó khăn!

Mà trong khi đám người lo lắng, cây kim trong tay Trần Thương đã nháy mắt chui vào làn da, cái kẹp có chút nhẹ nhàng linh hoạt, đâm về phía đối diện!

Thao tác đơn giản đến cực điểm, làm tất cả mọi người choáng váng!

Cái gì?

Vương Đức Phát?

Đơn giản như vậy?

Tất cả mọi người sửng sốt, chẳng lẽ đơn giản như vậy?

Chẳng lẽ trước kia chúng ta có hiểu làm gì đối với kim tròn sao?

Chẳng lẽ là bởi vì kim số 4 đầy đủ mảnh cho nên tăng độ sắc bén lên?

Đại não tất cả mọi người như ngừng hoạt động, bắt đầu suy nghĩ nguyên nhân trong đó.

Chẳng lẽ là bởi vì rất am hiểu kim ET 16 4?

Nghĩ tới đây, đám người cũng nhủ mày.

Mà Trần Thương lại không ngừng xuống kim, ra kim... Khâu rất thuận lợi.

Ngay lúc này, bỗng nhiên An Tĩnh nhủ mày, bởi vì nàng phát hiện Trần Thương không tiến hành dựa theo phương án của mình.

"Vì sao người không khâu theo phương án ta đưa cho người?!"

Một tiếng quát lớn làm Trịnh Quốc Đàm đang nghiêm túc nhìn chăm chăm kim khâu giật nảy mình, tim của lão đều kém chút nhảy ra khỏi lồng ngực, ôi mẹ ời, người có thể sống yên ổn chút hay không!

Lúc này đám người cũng phát hiện, Trần Thương bắt đầu khâu từ giữa, một điểm cũng không dựa theo phương án của bọn hắn.

Tần Tường nhìn làn da, như suy nghĩ điều gì.

Hắn lựa chọn kỳ thật rất có đạo lý, từ giữa khâu có lẽ mới là lựa chọn tốt nhất, bởi vì: Kề tài cao gan cũng lớn!

Mà An Tĩnh chất vấn để căn phòng trong lâm vào tình cảnh lúng túng.

Trần Thương cũng có chút ớn ào, phải biết rằng trong lúc khâu tình thế này vốn chính là thao tác cực kỳ nhỏ bé, bị người khác quấy rầy, rất có thể ảnh hưởng.

Nghĩ tới đây, Trần Thương không để ý đến An Tĩnh, mà quay người nói với Trịnh Quốc Đàm: "Trịnh tiên sinh, để người không phận sự đều ra ngoài đi, ba người chúng ta là đủ rồi, lại có người quấy rầy... Ta không dám hứa chắc mình có thể làm xảy ra một chút sai lầm hay không."

Trịnh Quốc Đàm nghe xong lời này, còn đến mức nào, vội vàng gật đầu: "Được rồi, vậy thì... Tất cả mọi người ra ngoài đi. Đến phòng khách nghỉ ngơi một chút, uống chén trà."

Nói xong, chào hỏi đám người đi ra ngoài.

An Tĩnh vẫn đứng ở đó!

"Trịnh tiên sinh, phương án hấn khâu ta không dám gặt bữa, ta cảm thấy dựa theo phương án thiết kế vừa rồi của chúng ta là tốt nhất."

Trịnh Quốc Đàm khẽ nhủ mảy: "An tiểu thư vẫn nên đi ra ngoài nghỉ ngơi một chút đi."

An Tĩnh trông thấy biểu lộ của Trịnh Quốc Đàm, biến sắc, nhẹ gặt đầu, đi ra bên ngoài.

Trong lòng không ngừng suy nghĩ: Một hồi người xây ra vấn đề tốt nhất đừng tìm ta! Dựa vào tiểu tử kia? Ha ha... Thiên phương dạ đàm, lý luận suông,

Trịnh Quốc Đàm thấy mọi người đều đi ra, tranh thủ thời gian quay lại với ý đồ muốn xem lên.

Mà Từ Nhượng Vận nói: "Người đi ra ngoài!"

Trịnh Quốc Đàm sững sờ, cười cười xấu hổ: "Cái này... Bác sĩ Trần, ta ở trong canh công cho người, không cho người khác tiến vào, có thể chứ?"

Từ Nhượng Vận mặt đen lại: "Người đi ra bên ngoài cửa ra vào canh công là được rồi."

Trịnh Quốc Đàm vội vàng gặt đầu: "Được rồi, Tiểu Vận đừng nóng giận."

Sau khi đi ra, Trịnh Quốc Đàm đứng trước cửa ra vào, đi tới đi lui, có chút nôn nóng.

Mà lúc này trong căn phòng, Trần Thương khâu cẩn thận tỉ mỉ, gọi hấn mới phát hiện, thuộc tính 【 sắc bén + 1 】mang tới biến hóa thật sự đáng sợ, chỉ một kim khâu đã cho Trần Thương càng nhiều lựa chọn, tổn thương khi khâu bằng kim tròn giảm bớt quá nhiều so với kim tam giác.

Cộng thêm【 Con mắt Mỹ Lệ 】trợ giúp, Trần Thương khâu dần vào giai cảnh, khâu càng ngày càng thuận lợi!

Hai người hỗ trợ cho Trần Thương đã sớm bị phương án khâu này của Trần Thương làm sợ ngây người!

Trần Thương nghiêm nhiên thành đại lão!

"Đổi kim!"

"Cắt chỉ!"

"Rửa sạch bằng nước muối sinh lý!"

...

Liên tục chỉ lệnh xuống dưới, Trần Thương phát hiện một chuyện, đám người này tốt hơn y ta dụng cụ nhiều, ừm, tối thiểu hiểu ý người!

Bây giờ người ta những đại lão kia có đi làm phi đao không chỉ mang theo dụng cụ, hơn nữa còn mang theo hạ thủ!

Dùng đã quen.

Xem ra sau này chính mình phải đề cao dự trữ nhân tài cho mình, tranh thủ bồi dưỡng một vài tiểu đệ hỗ trợ!

Trần Bình Sinh không sai, có thể tính là một, Chủ nhiệm An cũng không tệ có thể làm phó nhĩ, nhưng... Được rồi, đại chủ nhiệm Lý Bảo Sơn thật ra là thích hợp nhất, đáng tiếc quá già, Tần Duyệt đi, cảnh đẹp ý vui, lại còn a dua nịnh nọt, trừ về mặt quá âm trầm ra thì cũng không tệ, nghĩ đến mấy người nói bên tai mình: "Trần Thương ngu bức!", hấn có chút hưng phấn.

Đến lúc cuối cùng, sau khi khâu xong một kim cuối cùng, Trần Thương hài lòng nhìn thoáng qua Tần Tường cùng người đàn ông hỏi đầu, tràn đầy vui mừng.

Hài lòng nhẹ gặt đầu, tỏ ý người rất không tệ!

Mà hai người trông thấy ánh mắt hài lòng của Trần Thương, như trút được gánh nặng, sau đó càng nhiều hơn chính là mừng rỡ!

Giống như sau khi vừa vào bệnh viện làm bác sĩ thực tập, sau khi hỗ trợ cho bác sĩ cấp trên của mình, lại được bác sĩ cấp trên khen ngợi.

Trong lòng hiện ra cảm giác thành tựu cùng kích động mà đã lâu không cảm thấy!

Trần Thương cười cười: "Dùng nước muối sinh lý rửa qua một chút, xem hiệu quả!"

Người đàn ông hỏi đầu đã sớm không thể chờ đợi, cầm lấy ống trích bắt đầu chậm rãi rửa sạch, thủ pháp rất chuyên nghiệp.

Trần Thương nhìn không được tán dương một câu: "Thủ pháp rửa sạch này rất tỉ mỉ."

Người đàn ông nghe xong, lập tức vui vẻ nói: "Cảm ơn khích lệ!"

Sau khi cọ rửa hoàn tất, lập tức mọi thứ hiện ra trước mặt mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Thu hoạch tương đối khá!

Nghe thấy mình được khen, trong lòng Dương Thao đương nhiên hưng phấn cùng kích động.

Loại cảm giác vui vẻ này, bất kể là ai cũng không nghĩ ra, cũng không đúng. Tần Tường chắc là có thể nghĩ đến!

Nghĩ tới đây, Dương Thao liếc nhìn Tần Tường, đắc ý cười cười, tỏ ý: Ngươi xem đi, Bác sĩ Trần khen ta!

Chọc cho Tần Tường mắt tròn trắng.

Trần Thương thấy thế, thờ dài, có gì vui hả?

Người già ở thế giới này thật khó hiểu!

Nghĩ tới đây, hẳn học theo giọng điệu mà lão Trần hay chỉ điểm mình, nhân nhát nói: "Sau này khi các ngươi đối mặt với vết thương cần khâu lại, không thể quá câu nệ, cứng nhắc, nhất định phải ghi nhớ dung hội quán thông, hơn nữa khâu là kỹ xảo cơ bản nhất."

Nói đến đây, Trần Thương nhìn Tần Tường: "Vừa rồi ta phát hiện ngươi có một thói quen không tốt, trong lúc thất nút rất tùy ý, rất nhanh, hoàn toàn chính xác, nhanh là chuyện tốt, thế nhưng ngươi phải kết hợp với điểm dừng lực trên da để phân tích... Còn ngươi nữa, ngươi cũng có chút vấn đề..."

Nghe Trần Thương vạch ra vấn đề, hai người không tỏ vẻ không vui, ngược lại như bình tĩnh đại ngộ, có một cảm giác như bình tĩnh sau giấc mộng!

Không thể không nói, hai người đều bị thực lực của Trần Thương trấn trụ, tuổi trẻ như thế mà đã có tạo nghệ cao siêu như vậy, đến cùng hẳn là nhân tài ở đâu? Hay là rùa biển?

Sau khi nói xong, Trần Thương nhìn đường khâu trên chân Từ Nhượng Vận, nhẹ gật đầu, rất hài lòng!

Nhìn tổng quát vết thương, Trần Thương tự cho mình 1000 điểm, dù sao phải cõ vũ bản thân nhiều một chút thì cũng tương đương với nhiều một phần ủng hộ, nhiều một phần trợ uy... Cho nên 1000 điểm không nhiều, điểm số này rất phù hợp.

Trần Thương cười cười: "Các ngươi thấy thế nào?"

Lúc này, Dương Đào cùng Tần Tường vội vàng nhìn kỹ.

Chỉ là, hai người xem xét xong thì ngậy ngẩn cả người!

Chính là bởi vì nhìn lâu một người trong biển người...

Thì sẽ rất khó để quên gương mặt của ngươi!

Sau khi cọ rửa sạch sẽ, hiện tại làn da chân toàn là vết khâu, vết thương lớn chừng bàn tay, trọn vẹn khâu gần một giờ, mặc dù nhìn như đơn giản, nhưng chỉ có hai người tự mình tham dự mới biết được rất không dễ dàng!

Đặc biệt là lúc bắt đầu, có lẽ không nghĩ tới nhiều như thế, nhưng sau khi nhìn thấy kết quả hiện tại.

Hai người Tần Tường cùng Dương Đào nhìn không được liếc nhau, từ trong mắt nhau thấy được sự rung động!

Trách không được vừa rồi hẳn muốn lựa chọn khâu như vậy, thì ra là thế!

Sau khi suy nghĩ kỹ lại, liên tưởng tới thao tác vừa rồi, kết hợp với kết quả bây giờ thấy được, giờ hai người mới hiểu được, cho dù có là Gia Cát Lượng, nhưng cũng sẽ có mấy phần cảm khái.

Nhưng, Trần Thương mới tới bao lâu, trước trước sau sau từ khi vào cửa đến khi bắt đầu khâu cũng chưa tới nửa giờ?

Nửa giờ này mà đã vạch ra kế hoạch tỉ mỉ trong đầu như vậy sao?

Cái này thật quá không thể tưởng tượng nổi.

Thiên phú!

Chính là thiên phú!

Tần Tường cảm thấy nửa đời trước của mình ăn ở có đức cho nên hậu sinh khá ụy, đối với Trần Thương chỉ điểm mình cũng ghi ở trong lòng, trở về suy nghĩ kỹ lưỡng một chút.

Bởi vì khâu quá tuyệt!

Hai người nhìn hình xăm hoa hồng, cho dù là hình dạng, màu sắc, đường cong đều không biến hóa quá nhiều, ngược lại càng thêm đẹp mắt!

Tần Tường cảm xúc rất sâu, ca khâu này quá tinh vi, có thể xưng là tác phẩm nghệ thuật!

Một kim một chỉ đều là kinh điển.

Có một bài hát thế nào nhỉ?

Đường chỉ khâu như vẽ? (loại này cảnh như vẽ?)

Vẽ xấu trên vết thương? (trong viện họa cát?)

Làm chúng ta kinh ngạc? (chờ chúng ta thần thoại?)

Là lúc kỳ tích xuất hiện! (các loại lời thề rơi xuống!)

Nghĩ tới đây, Tần Tường vừa vận trọng thấy Dương Thao lấy điện thoại ra tạch tạch tạch chụp ảnh cái chân.

Trong lòng của hắn sững sờ, đứng rồi!

Chụp lại trước đã, trở về từ từ xem.

Lúc này, Trần Thương đã gọi Trịnh Quốc Đàm đi vào: "Trịnh tiên sinh, ta đã khâu xong, ngươi xem thử thế nào."

Trịnh Quốc Đàm nghe xong, xong? Hai mắt lập tức sáng lên, vội vã kéo cửa đi vào.

Trông thấy lão Tần cầm điện thoại đang quay chân bạn gái, lập tức sững sờ một chút: "Lão Tần, ngươi làm gì vậy!"

Hắn cùng Tần Tường là bạn thân, cùng nhau lớn lên, xảy ra chuyện gì cũng tìm đến Tần Tường trước tiên, để Tần Tường tìm người giúp hắn.

Tần Tường là chủ nhiệm khoa đã liễu bệnh viện Đông Đại, trong lĩnh vực này cũng coi là rất có tiếng tăm.

Lão Tần tám tấc lấy làm kỳ lạ, thuận miệng nói: "Chân này hiện tại quá đẹp mắt, ta muốn chụp vài tấm hình, trở về thưởng thức một chút, suy nghĩ một chút."

Câu này vừa được nói ra, Dương Thao đứng bên cạnh tay run một cái, kém chút làm rơi điện thoại xuống đất.

Mà sắc mặt Trịnh Quốc Đàm càng mòng bức! Ngươi chụp hình chân bạn gái ta, còn định trở về thưởng thức, suy nghĩ?

Tràng diện lâm vào yên lặng!

Trần Thương cũng không dám nói chuyện.

Bỗng nhiên Tần Tường kịp phản ứng, vỗ trán một:

"Ai nha, lão Trịnh ngươi mệ nó nói cái gì vậy? Ta nói chân này khâu thật đẹp, ngươi mau đến xem đi!"

Trịnh Quốc Đàm vội vàng đi tới, nhìn vết thương trên chân, cũng sững sờ.

Đây là vết thương máu thịt be bét vừa rồi sao?

Khâu quá ti mi!

Ngay cả cánh hoa của hình xăm hoa hồng cũng cân nhắc ti mi.

Tĩnh xảo!

Tĩnh tế!

Tác phẩm nghệ thuật.

Phối hợp thêm chân dài trắng nõn, Trịnh Quốc Đàm cảm khái một tiếng, đây mới là chân của Từ Nhược Vận a, lại có thể chân chơi năm!

Cái này mới giống chuyện chút đấy!

Trịnh Quốc Đàm hưng phấn thốt ra:

"Tốt!"

"Tốt!"

"Tốt!"

Liên tiếp ba tiếng tiếng khen, để Trần Thương cũng có chút tự hào.

Từ Nhược Vận thấy mọi người không nói chuyện, nàng không biết nói thế nào, hiện tại tình cảnh của nàng rất xấu hổ, tiêu tam của mình bị vợ chính đánh, cảm xúc không vui, cộng thêm bị thương trên chân, để cảm xúc hôm nay của nàng rơi xuống đáy thung lũng.

Chờ thêm một thời gian nữa bộ phim mới sẽ bắt đầu, mà bây giờ chân nàng lại trở thành như thế, nghĩ tới đã không vui về gì.

Nhưng lúc này, sau khi nàng nhìn thấy vết thương trên chân của mình, cũng gây ngăn cả người, vậy mà hoàn hảo như lúc ban đầu?

Dĩ nhiên không phải!

Cũng không phải là hoàn hảo như lúc ban đầu, thậm chí còn tốt hơn ban đầu!

Trần Thương xảo diệu đem đường chi không thể tránh khỏi đặt ở trên mặt cánh hoa, vậy mà dưới tình huống ẩn ẩn hiện hiện ấy lại để hoa hồng càng thêm mỹ lệ!

Nghệ thuật!

Từ Nhược Vận nhin không được muốn cúi đầu nhìn, Trần Thương vội vàng nói:

"Mấy ngày nay ngươi không thể cử động cái chân này!"

"Ta sử dụng chi số bốn để khâu cho ngươi, chi rất mảnh, chỉ cần ngươi hơi dùng sức cũng dễ dàng đứt ra, vì vậy ngươi phải cực kỳ cẩn thận, ngàn vạn chú ý, không thể dùng sức..."

"Vấn đề khép lại là được rồi, khoảng thời gian này, nhớ lấy! Ngàn vạn không thể bị ô nhiễm, nhớ kỹ không thể đụng vào nước..."

Hiện tại, lời nói của Trần Thương rất có sức thuyết phục!

Trịnh Quốc Đàm càng không ngừng gặt đầu.

Từ Nhực Vận cũng cảm kích nhìn Trần Thương: "Bác sĩ, cảm ơn ngài!"

Trần Thương cười lắc đầu.

【Đình! Nhiệm vụ vòng thứ hai hoàn thành, là hoàn tất khâu vết thương cho Từ Nhực Vận, thu hoạch được: 1. Kim chỉ khâu (màu lục); 2. Kinh nghiệm khâu + 200; 3. Kinh nghiệm chữa bệnh + 200, 4. Phát động một nhiệm vụ cuối cùng, nói chuyện riêng với Trịnh Quốc Đàm, sau khi cẩn thận nói chuyện phẩm, có thể thu hoạch được tin tức về nhiệm vụ cuối cùng.】

Trần Thương hài lòng gặt đầu, không tệ!

Thu hoạch tương đối khá!

DG: Các đạo hữu đọc xong nhớ ủng hộ cho ta nha. Thank you!!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mờ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Vui vẻ nắm cảnh ô liu

Trần Thương lòng đầy mừng rỡ xem xét vật phẩm màu lục thu hoạch được, dù sao đây mới là mong đợi nhất!

【Kim chỉ khâu: Phẩm chất màu lục, thuộc tính: 1. Tính bền dẻo + 1; 2. Tính kháng lây nhiễm + 1; sau khi trang bị, chỉ khâu của người sử dụng sẽ tự mang thuộc tính của vật phẩm.】

Trần Thương vui mừng!

Tính bền dẻo dễ lý giải!

Chính là kiên cố cộng thêm bền dẻo tốt, không dễ dàng cắt ra, thuộc tính này đối với rất nhiều chỉ thi đều vô cùng quan trọng, nhưng quan trọng nhất chính là một số chỉ có chức năng đặc biệt, tỉ như chỉ khâu gân bắp thịt, loại dây này cần phải có tính bền dẻo hơi tốt, đây là vấn đề khó khăn khi khâu gân bắp thịt, vì vậy đều tại sử dụng tơ thép, mà tơ thép tự nhiên không tốt bằng chỉ kẻ cả thao tác và sử dụng, mà lại dễ gây nên tổn thương cho gân bắp thịt, tăng thêm khả năng dính liền!

Vì vậy vèn vèn cái này một tính bền dẻo + 1 đều đã hết sức lợi hại!

Cái thứ hai cũng như thế, tính kháng lây nhiễm, ý trên mặt chữ, trực quan sáng khoái bá khí! Sau khi khâu xong, vấn đề cần lo lắng nhất chính là lây nhiễm, mà tính kháng lây nhiễm này có thể giảm xác suất lây nhiễm xuống một chút, đây là một lựa chọn tốt.

Mà ban thường cuối cùng, tin tức về nhiệm vụ vòng cuối cùng!

Trần Thương mong đợi nhìn Trịnh Quốc Đàm, thế nhưng... Nhìn hồi lâu cũng không thấy nhà dấu chấm hỏi xuất hiện trên đầu hắn.

Xảy ra chuyện gì?

Nhìn kỹ nhắc nhở, nói chuyện riêng với Trịnh Quốc Đàm?

Đây là điều kiện phát động nhiệm vụ sao?

Nghĩ tới đây, Trần Thương chuẩn bị đợi lát nữa thử một chút.

Hiện tại Trịnh Quốc Đàm mười phần vui vẻ, hắn vội vàng nói: "Tất cả mọi người chờ ở đại sảnh một lát, ta sẽ nói đầu bếp làm cơm, ăn cơm xong rồi hãy trở về, vất vả mọi người."

Sau khi ra ngoài chào hỏi đám người, Trịnh Quốc Đàm cúi đầu nhìn Từ Nhực Vận: "Bảo bối, ai da, không khóc, lão công hứa sẽ đòi cho ngươi một công đạo!"

...

...

Nhìn đám người tiếng cười cười nói nói đi tới, mấy người trong phòng không khỏi ngáy ngáy cả người!

Đặc biệt là An Tĩnh!

Nàng đều đã xong xoa nóng lòng bàn tay chuẩn bị ra trận, mà người lại đi ra nói cái này?

Có phải là có chút quá phận không?

Nghĩ tới đây, An Tĩnh có chút khó có thể tin.

Khâu xong rồi???

Chuyện này sao có thể?

Đây tuyệt đối không có khả năng!

Thế nhưng, nàng lại không dám tiến lên nhìn, nơi này cũng không phải nhà nàng, chính là nơi ở của ông trùm bắt động sản Ông chủ Trịnh, hơn nữa bên trong cũng không phải một người bệnh bình thường, mà là diễn viên nổi tiếng Từ Nhực Vận, dù người có tức giận cỡ nào cũng phải nhịn xuống.

Lúc đầu, An Tĩnh tưởng rằng đây là một cơ hội cho mình!

Nếu như mình đạt được Ông chủ Trịnh thưởng thức, hoặc là để hấn cùng Từ Nhược Vận đều hài lòng, chính là một nhân tình rất lớn.

Thậm chí, ngay cả phòng phẫu thuật chỉnh hình Annie muốn tiếp tục phát triển lớn mạnh đều không là vấn đề!

Đây đối với Phòng phẫu thuật chỉnh hình Annie mà nói là chuyện lớn, thế nhưng đối với Trịnh Quốc Đàm mà nói thì không tính là gì.

Đến lúc đó, lại mời Từ Nhược Vận làm người đại diện, đến lúc đó, Phòng phẫu thuật chỉnh hình Annie nói không chừng có thể vươn ra khỏi Tĩnh đông dương mở rộng ra cả nước.

Càng nghĩ, nàng càng cảm giác khó chịu, nhìn thấy Dương Thao đi ra, An Tĩnh vội đi tới.

"Dương tổng, đến cùng xảy ra chuyện gì?" An Tĩnh hỏi nhỏ.

Dương Thao mặt không đổi sắc, nói: "Người trẻ tuổi này chính là một nhân tài! Không, là thiên tài, người không thấy hấn khâu, một kim một chỉ đều là nghệ thuật, chắc chắn, chữa trị thật là tốt, người bình thường tuyệt đối không làm được, tôi thiếu ở AY thị này ta tìm không thấy người thứ hai!"

Dương Thao vốn là bác sĩ ở bệnh viện, nhưng sau đó thì giống như Trương Chí Tân, đi ra làm chỉnh hình, nhiều năm như vậy, ở trong AY thị này, cũng coi như có danh tiếng, bây giờ người ta là nghề chính nghề phụ hai nở hoa.

Sau khi An Tĩnh nghe được, có chút không tin!

Bởi vì nàng đã thấy tận mắt vết thương của Từ Nhược Vận, đối với vết thương này cũng đã hỏi rất kỹ, muốn đơn thuần dựa vào khâu đạt tới một mức độ, cơ bản không quá thực tế, tối thiểu thời gian ngắn không tìm thấy người như vậy, toàn bộ AY thị cũng không thấy!

Nghĩ tới đây, An Tĩnh khó có thể tin, ánh mắt tràn đầy hoài nghi cùng không cam lòng!

Mà Dương Thao tự nhiên hiểu suy nghĩ của An Tĩnh, đừng nói An Tĩnh, Dương Thao cũng nhìn chăm chăm Ông chủ Trịnh, ở xã hội này, giao tình đơn giản chính là đạt được tình cảm giữa hai bên khi giao dịch.

Chỉ là "Hỗ trợ" lẫn nhau mà thôi, dù sao đều có toan tính, nếu không vì sao hấp tấp đến hỗ trợ cho thổ hào, không phải chỉ là vì hai chữ "Giao tình" hay sao?

Phải biết, người vuốt mông ngựa đều muốn cười ngựa.

Hơn nữa, Dương Thao cùng An Tĩnh xem như nửa cái đồng hành đi, cái gọi là đồng hành là oan gia, người chết ta sống.

Dương Thao lão luyện hơn An Tĩnh nhiều lắm, từ việc hấn có thể đi hỗ trợ cho Trần Thương người thì có thể nhìn ra, trung niên hời đầu này, xét về độ lượng cùng ý nghĩ đều không phải tiểu nha đầu này có thể so sánh.

Dương Thao cũng không để ý cho An Tĩnh xem ảnh chụp, thậm chí ăn ăn có loại suy nghĩ, chính là tốt nhất có thể để An Tĩnh đối đầu với Trần Thương.

Dù sao... AY thị lớn như vậy, Phòng phẫu thuật chỉnh hình Annie đều xong, ta phải làm thế nào?

Nếu như nói An Tĩnh tinh thông kỹ nghệ, như vậy Dương Thao chính là am hiểu thế đạo sâu sắc, hấn biết An Tĩnh là một người kiêu ngạo, vì vậy cố ý khen Trần Thương.

Bởi vì hấn càng khen Trần Thương, An Tĩnh tự nhiên càng không thích Trần Thương.

Chuyện sau này ai cũng không nói chắc được, nhưng tối thiểu Trần Thương sẽ không đi cùng An Tĩnh trên một con đường.

Quả nhiên, An Tĩnh nổi giận trong bụng, mặc dù tràn đầy khó chịu, nhưng cũng không thể làm gì.

Thậm chí An Tĩnh cảm thấy mình ở đây đều dư thừa, đứng dậy nói với Trịnh Quốc Đàm: "Trịnh tổng, hôm nay không giúp đỡ được, thực sự xin lỗi, ta đi về trước, có chuyện gì người gọi điện thoại cho ta, chỉ cần người gọi ta sẽ lập tức đến."

Trịnh Quốc Đàm gật đầu cười cười: "Vất vả, đã giúp không ít việc, cái kia... Lão Thường người đi đưa tiễn, sau này ta sẽ liên hệ."

Sau khi khách sáo một phen mới đưa An Tĩnh đi.

Những người khác thấy thế, cũng nhao nhao cáo biệt.

Trịnh Quốc Đàm gật đầu, để quán gia lần lượt chào hỏi, quán gia theo hấn hơn hai mươi năm, trong lòng rõ ràng bây giờ nên làm thế nào.

Kỳ thật Trần Thương cũng muốn đi, thế nhưng lại không thể đi, nhiệm vụ tiếp theo ở nơi đó, tự mình tốn nhiều sức lực như thế là vì điều gì?

Lúc này, Tàn Tường cũng đi tới cười ha hả nói: "Lão Trịnh, ta cũng về đây."

Trịnh Quốc Đàm gật đầu đứng dậy đưa tiễn: "Để ta tiễn người. Cái này, Bác sĩ Trần, người ngồi đợi ta một lát, ta có chút chuyện vẫn trung cầu ý kiến của người."

Tàn Tường lên tiếng chào hỏi Trần Thương: "Bác sĩ Trần đúng không? Ta tự giới thiệu mình một chút, ta gọi là Tàn Tường, chủ nhiệm khoa da liễu ở bệnh viện Đông Đại, sau này có cơ hội ta mời người đến giảng bài cho đơn vị chúng ta, giúp những tiểu bác sĩ của chúng ta hiểu được tinh túy của việc khâu làn da, hôm nay ta xem như thấy việc đòi, không biết người hiện giờ đang làm chức vụ gì, ở đâu?"

Trần Thương lập tức sững sờ!

Bệnh viện Đông Đại? Không trùng hợp như vậy chứ... Hai bệnh viện chúng ta cách không đến một ngàn mét, không ngờ là chủ nhiệm khoa da liễu bệnh viện Đông Đại, thảo nào thủ pháp thành thạo như thế...

Thế nhưng, Trần Thương bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện.

Hình như vừa rồi mình mới nói... Phê bình, không không không, phải gọi là chỉ điểm Tàn Tường, ừm, mà lại là lấy thân phận lão tiền bối cộng thêm chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

Nghĩ tới đây, Trần Thương chột dạ, hai bệnh viện cách cũng không xa, vạn nhất người nói Tần Tường đến bệnh viện chúng ta tìm ta...

Trần Thương hít sâu một hơi, dồn khí đan điền.

"Công việc? A, hiện tại còn... chưa có công việc chính thức. Ta là một cộng tác làm tại khoa cấp cứu Tỉnh Nhị Viện." Trần Thương cười cười xấu hổ, nói thật.

Tần Tường nghe xong, coi là Trần Thương vừa mới về nước, lập tức cười đón lấy: "Nha? Nhị viện đối đãi nhân tài như thế nào? Muốn đến chỗ chúng ta hay không?"

Trần Thương cười cười: "Ta suy nghĩ một chút."

Tần Tường nghe xong, mắt híp lại cười cười: "Cân nhắc kỹ lưỡng! Đúng, hai ta lưu lại phương thức liên lạc, hôm nào ta mời người tới chỗ chúng ta giảng bài!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Nhiệm vụ liên hoàn hoàn thành!

Sau khi Trần Thương cùng Trịnh Quốc Đàm đưa Tần Tường lên xe, ngay khi chuẩn bị quay người, bỗng nhiên nhìn thấy vừa rồi người đàn ông hỏi đầu vội vàng chạy tới.

Vừa chạy vừa thở dốc, sau khi tới, thở hồng hộc nói: "Ai nha, xem trí nhớ của ta này, thật sự là già rồi!"

"Cái này, Bác sĩ Trần đúng không? Ta là Dương Thao, đây là danh thiếp của ta, sau này chúng ta thường liên hệ a, đúng rồi, Bác sĩ Trần xưng hô như thế nào?"

Lần này Trần Thương đã bình tĩnh hơn, nhìn danh thiếp Dương Thao: Chủ nhiệm khoa da liễu bệnh viện nhân dân tỉnh, còn là viện trưởng bệnh viện chỉnh hình Thục Mỹ.

Trần Thương cười cười: "Ta tên là Trần Thương, Tỉnh Nhị Viện."

Dương Thao lập tức hưng phấn nói: "Ừm, được, vậy ta sẽ không quấy rầy Bác sĩ Trần, có thời gian nhất định ta sẽ đi Nhị viện, có gì cần cứ gọi điện thoại cho ta."

Nói xong, Dương Thao cười cười với Trịnh Quốc Đàm, sau khi hỏi phương thức liên lạc của Trần Thương xong, chào hỏi một tiếng rồi rời đi.

Thấy mấy người đã rời đi hết, Trịnh Quốc Đàm nhìn Trần Thương, nói: "Hôm nay thật sự là vất vả Bác sĩ Trần, nếu không phải nhờ người, hôm nay ta thật không dễ gì bàn giao!"

Bàn giao x 5, Trịnh tổng, nhà người bàn giao nhiều vậy.

Trần Thương cười cười: "Khách khí, đủ khả năng."

Trịnh Quốc Đàm thờ dài: "Ai... Mỗi nhà đều có chuyện khó của riêng mình!"

Trần Thương phát hiện, trên đầu Trịnh Quốc Đàm rốt cục xuất hiện dấu chấm hỏi!

【Đình! Trịnh Quốc Đàm có chút buồn bực, tâm sự cùng Trịnh Quốc Đàm có thể thu hoạch được nhiệm vụ của NPC cao cấp Trịnh Quốc Đàm.】

Trần Thương sững sờ, lập tức tiếp nhận.

Trần Thương cười cười: "Cả đời người, đi chính là đi tìm đường sống, phẩm chính là đáng cay ngọt bùi, có chuyện không như ý cũng là đương nhiên."

Trịnh Quốc Đàm lập tức mỉm cười: "Người tuổi còn nhỏ ngược lại là nhìn rất thoáng!"

Trần Thương cũng cười theo: "Bệnh viện cấp cứu thấy nhiều sinh ly tử biệt, nhìn quen sướng vui giận buồn, bình bình đạm đạm là thật, oanh oanh liệt liệt cũng thật, thay đổi rất nhanh cũng thật, chỉ cần tranh thủ lúc còn sống sống sao cha thật thoải mái là được rồi, người sống, chắc chắn sẽ có các loại vấn đề?"

Trịnh Quốc Đàm bỗng nhiên quay người: "Tiểu Trần, ta còn phải có chuyện muốn mời người giúp đỡ, cùng ta về nhà một chuyến."

Trần Thương sững sờ: "Cái này không phải chính là nhà của người sao?"

Trịnh Quốc Đàm xấu hổ cười một tiếng: "Cái kia mới là nhà."

Hai người tạm biệt Từ Nhượng Vạn, sau khi giao phó quản gia xong, Trịnh Quốc Đàm tự mình lái xe, mang theo Trần Thương ra khỏi biệt thự, lái xe hơn nửa giờ, đi vào một khu biệt thự cao cấp.

Nơi này là khu biệt thự có giá cao nhất AY thị, hơn ba vạn một mét vuông.

Sau khi đẩy cửa tiến vào, một giọng nữ vang lên.

"Anh về rồi?"

Trần Thương nhìn về phía giọng nói, chỉ thấy một người phụ nữ trung niên hết sức bình thường mặc tạp dề, cầm trong tay một mảnh khăn lau đứng ở đó, nhìn thấy Trịnh Quốc Đàm trở về, tranh thủ thời gian cầm dép lê.

Trịnh Quốc Đàm giới thiệu đến: "Đây là vợ ta, Trương Ái Hương, em à, đây là Bác sĩ Trần."

Người phụ nữ vội vàng cười cầm dép cho Trần Thương.

Trong phòng rất sạch sẽ, có thể nói là không nhuốm bụi trần, trong nhà bố trí không khoa trương, rất ấm áp, cho người ta cảm giác là một ngôi nhà.

Trần Thương vội vàng nói một tiếng: "Chào chị dâu."

Phụ nữ cười cười: "Vào đi, ta đi pha trà."

Trịnh Quốc Đàm cúi vét ra: "Em làm chút đồ ăn đi, hai ta còn không ăn cơm."

Phụ nữ cười gật đầu: "Được rồi!"

Hai người ngồi xuống, Trần Thương tò mò, vợ của Trịnh Quốc Đàm, Trương Ái Hương, là một người vô cùng... hiền lành, không hề giống người có thể làm ra những chuyện kia?

Hơn nữa, có một người vợ tốt như vậy, còn đi ra ngoài tìm mình tình.

Trần Thương lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa, chuyện nhà của người khác, nên ít tham gia thì hơn! Không quan hệ gì với mình, mình là một bác sĩ.

Ngồi chỗ ấy uống trà, hai người nói chuyện phiếm, không nói chính sự, qua nửa giờ, ba cái món ăn được mang lên bàn, rất thơm.

Thật đơn giản ba món ăn thường ngày, hai người ngồi xuống ăn, mà lúc này, Trần Thương mới lưu ý đến, trên trán Trương Ái Hương có một vết sẹo dài.

Bình thường, Trương Ái Hương tóc cắt ngang trán có thể che khuất, thế nhưng vừa rồi đã để lộ ra.

Vết sẹo rất dài, vừa vẩy xuyên qua trán, Trần Thương cũng bị giật nảy mình, quá dữ tợn.

Trương Ái Hương giống như phát hiện, xấu hổ, vội vàng quấy chọc tóc muốn che giấu.

Mà lúc này, Trịnh Quốc Đàm cười: "Vợ à, đừng sợ, đây là bác sĩ ta tìm đến trị bệnh cho ngươi."

Trần Thương sững sốt, vội vàng chối từ: "Cái này, Trịnh tổng, ta thật là không giúp được, ta căn bản không biết phẫu thuật cái này..."

Hoàn toàn chính xác, vết sẹo đã lâu ngày như thế này cũng không cần phải khâu, mà là dính đến vấn đề toàn bộ mô da, hơn nữa còn có rất nhiều nhân tố khác như thần kinh trên khuôn mặt, chính mình... Chính mình còn kém rất xa!

Trịnh Quốc Đàm chậm rãi nói: "Chuyện này là như vậy, ta tìm các bác sĩ từ nước Mỹ đến phẫu thuật, ngươi không cần lo lắng, việc ngươi cần làm chính là khâu làn da, thế nào? Thành công hay không ta đều không trách ngươi!"

"Phẫu thuật cũng không phải hiện tại, mà là nửa năm sau, đến lúc đó ta hi vọng ngươi có thể giúp giúp ta."

【Đỉnh! NPC cao cấp Trịnh Quốc Đàm tuyên bố nhiệm vụ, nửa năm sau tham gia phẫu thuật cho Trương Ái Hương, bất luận thành công hay không, chỉ cần tiếp nhận đều có thể nhận được ban thưởng: 1. Một tấm Thẻ đặc huân; 2. Một bản Sách kỹ năng ngẫu nhiên; 3. Kinh nghiệm + 3000.】

Trần Thương sững sờ!

Không nghĩ tới ban thưởng lại phong phú như thế?

Thẻ đặc huân dùng để làm gì?

Trịnh Quốc Đàm thấy Trần Thương do dự, vội vàng khẩn cầu: "Bác sĩ Trần, nhờ ngươi, vợ ta... Ta thật hi vọng nàng một lần nữa lấy lại lòng tự tin của mình."

Trần Thương nhìn biểu lộ của Trịnh Quốc Đàm lúc này cùng ban đầu ở biệt thự cơ hồ là hai người.

Tại biệt thự, Trịnh Quốc Đàm là đau lòng cho Từ Nhượng Vẹn, mà ở nhà, Trịnh Quốc Đàm là yêu Trương Ái Hương.

Trần Thương suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng vẫn nhẹ gật đầu: "Được rồi, đến lúc đó gọi điện thoại cho ta."

Trịnh Quốc Đàm lập tức vui trở lại: "Được, vậy làm phiền Bác sĩ Trần, hai vợ chồng chúng ta thật sự là quá cảm tạ ngươi."

【Đỉnh! Thu hoạch được Trịnh Quốc Đàm độ thiện cảm + 20!】

Trần Thương sững sờ, thoáng cái thu hoạch được 20 điểm độ thiện cảm?

Trịnh Quốc Đàm thế nhưng là NPC cao cấp, độ thiện cảm vẫn rất trân quý.

Nói đến đây, Trịnh Quốc Đàm đứng dậy, khoảng một phút sau, tay trái lấy ra một hộp bánh Trung thu, tay phải nắm một xấp tiền, đưa tới: "Bác sĩ Trần, sáng hôm nay thật sự là vất vả ngươi, chút tiền này ngươi nhận đi."

Trần Thương nhìn thấy nhiều tiền như vậy, cũng tròn mắt, một xấp này có bao nhiêu, ít nhất cũng mấy vạn?

Trần Thương không lên tiếng, sau khi ăn xong bữa cơm, Trần Thương cười cười, nói với Trương Ái Hương: "Chị dâu, cảm ơn đã khoản đãi, đồ ăn rất không tệ, buổi chiều ta còn phải đi làm, sẽ không quấy rầy."

Trương Ái Hương ôn nhu cười một tiếng, không nói nhiều.

Nói thật, tiền hơi nhiều, lần đầu tiên Trần Thương làm ra nhiều tiền như vậy, đối mặt với nhiều tiền như vậy, còn có chút không biết làm thế nào, cho dù là những chuyên gia từ kinh thành đến Tỉnh đồng đương cũng chỉ một hai vạn a?

Nhiều lắm!

Trần Thương không phải không biết giá thị trường, mà là... Lần đầu tiên đối mặt nhiều tiền như vậy, vẫn có chút... Phức tạp.

Thấy Trần Thương đứng dậy, Trịnh Quốc Đàm cũng đứng dậy theo, quả thực là đem hộp bánh Trung thu trong tay đưa cho Trần Thương: "Cầm."

Trần Thương lắc đầu: "Nhiều lắm!"

Trịnh Quốc Đàm nghiêm mặt: "Bác sĩ Trần, người thấy buổi sáng đám người kia không? Bọn hần so với người muốn nhiều hơn nhiều! Ngay cả với trình độ của bọn hần đều đáng cái giá này, chẳng lẽ người không đáng giá?"

"Trình độ khâu này của người, ít nhất cũng giá trị với số tiền này! Bác sĩ Trần, ta đây cũng vì đầu tư lâu dài, nếu người không nhận, sau này khâu cho vợ ta, trong lòng ta đều cảm thấy áy náy!"

...

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Biết ngay ta không phải là một bình hoa mà

Tiền hơi nhiều, Trần Thương cầm trong tay cũng cảm giác hơi nặng.

Đời này lần đầu tiên "Phi kim" kết thúc như thế, hơn nữa món tiền đầu tiên lên đến mấy vạn!

Chuyện này đối với tự mình, đều có chút không chân thực!

Sống hơn hai mươi nội bánh chung, đại đa số khi vai trò nhân vật của hần chỉ là một người bình thường, hần chỉ là một người bình thường, sáng ngồi xe buýt đi làm, bữa sáng uống sữa đậu nành ăn bánh quây, lúc rảnh rỗi thì chỉ đi quán net chơi những trò chơi bình thường.

Không xe sang trọng biệt thự, không du thuyền mỹ nữ, càng không cái gì tiểu tam tiểu tứ.

Thế nhưng, khi hần nhìn thấy tự mình một lần khâu lại thu được gần mấy vạn, cảm xúc đầu tiên là không chân thực!

Quá hần yêu giả.

Ta cũng có thể kiếm mấy vạn một ngày?

Đương nhiên, Trần Thương biết, đây chỉ là một lần phát tài, do mình trùng hợp gặp một thổ hào mà thôi.

Đại đa số thời gian đều là người bình thường.

Trải qua một đường suy nghĩ, Trần Thương cũng tiếp nhận một khoản tiền này.

Đề túi tiền khô cạn của hần lần nữa có một chút sức sống.

Nhưng... Hôm nay nhận lớn nhất cũng không phải tiền tài, mà là những ban thưởng kia!

Nghĩ tới đây, Trần Thương còn có chút chờ mong.

Trở lại bệnh viện, đã hơn ba giờ.

Trần Thương vừa mới ngồi xuống đã nghe thấy âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên:

【 Đỉnh! Đăng cấp tăng lên đến lv 14, nhận được điểm kỹ năng + 1! 】

Thăng cấp?

Lại thêm một điểm kỹ năng, Trần Thương còn chưa nghĩ ra nên dùng điểm kỹ năng này như thế nào, hiện tại hần tò mò nhất chính là hai ban thưởng, một là thẻ đặc huấn, một là sách kỹ năng.

【 Thẻ đặc huấn: Sau khi sử dụng có thể nhận được một cơ hội nhận kỹ năng đặc huấn xác định, sẽ tăng lên trình độ nắm giữ kỹ năng này của người, đề cao kỹ năng đến mức cao nhất, đồng thời nhận được rất nhiều kinh nghiệm của kỹ năng, hiệu quả cụ thể của đặc huấn, vẫn cần ngài cố gắng! 】

Trần Thương như có điều suy nghĩ nhìn giới thiệu thẻ đặc huấn, có chút không hiểu đến cùng là tình huống như thế nào, cụ thể đặc hiệu phải đợi đến sau khi sử dụng mới có thể sáng tỏ, nhưng trước mắt xem ra, thẻ đặc huấn này có thể gia tăng kinh nghiệm của kỹ năng nào đó.

Ban thưởng thứ hai là sách kỹ năng.

Ừm, Trần Thương hỏi thăm vật này, rất dễ hiểu, vừa nhìn đã biết, chỉ là không biết đến cùng đây là sách kỹ năng loại gì, nghĩ tới đây, Trần Thương dứt khoát chọn kích hoạt!

【 Đỉnh! Kích hoạt thành công, nhận được sách kỹ năng: Kỹ thuật thẩm tách (cao cấp) 】

Trần Thương sửng sốt!

Cái gì?

Lão tổ Trần gia hiển linh?

Vận may không tệ, trực tiếp nhận được Kỹ thuật thẩm tách cao cấp.

Nghĩ tới đây, Trần Thương cảm thấy trong lòng đặc ý.

Nhiệm vụ liên hoàn ban thường quả nhiên phong phú, tùy tiện một sách kỹ năng cũng là kỹ năng cao cấp.

Trần Thương không hề nghĩ ngợi, trực tiếp chọn học tập.

【 Đỉnh! Học tập thành công! 】

【 Kỹ thuật thẩm tách: Cao cấp, miêu tả kỹ năng: Nắm giữ kỹ thuật thẩm tách lâm sàng thường dùng, bao gồm: Thẩm tách máu, thẩm tách màng bụng, thẩm tách thực tràng. Đặc hiệu: Thẩm tách siêu lọc dịch. 】

(DG: Thẩm tách siêu lọc dịch bù trực tiếp từ dịch lọc: Online Hemodiafiltration (online- HDF) là phương pháp thay thế thận sử dụng màng lọc có tính thẩm cao, kết hợp giữa khuếch tán và đối lưu để tăng cường loại bỏ các chất hòa tan có trọng lượng phân tử cao.)

Sau khi xem xong, hai mắt Trần Thương lập tức tỏa sáng.

Ta đã học xong ba kỹ thuật thẩm tách chính rồi?

Biết ngay ta không phải là một bình hoa mà!

Hiện tại thẩm tách trên giường bệnh được dùng càng ngày càng rộng, hơn nữa cũng càng ngày càng được hoan nghênh, Tỉnh Nhị Viện cũng có phòng thẩm tách, nhưng với tư cách là kỹ thuật mới, mỗi phòng thẩm tách cũng không có nhiều bác sĩ, hơn nữa những thẩm tách này chủ yếu là từng phòng ban lâm phụ trợ trị liệu lâm sàng, vì vậy cũng không được coi trọng, nhưng bất kể nói thế nào học được kỹ thuật này rất hữu dụng.

Nhưng, duy nhất có một điểm không hài lòng chính là... Hiệu quả đặc biệt này có vẻ như rất gân gà?

Thẩm tách siêu lọc dịch?

Muốn cái này làm gì?

Dịch thẩm tách đều là mua rồi dùng trực tiếp, còn cần tự mình điều chế sao?

Nghĩ tới đây, Trần Thương chỉ có chút cảm xúc, nhưng còn tốt, phải nói là bạch ngọc hơi hà.

Ừm!

Còn có một bảo bối vô cùng quan trọng, chính là túi phúc!

Đoạn thời gian trước, sau khi Trần Thương khâu cho Trương Đại Long đạt được một túi phúc, khi đó hắn không nở mở ra, hôm nay rốt cục không nhịn được nữa, hắn cảm thấy vận may của mình hôm nay không tệ, có thể thử một chút.

【 Đỉnh! Túi phúc nhỏ, bên trong không giới hạn vật phẩm, bạn muốn mở túi phúc? 】

Trần Thương chắc chắn, nhất định phải tích!

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, mở ra túi phúc, nhận được một quyền trực nhiệm vụ! 】

Trần Thương sững sờ, quyền trực nhiệm vụ?

【 Đỉnh! Căn cứ hoàn cảnh hiện tại, chủ động tạo ra một nhiệm vụ khiêu chiến! 】

Trần Thương sững sờ?

Có ý gì?

Đến chừng sáu giờ, khi Trần Thương chuẩn bị giao ban, bỗng nhiên một tin tức truyền tới!

"Nhà máy hóa chất ở Thành Tây bị nổ, người bị thương quá nhiều, hiện tại trung tâm cấp cứu 120 báo chúng ta chuẩn bị hỗ trợ!"

"Xe của trung tâm cấp cứu 120 cách bệnh viện của chúng ta khoảng 10 phút, nhiều người bệnh bị trầy da, chuẩn bị khâu cầm máu!"

...

Sau khi y tá truyền tới tin tức này, tất cả mọi người lập tức đứng người lên.

Cấp cứu, cấp cứu, chính là phải làm tốt công việc chẩn bệnh trị liệu khẩn cấp, việc chuẩn bị là quan trọng nhất.

Lúc này, Chủ nhiệm khoa cấp cứu Lý Bảo Sơn còn đang trong phòng phẫu thuật, mà khoa cấp cứu thì có hai Phó chủ nhiệm, một người là An Ngạn Quân, một người là nội khoa Trương Thủ.

Lập tức, tất cả nhân viên bắt đầu chuẩn bị!

Nguyên bản những người chuẩn bị giao ban đều lập tức vui đầu vào công việc khẩn cấp chuẩn bị hồ sơ.

Lúc này, lại có một cuộc điện thoại gọi tới!

"Tỉnh Nhị Viện chuẩn bị tốt giải độc, sau khi nhà máy hóa chất bị nổ, nguyên liệu hóa chất lan ra ngoài, dẫn tới công nhân bị trúng độc, nhưng là trúng độc gì thì còn chưa xác định rõ, nhưng có vài người bệnh đã xuất hiện các loại triệu chứng."

Từng tiếng điện thoại vang lên giống như bùa đòi mạng!

Mỗi lần có thêm một cuộc điện thoại, đều mang ý nghĩa nguy hiểm hơn một chút.

Mà lúc này, Trần Thương phát hiện âm thanh nhắc nhở truyền đến:

【Đình! Kích hoạt quyền trực nhiệm vụ, phát động nhiệm vụ khiêu chiến: Tạo ra nhiệm vụ cứu viện khẩn cấp!】

【Đình! Trong ba giờ, hoàn thành năm mươi lần nhiệm vụ khâu (khâu làn da, khâu gân bắp thịt, khâu mạch máu đều có thể), sau khi hoàn thành nhiệm vụ, có thể nhận được ban thưởng: 1. 3 điểm kỹ năng; 2. 300 điểm kinh nghiệm; 3. 500 nguyên nhân dân tệ, bạn có muốn bắt đầu không?】

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Hoạt động cứu viện khẩn cấp

Trương Xu năm nay bốn mươi sáu tuổi, là một bác sĩ nội khoa tinh thông nghiệp vụ cấp cứu, am hiểu chẩn bệnh nội khoa, lý giải rất sâu đối với trúng độc lâm sàng, là trụ cột khoa cấp cứu.

Sau khi Trương Xu nghe được tin tức này, trong lòng lập tức lộp bộp một tiếng, trúng độc!

Nhà máy hóa chất?

Trúng độc!

Mùi!

Khi liên hệ ba từ này với nhau, cái này có nghĩa là chuyện lần này không đơn giản.

Ba loại trúng độc hóa chất thường thấy nhất chính là: Trúng độc Thủy ngân, trúng độc lưu hoá hydro và trúng độc mentanon!

Cái này ba cái, một cái nặng hơn một cái.

Trong lúc nhất thời, nội khoa ngoại khoa khoa cấp cứu bận bịu thành một đoàn!

Nội khoa thì chuẩn bị thuốc giải độc!

Ngoại khoa thì chuẩn bị khâu cầm máu!

Tất cả mọi người đều rất khẩn cấp.

Nhà máy hóa chất Thành Tây là nhà máy hóa chất lớn nhất AY thị, sau khi thành thị phát triển mới di chuyển ra ngoài thành, thế nhưng sau khi dọn ra ngoài, quy mô đã tăng lên gấp đôi, công nhân cộng thêm nhân viên nhà máy cũng hơn ngàn, đây là toàn bộ trung niên ở Tỉnh Đông Dương!

Vụ nổ lần này, đến cùng có bao nhiêu người bị thương, trong lòng tất cả mọi người đều không chắc!

Tất cả mọi người lo lắng bất an chuẩn bị người bệnh đến.

Không khí gấp gáp, hoàn cảnh kiểm chế, trong lòng tất cả mọi người đều lo lắng.

"Đến! Đến!"

"Cửa xe! Cẩn thận cửa xe!"

Còi xe cấp cứu 120 vang lên, tất cả bác sĩ y tá đều đứng dậy ra đón.

Trên xe đẩy xuống giường bệnh, phía trên nằm một người đàn ông, mà chung quanh có một số người vết thương đầy người, dùng giấy vệ sinh dán lên để cầm máu!

Xe còn không dừng hẳn, chiếc xe thứ hai đã đến rồi!

Lục tục ngo ngoe xuống rất nhiều người bệnh, đại đa số đều bị một chút ngoại thương.

Trương Xu nhìn thấy nằm người đàn ông ở trên giường, vội vàng nói: "Đưa đến phòng cấp cứu!"

Người đàn ông nằm ở trên giường được nội khoa mang đi, mà ngoại khoa thì được đưa tới một đồng lớn người bệnh ngoại thương, cần băng bó, khâu, làm sạch vết thương.

Trên mặt những người này đều có vết máu, không biết là của người khác hay là của mình, trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút vết thương!

Kêu rên?

Không!

Tất cả mọi người rất Tĩnh táo, thậm chí là yên tĩnh!

Bởi vì, nói trắng ra, bọn hắn là người sống sót, là vạn hạnh trong bất hạnh.

Nhà máy hóa chất bị nổ là một chuyện rất nguy hiểm, hậu quả rất nghiêm trọng.

Lúc này, Lý Bảo Sơn vội vàng chạy vào khoa cấp cứu.

Nói với đám người: "Vụ nổ lần này rất nghiêm trọng, người bị thương rất nhiều, thương cấp yêu cầu Tỉnh Nhị Viện chúng ta gánh chịu một phần nhiệm vụ cứu giúp khẩn cấp, mọi người nắm chặt thời gian, phía sau còn có người!"

"Tổ nội khoa, khẩn cấp bắt đầu tìm hiểu nguyên nhân trúng độc, tiến hành cấp cứu!"

"Tổ ngoại khoa, bác sĩ thực tập phụ trách làm sạch vết thương và khâu, tất cả bác sĩ chính trở lên lập tức tiến hành cứu giúp chấn trị đối với người bệnh lần này!"

Công việc cấp cứu lần này đã không chỉ là nhiệm vụ của riêng khoa cấp cứu!

Sau khi Bệnh viện nhận được thông báo của cấp trên, vội vàng lập một tổ dự án khẩn cấp, điều động tất cả nhân viên từ các phòng ban khác tiến hành công việc cấp cứu.

Toàn bộ bệnh viện đều tràn ngập một loại không khí nghiêm túc cùng kiềm nén.

Tất cả mọi người đều được phân công chính xác.

Trong phòng xử lý, Trần Thương đã hiểu tầm quan trọng của chuyện hôm nay, vừa rồi xem tin tức, tin tức nhà máy hóa chất Thành Tây bị nổ nháy mắt đã được đưa ra, rất nhiều công nhân và nhân viên ở đó bị thương, trước mắt còn có rất nhiều người bệnh ngay đang trên đường vận chuyển.

Nghĩ tới đây, Trần Thương lập tức kích hoạt quyền trực nhiệm vụ!

【Đỉnh! Bắt đầu đếm ngược, khâu nhiệm vụ trước mắt còn thừa năm mươi, đếm ngược: 2 giờ 59 phút...】

Trần Thương hít sâu một hơi, đối với người bệnh đều đầu vào đây bắt đầu làm sạch vết thương, khâu.

Nhà máy hóa chất bị nổ gây ra ngoại thương cũng không phải là tổn thương hóa chất, mà là bị nổ làm va chạm gây nên vết thương, cũng giống như sau khi bom nổ, những mảnh sắt đâm vào thân thể làm tổn thương.

Tỉ như lúc này, người bệnh của Trần Thương chính là một ví dụ điển hình, cái mông của hắn bị một tấm sắt cho vạch ra một đường dài chừng 9 centimet, cũng may vết thương không phải rất sâu!

Hiện tại cần chính là làm sạch vết thương rồi khâu lại.

Làm sạch vết thương cùng khâu làn da của Trần Thương đều là cao cấp, xử lý thuận buồm xuôi gió.

Một người có thể khâu được, thế nhưng tốc độ quá chậm!

Y tá trưởng không ngừng thúc giục gấp rút, giống như người bị thương đã càng ngày càng nhiều.

Trần Thương không để ý tới chuyện khác, mau chóng trị liệu.

Đương nhiên, tốc độ cao cũng không có nghĩa là chất lượng thấp, Trần Thương không chỉ nhanh, mà còn chất lượng rất cao!

Người bệnh đầu tiên bởi vì vết thương hơi lớn, Trần Thương phải tốn một chút công phu, nhưng cũng không đến mười phút, sau khi xong, Trần Thương đưa người này đi ra bên ngoài nghỉ ngơi.

Vừa mới đi ra ngoài, một người người bệnh đã được y tá đưa vào.

Lúc này, căn bản không dư người đến giúp đỡ Trần Thương, toàn bộ y tá dùng để xử lý đơn giản một vài người bị thương khẩn cấp.

Công việc khâu nhất định phải một người độc lập hoàn thành!

Bệnh nhân thứ hai, Trần Thương hao tốn chỉ có thời gian năm phút!

Lúc này, đại sảnh bên ngoài đã ngồi đầy người, trên thân mỗi người đều đầy bụi đất, quần áo quần bị phá rách, băng gạc đặt trên vết thương, máu tươi vẫn như cũ ại không ngừng chảy ra.

Điền Hương Lan sốt ruột gấp gấp chạy tới chạy lui ở bên ngoài!

Trước mắt, đã mười mấy người bệnh cực kỳ nguy hiểm đã được đưa tới, mà người bệnh ngoại thương bình thường càng là bảy tám chục người!

"Mọi người đừng có gấp, rất nhanh sẽ đến lượt mọi người, xin mọi người duy trì trật tự!" Điền Hương Lan lớn tiếng thu xếp.

Không được!

Quá nhiều người, nhất định phải thỉnh cầu tiếp viện, nghĩ tới đây, Điền Hương Lan trực tiếp đi đến bộ phận cảm điện thoại gọi cho ngoại khoa, thần ngoại, hung ngoại, bí ngoại... Mấy ngoại khoa đều bị gọi qua.

"Cấp cứu cần mấy bác sĩ khâu lại, người bệnh nhiều lắm, ta sợ thời gian dài người bệnh duy trì không được."

"Bác sĩ đều đã bị gọi đi, còn lại chỉ là thầy thuốc trực ban!" Y tá trưởng bên kia cũng bắt đầu dỗi!

Bởi vì nhà máy hóa chất bị nổ, người bệnh trọng thương cần phẫu thuật căn bản không phải một người có thể cứu chữa, cần chính là một đoàn đội, khoa chỉnh hình, thần ngoại, hung ngoại, tất cả mọi người đều bị điều đi.

Điền Hương Lan sưng sò: "Vậy thì..."

"Vậy thì... Phái thêm tới đây mấy y tá, hỗ trợ cho bác sĩ, như vậy sẽ gia tăng hiệu suất công việc."

Cúp điện thoại, Điền Hương Lan nôn nóng bất an đội, thế nhưng còn phải duy trì tốt hiện trường có thứ tự trật tự, và tâm tình của mọi người.

Lúc này, âm thanh nhắc nhở vang lên: "Mời người bệnh số 5 đến số 1 đổi thuốc."

Hai mắt Điền Hương Lan sáng lên: "Người bệnh Số năm, đi theo ta!"

Trần Thương sau khi đổi thuốc xong, điểm kích máy vì tính kêu tên, lập tức người bệnh kế tiếp đi vào, về phần bệnh lịch, làm sao có thời gian quản!

Ba phút sau!

"Mời người bệnh số 6 đến số 1 phòng xử lý đổi thuốc."

Ba phút sau!

Mời người bệnh số 7 đến phòng số một xử lý...

Lúc này, Vương Khiêm bên cạnh cũng đã khâu xong, bắt đầu kêu tên, thế nhưng, vừa mới kêu tên xong thì phòng số 1 của Trần Thương lại bắt đầu kêu tên!

Điền Hương Lan đều bị chấn kinh, cái này... tốc độ của Trần Thương thực sự quá nhanh!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Hoàn thành nhiệm vụ!

Khi Trần Thương đang khâu, một y tá trẻ tuổi đi đến.

"Chào Bác sĩ Trần, ta là phổ ngoại Lý Giai, tới làm hạ thủ giúp người." Y tá tuổi không lớn lắm, cũng liền hai lăm hai sáu tuổi.

Trần Thương cũng không quay đầu lại, nhẹ gật đầu: "Được rồi, vát vát."

Ánh mắt không dời người bệnh.

Năm phút sau, Trần Thương băng bó hoàn tất, nói với Lý Giai: "Phiền phức gọi người bệnh kế tiếp giúp ta, cảm ơn."

Lý Giai gật đầu, ấn kêu tên: "Còn cần ta làm gì?"

Trần Thương: "Người liền phụ trách kêu tên, thuận tiện... Đem những rác rưởi này vứt đi."

Lý Giai nghe xong, không khỏi sững sốt, nhưng vẫn nhẹ gật đầu: "Được rồi."

Vứt bỏ túi khâu đã chôn chặt đầy một thùng rác, Lý Giai đứng dậy đi đổ rác rưởi vừa trở về, lại phát hiện Trần Thương đã khâu xong: "Gọi kế tiếp!"

Lý Giai hơi sững sờ, nhanh như vậy???

Sau đó dè xướng kêu tên.

Trần Thương cầm một túi khâu làm sạch vết thương mới, phát hiện trong túi khâu đã không nhiều lắm, nói với Lý Giai: "Đi nói y tá trưởng đưa tới năm mươi cái túi khâu làm sạch vết thương."

Lý Giai lập tức sững sốt!

"Bao nhiêu cái?"

Trần Thương: "Năm mươi cái!"

Lý Giai kinh ngạc, nhìn trong ngăn tủ còn có bảy tám cái túi khâu, liền vội vàng đứng lên vội vàng chạy ra ngoài.

"Y tá trưởng, Bác sĩ Trần phòng số 1 muốn túi khâu, năm mươi cái!"

Điền Hương Lan sững sờ đảo mắt bốn phía, nhìn ở đây nhiều người bệnh như vậy, không sai biệt lắm gần bảy tám chục người, gật đầu: "Đi theo ta đến nhà kho."

Không bao lâu, hai người đẩy xe vận tải, phía trên có hai hộp túi khâu.

Tổng cộng 90 cái, ba phòng xử lý, mỗi phòng ba mươi cái.

Sau khi Lý Giai đi vào, nói với Trần Thương: "Bác sĩ Trần, y tá trưởng cho mỗi phòng ba mươi cái."

Trần Thương ồ một tiếng: "Gọi kế tiếp."

Lý Giai gật đầu.

Mà lúc này đây, Lý Giai phát hiện, túi chỉ khâu có hai cái!

Lập tức lộp bộp một tiếng, nằng đi ra ngoài cũng mới mười mấy phút? Đã dùng năm cái? Bác sĩ Trần này... Cũng quá nhanh đi?

Ấn kêu tên, Lý Giai thuận thực bung lên thùng rác, đi đổ rác, trở về tiếp tục bấm kêu tên...

Trong đầu Trần Thương không ngừng quanh quẩn tin tức.

【 Đỉnh! Khâu thành công, nhận được kinh nghiệm + 10, kinh nghiệm khâu + 10... 】

【 Đỉnh! Khâu thành công, nhận được kinh nghiệm + 10, kinh nghiệm khâu + 10... 】

...

Đại khái qua chừng một giờ, Trần Thương quay người phát hiện, túi khâu đã không nhiều lắm!

Trần Thương nói với Lý Giai: "Đi cùng y tá trưởng muốn túi khâu."

Lý Giai sững sờ, đang chuẩn bị nói không phải vừa cảm sao? Xoay người nhìn lại, lại phát hiện lúc đầu bày đầy một bàn túi khâu nhưng lúc này chỉ còn lẻ loi trog ba năm cái.

Lý Giai cảm giác con mắt của mình có phải là xảy ra vấn đề, nhưng... cô vội vàng đứng lên: "Nha! Tốt..."

Nhìn người bệnh trong đại sảnh càng ngày càng ít, Điền Hương Lan lo lắng cũng chậm lại xuống, nhìn thấy Lý Giai đi ra, hỏi: "Thế nào?"

Lý Giai: "Y tá trưởng, phòng số 1 đã túi khâu!"

Điền Hương Lan lập tức nhú mày!

"Trần Thương này, dùng như thế nào, nói cho hần biết dùng ít một chút, người ta đều không dùng hết, hần đã sử dụng hết rồi? Lãng phí! Quá lãng phí! Ta đi nói hần một chút!"

Lý Giai vội vàng giải thích nói: "Không, y tá trưởng, Bác sĩ Trần một cái cũng không lãng phí, thật sự là sử dụng hết!"

Điền Hương Lan nhú mày, bỗng nhiên nghe thấy: "Mọi người bệnh số 69 đến số 1 phòng xử lý."

"Đi, đi lấy với ta!"

Đến nhà kho, mấy người phát hiện: "Chỉ có hơn hai mươi túi khâu!"

Điền Hương Lan nhú mày, trên cơ bản túi khâu một tuần mới lấy từ phòng dụng cụ một lần, một lần lấy một tuần lượng, hôm nay đã dùng bao nhiêu?

Lý Giai nhin không được hỏi: "Nếu không đi phòng xử lý bên cạnh nhìn xem có dư thừa hay không?"

Điền Hương Lan: "Bác sĩ khác cũng muốn dùng."

Lý Giai do dự một chút, nói: "Ưu tiên cung cấp cho Bác sĩ Trần đi, hần nhanh, khâu nhiều lắm!"

Điền Hương Lan suy nghĩ một lát: "Trước tiên sử dụng hết 20 cái này lại nói! Ta nhìn người cũng không nhiều, không đủ lại nói."

Ước chừng một giờ qua đi!

Sau khi Trần Thương sử dụng hết tất cả túi khâu, bỗng nhiên vang lên nhắc nhở của hệ thống!

【 Đỉnh! Quyền trực nhiệm vụ hoàn thành! Khâu 50/ 50, nhận được ban thưởng: 1.3 điểm kỹ năng, 2.300 điểm kinh nghiệm, 3. Nhân dân tệ + 500. 】

Trần Thương sững sờ, hoàn thành?

Quay người hỏi Lý Giai: "Tổng cộng khâu bao nhiêu người rồi?"

Lý Giai nhìn tin tức trong máy vi tính: "65 người."

Trần Thương: "Còn có bao nhiêu người?"

Lý Giai liếc nhìn máy tính: "Ba người."

Trần Thương ồ một tiếng, nói: "Ta đi nhà vệ sinh, vắt và ngươì, về sớm một chút nghỉ ngơi đi."

Đứng lên, Trần Thương bỗng nhiên cảm giác đầu hơi choáng váng, mắt hoa lên, kém chút té ngã trên đất.

Khâu phải liên tục khom người, hiện tại đứng thẳng lưng lên cảm giác phần eo tê liệt, giống như không phải là của mình, rất khó chịu, hoạt động một phen thật vất vả mới khôi phục lại được.

Mà lúc này, bên ngoài đã không còn mấy người mắc bệnh.

Lúc này, Trần Thương mới thờ phào nhẹ nhõm, đi nhà vệ sinh thả xả nước, cảm giác toàn thân sáng khoái rất nhiều.

Mà lúc này, Lý Bảo Sơn vừa vận tới, nhìn thấy Trần Thương ở nơi đó lác lư, nhin không được mặt đen lại hỏi: "Làm xong rồi hả? Còn có thời gian ở đây lác lư."

Trần Thương sững sờ, quay người nhìn thấy Lý Bảo Sơn: "Chủ nhiệm? A, chỗ của ta không có túi khâu, bệnh nhân cũng chỉ còn hai ba người, eo quá mỏi nên hoạt động thân thể một chút."

Lý Bảo Sơn trừng Trần Thương một: "Tần Duyệt người ta là một cô nương đều không chê mỏi, người là một tiểu tử tuổi trẻ có thấy mỏi mệt không!"

Trần Thương ngưng ngưng cười một tiếng, không giải thích.

Điền Hương Lan nhìn thấy Lý Bảo Sơn tới, đi tới: "Chủ nhiệm, ngoại thương khâu trên cơ bản đã xong."

Lý Bảo Sơn sững sờ: "Nhanh như vậy? Mấy người khâu?"

Điền Hương Lan: "Ba người Trần Thương, Tần Duyệt, Vương Khiêm."

Lý Bảo Sơn nhìn không được đến Trần Thương: "Tiểu Trần người phải học Tần Duyệt người ta, cô nương nhà người ta nghiêm túc như vậy, cấp cứu chúng ta người phải chăm sóc nữ đồng nghiệp một chút."

Điền Hương Lan nghe đến đó, giữ gìn Trần Thương nói: "Chủ nhiệm, người coi như trách oan tiểu Trần, tiểu Trần người ta một người khâu 65 người bệnh, tổng cộng mới 103 người, một mình tiểu Trần khâu còn nhiều hơn hai người Vương Khiêm cùng Tần Duyệt cộng lại!"

Sau khi Lý Bảo Sơn nghe được, trừng to mắt, tràn đầy kinh ngạc cùng không thể tưởng tượng nổi, nhưng... Lãnh đạo chính là lãnh đạo, năng lực từng biến cực mạnh! Ánh mắt biến đổi: "Nhanh? Nhanh thì tốt? Công việc y phải yêu cầu nhanh nhả? Nhanh cũng phải cẩn thận!"

Lý Giai đứng bên cạnh muốn bênh vực Trần Thương... Đau lòng giữ gìn Trần Thương: "Chủ nhiệm, người trách oan bác sĩ Trần, Bác sĩ Trần khâu khá tốt, ta... Ta tận mắt."

Lý Bảo Sơn lập tức chán nản.

Điền Hương Lan hỏi: "Tại sao chủ nhiệm người cũng tới?"

Lý Bảo Sơn nói: "Ta đi nội khoa cấp cứu bên kia xem, nghe nói mười người bệnh trúng độc, hoặc nhẹ hoặc nặng, cần liên hệ với phòng thẩm tách, nghiêm trọng phải làm thẩm tách!"

Trần Thương nghe xong, lập tức hai mắt sáng lên: "Chủ nhiệm, ta đi theo người, nhìn xem có thể giúp một tay hay không."

Lý Bảo Sơn gật đầu, ánh mắt nhìn Trần Thương cũng nhu hòa mấy phần.

【Đỉnh! NPC cao cấp Lý Bảo Sơn độ thiện cảm + 3.】

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Ta biết thẩm tách màng bụng

Lúc này, trong phòng cấp cứu, trên tám giường đã nằm đầy người bệnh!

Từng người bệnh nằm ở trên giường không ngừng rên rĩ!

"Bác sĩ cứu mạng!"

"Bác sĩ... Ta thật là khó chịu, đầu ta đau quá!"

"Ta ở đây... Mau cứu ta, ta muốn chết rồi, vì sao ta không nhìn thấy gì hết!"

Vừa mới tiến vào phòng cấp cứu, lập tức từng tiếng kêu rên truyền đến, thanh âm trầm thấp bất lực.

Trương Xu nhìn thấy Lý Bảo Sơn tiến đến, vội vàng nghênh đón: "Chủ nhiệm, ngài đã tới!"

Lý Bảo Sơn sốt ruột hỏi: "Chuyện gì vậy?"

Trương Xu nghiêm túc nói: "Tình huống... Không lạc quan!"

"Trải qua kiểm tra cận kề, những người bệnh trúng độc này bị lan vào tim quá nhanh, thậm chí kèm viêm cơ tim nặng nhẹ khác nhau, đoạn S-T bất thường, có người nghiêm trọng thì suy kiệt chức năng thận, trong đó ba người bệnh kèm thêm phù nề bạch huyết, kèm thêm phù nề võng mạc, kèm thêm tổn thương giác mạc! Hơn nữa có người nghiêm trọng hơn thì bị trúng độc axit!"

Sau khi Lý Bảo Sơn nghe xong, tim lạnh một nửa, đủ loại dấu hiệu đều tại hướng tới một đáp án!

Lý Bảo Sơn: "Trúng độc Mentanon?"

Trương Xu gật đầu: "Ừm! trúng độc Mentanon, hơn nữa có mấy người trong đó còn trúng độc nặng!"

Lý Bảo Sơn quay người bắt đầu kiểm tra người bệnh: "Đem xét nghiệm đơn cho ta."

Bác sĩ bên cạnh đưa bệnh lịch tới, Lý Bảo Sơn càng xem càng lo lắng!

Ước chừng qua khoảng mười phút, Lý Bảo Sơn lần lượt kiểm tra từng người bệnh một lần, nói: "Rửa ruột chưa? Sau đó dùng những thuốc kia?"

Trương Xu gật đầu: "Tất cả mọi người đã được rửa sạch! Dùng chính là 1% cacbon-axit hydro Natri, sau khi tẩy xong, dùng 4% cacbon-axit hydro Natri 250ml theo phương pháp truyền tĩnh mạch chống trúng độc axit, lấy 20% Mannitol 250ml thêm Dexamethasone cộng thêm 10mg phương pháp truyền tĩnh mạch chống não phù thũng."

"Nhưng... Trong đó, tình huống sáu người bệnh tương đối nguy hiểm, khả năng cần thẩm tách, phòng thẩm tách huyết dịch trong hiện tại cũng đã đưa đi, thế nhưng giờ ta lo lắng nhất chính là giường số 3 cùng giường số 7, hiện tại bọn hắn đã lâm vào hôn mê tạm thời."

Lý Bảo Sơn: "Ta hỏi một bệnh viện khác xem có bác sĩ thẩm tách nào rảnh hay không!"

Nói xong, Lý Bảo Sơn cầm điện thoại lên bắt đầu liên hệ: "Lão Trần, ta là Lý Bảo Sơn, thẩm tách bệnh viện các người có rảnh hay không? Không hả?! Được rồi, được rồi..."

Gọi bốn năm cuộc điện thoại, thế nhưng mấy bệnh viện có thể làm thẩm tách đều không rảnh!

Làm sao bây giờ?

Lý Bảo Sơn có chút nóng nảy, bỗng nhiên hần nhớ tới đến một chuyện.

"Không phải bệnh viện vừa mới mua máy dụng cụ thẩm tách màng bụng sao?"

Hần nghĩ tới chuyện này, trực tiếp cầm điện thoại lên bấm gọi cho viện trưởng Hách: "viện trưởng Hách, ta là Lý Bảo Sơn, hiện tại dụng cụ thẩm tách màng bụng của bệnh viện chúng ta có thể sử dụng không? Hiện tại người bệnh trúng độc quá nghiêm trọng, nhất định phải làm thẩm tách, nhưng bây giờ thẩm tách máu đã đầy người, người bệnh tri hoãn không nổi!"

Hách Húc Lượng thờ dài: "Đúng là dụng cụ Thẩm tách màng bụng là có, hơn nữa cũng có thể dùng, thử qua, thế nhưng còn không chính thức sử dụng, hơn nữa mấy bác sĩ kia cũng đưa ra ngoài huấn luyện."

Lý Bảo Sơn nghe đến đó, che lấy điện thoại nhìn Trương Xu, hỏi: "Người biết làm thẩm tách màng bụng không?"

Trương Xu đỏ mặt, lắc đầu: "Chỉ gặp qua người khác làm, nhưng chưa tự tay làm bao giờ."

Thanh âm Hách Húc Lượng vang lên: "Bảo Sơn, người đừng vội, nếu không người hỏi bệnh viện khác một chút xem có dư người hay không, phải tới hai người."

Lý Bảo Sơn nói: "Ta vừa gọi điện thoại hỏi các bệnh viện khác, hiện tại bọn họ đều đang bận rộn, lần này người trúng độc hơi nhiều."

"Nếu không như vậy đi! Viện trưởng Hách, để ta thử xem, mặc dù ta không học qua chuyên môn, nhưng cũng đã gặp không ít, nếu không thì ta đi nhìn thử một chút có thể làm hay không?"

Hách Húc Lượng nghe xong lời này, lập tức giật nảy mình: "Bảo Sơn người đừng hồ đồ! Thẩm tách không phải nói đùa đâu? Phải làm cho người nhà ký tên đây! Xảy ra vấn đề người nào chịu trách nhiệm!"

Trong lúc nhất thời, căn phòng rơi vào trong trầm mặc!

Tất cả mọi người vô cùng xoắn xuýt!

Lý Bảo Sơn càng cảm giác một loại cảm giác bất lực xông lên đầu!

Cái gì là sách đến lúc dùng mới thấy ít?

Khi học y loại cảm giác này rõ ràng nhất!

Khi gặp một bệnh nhân ở trước mặt mình, người lại phát hiện trình độ của mình không đủ, không cách nào là chữa trị cho người bệnh, loại cảm giác bất lực, cùng cảm giác thất bại này là không gì sánh kịp.

Vì vậy, học sinh y học tập cũng không phải là đại học cùng nghiên cứu sinh thậm chí là tiến sĩ, mà là học trong lúc lâm sàng!

Trần Thương mặc dù không học qua nghiên cứu sinh, nhưng năng lực lâm sàng của hắn một điểm cũng không kém những nghiên cứu sinh kia!

Dù sao, lâm sàng mới là thầy giáo tốt nhất!

Làm sao bây giờ?

Một bên học sinh đều sắp gấp khóc.

Thật vất vả tìm được dụng cụ thẩm tách màng bụng, kết quả không ai biết dùng!

Lý Bảo Sơn nắm chặt điện thoại trên tay nổi gân xanh, lông mày nhíu lại, làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ!

Hách Húc Lượng thấy Lý Bảo Sơn trầm mặc, nhịn không được nói: "Bảo Sơn, ta thật không phải là không cho người dùng, mà là ta cân nhắc cho các người, người là bác sĩ, hiểu những đạo lý này hơn ta, ta không phải không cho người dùng, bộ như vậy, nếu người có thể tìm tới người biết thẩm tách màng bụng, trách nhiệm này ta gánh cho người!"

Lý Bảo Sơn trầm mặc không nói!

Đi chỗ nào tìm người biết thẩm tách màng bụng?

Kỹ thuật thẩm tách màng bụng vốn chính là thập kỷ 90 mới phát triển, trên thế giới thập kỷ 90 cũng mới tiếp nhận loại kỹ thuật này!

Thời gian truyền vào trong nước cũng không lâu, rất nhiều bệnh viện vẫn chưa phổ cập kỹ thuật thẩm tách màng bụng!

Thẩm tách màng bụng bình thường là nội khoa thận dùng trong trị liệu nhiễm trùng, tiểu đường, suy thận.

Nhưng thẩm tách màng bụng giống như có thể dùng để trị liệu trúng độc mentanon nặng, thông qua thẩm tách có hiệu quả rất trực quan!

Hơn nữa, thẩm tách màng bụng cùng thẩm tách máu còn có một khác nhau rất lớn!

Đó chính là tính nguy hiểm của thẩm tách màng bụng lớn một chút!

Thẩm tách màng bụng rất dễ lây nhiễm, gây nên viêm màng bụng, người bệnh trong quá trình trị liệu thẩm tách màng bụng bởi vì tiếp xúc nhiễm bẩn, rất dễ dàng gây nên chứng viêm dạ dày đường ruột, cùng các nguyên nhân khác là nguyên nhân gây nên bệnh xâm nhập ổ bụng đưa tới ổ bụng quá mót nhiễm viêm.

Vì vậy, cái này không giống với tiêm truyền dịch!

Người biết chính là biết!

Không biết chính là không biết!

Lúc này, bỗng nhiên Trần Thương nói: "Chủ nhiệm, ta biết thăm tách màng bụng!"

Giọng nói của Trần Thương không lớn, thể nhưng lại như sấm sét đánh xuyên qua phòng cấp cứu yên tĩnh!

Lý Bảo Sơn quay người, trong mắt tràn đầy vội vàng, giống như thấy được cứu tinh!

"Người nói cái gì?"

Trần Thương chậm rãi nói: "Ta nói ta biết thăm tách màng bụng."

Mắt sáng Lý Bảo Sơn như đuốc: "Người xác định?"

Trần Thương: "Ta xác định!"

Lý Bảo Sơn quay người cầm điện thoại lên, nói với Hách Húc Lượng: "Viện trưởng Hách, ta tìm được người biết thăm tách màng bụng!"

Hách Húc Lượng nghe xong: "Chờ ta! Ta xuống lầu, ta mang các người đi phòng thăm tách."

Cúp điện thoại, tất cả mọi người nhìn Trần Thương, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi!

Bởi vì Trần Thương chỉ là một tiểu bác sĩ bình thường không đáng chú ý, cộng tác viên, tại bệnh viện lớn như Tỉnh Nhị Viện, căn bản chịu không được bất kỳ sóng gió cùng sức hấp dẫn gì.

Trương Xu có chút bất an, nâng nhìn Trần Thương: "Tiểu Trần, đây không phải là lúc nói đùa, người có mấy phần chắc chắn?"

Trần Thương: "Trăm phần trăm!"

Lý Bảo Sơn: "Tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Thách thức tài năng (phần một)

Nhiệm vụ cứu giúp lần này rất quan trọng, bất kỳ một người nào làm trong lĩnh vực y tế đều phải dùng tới mười hai phần tinh thần của mình!

Đương nhiên, không thể tránh khỏi có một vài lãnh đạo vì một vài nguyên nhân đặc biệt tránh đi.

Bởi vì bệnh viện dù sao cũng một cơ cấu phức tạp, rất nhiều người phụ trách công việc hành chính không nhúng tay vào việc chữa bệnh.

Mà Hách Húc Lượng mặc dù là phó viện trưởng phân công quản lý, giống như là người đứng đầu, có thể nói là không một chuyện gì là không liên quan tới hấn, cơ hồ không giờ khắc nào không liên hệ thông báo với các ngành tương quan, như thế nào mới có thể khai triển công việc cấp cứu có thứ tự.

Mấy phút sau, Hách Húc Lượng xông vào phòng cấp cứu, nhìn thấy Lý Bảo Sơn hỏi: "Bảo Sơn, tìm được người rồi hả? Ở đâu?"

Lý Bảo Sơn chỉ Trần Thương: "Đây là bác sĩ khoa chúng ta, Trần Thương, hấn sẽ sử dụng dụng cụ thăm tách màng bụng."

Lập tức con mắt Hách Húc Lượng co rụt lại, nhìn thoáng qua Trần Thương, tiếp theo quay người nhìn chăm chăm Lý Bảo Sơn: "Người xác định?"

Lý Bảo Sơn nhìn thoáng qua Trần Thương, hấn hỏi thăm Trần Thương này, bởi vì lúc ấy chính là hấn thuê Trần Thương vào, đối với phẩm hạnh của Trần Thương cũng rất tán đồng, người này rất trung thực, công việc hơn hai năm qua, chưa xảy ra sai lầm, xưa nay đều không dùng mách lới trộm gian, làm người rất điệu thấp.

Lần này lại do chính miệng hấn nói! Lý Bảo Sơn lập tức tin tưởng.

Lý Bảo Sơn nhẹ gật đầu: "Ừm, ta xác định."

Hách Húc Lượng quay người nhìn chăm chăm Trần Thương: "Người học ở chỗ nào?"

Trần Thương ăn ngay nói thật: "Lúc ấy, lúc ta lên học đại học Đông y, thực tập đi Lục viện ở Hải thị, ở nơi đó ta đã ở tại phòng thăm tách màng bụng hơn ba tháng, lúc đó mỗi ngày ta đều làm phúc mạc, lúc ấy học được."

Đây đều lời nói thật, nhưng... Ngay người ba tháng cũng chỉ được làm một vài thao tác cơ bản.

Hách Húc Lượng vẫn có chút không yên lòng, căn dặn một phen: "Người trẻ tuổi, mạng người quan trọng, không được nửa điểm qua loa, người hiểu không?"

Trần Thương: "Ta hiểu!"

Hách Húc Lượng lập tức đánh nhịp: "Đi, phòng phúc mạc!"

Kỹ thuật thăm tách Màng bụng kỳ thật nói khó không khó, nói dễ không dễ, nếu người là người đã tiếp xúc qua thì thật không khó, nhưng nếu người là người chưa từng tiếp xúc qua mà nói, mạo muội ra tay chắc chắn sẽ xảy ra vấn đề.

Học tập cái này cũng không tốn nhiều thời gian, vì vậy Hách Húc Lượng cùng Lý Bảo Sơn đều tin.

Hơn nữa lúc này, không phải là lúc người lè mề chậm chạp.

Một đoàn người đẩy người bệnh trúng độc đi thẳng đến phòng phúc mạc, nơi này là bệnh viện mới mở, vẫn chưa có người.

Lúc này, Hách Húc Lượng vẫn còn có chút lo lắng, vạn nhất xảy ra vấn đề làm sao bây giờ?

Bỗng nhiên hắn nhớ tới bạn học cũ của mình, lập gọi một điện thoại đi.

"Lão Dương, ta là Hách Húc Lượng, ta có vấn đề phải nhờ người hỗ trợ giữ cửa!"

Đối phương trực tiếp hỏi: "Chuyện gì?"

"Bệnh viện chúng ta có vài người bệnh cần làm phúc mạc, nhưng bây giờ không có ai biết, khoa cấp cứu có một tiểu bác sĩ nói biết, ta vẫn không yên lòng, kế hoạch của ta là mở video hội nghị để chuyên gia bệnh viện phúc mạc các người kiểm định một chút, thế nào?"

Lão Dương nghe xong đột nhiên hỏi: "Là người bệnh trúng độc do nhà máy hóa chất bị nổ?"

Hách Húc Lượng gật đầu: "Đúng vậy, không đợi được nữa!"

Lão Dương gật đầu: "Chuẩn bị video hội nghị, mấy phút sau liên hệ."

Hách Húc Lượng cúp điện thoại, lập tức hai mắt sáng lên!

Lần này có thể an tâm, có chuyên gia chỉ đạo từ xa, bản thân Trần Thương sẽ là một điểm thứ yếu, nên vấn đề không lớn?

Nói tới đây, Hách Húc Lượng trực tiếp cầm điện thoại lên nói với khoa bảo an: "Các người đi lên lầu sáu, khiêng TV chuyên dùng cho hội nghị từ xa xuống đây, đưa đến phòng phúc mạc!"

Mười mấy phút sau, tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng!

TV dùng cho video hội nghị từ xa rất lớn, dài hơn hai mét, trên cơ bản là một so một màn hình phẳng, thông qua camera, có thể thấy rất rõ ràng thao tác của đối phương lên phúc mạc.

Video hội nghị từ xa xuất hiện chủ yếu chính là vì để thuận tiện các bệnh viện khác nhau thảo luận hội chẩn bệnh lịch và phẫu thuật.

Màn hình kết nối thành công!

Đột ngột, trên TV xuất hiện hình ảnh bên kia, một người đàn ông hơn năm mươi tuổi cùng một người phụ nữ hơn bốn mươi tuổi.

Hách Húc Lượng lên tiếng chào: "Dương viện trưởng, vất vả! Làm phiền các người."

Người đàn ông cười ha hả: "Không quan trọng, vị này là Phó chủ nhiệm phòng phúc mạc của bệnh viện chúng ta, Từ Ái Bình, để nàng chỉ đạo các người là được rồi."

Hách Húc Lượng quay người nói với Trần Thương: "Có thể bắt đầu chưa?"

Trần Thương gật đầu!

Phúc mạc bắt đầu!

Thẩm tách màng bụng là một loại phương thức thẩm tách lợi dụng màng bụng của chính cơ thể để làm màng thẩm tách.

Thông qua màng bụng rót vào ổ bụng dịch thẩm tách đồng thời tiến hành thẩm tách hòa tan thành phần huyết tương có trong mao mạch mạch máu, thanh trừ dịch thể ứ đọng bên trong cơ thể người bệnh, đồng thời thông qua dịch thẩm tách bổ sung vật chất cần thiết cho cơ thể.

Lúc này, người bệnh đã suy thận, nhất định phải có một loại thận thay thế, mà thông qua không ngừng đổi mới dịch phúc mạc, đạt tới mục đích thay thế thận hoặc ủng hộ trị liệu.

Trong khi trị liệu thẩm tách màng bụng, ống dẫn thông qua màng bụng rót dịch thẩm tách vào ổ bụng. Màng bụng trong ổ bụng vừa là nơi chứa các mao mạch mạch máu mà ở trong có chứa đồ bỏ đi, vừa là màng dịch thẩm tách, đồ bỏ đi cùng dư thừa trong máu xuyên thấu qua màng bụng tiến vào trong dịch phúc mạc.

Sau một thời gian ngắn, đem đồ bỏ đi đồng thời dịch thẩm tách màng bụng cũng từ trong ổ bụng đi ra, lại rót vào dịch thẩm tách màng bụng mới, cứ như vậy không ngừng tuần hoàn.

Cách sử dụng dụng cụ Thẩm tách màng bụng cũng không khó, chủ yếu là bước đầu tiên, đặt ống thông!

Đặt ống thông là một khâu quan trọng nhất trong thẩm tách màng bụng, mà lại là một khâu mấu chốt nhất!

Trực tiếp liên quan đến xác suất thành công của thẩm tách màng bụng, hơn nữa, một người có kỹ thuật đặt ống thông ưu tú có thể giảm xuống rất nhiều phản ứng không tốt của kỹ thuật thẩm tách màng bụng.

Đặt ống thông ở màng bụng thường có hai phương pháp, một là đặt ống thông ở ổ bụng để nội soi, một là đặt ống thông để phẫu thuật.

Mà bây giờ trước mặt Trần Thương chỉ có một lựa chọn, đó chính là đặt ống thông để phẫu thuật.

Không phải bởi vì hắn không biết đặt ống thông nội soi, mà là bởi vì lúc này ở đây không có nội soi!

Đang như Hách Húc Lượng nói, bởi vì nơi này còn chưa hoàn toàn triển khai, cho nên các thiết bị nội soi đều trong phòng phẫu thuật, còn chưa phân phối đến nơi này!

Phẫu thuật đặt ống thông kỹ thật cũng một phẫu thuật ngoại khoa cỡ nhỏ.

Đầu bên kia Video, Từ Ái Bình giống như nhìn ra Trần Thương muốn sử dụng đặt ống thông ngoại khoa, nói: "Loại phẫu thuật truyền thống đặt ống thông này, yêu cầu người phẫu thuật phải cực kỳ vững chắc kiến thức cơ bản phẫu thuật ngoại khoa! Hơn nữa... Còn phải thành thạo kỹ thuật đặt ống thông! Nhất định không thể có bất kỳ sai lầm nào!"

"Bởi vì trong lúc đặt ống thông nếu có bất kỳ sai lầm nào, đều sẽ ảnh hưởng đến khôi phục của người bệnh, thậm chí sẽ xảy ra phản ứng rất nghiêm trọng, tí như... Viêm màng bụng..."

Trần Thương ngoảnh mặt làm ngơ!

Mở ra gói dụng cụ đặt ống thông, chuẩn bị kỹ càng dụng cụ phẫu thuật, bắt đầu thao tác!

Phòng phúc mạc đặt ống thông kỳ thật không khác phòng phẫu thuật là mấy, những dụng cụ nên có đều có!

Vết cắt!

Trần Thương lựa chọn cắt bên cạnh trái khoảng 3 centimet.

Chuẩn bị tốt tiêu ký cần trừ độc phạm vi lớn!

Phạm vi phúc mạc dính đến quá lớn, trên cơ bản từ bộ ngực xuống đến háng đều cần phải trừ độc, hai bên thì kéo dài đến tận hai nách.

Gây tê!

Gây tê cục bộ!

Bởi vì không có ai, vì vậy tất cả công việc cần một mình Trần Thương hoàn thành!

Thận trọng mở làn da ra, sau đó tách rời lớp mỡ dưới da!

Lúc này, Trần Thương ngừng thở, nhấc lên từng lớp từng lớp.

Lúc này, toàn bộ cơ bắp phần bụng lộ ra!

Sau đó, Trần Thương hít sâu một hơi, nhấc lên màng bụng, lúc này, trong màn hình, Từ Ái Bình ngừng thở.

Không dám quấy rầy!

Bởi vì lúc này nhất định phải chú ý, nhất định nhất định không thể ngộ thương đại võng mô và ruột.

Một khi ngộ thương, rất dễ gây lây nhiễm!

Phúc mạc quan trọng nhất chính là nắm chắc chi tiết, hiện tại Từ Ái Bình hơn bốn mươi tuổi nên sử dụng trên cơ bản đều là nội soi đặt ống thông, bởi vì tính nguy hiểm rất nhỏ, mà phẫu thuật đặt ống thông đòi hỏi trình độ của bác sĩ ngoại khoa quá cao, hơn nữa lại dễ lây nhiễm, miệng vết thương lớn, bất lợi cho khôi phục.

Nhưng!

Không thể phủ nhận chính là, một người bác sĩ ngoại khoa ưu tú, sẽ thích phẫu thuật đặt ống thông hơn, bởi vì chính xác!

Có ý gì?

Nếu như tiến hành chấm điểm cho nội soi cùng phẫu thuật bình thường, phẫu thuật đặt ống thông có mức cao nhất là 100 điểm, mà nội soi đặt ống thông có mức cao nhất chỉ có 70 điểm, phẫu thuật bình thường đều hoàn mỹ, mà nội soi trên cơ bản là lấy vừa đủ làm cơ sở!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Thách Thức Tài Năng (Phần Hai)

Tất cả mọi người trong phòng phúc mạc đều thay đổi áo phẫu thuật, đứng ở đó, nhưng không biết làm gì, có chút xấu hổ!

Đặc biệt là lão đồng chí Lý Bảo Sơn!

Thân là danh y, nhưng lại không biết nên làm thế nào cho phải, đây là một chuyện lúng túng cỡ nào chứ.

Nhưng nhìn Trần Thương giống như bận không qua nổi, dù sao Lý Bảo Sơn cũng đã đổi quần áo, dứt khoát đi qua nói: "Ta giúp người?"

Trần Thương gật đầu: "Cảm ơn chủ nhiệm, giúp ta giữ cái kìm."

Lý Bảo Sơn gật đầu.

Viện trưởng Hách cũng xuất thân từ bác sĩ ngoại khoa, chỉ là sau khi làm hành chính, một thân võ nghệ đã ném đi một nửa!

Nhưng vẫn nói: "Ta chuẩn bị dụng cụ cho các người!"

Trần Thương gật đầu: "Phiền phức Viện trưởng Hách."

Hách Húc Lượng cười một: "Không phiền phức, không phiền phức..."

Cứ như vậy, Trần Thương được hai người quyền lực nhất tại Tỉnh Nhị Viện hỗ trợ bắt đầu phẫu thuật, Danh y tỉnh Lý Bảo Sơn ngoéo tay, phó viện trưởng Hách Húc Lượng đưa dụng cụ!

Nhưng, Trần Thương không bành trướng, hẳn biết, riêng lần này cũng đủ để hắn chém gió ba năm.

Lúc này, Lý Bảo Sơn đã không còn gấp gáp như vừa rồi, phẫu thuật ngoại khoa, biến hóa bao nhiêu cũng không khác về bản chất, lão Lý đối với phẫu thuật kết cấu cơ thể người còn quen thuộc hơn cả mặt của mình.

Mặc dù không biết đặt ống thông phúc mạc, nhưng đó là bởi vì hắn không được học.

Lại nói, chưa ăn thịt heo nhưng chẳng lẽ không thấy heo chạy sao?

Sau lần này, Lý Bảo Sơn quyết định phải để mỗi người của mỗi phòng ban học kỹ thuật thẩm tách màng bụng!

Trần Thương thận trọng nói: "Kéo gần lại, ta chuẩn bị cắt."

Lý Bảo Sơn rất ngoan ngoãn.

Trần Thương cẩn thận tỉ mỉ tập trung tinh thần, bởi vì vết cắt phải rất nhỏ, nếu không sẽ thấm nước.

Trần Thương hỏi: "Nhấc màng bụng lên, cùng nhau nâng, ta đếm 1.2. 3!"

"Tuyệt đối đừng kẹp chặt đại võng mô, còn có ruột, đừng đụng đến!"

Lý Bảo Sơn nghiêm túc gật đầu, tựa như một học sinh khoa y không ngừng học tập trước bác sĩ cấp trên của mình.

Trần Thương liên tục căn dặn: "Nâng tốt."

Lý Bảo Sơn gật đầu!

Trần Thương quay người muốn kim khâu tiến hành khâu, lại nhìn thấy Viện trưởng Hách đã chuẩn bị xong đưa tới.

Trần Thương hài lòng nhẹ gật đầu, bắt đầu khâu màng bụng, đối với khâu, Trần Thương rất chuyên nghiệp, cũng rất cẩn thận, cả quá trình khâu, phải bảo đảm kim khâu không thể chạm đến đại võng mô và ruột, nếu không sẽ xuất hiện phúc mạc lệch vị trí thậm chí là dính liền!

Sau khi khâu xong, Trần Thương cầm lấy ống thông phúc mạc, nghiêm túc kiểm tra.

Hắn dùng cả hai tay, gạt hết không khí bên trong ra, như vậy sẽ thuận tiện hơn, hạn chế dính liền.

Còn có thể giảm bớt tỉ lệ phát sinh lây nhiễm do để lọt dịch thẩm!

Thấy cảnh này, Từ Ái Bình nhẹ gật đầu với Viện trưởng Dương, cười nói: "Tiểu bác sĩ này rất chuyên nghiệp! Hơn nữa... Quan trọng nhất chính là hắn giống như có loại khứu giác đặc thù, nắm chắc chi tiết thật sự rất chính xác, trên cơ bản nên đem chú ý điểm toàn bộ chú ý tới, nhưng... Ta dám cá, hắn thực hiện phẫu thuật đặt ống thông cũng không phải là rất nhiều, có thể làm được một bước này, toàn bộ là nhờ thiên phú! Nhưng, loại thiên phú này quá hiếm có!"

"Đây là một người trẻ tuổi rất có khứu giác ngoại khoa!"

Lão Dương nghe thấy Từ Ái Bình đánh giá cao như thế, cũng ngại ngần cả người.

Khi đặt ống thông vào, Trần Thương cố ý chừa lại 2cm, để tránh tổn thương tới cơ quan nội tạng trong ổ bụng.

Một bước cuối cùng!

Cắm vào ống thông phúc mạc!

Trần Thương nhẹ nhàng đưa tay vào màng bụng, đem ống thông phúc mạc dọc theo thành bụng nhẹ nhàng cắm vào, quá trình này, hoàn toàn dựa vào cảm giác!

Đã cố định ống, sau đó hắn nhẹ nhàng bỏ tay ra.

Lúc này Lý Bảo Sơn chỉ có thể nhìn, không cách nào... Hắn không biết nên làm cái gì.

Trần Thương: "Nước muối sinh lý 100ml, cộng thêm heparin..."

Hách Húc Lượng sững sờ, vội vàng gật đầu, bắt đầu chuẩn bị!

Thành công!

Trần Thương hít sâu một hơi.

Có chút thấp thỏm!

Cũng không phải là phẫu thuật khó thế nào, mà là bởi vì mấy quá trình này quá mức tinh tế, cần tự mình đi nắm giữ, nếu không rất dễ dàng gây nên biến chứng.

Từng bước một đều kinh tâm động phách!

Sau đó chính là đóng kín màng bụng.

Hắn khẽ nâng màng bụng, nắm chặt hầu bao... Thắt nút!

Cuối cùng là ống dẫn dưới da, dọc theo vết mổ, bên trái vết cắt dọc theo phúc mạc thành một hình cung, đặt vào đó ống thông phúc mạc, kết nối cùng một ống ngắn bên ngoài.

Khâu!

Khâu mỡ dưới da cùng làn da!

Lý Bảo Sơn đứng ở đó, nhìn Trần Thương thao tác từng bước một, âm thầm gật đầu!

Mặc dù hẳn không hiểu phẫu thuật đặt ống thông phúc mạc, thế nhưng, hẳn hiểu ngoại khoa!

Trần Thương thao tác rất nhẫn nại!

Nhanh mắt, tay ổn định, rất thận trọng!

Đây là thiên phú mà bác sĩ ngoại khoa ưu tú cần phải có được!

Sau khi khâu kỹ vết thương, Trần Thương cười cười: "Thành công!"

Sau đó chính là thông qua dụng cụ thăm tách màng bụng tiến hành trị liệu thăm tách.

Rất thuận lợi!

Lúc này, trong video Từ Ái Bình cười cười: "Viện trưởng Hách, thủ pháp của vị bác sĩ này rất nhẫn nại, kỹ thuật rất thành thạo, kinh nghiệm đặt ống thông phong phú, nắm chắc rất đúng trọng điểm thăm tách màng bụng, lần này đặt ống thông, là một lần phẫu thuật ngoại khoa đặt ống thông tiêu chuẩn, thậm chí ta muốn dùng một phần video này để giảng bài cho học sinh của ta với tư cách tài liệu giảng dạy!"

Bởi vì thao tác này trên cơ bản chính là giống như sách giáo khoa, thao tác vô cùng quen thuộc không chút giả tạo, một ca phẫu thuật ngoại khoa đặt ống thông thuật rất tinh khiết.

Không sai!

Chính là tinh khiết!

Dùng từ này để hình dung ca phẫu thuật vừa rồi của Trần Thương là thích hợp nhất!

"Vì vậy căn bản không cần ta chỉ điểm, vị bác sĩ này hoàn toàn có thể giúp người bệnh thăm tách màng bụng, nhưng.. Chúng ta có cơ hội có thể giao lưu, ta thấy tiểu bác sĩ này rất có thành tích đối với đặt ống thông thăm tách màng bụng, nếu có cơ hội có lẽ chúng ta có thể trao đổi một chút."

Lão Dương cũng mỉm cười: "Viện trưởng Hách, người đây là muốn khoe khoang với ta hả, ha ha, đi, chúc các người công việc thuận lợi, chúng ta giờ phải bận rộn."

Hách Húc Lượng rất cảm thấy mặt mũi sáng sủa: "Vất vả, Viện trưởng Dương, chủ nhiệm Từ!"

Lần nữa nhìn Trần Thương, ánh mắt của hắn tràn đầy vui mừng.

Nói xong, tắt video.

Lưu lại một đám người đứng ngăn người ở đó!

Có chút... Không thể tưởng tượng, nhìn mà than thở!

Đúng vậy, không sai!

Chẳng ai ngờ rằng Trần Thương vậy mà biết thăm tách màng bụng.

【 Đỉnh! Lý Bảo Sơn độ thiện cảm + 5. 】

Trần Thương vui mừng, độ thiện cảm của Lý đại ca lại tăng lên, nhưng.. Hôm nay đạt thành một tiểu thành liền: Lý Bảo Sơn làm người hỗ trợ cho mình không sai, cảm giác này, đáng giá dư vị.

Hiện trường, ánh mắt tất cả mọi người nhìn Trần Thương cũng thay đổi.

Ai có thể nghĩ tới, trong lúc nguy cấp như vậy, là thân là cộng tác viên Trần Thương lại đứng ra!

Hách Húc Lượng cũng đi tới, nhìn Trần Thương, nhẹ gạt đầu: "Không tệ! Rất không tệ, gọi là Trần Thương đúng không? Bệnh viện chúng ta cần nhân tài như người."

Trần Thương xấu hổ cười một tiếng: "Viện trưởng Hách, đây là việc ta phải làm.. Ta cũng muốn trở thành một thành viên của bệnh viện chúng ta!"

Ngụ ý: Người sớm giải quyết vấn đề biên chế cho ta là tốt rồi.. Hiện tại ta chỉ là cộng tác viên.

【 Đỉnh! Phó viện trưởng Hách Húc Lượng độ thiện cảm + 5. 】

Sau đó, Trần Thương tiếp tục bắt đầu đặt ống thông phúc mạc cho người bệnh thứ hai, mà lần này, Lý Bảo Sơn tự giác đảm nhiệm người hỗ trợ.

Lần này rất thuận lợi, kỳ thật đặt ống thông cũng không khó, nhưng vì chưa làm qua, vì vậy mới cảm thấy khó khăn mà thôi, ba người phối hợp hoàn mỹ!

Đặt ống thông hoàn thành, sau đó bắt đầu thăm tách trong có thể.

Đặt ống thông lên hai người bệnh xong, trong lúc nhất thời làm cho cảm xúc những người ở đây dần dần có một chút buông lỏng.

Lần này, Tỉnh Nhị Viện là một trong những trận địa cứu viện chủ yếu, nhưng gánh nặng nhất lại không phải ở đây, mà là bệnh viện cách đây một ngàn mét, bệnh viện Đồng Đại.

Bệnh viện Đồng Đại vẫn luôn là trung tâm cấp cứu lớn nhất ở AY thị, cũng là nơi thực hiện toàn bộ cấp cứu quan trọng của AY thị.

Lúc này, trong bệnh viện Đồng Đại đã bận bịu thành một đoàn!

Dù sao, đại đa số người bệnh trọng chứng nguy cấp đã đưa đến bệnh viện này để xem bệnh.

Lúc này, chủ nhiệm khoa cấp cứu Vương Hường Quân của bệnh viện nhân dân đã bận đến nổi trên đầu ứa ra mồ hôi!

Nơi này gánh chịu phần lớn trách nhiệm cho công việc cứu viện lần này, mà toàn bộ khoa cấp cứu trong bệnh viện, nhưng cũng khoa cấp cứu lớn nhất ở AY thị.

Nơi này là bệnh viện đầu tiên của Tỉnh Đông Dương nắm giữ dụng cụ thẩm tách màng bụng!

Mà lúc này, chuyện Vương Hưởng Quân hối hận nhất chính là lúc đến trường tại sao không học tập thật tốt thuật phân thân, nếu không hiện tại cũng có thể giải quyết được!

Hiện tại, có mấy người bệnh đặt biệt nghiêm trọng nằm trên giường bệnh, cần phẫu thuật ngay lập tức!

Toàn bộ ngoại khoa của bệnh viện đã tiến vào vận chuyển siêu phụ tải!

Mà lúc này đây, bác sĩ phòng phúc mạc sốt ruột gấp tìm tới: "Chủ nhiệm! Dịch thẩm tách đã sắp dùng hết!"

Vương Hưởng Quân nghe xong lời này, lập tức bốc hỏa: "Sử dụng hết người đi tìm y tá trưởng, đi tìm khoa được, nhanh đi điều thêm, người tìm ta làm gì!"

Bác sĩ bất đắc dĩ thở dài: "Chủ nhiệm, không phải phòng phúc mạc không còn, mà là toàn bộ bệnh viện đều không còn, hiện tại dịch thẩm tách màng bụng cùng dịch thẩm tách máu đã không còn nhiều, mà trước mắt chúng ta chỉ ít còn cần tiến hành phúc mạc cho 8 người bệnh!"

Vương Hưởng Quân nghe xong, lập tức biến sắc: "Người chờ ta!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Ta biết

Vương Hưởng Quân cầm điện thoại lên, trực tiếp gọi điện thoại cho viện trưởng chuyên chịu trách nhiệm quản lý, vội vã nói: "Viện trưởng Điền, cấp cứu chúng ta cần dịch thẩm tách khẩn cấp, dịch thẩm tách màng bụng cùng dịch thẩm tách máu!"

Điền Khải dừng một chút, chậm rãi hỏi: "Bệnh viện hết rồi?"

Chẳng biết tại sao, nghe thấy giọng nói này của Điền Khải, Vương Hưởng Quân liền tức giận, toàn bộ bệnh viện đều bận bịu thành cái quái gì: "Hết rồi! Nếu có ta còn gọi điện thoại cho người làm gì, hiện tại bảy tám người bệnh còn chờ sử dụng đây, viện trưởng Điền người tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp, có thể điều từ xưởng tới hay không."

Điền Khải nghe thấy giọng nói của Vương Hưởng Quân cứng nhắc như thế, không khỏi nhủ mày: "Ừm, được, vậy cứ làm thế đi."

Vương Hưởng Quân thúc giục nói: "Nhanh a, người có biết hiện tại có bao nhiêu người chờ sử dụng hay không! Người không phải nhận biết nhiều đại lý được cùng xưởng lắm sao? Mau để cho bọn hắn đưa tới!"

Điền Khải nghe xong lời này lập tức nghiêm túc: "Người chú ý lời nói của người, được vật bệnh viện phải có quá trình rõ ràng thống nhất, đây là trách nhiệm của ta, không phải quyền lợi của ta! Bệnh viện là có nội quy, không thể tùy ý liên hệ xưởng!"

Vương Hưởng Quân vốn đang tức giận, lại nghe thấy cái này còn lộn bèo thượng cương thượng tuyến đáng chết, lập tức tức giận: "Điền Khải, ta cho người biết, hiện tại toàn bộ bệnh viện có rất nhiều người chờ dịch thẩm tách để cứu mạng, người mẹ nó cả ngày vui chơi giải trí với đám đại lý được kia, cầm hoa hồng từ những được phẩm kia thì được? Giờ mang được phẩm đưa đến bệnh viện lại không được? Người với tư cách là viện trưởng phân công quản lý, chẳng lẽ ngay cả bệnh viện trong tình huống khẩn cấp cũng không thể tự quyết sao? Ta cho người biết, Điền Khải, lần này nếu người không tìm thấy dịch thẩm tách để xảy ra vấn đề, thì cứ đợi ta ngày mai tố cáo người đến Tỉnh Vệ Kiến ủy đi!"

Nói xong, Vương Hưởng Quân trực tiếp cúp điện thoại!

Kỳ thật... Dịch thẩm tách có quan hệ với Điền Khải không? Nói có cũng có thể có, nói không cũng có thể không, nhưng Vương Hưởng Quân chính là không quen nhìn sắc mặt đỏ của hắn.

Cúp điện thoại, Vương Hưởng Quân vẫn không quên lái nhai miệng trong: Ta f*ck bọn chó làm hành chính, cả ngày người mẹ nó bức quá chứ, chuyện gì cũng không làm, chỉ biết làm mưa làm gió, tiền lương cầm nhiều hơn chúng ta, cho dù thế nào đi nữa cũng đạt được kết quả như ý, ăn hoa hồng được phẩm cho chết no đi!

Gặp phải chuyện lớn như vậy, người đang ở nhà đợi, nghĩ tới đây, Vương Hưởng Quân lại tức giận!

Mẹ nhà hắn!

Nhưng đã tắt điện thoại, mắng cũng đã mắng, nhưng cơn giận vẫn chưa hết.

Quan trọng nhất chính là vẫn chưa giải quyết được vấn đề!

Phải làm sao bây giờ?

Mượn thôi!

Nghĩ tới đây, hắn cầm điện thoại lên, bắt đầu lần lượt tìm từng bệnh viện!

"Viện trưởng Trương, các người còn có dư dịch thẩm tách không? A? Các người cũng đang dùng sao, thực sự có lỗi!"

"Chủ nhiệm Vương, các người có dư thừa... A vâng! Ngượng ngừng, vất vả!"

Liên tiếp gọi mấy cuộc điện thoại, thế nhưng nửa ngày cũng không chỗ nào có!

Lúc này, điện thoại vang lên, nhìn thấy là Điền Khải, nhủ mày, Vương Hưởng Quân vẫn nhận điện thoại.

"Cái này, Hưởng Quân người đừng có gấp, chuyện này ai cũng sốt ruột, mặc dù ta là viện trưởng phân công quản lý, nhưng đối với mấy đồ vật chi tiết này cũng không phải hiểu rất rõ

ràng, vừa rồi ta để người điều tra tìm thấy một bệnh viện không có sẵn dịch thẩm tách thành phẩm, thế nhưng có một ít nguyên vật liệu bột khô... Hơn nữa ta còn gọi điện thoại cho những xưởng đó, nhanh nhất cũng phải ba giờ sau mới có thể đưa tới..."

Vương Hưởng Quân nghe xong, lập tức nhú nhú mày: "Ba giờ... Điện viện trưởng ngại thức giấc một chút đi, chúng ta đợi được nhưng người bệnh không đợi được! Bột khô..."

...

...

Có một cuộc điện thoại gọi tới Lý Bảo Sơn, Lý Bảo Sơn mới vừa cùng Trần Thương hoàn thành đặt ống thông, nhìn thấy điện thoại của Vương Hưởng Quân, vội vàng nghe máy:

"Chủ nhiệm Vương, có chuyện gì?"

Vương Hưởng Quân há miệng hỏi: "Lão Lý, chỗ ngại có dư thừa dịch thẩm tách màng bụng cùng dịch thẩm tách máu không? Bệnh viện chúng ta không còn bao nhiêu! Hiện tại mấy người bệnh đều đang đợi sử dụng đây!"

Lý Bảo Sơn biến sắc: "Ta hỏi một chút!"

Lý Bảo Sơn quay người hỏi Hách Húc Lượng: "Viện trưởng Hách, chúng ta còn có bao nhiêu dịch thẩm tách, dịch thẩm tách máu cùng dịch thẩm tách màng bụng?"

Hách Húc Lượng nhú mày: "Những vật này bình thường dự trữ vốn không nhiều, đoán chừng cũng không phải rất nhiều, hiện tại bệnh viện chúng ta cũng còn cần, cần bản không có dư!"

Hoàn toàn chính xác, thời gian bảo tồn dịch thẩm tách không quá dài, vì vậy bệnh viện hầu như đều sẽ không dự trữ quá nhiều, cho dù là dự trữ cũng chỉ là dự trữ một chút bột khô mà thôi.

Lý Bảo Sơn lập tức nhú mày, nói với Vương Hưởng Quân: "Hưởng Quân, không có dư! Bây giờ người bệnh của chúng ta cũng đang sử dụng!"

Vương Hưởng Quân lập tức thờ dài, nói: "Được rồi..."

Nghe thấy hy vọng cuối cùng bị đánh vỡ, Vương Hưởng Quân nhin không được thờ dài: "Cái kia... Vậy chỗ các ngại có người nào biết điều chế dịch thẩm tách không?"

Tuy hỏi như thế, nhưng ngay cả Vương Hưởng Quân đều không ôm bất cứ hi vọng nào, bởi vì bệnh viện bọn hắn thường dùng thẩm tách nhưng cũng rất ít người tự mình phối, huống chi Tinh Nhị Viện...

Bởi vì Lý Bảo Sơn đang phẫu thuật, vừa điện thoại cho nên lập tức toàn bộ người trong phòng phẫu thuật đều nghe thấy được.

Trong lúc nhất thời, đám người cũng rơi vào trầm mặc!

Trong lúc nguy cấp này, bất kỳ một bệnh viện nào cũng không thể xảy ra vấn đề!

Sau khi tiếc hận, đám người nhiều nhất vẫn là bất đắc dĩ.

Lý Bảo Sơn sững sờ, nơi nào có nhân tài này, bệnh viện chúng ta mới dùng dịch thẩm tách mấy ngày, hiện tại người nội khoa thậm sử dụng dụng cụ thẩm tách màng bụng đều đi ra ngoài bồi dưỡng...

Trong lúc nhất thời, chung quanh yên tĩnh trở lại!

Mà lúc này!

Trần Thương lại nhận được nhắc nhở nhiệm vụ!

【Đình! NPC cao cấp Vương Hưởng Quân tuyên bố nhiệm vụ: Dịch thẩm tách nguy cơ, nhắc nhở nhiệm vụ, trợ giúp Vương Hưởng Quân giải quyết khốn cảnh trước mắt, nhiệm vụ hoàn thành, có thể nhận được một loại kỹ năng của Vương Hưởng Quân! 】

Mất thấy Lý Bảo Sơn đang muốn cúp điện thoại, Trần Thương lập tức nói: "Chủ nhiệm, ta biết điều chế dịch thẩm tách!"

Một tiếng này, trực tiếp để Lý Bảo Sơn có cảm giác như tiếng sấm êm tai vang lên giữa trời hạn hán, vội vàng nói: "Hưởng Quân chờ một chút, ta ở đây có biện pháp!"

Trải qua chuyện vừa rồi, Lý Bảo Sơn đã tràn đầy tin nhiệm đối với Trần Thương, Trần Thương nói biết, hẳn khả năng thật biết, có lẽ lần này thật có thể trợ giúp Vương Hưởng Quân giải quyết vấn đề này!

Vương Hưởng Quân nghe xong lời này, lập tức con mắt trừng lớn, hô hấp đều dồn dập mấy phần: "Có ý gì?"

Lý Bảo Sơn nói: "Ta để bác sĩ Trần khoa chúng ta nói với ngại."

Nói đến đây, Lý Bảo Sơn đưa điện thoại cho Trần Thương: "Người nói chuyện với chủ nhiệm Vương đi."

Trần Thương nhận lấy điện thoại, nói: "Chủ nhiệm Vương, ta là Trần Thương khoa cấp cứu Tinh Nhị Viện, ta biết điều chế dịch thẩm tách, bất luận là dịch thẩm tách màng bụng hay là dịch thẩm tách máu."

Vương Hưởng Quân nghe xong, lập tức cười ha ha: "Được rồi, tốt! Đi, vậy thì Bác sĩ Trần, ngại có thời gian tới một chuyến hay không? Vất vả ngại."

Trần Thương gật đầu, ta lập tức đi qua!

Bên này, thẩm tách màng bụng chỉ cần làm theo quá trình là được rồi, không cần Trần Thương thao tác quá nhiều.

Mà Lý Bảo Sơn cũng cần dặn một câu: "Tiểu Trần, chú ý an toàn, còn có... Đừng khoe khoang!"

Trần Thương gật đầu rồi đi!

Bệnh viện Đông Đại cách Tỉnh Nhị Viện chỉ khoảng một ngàn mét.

Sau khi Trần Thương đi ra ngoài, quét một chiếc xe đạp Cùng Hường chạy tới thẳng đến bên kia.

(DG: xe đạp cùng hướng một hình thức cho thuê xe đạp bằng cách quét mã QR, hiện ở HCM mình chỉ thấy thí nghiệm ở vài nơi).

Bỏ ra không đến năm phút, Trần Thương đã đến nơi.

Vội vàng tiến vào khoa cấp cứu, phát hiện một người người đàn ông đang đi qua đi lại trước cửa ra vào!

Trần Thương xem xét!

Chỉ thấy trên đầu người đàn ông mang một dấu chấm hỏi thật to.

【Đình! Chủ nhiệm khoa cấp cứu Vương Hường Quân lòng nóng như lửa đốt, đang phát sầu về chuyện dịch thẩm tách.】

Trần Thương vội vàng nghênh đón tiếp: "Chủ nhiệm Vương, ta là Trần Thương!"

Wương Hường Quân tập trung nhìn vào, chỉ thấy một tiểu tử trẻ tuổi mặc áo blouse trắng của Nhị viện đang đi về phía bên này.

"Tiểu Trần!?! Người đã đến, mau tới!"

Khi đang nói chuyện, hần đã mang theo Trần Thương đến phía ngoài phòng thẩm tách.

Lúc này, bác sĩ cùng y tá trường ngồi ở chỗ đó, đang không ngừng luyện tập cùng thương nghiệp cung ứng dịch thẩm tách.

Nhìn thấy Vương Hường Quân tiến đến, vội vàng nói: "Chủ nhiệm, bởi vì dịch thẩm tách bên phía chúng ta cũng không nhiều, mà trong Tỉnh Đông Dương cũng không có xưởng sản xuất, vì vậy dự trữ không nhiều, hôm nay bọn hần đã đưa đến các bệnh viện, nhanh nhất cũng phải ba giờ sau mới có thể đưa tới!"

Wương Hường Quân nhẹ gạt đầu!

Có đôi khi, chuyện thật chính là như vậy.

"Giới thiệu cho các người một chút, đây là Bác sĩ Trần của Tỉnh Nhị Viện, hần là chuyên gia ta mời tới, hần biết điều chế dịch thẩm tách!"

Trần Thương gạt đầu tỏ ý: "Chào mọi người, ta là Trần Thương!"

Wương Hường Quân lắc đầu: "Đừng khách khí, nhanh đi điều chế dịch thẩm tách đi, Bác sĩ Trần cần gì cứ việc nói."

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tác dụng của dịch thẩm tách

Bình thường thẩm tách siêu lọc dịch cũng không khó.

Thế nhưng đối với các biệt tật khác nhau, thật ra cần điều chế dịch thẩm tách khác nhau, đây là mấu chốt của thẩm tách siêu lọc dịch!

Cũng không phải đơn giản chỉ pha bột khô ra rồi cứ như vậy trừ độc!

Đứng trong phòng cung cấp dịch, Trần Thương nhìn những thùng lớn chứa đủ kiểu dụng cụ, bột khô trước mắt, có một loại không hiểu quen thuộc.

Hần không nghĩ tới, thứ mình coi là gán gò điều chế dịch thẩm tách có thể trở thành một tuyệt kỹ sở trường!

Tựa như Tỉnh Nhị Viện sử dụng chính là dịch thẩm tách đã điều chế sẵn, Trần Thương không cần điều chỉnh quá nhiều, nhưng kỳ thật có biện pháp tốt hơn, giống như tiến hành điều tiết thay đổi một chút tỉ lệ trong dịch thẩm tách, là có thể đạt được hiệu quả tương đối tốt hơn.

Thành phần chủ yếu của dịch thẩm tách là Natri, khí Clo, Canxi, Magiê, Natri Clorua cùng Glucose, bảo trì cân bằng với điều kiện trong cơ thể, vì vậy khác biệt về thành phần bên trong cũng không lớn lắm.

Mà người bệnh trúng độc cần Mentanon thẩm tách màng bụng để cải thiện huyết dịch đồng thời còn cần để giải trừ chất độc trong cơ thể!

Wương Hường Quân có chút nóng nảy: "Tiểu Trần, nhanh đi!"

Trần Thương lắc đầu: "Chủ nhiệm, ta phải xem trước phiếu xét nghiệm của người bệnh sau đó mới có thể phối trộn, tình huống người bệnh không giống nhau, phối trộn dịch thẩm tách cũng cần điều chỉnh tỉ lệ một chút, thậm chí còn cần gia tăng thêm được vật."

Người ở đây nghe được câu này, lập tức sững sờ!

Đây là cao thủ!

Mặc dù không hiểu, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng bọn hần chán kinh.

Có một từ gọi là không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại.

Cho tới nay, mọi người đều sử dụng dịch thẩm tách tiêu chuẩn thấp nhất, nào sẽ nghĩ đến "Tự mình đặt chế" chứ?!

Vương Hường Quân cũng bị Trần Thương hù sừng sốt, trong lòng suy nghĩ, hiện tại cấp cứu của Tĩnh Nhị Viện nguy như vậy rồi? Đây là chuyên gia từ đâu tới? Trẻ tuổi như thế, chẳng lẽ là... Hải Quy?

Nghĩ tới đây, Vương Hường Quân cảm giác năm nay mình phải tăng cường triệu tập thêm nhân tài, thông báo tuyển dụng cuối năm của bệnh viện Tĩnh Đông Dương cũng sắp bắt đầu, hẳn quyết định nói với lãnh đạo muốn thêm mấy danh ngạch, muốn củng cố địa vị Đông Đại trong giang hồ.

Vương Hường Quân gật đầu, nói bác sĩ mang kẹp bệnh lịch.

Trần Thương bỏ ra mấy phút đọc sơ qua bệnh tình, sau đó, lập tức bắt đầu suy nghĩ!

Qua mấy phút, hẳn bắt đầu công việc phối trộn!

Sau khi rửa sạch, Trần Thương tiến vào khu vực tách ly, bắt đầu lần đầu tiên điều chế dịch thẩm tách!

Đầu tiên là áp súc điều chế dịch B, hẳn chuẩn bị kỹ càng bột khô cần thiết, sau khi đổ nước thẩm tách vào thùng thẩm tách đã rửa sạch, hẳn bắt đầu đổ bột B vào trong thùng thẩm tách.

Bệnh viện Đông Đại sử dụng Fresenius, vì vậy tỉ lệ dựa theo Fresenius tiến hành.

A: B: Kỹ thuật thẩm tách dựa theo tỉ lệ 1: 1.225: 32.75.

Nồng độ ion Ka-Li (Ka), Trần Thương lựa chọn 1.25 - 1.75 mEQ/l, hơn nữa sau khi đo dự một chút, hẳn quyết định thêm axit axetic vào dung dịch.

(DG: EQ là đương lượng hay Equivalent, 1 Eq = 1 mol)

...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, người đứng phía sau vội vã cuống cuồng nhìn Trần Thương.

Không lâu sau, Trần Thương quay người nói với đám người: "Đây là dịch thẩm tách cho người bệnh giường số 5."

Không thể không nói, Trần Thương phát hiện, phối chế dịch thẩm tách cần một bác sĩ hệ thống tư duy.

Bởi vì người tổng hợp phải cân nhắc đến rất nhiều tình huống của người bệnh!

Giống như, người bệnh vừa rồi, tim hẳn có vấn đề, cái này cần phối trộn ít canxi để giảm bớt gánh nặng cho trái tim, nếu không trúng độc mentanon cộng thêm tim hoạt động quá mức, hậu quả vẫn tương đối nghiêm trọng.

Mà Glucose có ba loại nồng độ có thể lựa chọn: 1.5%, 2.5% và 4.25%, nồng độ dịch thẩm tách ngậm đường càng cao, tính thẩm thấu càng lớn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đám người cũng không dám quấy rầy Trần Thương.

Chờ Trần Thương hoàn thành siêu lọc dịch thẩm tách ổ bụng cho người cuối cùng, một người nhân viên y tế chạy vào!

"Chủ nhiệm, giường số 5 Tĩnh!"

Vương Hường Quân trực tiếp ngăn cản cả người!

Hiệu quả rõ ràng như vậy???

"Tĩnh? Đi, đi xem người bệnh một chút!"

Trải qua không lâu lắm, Vương Hường Quân vội vã chạy trở về!

Lúc này tình huống của người bệnh đã rõ ràng chuyển biến tốt đẹp, mặc dù ý thức vẫn có chút mơ hồ, nhưng tối thiểu đã Tĩnh lại.

Nhìn thấy người bệnh Tĩnh lại, chủ nhiệm Vương Hường Quân tự nhiên là hưng phấn không được!

"Bác sĩ Trần! Quả cảm tạ người, người điều chế thực sự là quá tốt, người bệnh thanh tỉnh, triệu chứng trúng độc đã dịu đi một chút, thực sự là quá cảm tạ người!" Lúc này, Vương Hường Quân mười phần hưng phấn, dù sao với tư cách là một bác sĩ, vui nhất chính là nhìn người bệnh đang hấp hối được cứu trị thành công!

Lúc này, điện thoại Vương Hường Quân vang lên, hay là Điền Khai!

"Vương chủ nhiệm, dịch thẩm tách ta để xường đã đưa tới, bây giờ đang ở trong phòng đại viện của bệnh viện, người phái người đi qua lấy đi! Ta đến bệnh viện ngay, công việc cấp cứu lần này, chúng ta nhất định phải làm tốt!"

Vương Hường Quân cười lạnh một tiếng, Điền viện trưởng này thật đúng là lần yếu sợ mạnh!

Nhưng, nếu đã đưa tới, Trần Thương cũng nên trở về.

Vương Hường Quân đưa tay lên nhìn, đã 12:30!

Lập tức sững sờ!

Thật có lỗi cười một tiếng: "Cái này không chú ý đều muộn như vậy... Bác sĩ Trần, vất vả người, mau đi về nghỉ đi!"

"Chuyện hôm nay, nhờ có người, ta hiện tại còn có chuyện, không đi được, như vậy đi, ngày mai ta đi bệnh viện các người, tự thân tới cửa cảm tạ, nói tốt một chút với chủ nhiệm của các người!"

Trần Thương cười cười, khoát tay áo, nói thật, hẳn hôm nay quả thực có chút mệt mỏi!

Đầu tiên là khâu cho 65 người bệnh, sau đó lại vội vã đi cầm ống thẩm tách màng bụng cho 2 người bệnh, sau đó lại chạy đến đây vội vã điều chế dịch thẩm tách, từ sáu giờ giầy vò đến mười hai giờ, một khắc cũng không dừng lại.

Thật quá mệt mỏi..

Trần Thương cảm giác eo đã không phải của mình.

Có phải là mình cũng nên đi bồi bổ thận?

"Vương chủ nhiệm khách khí, ngài còn vất vả hơn ta, đây đều là việc chúng ta phải làm."

Trần Thương nhìn người đàn ông trung niên hói đầu này, tuy bề ngoài xấu xí, thế nhưng trong thân thể kia lại ẩn chứa một lực lượng nóng bỏng, không giờ khắc nào không tại phát sáng phát nhiệt.

Đây là một loại tinh thần Nightingale của thế hệ trước a!

Công việc y liệu là rất dễ dàng bị phủ lên bầu không khí.

Anh hùng cho tới bây giờ đều cần có hoàn cảnh phụ trợ, mà bác sĩ lưu lại cũng chỉ có bóng lưng, không bối cảnh.

Trần Thương quay đầu, nhìn hơn năm mươi tuổi, Vương Hưởng Quân hỏi đầu rồi rằng đang khom người chạy vào phòng cấp cứu, không khỏi thở dài.

Sinh mệnh, luôn có một số người cần phải tiếp nhận trọng trách bọn hắn không chịu đựng nổi!

Chính là cái gọi là, không thể tiếp nhận sức nặng của sinh mệnh?

Vì mọi người khỏe mạnh an toàn, luôn có một số người phải gánh vác trọng trách này!

Trần Thương đi ra cửa bệnh viện, nhìn thấy chiếc xe màu vàng mình vừa đi lúc nãy vẫn ở ngay chỗ đó, một cảm giác hạnh phúc tràn ra.

Lập tức, đặc ý quét mã mở khóa, cười xe thờ hớn hển về phía bệnh viện.

Kỳ thật, hưng phấn thật rất đơn giản.

Chỉ đơn giản là đi ra ngoài không có xe vừa vận phát hiện một chiếc xe đạp cùng hương.

Đơn giản đến trợ giúp người khác giải quyết khó khăn thật sáng khoái.

Đơn giản đến nghĩ đến trở về có thể sung sướng ngủ một giấc...

Trong bóng đêm, Trần Thương không tự chủ được khẽ hát, ung dung chậm rãi đạp xe về Tỉnh Nhị Viện.

Trên vai tràn đầy ánh trăng tháng tám, thế nhưng, chiếu sáng mặt đường phía trước lại là đèn đường bình thường.

【 Đỉnh! Nhận được từ NPC cao cấp Vương Hưởng Quân độ thiện cảm + 10! 】

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Kỹ năng siêu cấp!

Vừa tới bệnh viện, Trần Thương nghe thấy liên tiếp âm thanh nhắc nhở của hệ thống.

【 Đỉnh! Nhiệm vụ của NPC cao cấp Vương Hưởng Quân: Nhiệm vụ Dịch thẩm tách nguy cấp hoàn thành, nhận được ban thưởng: Ngẫu nhiên nhận được một kỹ năng của Vương Hưởng Quân. 】

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, nhận được kỹ năng của Vương Hưởng Quân: Thủ Pháp Phục Vị. 】

【 Đỉnh! Thủ Pháp Phục Vị: Cấp đại sư, đặc hiệu bổ sung: 1. Giảm bớt đau đớn; 2. Khôi phục nhanh hơn. 】

Nghe được thanh âm nhắc nhở đó, Trần Thương cảm giác có chút không chân thực!

Bởi vì...

Cấp đại sư!

Đây là! Kỹ năng Cấp đại sư!

Mà lại là kỹ năng khoa chính hình, một trong những khoa cần kinh nghiệm cùng trình độ nhiều nhất, cần sự quan sát và sự khéo léo của đôi tay nhiều nhất!

Ừm! Hắn rất thích!

Được yêu thương mà sợ hãi!

Trần Thương cảm giác có chút bành trướng!

Hắn muốn hít sâu một hơi để cho mình bình tĩnh trở lại, thế nhưng... Lại lo lắng nếu mình hít nhiều một hơi có thể bị nổ hay không? Thế là đành thở ra một hơi thật dài!

Thủ Pháp Phục Vị (bí thuật khôi phục vết thương), kỹ năng này nói như thế nào đây?

Có thể nói là thần kỹ cũng không khoa trương chút nào!

Bởi vì lâm sàng, trên tám mươi phần trăm gãy xương đều có thể thông qua Thủ Pháp Phục Vị để đạt tới hiệu quả khôi phục tốt nhất.

Thủ Pháp Phục Vị có thể giảm rất nhiều gánh nặng cho người bệnh, rút ngắn rất nhiều thời gian khôi phục, hơn nữa hiệu quả khôi phục đối với người bệnh rất phi phạm.

Nhưng, kỹ năng càng lợi hại thì càng khó học tập!

Kỹ năng Thủ Pháp Phục Vị này, toàn bằng kinh nghiệm cùng truyền thừa, không nhiều năm kinh nghiệm lâm sàng cùng bề gãy mấy trăm cây xương cốt quang vinh chiến tích, cũng không dễ dàng nắm giữ kỹ năng này.

Vì vậy, Kỹ năng Thủ Pháp Phục Vị này, sau nhiều đời gia truyền đã sai lệch ít nhiều, chân chính nắm giữ chính quy thật đúng là không nhiều!

Thậm chí có thể nói kỹ năng này thất truyền cũng không sai.

Dù sao người suy nghĩ một chút, người bệnh gãy xương, đi kiểm tra, đi phẫu thuật, có thể gia tăng thành tích cho bệnh viện, gia tăng bác sĩ phẫu thuật, giảm bớt nguy hiểm cho người bệnh, có sao mà không làm?

Vì vậy!

Trần Thương đạt được thần kỹ này Vương Hưởng Quân, sao có thể không vui?

Chỉ là, không hiểu rõ vì sao Vương Hưởng Quân lại có loại thần kỹ này?

Những kỹ năng khác đều có thể học từ từ, thế nhưng Thủ Pháp Phục Vị này không có cao nhân chỉ điểm cùng trường kỳ luyện tập căn bản không làm được!

Chạy không ngừng nghỉ, hắn vội vàng đi đến khoa cấp cứu.

Tất cả khoa cấp cứu của bệnh viện đều ở lầu một, một vị bảo an đứng ở cửa ra vào nhìn thấy Trần Thương trở về, vội vàng nói: "Bác sĩ tiểu Trần, bọn người chủ nhiệm bảo khi nào người trở về thì đi văn phòng một chuyến."

Trần Thương nhẹ gật đầu, cười nói tiếng cảm ơn.

Bảo an phòng cấp cứu không dễ làm, bị khinh bị, cực khổ nhất cùng lo lắng nhiều nhất.

Thế nhưng Tần Thái Sơn lại làm việc này tới mười lăm năm.

Đến nỗi Trần Thương gặp mặt cũng muốn kêu một tiếng Tần thúc.

Đi vào văn phòng, bọn người Lý Bảo Sơn, Trần Bình Sinh, An Ngạn Quân đều đang ở đó, giống như là vừa mới phẫu thuật xong, đều dựa vào trên ghế ăn trái cây.

Đúng vậy, chính là rô trái cây Triệu Hồ Thu đưa đến.

Nhìn thấy Trần Thương trở về, Lý Bảo Sơn cười ha hả dẫn đầu vỗ tay!

"Hoan nghênh anh hùng khai hoàn!"

"Hoan nghênh hoan nghênh!"

...

Tần Duyệt bắt đầu liếm chớ, trong miệng vừa ngậm đồ ăn vừa lầu bầu nói: "Anh hùng trở về đi!"

Trong lúc nhất thời, Trần Thương nhìn tư thế của cô, kém chút chạy trời chết, tim đập, mặt, tay cũng không biết nên đặt chỗ nào!

Dù sao, hắn là một tiểu cộng tác viên sao có thể nhận loại đãi ngộ này?!

"Đều là chủ nhiệm lãnh đạo một phương!" Đúng vậy, Trần Thương cảm thấy mình là một người trong xã hội, lời nói phải thành thực, giống như... Vô cái mông ngựa!

Mọi người nhất thời cười ha hả.

Lý Bảo Sơn có ý mặt đen lại: "Hỗn tiểu tử nhà ngươi, còn dám trêu chọc chủ nhiệm, không sợ chủ nhiệm đuổi việc ngươi hả?!"

Lúc này đã gần 1 giờ đêm, tất cả mọi người bận đến hiện tại, đều đã mệt mỏi không còn sức lực.

Lý Bảo Sơn tổng kết hai câu: "Hôm nay, tất cả mọi người biểu hiện rất tốt! Đặc biệt là Trần Thương, phải trọng điểm khen ngợi, lần này trong công việc cứu viện, tích cực chủ động, gánh vác công việc cấp cứu, ta biểu thị trọng điểm khen ngợi!"

"Hơn nữa, chuyện lần này cũng đã cảnh báo cho chúng ta, sau này, trong công việc, chúng ta phải tìm thiếu sót cùng khuyết điểm của mình, sớm ngày đề cao. Hôm nay, nếu như không phải Trần Thương ngăn con sông dữ, mà chúng ta lại không biết sử dụng dụng cụ thẩm tách, cái này nếu nói ra thật quá mất mặt?"

"Như vậy đi, ta bổ trí cho mọi người một nhiệm vụ... Được rồi! Cái này hôm nào lại nói." Nói đến đây, Lý Bảo Sơn nghĩ đến mọi người hôm nay quá mệt mỏi muốn chết rồi, nên không nhiều lời nữa, tổng kết một câu:

"Nói tóm lại, nhiệm vụ cứu giúp lần này, chúng ta hoàn thành cũng rất tốt, tất cả mọi người đáng được khen ngợi, các người đều là anh hùng, hôm nay không còn sớm, mọi người đi về nghỉ ngơi đi, chuyện cụ thể, ngày mai chúng ta giao ban lại nói."

Có thể nghỉ ngơi!

Trần Thương cũng có thể chậm một hơi, hôm nay thật sự là mệt muốn chết rồi.

Nếu như không phải có【thuốc nước thể lực 】lần trước, hẳn tuyệt đối không kiên trì nổi hôm nay, khỏi cần phải nói nhiều, chỉ riêng khâu 65 lần kia đã quá sức.

Về đến nhà, trong phòng chỉ còn lại một ít đồ dùng trong nhà hơi lớn, còn có một đồng lớn sách, Trần Thương chưa từng bỏ bê học tập, sau khi đi làm, mua được không ít sách vở nạp điện.

Những vật này đều khá nặng, một lần cũng mang không hết, chờ mấy ngày nay tan việc dụ dỗ Vương Khiêm tới nhà, giúp mình chuyển nhà.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, đồng hồ sinh học đánh thức Trần Thương.

Ăn sáng một chút, Trần Thương đi tới khoa cấp cứu thật sớm.

【Đinh! Nhiệm vụ hằng ngày: Hôm nay hoàn thành ba ca phẫu thuật (không giới hạn chủng loại), nhiệm vụ ban thưởng: Điểm kinh nghiệm + 200, nhân dân tệ + 200. 】

Mỗi ngày hắn đều đến sớm nhất, trải qua giày vò tới hôm qua, giống như bệnh viện cũng thông thả, tới hôm qua là Vương Khiêm trực đêm

Khiêm Nhi ca sinh hoạt luôn luôn bức cách, bữa sáng ăn McDonald so sánh với Trần Thương uống sữa đậu nành, ăn bánh quẩy quả là chênh lệch rõ ràng.

"Khiêm Nhi ca, tới hôm qua mệt không?" Trần Thương cười cười.

Vương Khiêm vươn hai tay lên cao, nói: "Công nhân chúng ta có sức mạnh, chính là lực lượng, mệt mỏi là cái gì?"

Trần Thương vui mừng nhìn thoáng qua, có gia hòa này, dọn nhà thuận tiện rất nhiều.

Nhưng Vương Khiêm cười cười: "Thương, người hôm qua thể trước mặt nhân vật lớn tăng thể diện, hơn nữa, hôm nay lãnh đạo bệnh viện khẳng định sẽ tiến hành khen ngợi người!"

Nhân vật lớn? Viện trưởng Hách sao?

Trần Thương hỏi: "Người nói là Viện trưởng Hách sao?"

Vương Khiêm cười thần bí, nháp một hộp cà phê, kéo cái ghế ngồi gần Trần Thương: "Viện trưởng Hách? Không không không! Là Vương Hưởng Quân, chủ nhiệm khoa cấp cứu bệnh viện Đông Đại, chủ nhiệm Vương Hưởng Quân!"

Trần Thương lập tức sùng sốt, hiếu kỳ hỏi: "Chủ nhiệm Vương Hưởng Quân? Không phải chính là một chủ nhiệm khoa cấp cứu sao?"

Vương Khiêm lắc đầu, một bộ thấy qua việc đời tự tác biểu lộ cao thâm, nhìn ở Trần Thương trong mắt, khuôn mặt cực kỳ giống táo bón.

Trần Thương nói thầm một tiếng: "Hắn cũng họ Vương, người cũng họ Vương, chẳng lẽ..."

Vương Khiêm mặt đen lại, tranh thủ thời gian cắt đứt phỏng đoán của Trần Thương: "Cái gì mà cùng ta chứ! Ta cho người biết, chủ nhiệm Vương này chính là một vị đại lão Tinh Đông Dương!"

"Lĩnh vực cấp cứu ở AY thị chúng ta có bốn đại danh y, Bệnh viện Nhân Dân Tinh Trung Bồi Nghĩa, Đông Đại Nhất viện Vương Hưởng Quân, Tinh Nhị Viện Lý Bảo Sơn, bệnh viện Tâm Huyết Quân Tân Nhạc Minh, bốn người này có thể nói là bốn cây trụ chống trời khoa cấp cứu ở AY thị chúng ta!"

"Mà chủ nhiệm Vương Hưởng Quân lại là người có địa vị cao nhất trong bốn người này, không sai, chính là thân phận và địa vị!"

Trần Thương rất cho mặt mũi, phớt hơ phớt lạnh hỏi một câu: "Vì sao?"

Vương Khiêm: "Chủ nhiệm Vương Hưởng Quân người ta thể nhưng là y học thể gia, tổ tiên mấy đời đều làm nghề y, tổ tiên có một vị lão tổ tông là ngự y trong thời kỳ vua Càn Long! Từ tôn cũng đều được y, mà lại là khai chi tán diệt, càng có quả lớn!"

"Đúng rồi, có lẽ người đã nghe qua danh tiếng của cha hắn rồi! Đó chính là: Vương Thế Đức!"

Trần Thương lập tức trừng lớn con mắt: "Bác sĩ Tường Đồ Vương Thế Đức?"

Vương Khiêm nhẹ gật đầu: "Không sai! Chính là người này!"

Trần Thương tròn tròn mắt, ta tào, cái này lợi hại.

Bác sĩ Tường Đồ chuyện cũ người già nhĩ tử!

Vương Thế Đức có thể nói là y học truyền kỳ ở Tinh Đông Dương, đã từng nhiều lần vào thành Tử Cừu, là tổ trưởng tổ lãnh đạo bảo vệ sức khỏe, thân phận địa vị cực cao, nhưng, những năm này tuổi tác đã cao, bình yên dưỡng lão.

Vương Khiêm tiếp tục nói: "Chủ nhiệm Vương Hưởng Quân cũng là chuyên gia trợ cấp bộ ngoại giao, danh y Tinh Đông Dương, là Phó tổ trưởng tổ bảo vệ sức khỏe, đồng thời là ban lãnh đạo Tinh."

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 56: Được vào biên chế!

Trần Thương nghe thấy Vương Hưởng Quân lợi hại như thế thì hết sức kinh ngạc, nhưng cũng chỉ thế thôi.

Dù sao người ta gặp mình cũng không nhiều, hôm qua chỉ là trùng hợp mà thôi, nhiều nhất có thể lưu lại một ấn tượng tốt, chân chính muốn để người ta trợ giúp mình, căn bản không quá thực tế.

Hơn nữa, giữa người với người, chỉ có những người có điều kiện tương đương nhau mới có thể hòa hợp, bằng không không thể lâu dài được.

Sắp đến lúc giao ban, mọi người cũng dần dần đi tới trong văn phòng. Trương Xu nhìn thoáng qua Trần Thương, khẽ gật đầu, nếu như tối hôm qua không có Trần Thương, hậu quả thật sự rất khó nói.

"Tối hôm qua vất vả, tiểu Trần!"

Trần Thương cười: "Trương lão sư, ta chỉ là mèo mù gặp chuột chết, hơi may mắn mà thôi."

Trần Bình Sinh cũng vừa lúc đi đến: "Sau này người phải bận rộn nhiều a."

Đám người cười lên ha hả.

Nhìn Trần Thương càng thêm hài lòng.

Dù sao, một người trẻ tuổi chịu khó làm việc, lại không kiêu ngạo, không siểm nịnh như vậy, thực sự rất khó sinh ra chán ghét!

Đặc biệt là đối với phụ nữ mà nói, đẹp trai vinh viễn là vũ khí có lực sát thương lớn nhất.

Nhưng, có người thích, tự nhiên phải có người ghét.

Nếu không âm dương sẽ không cân bằng.

Vương Dũng nhìn thấy mọi người đều khen Trần Thương, trong lòng rất khó chịu, dù sao hai người đều vào khoa cấp cứu cùng lúc, đều là nhân viên hợp đồng khoa, hơn nữa cả hai đều rất cố gắng.

Vương Dũng may mắn hơn Trần Thương một chút, bình thường nhiều nhất chỉ đi theo Lý Bảo Sơn tham gia phẫu thuật, là người phục vụ cho lãnh đạo.

Bình thường, loại người này tương đối dễ dàng chuyển chính thức.

Huống chi, được Chủ nhiệm Lý tự mình hướng dẫn, Vương Dũng cũng tiến bộ rất nhanh, tham gia phẫu thuật nhiều hơn Trần Thương mấy lần, nếu so về phẫu thuật, Trần Thương căn bản không phải đối thủ của hắn.

Vì vậy, Vương Dũng cảm thấy, chuyển từ hợp đồng khoa sang ký hợp đồng bệnh viện lần này, khả năng của mình lớn hơn một chút.

Hơn nữa trong hơn hai năm qua, Vương Dũng đối với Trần Thương cũng rõ như lòng bàn tay, từ nông thôn trong tới, không có căn cơ, gia đình không có điều kiện, không tiền, học ở đại học Y Tinh Đông Dương, là sinh viên chưa tốt nghiệp, không trình độ.

Với bối cảnh như thế này, Vương Dũng cảm thấy, Trần Thương trừ bộ dáng đẹp trai hơn mình một chút, mặt khác đều chênh lệch chút ít so với mình.

Hơn nữa... Hẳn tin tưởng rằng chuyên cần có thể bù xấu!

Thế nhưng, Vương Dũng chưa từng nghĩ rằng, Trần Thương lại thâm tàng bất lộ như thế, vô thanh vô tức móc ra đại đao dài mười mấy mét, cố ý để lộ thân thủ trước mặt lãnh đạo bệnh viện!

Cái này khiến Vương Dũng bị thương rất nặng.

Đã nói với nhau là cùng nhau tiến bộ, không nghĩ tới người lại giấu giếm mua một thanh đao lớn như thế, cái này khiến cho Vương Dũng có chút bị thương.

Dù đứng trước lợi ích lớn như vậy, nói trắng ra là cạnh tranh, người ưu tú, biểu hiện tốt, người cạnh tranh với người tự nhiên áp lực rất lớn.

Không được, phải tìm cơ hội học được kỹ thuật của Trần Thương!

Vương Dũng nghĩ tới đây, đưa ra một quyết định khó khăn, chính là mua cái đĩa hỗ trợ, đi học trộm nghệ!

Lý Bảo Sơn đi vào trong văn phòng, nhìn thấy tất cả mọi người đã tới, nhẹ gật đầu: "Tối hôm qua vất vả mọi người, chúng ta cố gắng vì cộng đồng, nhiệm vụ cứu giúp lần này kết thúc mỹ mãn, mỗi một vị đang ngồi ở đây đều là công thần!"

"Nhưng, chuyện ngày hôm qua cũng là hồi chuông cảnh báo chúng ta, thẩm tách máu cùng thẩm tách màng bụng là thủ đoạn trị liệu lâm sàng thường dùng, chúng ta với tư cách là bác sĩ cấp cứu, có thể nói là chiến đấu với Tử thần, mỗi chúng ta thêm một bản lĩnh, tính mạng của bệnh nhân liền có thể được bảo vệ nhiều hơn một chút."

"Vì vậy, khoảng thời gian này, tổ chức một lần học tập cho tất cả chúng ta, liên quan tới đặt ống thông thẩm tách màng bụng, ta yêu cầu thông qua lần học tập này, tất cả mọi người nhất định phải nắm giữ thao tác cơ bản đặt ống thông thẩm tách màng bụng, lát nữa ta sẽ tìm cho mọi người một vài án lệ tham khảo."

【Đình! Phát động nhiệm vụ: Dạy học cho bác sĩ An cách đặt ống thông thẩm tách màng bụng, nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: Nhận được độ thiện cảm (mỗi bác sĩ nắm giữ đặt ống thông phúc mạc đều cung cấp 5- 10 điểm độ thiện cảm). 】

Trần Thương vuốt cằm, nhiệm vụ này... Muốn ta trở thành vạ người mê hay sao?

Cái độ thiện cảm này có làm được cái gì không?

Hiện tại hắn chỉ biết, điểm độ thiện cảm từ 60 trở lên có thể xem được tin tức của đối phương, nhưng... Trong các tiểu thuyết cùng trong trò chơi rõ ràng đều viết: Độ thiện cảm đến 100 có thể dẫn về song tu.

Nghĩ tới đây, Trần Thương có chút lo lắng, trong lòng phức tạp, một mặt lo lắng độ thiện cảm mà lão Trần dành cho mình đạt tới 100 sẽ ở chung, một mặt khác, hắn rất chờ mong khi độ thiện cảm của Tần Duyệt đạt tới 100 sẽ phát sinh chuyện gì?

Ài...

Thật khó quyết định.

Lý Bảo Sơn nhìn chằm chằm Trần Thương hỏi: "Tiểu Trần, người có nghe không?"

Trần Thương liền vội vàng đứng lên: "Đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ!"

...

...

Trong văn phòng, mỗi thứ tư đều tổ chức viện hội.

Chủ nhiệm An, lãnh đạo bệnh viện đều tụ tập ở đây, Tần Hiếu Uyên nhìn đám người, nói: "Ngày hôm qua, công việc cấp cứu mọi người làm rất tốt, hoàn thành viên mãn công việc cứu viện lần này."

"Đương nhiên, trong đợt cứu viện lần này, cũng xuất hiện không ít đồng chí biểu hiện tốt, vì thế, ta viện quyết định muốn khen ngợi một chút đối với những công thần này."

"Mà đặc biệt là một chút tiểu đồng chí, tiểu bác sĩ, lần này bọn hân biểu hiện vô cùng chói mắt, đích thật là người gánh vác trách nhiệm bảo vệ sức khỏe cho nhân dân."

"Nhân tài vẫn luôn là mạch sống của bệnh viện chúng ta, là một đạo phòng tuyến cuối cùng của mọi người, cho nên chúng ta nên đề cao đãi ngộ cho những tiểu bác sĩ này, khen ngợi nhân tài, chúng ta không chỉ có muốn đưa vào, hơn nữa phải lưu lại."

"Mà đơn vị chúng ta vừa vận thêm một vị trí biên chế, mà đồng chí Trần Thương khoa cấp cứu, trong việc cấp cứu đêm qua đã khâu cho 65 người bệnh, đồng thời trong lúc nguy nan dùng kỹ thuật thâm tách màng bụng trị liệu thành công hai người bệnh trúng độc nặng, cứu được mạng sống của hai người này, vì vậy, chúng ta quyết định nhường cơ hội biên chế lần này cho Trần Thương, mọi người có ý kiến gì không?"

Phía dưới nghe được câu này, lập tức nghị luận ầm ĩ.

Trần Thương là cộng tác viên, không nghĩ tới có thể trực tiếp nhận được một vị trí biên chế!

Bình thường quá trình khảo hạch biên chế khá rườm rà, trừ nhân tài ra thì những mặt khác đều khá phiền toái.

Nhưng mọi người cũng không ý kiến, dù sao Trần Thương thật sự là lập công, hơn nữa cơ hội là cho người có chuẩn bị, thời điểm then chốt, chuyện người khác không làm được nhưng người có thể làm được, chính là năng lực!

Nhưng, vị trí biên chế này có rất nhiều người dòm ngó!

Không bao lâu, Trương Hữu Phúc phó ngoại khoa nói: "Không thích hợp? Viện trưởng Tần, bác sĩ Chu Hiểu Đông ở ngoại khoa chúng ta là hợp đồng từ năm trước, mà lại là nghiên cứu sinh Đại học Y Đông Dương, hiện tại vẫn là hợp đồng, vấn đề biên chế ta nghĩ nên ưu tiên cho lão đồng chí chúng ta? Theo ta được biết, Trần Thương này hình như chỉ là một sinh viên chưa tốt nghiệp? Hơn nữa, chúng ta không thể lấy một lần biểu hiện phủ định người khác cố gắng hai năm."

Chủ nhiệm ngoại khoa Hung Thạch Kỳ cũng cúi đầu trầm giọng nói: "Ta cũng không tán thành, Lý Thế Kiến khoa chúng ta cũng hợp đồng lao động, đã ba năm, bây giờ còn chưa vào biên chế, cho một tiểu bác sĩ như vậy lên biên chế, trong lòng chúng ta không thoải mái."

Lý Bảo Sơn nghe xong lập tức không vui: "Ta cảm thấy trình độ không thể trở thành tiêu chuẩn cân nhắc năng lực một bác sĩ, Trần Thương là bác sĩ ngoại khoa có thiên phú nhất ta từng gặp qua, ta cảm thấy nhân tài như vậy, nếu như hôm nay lưu không được, sau này đi ra là tổn thất của bệnh viện chúng ta!"

Trong lúc nhất thời, bọn người chủ nhiệm đều biểu đạt ý kiến của mình.

Lúc này, thư ký Đàm nói: "Ta cảm thấy, người trẻ tuổi, đều có cơ hội, tất cả mọi người đều rất ưu tú! Không bằng như vậy đi, đều cho bọn hân một cơ hội, thi đấu một phen, người chiến thắng tự nhiên có thể nhận được vị trí này."

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Sức mạnh của thể đặc huấn

Bệnh viện cũng là một tập thể nhỏ, Tần Hiếu Uyên là viện trưởng, Đàm Lập Quốc là bí thư, bệnh viện là đơn vị sự nghiệp, quan hệ giữa lẫn nhau khá phức tạp, là những người cầm lái bệnh viện, quan hệ giữa hai người như là tình địch, mà người yêu của bọn hân chính là bệnh viện, mà bất luận chuyện gì dính đến bệnh viện, đều phải tranh giành một phen.

Tần Hiếu Uyên xuất thân từ nội khoa, cho nên chú ý đối với nội khoa hơi lớn hơn một chút, mà ngoại khoa thì do Trương Hữu Phúc, Thạch Kỳ thì do một tay dẫn Đàm Lập Quốc dắt đi lên.

Vì vậy, chuyện biên chế, nói lớn thì lớn, nói nhỏ cũng nhỏ, cho nên vẫn như cũ phải ồn ào một phen.

Nhưng, chuyện này đối với tại Trần Thương mà nói, lại là một chuyện lớn!

...

Trong văn phòng Chủ nhiệm khoa cấp cứu.

Sau khi Lý Bảo Sơn nói tin tức này cho Trần Thương, con mắt Trần Thương lập tức trợn tròn.

"Biên chế?"

Lý Bảo Sơn tròn trắng mắt: "Đây là lần thứ sáu người hỏi câu này rồi đấy, đúng vậy, biên chế! Không phải họp đồng."

"Bây giờ bị ngoại khoa Trương Hữu Phúc cùng hung ngoại Thạch Kỳ chen một chân vào, trình độ là nhược điểm của người, Viện trưởng Tần cũng không có cách nào."

Trần Thương nghe đến đó, chỉ khẽ nhún mày.

Xã hội này vốn chính là như vậy, càng là đồ tốt, càng khó đạt được.

Đây là một thời đại so đầu "Thực lực tổng hợp".

Chỉ là, Trần Thương có một nghi vấn...

Rốt cục hắn vẫn không nhịn được, dù sao vấn đề này đã quấy nhiễu hắn rất lâu, hỏi: "Chủ nhiệm, biên chế... Đến tốt cùng một tháng có thể kiếm bao nhiêu tiền? Còn có... Năm hiếm một kim đều có đi, phải nộp công quỹ bao nhiêu?"

Lý Bảo Sơn lập tức nổi giận!

Người ngăn người hai phút chính là vì hỏi ta vấn đề này?

Chỉ là, nhìn về mặt ngày thơ của Trần Thương, tức giận nói: "Sau khi vào biên chế, người nỗ lực đều có nhận, dựa theo hệ số để tính, công quỹ ba năm trăm, khấu trừ năm hiếm một kim, tiền lương tới tay cũng chỉ có không đến ba ngàn, tiền thưởng khác thì còn phải nhìn hệ số cùng nghiệp vụ cá nhân của người, làm nhiều, tiền thưởng có thể sẽ nhiều một ít, một tháng vất vả chút khả năng có bảy, tám ngàn đi, nếu người có thể đạt đến trình độ như lão Trần, một tháng hơn vạn là không bắt cứ vấn đề gì."

Lý Bảo Sơn nói đều là thật.

Cấp cứu cho tới bây giờ đều không phải phòng ban kiếm tiền, so với những phòng ban như ngoại khoa, ngoại tổng quát, thần kinh, khối u, phụ khoa, có thể nói là nghèo rớt mồng tơi.

Hơn nữa, hàng năm, khoa cấp cứu đều cần tài trợ đặc biệt từ bệnh viện đến giúp đỡ, dù sao... Thường xuyên có người bệnh sợ viện phí lần trốn.

Đây cũng là nguyên nhân khoa cấp cứu luôn yêu thích muốn thêm cộng tác viên.

Cộng tác viên một tháng hơn hai ngàn, không tốn năm hiếm một kim, không lo ăn không cần chăm sóc, sức lao động giá siêu rẻ.

Họp đồng thì phải chia theo hệ số của bệnh viện, trên cơ bản, làm bất luận cái gì đều cần lấy tiền, năm hiếm một kim chỉ có ba hiếm, không tốn công quỹ, cứ như vậy, bệnh viện gánh vác cũng không nặng.

Hơn nữa, quan trọng nhất chính là, bệnh viện đã thông báo, chỉ cần chủ nhiệm khoa nguyện ý muốn người thì vấn đề không lớn.

Mà biên chế thì không giống như vậy, hàng năm thanh tra Tỉnh đều kiểm tra biên chế một lần, thông qua cho biên chế, trừ những nhân tài đặc biệt ngoại lệ ra.

Bệnh viện cũng sẽ có một vài nhân viên biên chế dùng cho nội bộ.

Bỗng nhiên Lý Bảo Sơn nhìn Trần Thương: "Lần này, Viện trưởng Tần ủng hộ người, người phải cố gắng nhiều hơn nữa!"

Trần Thương gật đầu, nghĩ thầm: Đây cũng là phúc lợi độ thiện cảm mang tới sao? Xem ra độ thiện cảm dùng rất tốt!

Lý Bảo Sơn nhìn Trần Thương: "Lần này, ba người các người cạnh tranh là không thể tránh được, ba người các người đều là bác sĩ ngoại khoa, lần tranh tài này hẳn là tranh tài phẫu thuật."

"Để cho công bằng, sẽ có một ca phẫu thuật ngoại khoa cơ bản, một ca phẫu thuật chuyên khoa."

Trần Thương im lặng: "Chủ nhiệm, phòng cấp cứu chúng ta có phẫu thuật chuyên khoa gì sao?"

Lý Bảo Sơn lắc đầu: "Phẫu thuật chuyên khoa thật ra cũng vì giúp đỡ các người, lựa chọn một loại phẫu thuật các người am hiểu nhất, ta tìm người chính là muốn hỏi người, người am hiểu nhất là phẫu thuật gì, chúng ta phải báo lên trên."

Trần Thương cẩn thận mở ra thanh kỹ năng của mình, tìm kiếm nửa ngày...

Hắn phát hiện, phẫu thuật mà mình am hiểu nhất chỉ có một, đó là phẫu thuật khâu gân bắp thịt.

Chỉ là, cái này tính là phẫu thuật sao? Đi!

"Phẫu thuật khâu gân bắp thịt có tính không?"

Lý Bảo Sơn sững sờ: "Tại sao không tính! Đương nhiên phải tính, nhưng người phải có nắm chắc, dù sao đây là hạng kéo điểm! Đúng, lần trước người khâu cho người bệnh kia của đội cảnh sát hình sự là thế nào, ta nghe Chủ nhiệm An nói Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh bên kia rất ưu ái người?"

Lúc này, Trần Thương cũng mới nhớ tới Ngô Cương, hẳn mặc dù trong lòng có sức, thế nhưng khôi phục thế nào chính hắn cũng không nói được: "Ta cũng không rõ lắm, trong bệnh lịch có ghi chép, hôm nào ta gọi điện thoại hỏi thăm một chút."

Lý Bảo Sơn gật đầu, nói thật, hắn đối với Trần Thương càng ngày càng hài lòng.

Thở dài, nói: "Lần này vốn chính là an bài cho người, không nghĩ tới cho tới lại xảy ra cục diện này, hơn nữa, cuộc thi đấu này vốn là không công bằng, đối với ngoại khoa Chu Hiểu Đông mà nói, có thể nói là chiếm hết ưu thế."

"Nhưng bệnh viện chúng ta chính là như thế, viện trưởng bí thư không hợp nhau, chuyện phiền toái liên nhiều, ai... Ta nhìn lần này đủ khổ, ai... Đầu tại ta, sớm biết vậy ta đã cho người phẫu thuật thật nhiều."

"Thứ sáu sẽ diễn ra tranh tài, như vậy đi, ngày mai người đi với ta làm mấy ca phẫu thuật ruột thừa, ta thật tốt mang người đi!"

Trần Thương nghe xong, lập tức sùng sốt, hôm nay là thứ tư, ngày kia chính là thứ sáu!

Đám người này thật là quyết tuyệt.

Thứ sáu diễn ra tranh tài, vẫn còn có chút bối rối, bởi vì trước mắt, phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa trước của hắn chỉ có trung cấp.

"Được rồi, chủ nhiệm, làm phiền ngài." Trần Thương thật lòng cười nói.

Rời phòng làm việc, Trần Thương ngồi trong phòng trực ban, nhìn tư liệu trên giao diện ảo.

Hắn có bốn điểm kỹ năng.

Cộng thêm một thẻ đặc huấn.

Trần Thương liếc mắt về phía 【thẻ đặc huấn】, lập tức liên tiếp tin tức truyền vào não.

【Thẻ đặc huấn: Sau khi sử dụng, có thể tiến vào không gian đặc huấn, tiến hành đặc huấn một loại kỹ năng bất kỳ, khi nào đạt được hệ thống hài lòng, mới có thể rời đi, có phải muốn bắt đầu đặc huấn?】

Giữa trưa tất cả mọi người đi ăn cơm, phòng trực ban cùng văn phòng đều không có ai, Trần Thương dứt khoát nhốt mình trong phòng trực ban, khóa trái cửa lại.

Hắn có chút lo lắng, có thể tiêu hao rất nhiều thời gian hay không?

【Đình, lần đặc huấn này diễn ra trong không gian ảo, không tiêu hao một chút thời gian nào.】

Đây là một tin tức tốt!

Trần Thương cầm lấy thẻ đặc huấn, điềm vào kích hoạt.

【Mời lựa chọn nội dung đặc huấn.】

【Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa!】

【Có phải muốn bắt đầu?】

【Bắt đầu!】

Lập tức, Trần Thương bỗng nhiên cảm giác hoàn cảnh trước mắt biến đổi, nháy mắt xuất hiện ở một phòng phẫu thuật.

【Nội dung đặc huấn: Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, trong lúc đặc huấn, mỗi một thao tác của người đều sẽ được hệ thống tiến hành đánh giá, đặc huấn sẽ xem xét từ nhiều góc độ, từ đó rèn luyện độ nắm chắc của người đối với phẫu thuật ruột thừa, mục đích đặc huấn là giúp cho người thành công nắm giữ mỗi một điểm quan trọng cùng chỗ khó của phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa! Xin bắt đầu người thao tác.】

Trần Thương đi lên phía trước, trước mặt đặt một phần bệnh lịch, trên đó viết tin tức cơ bản của người bệnh, viêm ruột thừa bình thường.

Thuần thực chuẩn bị công việc sẵn sàng, chuẩn bị tiêu ký khai đao!

Tiêu ký chỉ ký hiệu, trừ độc...

Mở bụng, lán da... Tầng mỡ... Màng bụng...

Phẫu thuật bắt đầu từng bước một, Trần Thương cảm giác rất thuận lợi, ca phẫu thuật đầu tiên hoàn tất.

【Đình! Cho điểm: 61 điểm, đạt tiêu chuẩn. Có thể tăng lên: 1. Tiêu ký, 2. Mở ra... 39. Khâu. Bắt đầu huấn luyện tăng điểm: Tiêu ký.】

Trần Thương sửng sốt!

Chính hắn rất hài lòng một ca phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vừa rồi, không ngờ chỉ có 61 điểm, thiếu hụt 39 điểm, đây là một con số khoa trương cỡ nào.

Nhưng, rất nhanh, Trần Thương nhìn thấy huấn luyện tăng điểm.

Tiêu ký?

Tiêu ký có vấn đề?

【Nhắc nhở, tiêu ký cực kỳ quan trọng, một tính nhắm vào lỗ hổng có thể hữu hiệu thu nhỏ vết thương, đồng thời có thể giảm bớt khả năng nhiễm khuẩn... Đặc huấn đầu tiên là định vị tiêu ký ruột thừa...】

Trần Thương tròn tròn mắt, một tiêu ký lại cần phải học nhiều như thế?

Nhưng, rất nhanh Trần Thương đã rõ ràng vì sao phải học nhiều như vậy.

Bởi vì vị trí đại số ruột thừa là cố định, thế nhưng, thường xuyên cũng tồn tại ruột thừa không đúng vị trí.

Giống như là thường gặp không di chuyển, xoay tròn không hoàn toàn, ruột trên cố định không được đầy đủ, đảo ngược chuyển vị, vân vân, thậm chí còn có một ít đặc điểm sinh lý, giống như có thai kỳ lệch vị trí.

Đặc huấn giống như giảng bài, không ngừng tiến hành đủ kiểu huấn luyện chuyên nghiệp đối với Trần Thương!

Chỉ học tập xác định tiêu ký đơn giản, hắn đã phải trải qua mấy ngàn ca phẫu thuật...

Sau đó mới là thống khổ nhất, mở ra!

Lần đầu tiên Trần Thương phát hiện, lão Trần tề cỡ nào, người nói ta học phẫu thuật ruột thừa của người làm gì chứ! Trăm ngàn lỗ hồng, Trần Thương căn cứ theo nhắc nhở, không ngừng điều chỉnh.

Mục đích điều chỉnh mở ra chính là vì phẫu thuật càng thêm tinh chuẩn và phòng ngừa phát sinh ngoài ý muốn, thậm chí, hần phát hiện mở ra tốt đối với khâu có trợ giúp rất lớn, đặc biệt là kết hợp với Con mắt Mỹ Lệ của mình, thậm chí có thể dễ khâu hầu như không để lại sẹo.

Phẫu thuật ruột thừa nhỏ nhỏ nhưng trong đó chứa rất nhiều điều cần phải học!

-----oOo-----

DG: Cầu ủng hộ, cầu kim phiếu. Cuối tháng rồi, mong nhận được lòng hảo tâm của các đạo hữu.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Mở ra, quá kém!

Trần Thương mở mắt ra, hít thở thật sâu hai cái!

Hắn cảm giác vừa rồi mình không phải họ Trần, mà là họ Tôn (Tôn Ngộ Không), bị vây ở phòng phẫu thuật năm trăm năm!

Vừa nghĩ tới ruột thừa, hắn cảm giác có chút dị ứng...

Thế nhưng hiện tại trong đầu hắn không có gì khác, chứa tất cả đều là ruột thừa!

Cái gì viêm ruột thừa cấp tính, viêm ruột thừa mãn tính, viêm ruột thừa sinh mù... Cả họ hàng Viêm ruột thừa...

Nhưng, thu được tương đối khá!

【 Đỉnh! Chúc mừng phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa của ngài tăng lên đến: Cấp hoàn mỹ! 】

Nói thật, nghe thấy nhắc nhở này, Trần Thương không một chút ngoài ý muốn cùng vui vẻ, bởi vì nếu như thế mà còn không tới cấp hoàn mỹ, Trần Thương thật có suy nghĩ muốn chết, quý mới biết mình làm bao nhiêu ca phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa.

Quý mới biết mình đã nhìn bao nhiêu cái bụng!

Thậm chí hắn có cảm giác mình đã thức tỉnh một loại kỹ năng, kỹ năng bí mật: Nhìn bụng biết ruột thừa!

Người xưa có sờ xương đoán mệnh, xem chỉ tay đoán tương lai, hiện có Trần đại quan nhân ta nhìn cái bụng có thể phân biệt ruột thừa.

Đương nhiên, nói có chút khoa trương.

Để phán đoán chính xác được tình trạng của ruột thừa, chủ yếu nhất là nhờ vào bệnh lịch, bệnh án và thể trạng của bệnh nhân, sau khi kiểm tra kỹ càng, có một hệ thống ước định rõ ràng, sau đó mới có thể phỏng đoán một cách hoàn mỹ.

Chỉ là, vì sao mình phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa không có đặc hiệu?

Bỗng nhiên, Trần Thương vỗ trán một cái: "Đã hoàn mỹ rồi, người còn muốn đặc hiệu gì nữa?"

Nhưng, muốn tăng lên đến hoàn mỹ, quả thực không dễ dàng.

Trần Thương nhớ lại lúc trước mỗi kỹ năng của lão Trần đã rõ ràng vượt qua đi kinh nghiệm quy định, thế nhưng kỹ năng vẫn chưa đột phá, đó chính là mặc dù kinh nghiệm đủ rồi, nhưng lý giải vẫn chưa tới.

Y học thật sự là ngành học khảo nghiệm thiên phú, ngoại khoa càng là như vậy.

Xem ra【 thể đặc huấn 】 này thật sự là đồ tốt, nhưng... Trần Thương cũng không nghĩ dùng nhiều, bởi vì... Mỗi lần dùng thật giống như là ngồi tù.

...

...

Buổi chiều, Trần Bình Sinh tìm tới Trần Thương: "Xế chiều hôm nay, Trương Chí Tân có mấy ca phẫu thuật ruột thừa, người cùng đi theo ta đi. Người đi làm phẫu thuật, ta giúp người chỉ ra chỗ sai và khuyết điểm của người."

"Cuộc thi lần này, người cũng đừng lo lắng." Lão Trần nói chuyện, nhưng trong lòng cũng không chắc, thậm chí còn có chút tự trách, "Ai, đều tại ta, trong hai năm qua người liên tục làm được đều là người hỗ trợ cấp cứu, nhưng chính người thì không hơn mấy ca phẫu thuật, nói thật, đều là trách nhiệm của ta."

Trần Thương cười, trấn an nói: "Đại ca, người không cảm thấy ta phẫu thuật ruột thừa rất tốt sao?"

Trần Bình Sinh tức giận trừng mắt liếc Trần Thương, đến lúc nào rồi, gia hỏa này còn múa mép khua môi.

Nhưng lúc này, Trần Bình Sinh cũng không đã kích hắn, dứt khoát không chấp nhặt với hắn. Thậm chí còn khích lệ nói: "Người là một trong những người ngoại khoa có thiên phú ưu tú

nhất mà ta từng thấy, đợi một thời gian nữa, tương lai vô hạn lượng, nhưng hiện tại dù sao kinh nghiệm lâm sàng của người vẫn không đủ."

"Vừa vặn hôm nay Trương Chí Tân có mấy ca phẫu thuật ruột thừa, người xem bác sĩ Trương làm, hai ca sau đó người tới làm, chúng ta xem xét người không đủ chỗ nào sẽ chỉ điểm thiếu sót của người."

Bây giờ Trần Bình Sinh có thể nghĩ tới cũng chính là tạm thời ôm chân phạt.

Trần Thương cười gật đầu nói tiếng cảm ơn.

Lão Trần lại sợ Trần Thương không coi trọng, lại dặn dò: "Cơ hội lần này thật rất khó được, biên chế bệnh viện cấp Tỉnh, nói thật, là nghiên cứu sinh người muốn mua được ít nhất cũng phải tốn bốn năm mươi vạn, trước đây nâng người thi viết còn phải quá tuyển, hiện tại kiểm tra biên chế càng ngày càng khó, mà trường hợp như người nội bộ bệnh viện cho cơ hội biên chế quá ít."

Hiện tại trong lòng Trần Bình Sinh rất lo lắng, một mặt sợ Trần Thương tự đại không coi trọng khinh địch, một mặt khác lại không dám nói quá mức, sợ gây áp lực cho Trần Thương.

Lão Trần bình thường nhìn như hấp tấp, lúc này lại giống như một cô dâu mới chuẩn bị về nhà chồng.

Nói thật, thật sự là trong lòng Trần Bình Sinh có chút ảo não, hiện tại hẳn đã phát hiện thiên phú phẫu thuật của Trần Thương, thế nhưng... Dù thiên phú khá hơn nữa cũng cần kinh nghiệm lâm sàng lâu dài để đảm bảo, dù sao Trần Thương phẫu thuật quá ít.

Thế nhưng cộng tác viên sau khi vào khoa cấp cứu, công việc chủ yếu vẫn là lao động, cho dù theo phẫu thuật cũng chỉ làm hạ thủ, đây là một loại tư duy theo quán tính.

Cấp cứu quá nhiều công việc vụn vặt, trước khi Trần Thương đến, cũng có một tiểu bác sĩ làm cộng tác viên, thế nhưng sau khi Trần Thương tới, Trần Bình Sinh cảm giác thật sự là áp lực giảm bớt không ít, ít nhất Trần Thương đối với bệnh lịch viết rất quy phạm, Trần Thương ở hơn hai năm, Trần Bình Sinh chưa từng có một lần bởi vì bệnh lịch không hợp cách mà bị trách phạt.

Khoa Bảo hiểm y tế là một phòng ban thần kỳ, Trần Bình Sinh hoài nghi điểm cống hiến của nhân viên khoa bảo hiểm y tế là từ tiền phạt các bác sĩ mà ra.

Bất kỳ một nhân viên bảo hiểm y tế khoa này, luôn có thể từ trong bệnh lịch của người tìm kiếm được chỗ không hợp cách, sau đó chính là trừ tiền ba ngàn năm ngàn, một phần bệnh lịch ba - năm ngàn, đáng sợ!

Người với người giao tình đều do tích lũy tháng ngày mà ra, lão Trần đối với Trần Thương hài lòng là bởi vì Trần Thương làm đúng chỗ, để người tìm không ra khuyết điểm.

Hai người kết bạn mà đi, đến phòng phẫu thuật, Trương Chí Tân đang thay quần áo, nhìn thấy Trần Thương, nói: "Thời gian eo hẹp, nhiệm vụ lại nặng, người phải cố gắng thật nhiều."

Trần Thương nhẹ gật đầu.

Trần Bình Sinh nhin không được hỏi: "Lão Trương, cái kia... kỹ thuật của ngoại khoa Chu Hiểu Đông thế nào?"

Trương Chí Tân nhìn thoáng qua Trần Thương, lại liếc nhìn Trần Bình Sinh, thờ dãi: "Tiểu tử này rất có thiên phú, ngoại khoa đại học Đông Y, đệ tử của đại ngu Tiền Lượng, hiện tại là lực lượng tân sinh mới của khoa chúng ta, chủ nhiệm rất xem trọng, những tiểu phẫu cơ bản đều cho hắn làm, một người ra sân không bất cứ vấn đề gì, năm nay đã thi qua trung cấp, đoán chừng cuối năm có thể tự mình chủ trị."

Câu nói này nói ra miệng, ba người nhin không được rơi vào trầm mặc.

Vốn cho rằng đây là cơ hội của Trần Thương, bởi vì đủ nguyên nhân khác nhau, hiện tại phải cạnh tranh cùng người khác, mà hết lần này tới lần khác lại là một người rất có thực lực.

Ba người chậm rãi đi về phía phòng phẫu thuật, trên đường Trần Bình Sinh cùng Trương Chí Tân dịch ra một bước, giữ chặt Trần Thương.

Nói nhỏ: "Tiểu Trần, người yên tâm, không quản người có thể thi đậu hay không, Trần Bình Sinh ta đảm bảo ít nhất sẽ làm cho người một cái hợp đồng lao động."

Trần Thương cười cười, nhẹ gật đầu, nói thật, đối với việc lão Trần quan tâm mình, Trần Thương có chút cảm động, dù sao không thân cũng chẳng quen, có tâm lòng này đã không tệ.

Trần Bình Sinh thờ dãi, không nhiều lời, vở vai Trần Thương.

...

...

Trong phòng phẫu thuật, hai tay Trương Chí Tân cầm lên dao phẫu thuật, sắp bắt đầu phẫu thuật.

Trần Bình Sinh liên tục căn dặn: "Quan sát cẩn thận, kinh nghiệm phẫu thuật ruột thừa của lão Trương rất tốt."

Trần Thương gật đầu!

Trương Chí Tân mổ chính, Trần Bình Sinh làm người hỗ trợ, nhiệm vụ của Trần Thương chính là cố gắng quan sát học tập.

Chỉ là, nương theo Trương Chí Tân cầm dao lên, mở ra một khác này, Trần Thương theo bản năng bình phán, sau đó... Trong đầu tự động xuất hiện mấy chữ:

"Mở ra, quá kém!"

Không sai, đây là cảm giác đầu tiên của Trần Thương.

Vừa rồi, nếu như Trương Chí Tân xuống dao cường độ lại lớn một chút, hoàn toàn có thể tốt hơn, hơn nữa góc độ cầm dao đối với làn da đều phải có mỹ thuật, Trần Thương khẽ nhíu mày.

Đây là một khóa học tập sao? Phải là một khóa kiểm tra mới đúng!

- -----oOo-----

DG: Cầu từ linh thạch, cầu kim phiếu. Cuối tháng rồi, mong nhận được lòng hảo tâm của các đạo hữu.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mờ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép

"Mờ ra màng bụng, quá kém!"

"Tách rời cơ bắp, quá kém!"

"Tìm kiếm ruột thừa, quá kém!"

...

...

Trần Thương thờ dài, ta thật không phải muốn trêu chọc!

Mà là bản năng phản ứng.

Quý mới biết mỗi một động tác mình làm bao nhiêu lần?

Nếu như hỏi Trần Thương, đời này hắn quen thuộc nhất cái gì, hắn sẽ không chút do dự nói là ruột thừa.

Quái ruột thừa giống như là Goblin, tại thôn Tân Thủ bị Trần Thương ngược chết đi sống lại.

Mà lúc này, Trương Chí Tân đang rất hài lòng về một dao kia của mình, mới vừa rồi hắn đã phát huy trình độ của mình, không chỉ có chiều sâu cùng cường độ, đều rất có trình độ, sau này mình có thể đổi tên gọi là Trương Nhất Dao.

Trần Bình Sinh cũng khẽ gật đầu biểu thị đồng ý, một dao vừa rồi rất có trình độ!

Quay người nói với Trần Thương: "Người thấy lão Trương mờ ra không? Góc độ cùng chiều sâu của hắn, đặc biệt là nắm chắc cường độ, rất đúng chỗ, sau này người phải không ngừng luyện tập trong công việc, cường độ xuống dao giống như là chân ga dưới chân tài xế, cường độ nào có thể vận tốc gì phải hiểu rõ!"

Trần Thương muốn vỗ đầu, mình đã vô khuẩn, tay lại không thể loạn động, chỉ có thể nhẹ gật đầu.

Phẫu thuật chậm chạp tiến hành, Trương Chí Tân đối với biểu hiện hôm nay của mình hết sức hài lòng!

Xem ra không áp lực liên không động lực, tạo cho Trần Thương một chút áp lực, lập tức cảm giác không giống, dùng tiểu đao này linh lợi, không tệ!

Rất hài lòng!

Biểu hiện của mình hôm nay, Trương Chí Tân tự cho mình 95 điểm.

Sau khi Khâu hoàn tất, người bệnh được đưa đi, Trương Chí Tân nhìn như suy nghĩ điều gì nhìn Trần Thương, cười hỏi: "Tiểu Trần, có cảm ngộ gì không?"

Trần Thương nghĩ người này cũng coi như một nửa ông chủ, vẫn cảm thấy nên uyển chuyển một chút: "Thật lợi hại, ta cảm thấy nếu như chấm điểm, có thể được bảy tám chục điểm."

Trần Thương cảm thấy bảy tám chục điểm đã rất cho mặt mũi, dù sao... Lúc trước lần đầu tiên của mình cũng mới 61 điểm.

Thế nhưng...

Trương Chí Tân nghe xong, lập tức vui vẻ, chính ta còn cho mình đánh 95 điểm đâu, người cho ta đánh bảy tám chục điểm, tiểu tử này.

Trần Bình Sinh cũng nhin không được cười ha ha một tiếng: "Tiểu tử người lại bẻm mép, vừa rồi lão Trương phẫu thuật, ta nhìn ít nhất 90 điểm, đây là không hề có một chút vấn đề."

Trần Bình Sinh không phải khách sáo, mà là ăn ngay nói thật, thao tác vừa rồi của Trương Chí Tân, thật rất có trình độ.

Hắn cùng Trương Chí Tân liếc nhau, không khỏi cười một tiếng, cảm thấy bởi vì trình độ của Trần Thương có hạn, nhìn không ra kỹ xảo bên trong.

Trương Chí Tân đi qua bên cạnh rửa tay, trêu chọc nói: "Ai ư, ánh mắt tiểu Trần người còn rất kén ăn! Vậy người nói một chút, tại sao lại bị trừ hai ba mươi điểm?"

Trần Thương do dự một chút: "Người thật muốn nghe hả?"

Trương Chí Tân lập tức trừng to mắt: "Đó là dĩ nhiên."

Trần Thương nhẹ gật đầu: "Điểm đầu tiên, là lúc người mờ ra, mặc dù cường độ rất chuẩn xác, thế nhưng tại cường độ khi cắt lớp mỡ dưới da không thay đổi, phải biết rằng tính dẻo dai của làn da cùng mỡ không giống, lựa chọn cường độ... Điểm thứ hai chính là lúc tách rời bắp thịt, thủ pháp quá công kênh, mặc dù tách rời chủ yếu là lực lượng, thế nhưng nắm chắc độ chính xác cũng rất quan trọng... Còn có khi cắt bỏ ruột thừa người hoàn toàn có thể... Cuối cùng là lúc khâu..."

Nói xong điểm cuối cùng, Trần Thương thờ dài: "Cuối cùng chính là khâu, người không cảm thấy, người khâu rất không chuyên nghiệp sao?"

Trần Thương vừa dứt lời, lập tức ba người lâm vào trầm mặc...

Dòng nước xoát xoát xoát cọ rửa tay ba người, giống như có rửa không xong sâu bí?

Gây tê sư Lưu Kiến chuẩn bị rửa tay, thế nhưng nghe được những lời này cũng ngẩn người.

Trương Chí Tân nhủ mảy, ngay từ đầu hẳn thật chỉ là muốn trêu chọc Trần Thương một phen, thế nhưng... Dần dần, khi hẳn nghe được Trần Thương nghiêm túc phê bình, bỗng nhiên liên tưởng trong đó... Sau đó... Hẳn trọn tròn mất!

Bởi vì hẳn phát hiện Trần Thương căn bản không phải nói mò, mỗi một câu nói của hẳn đều có trật tự có dẫn chứng cụ thể, thậm chí mỗi một điểm bình gọn gàng dứt khoát chỉ ra chỗ không đủ, không phải nói nhảm không biết đúng sai, ngược lại, mỗi một câu nói của Trần Thương, đều có thể trực tiếp chỉ ra thiếu sót của mình.

Đầu tiên là lúc mở ra, hoàn toàn chính xác, giống như Trần Thương nói, bất luận bộ phận nào thì độ cứng đều không giống nhau, lựa chọn phương thức cầm dao đều có thể cải biến, như vậy có thể đạt tới hiệu suất tốt hơn.

Tiếp theo, chính là tách rời bắp thịt, tự mình vẫn luôn coi nhẹ cái này có cũng được mà không cũng không sao, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, có lẽ thật sự có chỗ làm đầu!

...

Mỗi một bước, mỗi một câu nói của Trần Thương, nghe vào trong lỗ tai Trương Chí Tân giống như sấm sét!

Thời điểm làm phẫu thuật, một người một phương pháp thao tác khác nhau, một người một thói quen, thậm chí các bác sĩ chính lớn tuổi thì sẽ rất khó đề cao trình độ.

Bởi vì thói quen đã cải biến người, thao tác phẫu thuật biến thành "Dầu mỡ", thói quen phẫu thuật cũng càng ngày càng nhiều.

Đây cũng chính là cái gọi là "Phẫu thuật cắt bỏ nào đó".

Mà những quen thuộc này cũng bởi vì không có ai chỉ điểm mới có thể liên tục tồn tại.

Vì sao khi bác sĩ chưa đến bốn năm phẫu thuật đều yêu cầu có bác sĩ lớn tuổi ở đây, chính là hi vọng tránh xảy ra bất trắc đồng thời, kịp thời phát hiện một chút sai lầm để uốn nắn, đối với sau khi phát triển càng thêm hữu ích.

Mà phẫu thuật ruột thừa với tư cách là một môn phẫu thuật ngoại khoa cơ bản nhất, đại đa số ngoại khoa đều sẽ trải qua, lúc này, người hướng dẫn bọn hẳn sẽ rất quan trọng.

Trương Chí Tân không ngừng cầu tứ, không ngừng suy nghĩ, kết hợp kinh nghiệm lâm sàng nhiều năm như vậy, nghi hoặc rất nhiều năm bắt đầu không ngừng mà được giải đáp!

Mà Trần Bình Sinh càng là mi tâm lo lắng, lời nói của Trần Thương vừa rồi, nói thật, ngay từ đầu Trần Bình Sinh không để ý, thế nhưng càng về sau, hẳn cũng càng nghe càng nghiêm túc, càng nghe càng mê muội!

Hắn cùng Trương Chí Tân một giới, hiểu rất rõ phẫu thuật ngoại khoa, cũng thường xuyên làm, vì vậy lý giải cùng kiến thức của hẳn cũng rất sâu!

Đặc biệt là một câu kia, khi mở ra, người phải chú ý cường độ cùng góc độ, muốn tổng hợp cân nhắc rất nhiều thứ...

Những lời này không ngừng xuất hiện trong đầu Trần Bình Sinh... Sàng chọn... Suy nghĩ... Tưởng tượng...

Vô số suy nghĩ không ngừng xung kích kinh nghiệm phẫu thuật nhiều năm của hẳn!

Bỗng nhiên!

Hắn cảm giác trong đầu linh quang hiện lên!

Lập tức, hẳn đã hiểu rõ!

Hắn cảm giác lý giải của mình đối với 【 mở ra 】 càng thêm khác sâu, đây là một loại đột phá bình cảnh, hẳn cảm giác【 mở ra 】 của mình đã tăng lên tới một cảnh giới mới.

Loại cảm giác này rất khó nói!

Mà Lúc này, Trần Thương lại chợt nghe hệ thống nhắc nhở: 【 Đỉnh, dựa vào sự giúp đỡ của người, kỹ năng 【 phẫu thuật mở ra dẫn lưu 】 của Trần Bình Sinh tăng lên cấp Chí Cao, nhận được độ thiện cảm + 10, điểm kỹ năng + 1. 】

Trần Thương sửng sò!

Ta đi!

Còn có chuyện tốt như vậy?

Nghĩ tới đây, hẳn ngừng đầu nhìn về phía Trương Chí Tân, dùng một ánh mắt chờ đợi nhìn hẳn, giống như gà mái chờ đợi gà con phá vỏ trứng mà ra...

Người có gắng đột phá nhanh lên!

Ta chính là nói ra đề nghị nhằm vào người...

Thế nhưng, thật lâu... Thật lâu...

Đều không thay đổi!

Trần Thương bắt đầu dĩ thờ dài, một cây gỗ mục, không thể điều khắc được...

Ông chủ Trương, thiên phú của người có hạn a.

Nghĩ tới đây, Trần Thương nhận không được lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa

Trần Bình Sinh kích động!

Bởi vì loại cảm giác này rất kỳ diệu, khi người có một loại cảm ngộ nào đó đột phá, người sẽ biết một loại cảm giác toàn thân thư thích, cũng như người học tập toán học hàm số khi giải đề đồ gặp câu khó, thật lâu không thể giải được, thế nhưng khi thầy giáo phê bình cùng giảng giải bỗng nhiên làm cho người hoàn toàn Tỉnh ngộ, cảm giác xuyên qua từng lớp sương mù làm cho người rất thoải mái!

Với tư cách một bác sĩ ngoại khoa càng là như vậy, phải liên tục đột mỗi một bình cảnh, như vậy mới có thể không ngừng tăng lên trình độ của mình.

Mà muốn đột phá bình cảnh, nhất định phải phát hiện thiếu sót của mình.

Trần Thương phê bình sắc bén nói trúng tim đen, từng chữ như châu ngọc làm cho Trần Bình Sinh cảm giác được tầng sương mù bị đẩy ra.

Sau khi Lão Trần hưng phấn, bỗng nhiên sắc mặt căng thẳng, tí mi nghĩ lại, mới tỉnh táo, tự hỏi một vấn đề nghiêm trọng: Sao Trần Thương phát hiện được?

Quay người nhìn thấy Trương Chí Tân, phát hiện biểu lộ của gia hỏa này có chút đặc sắc, sắc mặt không ngừng từ tam thể hội chứng đến thị chứng hoàn Alzheimer hoàn mỹ, thành công thuyết minh cái gọi là gương mặt ngoại khoa.

Cẩn thận hồi tưởng, hắn biết Trương Chí Tân đang nắm lại điều Trần Thương vừa nói, nên cũng không tốt quấy rầy, chỉ là ánh mắt nhìn Trần Thương có chút ý vị thâm trường.

Tiểu tử này... Minh còn đánh giá thấp thiên phú ngoại khoa của hắn.

Mặc dù trước mắt chỉ biết một loại phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, thế nhưng đó là bởi vì hắn chỉ tiếp xúc qua phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa!

Nếu như... Ánh mắt Trần Bình Sinh nhìn Trần Thương đầy nóng bỏng, giống như phát hiện đại lục mới!

Hạ quyết tâm, qua khoảng thời gian này, hắn quyết định để Trần Thương phẫu thuật nhiều hơn, tiếp xúc nhiều hơn những phẫu thuật ngoại khoa mới.

Cách biết giữa người và người lớn vậy sao, vốn cho là chênh lệch giữa mình cùng tiểu Trần là 3.0 và 30, hiện tại hắn cảm thấy còn có thể dòi lại một chút...

Thật lâu!

Bỗng nhiên nghe thấy một tiếng thờ dài truyền đến!

Lão Trần quay người, tưởng là Trương Chí Tân, kết quả... Lại là Trần Thương nhìn lão Trương thờ dài...

Tràng diện quý đi

Lúc này, Trương Chí Tân bỗng nhiên vui rạo rức xoay người, nhìn Trần Thương cùng Trần Bình Sinh đắc ý cười.

Thậm chí không để ý tới nửa tay, trực tiếp ôm chầm Trần Bình Sinh, hưng phấn nói: "Lão Trần, ta cho người biết, vừa rồi tiểu Trần nói giúp ta cảm ngộ rất sâu a, mặc dù hắn có vài lời không ý nghĩa, ăn nói lung tung, nhưng có mấy câu rất có đạo lý!"

"Lúc ấy, ta liền kết hợp kinh nghiệm cùng cảm ngộ nhiều năm của ta, không ngờ mà cảm giác trình độ của mình đề cao một chút, lát nữa phẫu thuật ta nói cho người một chút, chắc chắc, rất nhiều tiểu kỹ xảo."

"Tiểu Trần không tệ, ta phát hiện ánh mắt của người cũng không tệ lắm, học tập cho giỏi, lát nữa người thật tốt làm phẫu thuật, ta nắm tay dạy người!"

Trần Thương kinh ngạc, ta nói một đồng lớn như vậy... Người nói ta có ăn nói lung tung không ý nghĩa?

Người có lương tâm hay không, ta bình luận đều là tính chuẩn sắc bén từng chữ châu ngọc, người thiên phú có hạn, học không đến tinh túy lại nói ta nói hươu nói vượn...

Haizzz!!

Thiên phú phẫu thuật ngoại khoa của người có hạn, hay là người đi làm bác sĩ thẩm mỹ đi...

Trần Thương thờ dài.

Âm thầm chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói thầm một câu: Đồ không chí tiến thủ...

...

...

Ca phẫu thuật thứ hai bắt đầu, Trần Thương nhìn bụng người bệnh, hít sâu một hơi.

Mà giờ khác này, Trần Bình Sinh cùng Trương Chí Tân nhìn thấy Trần Thương, không biết vì sao hắn lại nhìn cái bụng ngấn người.

Nhưng!

Nháy mắt, khi thế Trần Thương thay đổi.

Thuần thực trôi chảy cầm dao, nhẹ nhàng vạch một đường, tay đề cán dao, nhẹ nhàng cắt xuống, lập tức làn da được mở ra!

Trần Bình Sinh lập tức sững sờ, máu đâu?

Làm sao chỉ có một chút máu như vậy!

Nhưng rất nhanh, hần mới nhìn rõ máu tươi chậm rãi chảy ra, cũng không phải là rất nhiều...

Lập tức Lão Trần trừng to mắt, khó có thể tin, cái này... thao tác này thật sự là.

Hần còn phát hiện, hôm nay tư thế cầm dao của Trần Thương không ngừng biến hóa, từ làn da đến mỡ dưới da... Mỗi một bước tay Trần Thương đều thuần thục thay đổi một tư thế cầm dao.

Cái này mà là một người mới hả?

Cảm giác này chính là mạnh nhất vương giả đang làm một việc rất bình thường không đáng nói.

Thiên phú ngoại khoa của Lão Trần rất mạnh, bằng không cũng sẽ không mới ở độ tuổi trung niên đã có trình độ Phó chủ nhiệm bác sĩ.

Hần tự nhiên có chút nhận biết đối với thao tác của Trần Thương, thậm chí hần cảm giác một đao kia... Có cảm giác vượt qua tự mình.

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên Trần Bình Sinh có loại cảm giác vi diệu, tựa như là thanh xuất vu lam? Trong lòng có cảm giác may mắn, thậm chí còn có một ít lo lắng.

Trần Thương tránh gây tổn thương mạch máu không cần thiết, một đao đó rất chuẩn.

Chỉ là, sau khi cắt lớp da ra...

Trương Chí Tân bỗng nhiên nói: "Tiểu Trần, lỗ hồng người mở hơi nhỏ a, lát nữa người sẽ không dễ làm."

Hoàn toàn chính xác, lỗ hồng Trần Thương cắt ra chỉ khoảng 4cm, không rộng bao nhiêu.

Trần Thương nhẹ gạt đầu, đây là hần có ý, hần cảm thấy như vậy đã đủ rồi.

Tìm kiếm?

Cần bản không cần, sờ ruột thừa không khác sờ cái mũi bao nhiêu, quá đơn giản, các loại ruột thừa không đúng vị trí đều bị Trần Thương tìm được dễ như trở bàn tay, chớ nói chỉ là ruột thừa bình thường này, hần còn quen thuộc hơn cả hai tay của mình.

Trần Thương thao tác rất bình thường rất đơn giản, thế nhưng trong đơn giản lại một loại rất không đơn giản.

Lão Trần nhìn như si như say!

Trương Chí Tân cũng ghen hống trần trời.

Hần không phải người ngu, tự nhiên nhìn ra được thao tác của Trần Thương sắc bén cỡ nào!

Giờ khác này, Trương Chí Tân mới phát giác được vừa rồi Trần Thương phê bình mình cũng không phải là ăn nói linh tinh, mà là thật.

Thế nhưng... Tiểu tử này sao có thể yêu nghiệt như thế?

Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa mà hần làm như cắt hoa vậy?

Nghĩ tới đây, Trương Chí Tân ngừng thở, chăm chú nhìn mỗi một thao tác của Trần Thương.

Lưu Kiện là gây tê sư, bình thường hần không thích đợi trong phòng phẫu thuật, sau khi gây tê xong liền đi ra ngoài, nhưng hôm nay, hần lại đứng trong phòng phẫu thuật găng gượng nhìn Trần Thương hoàn chỉnh phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, sau khi xem xong, chấn động vô cùng.

Tiểu Trần này cắt ruột thừa thật... Tốt.

Hần nghĩ không ra quá nhiều từ để hình dung, nhưng hần đã thấy quá nhiều phẫu thuật, mà một ca phẫu thuật này của Trần Thương, thật rất lợi hại.

Một ca phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa bình thường, lại làm cho Lưu Kiện ngừng chân quan sát lâu như vậy.

Cuối cùng, đến bước khâu làn da, bỗng nhiên Trương Chí Tân cười nói: "Tiểu tử, vừa rồi người nói ta khâu làn da quá xấu đúng không? Ta là bác sĩ thẩm mỹ chuyên nghiệp, người dám nói ta như vậy, tới tới tới, ta nhìn người khâu."

Trần Thương mỉm cười, cách khâu trang không nhìn thấy khâu hình, mà ánh mắt lại cố ý chớp chớp, tỏ ý: "Nhìn kỹ!"

Hôm nay cầm kim kẹp chặt trong tay, bắt đầu khâu lại cái bụng!

Khâu làn da của Trần Thương là cao cấp, hơn nữa quan trọng nhất không ở đây, quan trọng nhất chính là Trần Thương khâu rất đẹp mắt!

Sau khi khâu xong đảm bảo mỹ quan là sở trường của hần, phối hợp với 【 Con mắt Mỹ Lệ 】, Trần Thương thuần thục xe chỉ luồn kim, phác hoạ làn da, một đường khâu rất mờ hiện ra.

Cái này khiến Trương Chí Tân đang chuẩn bị giáo huấn trả thù Trần Thương một phen nhất thời kinh ngạc!

Chỉ là hần còn chưa kịp nói chuyện, gây tê sư Lưu Kiện bỗng nhiên nói: "Khâu thật là dễ nhìn! Lão Trương, không phải người là bác sĩ thẩm mỹ sao? Tại sao ta cảm giác khâu còn đẹp hơn người vậy!"

"Ba~! Ba~! Ba~!" Trương Chí Tân giống như nghe thấy ba tiếng cái tát vang dội quanh quần bên tai, rất là vang dội!

Hồi tưởng lại, vừa rồi Trần Thương phê bình mình khâu có chút xấu... Trương Chí Tân rất khó chịu.

Mà Trần Bình Sinh cũng thờ dài, tiếc hận nhìn lão Trương, an ủi: "Thật ra... Người cũng chỉ kém một chút mà thôi."

Trương Chí Tân nhìn Trần Bình Sinh, thấy Trần Bình Sinh an ủi mình, cũng âm thầm gật đầu, động viên chính mình: Trương Chí Tân cố lên! Các người chênh lệch không lớn, cũng chỉ là một chút mà thôi, nhất định phải đuổi theo lấp đầy chênh lệch này!

Lão Trần có câu còn chưa nói: Chi là... Người là cấp bậc tiền bối của hấn a!

Nhìn Trương Chí Tân cao lớn uy vũ, lão Trần khẽ thờ dài.

- -----o0o-----

DG: Cầu từ linh thạch, cầu kim phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Nhất định sẽ báo đáp hấn

Chuyện sau đó rất đơn giản.

Đối với Trần Bình Sinh cùng Trương Chí Tân rất đơn giản, đơn giản chỉ là đổi vai cho nhau mà thôi.

Sau khi Trần Thương cường thể gia nhập, từ ban đầu là Trương Chí Tân cùng Trần Bình Sinh hướng dẫn Trần Thương, biến thành một tiết học dùng camera điện thoại quay lại ca phẫu thuật.

Mấy ca phẫu thuật ruột thừa kết thúc.

Y tá phòng phẫu thuật bên cạnh tới thúc giục: "Bác sĩ Luru, phẫu thuật ngoại khoa phòng bên cạnh sắp bắt đầu, người mau đi qua gây tê."

Luru Kiến vẫn chưa thỏa mãn, liếm đầu lưỡi: "Tiểu Trần, nhìn người phẫu thuật là một loại hưởng thụ!"

"Sau này người làm phẫu thuật thì nói trước với ta một tiếng, ta tới gây tê!"

Nói xong, chạy đi nhanh như chớp.

Luru lại y tá về mặt kinh ngạc, dù sao Luru Kiến là gây tê sư đứng đầu, kỹ thuật thành thạo, hệ số an toàn cực cao, đại đa số bác sĩ làm phẫu thuật, đều hi vọng hấn tới làm gây tê sư.

Ngay cả chủ nhiệm làm phẫu thuật Luru Kiến đều chọn lựa thật lâu.

Mà lần này... Luru Kiến chủ động yêu cầu làm gây tê, đây là chuyện hiếm thấy cực kỳ.

Ngẩng đầu nhìn Trần Thương, trừ đẹp trai cũng không ưu điểm nào khác mà!

Mà lúc này.

Trương Chí Tân cùng Trần Bình Sinh cũng ở đây, lăm bằm thảo luận đủ để hai người bọn họ nghe:

Lão Trần: "Thao tác tách rời ruột thừa vừa rồi rất tốt, nhưng ta có cái nghi vấn chính là vì sao..."

Lão Trương: "Ta cũng không hiểu! Người hỏi tiểu Trần đi."

Lão Trần mặt đen lại: "Lần này đến người, người đi hỏi, ta vừa hỏi xong, hỏi tiếp lại lộ ra ta không đủ trí thông minh."

Lão Trương đỏ mặt, nhấn nhó ngượng ngùng: "Ta đã bị hấn phê bình nhiều lần, thật là quá mất mặt... Tốt xấu... Ta cũng là ông chủ của hấn mà?!"

Giương mặt già của lão Trần, đỏ lên: "Ta còn là người hướng dẫn hấn đây!"

...

...

Mấy người cùng nhau rời khỏi phòng phẫu thuật, trở lại phòng thay quần áo.

Trần Bình Sinh đuổi lưng, nói: "Tiểu Trần, đưa áo blouse trắng của người cho ta để ta đưa đi phòng bệnh, ngày mai thống nhất rửa đầu, ta sẽ không đi."

Trần Thương gật đầu: "Được rồi lão đại."

Trần Bình Sinh nghe thấy một tiếng lão đại này, lập tức tát cả vẻ lo lắng đều biến mất, hít vào một hơi, cảm giác không khí mát mẻ hơn rất nhiều, thật sự sáng khoái.

Trương Chí Tân thấy điệu bộ này, lập tức không phục: "Tiểu Trần, thứ bảy nhớ kỹ đến nha, đến lúc đó ta để người khâu, để người động thủ, tự mình làm một ca phẫu thuật mất hai mí!"

Trần Thương nghe xong, lập tức mặt sáng rực lên, hấn đã sớm muốn thử xem, thật là chuyện tốt!

Vội vàng nói: "Vâng! Không vấn đề, Ông chủ Trương!"

Trương Chí Tân hài lòng nhẹ gật đầu: "Ừm, nếu người làm tốt, sau này ta sẽ cho người tự mình làm."

Trần Thương nghe xong, lập tức đắc ý nở nụ cười, dù sao đây mới là lợi ích thực tế, một ca phẫu thuật mất hai mí kiếm 1000 khối, không giống phẫu thuật ruột thừa vừa rồi, Trương Chí Tân là bác sĩ chủ quản, túi tay không đến một trăm khối.

Trần Thương: "Ông chủ Trương thoải mái!"

Lúc này đã chừng sáu giờ, Trần Thương còn không thể về nhà, được đi đuổi quá trình mắc bệnh ghi chép, xem thử người bệnh có chuyện gì hay không, sau đó mới tan tầm.

Đến văn phòng, lúc này hẳn mới nhớ mình quên cầm UK, vội vàng chạy về chỗ tủ quần áo phòng thay đồ trong phòng phẫu thuật.

(DG: UK là một loại giống như USB, dùng để đăng nhập hệ thống mật mã trong bệnh viện)

Sốt ruột chạy xuống, tranh thủ thời gian cầm túi UK sau đó lên nhà cầu.

Trong nhà cầu, bỗng nhiên nghe thấy có giọng nói bên ngoài, nghe qua giọng nói cảm giác có chút quen thuộc, là ngoại khoa Trương Hữu Phúc cùng Trương Chí Tân.

Tò mò, thế là hắn vênh tai nghe.

Trương Hữu Phúc từ phòng phẫu thuật đi ra, vừa vận gặp Trương Chí Tân, sau khi nhìn thấy hắn, lập tức không nể mặt, hỏi: "Hôm nay xảy ra chuyện gì?"

Trương Chí Tân giả vờ như không hiểu gì, mờ mịt cười một tiếng: "Chủ nhiệm, có chuyện gì?"

Giọng nói của Trương Hữu Phúc hơi trầm thấp: "Không phải ta bảo ngươi nhường mấy ca phẫu thuật ruột thừa của mình cho Chu Hiểu Đông đi làm sao? Ngày mốt hẳn còn có trận đấu, ngươi để hắn luyện nhiều một chút, nếu qua được lần này, Tiểu Chu trở thành biên chế, thân là một thành viên khoa chúng ta, ngươi phải giúp đỡ Tiểu Chu chứ!"

Trương Chí Tân cười xấu hổ: "Chủ nhiệm, ba ca phẫu thuật này tương đối đặc biệt, có quan hệ đến nằm viện, ta phải tự mình làm phẫu thuật."

Nghe xong lời này, Trương Hữu Phúc lập tức hừ lạnh: "Y tá phòng phẫu thuật vừa nói với ta, phẫu thuật vừa rồi rõ ràng là do Trần Thương phòng cấp cứu làm, còn có Trần Bình Sinh cũng ở đó, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, đừng cáng đáng gỏi với Trần Bình Sinh như vậy, ngươi là ngoại khoa, hắn là cấp cứu, ngươi phải hiểu vị trí của mình."

Trương Chí Tân liếc mắt một cái: "Khụ khụ, đều chung một bệnh viện nha, chúng ta và khoa cấp cứu cũng thường xuyên hợp tác phẫu thuật, lại nói, ta cùng lão Trần là bạn học cũ, vừa rồi chỉ là trùng hợp gặp nhau, cho nên mới làm chung."

Trương Hữu Phúc nghe xong không vui, nhịn không được thở dài: "Chí Tân à, giữa công và tư, ta đối với ngươi rất tốt phải không? Ngươi làm bác sĩ thẩm mỹ ở bên ngoài, chuyện này ta cũng không nói ngươi, thế nhưng công việc ở đơn vị ngươi phải tận tâm, với tư cách là một thành viên ngoại khoa chúng ta, dù sao cũng phải làm một ít điểm cống hiến cho phòng ban chứ?"

Trương Chí Tân nghe được câu này, trong lòng nhất thời cảm thấy khó chịu, cái này rõ ràng là dùng chuyện ta làm phẫu thuật chính hình ở bên ngoài để uy hiếp.

Toàn bộ bệnh viện ai không làm chút chuyện ở bên ngoài? Trương Hữu Phúc ngươi là chủ nhiệm nhưng cả ngày còn đi ra ngoài làm phẫu thuật tư thì sao, cái này khác nhau ở chỗ nào?

Nhưng, không có cách, trong thế chế chính là như vậy, người ta là chủ nhiệm, ngươi phải phối hợp với lãnh đạo làm tốt công việc, phục tùng lãnh đạo an bài, còn phải lý giải!

Trương Chí Tân nhẹ gật đầu: "Được chủ nhiệm, ta đã hiểu, sau này ta sẽ chú ý, trong nhà của ta còn có chuyện, liền đi trước."

Nói xong, Trương Chí Tân liền muốn rời đi.

Trương Hữu Phúc không nói lời nào, hừ lạnh một tiếng rồi đi.

Lưu lại Trần Thương trong nhà cầu trầm mặc...

Phòng ban trong chợ chủ nhiệm, cũng không phải là một chuyện vui vẻ, chuyện làm khó dễ, Trần Thương đã thấy nhiều.

Lúc trước, khoa chính hình có một bác sĩ, làm ở bệnh viện hơn hai mươi năm, trình độ rất không tệ, đặc biệt là phẫu thuật làm đặc biệt tốt, được rất nhiều người bệnh khen ngợi, lúc ấy lão chủ nhiệm về hưu, vị này bác sĩ này rất có hi vọng lên đài, thế nhưng bị một người khác chen chân lên.

Bác sĩ này tự nhiên là trong lòng bất mãn, thế nhưng có một bụng nước đắng cũng không cách nào nói ra.

Chủ nhiệm mới cùng bác sĩ không hợp, càng không quen nhìn đối phương làm phẫu thuật tốt hơn mình, dù sao trong một khoa, ngươi là tiểu bác sĩ nhưng lại lợi hại hơn chủ nhiệm, để người khác nói thế nào?

Thế là, dứt khoát phái bác sĩ đi phòng khám bệnh, lấy cớ là: "Kỹ năng của ngươi làm tốt như vậy, vẫn là cho người trẻ tuổi một chút cơ hội đi, tạm thời đến phòng khám bệnh ngồi một chút đi."

Một câu, đây bác sĩ này đến phòng khám bệnh, một lần này này chính là hai năm, hơn nữa phòng ban trong cũng không cho cơ hội phẫu thuật, đến mức trình độ dần dần kém dần, càng ngày càng tệ, cuối cùng từ chức rời bệnh viện.

Có đôi khi, bầu không khí trong phòng ban là như vậy...

Trừ phi ngươi thật sự có thân thể tốt hoặc là có vóc dáng mê người... Hay là ngươi có thật nhiều kiến thức vượt xa người ta, đến khi phẫu thuật này chỉ có ngươi biết, mà người khác làm không được.

Nếu như ngươi chỉ là hơi ưu tú một chút, thật không tính là cả rớt cái trứng gì, vẫn không thoát khỏi được kết quả bị người nắm.

Nghĩ đến Trương Chí Tân hôm nay trợ giúp mình như thế, Trần Thương cũng có chút cảm động.

Trong lòng cũng có thêm mấy phần dự định.

Đợi một thời gian nữa, nhất định sẽ báo đáp hắn!

- -----oOo-----

DG: Chương cuối hôm nay. Các đạo hữu nhớ ủng hộ tử linh thạch nhiều nhiều nha <3.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Nước tới đất ngăn

Trần Thương về đến nhà, sau khi thu thập đồ vật xong, chuẩn bị nghỉ ngơi sớm một chút.

Bỗng nhiên nhận đến thông báo của hệ thống:

【Đình! Xét thấy những nhiệm vụ gần đây bạn thường khá nhiều tiền, vì để cho tài chính của ngài có nguồn gốc rõ ràng, tránh phiền toái không cần thiết, hệ thống sẽ cung cấp dịch vụ quản lý tài sản, những nhiệm vụ sau này được ban thưởng sẽ thông qua dịch vụ quản lý tài sản để báo đáp lại.】

Nghe thấy tin tức này, phản ứng đầu tiên của Trần Thương là vui vẻ!

Dù sao ngay từ đầu, mình nhận được ban thưởng mấy chục khối có thể nhận được thông qua hình thức rút thưởng.

Nhưng sau này số tiền lớn hơn, cũng không thể mỗi ngày đều nhận thưởng được?

Vạn nhất ngày nào cũng đoạt giải, ăn chết lão Mã thì làm sao bây giờ?

Cho dù ăn không chết được lão... Nhưng để người khác ngày nào cũng thất vọng đoạt giải thì rất không thoải mái.

Vì vậy, đối với hành động này của hệ thống, hắn rất hài lòng, ít nhất không cần lo lắng vấn đề tài chính không rõ nguồn gốc, tài chính nơi phát ra càng thêm hợp lý, sinh hoạt bậc trung càng thêm không lo!

Trần Thương khụ khụ một tiếng, cảm giác mình có điểm giống làm quảng cáo.

Trần Thương điểm kích 【Đồng ý!】. Sau đó, phát hiện điện thoại di động kêu lên.

Là thông báo tin nhắn:

"Kính chào khách hàng 186 *1132, số đuôi của ngài là 0936 mở tài khoản ngân hàng thành công..."

Mở tài khoản thành công?

Sau đó tình huống càng thêm huyền diệu, Trần Thương phát hiện, trên điện thoại di động của mình bỗng nhiên có một app mới.

"Flush"

Nhưng bây giờ còn không nắm giữ cổ phiếu.

Hệ thống giúp ta đầu tư cổ phiếu?

Nghe cũng không tệ!

Nằm ở trên giường, lần qua lần lại ngủ không được, dứt khoát cầm lấy một bản «Hệ thần kinh phẫu thuật học» đọc, khoảng ba phút sau, bình yên chìm vào giấc ngủ.

So sánh với sách tiếng Anh, bản «Hệ thần kinh phẫu thuật học» này tuyệt đối là tin mừng cho người làm việc y học mà bị mất ngủ người, Trần Thương đọc ba năm.

Khuyết điểm duy nhất chính là sách quá dày, nện ở trên mặt có chút đau.

Một đêm không xảy ra chuyện gì, sáng sớm hôm sau, Trần Thương giống như bình thường, thật sớm đã rời giường, thu thập một phen rồi đi đến bệnh viện.

Tối hôm qua mưa lớn, thời tiết rất là tươi mát.

Vừa mới tiến đến cửa bệnh viện, hắn đã nghe thấy thông báo của hệ thống vang lên:

【Đình! Nhiệm vụ hằng ngày (hoàn thành nhiệm vụ liên tục mười ngày, nhận được đặc biệt một lần nhiệm vụ hằng ngày đặc biệt): Một mình hoàn thành năm ca phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: Kỹ năng tiếng Anh chuyên ngành Y (cao cấp)】

Trần Thương sửng sốt!

Còn có chuyện này nữa hả?

Xem ra nhiệm vụ hằng ngày này cũng đánh dấu, còn có nhiệm vụ đặc biệt.

Nhưng... Nhiệm vụ hằng ngày này quả thực có chút khó khăn.

Một mình hoàn thành năm ca phẫu thuật ruột thừa, làm gì có nhiều bệnh nhân như vậy chứ?

Nhưng khi nhìn đến ban thưởng, Trần Thương thật sự đỏ mặt.

Kỹ năng Tiếng Anh chuyên ngành Y (cao cấp)!

Trưởng Anh Trần Thương còn có thể, chưa gặp nhiều khó khăn, nhưng vèn vèn chỉ giới hạn trình độ cấp sáu, hiện đại y học đa số đều từ nước ngoài truyền vào, bởi vậy có được kỹ năng trưởng Anh chuyên ngành Y, thật sự có lợi cho sự phát triển sau này của mình.

Chủ nhiệm Lý Bảo Sơn mặc dù hơn năm mươi tuổi, thể nhưng mở miệng lưu loát trưởng Anh dễ hấn có cơ hội tiếp xúc càng nhiều hội nghị quốc tế.

Như thế nào mới có thể hoàn thành nhiệm vụ đây?

Thật vất vả gặp được một nhiệm vụ như vậy, Trần Thương rất muốn hoàn thành.

Ngày mai phải so tài, Trần Thương đối với lần so tài này cũng không lo lắng gì nhiều, hôm nay chủ nhiệm đề cho mình đi theo làm mấy ca phẫu thuật, đây là Trần Thương hướng tới.

Đi theo Danh y tinh, vạn nhất... Không đúng, là một phần trăm có thể học được một kỹ năng.

Rất nhanh tới thời gian giao ban, khi Lý Bảo Sơn đến văn phòng rõ ràng có chút không vui, khuôn mặt căng thẳng t, giao xong ban, sau đó nói:

"Ta nói một vấn đề."

Lập tức đám người hai mặt nhìn nhau, ai chọc Lý đại chủ nhiệm của chúng ta rồi?

Lý Bảo Sơn đứng ở đó, rõ ràng tâm trạng không tốt, giọng nói mang theo tức giận: "Sáng sớm hôm nay, ta chiếm được tin tức, chừng mười giờ sáng, phòng bệnh án của bệnh viện cùng khoa bảo hiểm y tế muốn tới kiểm tra khoa cấp cứu."

"Mọi người trong tay có phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, phẫu thuật cắt bỏ túi mật hay là mấy loại phẫu thuật khác đều chuyển đến ngoại khoa đi, bằng không bảo hiểm y tế tra ra, lát nữa ta sẽ phát danh sách xuống, mọi người nhìn xem mình có người bệnh như vậy hay không."

Trên cơ bản, chức năng của khoa cấp cứu là vận chuyển bệnh nhân, hoàn thành bước đầu tiên trước khi nhập viện, vận chuyển người bệnh đến từng phòng ban khác biệt.

Vì vậy, nghe xong lời này, lập tức người phía dưới không vui, đặc biệt là Thạch Na, dưới tay nàng thật nhiều người bệnh như vậy.

Cấp cứu cũng xem như là phòng ban tổng hợp, bệnh nặng bệnh nhẹ đều có thể đến, bác sĩ khoa cấp cứu cũng thường xuyên nhận người bệnh bình thường từ khoa cấp cứu, một vài ca phẫu thuật nhỏ cũng thường xuyên thu đến, như vậy cũng có thể gia tăng thu nhập cho bác sĩ một chút.

Những ca phẫu thuật nhỏ này trên cơ bản tất cả mọi người đều làm được, nên cũng không quá quản lý chặt.

Nhưng bây giờ bảo hiểm y tế cùng phòng bệnh án đến kiểm tra, nói rõ là muốn gây sự!

Thạch Na lập tức không vui: "Chủ nhiệm, Trước kia chúng ta đều làm như vậy, vì sao hiện tại bỗng nhiên kiểm tra? Hiện tại, dưới tay ta có bốn năm người bệnh cần phẫu thuật hôm nay, giờ mà chuyển khoa, sẽ làm người bệnh tăng thêm gánh vác, thậm chí còn có một đồng chuyển phiên toái nữa."

Lý Bảo Sơn cũng không vui, sao hấn có thể không rõ ai đang làm chuyện này?

Thu nhập của Bác sĩ cấp cứu không cao, dựa vào những ca phẫu thuật nhỏ này có thể kiếm ít tiền, các người ngoại khoa nhà lớn nghiệp lớn, còn cả ngày nhớ thương những ca phẫu thuật nhỏ này của khoa cấp cứu, có mắt mặt hay không hả?

Còn có Trương Hữu Phúc, người này cũng thật sự là không có tiền đồ, vì một tiểu bác sĩ, lại làm loại chuyện này.

Nghĩ tới đây, Lý Bảo Sơn liền vô cùng tức giận: "Đây là bệnh viện kiểm tra đột ngột, cũng chỉ là hai ngày mà thôi, chờ qua hai ngày này, sẽ quay lại như thường, mọi người chuẩn bị cẩn thận, đừng để bảo hiểm y tế tra ra được lại trừ tiền."

Lần này, Trần Thương đã hiểu!

Đây là nhắm đến mình!

Không muốn cho mình làm phẫu thuật?

Trương Hữu Phúc dù có năng lực đi nữa cũng không dám trực tiếp làm cấp cứu?

Chuyển hết bệnh nhân trong tay đi, bây giờ mình không thể luyện tập phẫu thuật, chờ tranh tài xong, người bệnh cũng xuất viện, đám người bệnh tiếp theo cũng không sao.

Cái này rõ ràng là không muốn cho mình luyện tập!

Một là sẽ không ảnh hưởng đến lợi ích lâu dài của bác sĩ cấp cứu, mà đến lại có thể đạt được mục đích, có sao mà không là?

Nghĩ đến cái này, Trần Thương nhin không được cười lạnh một tiếng.

Chỉ sợ các người tính toán sai, kế hoạch phải thất bại rồi!

Lần này, ta sẽ để các người biết cái gì gọi là cao hơn một bậc!

Sau khi Lý Bảo Sơn rời khỏi phòng làm việc, trở lại văn phòng, cầm điện thoại lên bắt đầu gọi điện thoại.

"Alo? Chủ nhiệm Dương, ta là Lý Bảo Sơn, chỗ các người hôm nay có phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa hay không?"

"A nha! Không chuyện không việc gì, liền cái này..."

Lý Bảo Sơn cho tới bây giờ đều nói sẽ giữ lời, đáp ứng hôm nay dẫn Trần Thương đi luyện một chút, thuận tiện dạy bảo một phen, tự nhiên là phải làm được.

Thể nhưng không nghĩ tới Trương Hữu Phúc lại vì một học sinh mà làm ra chuyện như thế, để cho khoa cấp cứu không thể thực hiện phẫu thuật.

Không có cũng chỉ có thể tìm bên ngoài!

Nghe tới đây, hần cảm lấy điện thoại, liên tiếp gọi mấy cuộc điện thoại, đều là những bệnh viện ngày bình thường hần thường xuyên qua trợ giúp phẫu thuật.

Tìm nửa ngày, thật vất vả tìm được một nhà, cách Tỉnh thành không xa, lái xe nửa giờ là tới.

Gọi Trần Thương vào văn phòng.

"Thu dọn đồ đạc, đi với ta đi làm phẫu thuật, vừa vặn có mấy ca phẫu thuật ruột thừa, lần này đi thật tốt dạy dỗ ngươi."

Trần Thương sững sờ, sao có thể không rõ xảy ra chuyện gì: "Chủ nhiệm, không cần làm phiền ngài, ta cảm thấy ta phẫu thuật ruột thừa đã có thể. Không cần làm phiền ngài như vậy..."

Nói thật, đối với hành động này của Lý Bảo Sơn, trong lòng Trần Thương đã nhiều hơn mấy phần cảm kích, với tư cách là một người chủ nhiệm, nói là làm tự nhiên là chuyện tốt.

Nghe được Trần Thương kiểu nói này, trong lòng Lý Bảo Sơn trấn an một chút, đứa nhỏ này có thể hiểu được khổ tâm của ta cũng coi là không uổng phí công sức.

Thế nhưng vẫn xụ mặt nói: "Hồ đồ, nào có nói phẫu thuật làm có thể? Bất luận một loại phẫu thuật nào, đều phải trải qua ngàn mài vạn kích không ngừng luyện tập, mới có thể đề cao! Nhanh lên, mười phút sau xuất phát, ta đi tìm lão Trần, nói với hần một tiếng"

Trần Thương hít một hơi thật sâu, nhìn Lý Bảo Sơn, nhiều hơn mấy phần vui vẻ.

Đầu tiên là có cơ hội hoàn thành nhiệm vụ, nhưng.. Càng nhiều hơn chính là gặp được một lãnh đạo tốt!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Bộc lộ tài năng

Huyện Z ở phía bắc thị trấn An Dương của Tỉnh Đông Dương.

Về hành chính, huyện Z thuộc thị trấn An Dương do chính phủ thành phố quản lý, cả huyện cũng không lớn, chỉ hơn ba trăm ngàn người.

Lý Bảo Sơn có một chiếc xe chuyên dụng, Jim ni, xe không lớn, nhưng tính năng không sai, giá cả không đắt, mỗi lần đi ra ngoài làm phẫu thuật đều dùng chiếc xe này.

Jim ni chỉ có hai chỗ ngồi, Trần Thương ngồi ở một bên, trên đường đi Lý Bảo Sơn liên tục giảng cho Trần Thương những điều cần phải chú ý trong khi phẫu thuật, khoảng hơn một giờ sau, hai người đã đến bệnh viện nhân dân huyện Z.

Chủ nhiệm ngoại khoa Bệnh viện nhân dân huyện Z gọi là Đoàn Ba, nhìn thấy Lý Bảo Sơn tới, cười ra đón: "Chủ nhiệm Lý tới."

Lý Bảo Sơn cười: "Ừm, Chủ nhiệm Đoàn, ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây là Trần Thương trong khoa chúng ta, một người trẻ tuổi rất không tệ, hôm nay ta dẫn hần đến đây để thực hiện phẫu thuật."

"Trần Thương, vị này là chủ nhiệm ngoại khoa Bệnh viện nhân dân huyện Z, Chủ nhiệm Đoàn."

Trần Thương chủ động chào hỏi: "Chào chủ nhiệm Đoàn."

Đoàn Ba rất hiền hòa, cười lên không nhìn thấy con mắt, híp mắt nói: "Chào cậu, đừng ở đứng ở cửa, vào rồi nói."

Ba người đến văn phòng, cũng không khách sáo, dù sao Lý Bảo Sơn là khách quen của nơi này, thường xuyên đến làm phẫu thuật, vì vậy Đoàn Ba cũng trực tiếp đi thẳng vào vấn đề chính:

"Chủ nhiệm Lý, nghe nói ngươi muốn tới bệnh viện chúng ta làm phẫu thuật ruột thừa, chúng ta đã tìm tới toàn bộ người bệnh cần phẫu thuật ruột thừa trong bệnh viện, tổng cộng tám người, hôm nay phải vất vả."

Lý Bảo Sơn cảm kích cười một tiếng: "Làm phiền ngươi, Chủ nhiệm Đoàn."

Đoàn Ba tranh thủ thời gian khoát tay áo, địa vị của Lý Bảo Sơn ở Tỉnh Đông Dương hết sức quan trọng, giúp đỡ một chuyện khả năng của mình nhưng nhận được một cái nhân tình, chuyện tốt như vậy, tự nhiên Đoàn Ba sẽ không cự tuyệt.

Lại nói, chuyện này căn bản không tính là phiền phức, thậm chí là một chuyện tốt, chỉ cần hơi một vận hành, đối với bệnh viện mà nói chính là một chuyện tốt.

Ba người đi ra khỏi văn phòng chủ nhiệm, đi vào phòng bệnh, lập tức nhìn thấy một y tá đứng sẵn ở đó: "Hoan nghênh Danh y tinh Lý Bảo Sơn đến chỉ đạo hướng dẫn phẫu thuật ruột thừa"

Trần Thương ngăn người.

Chủ nhiệm Đoàn này không đơn giản, biến chuyện Lý Bảo Sơn tới đây thành bác sĩ ngoại khoa đến chỉ đạo công việc học tập.

Sau khi Lý Bảo Sơn tới, muốn nhìn bệnh nhân, làm quen tình huống một chút.

Trong phòng bệnh, người bệnh nhìn thấy Đoàn Ba đến, hai mắt sáng lên.

Đoàn Ba đi đến bên cạnh người bệnh, cười nói: "Vị này chính là Danh y tinh chúng ta, Chủ nhiệm Lý, ngươi thật có phúc, hôm nay, Chủ nhiệm Lý sẽ tự mình cầm dao làm phẫu thuật."

Người bệnh nghe xong, tự nhiên hết sức vui vẻ: "Cảm tạ Chủ nhiệm Đoàn, Chủ nhiệm Đoàn là người tốt! Cảm tạ Chủ nhiệm Lý..."

Đoàn Ba quả thực là biến chuyện như vậy thành một công đa việc.

Vừa giải quyết vấn đề Lý Bảo Sơn, lại có thể đề cao địa vị của bệnh viện trong lòng người bệnh, còn có thể huấn luyện cùng đề cao trình độ cơ sở cho bác sĩ.

Bằng không người ta làm chủ đàm nhiệm đây!

Lý Bảo Sơn đối với cái này cũng không để ý.

Một giờ sau, Lý Bảo Sơn mang theo Trần Thương đi tới phòng phẫu thuật.

Nhưng lúc này, bác sĩ ngoại khoa ngoại trừ một số người phải trực ban cơ bản đều đã tới.

Đoàn Ba nói với đám người: "Chú nhiệm Lý dành thời gian bận rộn của mình tới làm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, mọi người nhất định phải học tập cho tốt, đề ý từng chi tiết, nhất định phải dùng lần này học tập này hóa của thành mình."

Phẫu thuật bắt đầu, Trần Thương là người hỗ trợ, những người khác tại chỗ cũ quan sát, trong phòng có màn hình lớn, mọi người có thể thấy rất rõ ràng.

Mà Đoàn Ba thì thay đổi áo phẫu thuật bắt đầu phụ trợ.

Lý Bảo Sơn nhìn thoáng qua Trần Thương: "Ta làm trước một lần, sau đó người tới làm, ta nhìn trình độ của người."

Nói xong, Lý Bảo Sơn bắt đầu phẫu thuật.

Nói thật, người trong nghề vừa ra tay biết có hay không, Lý Bảo Sơn mở ra rất đúng chỗ.

Mỗi một tầng đều không giống nhau, làn da, liên kết mô, gân bắp thịt... Màng bụng.

Sau khi mở bụng, có thể nhìn thấy một chút dịch mủ, có mùi hôi thối truyền đến, ruột thừa có dính liền.

Lý Bảo Sơn không dừng lại, bắt đầu thao tác.

Ca phẫu thuật này có chút độ khó thể nhưng hấn làm lại rất chân thành.

Rất nhanh, tìm được hệ màng ruột thừa, dùng khâu chữ bát buộc ga-rô động mạch ruột thừa...

Phẫu thuật rất nhanh, mỗi một bước đều rất đúng chỗ, Trần Thương cũng không thể không cảm khái công phu của Chủ nhiệm Lý rất đúng chỗ.

Ít nhất cũng 90 điểm!

Người bệnh được đưa đi, chung quanh lập tức vang lên tiếng vỗ tay.

Sau khi rửa tay một chút, tiếp tục ca phẫu thuật thứ hai.

Lần này, Lý Bảo Sơn cùng Đoàn Ba thương lượng một phen, sẽ do Trần Thương tới làm.

Bác sĩ chung quanh nhìn thấy Trần Thương trẻ tuổi như vậy, cũng tò mò, thậm chí có chút cảm giác không phục cùng xem náo nhiệt.

Tất cả mọi người là bác sĩ, tuổi tác còn nhỏ hơn bọn hấn, trong lòng tự nhiên có chút khó chịu!

【Đình! Phát động nhiệm vụ Bộc lộ tài năng, nhiệm vụ yêu cầu: Lần phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa này yêu cầu làm cho tất cả mọi người hai mắt tỏa sáng, dùng người thực lực chính phục tất cả mọi người ở đây. Nhiệm vụ hoàn thành ban thưởng: Cái tiến thuật thức】

Trần Thương nghe thấy hệ thống nhiệm vụ, lập tức hơi sững sờ.

Bộc lộ tài năng?

Dùng thực lực chinh phục tất cả mọi người? Bao gồm... Lý Bảo Sơn sao?

Sau khi người bệnh được đưa lên, là người bệnh này cần phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa bình thường nhất, đầu óc Trần Thương chuyển động, bỗng nhiên nghĩ rõ ràng mình phải làm thế nào!

Hấn phải phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa sao cho vết cắt nhỏ nhất!

Trần Thương cầm dao lên, tất cả mọi người nghiêm túc nhìn lại.

Đặc biệt là Lý Bảo Sơn, con mắt nhìn chăm chăm tay Trần Thương.

Mà lúc này, Trần Thương cung thủ cầm dao, mở ra!

Vén vén một lỗ hồng không đến 2cm xuất hiện!

Lỗ hồng quá nhỏ, chỉ khoảng 1- 2cm, chỉ vừa ngón trỏ và ruột thừa đi vào!

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người!

Hấn đang làm gì!?

Sai lầm?

Tân thủ sẽ phạm một sai lầm, đó chính là không đủ quả quyết, tựa như lúc mổ heo, không thể quả quyết xuống dao.

Chẳng lẽ Trần Thương phạm vào sai lầm cấp thấp này sao?

Thế nhưng, lúc này, Trần Thương không nhanh không chậm, tiếp tục bắt đầu công việc kế tiếp, hần không tiếp tục mở rộng lỗ hồng!

Lần này, đám người tròn tròn mắt.

Người đang làm cái gì vậy?

Nếu người thực hiện phẫu thuật nội soi thì thế này cũng được, thế nhưng người đây là phẫu thuật bình thường, lỗ hồng nhỏ như vậy, người có thể làm được cái gì?

Trong lúc nhất thời, tất cả bác sĩ đều nhủ mảy, thậm chí bắt đầu khe khẽ bàn luận.

Mà Đoàn Ba cùng Lý Bảo Sơn thì liếc nhau, như suy nghĩ điều gì.

Lý Bảo Sơn không cắt đứt Trần Thương, tương phản, hần có chút chờ mong.

Phẫu thuật tiếp tục tiến hành.

Trần Thương cẩn thận tách rời lớp mỡ cùng cơ hoành trong bụng, sau đó dùng (móc) câu nhỏ kéo ra.

Mở ra màng bụng, sau khi xác nhận không có ruột, Trần Thương bắt đầu mở ra màng bụng.

Mà lúc này, Lý Bảo Sơn lập tức hiểu!

Hần phải làm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ!

Tiểu tử này, vậy mà lại làm một loại phẫu thuật khó như vậy?

Không sai, phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ yêu cầu người thao tác phải có kỹ thuật cực cao, hơn nữa khảo nghiệm người phẫu thuật nhiều kiến thức cơ bản cùng ý thức phẫu thuật, loại phẫu thuật này mới bắt đầu xuất hiện những năm gần đây, còn chưa phổ biến.

Ngay cả Lý Bảo Sơn cũng chỉ vèn vện gấp mấy lần, hần không ngờ Trần Thương lại làm loại phẫu thuật này!

Quả nhiên, Trần Thương nói: "Bàn phẫu thuật trái nghiêng khoảng 20 độ."

Xác định!

Chính là phẫu thuật vết cắt nhỏ.

Khi Trần Thương nói ra câu này, Lý Bảo Sơn lập tức chắc chắn!

Chính là phẫu thuật vết cắt nhỏ.

Sau đó, ngoéo tay kéo ra vết cắt, dời đại võng mô lên phía trái, dọc theo thực tràng tìm kiếm ruột thừa.

Một bước này, Trần Thương không phí bao nhiêu sức, như cá gặp nước dễ như trở bàn tay!

Mà lúc này, người chung quanh sao còn không rõ xảy ra chuyện gì?

Lúc này, những bác sĩ xung quanh cũng búng Tinh đại ngộ, nghĩ đến một phương pháp phẫu thuật ruột thừa mà giới phẫu thuật ngoại khoa mới lưu hành!

Thế là nhỏ giọng nói: "Có phải hần đang làm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ không?"

Lời này vừa ra, tất cả mọi người chung quanh không khỏi sửng sốt.

Không phải chứ!

Ngư bức như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Mời làm phi đao

Phẫu thuật nội soi cắt bỏ ruột thừa có ưu thế không gì sánh kịp, nhưng những năm này càng ngày càng phát hiện phẫu thuật nội soi không đủ.

Bởi vì khi dùng kính ổ bụng phẫu thuật, lại bởi vì kính ổ bụng đâm xuyên và chướng bụng gây nên rất nhiều bệnh biến chứng và ngoài ý muốn.

Bởi vậy, càng ngày càng nhiều người làm việc ngoại khoa bắt đầu nghiên cứu, cho nên xuất hiện một phương pháp phẫu thuật gọi là: "Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ".

Loại phương pháp phẫu thuật này, đã có thể đền bù thiếu hụt do vết cắt quá lớn của phương pháp truyền, lại có thể thỏa mãn nhu cầu của rất nhiều người bệnh.

Trần Thương phẫu thuật, Lý Bảo Sơn là hai mắt tỏa sáng, mà đám người Đoàn Ba thì là như nhìn người yêu!

Hần hoàn toàn không nghĩ tới Trần Thương sẽ sử dụng loại phương pháp phẫu thuật này!

Hưng phấn!

Khát vọng!

Vì sao nói như vậy?

Bởi vì hiện tại rất ít cơ sở bệnh viện sử dụng kính ổ bụng, chi phí quá cao, các phương diện chi phí, đầu tiên là bệnh viện phải đầu tư cao, mà người bệnh gánh vác cũng nặng.

Nếu như bệnh viện bạn hẳn có thể triển khai loại phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ này, hoàn toàn có thể ý lại vào phương pháp phẫu thuật này, hấp dẫn càng nhiều người bệnh, đề cao danh tiếng toàn bộ bệnh viện!

Hắn thậm chí đã nghĩ đến viễn cảnh phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ phát triển.

Đây tuyệt đối là một chuyện tốt to lớn!

Hoàn toàn chính xác, không thể không nói, Đoàn Ba rất tinh mắt, viêm ruột thừa bình thường cùng viêm ruột thừa cấp tính sinh mùi cường độ thấp nếu ứng dụng phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ thì có nhiều ưu điểm như thời gian phẫu thuật ngắn, thương tích nhỏ, vết sẹo nhỏ, khôi phục nhanh, là một loại kỹ thuật thích hợp cơ sở bệnh viện mở rộng.

Nhưng, bác sĩ cũng không nắm giữ kỹ thuật này, bởi vì trước mắt, kỹ thuật này còn thuộc về giai đoạn vừa mới xuất hiện, cũng chưa phổ biến, yêu cầu đối với bác sĩ ngoại khoa cực cao, số người dám làm như vậy cực ít.

Thủ pháp của Trần Thương rất ổn, nhấc lên ruột thừa ra xa, kẻ sát vách ruột thừa rồi dùng dao điện cắt, rớt cục, ruột thừa bị cắt bỏ!

Trần Thương rất yêu quý tay của mình, không chỉ bởi vì đây là hân dành cho bạn gái, mà là bởi vì một người bác sĩ ngoại khoa ưu tú, nhất định phải có một đôi bàn tay linh hoạt, đây là điều kiện bắt buộc.

Mà tất cả mọi người chung quanh nhìn như si như say, bọn hắn không nghĩ tới một tiểu bác sĩ ở Tỉnh Nhị Viện, lại lợi hại như thế!

Trong lúc nhất thời, mọi người nhao nhao gật đầu cảm khái.

Đối với cường giả, tất cả mọi người sẽ dành cho đầy đủ tôn kính.

Giờ khắc này, Trần Thương dùng "Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ" khuấy phục tất cả mọi người ở đây!

Lý Bảo Sơn là người đã gặp qua việc đòi, thường xuyên tham gia các hội nghị lớn nhỏ, không xa lạ gì với phẫu thuật vết cắt nhỏ, nhưng... Không xa lạ cùng có thể làm hay không là hai việc khác nhau.

Lý Bảo Sơn cũng sẽ làm, thế nhưng Lý Bảo Sơn rất ít làm, bởi vì bệnh viện lớn như Tỉnh Nhị Viện sẽ không đi làm loại phẫu thuật này, trên cơ bản nếu không phải là phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa bình thường thì phải là phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa nội soi.

Hơn nữa, bác sĩ ở các bệnh viện lớn nhiều khi cũng chường mắt loại tiểu phẫu này, căn bản sẽ không bỏ ra nhiều tinh lực đi học tập cùng làm một loại phương pháp phẫu thuật như vậy.

Tiêu tốn rất nhiều tinh lực đi học tập một môn tiểu phẫu cấp một, tất cả mọi người sẽ không dẫn độn đi làm.

Một ca phẫu thuật ruột thừa được bao nhiêu tiền?

Một ca phẫu thuật cắt bỏ dạ dày bao nhiêu tiền?

Một đạo lý rất đơn giản.

Lý Bảo Sơn tuy gặp qua phẫu thuật này, cho nên mới sẽ càng thêm chán kinh, bởi vì hắn phát hiện một chuyện rất quý dị, hắn phát hiện Trần Thương làm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ so với một chuyên gia lần trước làm ở kinh đô còn xinh đẹp hơn!

Không sai!

Vì vậy, Lý Bảo Sơn quả thực bị thao tác này của Trần Thương làm cho sợ hãi.

Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ không thích hợp với bệnh viện cỡ lớn, nhưng đối với bệnh viện cơ sở cỡ nhỏ mà nói, lại không giống vậy.

Sau khi phân cấp chẩn đoán điều trị chế độ phổ biến, bệnh viện cơ sở đa số là bệnh nhẹ, mà phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, phẫu thuật cắt bỏ tử mật... đều là những bệnh thường thấy nhất, nếu người có thể làm tốt những bệnh như vậy, đó chính là đầu bài!

Các tiểu bác sĩ phía dưới lập tức trừng lớn con mắt, tất cả mọi người không ngốc, tự nhiên là nhìn ra môn đạo, nếu như mình học được, tự mình còn không phải ánh mặt trời giữa ngoại khoa?

Từng người hô hấp dồn dập, hận không thể lập tức đi lên làm người hỗ trợ cho Trần Thương!

Mà Đoàn Ba với tư cách chủ nhiệm ngoại khoa, thì càng hưng phấn.

Đoàn Ba năm nay mới bao nhiêu tuổi?

37 tuổi!

Chính là tuổi tác hoàng kim của một bác sĩ ngoại khoa, sau khi nhìn thấy Trần Thương thực hiện ca phẫu thuật này, hắn đặt quyết tâm, muốn lưu kỹ thuật này của Trần Thương tại ngoại khoa của bệnh viện nhân dân huyện Z.

Phải mời "chuyên gia Tỉnh Nhị Viện" này đến cơ sở hội chẩn hiệp trợ phẫu thuật nhiều một chút!

Nghĩ tới đây, Đoàn Ba có chút hưng phấn.

Nếu như mình kiến thiết ngoại khoa thành khoa đứng đầu huyện Z, tương lai...

...

...

Trần Thương khâu hoàn tất, đến lúc cuối sau khi đánh xuống mũi khâu cuối cùng.

Chung quanh lập tức vang lên tiếng vỗ tay!

Kéo dài không thôi!

Mà lúc này, người bệnh nằm trên giường bệnh càng thêm hưng phấn cùng vui vẻ, trong lòng suy nghĩ: "Tiếng vỗ tay kịch liệt như vậy, xem ra phẫu thuật khẳng định rất thành công, chuyên gia chính là chuyên gia!"

Người bệnh rời đi, một người nghiêm túc như Lý Bảo Sơn cũng hài lòng đánh giá Trần Thương: "Không sai, tiểu tử người thật đúng là thâm tàng bất lộ, ta thật không nghĩ tới, người có thể thực hiện phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ tốt như vậy! Xem ra trước kia ta thật sự là không hiểu kỹ người rồi, tiểu Trần, người rất không tệ, ta rất xem trọng người, nhất định phải lưu người lại khoa cấp cứu!"

Trần Thương cười: "Ta cũng chỉ biết thực hiện một số phẫu thuật đơn giản, chủ nhiệm người đừng khen ta nữa."

Đoàn Ba nghe xong, lập tức bu lại: "Chuyên gia Tiểu Trần, lợi hại! Thật lợi hại, phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ này là tốt nhất ta từng thấy!"

Trần Thương xấu hổ cười một tiếng.

【 Đỉnh! Nhiệm vụ bộc lộ tài năng hoàn thành, nhận được: Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ cái tiến thuật thức mới. 】

【 Đỉnh! Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ thuật thức mới, có thể đề cao tính an toàn khi phẫu thuật, đền bù chỗ thiếu hụt đối với phẫu thuật vết cắt nhỏ, đồng thời có thể gia tăng phạm vi sử dụng phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ, để có thể tốt hơn khi phục vụ lâm sàng. 】

Vừa dứt lời, trong đầu Trần Thương lập tức cảm giác nhiều rất nhiều thứ.

Cẩn thận hồi tưởng lại phẫu thuật vừa rồi, giống như thật tồn tại rất nhiều chỗ hạn chế!

Cái này... Rất có ý nghĩ!

Phẫu thuật ruột thừa vết cắt nhỏ có quá nhiều hạn chế, nếu như dựa theo loại phương pháp này tiến hành chữa trị, đích thật có thể đạt đến một hiệu quả tốt.

Buổi sáng làm bốn ca phẫu thuật, giữa trưa ăn cơm, trong lúc bữa ăn, tất cả mọi người đều thảo luận liên quan tới phương pháp sử dụng cùng kỹ xảo phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ.

Mà Trần Thương không thể nghĩ ngờ trở thành hạch tâm.

Trong lúc ăn cơm, Đoàn Ba đi tới, có chút xấu hổ... Do dự một chút, nhìn Trần Thương nói: "Chuyên gia Tiểu Trần, ta có thể nhờ người một chuyện hay không?"

Trần Thương cười cười: "Chủ nhiệm Đoàn, ngại đừng gọi ta là chuyên gia, không tự nhiên."

Đoàn Ba cũng cười theo: "Chuyên gia chính là chuyên gia, nên gọi vẫn phải gọi, lại nói, ta không gọi người là chuyên gia, trong lòng các bệnh nhân cũng không nổi! Có đôi khi, làm bác sĩ người không phải chỉ có kỹ thuật, còn phải để người bệnh đối người yên tâm mới được."

Trần Thương lập tức ngẩn người, giống như rất có đạo lý.

Đoàn Ba tiếp tục nói: "Là như vậy, chuyên gia tiểu Trần, ta có thể mời người đến bệnh viện chúng ta làm phi đao hay không? Người yên tâm, chúng ta sẽ trả công theo giá thuê chuyên gia!"

- -----oOo-----

DG: Các đạo hữu đọc xong góp ý cho ta phải dịch từ "Phi đao" thế nào cho hay với.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Trần đại quan nhân ta không thể chỉ biết cắt ruột thừa được!

DG: Còn 15 phút nữa là bước qua năm mới 2020 rồi, chúc tất cả các đạo hữu năm mới vui vẻ, hạnh phúc, tiền vào như nước. Chúc Truyen YY ngày càng phát triển.

- -----oOo-----

Đoàn Ba làm cho Trần Thương sửng sốt một chút!

Mời ta làm phi đao?

Ta là một tiểu bác sĩ cũng có thể làm phi đao há?

Nghĩ tới đây, trái tim nhỏ của Trần Thương kích động mấy phần, bởi vì có thể mời người làm phi đao khẳng định đã tán đồng thực lực của người.

Chuyện này đối với một bác sĩ ngoại khoa mà nói, chính là một vinh dự không huy chương!

Nhưng, sau khi Tĩnh táo lại.

Trần Thương tranh thủ thời gian nói: "Cái này... Chủ nhiệm Đoàn, không phải ta không muốn, mà là hiện tại năng lực của ta có hạn, cũng chỉ có thể làm phẫu thuật ruột thừa, mặt khác..."

Đoàn Ba tranh thủ thời gian nói: "Chuyên gia Tiểu Trần, chúng ta mời ngài chính là làm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, hơn nữa... Chúng ta muốn chính là phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ! Một lần phí chuyên gia 2000 khối, bao ăn ngủ, phí giảng bài một tiết 2000, nếu phát sinh thì sẽ tính phí thêm, người thầy thế nào?"

Đoàn Ba đạo, hần không hỏi Trần Thương vì sao, trực tiếp nói ra giá cả!

Một lần phí chuyên gia 2000 khối!

Dạy một lớp 2000 khối!

Nhiều không?

Không ít...!

Đây đối với Trần Thương mà nói là rất nhiều, tiểu bác sĩ bình thường nào có đãi ngộ như vậy, đừng nói đi ra ngoài làm phi đạo, phẫu thuật của nhà người đều không tới lượt người làm.

Khoảng tiền này đối với một tiểu bác sĩ mà nói, không ít chút nào.

Đối với Đoàn Ba cũng không ít!

Số tiền này phải lấy kinh phí từ trong khoa, mà không phải là "Phí chuyên gia" từ phía người bệnh.

Yêu cầu của Đoàn Ba là học kỹ thuật, hi vọng Trần Thương có thể lưu lại "Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ", để người khoa trong đều học được.

Đến lúc đó, phòng ban có thể làm cho phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ phát dương quang đại, chế tạo thành trọng điểm của bệnh viện, chút tiền này không coi vào đâu.

Không thể không nói, Đoàn Ba rất có năng lực, cũng rất có quyết đoán, càng có mắt nhìn xa!

Quả nhiên, sau khi Trần Thương nghe thấy giá tiền, suy nghĩ một phen, gật đầu đáp ứng: "Có thể, nhưng, vấn đề thời gian ta phải thông báo sau."

Đoàn Ba vội vàng nói: "Đó là tự nhiên, cứ sắp xếp theo thời gian của bác sĩ tiểu Trần, đến lúc đó chúng ta tại bàn bạc."

"Đúng rồi, bác sĩ tiểu Trần biết lái xe không?"

Trần Thương sững sờ, cười xấu hổ: "Biết lái xe, nhưng không có xe."

Đoàn Ba nghe được, cười lấy lòng: "Chuyên gia Tiểu Trần có kỹ thuật này, mua xe còn không phải chuyện sớm muộn hay sao? Nếu bây giờ người không có xe, sau này, khi người tới đây trực tiếp gọi điện thoại cho ta, ta phái người đi đón người."

...

...

Lý Bảo Sơn lái xe hơi nhanh, rất giống tính cách hấp tấp của hần.

Xưa nay, Lý Bảo Sơn rất ít cười, khuôn mặt lúc nào cũng nghiêm túc, dáng người không cao, chỉ không đến một mét bảy, hình thể trung đẳng, khuôn mặt hơi giống Trương Dịch, mặc dù hơi đầu có chút nghiêm trọng, nhưng cả người rất tinh thần, một đôi mắt giống như tia x, nhìn một cái có thể xem thấu bệnh tật, cũng có thể khám phá lòng người!

Đây là trụ cột khoa cấp cứu của Tỉnh Nhị Viện, như bảo an Tần Thái Sơn nói, toàn bộ khoa cấp cứu, chỉ cần có Chủ nhiệm Lý, vậy liền không có vấn đề.

Ngồi trên xe, Lý Bảo Sơn như suy nghĩ điều gì, nói: "Tiểu Trần, ta thật muốn giữ người lại!"

Trần Thương cười, nói: "Chủ nhiệm, ta cũng muốn có thể đi theo người."

Lý Bảo Sơn lắc đầu: "Ta đã già, hôm nay nhìn người phẫu thuật xong, ta đã cảm khái vạn phần, người trẻ tuổi, phải giống như người, dám đi trước người khác, dám làm chuyện người khác không dám làm! Lúc tuổi còn trẻ, ta cũng như vậy, nhưng bây giờ... Là càng ngày càng không can đảm!"

Hai người người một lời ta một câu, cũng không tẻ nhạt.

【 Đỉnh! Hoàn thành nhiệm vụ hằng ngày, nhận được ban thưởng đặc biệt: Kỹ năng tiếng Anh chuyên ngành Y (cao cấp) 】

【 Tiếng Anh chuyên ngành Y, cao cấp, đặc hiệu: Nói chuyện trôi chảy. 】

Ngay khi hoàn thành nhiệm vụ, vô số tin tức tràn vào trong óc Trần Thương, hần lập tức nắm giữ vô số ký ức... từ vừng Tiếng Anh... Đặc biệt là từ vừng được phẩm...

Khác biệt duy nhất giữa Tiếng Anh chuyên ngành Y cùng tiếng Anh bình thường chính là từ chuyên ngành nhiều lắm!

Trần Thương thỉnh thoảng sẽ liếc qua « Liễn Diệp đạo », thế nhưng trên cơ bản nhìn một chương cần tốn rất nhiều thời gian, bởi vì từ vựng trong đó quá phức tạp, căn bản hiểu không được bao nhiêu.

Người sử dụng phần mềm dịch cũng được, nhưng đầu tiên là không chính xác, thứ hai là đối với việc đề cao trình độ tiếng Anh của người cũng không có quá nhiều chỗ tốt.

Thi nghiên cứu tiếng Anh là đề thi chung, mà thi bác sĩ tiếng Anh thì là thi tiếng Anh chuyên ngành Y, Trần Thương đối với trình độ có một chấp niệm.

Vạn nhất...

Vạn nhất có cơ hội thi bác sĩ sao?

Sau khi trở về, Trần Thương không đi bệnh viện, mà sớm về nhà nghỉ ngơi.

Hôm nay, sau khi hoàn thành nhiệm vụ 【bộc lộ tài năng】, thu được một thuật thức mới là 【phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ】.

Đây chính là một phương pháp phẫu thuật hoàn toàn mới, có thể đền bù rất nhiều hạn chế cùng khuyết điểm của phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ bình thường.

Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ bình thường hoàn toàn chính xác có rất nhiều ưu điểm, rất được hoan nghênh, nhưng có một thiếu hụt rõ ràng, đó chính là phạm vi chẩn đoán điều trị rất có hạn.

Mà thuật thức mới này, cũng chính là phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ cải tiến, chính là trên cơ sở đó, nhằm vào tình huống khác nhau dần hoàn thiện, tăng lên phạm vi có thể phẫu thuật.

Sau khi Trần Thương nghiêm túc phẩm vị, quả thực bị thuật thức sau khi cải tiến làm cho chấn kinh!

Loại thuật thức mới này chẳng lẽ không thiếu hụt sao?

Đương nhiên là có!

Đó chính là yêu cầu đối với người thực hiện phẫu thuật cực cao, phải nắm rõ kết cấu ổ bụng như lòng bàn tay, mới có thể nhẹ nhàng lấy đồ trong túi.

Trần Thương suy nghĩ một đêm, rốt cục đối với phương pháp phẫu thuật này càng thêm hiểu rõ thấu triệt.

Sau đó, Trần Thương có chút hiếu kỳ, loại thuật thức mới này trên mạng có hay không?

Có phải chỉ có mình nắm giữ hay không?

Nếu như là...

Cái này lợi hại!

Khai sáng một loại thuật thức mới, mặc dù là phẫu thuật cơ bản nhất, cũng đủ chứng minh người có năng lực.

Trần Thương quyết định, sẽ thực hiện loại thuật thức này vào tranh tài ngày mai!

...

Một đêm không xảy ra chuyện gì, ngày kế tiếp rời giường từ sớm, Trần Thương đi tới bệnh viện.

【Đỉnh! Nhiệm vụ hôm nay: Hôm nay là một ngày vô cùng quan trọng trong đời người, đi biểu hiện ra năng lực của người đi, dùng thực lực của người chinh phục bọn hắn, nhận được thắng lợi cuộc tranh tài lần này, hoàn thành nhiệm vụ ban thưởng: Nhận được: Phẫu thuật cắt bỏ túi mật (cao cấp).】

Trần Thương cười cười, không sai, xem ra phẫu thuật sở trường thứ hai của mình sắp tới tay!

Phẫu thuật cắt bỏ túi mật!

So sánh với phẫu thuật ruột thừa, phẫu thuật cắt bỏ túi mật có thể danh chính ngôn thuận triển khai tại khoa cấp cứu, thậm chí bảo hiểm y tế đến tra cũng không cách nào, dù sao bệnh liên quan đến đường mật và viêm túi mật cấp tính rất nguy hiểm, cấp cứu hoàn toàn có thể tự mình triển khai phẫu thuật.

Ngay cả ngoại khoa, đều phải phối hợp với khoa cấp cứu thực hiện phẫu thuật.

Vì vậy, nắm giữ một kỹ năng như vậy, đối với Trần Thương tuyệt đối là chuyện tốt!

Hơn nữa phẫu thuật cắt bỏ túi mật áp dụng rất rộng, các bệnh liên quan đến túi mật, đường mật cũng có tỷ lệ xảy ra cao, so ra mà nói, phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa cũng chỉ có phẫu thuật viêm ruột thừa.

Với tư cách là một bác sĩ ngoại khoa ưu tú, hắn không thể chỉ làm một phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa được!

Trình Giáo Kim cũng có tới ba phiên bản mà!

Trần đại quan nhân ta không thể chỉ biết cắt ruột thừa được!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Tranh tài bắt đầu

Lý Bảo Sơn dẫn theo Trần Thương đến phòng phẫu thuật, vừa đi vừa nói: "Hôm nay tranh tài cần thực hiện ba ca phẫu thuật, trong đó có hai ca phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, một ca phẫu thuật khâu gân bắp thịt."

"Lần này chuyên gia được mời tới không phải của bệnh viện chúng ta, mà là chuyên gia được bệnh viện mời từ bên ngoài, nhưng cũng trong địa bàn tỉnh chúng ta, nếu người có thể biểu hiện như ngày hôm qua là đủ rồi, ba người các người cùng phẫu thuật một lúc, thông qua camera trong phòng phẫu thuật đèn ghi chép quá trình tranh tài."

"Vấn đề công bằng thì người không cần lo lắng, dù sao cũng có quay phim lại, chấm điểm cũng dựa trên thực tế chấm điểm."

Lý Bảo Sơn đưa đến cửa phòng phẫu thuật, cô vũ một phen, mà lúc này, cách đó không xa một người đàn ông mập mạp đi tới, đi theo phía sau là một người trẻ tuổi, cao to mang theo một gong kính Reeves tròn, cả người nhìn cũng đại khí.

Trần Thương nhận biết, chính là chủ nhiệm ngoại khoa Trương Hữu Phúc và người kia là người cạnh tranh với hắn lần này Chu Hiểu Đông.

Trương Hữu Phúc nhìn thấy Lý Bảo Sơn, cười nói: "Chủ nhiệm Lý, tới thật sớm."

Lý Bảo Sơn ăn nói có ý tứ, chỉ là nhẹ gật đầu, cũng không nhận lời nói, đối với Trương Hữu Phúc, Lý Bảo Sơn không quá ưa thích, người này quá mức con buôn, cực kỳ giống thương nhân cùng ông chủ, hơn nữa quen dùng thủ đoạn trong khi làm việc, không giống như là một bác sĩ ngoại khoa.

Ngay cả lần này, học sinh sơ đầu, cũng nhất định phải chỉnh chút chuyện, cái này khiến Trương Hữu Phúc vốn là có chút thành kiến đối với Lý Bảo Sơn càng thêm không vừa mắt.

Trương Hữu Phúc tương đối mập mạp, cao hơn một mét bảy dung không được cơ thể mấy trăm cân của hắn, đến mức cái bụng nhô lên, thịt mỡ trên mặt cũng run rẩy.

(1 cân = 0.5 kg)

Thế nhưng chính là một người như vậy, lại là người đầu tiên của Tỉnh Đông Dương có thể chủ trì hoàn thành phẫu thuật cấy ghép lá gan.

Cũng là phó chủ tịch hiệp hội ngoại khoa gan mật ở Tỉnh Đông Dương.

Dù sao Tỉnh Nhị Viện cũng không phải bệnh viện cỡ lớn, cũng không phân biệt ngoại khoa gan mật, mà là thống nhất nằm trong ngoại khoa.

Trương Hữu Phúc từ đầu tới đuôi đều không nghiêm túc nhìn Trần Thương một lần, mà mang theo Chu Hiểu Đông đi về phía phòng phẫu thuật.

Thật ra, đây cũng không phải là tranh tài long trọng gì, cũng không có quá nhiều quy tắc, hoàn toàn chính là mời chuyên gia đến so sánh ba người này, sau đó bệnh viện chọn người ưu tú nhất.

Sau đó, Thạch Kỳ cũng dẫn người đến, sau lưng hắn là Lý Thế Kiến.

So sánh với Trương Hữu Phúc, Thạch Kỳ hoàn toàn là há miệng đi khắp bệnh viện.

Năm năm trước, Tỉnh Nhị Viện căn bản không có ngoại khoa ngực, mà Thạch Kỳ cũng là từ bác sĩ ngoại khoa đi lên.

Mà bác sĩ Thạch gắng gượng dựa vào cái miệng của mình, liếm ra một thiên hạ, quả thực là tự biến mình từ bác sĩ Thạch thành chủ nhiệm Thạch.

Ba mươi sáu tuổi, hắn trở thành chủ nhiệm trẻ tuổi nhất Tỉnh Nhị Viện.

Thật ra, liếm chó chỉ cần là người biết liếm, liếm đúng người, thật rất dễ dàng liếm ra một mảnh cảm tử niên hoa, đi hướng đình phong chó má.

Được Đàm Lập Quốc tài trợ xuống, Thạch Kỳ thành lập ngoại khoa ngực, đoạt khoa bệnh phổi 15 giường bệnh, 8 người y tá, cộng thêm một di quét dọn.

Toàn bộ bệnh viện đều biết, Chủ nhiệm Thạch này có một cái miệng cùng đầu lưỡi vô cùng tốt, điều này cũng làm cho các tiểu bác sĩ khinh thường, bác sĩ già thì cười hắn.

Mà Chủ nhiệm Thạch của chúng ta từ sau khi làm chủ nhiệm, càng ngày càng kiêu ngạo, ngày thường thấy đồng sự chào hỏi gọi thẳng tên, hắn đều có chút không vui, dù sao người ta là chủ nhiệm, cao hơn người một cấp, phải gọi hắn là Chủ nhiệm Thạch!

Thế nhưng, dù ngoại khoa ngực được thành lập, nhưng Chủ nhiệm Thạch là từ ngoại khoa đi chuyên về ngực, đến khi có phẫu thuật liên quan đến cắt lá phổi, cái này biết tìm người ở đâu chứ?!

Sẽ không dễ tìm chuyên gia, chiêu tiểu đệ!

Thế là, một thông báo tuyển nhân sự được đưa ra.

Lý Thế Kiến tìm tiểu đệ lao động, cũng thật là đáng thương.

Mà chuyên gia càng là mời các lão đại từ kinh đô đến, nơi này có phẫu thuật thì đến nơi này làm, làm xong thì đi.

Toàn bộ mười lăm giường bệnh ngoại khoa ngực, gắng gượng bị làm thành hai khoa tuyến vú, có người tìm viện trưởng phản ứng chuyện này, nhưng Chủ nhiệm Thạch phản bác cũng rất có đạo lý:

Chẳng lẽ tuyến vú không ở bên ngoài ngực sao?

Nói không sai!

Tuyến vú là ở bên ngoài bộ ngực.

Thế nhưng, chiếu người nói như vậy.

Móng tay sinh trưởng bên ngoài tay thì sao?

Ngoại khoa tay có thể làm nghiệp vụ cắt móng tay hay không? Thường nói, các tế bào bị sùng hóa trên da có thể làm phẫu thuật cắt bỏ? Hoặc là tế bào cơ thể bị giác hóa có thể phẫu thuật thẩm mỹ?

Tóc ở bên ngoài não bộ thì sao?

Vậy khoa thần kinh chúng ta có thể cắt bỏ quần thể mô liên kết trên đầu(cắt tóc) không?

Câu nói gắng gượng này làm cho tất cả chủ nhiệm có mặt tại viện lúc ấy ngậm ngẫn cả người.

Cái này mẹ nó là một câu bác sĩ ngoại khoa có thể nói ra sao?

Chính là cái rắm.

Nhưng, có đôi khi, chính là bất đắc dĩ như thế, rõ ràng nói nhảm một câu, còn có người liếm láp nói thật là thom.

Bệnh viện muôn màu cũng không phải chỉ là người bệnh, cũng bao gồm bác sĩ.

Bởi vì cái gọi là rừng lớn thật nhiều chim.

Trong khi mấy người đến phòng phẫu thuật, bệnh lịch tổng hợp đã được chuẩn bị xong, rất kỹ càng, sau khi ba người xem xong, chờ đợi phẫu thuật bắt đầu.

Mà lúc này, trong phòng phẫu thuật, bốn năm người hơn năm mươi tuổi đã đứng sẵn ở văn phòng quan sát phòng phẫu thuật, vừa nói vừa cười chờ đợi phẫu thuật bắt đầu.

Tất cả mọi người ở Tỉnh Đông Dương đều rất quen thuộc.

Màn hình lớn được chia ra làm ba, mỗi một ca đều có thể thấy rất rõ ràng.

Mấy người nhao nhao cười hân huyên:

"Viện trưởng Lưu, Bệnh viện Nhân Dân Tỉnh phát triển càng ngày càng tốt, tháng trước tổ chức hội nghị ngoại khoa gan mật hằng năm, ta nhớ được ngoại khoa gan mật Ngô lão tiên sinh người cũng có thể mời tới!"

"Ha ha, con người Ngô lão tiên sinh thật ra rất tốt, thật ra, Ngô lão tiên sinh hơn đã hơn chín mươi tuổi, chúng ta cũng không muốn làm phiền, nhưng Ngô lão tiên sinh nghe xong, lập tức thúc ngựa quyết định, ta cũng không nghĩ tới a..." Lưu Tư Tề cười nói, "Đúng rồi, chủ nhiệm Tiền, ta nhìn người năm nay sắp trở thành tiến sĩ hả?"

Tiền Lượng nhẹ gật đầu: "Ừm, chúng ta đã già, còn có thể làm phẫu thuật mấy năm? Tranh thủ thời gian thừa dịp còn chút sức lực, truyền tay nghề xuống."

Mấy người đối với câu nói này của Tiền Lượng, cũng có chút đồng ý, thật ra, đối với bác sĩ ngoại khoa mà nói, có ba giai đoạn, một là thời kì 35 tuổi nhanh chóng lên cao, một là thời kì 45 tuổi đỉnh phong, một là thời kì 55 tuổi xuống dốc.

Tiền Lượng nói câu này trực tiếp để mấy ông lão nhao nhao cảm khái thời gian trôi nhanh như nước chảy.

Hách Húc Lượng với tư cách là viện trưởng phân công quản lý, phụ trách công việc tranh tài lần này.

Thật ra, mấy bệnh viện thường xuyên có họp tác qua lại, một ca phẫu thuật cỡ lớn, đều cần mấy vị lão tướng quân tự thân xuất mã, quan hệ trong bóng tối hết sức quen thuộc, hơn nữa quan trọng nhất là từng bệnh viện đều có xin đầu đề, những này mở đề cùng kết đề, đều cần mời tổ chuyên gia, tổ chuyên gia này chính là lĩnh vực ngoại khoa Tỉnh Đông Dương, bởi vậy, ngày bình thường, họ thường xuyên gặp mặt.

Hách Húc Lượng cười nói: "Phẫu thuật sắp bắt đầu, lát nữa hi vọng mấy vị chuyên gia phê bình một phen."

"Mấy tiểu bác sĩ này đều rất không tệ, nhưng hôm nay có thể được mấy vị chuyên gia phê bình, cũng là may mắn của bọn hắn, còn hi vọng các vị không ngại chỉ giáo."

Đám người nhao nhao gật đầu, cười nói: "Đó là đương nhiên!"

- -----oOo-----

DG: Đầu tháng cầu kim phiếu, cầu từ linh thạch

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 67: Xuất hiện quái thủ lĩnh!

Trần Thương nhìn bệnh lịch trong tay ghi chép và các báo cáo kiểm nghiệm, liên tưởng tới vô số lần phẫu thuật ruột thừa kia, bỗng nhiên khẽ nhủ mảy.

"Người bệnh mới 12 tuổi, bụng dưới bên phải bị đau, buồn nôn, nôn mửa 2 ngày, phát sốt một ngày, đau bụng bắt đầu từ đầu tuần, 24h sau mới di chuyển đến bụng dưới bên phải, hiện tại tiếp tục đau đớn, tần suất đau ngày càng cao hơn, kiểm tra sức khỏe trước kia cũng không có bệnh gì, kiểm tra cơ thể... Cơ bụng có lẽ có vấn đề, bụng dưới bên phải bị đau, mạch thì khá rõ ràng, ruột non yếu ớt, cơ eo dương tính, thí nghiệm thời phòng thực tràng dương tính, thí nghiệm bề không cơ nội âm tính..."

Viêm ruột thừa không thành vấn đề!

Thế nhưng... Trần Thương vẫn hơi nghi hoặc một chút.

Hắn hoài nghi bị sỏi thận?

Thế nhưng không có triệu chứng bị kết sỏi?

Chẳng lẽ là...

Trần Thương nghĩ đến một loại viêm ruột thừa kì lạ!

Lúc này, gây tê sự tiến đến chuẩn bị gây tê, là người quen biết cũ Lưu Kiện.

Nhưng hôm nay là tranh tài, Lưu Kiện chỉ khẽ gật đầu, không nhiều lời, chuẩn bị gây tê.

Trần Thương vội vàng ngăn lại, nói: "Lưu ca, đợi lát nữa, ta lại kiểm tra một chút."

Lưu Kiện sững sờ, nhưng vẫn ngừng lại.

Trần Thương đi đến bên người Cậu bé, Cậu bé rõ ràng có chút lo lắng, nhìn thấy Trần Thương tới, có chút không biết làm sao, dứt khoát nhắm mắt lại.

Trần Thương nói: "Ta lát nữa sờ bụng của người, đau chỗ nào thì nói cho ta."

Nói xong, tay phải Trần Thương bắt đầu từ vị trí trên rốn, sờ theo chiều thuận kim đồng hồ...

"Đau!"

Vừa mới nhấn một nhẹ lên, Cậu bé đã cau mày hô lên.

Trần Thương gạt đầu, tiếp tục đổi vị trí khác!

Mấy phút sau khi, Trong lòng Trần Thương có chủ ý.

Đây cũng một căn bệnh hiếm thấy: "Viêm ruột thừa bên ngoài màng bụng!"

Loại bệnh này cực kì hiếm thấy, là thời kì phôi thai bởi vì ruột thừa dị thường diễn biến thành, xác suất xảy ra chỉ có 2%-8%.

Loại viêm ruột thừa bên ngoài màng bụng này nếu như trị liệu trễ, chứng viêm rất dễ khuếch tán làm co thắt ống dẫn niệu, thận, hố chậu, mạch máu và các cơ quan nội tạng xung quanh, gây nên biến chứng cực kì nghiêm.

Nói đơn giản một chút, cái bệnh này, có chút khó giải quyết!

Nhưng đối với người khác là như vậy.

Đối Trần Thương không có áp lực.

Quay người nói với Lưu Kiện: "Lưu ca tốt."

Lưu Kiện nghi hoặc nhẹ gạt đầu: "Ruột thừa này?"

Trần Thương nhàn nhạt nói: "Hắn là viêm ruột thừa dị vị, mà lại là viêm ruột thừa dị vị bên ngoài màng bụng!"

Lưu Kiện nghe xong, lập tức nhíu mày.

Bởi vì viêm ruột thừa dị vị bên ngoài màng bụng, trước phẫu thuật phi thường khó chẩn đoán chính xác, thường thường đang trong khi phẫu thuật dò xét mới có thể phát hiện.

Vì vậy, loại bệnh tật này thường xuyên bởi vì người phẫu thuật chuẩn bị không đủ, dẫn đến xảy ra vấn đề lớn.

Lưu Kiện cẩn thận hỏi: "Người xác định chứ?"

Trần Thương gạt đầu!

Lúc Lưu Kiện gây tê, cũng để mất nhiều hơn, dù sao... ruột thừa bên ngoài màng bụng, hẳn nhớ khi còn đến trường ở kinh đô đã nghe thầy giáo nói qua, chưa từng thấy qua.

Lúc này, lúc này mấy người ở văn phòng nhìn thấy hình ảnh trong màn hình lớn nhao nhao cười thảo luận, về phần điểm số, trong lòng mọi người đều có quan điểm riêng, nhưng không can trở việc họ giao lưu lẫn nhau.

"Số một rất thuần thực? Thủ pháp rất tinh chuẩn, tiểu tử này còn có thể!"

"Số hai cũng được, nhưng nắm chắc về ruột thừa so với số một còn có chút chênh lệch."

"Y"? Số ba sao còn không bắt đầu! Làm sao... Sao hắn còn đang kiểm tra thể trạng?"

Quả nhiên, sau khi người đàn ông nói xong, những người khác cũng nhao nhao chú ý tới đến số ba.

Bởi vì lúc này giờ phút này, tất cả mọi người đã bắt đầu phẫu thuật, số một đã tìm tới ruột thừa chuẩn bị cắt bỏ.

Mà số ba lại còn không bắt đầu!

Ngoài nghề xem xét, khẳng định là lập tức phân cao thấp!

Thế nhưng mấy vị đều là lão tướng kinh nghiệm sa trường, nhìn thấy chuyện này, phản ứng đầu tiên là nhìn lại bệnh lịch người bệnh được phẫu thuật trong phòng số ba.

Mấy người xem xét, giống như không có cái gì không giống.

Chính là một viêm ruột thừa điển hình mà?

Lưu Tư Tề tự nhiên nhận ra số ba là Trần Thương, hẳn đối với Trần Thương rất có hảo cảm, thậm chí... Nhìn thấy Trần Thương, hẳn muốn cho điểm cực thấp!

Sau đó thuận thế đảo Trần Thương đi.

Đương nhiên, cái này chỉ là một ý nghĩ mà thôi.

Thật ra từ khi bắt đầu, hẳn đều liên tục chú ý Trần Thương, thế nhưng... Thấy hắn nửa ngày không bắt đầu phẫu thuật, thậm chí không cho gây tê sự gây tê, lập tức cũng hiểu kì.

Đây là phải làm gì?

Chẳng lẽ hắn hoài nghi có vấn đề?

Không thể nào!

Chẳng lẽ bệnh viện còn không phân rõ phẫu thuật ruột thừa sao?

Vì vậy, ngay từ đầu Lưu Tư Tề đã cầm lấy bệnh lịch sao chép lặp đi lặp lại nhìn ba bốn lượt, thế nhưng nhìn tới nhìn lui những cái mô bản kia, làm gì có cái gì không giống!

Chẳng lẽ Trần Thương này chỉ khâu gân bắp thịt sao? Tự mình đánh giá cao hán rồi?

Lưu Tư Tề nhin không được lòng sinh hoài nghi đối với Trần Thương.

Năm ban giám khảo cộng thêm một Hách Húc Lượng đều nhao nhao cầm lấy bệnh lịch kiểm tra lại.

Từ bệnh lịch đến xét nghiệm, siêu âm phần bụng toàn bộ nhìn mấy lần, cũng không nhìn ra đến tột cùng là gì!

Thậm chí Hách Húc Lượng đều cảm thấy có chút xấu hổ, dù sao Trần Thương mới là chính quy, là người danh chính ngôn thuận, còn tốt tự mình không nói, nếu không... thật mất mặt.

Mấy người xem kỹ bệnh lịch hai lần, đều không nhận ra vấn đề.

Mà người nhìn bệnh lịch năm sáu lần Lưu Tư Tề bỗng nhiên nắm chặt một chi tiết!

Đó chính là triệu chứng của người bệnh rất giống như bị sỏi thận!

Nhưng siêu âm biểu hiện không hề có sỏi thận?

Cái này...

Lưu Tư Tề bỗng nhiên khẽ giật mình!

Ruột thừa bên ngoài màng bụng???

Sau khi nghĩ đến vấn đề này, Lưu Tư Tề lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Lúc này, người chung quanh giống như từ bỏ, đã bắt đầu lác đác.

Lưu Tư Tề thấy thế, có chút kích động nói: "Mọi người nói xem, người bệnh này có khả năng bị ruột thừa bên ngoài màng bụng hay không?!"

Lời này vừa ra, lập tức người chung quanh nhủm mày.

Lúc này, Trần Thương đã bắt đầu động dao!

Một dao kia rất nhẹ rất nhạt, nhìn như đơn giản, lại vừa vụn vặt phá cái bụng..

Trần Thương không thể không cẩn thận, nếu như là ruột thừa bên ngoài màng bụng, hán phải cẩn thận không muốn tạo thành khuếch tán chứng viêm là tốt nhất.

Vết cắt không lớn, 4cm.

Đây là Trần Thương suy tính qua, vết cắt quá nhỏ, dễ dàng phạm sai lầm, nhưng 4cm, không lớn không nhỏ, đối Trần Thương đã đầy đủ!

Sau khi mở ra, lập tức mùi hôi thối truyền đến!

Con mắt Trần Thương bỗng nhiên xuất hiện một mũi tên màu đỏ, hán lập tức sững sờ!

Hệ thống còn có chức năng này? Trợ giúp tự mình tìm bộ vị bị bệnh?

Trần Thương dựa theo vị trí hơi xem xét, quả nhiên nhìn thấy một ruột thừa màu đỏ thẫm, lúc này đã ứ máu, sưng lên, thậm chí chung quanh có mủ chảy ra, mùi hôi thối lập tức truyền đến.

【Quái viêm ruột thừa bên ngoài màng bụng sinh mù, lv 29, quái thủ linh! Đặc tính: Tinh âm giấu cao, dễ dàng khuếch tán chứng viêm, nhắc nhở: Xử lý cẩn thận, nhất định không thể hành sự lỗ mẫn.】

Quả nhiên là viêm ruột thừa bên ngoài màng bụng sinh mù!

Hơn nữa, còn là quái lớn!

Cấp 29, quái thủ linh!

Giết nó không biết có biết rơi thần khí không?

Trần Thương nhin không được trong lòng vui vẻ mấy phần, dù sao cũng là tự tay mình chẩn bệnh cùng phát hiện ra, làm bác sĩ vui vẻ đơn giản chính là như thế.

Mà lúc này, văn phòng lặng ngắt như tờ!

Tất cả mọi người nín hơi ngưng thần nhìn chằm chằm hoàn cảnh trong phòng phẫu thuật thứ ba.

Chuyện này là thật hay là giả?

Diễn kịch hay sao?

Phẫu thuật mấy trăm ca ruột thừa cũng chưa chắc có thể gặp được chuyện này, hôm nay gặp được, hơn nữa... Còn giống như bị tiểu bác sĩ này chẩn đoán được?

Chuyện này sao có thể!

Mấy vị lão chuyên gia nhủ này!

Bỗng nhiên, một người đàn ông nhin không được hỏi: "Làm sao hấn biết là viêm ruột thừa bên ngoài màng bụng? Loại viêm ruột thừa này rất khó chẩn bệnh..."

Lời này cũng nói thay tiếng lòng của tất cả mọi người!

Hách Húc Lượng cũng trực tiếp lảng tại chỗ, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, nghĩ thầm, tiểu tử này cũng quá xui xẻo đi?

Vậy mà gặp được đồ vật quái dị như thế!

Lưu Tư Tề thì không biết nên nói cái gì cho phải, vậy mà thật sự là viêm ruột thừa bên ngoài màng bụng, còn may không làm việc lỗ măng, nếu không... Viêm tính khuếch tán, hoàn toàn bất lợi cho khôi phục sau này.

Người chung quanh nhìn Lưu Tư Tề, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ.

Rốt cục có người nhin không được hỏi: "Lão Lưu... Ngươi là nâng đỡ hấn hả?"

Lưu Tư Tề trợn trừng mắt: "Ngươi mới là đồ lau nhà! Sao lại là ta nâng!"

Người kia cũng không giận, cười nói: "Vậy làm sao ngươi phát hiện khả năng là viêm ruột thừa bên ngoài màng bụng?"

Lưu Tư Tề cười lạnh một tiếng, chỉ vào bệnh lịch: "Tự nhiên là bằng thực lực! Cái gọi là đọc sách trăm lượt nghĩa tự thấy... Ngươi chỉ cần nghiêm túc suy nghĩ bệnh lịch, nhìn nhiều một chút, tự nhiên..."

Đám người thấy Lưu Tư Tề giả vờ ngu bực như vậy, hai mặt nhìn nhau, qua ba giây, rốt cục vẫn nhin không được: "Nói tiếng người đi!"

- -----oOo-----

DG: Đầu tháng cầu kim phiếu, cầu từ linh thạch

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Phần thưởng diệt quái thủ lĩnh

Nhìn thấy mình trang bực không thành công, Lưu Tư Tề thở dài, đành phải ăn ngay nói thật:

"Khụ khụ... Ta cũng là suy đoán, ta nhìn các triệu chứng của người bệnh kết hợp phán đoán một phen... Sau đó ta vẫn không rõ ràng cho lắm, nhưng ta loáng thoáng nhớ ruột thừa bên ngoài màng bụng hoàn toàn có các triệu chứng giống như bị sỏi thận, sau đó mới suy đoán, ta cũng không ngờ mình đoán đúng!"

Lúc này, đám người mới hài lòng nhẹ gật đầu.

Này mới đúng nha!

Nếu Lưu Tư Tề ngươi biết, mà chúng ta lại không biết, đây không phải lộ ra chúng ta kém cỏi sao?

Kết quả ngươi cũng không biết, như vậy cho thấy tất cả mọi người đều như nhau mà thôi!

Năm người hai mặt nhìn nhau, cùng cười một tiếng.

Nhưng, khi bọn hấn ngẩng đầu nhìn về phía hình ảnh phòng phẫu thuật số ba, không khỏi sững sờ.

Năm người chúng ta cũng không biết, thế nhưng tên hậu sinh này lại biết.

Chẳng phải nói... Năm người chúng ta đều là hàng lóm sao!

Chúng ta... Còn không bằng một tiểu hậu sinh?

Nghĩ tới đây, mặt mo năm người không khỏi đỏ ửng.

Chúng ta không biết là bởi vì chúng ta không hiểu rõ người bệnh!

Tiếp tục quan sát!

Tiền Lượng hơi sững sờ: "Các ngươi nhìn kia, thủ pháp của tiểu tử này rất thuần thực, các ngươi xem, thủ pháp cắt bỏ này thực sự là quá thành thạo, mỗi một bước đều rất tinh xảo."

Lưu Tư Tề: "Ta có một vấn đề, vì sao vết cắt của hấn chỉ có 4cm, dựa theo ngay từ đầu xem xét, hấn đã nắm chắc chẩn bệnh là ruột thừa bên ngoài màng bụng, ruột thừa bên ngoài màng bụng khó hơn bình thường rất nhiều, hơn nữa, thế nhưng hấn cắt chỉ có 4cm là sao?"

Vấn đề này, đám người nhao nhao nhủ này!

Tất cả mọi người lâm vào suy nghĩ.

Chẳng lẽ 4cm là kỹ xảo đặc biệt gì sao?

Lúc này, Tiền Lượng nói: "Là tự tin!"

Đám người nhú mày?

Tiền Lượng tiếp tục nói: "Ta đoán người trẻ tuổi này, cho dù nắm chắc là ruột thừa lệch vị trí, hẳn cũng có thể đảm bảo vết cắt 4cm hoàn thành phẫu thuật, hẳn căn bản không cần tìm kiếm, hẳn đây là hiểu rất rõ kết cấu đối với phẫu thuật phần bụng, đủ tự tin với bản thân mình, lúc này mới có thể làm ra quyết định như vậy."

"Các người nhìn kỹ một chút, thật ra... Hẳn có thể cắt lỗ hồng nhỏ hơn, nếu như không phải vì cân nhắc an toàn cho người bệnh, khả năng của hẳn thì 2cm là đủ rồi!"

"Bởi vì mỗi một bước của hẳn đều thao tác rất thành thạo, trên cơ bản thực hiện theo phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trầm mặc.

Đây là một thiên tài như thế nào?

Mấy phút sau, phẫu thuật hoàn thành!

Lúc này, mọi người chợt thấy, hai người số một cùng số hai bắt đầu trước nhưng còn chưa kết thúc?

Thật nhanh!

Số ba quá lợi hại!

Vừa nhỏ lại vừa nhanh!

Nháy mắt.

Lập tức phân cao thấp!

Năm người nhao nhao gật đầu, không nghĩ tới một số đầu đơn giản còn có thể nhìn thấy nhân tài như vậy, đám người đối với ca phẫu thuật tiếp theo tràn đầy chờ mong.

Trong lúc chờ đợi, mấy vị chuyên gia hàn huyên.

"Chủ nhiệm Tiền, người hiểu khá rõ đối với phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ, người cảm thấy ca phẫu thuật này thế nào?" Lưu Tư Tề hỏi.

Tiền Lượng suy nghĩ một phen, nói: "Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ, nói như thế nào đây, đây là một hạng phẫu thuật ra đời là vì muốn khắc phục khuyết điểm của phẫu thuật nội soi cùng phẫu thuật truyền thống, sau đó kết hợp ưu điểm của cả hai mới tạo ra loại phương pháp phẫu thuật này."

"Sau khi phát hiện, loại phương pháp phẫu thuật này quả thật không tệ, nhưng có một vấn đề, đó chính là tính hạn chế tương đối lớn, cũng chính là rất kén bệnh. Đối với những người phát bệnh thời gian hơi ngắn, sơ đồ cấu tạo máu viêm ruột thừa bình thường không phải quá nặng, vết cắt nhỏ chiếm ưu thế rõ ràng, thế nhưng viêm ruột thừa sinh mủ và viêm ruột thừa lặp đi lặp lại nhiều lần có khả năng dính liền nghiêm trọng, nếu như cố gắng truy cầu vết cắt nhỏ, vết cắt không đủ lớn, không gian thao tác nhỏ hẹp, ảnh hưởng tới phẫu thuật, dễ dàng tạo thành tổn thương không cần thiết."

"Vì vậy, nếu như phát hiện viêm ruột thừa sinh mủ, hoại tử, vẫn phải căn cứ nguyên tắc an toàn đầu tiên nên phải mở rộng vết cắt."

"Thật ra, vết cắt nhỏ cũng đang liên tục được cải tiến."

"Nhưng cụ thể ta cũng không quá mức chú ý, bởi vì những bệnh viện này của chúng ta, trên cơ bản chính là vết cắt nhỏ liền dùng kính ổ bụng, tương đối thích hợp với những bệnh viện cơ sở hơn, nếu quả như thật có thể hoàn thiện loại phương pháp phẫu thuật này, rồi mở rộng ở các cơ sở, đích thật là một kỹ thuật tạo phúc nhân dân."

Đám người nghe xong, nhao nhao gật đầu.

Trong khi bọn hắn nói chuyện phiếm, Trần Thương lại có chút hưng phấn!

Vừa rồi sau khi đánh giết quái ruột thừa bên ngoài màng bụng cấp 29, hắn nhận được tương đối khá!

【 Đỉnh! Chúc mừng ngài, vượt cấp đánh giết quái thủ lĩnh ruột thừa bên ngoài màng bụng sinh mủ cấp 29, nhận được kinh nghiệm + 1000, nhân dân tệ + 1000, nhận được một dao phẫu thuật. 】

【 Đỉnh! Chúc mừng đẳng cấp của ngài tăng lên đến cấp 15, nhận được điểm kỹ năng + 1! 】

1000 kinh nghiệm, trực tiếp để Trần Thương tăng lên đến cấp 15, thu được một điểm kỹ năng, cộng thêm lúc trước lấy được 4 điểm, hiện tại hẳn đã có 5 điểm kỹ năng.

Quả nhiên là quái thủ lĩnh có khác!

1000 kinh nghiệm, 1000 khối tiền.

Hiện tại, Trần Thương cũng không cần lo lắng nguồn tài chính không rõ ràng, có hệ thống giúp ta đầu tư cổ phiếu, 1000 khối tiền này quá đơn giản.

Làm cho Trần Thương ngạc nhiên nhất lại là ban thưởng thứ ba, bạo một trang bị, một dao phẫu thuật.

Dao phẫu thuật của bác sĩ ngoại khoa cùng độc thân cầu tay khác nhau ở chỗ nào?

Chính là quyền trượng pháp sư, binh khí kiếm sĩ nha!

Đối với tướng sĩ xông pha chiến đấu mà nói, một binh khí tiện tay quan trọng bao nhiêu!

Nếu như nói là phẫu thuật ruột thừa là phẫu thuật tân thủ, thì hiện tại Trần Thương là một tiểu bác sĩ không ra thôn Tân Thủ, như vậy, một quái ruột thừa bên ngoài màng bụng vừa rồi tuyệt đối là một Boss thôn Tân Thủ!

Boss tự nhiên là phải có khí độ của Boss, ba cái ban thưởng này, Trần Thương có thể tiếp nhận.

【 Dao phẫu thuật: Máu lục, thuộc tính: Sắc bén + 1; tinh chuẩn + 1; 】【

Nhìn thấy thuộc tính, hân lập tức vui vẻ.

Sắc bén + 1, thuộc tính rất tuyệt vời, kim khâu sắc bén + 1 đã làm cho Trần Thương ý thức được sắc bén bất phàm, hiện tại dao phẫu thuật cũng có thuộc tính này, càng thêm thuận tiện.

Về phần tinh chuẩn + 1, Trần Thương còn có chút chưa hiểu rõ.

Ca phẫu thuật thứ hai sắp bắt đầu.

Lưu Kiến đứng ở một bên nhìn Trần Thương ngẩn người, hân đã nhìn bệnh lịch ngay người trọn vẹn mười phút.

Chẳng lẽ người bệnh này lại có triệu chứng gì đặc biệt nghiêm trọng nữa sao?

Nghĩ tới đây, Lưu Kiến cũng nhin không được ngưng trọng lên.

Nói thật!

Vừa rồi Trần Thương chẩn bệnh ruột thừa bên ngoài màng bụng quả thực trấn trụ Lưu Kiến, làm gây tê sự nhiều năm như vậy, lần đầu tiên thấy có người chẩn đoán ruột thừa bên ngoài màng bụng trước khi phẫu thuật.

Chẩn bệnh viêm ruột thừa dị vị khá phức tạp, rất dễ xem nhầm bệnh, nếu như có thể sớm phát hiện, chuẩn bị phương pháp trị liệu hữu hiệu, có thể giảm bớt xảy ra biến chứng không cần thiết.

Có thể nghĩ, cử động vừa rồi của Trần Thương, đến tột cùng là nguơ cỡ nào!

Đến mức hiện tại Lưu Kiến nhìn thấy Trần Thương ngẩn người, theo bản năng coi là ruột thừa đến lần này tột cùng là thần thánh phương nào?

Trần Thương khép lại bệnh lịch, nói với Lưu Kiến: "Lưu lão sư, gây tê đi."

Lưu Kiến sững sờ: "Không vấn đề gì hả?"

Trần Thương cũng kinh ngạc: "Vấn đề gì?"

Lưu Kiến: "Chính là một bình thường viêm ruột thừa sao?"

Trần Thương gật đầu: "Đúng vậy..."

Lưu Kiến liếc mắt, nuốt lời chuẩn bị nói xuống: Vậy người xem lâu như vậy làm gì? Dọa ta tưởng lại gặp bệnh nặng gì chứ!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Y học không có chỗ cho huyền kỹ

Phẫu thuật bắt đầu, mọi người đều chăm chú quan sát!

Phía ngoài văn phòng, khi mọi người đang nói chuyện trời đất bỗng nhiên nghe thấy Lưu Tư Tề nói: "Bắt đầu! Bắt đầu rồi!"

Đám người nghe xong, vội vàng tập trung tinh thần nghiêm túc quan sát, giống như khi còn trẻ có thầy giáo đến giảng bài, các học sinh bên dưới tập trung ngồi xuống, vênh tai nghiêm túc nghe.

Thật ra, phòng phẫu thuật số một cùng phòng phẫu thuật số hai đều đã bắt đầu hai phút, thế nhưng đám người căn bản không có ý tứ nghiêm túc quan sát, vừa nói vừa cười.

Thật ra cũng không phải là không chăm chú, chỉ là đám lão già này đối với những phẫu thuật bình thường nhìn vài lần là được rồi, dù những tiểu phẫu ấy cũng không có gì đáng xem!

Đối với người có trình độ phẫu thuật cao đều rõ như lòng bàn tay, tự nhiên là không quá để ý.

Mà chỉ có Trần Thương ở phòng phẫu thuật số ba là để năm người ở đây nhìn không thấu, tràn ngập tò mò!

Lưu Tư Tề nhìn chăm chăm Trần Thương, trong lòng cười thầm, hiện tại các người chỉ biết là Trần Thương phẫu thuật ruột thừa rất tốt, nhưng lại không biết hân khâu gân bắp thịt còn tốt hơn!

Nghĩ tới đây, Lưu Tư Tề quyết định, chờ sau khi xong, hân nhất định phải đi tìm Trần Thương tâm sự, mời hân đến bệnh viện nhân dân Tỉnh.

Dù sao hạt giống tốt như vậy, thực sự khó có được!

Nhưng Lưu Tư Tề bỗng nhiên kịp phản ứng... Hôm nay, vốn chính là đến chấm điểm cho Trần Thương, xem ra Viện trưởng Tân Tỉnh Nhị Viện không phải tầm thường, cũng phát hiện Trần Thương lợi hại.

Phiền phức...

Có nên cho hân không điểm hay không?

Thật sự là một vấn đề!

Hắn nhìn sang chuyên mục chấm điểm phía dưới cần giám khảo ký tên, đột nhiên cảm giác được chấm điểm như thế rất không hợp lý!

Phẫu thuật bắt đầu, lần này Trần Thương đã hạ quyết tâm, hắn muốn thử "Phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ cải tiến"!

Dao phẫu thuật vạch trên làn da, cảm giác được một loại cảm xúc quen thuộc truyền đến.

Mở ra!

Một lỗ hồng 1.5cm chuẩn xác xuất hiện!

Sau đó là tách rời cơ bắp, mở màng bụng...

Bỗng nhiên trong đầu Trần Thương hiện ra một ca khúc.

Nếu như ta có thể từng tầng từng tầng một mở ra da của người, tách ra gân của người.

Ta sẽ phát hiện, ta sẽ kinh ngạc khi thấy rằng.

Ruột thừa của người không đẹp chút nào!

【Quái viêm ruột thừa sinh mù, lv 18. 】

Trong văn phòng, bỗng nhiên sắc mặt Tiền Lượng tối lại: "Đứa nhỏ này quá lỗ mãng!"

Đám người sững sờ!

"Có ý gì?"

Tiền Lượng nghiêm túc nói: "Lần này hắn chuẩn bị làm phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ, thế nhưng người bệnh này là viêm ruột thừa sinh mù, vết cắt nhỏ hạn chế tầm nhìn nên nếu có sai lầm sẽ tương đối nghiêm trọng, hơn nữa..."

"Hắn làm như vậy có chút huyền kỳ!"

Vừa nghe xong, đám người khẽ nhú mày.

Đây không phải chuyện gì tốt.

Người làm việc y tế kiêng kỵ nhất chính là huyền kỳ.

Y học cần nghiêm cẩn, trị bệnh cứu người là quan trọng nhất, an toàn là trên hết!

Mà lúc này, bọn hắn cảm thấy Trần Thương rõ ràng là “huyền kỳ”.

Đây là phẫu thuật!

Không phải biểu diễn!

Bất kể là ai đều không nên cố ý phô diễn kỹ năng trong khi phẫu thuật!

Giờ khắc này, cho dù là mấy vị chủ nhiệm vừa rồi thường thức Trần Thương như thế nào, cũng nhịn không được nhú mày, nhiều hơn mấy phần chán ghét.

Đối bọn hắn, bất kỳ danh động nào khinh thị cũng không tôn trọng đối với đối với, đều sợ ô bản cùng sĩ nhục lớn nhất đối với bác sĩ.

Nghĩ tới đây, Tiền Lượng cầm lấy bút muốn chấm điểm.

Thế nhưng điểm thấp lại không viết xuống được, điểm cao nhưng lại tuyệt đối không thể, hoàn toàn muốn giáo huấn Trần Thương khắc sâu ký ức.

Do dự!

Không chỉ có hắn do dự, chung quanh tất cả mọi người đều do dự.

Liền Lưu Tư Tề cũng có chút do dự!

Bao nhiêu điểm?

Mấy người nhú mày, cái này thật rất khó.

Người trẻ tuổi, có thực lực như vậy, khó tránh khỏi cậy tài khinh người, thế nhưng những ngành nghề khác có thể kiêu ngạo, có thể huyền kỳ, riêng chỉ có y học, mà còn là ngoại khoa một đao sống một đao chết, an toàn vẫn là trên hết.

Cái gì là huyền kỳ?

Huyền kỳ cũng không phải là không cho người biểu hiện, mà là nói người khi không nắm chắc, nhưng muốn truy cầu một loại biểu diễn nào đó, từ đó làm ra một lựa chọn không hợp lý.

Cái này gọi là huyền kỳ.

Bọn người Tiền Lượng xem ra, hành động của Trần Thương chính là huyền kỳ!

Bởi vì phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ có rất nhiều hạn chế, viêm ruột thừa sinh mù lại càng khó khăn, hiện tại, phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ mới nhất trong cũng không bao gồm viêm ruột thừa sinh mù.

Chính là bởi vì vết cắt nhỏ không cách nào hoàn toàn giải quyết vấn đề này!

Mà Trần Thương hết lần này tới lần khác sử dụng cái phương pháp phẫu thuật này đối mặt loại phẫu thuật này.

Quá lỗ mãng!

Quá không đề ý đến đại cục!

Lúc này, trong lòng Tiền Lượng do dự một chút, quyết định cho người trẻ tuổi ưu tú này một cơ hội, nói: "Nếu như... Hắn có thể trong lúc này, mở rộng vết cắt, ta cho rằng cũng có thể tha thứ, dù sao... Người trẻ tuổi mà!"

Những người khác cũng nhẹ gật đầu.

Thế nhưng!

Trần Thương không làm như thế.

Ngược lại, hắn bắt đầu di động giường phẫu thuật, chếch gần 30 độ, Trần Thương nhìn thông qua tầm mắt có hạn sáng thực hiện các thao tác phẫu thuật.

Sau đó, lần nữa cải biến giường phẫu thuật thành 15 độ.

Đồng thời, cầm kẹp trong tay kẹp chặt lấy hệ màng, tay phải nâng màng bụng, ngón áp út tay phải nhấc làn da lên, lập tức, tầm nhìn tăng lớn.

Trần Thương phẫu thuật thực hiện hoàn mỹ!

Giờ khắc này, trong văn phòng im ắng!

Tiền Lượng trực tiếp đứng người lên, trừng to mắt, nháy mắt giờ tay phải lên, chỉ vào màn hình, á khẩu không biết nói gì!

Nửa ngày, mới nói ra đến một câu: "Cái này... Đây không phải tại huyền kỹ! Tiểu tử này... Tiểu tử này quả thực là một thiên tài, hắn có thể cải tiến phẫu thuật ruột thừa vết cắt nhỏ! Ta... Ta tào! Chuyện này sao có thể?"

Không chỉ có Tiền Lượng!

Mấy người khác cũng: Ta... Ta tào mãi thôi!

Chỉ có hai chữ này nhưng lại sâu sắc biểu đạt sự chấn kinh của người trong cuộc, quá trình chuyển biến tư duy của người trong cuộc từ nghi hoặc đến kinh ngạc lại đến hai mắt tỏa sáng, huyền nghi mà không mất đi vui vẻ, thêm nữa hai chữ "Ta tào" đặt ở cuối câu, lại thêm cảm khái kết thúc công việc, có thể nói là điểm mắt bút, điệu thủ sinh hoa, ý cảnh sâu xa, hoàn toàn đảo ngược khinh thường đối với hai từ huyền kỹ lúc trước!

Vậy mà cho người ta cảm giác vô hạn mơ màng!

Tất cả mọi người hít sâu một hơi!

Bùi ngùi mãi thôi!

Thật lâu không thể bình phục!

Trước ngực Tiền Lượng không ngừng đập trùng, giống như cái gì đó muốn phá ngực lao ra!

Nửa ngày sau, Tiền Lượng nhìn không được nói: "Kẻ này đại tài! Miếu thủ hồi xuân, xảo đoạt thiên công! Một phẫu thuật ruột thừa nhỏ nhoi, lại đạt đến cảnh giới như thế, ta phục!"

"Ha ha ha ha! Quá tuyệt, ý nghĩ này, quả thực, tiểu tử này là một nhân tài! Ta thật muốn đào hắn đi đặt ở bên cạnh ta!"

Lời này vừa nói ra!

Lập tức ánh mắt mọi người chung quanh sáng lên!

Ý kiến hay!

Họ Tiền quả nhiên không có đầu óc, tin tức này còn dám nói ra, chúng ta đều lạng lẽ vào thôn, bắn súng không thấy sao!

Nhìn ánh mắt đồng liêu hồ lang chung quanh, trong lòng Lưu Tư Tề càng thêm phức tạp, nhìn chằm chằm Trần Thương trên màn hình đang khâu cái bụng, thầm mắng một tiếng: Người mẹ nó không thể điệu thấp một chút sao? Nhất định phải làm cho mọi người đều biết người ngu bực hả?

Ai..

Giờ thì tốt rồi!

Nhìn từng chủ nhiệm viện trưởng bên cạnh đang nhìn chằm chằm Trần Thương, Lưu Tư Tề thật đau thân.

Gia hỏa này, sợ là khó khăn rồi..

Hai ca phẫu thuật đặt cơ sở, ca phẫu thuật chuyên khoa ý nghĩa đã không lớn.

Nhưng mọi người vẫn nhẫn nại đứng nhìn, dù sao hứng thú của mọi người đối với Trần Thương rất lớn, rất muốn biết tiểu tử này am hiểu nhất là cái gì.

Người bệnh thứ ba là một người bệnh bị dao nhỏ cắt đứt gân bắp thịt, rất đơn giản.

Hơn nữa thực hiện trong phòng phẫu thuật, dựa theo đám người lý giải, Trần Thương nhất định sẽ giờ tay chém xuống giải quyết dứt khoát hoàn thành việc khâu.

Đáng tiếc!

Bọn hắn phát hiện Trần Thương nghiêm túc quan sát nửa ngày, sau đó thận trọng bắt đầu vá kín lại.

Trần Thương biết, khâu gân bắp thịt, nhất định phải chú ý cẩn thận, nhất định không thể chủ quan, khi cấp độ khâu gân bắp thịt của hắn đến cấp đại sư, càng nhận thức đến chỗ tốt xấu khi khâu gân bắp thịt, trực tiếp liên quan đến khôi phục sau này.

Lưu Tư Tề nhìn rất nghiêm túc, bởi vì hắn biết trình độ của Trần Thương.

Thế nhưng...

Lần này không nhìn thì không biết, vừa nhìn đã giật mình, tiểu tử này lại tiến bộ!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Loạn trong giặc ngoài

Không sai, lần trước khi Lưu Tư Tề thấy Trần Thương khâu gân bắp thịt, trình độ của Trần Thương vẫn chỉ là cao cấp, mà lần này, trình độ khâu gân bắp thịt của hắn đã đạt tới cấp đại sư.

Nhiều một đặc hiệu, đối với khâu gân bắp thịt là ý nghĩa phi phạm!

Ăn khớp cực cao!

Khả năng dính liền bị Trần Thương hạ thấp đến nhỏ nhất.

Hạch tâm của khâu gân bắp thịt ở đây, cẩn thận hơn cũng không đủ!

Rất nhanh, khâu hoàn thành!

Kết thúc viên mãn!

Đặc sắc tuyệt luân!

Lưu Tư Tề nhin không được vỗ đùi, vẫn phiêu dật như vậy!

Nhưng... Nghĩ đến nhân tài như vậy lại không thể thu nạp dưới trướng, hắn liền cảm giác có chút tiếc hận.

Nhưng còn nhiều thời gian, thời gian dài đây, bệnh viện nhân dân Tỉnh tốt hơn Tỉnh Nhị Viện nhiều, nên cũng không phải không cơ hội.

Chấm điểm!

Ừm...

Lưu Tư Tề cho Trần Thương max điểm, bởi vì hắn rất hài lòng, tại sao phải keo kiệt?

Tiếc rẻ?

Giữ lại không gian phát triển?

Ha ha, người ưu tú thì cần được khen ngợi!

Không chỉ có Lưu Tư Tề, mấy người còn lại đều liếc nhìn nhau chấm điểm, lập tức không thể nín được cười.

Bởi vì tất cả mọi người đều cho max điểm!

Đã ưu tú như vậy, sao phải tiếc điểm cao?

Về phần biểu hiện của hai người khác, mọi người cho điểm cũng không thấp, dù sao biểu hiện đều rất tốt, số một rất ưu tú, ổn trong có tình tiến, cũng coi là lực lượng tuổi trẻ mới, có thể cho 90 điểm cơ vũ.

Số hai trung quy trung củ, không gọi được là ưu tú, cũng không thể nói kém, dù sao... Người ta tới ngực ngoại của Lý Thế Kiến hai năm cũng chính là viết bệnh lịch hai năm, hai năm làm theo lời dặn của bác sĩ, phụ việc hai năm, đảm nhiệm một là một gã sai vặt trên bàn phẫu thuật, sao có thể đến phiên hắn phẫu thuật, dù sao Chủ nhiệm Thạch của bọn hắn giỏi liềm chó, trừ gâu gâu đối với chuyên gia, mặt khác không có năng khiếu gì!

Vì vậy Lý Thế Kiến có thể phẫu thuật như vậy cũng không tệ, đợi một thời gian, có thể trở thành lực lượng trung kiên.

Về phần số ba...

Điểm số đã không quan trọng, hiện tại từng chủ nhiệm đối người trẻ tuổi này tràn ngập tò mò, dù sao có thể ưu tú như thế, đến cùng là đến từ môn phái (trường học) nào? Sư phụ là ai? Bí quyết liên quan tới phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ cái tiến đến tột cùng do vị đại năng nào truyền xuống, họ đều rất muốn biết.

Phẫu thuật kết thúc, ba người được đưa tới trong văn phòng, chuyên gia phê bình.

Số một là Chu Hiểu Đông, sau khi đi vào xoay người cúi đầu: "Các vị chuyên gia lão sư, chào mọi người, ta là người ở phòng số một."

Lúc Chu Hiểu Đông tiến vào, đã nhìn thấy đạo sư Tiền Lượng mình từng gặp lúc còn là nghiên cứu sinh.

Tiền Lượng tự nhiên cũng khẽ gật đầu tỏ ý với Chu Hiểu Đông.

Bắt đầu phê bình, Tiền Lượng cười nói: "Chu Hiểu Đông là nghiên cứu sinh của ta, nói thật, hôm nay nhìn thấy tiểu tử này, ta còn hơi khác biệt một, ta hiểu ngươi khá rõ, để ta nhận xét ngươi một phen đi."

"Cái này, Hiểu Đông, đến đơn vị làm việc không giống với đến trường, ta nhìn thấy hôm nay ngươi thực hiện mấy ca phẫu thuật, hai ca phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, một ca phẫu thuật dạ dày Ostomy, hai ca phẫu thuật, đều là chuyên ngành của ngươi, nói thật, ta rất hài lòng, biểu hiện hôm nay của ngươi trầm ổn hơn so với hai năm trước rất nhiều!"

"Làm bác sĩ phải như vậy, không ngừng rèn luyện mình, làm tốt mỗi một chuyện nhỏ nhất, hoàn thành mỗi một ca phẫu thuật, và tốt mỗi một vết thương, ngươi không sai, hai năm này rất tiến bộ."

"Nhưng... Khuyết điểm của ngươi vẫn tồn tại, cũng rất rõ ràng, đó chính là khi ngươi phẫu thuật, lại đi theo con đường của ta... Bất chúc không sai, thế nhưng bất chúc không phải đường ra, mục đích của phẫu thuật là trị bệnh cứu người, ngươi muốn phát triển phải học được phẫu thuật chân chính, cho đến bây giờ, ngươi vẫn không học được phẫu thuật, ta hi vọng lần sau gặp được ngươi, ngươi sẽ làm cho mắt ta sáng lên, ngươi cuối cùng được điểm là 90 điểm, tổng thể mà nói, không khiến ta thất vọng, tiếp tục cố lên!"

Sau khi nói xong, một vị chuyên gia khác bắt đầu nhận xét Lý Thế Kiến, nhìn Lý Thế Kiến không đủ tinh thần: "Tiểu tử, ngươi phẫu thuật rất ổn, kiến thức cơ bản rất vững chắc, thế nhưng... Ngươi không cảm thấy ngươi phẫu thuật không có linh hồn sao? Mỗi một động tác của ngươi quá cứng nhắc, khuyết thiếu tính linh động, thật ra khi ngươi đang phẫu thuật, có một thiếu hụt rất rõ ràng, đó chính là khi ngươi đối mặt với vật bài tiết bị viêm nhiễm xuất hiện..., nguyên nhân chính là năng lực ứng biến không đủ, khả năng ứng phó phẫu thuật của ngươi khuyết thiếu sự chủ động, còn cần tiến bộ."

Đến phiên số ba là Trần Thương.

Lúc này, tất cả mọi người không muốn nói..

Bởi vì mọi người căn bản không biết nói gì, tựa như số một số hai, những lão chuyên gia bọn hắn có thể nhìn ra vấn đề.

Thế nhưng đối với Trần Thương, bọn hắn căn bản không biết làm gì...

Nói trắng ra là, Trần Thương phẫu thuật ruột thừa còn tốt hơn bọn hắn, điểm này không khoa trương chút nào.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều từ chối.

Thấy tất cả mọi người không muốn nhận xét, Lưu Tư Tề dứt khoát nói: "Ta cùng tên tiểu tử này nhận biết, để ta nhận xét trước."

"Ừm, Trần Thương, biểu hiện của ngươi hôm nay, nói thật, lần nữa đổi mới nhận biết của ta về ngươi, rất không tệ! Rất ưu tú! Rất có thiên phú!"

"Ca phẫu thuật đầu tiên, ngươi có thể chuẩn xác nắm chắc đến ruột thừa bên ngoài màng bụng, đây quả thật là để tất cả chúng ta sáng mắt... ; ca phẫu thuật thứ hai, ngươi thực hiện phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ cải tiến càng hù dọa mấy lão già chúng ta, sau cùng khâu gân bắp thịt... Ta không có lời nào để nói, có thể xưng là hoàn mỹ!"

"Đối với ba ca phẫu thuật của ngươi hôm nay, ta căn bản không biết nên phê bình chỗ nào, bởi vì... Trừ khen ngươi, ta không biết nên nói gì nữa!"

Lời này vừa ra, lập tức mọi người cười ha ha, rất là vui vẻ.

Trần Thương hào phóng cười nói, lấy đó cảm tạ.

Lúc này, Lưu Tư Tề hít sâu một hơi, nghiêm túc nói: "Ta chỉ có thể nói với ngươi một câu, không được lãng phí thiên phú của ngươi, tương lai của ngươi không dừng lại ở đây!"

Câu nói này nói vừa ra, mấy lão già lập tức sáng mắt lên!

Đúng vậy, cái bệnh viện nhỏ Tinh Nhị Viện này, sao có thể lưu được thiên tài này, thế là... Nguyên một đám "Tâm hoài quý thai" nhìn Trần Thương.

Thế nhưng, câu nói này mặc dù nhìn như bình thường, nhưng khi lọt vào tai "Người giám sát" Hách Húc Lượng biến thành không tầm thường!

Đám người này, nguyên một đám ra về đạo mạo, rõ ràng đang muốn ngấp nghé Trần Thương của chúng ta!

Cái gì là tương lai không ở nơi này!

Rõ ràng là dụ hoặc Trần Thương!

Ý vào các ngươi nhà lớn nghiệp lớn muốn bắt cóc Trần Thương của chúng ta!

Nghĩ tới đây, Hách Húc Lượng tranh thủ thời gian nói: "Tốt, hiện tại ta tuyên bố kết quả, đầu tiên: Trần Thương đứng đầu với 100 điểm, thứ hai là Chu Hiểu Đông 90 điểm, thứ ba Lý Thế Kiến 85 điểm"

"Kết quả hôm nay, chúng ta sẽ mau chóng công bố! Trần Thương ngươi trở về chuẩn bị một chút đi."

Thật ra, nếu dựa theo lệ cũ, dựa theo hiệu suất làm việc của nhân viên hành chính, lại đi một vòng quá trình điều lệ... Sớm nhất cũng phải đến mùa vài năm sau.

Thế nhưng... Hách Húc Lượng sợ! Sợ chậm thì sinh biến.

Dù sao loạn trong gác ngoài, nội bộ Tinh Nhị Viện bất hòa, ngoại bộ còn có cường địch ngấp nghé, phải tranh thủ thời gian nói chuyện này cho Viện trưởng Tàn biết!

...

...

Sau khi kết thúc, Chu Hiểu Đông đột nhiên đi tới, nói nhỏ với Trần Thương: "Bác sĩ Trần!"

Trần Thương sững sờ, quay người nhìn Chu Hiểu Đông: "Có chuyện gì?"

Chu Hiểu Đông cười nói: "Thêm Wechat được không? Lão sư bảo ta theo người học hỏi, nói người là một thiên tài, nói ta nên đi theo thiên tài để học chút tài hoa."

Trần Thương sững sờ, đều cùng một bệnh viện, hẳn đương nhiên sẽ không cự tuyệt, sau khi kết bạn, Chu Hiểu Đông bỗng nhiên nói nhỏ: "Cái này... Bác sĩ Trần, ta đối với người cũng không ý kiến, chủ nhiệm chúng ta... Khụ khụ, chúng ta mỗi người giao một vật, không ảnh hưởng, đúng không?"

Trần Thương phản ứng một, nháy mắt hiểu, cười nói: "Ừm, đúng, mỗi người giao một vật!"

Chu Hiểu Đông nghe xong, cũng cười vui vẻ, vỗ vai Trần Thương: "Ta chủ nhiệm còn đợi ta ở bên ngoài, ta không nói chuyện với người lâu được, bằng không... Không được!"

Nói xong đứng dậy rời đi.

Mà Trần Thương cũng chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên Lý Thế Kiến đi tới, trên mặt căn bản không nhìn thấy chút buồn phiền nào, thậm chí có mấy phần không quan trọng và giải thoát: "Bác sĩ Trần, chúng ta cũng thêm Wechat được không, chúng ta cũng coi như không đánh nhau thì không quen biết."

Trần Thương nhìn Lý Thế Kiến, cũng cười nói: "Được rồi."

Lý Thế Kiến thờ dãi, bỗng nhiên nói: "Ta chuẩn bị từ chức, rời khỏi nơi này."

Trần Thương không hiểu: "Vì sao vậy?"

Lý Thế Kiến cười ha ha: "Ta ở trong khoa căn bản không có tương lai, chỉ là một lao động, muốn ta nói, ngoại khoa ngực, nếu không giải tán, nếu không đổi chủ nhiệm, căn bản không có ý nghĩa!"

"Lại nói, ta cũng chỉ là lao động hợp đồng, đi thì đi, đi chỗ nào cũng vậy, dù sao cũng tốt hơn làm lao động cho tiền bối ở đây, cả ngày nghe tâm phiền."

Nói xong, Lý Thế Kiến cười nói rời đi.

Trần Thương kinh ngạc.

Lao động cho tiền bối?

Là chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Chất vấn

【Đình! Hoàn thành nhiệm vụ hằng ngày, nhận được ban thưởng: Nhận được: Phẫu thuật cắt bỏ túi mật (cao cấp).】

Trần Thương nghe thấy thông báo, lập tức vui vẻ!

Phẫu thuật cắt túi mật, sao có thể không vui chứ?

Nhưng, khi Trần Thương muốn nhận lấy, bỗng nhiên hệ thống lần nữa nhắc nhở.

Hắn phát hiện...

Mình vui mừng hơi sớm...

【Phẫu thuật cắt bỏ túi mật: Cao cấp, đặc hiệu: Nhận được phẫu thuật cắt bỏ túi mật nội soi (cao cấp).】

Ha ha ha, phải là hai mươi điểm vui vẻ mới đúng!

Dù sao mua một tặng một, việc tốt nhân đôi.

Còn có chuyện tốt bức này!

Phẫu thuật cắt bỏ túi mật hơi khác phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa.

Những năm gần đây, phẫu thuật cắt bỏ túi mật nội soi ở bụng đã trở thành phương thức trị liệu sỏi túi mật "tiêu chuẩn", nhưng phẫu thuật nội soi ở bụng không cách nào thực hiện chuẩn xác cho nên mới sử dụng phẫu thuật mở bụng để trị liệu.

Không nghĩ tới một phẫu thuật cắt bỏ túi mật lại thông qua đặc hiệu tự mang theo kỹ năng phẫu thuật cắt bỏ túi mật nội soi.

Sao Trần Thương có thể không vui vẻ cùng hưng phấn?

Nhưng đây cũng là một cảnh cáo cho Trần Thương, sau này không thể vui quá sớm.

Dù sao làm người phải khiêm tốn.

Chuyện tốt mới đến được!

Aizz, lại gieo vẩn.

Nhưng, Trần Thương thật vui vẻ, bởi vì nếu như bây giờ người chỉ biết phẫu thuật mổ bụng cắt bỏ túi mật bình thường, tại bệnh viện lớn sẽ không gây nên sóng gió gì, dù sao hiện tại phẫu thuật cắt bỏ túi mật nội soi đã trở thành tiêu chuẩn chủ lưu.

Người không có há?

Thật xin lỗi, nhường một chút, để ta làm mổ chính, người ra hỗ trợ đi!

Đang lúc Trần Thương chuẩn bị đẩy cửa rời đi, bỗng nhiên nghe thấy có người gọi hần.

"Tiểu Trần, chờ một chút."

Trần Thương quay người, phát hiện là Lưu Tư Tề.

"Viện trưởng Lưu? Chào người."

Lưu Tư Tề gật đầu cười: "Tới tới tới, tiểu Trần, có chút chuyện muốn hỏi người một chút, ngồi xuống rồi nói."

Trần Thương đi qua, ngồi xuống đối diện mấy người.

Tiền Lượng nói: "Bác sĩ Trần, đối với phẫu thuật vừa rồi, chúng ta có mấy vấn đề muốn tham khảo người, không biết người có thời gian không?"

Đối với Tiền Lượng, Trần Thương làm việc ở ngoài khoa, tự nhiên là nghe tiếng đã lâu, nghe Tiền Lượng nói như vậy, cũng khiêm tốn nói: "Chủ nhiệm Tiền khách khí rồi, ngài có cái gì cứ hỏi."

Tiền Lượng gật đầu, thu hồi nụ cười, trên mặt nháy mắt biến thành nghiêm túc: "Chủ yếu có ba vấn đề, cái đầu tiên là làm sao người phát hiện người bệnh đầu tiên là ruột thừa bên ngoài màng bụng?"

Trần Thương không cần nghĩ ngợi, trực tiếp nói: "Bệnh lịch là ghi chép chân thật nhất của bác sĩ đối với tình huống của người bệnh, hỏi bệnh là tư liệu trực tiếp, ta thông qua phân tích bệnh lịch, phát hiện có một ít chỗ đặc biệt, sau khi ta thực hiện bắt mạch phản bụng cho người bệnh, cũng là để nghiệm chứng suy nghĩ của ta, đây cũng là nguyên nhân ta cắt vết thương 4cm, với tư cách là người làm việc y tế, trước khi bắt đầu phẫu thuật, nhất định phải làm tốt sách lược vẹn toàn, để phòng vạn nhất."

Tiền Lượng hài lòng phui tay, rất tốt, nhưng, lập tức mặt hần run lên, khí thế bức người truy vấn: "Rất tốt! Nếu người biết người làm việc y tế quan trọng nhất chính là an toàn, như vậy... Vấn đề thứ hai, trong ca phẫu thuật thứ hai, viêm ruột thừa sinh mủ cũng không thích hợp phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ, tại sao người phải sử dụng. Chẳng lẽ người không biết làm như vậy sẽ gia tăng nguy hiểm cho người bệnh sao?"

Trần Thương nhìn thấy Tiền Lượng nghiêm túc chất vấn, nhưng không quá sợ, ngược lại cười nói: "Ta đối phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ thực hiện cải tiến một chút, có niềm tin tuyệt đối với viêm ruột thừa sinh mủ, vì vậy ta mới lựa chọn vết cắt nhỏ."

Hần vừa nói xong, lập tức văn phòng an tĩnh lại!

Ta cải tiến phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ?

Trần Thương nói là chính hần cải tiến!

Hần mới bao nhiêu tuổi?

Lại có thể thay đổi thuật thức!

Nghĩ đến vấn đề này, lập tức tất cả mọi người nhăn trán, hô hấp có chút gấp rút.

Chính là thiên tài sao?

Tuổi còn nhỏ có thể cải tiến thuật thức!

Tương lai... Rất có triển vọng!

Nghĩ tới đây, mấy người lại thay đổi cái nhìn với Trần Thương!

Dù sao, ngay từ đầu mọi người coi là Trần Thương học tập phẫu thuật từ người khác, không nghĩ tới... lại là bản gốc.

Cái này khác nhau rất lớn!

Nhưng, Tiền Lượng cũng không kinh ngạc chút nào, ngược lại càng thêm nghiêm túc, hần đứng dậy nhìn chăm chăm Trần Thương, nói ra từng chữ: "Cải tiến? Người xác định là cải tiến? Mà không phải đổi sai lầm sao? Người lấy gì đảm bảo việc người khả thi? Người có phân tích để chứng minh chính xác tỉ lệ thành công không?"

"Công việc y liệu, cải tiến không có nghĩa là nói suông, bất kỳ cải tiến nào cũng phải trải qua vô số nghiên cứu thực tiễn, người có làm qua thí nghiệm lâm sàng chưa? Người đã phân tích số liệu chưa? Người thảo luận vấn đề này với đạo sư của người chưa?"

Liên tiếp hỏi mấy vấn đề, khí thế của Trần Thương quả thực bị Tiền Lượng đè xuống!

Hần phải làm, chính là để Trần Thương trở thành một người làm việc y học nghiêm cần.

Y học là khoa học!

Thậm chí... So với khoa học bình thường còn phải nghiêm cần hơn!

Mặc dù Tiền Lượng không hiểu rõ Trần Thương, nhưng hần có thể từ trong thủ pháp của cảm giác được một loại hương vị.

Chính là chuyên nghiệp!

Trần Thương muốn đi càng xa trên lĩnh vực này, thì nhất định phải học rất nhiều thứ.

Không thể không nói, với tư cách là hội trưởng hiệp hội ngoại khoa Tỉnh Đông Dương, chủ tịch hiệp hội ngoại khoa gan mật, Tiền Lượng chính là đại biểu cho quyền uy ngoại khoa của Tỉnh Đông Dương.

Sở dĩ Tiền Lượng nói như vậy, là bởi vì hấn thường thức Trần Thương!

Người bình thường hấn căn bản khinh thường đi nói nhiều một câu, sau khi hấn nhìn thấy Trần Thương phẫu thuật, lòng sinh yêu tài, đương nhiên phải giáo dục nhiều hơn một chút.

Là ngọc thô, nên vẫn cần tạo hình!

Trần Thương là xuất thân dân dã, khuyết thiếu tính nghiêm cẩn chính quy, những chuyện này bị Tiền Lượng lập tức hỏi ra.

Trần Thương hít sâu một hơi, trong đầu không ngừng nghĩ lại lời nói của Tiền Lượng, hấn cũng hiểu, Tiền Lượng không phải đang chèn ép mình, mà là tại có ý chỉ điểm mình, Tiền Lượng có ý tứ là, người cải tiến thuật thức như vậy, mặc dù hoàn toàn chính xác thật là hiệu quả tốt, nhưng người cần dùng số liệu lâm sàng để chứng minh, nói trắng ra là, chính là dùng số liệu phẫu thuật trình bày thành một bài luận văn chất lượng, tốt nhất có thể đi vào vòng trong!

Ngoại khoa, thật ra chính là một vòng tròn!

Người đạt được người khác tán thành, thì mới có thể gia nhập vào trong vòng tròn này.

Vì vậy, Tiền Lượng rất rõ ràng, chính là để Trần Thương hoàn thiện thuật thức này hơn nữa rồi sau đó viết ra một bài luận văn!

Ngẩng đầu chân thành cúi đầu: "Cảm ơn Tiền lão sư chỉ điểm, học sinh đã hiểu!"

Lời này vừa nói ra, lập tức người chung quanh đều cười.

Bọn hấn sao không biết dụng tâm của Tiền Lượng.

Đương nhiên sẽ không làm cho một tiểu hậu sinh khó xử, hấn làm như thế, đương nhiên là muốn chỉ điểm một phen, thậm chí là nảy sinh ra lòng yêu tài.

Quả nhiên.

Lúc này, Tiền Lượng đã thu hồi khí thế vừa rồi, ngược lại vẻ mặt ôn hoà, cười nhẹ gật đầu: "Câu hỏi thứ ba, cũng là một câu sau cùng: Người tốt nghiệp trường học nào? Sư tòng của người là ai?"

Trần Thương sững sờ, có một chút đỏ mặt, dù sao... Khoa chính quy nói ra bây giờ không cái gì kiêu ngạo, cười nói xấu hổ: "Ta tốt nghiệp Đại học Y Đông Dương, sư tòng.. Trần Bình Sinh!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Nhiệm vụ báı sư

Mấy người Tiền Lượng hai mặt nhìn nhau, Đại học Y Đông Dương chính là nơi mà Tiền Lượng là phó hiệu trưởng, mà... Trần Bình Sinh là nhân sĩ phương nào? Vì sao bọn hấn không nhận ra?

Mấy người giao lưu nửa ngày, cũng không biết ai là Trần Bình Sinh, Trần Bình Sinh này đến tột cùng là thần thánh phương nào, có thể dạy dỗ ra học sinh ưu tú như thế.

Hách Húc Lượng vừa vận tiến đến, nói: "Trần Bình Sinh là bác sĩ cấp cứu khoa chúng ta."

Vừa nghe lời này, đám người vỗ trán một.

Lưu Tư Tề chợt nhớ tới cái gì: "Người không trải qua nghiên cứu sinh hả?"

Trần Thương gật đầu, ăn ngay nói thật: "Đúng vậy, sau khi tốt nghiệp chính quy Đại học Y Đông Dương có thể lập tức công việc."

Vừa nghe đến đây, mấy người trầm mặc.

Tốt nghiệp chính quy, trong lúc học đại học sợ rằng không tiếp xúc qua mấy ca phẫu thuật, vậy mà có thể cải tiến thuật thức phẫu thuật, khoản này đã ưu tú hơn bao nhiêu chuyên gia?

Nhân tài!

Không!

Phải là thiên tài!

Tiền Lượng nghe xong, con mắt liên tiếp phát sáng, như suy nghĩ điều gì, qua nửa phút bỗng nhiên nói: "Sau khi trở về, nếu có thời gian viết ra luận văn cho ta xem một chút."

Trần Thương sững sờ, bỗng nhiên nhìn thấy trên đầu Tiền Lượng xuất hiện một dấu chấm hỏi!

【Đình! Phát động nhiệm vụ báı sư, khảo nghiệm của Tiền Lượng: Trong thời gian quy định, viết ra và trình bày một luận văn ngoại khoa thật tốt, đạt được Tiền Lượng đồng ý, có thể kích hoạt nhiệm vụ báı sư. 】

Trần Thương nghe thấy thông báo, lập tức sắc mặt có chút kích động!

Người làm nghề y, có châm ngôn “đọc kinh điển, bá danh sư, nhiều lâm sàng”!

Hiện tại, Tiền Lượng xuất hiện, có thể nói tiền đồ trước mắt của Trần Thương đang ngày càng tươi sáng!

Giới Y học được xưng là giới, vậy nên nhất định sẽ có giới quy cùng thuyết pháp.

Bất luận Trung Y hay là Tây Y, đều truyền dạy một học thuyết lưu phái.

Từ xưa, Trung Y đã có Bách gia chi ngôn, từ bệnh Thương Hàn đến kim nguyên, từ thời kì Bỏ Thỏ Phái, đến Tư Âm Phái... Lại đến tiếp sau là lưu phái ôn bệnh, rất nhiều các gia ngôn phát triển.

Tây Y cũng giống như thế, từ dân quốc, đến y học hiện đại phát triển, Y học phương Tây tràn vào, đề y học hiện đại phủ thêm một áo khoác là "Y học Phương Tây".

Ngoại khoa với tư cách trị liệu là chủ yếu, cũng tràn đầy các nhà tư tưởng cùng học thuyết.

Vì vậy, bá sư giống như là có một người dẫn đường.

Có lão sư khò cần phải nói, an bài công việc thuận tiện hơn nhiều, có thể tham gia vô số hội nghị học thuật, thậm chí có thể đi theo lão sư đạt được một chức vị nào đó trong hiệp hội, hoặc là được trở thành người tham dự trong các dự án nghiên cứu, chuyện này rất có ích cho sự phát triển sau này.

Vì vậy, dấu chấm hỏi trên đầu Tiền Lượng nhìn rất là mê người!

Trần Thương không do dự, trực tiếp lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ!

Lúc này, Tiền Lượng mỉm cười: "Ta cho ngươi thời gian ba tháng, hay thực hiện bài luận văn cho thật tốt, sang năm ta tặng ngươi một món quà!"

Đám người mỉm cười, cái này cũng không phải quà!

Cái này chính là tiền đồ!

Bốn người mặc dù đều là chuyên gia, nhưng địa vị của Tiền Lượng cao hơn, trong lĩnh vực ngoại khoa gan mật ở Tỉnh Đông Dương, thực sự là nhân sĩ quyền uy, còn là Phó chủ biên của tạp chí « ngoại khoa gan mật Trung Hoa ».

Quà này của hắn, chắc chắn không nhỏ chút nào!

Đám người hiểu, Trần Thương tự nhiên cũng hiểu, sắc mặt vui vẻ: "Cảm ơn lão sư!"

【 Đỉnh! Tiền Lượng độ thiện cảm + 30! 】

【 Đỉnh! Lưu Tư Tề độ thiện cảm + 10! 】

...

【 Đỉnh! Hách Húc Lượng độ thiện cảm + 10! 】

Lại một đợt độ thiện cảm tới tay, Trần Thương vẫn mê mang, cái đồ chơi này đến cùng có tác dụng gì?

...

...

Hách Húc Lượng rời phòng làm việc, sau đó vội vàng chạy đến phòng làm việc của viện trưởng, tìm Tần Hiếu Uyên.

"Viện trưởng Tần, ta có việc gấp muốn nói!"

Tần Hiếu Uyên nhìn thấy Hách Húc Lượng vội vàng tiến đến, đề bút trong tay xuống, lấy kính lão xuống, cười hỏi: "Chuyện gì? Làm cho ngươi gấp gấp như thế chứ? Thế nào?"

Hách Húc Lượng hít thở sâu một hơi, hạ quyết tâm sau này trở về nhất định phải chạy bộ rèn luyện thân thể một chút, nói: "Viện trưởng Tần, đã có kết quả, Trần Thương xếp đầu tiên, max điểm! Ngoại khoa Chu Hiếu Đông 90 điểm, ngoại khoa ngực Lý Thế Kiến 85 điểm!"

Tần Hiếu Uyên nghe xong, lập tức hứng thú:

"Thật sao? Tiểu Trần này lại lợi hại như vậy?"

Lợi hại?

Đâu chỉ lợi hại?!

Hách Húc Lượng nghĩ thầm: Hiện tại Trần Thương chính là một bánh trái thơm ngon, ngươi không nhìn thấy sắc mặt của nấy chủ nhiệm cùng viện trưởng kia, hận không thể lập tức cho Trần Thương 0 điểm, sau đó lạng lẽ mang đi!

Hách Húc Lượng gật đầu: "Viện trưởng Tần, tiểu Trần này không chỉ có lợi hại, tiểu Trần này là một nhân tài a! Bệnh viện chúng ta nhất định phải lưu lại, vừa rồi ngươi không nhìn thấy, vẻ mặt của những chủ nhiệm cùng viện trưởng kia, như lang như hổ, thật sự là lợi hại, hơn nữa... Trình độ của tiểu Trần này đúng là cao minh!..."

Sau khi Hách Húc Lượng kể lại chi tiết cuộc tranh tài lần này, Tần Hiếu Uyên cũng hơi sửng sốt!

"TIỀN Lượng thật sự nói như vậy hả?"

Hách Húc Lượng: "Đúng vậy, vì vậy, viện trưởng, ngươi phải tranh thủ thời gian thông báo đi, ta sợ chậm thì sinh biến, vạn nhất thư ký Đàm bên kia đang bận chút việc, tiểu Trần còn trẻ, rất dễ bị dụ dỗ, lỡ như nhân tài như hắn bị cướp mất!"

Tần Hiếu Uyên gật đầu: "Được, chuyện này người đi làm, hôm nay nhất định phải có thông cáo!"

Hách Húc Lượng gật đầu rồi đi.

Tần Hiếu Uyên nhìn ra ngoài cửa sổ, trong lòng cũng lên kế hoạch.

Qua thật lâu...

Cầm điện thoại lên, bấm số điện thoại của Lý Bảo Sơn.

"Chủ nhiệm Lý, có thời gian đến văn phòng ta một chuyến, ta có việc muốn nói với người."

...

...

Tranh tài là tranh tài, thi đấu xong thì nên làm gì phải làm cái đó, ít nhất bệnh lịch phải kịp thời bổ sung, không có ai thay mình.

Tuy nói kéo dài bệnh lịch là chuyện thường của bác sĩ, thế nhưng Trần Thương không có thói quen kéo dài, ngủ sớm dậy sớm, kịp thời hoàn thành nhiệm vụ trong ngày, không cho người ta bắt được khuyết điểm của mình, đây là đạo lý cần cù, chăm chỉ, chân thật mà người cha Trần Đại Hải đã dạy cho hắn.

Lúc này đã là giữa tháng tám, lại đến lúc phải nộp bệnh lịch, khoa bảo hiểm y tế không ngừng điện thoại thúc giục.

Làm việc trong phòng cấp cứu, nguyên một đám bác sĩ đều đang bận trong bận ngoài.

Thạch Na thờ dài: "Má ơi, tháng trước ta có 91 người bệnh xuất viện, ta bây giờ còn có 40 phần bệnh lịch chưa hoàn chỉnh, tối nay còn phải trực ban... Ai... Lát nữa tan tầm ta phải đi mua chút cà phê uống với Red Bull a."

Trương Xu bên cạnh vừa vịn nghe thấy, trêu ghẹo nói: "Na Na, người làm như vậy, cà phê Red Bull cũng vô dụng, ta cảm thấy ít nhất phải đi giặt thận mới có tác dụng!"

Đám người cười nói.

Thạch Na là bác sĩ có nhiều bệnh nhân nhất khoa cấp cứu!

Vương Khiêm cũng đang chỉnh bệnh lịch, nghe thấy Thạch Na nói như vậy, nhin không được nói: "Thạch lão sư làm phụ nữ cũng không thể mệt mỏi như vậy được, mệt mỏi như vậy nhanh già lắm, người phải chú ý bảo dưỡng cùng nghỉ ngơi."

Vừa nghe như vậy, Tần Duyệt tức giận nói: "Người nói nhiều như vậy làm gì, nếu người chỉnh xong thì tới hỗ trợ ta đi."

Sau khi nói xong, Tần Duyệt cười hi hi nói với Thạch Na: "Lão sư, đừng lo lắng, không phải có ta đây sao! Ngày mai là thứ bảy, ta nghỉ ngơi, tối hôm nay cùng người trực ban!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Nếu ta già, xấu, người còn cần ta không?

Thật ra, Vương Khiêm nói không sai, mỗi câu đều có lý, hơn nữa lúc đầu bệnh nhân cấp cứu đều nguy hiểm trầm trọng, người còn nhiều bệnh nhân như vậy, còn có thể không khổ cực sao?

Thế nhưng một chữ "Lý" này, ông nói ông có lý bà nói bà có lý, Thạch Na tự nhiên cũng có lý do của Thạch Na!

Ai không biết bệnh nhân luôn gặp áp lực tâm lý, bác sĩ nghỉ ngơi hoặc là cần phòng bệnh đặc biệt để dưỡng lão có cái gì không tốt?

Thế nhưng mỗi nhà mỗi cảnh!

Người khác không biết, nhưng Tần Duyệt với tư cách là bác sĩ cấp dưới cộng thêm nữa học sinh của Thạch Na, tự nhiên biết tương đối nhiều, hiện tại Thạch Na một người nuôi bảy miệng ăn, năng nào dám nghỉ ngơi?

Người cao không tới một mét sáu, cân nặng chỉ có một trăm cân, nhưng gánh nặng trên vai Thạch Na không nhẹ.

Thạch Na cùng chồng đều nghiên cứu sinh đồng học, sau khi tốt nghiệp cùng làm việc một chỗ, đối phương cũng có một công việc quang vinh, khoa chính hình tại Đông Đại Nhất, nguyên bản cặp đôi này được rất nhiều người hâm mộ.

Thế nhưng, năm thứ hai sau khi Thạch Na sinh con, đối phương bởi vì công việc không thuận lợi quyết định khảo bác.

Khảo bác là chuyện tốt, tất cả mọi người đều ủng hộ, Thạch Na cũng ủng hộ chồng.

Thế nhưng...

Sau khi học tiến sĩ ba năm, qua năm nay sẽ tốt nghiệp, hắn lại quyết định ra nước ngoài học tiến sĩ, cái này lại mất hai năm.

Chuyện của người khác, nói ra rất nhẹ nhàng, vì vậy những bạn học kia đều nói Thạch Na có chồng ưu tú, tương lai nhất định sẽ hưởng phúc!

Thế nhưng những cái khổ kia chỉ một mình Thạch Na biết.

Toàn bộ gánh nặng gia đình lập tức ập đến trên người Thạch Na, tiền phòng, con cái, cha mẹ, học phí cho chồng...

Một năm phải tốn bao nhiêu tiền?

Thật ra cũng không có gì, nếu ba năm không mua quần áo mới, tăng ca thêm đến mười một mười hai giờ, cùng lắm thì mệt nằm xuống ngủ một giấc thật tốt là được, nếu còn chưa hết mệt mới thì nhìn đứa con cười.

Có gì ghê gớm đâu?

Không quan tâm hôm nay người mệt mới thế nào, về nhà còn phải chăm sóc con, buổi tối còn phải kiểm tra bài tập cho con, dậy thật sớm nấu cơm, sau đó chen xe buýt.

Vẫn phải tiếp tục công việc ngày hôm sau.

Thạch Na nghĩ đến lời nói của Vương Khiêm, cũng trong lòng trầm xuống, làm phụ nữ, sao nàng có thể không hiểu những thứ này?

Tóc rụng bó lớn, vụn nhắt thật sự có một ngày tự mình già, xấu, tiều tụy... Khi đó chồng mình đã công thành danh toại có thể muốn mình nữa hay không?

Thế nhưng tương lai còn rất xa, ngày mai còn phải sinh hoạt, không tiền biết sinh hoạt ở đâu.

Vì vậy Thạch Na nào dám nghỉ ngơi!

Những điều này Tần Duyệt đều biết, cho nên mới không cho Vương Khiêm nói lung tung.

Nàng sợ Vương Khiêm làm cho lão sư không vui.

Mà An Ngạn Quân thì nói sang chuyện khác: "Tiểu Vương, người học Trần Thương người ta một chút đi, người xem lão Trần, nhân nhĩ bao nhiêu, chưa từng có lo lắng về bệnh lịch, cuối tháng bệnh lịch liền giao đến phòng bệnh án, nào giống như chúng ta, mỗi tháng đều phải trị hoãn, có tiểu Trần, lão Trần bớt bao nhiêu vất vả a!"

Trần Bình Sinh cười ha ha, nhẹ gật đầu.

Hoàn toàn chính xác, có Trần Thương, hẳn bớt lo không ít.

Thế nhưng, hiện tại hẳn quan tâm hơn ai hết.

Trong lòng lo lắng bất an, thực tình hi vọng Trần Thương có thể thông qua tranh tài, trở thành một nhân viên chính thức.

Vương Khiêm cảm thấy có chút xấu hổ, tự chủ đề chuyển hướng cho mình, thế là nói: "Hôm nay Thương nhi tranh tài, không biết kết quả thế nào?"

Lời này của hắn lập tức hấp dẫn hứng thú của người chung quanh.

Dù sao chuyển chính thức lần này của Trần Thương nói thế nào cũng là một chuyện không lớn không nhỏ của khoa cấp cứu, mọi người cũng có chút quan tâm.

Trần Bình Sinh không dám lên tiếng, bây giờ nói cái gì đều quá sớm, khen hắn... Đừng mẹ nó thành độc sữa, chê hắn, lại lo miệng quạ đen nói trúng, nghĩ tới đây, Trần Bình Sinh đau cả đầu.

An Ngạn Quân thì cười nói: "Tiểu Trần cơ sở vững chắc hơn người, người không cần quan tâm."

Tần Duyệt gật đầu: "Đúng đấy, Trần Thương đẹp trai như vậy, nhất định sẽ qua."

Vương Khiêm sững sờ, hắn chịu phục...

Đẹp trai có quan hệ gì với lâm phẫu thuật gì sao?

Chẳng lẽ người đẹp trai thì có thể không cần gây tê sư hả?

Dáng dấp đẹp trai thì ruột thừa có thể tự nhảy ra hả?!

Lại nói, ta cảm giác ta cũng đẹp trai nha, tôi thiếu có chất đàn ông hơn Trần Thương.

Hơn nữa, cần thận suy nghĩ, Vương Khiêm kinh ngạc phát hiện một vấn đề lớn: Giống như hắn nói cái gì đều bị chọc?

Trước kia, sao ta không phát hiện?

Nghĩ tới đây, Vương Khiêm quyết định mình nên học tập lão sư An Ngạn Quân của mình, ngồi yên không nói gì.

Lúc này, người chung quanh mỗi người có suy nghĩ riêng.

Mặc dù Trần Thương có thể chuyển biên chế hay không thì cũng không liên quan đến bọn hắn, nhưng luôn có người trong lòng không quá muốn Trần Thương thắng được tranh tài...

Giống như Vương Dũng, hắn không quá muốn Trần Thương thắng được tranh tài, dù sao cho tới nay, hắn đều cảm thấy mình hơn Trần Thương, đến bệnh viện và chủ nhiệm, một đường thuận buồm xuôi gió, tăng thêm Vương Dũng thường xuyên tham gia các hoạt động, vì vậy hắn cảm giác mình ưu tú hơn Trần Thương rất nhiều.

Một khi Trần Thương thành biên chế, hắn sẽ cảm giác được một loại chênh lệch, rất không thoải mái, vì vậy Vương Dũng ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng cũng không hi vọng Trần Thương tốt hơn hắn.

Lúc này, Thạch Na nói: "Ta không hiểu rõ Lý Thế Kiến lắm, nhưng vẫn hiểu biết Chu Hiểu Đông một chút, có mấy lần hội chẩn phẫu thuật, Chu Hiểu Đông đến làm, tiểu từ đó rất cơ linh, bản lĩnh phẫu thuật rất vững chắc, sư tòng là giáo sư Tiền Lượng, hiện tại là lực lượng tân sinh của ngoại khoa, được Trương Hữu Phúc coi trọng."

"Vì vậy... Dứt bỏ cái khác nói, ta cảm thấy lần này tiểu Trần cạnh tranh rất lớn, dù sao người ta ba năm nghiên cứu sinh, cộng thêm hai năm kinh nghiệm lâm sàng, cho nên vẫn có nguy hiểm."

Thạch Na ăn ngay nói thật, lại làm cho mọi người nhin không được thờ dài.

Mặc dù ngoài miệng Vương Khiêm nói lung tung, nhưng đánh đáy lòng cũng hi vọng Trần Thương có thể qua, thể nhưng nhóm người Chu Hiểu Đông cùng Vương Khiêm, coi là cùng trường đồng học, tự nhiên hiểu một chút: "Thời đại học, Chu Hiểu Đông đã được chủ nhiệm Tiền Lượng rất coi trọng, đích thật là một nhân tài."

Lập tức, bầu không khí trong văn phòng trầm xuống.

Tất cả mọi người có chút tiếc hận.

Dù sao rất khó khăn mới có một cơ hội tốt như vậy.

Mà trong lòng Vương Dững đang rất phức tạp, hắn vừa muốn Trần Thương thành công, lại vừa không muốn, tâm tình phức tạp, còn lo lắng hơn chính mình kiểm tra.

...

...

Ngày khi Trần Thương đi vào văn phòng, Trần Bình Sinh vội vàng đứng lên, thốt ra: "Tranh tài thế nào?"

Trần Thương còn chưa kịp nói chuyện, người chung quanh ánh mắt mong chờ nhìn chăm chăm Trần Thương!

Trần Bình Sinh nóng nảy, đang muốn nói chuyện, lại nhìn thấy y tá trường vội vã chạy vào!

"Tin tức tốt, tin tức tốt, ta nói cho mọi người một tin tức tốt!"

"Y? Tiểu Trần người cũng ở đây sao, vừa vặn, ta nói cho mọi người một tin tức tốt, Trần Thương đã chuyển chính thức!"

Điền Hương Lan cười tủm tỉm nhìn Trần Thương: "Tiểu Trần, chúc mừng người, vấn đề biên chế của người không thành vấn đề, vừa rồi khoa tài vụ bảo ta đến xác minh thông tin của người?"

Điền Hương Lan vang lên, chung quanh lập tức yên tĩnh trở lại!

Trần Thương chuyển chính thức!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Song Hỉ Lâm Môn

Tiếp theo, người chung quanh lập tức náo nhiệt!

Vương Khiêm ồn ào nói: "Thương nhi, người phải mời khách a! Đây chính là chuyện lớn cả đời!"

Tần Duyệt cũng đứng lên nói: "Không sai, Trần đại keo kiệt! Mời khách, lần này nhất định phải mời khách."

An Ngạn Quân cười nói, giơ ngón tay cái về phía Trần Thương.

Nhưng có ít người lại nhin không được cảm khái vận may của Trần Thương!

Giống như các tiểu bác sĩ lần này chuẩn bị chuyển hợp đồng cộng tác viên khoa cấp cứu.

Nguyên bản, bọn hắn đứng trên Trần Thương một cấp, thể nhưng qua lần này, đảo mắt phát hiện lúc trước Trần Thương thấp hơn mình một cấp, lại lác mình hoá thành một nhân viên năm giữ biên chế.

Biên chế đối bọn hắn là cái gì?

Là cần!

Có cần sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều, sẽ không cần tìm việc khắp nơi, sẽ có thể sống yên phận đi an gia.

Mục tiêu cố gắng phấn đấu thật lâu của bọn hắn, người khác thực hiện được nhưng bọn hắn thì sao?

Trong lúc nhất thời, mọi người trên mặt cười cười, nhưng trong lòng bắt đầu suy tính tới tương lai của mình.

Vương Dững trầm mồi cảm xúc ngổn ngang.

Loại cảm giác này, mừng thay cho Trần Thương... Nhưng mình cũng rất mất mát.

Hắn rất rõ ràng đây là kết quả mà Trần Thương cố gắng đạt được, không có liên quan gì đến mình, thể nhưng Vương Dững vẫn vui không nổi, mặc dù trên mặt mang nụ cười, thể nhưng trong lòng lại ghen tị.

Thể nhưng Tình táo nghĩ lại, cơ hội là cho người có chuẩn bị.

Nếu như Trần Thương không đứng ra cứu người lập công lúc nhà máy hóa chất bị nổ, có lẽ sẽ không có cơ hội như vậy.

Hơn nữa, phẫu thuật tranh tài lần này, Trần Thương thi đấu cùng hai nghiên cứu sinh, mà Trần Thương lại thắng.

Cái này nói rõ người ta có thực lực!

Lúc này, Lý Bảo Sơn cũng về tới văn phòng, nhìn mọi người náo nhiệt, khó được cười một tiếng: "Xem ra mọi người đều đã biết, không sai, chúc mừng Trần Thương, thành công chuyển chính thức!"

"Còn mấy cái hợp đồng chuẩn bị kiểm tra bác sĩ, cần phải thật cố gắng, dù sao các người hiện tại đã ít đi một đối thủ cạnh tranh, cơ hội lớn hơn, mọi người nên học tập Trần Thương a!"

Vương Dũng nghe xong, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng!

Đúng vậy!

Trần Thương thành biên chế, cũng không cạnh tranh với chúng ta, cái này không phải là tương đương với thiếu một đối thủ cạnh tranh hay sao?

Lúc này, Trần Thương bỗng nhiên nghe thấy thông báo của hệ thống:

【Đình! Hoàn thành nhiệm vụ kỳ vọng của Lý Bảo Sơn, xét thấy ngài trực tiếp thành công chuyển thành biên chế, phán định là hoàn thành nhiệm vụ vượt mức, ban thưởng thăng cấp: Nhận được một loại kỹ năng của Lý Bảo Sơn, tự động tăng lên một cấp.】

【Đình! Rút ra thành công, nhận được kỹ năng của Lý Bảo Sơn: Trúng độc biện thức (kỹ năng bị động) cao cấp.】

【Đình! Tăng lên cấp đại sư!】

【Trúng độc biện thức (kỹ năng bị động): Cấp đại sư, đặc hiệu: 1. Phân biệt chính xác; 2. Đưa ra phương án.】

Trần Thương lập tức sững sờ, lập tức hai mắt sáng rực lên.

Trúng độc biện thức!

Chính là đồ tốt a!

Cấp cứu nhiều nhất có mấy loại tật bệnh, một loại là ngoại thương, một loại là bệnh tim, còn lại chính là trúng độc!

Trúng độc không chỉ có bao gồm ngộ độc thức ăn, còn có trúng độc dược phẩm, trúng độc hóa học, ngay cả đường khí đều có thể trúng độc, vì vậy... Đây là một môn rất quan trọng!

Hoàn thành nhiệm vụ vượt mức, đồng thời thu được một kỹ năng bị động như thế, Trần Thương quả thực có chút hưng phấn.

Không!

Phải nói bành trướng!

Nắm giữ một kỹ năng như vậy, tối thiểu có thể đảm bảo trực ca đêm sẽ không sợ...

Không sai.

Trần Thương trực ca đêm hơn hai năm, chuyện lo lắng nhất không phải là buổi tối ngủ không yên, hoặc là gặp phải bệnh nhân khó chơi, sợ nhất chính là tới người bệnh mà hấn không biết làm sao!

Đây đối với một bác sĩ là một chuyện rất đáng sợ.

Bác sĩ, nói trắng ra là chính là một đạo phòng tuyến cuối cùng của mạng sống con người, nếu phòng tuyến của chúng ta không đủ kiên cố, sao có thể nói đến đến trị bệnh cứu người, làm sao có thể cứu người gần chết, giúp đỡ người bị thương!

Nghĩ tới đây, Trần Thương chính có chút kích động.

Cấp cứu trúng độc vốn là nguy cơ, nếu như không có năng lực, thực sự rất nguy hiểm.

Hơn nữa, bác sĩ ngoại khoa, cũng không hẳn là chỉ biết làm phẫu thuật, phẫu thuật là một trong những phương án trị liệu, nhưng người phải có năng lực chẩn bệnh ưu tú.

Vui về!

Song hi lâm môn, đương nhiên là muốn mời khách chúc mừng!

Gần đây, tình hình kinh tế của Trần Thương cũng được cải thiện đôi chút, đương nhiên, nguồn tiền này chủ yếu vẫn là đến từ tay thổ hào, sau khi hơn vạn khối tiền của Trịnh Quốc Đàm Trịnh tổng tới tay, vị tiền của Trần Thương cũng ngày càng nhiều hơn.

Lại thêm mấy ngày nay sau khi hoàn thành nhiệm vụ nhận được ban thưởng, thông qua thị trường chứng khoán liên tục không ngừng thay đổi xuất hiện.

Vì vậy, buổi tối Trần Thương rất không có trách nhiệm mang mọi người tới tiệm cơm gần đó họp mặt một phen.

Trừ trực ban Thạch Na cùng người bạn Tàn Duyệt, trên cơ bản mấy các lão gia ngoại khoa đều đã tới.

Theo lý thuyết tình huống này không rượu không vui.

Lý Bảo Sơn không uống rượu, như lời hấn nói, với tư cách là người phụ trách cấp cứu, không thể uống rượu, một ngày còn ngồi ở vị trí này, thì một ngày không uống rượu.

Nhưng... Sự thật xác thực cũng đúng như vậy, Trần Thương cho tới bây giờ chưa thấy Chủ nhiệm Lý uống rượu.

Bất luận bệnh viện có bất kỳ hoạt động gì, liên hoan gì, hay có lễ gặp mặt gì, Lý Bảo Sơn đều không uống rượu.

Nhưng, Lý Bảo Sơn không uống rượu, không có nghĩa là hấn không cho tất cả mọi người uống rượu, An Ngạn Quân cũng uống mấy chén, Trần Bình Sinh cũng uống, hết sức vui vẻ.

Sau khi làm âm ỉ một phen, đến khoảng mười hai giờ, mới ai đi đường nấy.

Khi Trần Thương đi tỉnh tiền, phục vụ viên nói: "Vừa rồi đã có người tỉnh tiền."

Trần Thương sững sờ: "Ai vậy?"

Phục vụ viên trầm tư một lát: "Nhìn giống Trương Dịch... Cái kia... Người đàn ông hỏi đầu."

Là chủ nhiệm!

T/g: Mượn cơ hội này nói mấy chuyện, một là vấn đề đãi ngộ bác sĩ.

Bệnh viện bình thường có ba loại nhân viên, biên chế, hợp đồng, cộng tác viên.

Cộng tác viên thì cả nước có khoảng hai - ba ngàn.

Ta ở bệnh viện Tỉnh Tam Giác ngày người bốn năm, vẫn có chút hiểu biết đối với đồ chơi này. (bệnh viện Tỉnh Tam Giác là bệnh viện đứng trong top 3 của Tỉnh)

Thứ hai chính là bệnh viện, vèn vèn chỉ có bảo an, phòng ngừa bạo lực, cảnh sát chỉ tồn tại ở một số ít bộ phận bệnh viện, bằng không cũng sẽ không có nhiều chuyện như giết bác sĩ, đánh đập bác sĩ xảy ra, ta thấy tận mắt.

Tiểu thuyết bắt nguồn từ thực tế, nhưng vì viết ra một thứ gì đó chỉ có thể từ thực tế viết ra hơi khoa trương.

Ta thật sự nhìn thấy một đám người dẫn mang theo dao, mã tấu xông vào phòng của viện trưởng.

Đừng nói gì đến khoa cấp cứu.

Chủ yếu là hai vấn đề này, bác sĩ không muốn gây nhất chính là hai loại người, một là người quen lãnh đạo (COCC), một là người đến quấy rối, thật không có biện pháp.

Người xấu đều lần yếu sợ mạnh, trong mắt hần bác sĩ chính là nhân viên phục vụ, rất thực tế.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Một cô gái xinh đẹp như thế, sao cứ thích nói hươu nói vượn vậy?!

Trần Bình Sinh bình thường nhìn qua nhiệt tình hào phóng, rất thoải mái, giống như vĩnh viễn không chuyện gì phiền lộn, sự nghiệp thuận lợi, gia đình hòa thuận, vợ hiền hiếu, cha mẹ an khang, đời này không gì không tốt.

Thế nhưng không nghĩ tới uống nhiều quá nhảy mất thành nói nhiều, thành lão thái thái thời mẫn kinh mọi chuyện đều không vừa lòng!

Lão Trần cũng không nhiều chuyện như vậy, ngồi dưới đất, dựa vào tường, bất tri bất giác đã tiếng ngáy dần vang lên, Trần Thương chuẩn bị mở cửa.

Thế nhưng không nghĩ tới điện thoại vang lên.

Móc điện thoại ra xem thử, trên màn hình hiện lên một số điện thoại có số đuôi là 9999.

Số điện thoại như thế này chỉ có thổ hào mới có, nhưng hơn nửa đêm gọi cho mình, chẳng lẽ có phú bà nào ham sắc đẹp của mình? Hoặc là tướng mạo của mình đã truyền ra xa?

Do dự một chút, Trần Thương ho khang một tiếng, hắng giọng một, để cho giọng nói của mình thật từ tính: "Alo, chào người?"

Phía bên kia quả nhiên là một giọng nói của một người phụ nữ, chỉ là giọng nói của đối phương có vẻ hơi sốt ruột: "Tiểu Trần phải không, ta là vợ của Trần Bình Sinh, lão Trần có ở chỗ người không? Có phải là uống nhiều hay không? Các người hiện đang ở đâu, ta đi qua đón hần."

Trần Thương lập tức ngăn người: "Chị dâu? Cái kia, đúng vậy, Trần lão sư đang ở chỗ ta."

"Cái kia... Chị dâu, người không cần tới đón hần, ta gọi taxi đưa hần về là được rồi."

Đối phương do dự một chút, nói: "Số điện thoại là người là Wechat hả, ta thêm bạn Wechat, gửi vị trí cho người, vậy làm phiền người."

Trần Thương đành phải công lão Trần xuống lầu, gọi một chiếc taxi.

Lão Trần mở mắt ra, phát hiện mình đang trên xe, bỗng nhiên sắc mặt biến đổi, cái ánh mắt kia dọa Trần Thương sắp khóc.

Trong đôi mắt đầy tràn đầy: Phức tạp, u oán, không cam lòng, tiếc hận, đau lòng, hối hận, bội tình bạc nghĩa,...

Trần Thương: "Đại ca, chị dâu bảo ta đưa người trở về, ta... Thân bất do kỷ a."

Trần Bình Sinh lau mặt, điềm đạm đáng yêu, thật sâu thở dài, trong giọng nói đầy thể lương: "Tiểu Trần a, ta cho người biết, tìm lão bà không thể tìm người quá cường thế, nếu không sau này người sẽ biết thế nào là đau khổ! Nhưng ta nhìn gương mặt này của người, chính là vẻ mặt trời sinh được hưởng phúc a!"

Xe đến địa điểm chỉ định, Trần Thương nhìn thấy một người phụ nữ cả người khoác áo ngủ đứng một mình trước cổng khu dân cư, một bên là phòng an ninh.

Đây là khu biệt thự cao cấp Vạn Khoa tại Thị trấn An Dương, toàn bộ khu này không biệt thự nào nhỏ, một bộ phòng phải hơn mấy triệu, Trần Thương không nghĩ tới lão Trần lại có tiền như vậy.

Người phụ nữ nhìn thấy xe ngừng lại, đi lên phía trước, nhìn thoáng qua Trần Thương: "Tiểu Trần, vất vả cho người."

Trần Thương vội vàng cười: "Người không cần khách khí."

Sau khi Lão Trần xuống xe, không thất tha thất thểu như trước nữa, đi bộ đầy tinh thần Tinh táo...

Chẳng lẽ vừa rồi cô ý già say ở trước mặt ta?

Suy nghĩ tí mi vô cùng sợ!

...

Xong việc, đã gần một giờ, trên đường nào còn có người đi đường, ngẫu nhiên nhìn thấy mấy tửu quỷ đang đi về nhà.

Đến cửa ra vào bị bà nương chủ nhà chửi mắng, sau đó bị cẩn thận từng li từng tí nhẹ nhàng đi lên lầu.

Trần Thương thấy thế, lòng sinh ghen tị, cảm thấy đây mới chính là hạnh phúc.

Về nhà tắm rửa một, nằm trên giường, Trần Thương không buồn ngủ.

Hôm nay xảy ra quá nhiều chuyện, để Trần Thương có chút đáp ứng không xuê.

Biên chế kết thúc, cũng coi hoàn thành một tâm nguyện.

Trong mắt rất nhiều người biên chế cũng không tính là cái gì, thế nhưng trong mắt cha mẹ mình, cái này mang ý nghĩa rất lớn.

Cha mẹ cả một đời không học thức, chưa từng đi học, đối với "Làm việc chính thức" rất là ghen tị.

Tự mình có được công việc này, cũng coi là giảm bớt một chút lo lắng cho họ.

Đợi ngày mai có thời gian, báo tin vui về nhà một chút.

Có biên chế đối với rất nhiều người không tính là cái gì, nhưng đối với Trần Thương, có thể nói là chuyển biến về chất, không nói người khác liền nói Tần Duyệt, vừa tốt nghiệp đã có thể tiến vào bệnh viện, được biên chế, năm đầu tiên không tiền thưởng, vì vậy một tháng cũng chỉ có hơn ba ngàn tiền lương, nhưng mà có năm hiếm một kim, thưởng khích lệ tinh thần, đầy đủ chuyên cần, phúc lợi, xuống một năm cũng không ít, tới tay cũng có sáu bảy vạn.

Năm thứ hai, có tiền thưởng lập tức trở thành một số có năm sáu chữ số.

Mà Trần Thương là một cộng tác viên, lương cố định 2200, ngoài ra cái gì cũng không.

Hiện tại tốt, tự mình cái gì cũng có.

Thật ra, đối với nam nhân, công việc cùng túi tiền chính là lực lượng cùng là gan đòi lấy.

Chuyện thứ hai chính là nhiệm vụ bá sự!

Tiền Lượng ưu ái, có thể giảm đi rất nhiều đường quanh co cho Trần Thương.

Tiền Lượng ở Tỉnh Đông Dương là đại lão ngoại khoa gan mật, thường xuyên chủ trì cùng tham gia hội nghị ngoại khoa, Trần Thương muốn tiếp xúc với tầng thứ cao hơn, tự nhiên là cần một người chống lưng, mà Tiền Lượng chính là một người thích hợp nhất.

Mình muốn đề cao, cần phải có danh sư chỉ đạo.

Lần nữa học thuật tạo nghệ!

Hiện nay, bệnh viện đã sớm không giống lúc trước.

Phẫu thuật tốt không bằng viết văn tốt, viết văn tốt không bằng quen biết với lãnh đạo.

Muốn thăng chức danh hiệu, văn chương, quan hệ đã thành tiêu chuẩn không thể thiếu.

Trình độ học thuật của người cao, có chút danh tiếng trong khu vực thậm chí trong nước, thế nhưng khi tiếp xúc ngoài thể giới thì không giống.

Tiền Lượng đề cho mình dùng ba tháng rèn luyện để viết một luận văn, có lẽ mình có thể mượn nhờ số liệu phẫu thuật từ Bệnh viện nhân dân huyện Z với tư cách lâm sàng, phân tích tính thực tế của phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa vết cắt nhỏ cải tiến.

Nhưng... Trần Thương cũng không am hiểu môn thống kê phân tích, xem ra còn phải tìm người hỗ trợ.

Nghiên cứu y học mới nhất cho thấy, buổi tối ngủ muộn, ngày hôm sau rời giường sẽ rất mệt mỏi.

Sự thật chứng minh, nghiên cứu khoa học là chính xác!

Đáng tiếc, sức mạnh của nhân dân tệ vĩnh viễn là động lực để nhân loại tiến tới, mà loại động lực này, đối với Trần Thương là động lực hạt nhân!

Hơn nữa Ông chủ Trương bảo hôm nay muốn đề mình đi khâu mắt hai mí, ngắm lại vẫn có chút mong đợi, Trần Thương cảm giác hôm nay mình thử một chút nói không chừng có thể học được "Phẫu thuật cắt mí đôi".

Phối hợp với【 Con mắt Mỹ Lệ 】của mình, tự nhiên lại sẽ gia tăng kỹ năng một sò trường.

Sau khi đến phòng làm việc chỉnh hình, chưa đến tám giờ, nhưng lúc này nhân viên đã vào chỗ.

Cửa ra vào, ngay đại sảnh, ba tỷ tỷ xinh đẹp được ông chủ Trương cái tạo đã mặc quần áo lao động, trưng bày "Sản phẩm" lên trên mặt bàn, từ xa nhìn lại có chút chói mắt, thiết kế chuyên nghiệp phối hợp với tay nghề quý phu thân công của Ông chủ Trương có thể nói làm cho nam thất thần, nữ ghen tị.

Trần Thương mới vừa vào cửa, mấy người cùng nhau đứng dậy cúi đầu.

"Chào bác sĩ tiểu Trần!"

Trần Thương vội vàng khẽ gật đầu đáp lễ: "Chào mọi người!"

Chẳng biết tại sao, lần đầu tiên hắn cảm thấy xưng hô "Bác sĩ tiểu Trần" có chút làm cho mình không hài lòng!

Không thể gọi "Bác sĩ Trần?" Hoặc là "Đại Trần?"

Từ Nhu đi theo hắn, cười nói: "Bác sĩ tiểu Trần, người đã đến rồi, ngày đó ta phát hiện áo blouse trắng mà người mặc hơi nhỏ, ta đổi cho người một chiếc lớn hơn một vòng, 185, người đi thử một chút."

Từ Nhu rất là cẩn thận, rất giỏi về quan sát, nàng là quản lý khách hàng của bệnh viện chỉnh hình, bình thường chủ yếu phụ trách tuyên truyền, hấp dẫn hộ khách, những lúc không có việc gì làm, liền thích đợi trong tiệm.

Trần Thương vội vàng nói cảm ơn: "Phiền phức quản lý Từ, chút chuyện này sao có thể làm phiền người, vất vả, sau này gọi ta là Trần Thương là được rồi, à... Bác sĩ Trần cũng được, dù sao cũng không nhỏ, hai lăm hai sáu tuổi rồi a."

Từ Nhu vũ mị cười một tiếng.

Trương Chí Tân cũng đến đúng giờ, dừng xe xong, còn chưa vào cửa nhìn thấy Trần Thương mỉm cười nói: "Tiểu Trần! Chúc mừng, chuyển biên chế, không sai không sai!"

Sau khi nói xong, quay người cười nói với đám người: "Mọi người nhưng phải quan sát kỹ, chính là một tiềm lực, ngàn vạn phải nắm chắc, tiểu từ này, rất khó lường!"

Từ Nhu cười, trong mắt giống như vĩnh viễn chứa hoa đào, để người khác không chịu được, tâm thần đập dồn: "Từ ngày đầu tiên ta đã biết bác sĩ tiểu Trần là người làm chuyện lớn!"

Trần Thương vội vàng chối từ, trong lòng thầm nghĩ: Một cô gái xinh đẹp như thế, sao cứ thích nói hươu nói vượn vậy?!

Ai phải làm chuyện lớn!

Lại nói, ta cũng không nhận ra chuyện lớn nha.

...

- -----oOo-----

DG: Cảm ơn các đạo hữu **voicoi123w** và **Robo** đã đẩy kim phiếu. Ngày mai sẽ bạo 4 chương.

Chương này là chương cuối ngày hôm nay rồi. Ngày mai các đạo hữu nhớ quay lại a.

À... Ngoài kim phiếu ra thì ta còn nhận cả từ linh thạch nữa, các đạo hữu nhớ a, donate từ linh thạch nữa nha.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Ngành nghề bao lợi

【Đinh! Nhiệm vụ hằng ngày, hoàn thành ba lần khâu làn da, nhiệm vụ ban thưởng: Kinh nghiệm khâu làn da + 50, nhân dân tệ + 50.】

Hôm nay chỉ cần mình có cơ hội ra tay, hoàn thành nhiệm vụ này không vấn đề gì.

Hiện tại, Trần Thương tương đối đề ý đến nhiệm vụ hằng ngày, bởi vì hắn suy đoán, chỉ cần mình có thể liên tục hoàn thành nhiệm vụ hằng ngày, đến thời gian đặc biệt có thể sẽ phát động nhiệm vụ đặc biệt, giống như nhiệm vụ mười ngày trước.

Vì vậy, bất luận như thế nào, hắn vẫn sẽ cố toàn lực hoàn thành nhiệm vụ hằng ngày.

Hôm nay học tập phẫu thuật mắt hai mí, thừa dịp không có ai, Trương Chí Tân giảng thuật cho Trần Thương một phen.

Trước mắt, phẫu thuật mắt hai mí thường dùng nhất hay là phương thức chôn chỉ.

Cũng được mọi người tiếp nhận nhiều nhất, cho dù là chôn chỉ không được, cũng có thể áp dụng mở ra để vá.

Mà chôn chỉ, nói rõ quan trọng nhất cùng mấu chốt nhất chính là ở chỗ khâu làn da.

Đây là điểm mấu chốt nhất trong phẫu thuật chôn chỉ để tạo mắt hai mí.

Mà trong phẫu thuật chỉnh hình, một khâu đáng giá nhất chính là khâu trước khi phẫu thuật, đó chính là vẽ chỉ.

Bác sĩ chỉnh hình tay chỉ cần đạt tới trình độ ngoại khoa cơ bản là đủ rồi, nhưng bác sĩ chỉnh hình thẩm mỹ nhất định phải đạt tới cấp bậc nghệ thuật gia.

Đạo lý này giống như trước khi xây dựng một tòa nhà lớn, nhóm nhà thiết kế trường sẽ chiếm vai trò rất lớn, và cũng nhận được khoảng tiền không nhỏ.

Trương Chí Tân cười nói với Trần Thương: "Bệnh viện chỉnh hình này của chúng ta có mười bác sĩ chỉnh hình, đều có am hiểu, có người am hiểu cắt mắt hai mí, có người am hiểu long gầu, có người lại tương đối am hiểu tiêm axit hyaluronic, còn có mấy người am hiểu phẫu thuật chỉnh hình bên ngoài, bao gồm chữa trị mảng, phẫu thuật tạo hình, vân vân."

Trần Thương nhin không được hỏi: "Trương lão sư, ngài am hiểu cái gì?"

Trương Chí Tân cười ha ha một tiếng: "Cái này còn phải nói sao? Bệnh viện chúng ta có nhiều bác sĩ hoạt bát như vậy, chẳng lẽ người nhìn không ra sao?"

Trần Thương vỗ trán một cái, được rồi!

Biết!

Trương Chí Tân cười nói: "Ta đã thực hiện hơn năm ngàn ca phẫu thuật mắt hai mí u, nhưng muốn được ta làm phẫu thuật, giá cả hơi cao!"

Trần Thương có chút hiếu kỳ: "Bao nhiêu tiền?"

Trương Chí Tân lắc đầu: "Phẫu thuật chia ra rất nhiều loại, ảnh hưởng bởi rất nhiều nhân tố, như sử dụng vật liệu khác nhau, chia làm hai loại là bộ phận giả nhân tạo và cấy ghép từ thể mỡ, giá cả đã không giống, bộ phận giả nhân tạo rẻ nhất cũng phải hơn bốn vạn, đắt càng là không biết bao nhiêu, lần trước có một thô hào, dùng axit hyaluronic làm vật liệu giả thể, người biết hẳn bỏ ra bao nhiêu tiền không?"

Trần Thương sững sờ: "Bao nhiêu?"

Trương Chí Tân dựng thẳng lên hai ngón tay, Trần Thương thuận thể đoán: "Hai mươi vạn?"

Trương Chí Tân trêu tức nói: "200 vạn!"

Trần Thương lập tức tròn tròn mắt, má ối, 200 vạn, hẳn giống như nhìn thấy một đồng công nhân kiến trúc đang trong cơ thể kiến thiết hào trạch!

Cái giá tiền này đủ để Thị trấn An Dương mua hơn 100 bình trưng tu sạch sẽ phòng ốc.

Chẳng lẽ trong đó chứa phản ứng tổng hợp hạt nhân sao?

Hoặc là trung tâm nghiên cứu phát minh kỹ thuật bí mật?

Quá CMN đắt!

Đồ dân mới làm như thế!

Hai trăm vạn...

Làm Trần Thương còn đang tròn tròn mắt, Trương Chí Tân cười nói: "Người biết không, hiệu quả của axit hyaluronic mặc dù rất tốt, nhưng có một thiếu hụt rất lớn, chính là chỉ có tác dụng trong thời rất ngắn, ít thì chín tháng, nhiều cũng chỉ một năm, sau một năm phải thay thế, cho dù người bỏ ra mấy trăm vạn, cũng sẽ bị trở về nguyên hình! Ngay cả vết tích đều không có!"

Trần Thương hôn mê rồi, thời đại này, kẻ có tiền đều phách lối như thế sao?

200 vạn một năm?

Đồ tiền xuống sông xuống biển cũng không phải chơi như vậy chứ?!

Trương Chí Tân cười nói: "Nhưng đây cũng chỉ là con số cực ít, ta lần nhiều năm như vậy cũng chỉ gặp qua mấy lần, đương nhiên, đắt cũng có đạo lý của nó, khác nhau về bản chất, nhưng bộ phận giả nhân tạo đã có thể tạo cảm giác không kém cơ thể thật là bao, hơn nữa giá cả tương đối vừa phải, sử dụng gel silicone làm phẫu thuật giá cả đại khái là 4- 200 ngàn, sử dụng từ thể mỡ cấy ghép khoảng tại 6 đến 10 vạn."

Trần Thương nhếch miệng, đột nhiên cảm giác được chỗ nào trên người phụ nữ cũng đáng tiền!

Trách không được thô hào đều muốn bao nuôi tiểu tam xinh đẹp, bởi vì đáng tiền a, người suy nghĩ một chút, giá đều đáng tiền như thế, thật phải bao nhiêu tiền?

Cái này tương đương với đang thu thập tác phẩm nghệ thuật trần quý???

Nghĩ như vậy, Trần Thương đột nhiên cảm giác được ánh mắt thô hào thương nghiệp thật không giống người thường.

Chẳng biết tại sao, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến người bạn gái kia của Trịnh Quốc Đàm.

Trương Chí Tân đứng lên, cười nói: "Ta nói với người những cái này là muốn nói cho người một chuyện."

"Ngành nghề thẩm mỹ chỉnh hình là một trong những ngành nghề kiếm tiền nhiều nhất, năng lực của người lớn bao nhiêu, liền kiếm được bấy nhiêu tiền!"

"Theo một ý nghĩa nào đó, chúng ta giống như thợ cắt tóc, người tìm thợ cắt tóc bình thường cùng tìm ông chủ, quản lý tổng... giá cả đương nhiên sẽ không giống, năng lực của người quyết định giá tiền của người."

"Chúng ta cũng như thế, bác sĩ thực hiện một ca phẫu thuật có ghi giá công khai! Mục đích nơi này của chúng ta là thương nghiệp, không vì cái khác, chính là vì kiếm tiền, vì vậy chỉ cần người có năng lực, sẽ không sợ không có tiền."

"Người biết ta kiếm bao lâu để mua chiếc Nissan kia không?"

Trần Thương nói: "Một năm!"

Trương Chí Tân nhẹ gật đầu: "Không sai, chiếc Nissan kia 60 vạn, ta dùng một năm mới mua được, nhưng đó là năm năm trước, hiện tại... Có lẽ là một tháng đi."

Trần Thương lập tức hôn mê rồi!

Mẹ nó?

Một tháng 60 vạn?

Trương Chí Tân gật đầu: "Ta làm một ca phẫu thuật, trừ hết tất cả chi phí, một ca phẫu thuật ta nhận được 3 vạn, ta một ngày có thể làm 5 ca, một ngày chính là mười lăm vạn."

"Phẫu thuật mất hai mí cũng như vậy, nếu người có thể tự mình làm tốt phẫu thuật mất hai mí, người có thể trên danh nghĩa của mình niềm yết giá cả một ca phẫu thuật ở đây."

Hồ háp Trần Thương dồn dập lên.

Hắn biết ngành nghề chính hình đúng là có chuyện này, một ca phẫu thuật mất hai mí, người tìm người bình thường cũng chỉ tốn ba ngàn, tìm chuyên gia thì một vạn, tìm đại sư ít nhất cũng mấy vạn, những minh tinh thì một lần làm phải mấy chục vạn.

Đó chính là chênh lệch!

"Tốt, tình đi, suy nghĩ là được rồi, đừng có nằm mộng, ta chỉ là vẽ bánh cho người, để người đoán trước tương lai. Bây giờ người còn là một tiểu tử mới vào nghề, cái gì cũng không phải!"

"Hôm nay người đi thử một chút đi, chôn chỉ khâu thật ra cũng không khác khâu lần da nhiều lắm, khác biệt duy nhất chính là góc độ khâu không giống, nhưng chung quy đều là khâu lần da, người đi cảm thụ một chút sẽ biết, mục đích chủ yếu chính là ăn tăng đầu sơi cùng đường chỉ..."

Trần Thương gật đầu, nói thật hắn có chút kích động.

Sáng hôm nay có ba ca phẫu thuật mất hai mí, trên đường đến phòng phẫu thuật, Trương Chí Tân bắt đầu giới thiệu sơ lược cho hắn.

Giống như phương pháp xử lý, Trần Thương đã sớm nhớ kỹ trong lòng.

Sau khi Trương Chí Tân về ra cho hắn những chỗ cần lưu ý, làm tiêu ký phía trên.

Sau đó, nhẹ nhàng liếc mắt ra hiệu cho Trần Thương.

Trần Thương lập tức hiểu ý, vội vàng mặt không đổi sắc giơ lên kim khâu trong tay, bắt đầu khâu lần đầu tiên của hắn.

Chôn chỉ chỗ quan trọng nhất chính là điểm cuối, làm sao có thể che dấu đường chỉ, không cần cắt chỉ, mục đích chủ yếu chính là không lưu lại vết tích!

Trần Thương vừa vận có đặc hiệu khâu lần da không lưu vết tích.

Chỉ là, chôn chỉ có chút khác với khâu bình thường, Trần Thương cần chậm rãi tinh tế phỏng đoán!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 77: Đây Là Con Mắt của Vương Tổ Hiền Hả?

Trần Thương cầm kim trong tay kẹp chặt, cẩn thận từng li từng tí nhấc mí mắt lên, dùng sức nhẹ lên cây kim, nháy mắt xuyên qua lần da, dây nhỏ nên lực cản rất nhỏ, xuyên qua lần da cơ hồ không cần tốn nhiều sức.

Tất cả nhìn giống như rất thuận lợi.

Hai kim khâu, một cái từ điểm A đâm vào xuyên ra kết mô mặt, mà đối thành bên ngoài một cái thì từ điểm B đâm vào, đâm sâu vào da 3 mm, sau đó đâm ra ngay tại điểm của kim kia!

Lúc này, Trần Thương rốt cục phát hiện chỗ khó!

Hai cây kim muốn đâm ra cùng một điểm, cái này đòi hỏi độ chính xác rất cao!

Đúng rồi!

Trần Thương đột nhiên hiểu thuộc tính 【 chính xác + 1 】 của dao trong khi phẫu thuật có ý nghĩa chỗ nào.

【 Chính xác 】 có thể thích hợp với những thao tác tinh tế nhỏ bé kia, giống như phẫu thuật khâu lại thần kinh, ngành nghề rất cần độ chính xác: Khoa phẫu thuật thần kinh.

Cũng chính là ngoại khoa não, nơi này cũng là một ngành nghề mũi nhọn trong lĩnh vực ngoại khoa.

Đây là một học bá chuyên nghiệp!

Trần Thương tự nhiên cũng muốn học một ít...

Thật ra, tốt nghiệp khoa chính quy cũng có một ưu thế so với nghiên cứu sinh cùng tiến sĩ sinh, chính là phương hướng phát triển khá rộng.

Bình thường, tốt nghiệp nghiên cứu sinh, tiến sĩ sinh ở trường đã tạo thành tổ đường chuyên nghiệp, tương đối mà nói, kỹ năng chuyên ngành khá cao, nhưng trói buộc chuyên ngành cũng lớn, đặc biệt là tư duy bị giới hạn.

Học cái gì cơ bản thì phải làm cái gì, người học tiêu hóa sẽ không đi làm về tâm thần, giống như người cắt ruột thừa không có khả năng đi khâu mạch máu.

Mà Trần Thương gà mờ xuất thân từ khoa chính quy, cái gì cũng không xoi mói, cái gì đều muốn học, cái gì cũng muốn làm, bởi vì tương lai không chừng đi phải đi chỗ khác, kỹ nhiều không hại thân.

Nếu quả thật cả một đời ở khoa cấp cứu, Trần Thương cũng nguyện ý, nhưng muốn như vậy, càng phải tu luyện mười tám chiêu võ nghệ, tinh thông mọi thứ, không nói trở thành Vương Hướng Quân, nhưng ít nhất cũng phải cố gắng được như Lý Bảo Sơn.

Nói nhiều như vậy, nhưng chính xác đối với ngoại khoa đây là một thuộc tính cực kỳ hữu dụng.

Đáng tiếc duy nhất 【 chính xác + 1 】 là cho dao phẫu thuật, mà không phải cho kim khâu, nếu không thì một bước này của Trần Thương cũng sẽ tiết kiệm không ít sức lực.

Trần Thương ngừng thở, thận trọng xuyên đầu kim ra, lúc này, một khi điểm xuyên ra không giống, không nghi ngờ sẽ ảnh hưởng đến hiệu quả, thậm chí sẽ tăng khả năng xảy ra chuyện ngoài ý muốn, giống như chỉ số sáu trong quá trình thực hiện sẽ bị dính liền, có khả năng sẽ ảnh hưởng đến mỹ quan!

Trần Thương phát hiện, đây cũng không phải là đơn giản, mà là dựa trên cơ sở khâu làn da, chỉnh sửa rất nhiều chi tiết cùng trình tự thực hiện!

Rất cực, thành công!

Sau đó chuyện phải làm chỉ là nhanh chóng thắt nút, buộc ga-rô chỉ chôn giấu dưới da, cũng chính là điểm vừa rồi ra kim.

Nhìn tổng quan thì rất đơn giản, nhưng mỗi một bước đều cần phải cẩn thận từng li từng tí, cực kỳ bé nhỏ.

Đây là thẩm mỹ, cho nên vấn đề mỹ quan rất quan trọng.

Điểm khâu A-B hoàn thành, có ý nghĩa bước đầu tiên đã thành công, Trần Thương tiếp tục bắt đầu thao tác kế tiếp.

Đại khái bỏ ra nửa giờ, phẫu thuật hoàn thành!

Sau khi hoàn thành, Trương Chí Tân lập tức tiếp nhận.

Sau đó, công việc rất đơn giản, dùng vải mềm che phần mắt vừa khâu xong, băng bó, cần dặn một phen, sau đó mới để y tá mang người bệnh đi.

【 Đỉnh! Học được kỹ thuật chôn chỉ tạo mắt hai mí, cấp bậc trước mắt: Sơ cấp, kinh nghiệm 100/ 1000. 】

Trần Thương vui mừng, quả nhiên chỉ có tự mình tự mình ném thử, mới có thể chân chính học được kỹ năng.

Trương Chí Tân cười nói: "Lần đầu tiên ra tay có biểu hiện như vậy, ta rất hài lòng, làm rất không tệ."

Trần Thương cười nói, hần biết, tự mình còn kém rất xa.

Ngắn ngủi nửa giờ phẫu thuật, hao phí hần quá nhiều tinh lực.

Đây là trình độ không tới nơi tới chốn!

Ca phẫu thuật đầu tiên cổ vũ Trần Thương, cũng làm cho Trương Chí Tân an tâm rất nhiều, nói thật, lần này hần để Trần Thương ra tay, vẫn lo lắng có một chút nguy hiểm.

Vạn nhất xảy ra vấn đề nhỏ nhỏ còn dễ nói, thế nhưng vạn nhất cây kim đâm vào mắt, hoặc là khâu xuất hiện sai lầm lớn, sẽ có phiền toái không nhỏ.

Buổi sáng có ba ca phẫu thuật, đều là Trần Thương làm, thế nhưng... Hần vẫn cảm thấy mình thiết sót hết sức rõ ràng, buộc ga-rô cùng khâu không lưu loát, giống như thành một cản trở.

Trần Thương nhìn điểm kỹ năng trong tay, do dự, nên sử dụng điểm kỹ năng tăng lên cấp độ kỹ năng hay không?

Trực tiếp tăng lên cấp độ của kỹ thuật chôn chỉ tạo mắt hai mí?

Sau khi do dự, hần vẫn nhịn xuống không nổi.

Giữa trưa, Trương Chí Tân đi ngủ trưa, Trần Thương vẫn ở đó tĩnh tế suy nghĩ, đến cùng phải làm gì.

Đến buổi chiều, đang lúc chuẩn bị bắt đầu phẫu thuật, bỗng nhiên Từ Nhu vội vã đi lên.

"Bác sĩ Trương, xảy ra chuyện rồi!"

Trần Thương cùng Trương Chí Tân vội vàng xoay người: "Có chuyện gì?"

Người bệnh đang chuẩn bị bắt đầu phẫu thuật cũng không khỏi sùng sốt!

Xảy ra chuyện gì?

Trương Chí Tân cúi đầu nói với người bệnh một câu: "Chờ một chút."

Sau đó kéo Trần Thương đi ra ngoài.

"Xảy ra chuyện gì?" Trương Chí Tân nhiu mày hỏi.

Từ Nhu hỏi: "Có người gây sự!"

Mặc dù trong hành lang, nhưng giọng nói đã truyền đến!

"Thương gia vô lương tâm, lừa gạt tiền tài người khác!"

Trương Chí Tân nghe xong, vội vàng chạy xuống lầu dưới!

Trần Thương cũng sốt ruột lao nhanh xuống lầu, vừa tới cửa ra vào, lập tức truyền đến mùi hôi thối!

Phân!

Một hương vị giống như trong hố rác đập vào mặt, Trần Thương rất quen thuộc, hương vị giống như phân móc ra từ nhà xí ở nông thôn.

Hôi thối lan đến toàn bộ các phòng đầu đầu cũng có, khách hàng đang ở đại sảnh đợi khám bệnh hoặc là hỏi ý kiến nhện không được che mũi.

Bởi vì hương vị quá mức mũi!

Bên cạnh cánh cửa lớn bằng kính là một đồng phân lớn, làm cho người buồn nôn muốn ói.

Mấy mấy nhân viên lễ tân đã không nhện được quay lưng đi.

Trương Chí Tân hít sâu một hơi muốn để mình tỉnh táo một chút, thế nhưng hương vị quá nặng, mới hít nửa hơi đã cảm thấy muốn ói.

"Người trước dẫn khách hàng đến phòng khách quý, chiều đãi họ thật tốt."

Từ Nhu vội vàng gạt đầu, đứng dậy bận rộn.

Mà Trần Thương thì đi theo Trương Chí Tân ra ngoài.

Vừa mới đi ra ngoài liền gạt nảy mình.

Một đám người đứng trước cửa ra vào, mang theo khẩu trang thật dày.

Đám người này có mười người, là lớn: "Thương gia vô lương tâm!"

Trương Chí Tân vội vàng là lớn: "Ta là người phụ trách của bệnh viện chính hình, bệnh viện chúng ta nếu có làm cái gì không đúng chọc giận mọi người, mong rằng có thể chỉ rõ."

Lúc này, một người phụ nữ từ trong cỗ BMW X 5 bước xuống, thân cao... xe BMW cũng không cao bằng, hình thể có chút nở nang, hoặc là nói mập mập thì sẽ phù hợp hơn, chỉ là người phụ nữ đeo kính đen, mặc một bộ sườn xám, mang giày cao gót, cực kỳ giống phú bà trong phim Hongkong.

Phú bà này bỗng nhiên đưa tay, chung quanh nhảy mắt ngừng lại.

"Ta đến làm gì hả? Ha ha... Trong lòng các người không rõ sao?"

Trương Chí Tân nhàn nhạt nói: "Ta bình thường bỏ bê quản lý nơi này, còn hi vọng phu nhân có thể đề điểm một phen."

Không phải Trương Chí Tân nhỏ con!

Ngược lại, hần cao 1m85, thân hình cao lớn, tăng thêm hơi đầu cực kỳ giống người xã hội đen, mà Trương Chí Tân hiểu, hần là mở cửa làm ăn, nơi này không phải bệnh viện, phải để ý hòa khí sinh tài.

Hiện tại mọi chuyện chưa rõ ràng, nếu người làm âm ỉ lên, có phải không muốn kiếm tiền nữa không?

Không quản ai đúng ai sai, đều không phải chuyện tốt đối với bệnh viện chính hình.

Chuyện này, nhất định phải xử lý thích đáng!

Đương nhiên, không phải Trương Chí Tân sợ, mà ngược lại, mở bệnh viện chính hình sao có thể không có người chống lưng, thế nhưng chuyện Trương Chí Tân có thể tự mình xử lý, liền tự mình xử lý, xử lý không được, tự nhiên cũng không sợ.

Người phụ nữ hừ lạnh một tiếng: "Tiêu Diên Hoa ta đời này rất thẳng thắn, có ân báo ân có cừ báo cừ, đương nhiên sẽ không có tình gây sự."

Nói xong, trực tiếp lấy xuống khẩu trang cùng kính râm, nói: "Đây là ta chính con mắt ở chỗ các người, lão nương bỏ ra 300 ngàn, mà giờ như vậy? Các người cảm thấy tiền ta dễ bị lừa hả???"

Giờ khắc này, người vây xem nhao nhao nhìn kỹ lại!

Đến cùng con mắt thế nào mới phải chính hơn 300 ngàn!

Người phụ nữ này cũng buh hân, đứng ở đó để mọi người nhìn!

"Con mắt này... Thật ra, nếu chỉ nhìn riêng mắt thôi cũng rất đẹp..."

"Thế nhưng đặt trên khuôn mặt này, làm sao lại cảm thấy có chút kỳ quái chứ?"

"Nào chỉ là kỳ quái, thật... Thật sự có chút nhìn không được."

"Mắt ta hơi cay! Sao cảm giác muốn rơi lệ..."

"Người bị vậy là do đồng phân lớn gây ra đó..."

...

...

Người phụ nữ hừ lạnh một tiếng: "Đây chính là con mắt của Vương Tô Hiền mà các người nói hả? Ta nhỏ vào!"

"Ta nói cho các ngươi biết, nếu các ngươi không làm xong cho ta, mỗi ngày ta đều phái người đến phá! Đến lúc đó chúng ta liền thử một chút, là phân nhà ta nhiều hay là các ngươi nhiều người!"

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Nhiệm Vụ Đôi

Người phụ nữ nói rất bá khí, cực kỳ tức giận!

Đến cùng là nhà ta nhiều phân hay là các ngươi nhiều người?

Người phụ nữ này đến cùng là thần thánh phương nào?

Bỗng nhiên, quần chúng vây xem nói: "Tiêu Điền Hoa? Sao ta cảm giác có chút quen tai vậy?"

Một người đứng bên cạnh cũng bỗng nhiên suy nghĩ: "Đúng vậy, ta cũng cảm thấy cái tên này quen tai!"

Bỗng nhiên, một lão thái thái nói: "Không phải chính là cái kia... là cái gì... Đại vương chán heo Tiêu Điền Hoa sao?!"

Giờ khắc này, người chung quanh lập tức bùng tình đại ngộ!

Thì ra là cái này một vị mãnh nhân.

Thì ra cái này phân là... Phân heo!

Hiếm lạ!

Phải biết rằng hiện nay, một heo đực đạo, giá cả lên trời, toàn thân đều muốn run ba run, bất luận là thịt ba chỉ hay là xương sườn heo đều tăng giá mạnh, vạn nhất... phân heo cũng tăng giá thì sao?

...

Tiêu Điền Hoa rất có năng lực, một người phụ nữ nông thôn, từ mấy con heo có thể nuôi thành vạn con heo, năm nay thịt heo tăng giá, Tiêu nữ vương của chúng ta quyết định sáng tạo nhãn hiệu.

Lúc này mới có chuyện Tiêu nữ vương đến bệnh viện chỉnh hình làm con mắt.

Tiêu Điền Hoa cảm thấy mình lớn lên cũng tạm được, duy nhất không đẹp chính là con mắt, nàng thích Vương Tô Hiền, mà cũng đã cẩn thận nghiên cứu một phen, phát hiện con mắt của Vương Tô Hiền rất đẹp, lập tức quyết định chỉnh một con mắt Vương Tô Hiền, được người giới thiệu đi tới bệnh viện chỉnh hình của Chí Tân.

Trương Chí Tân nhện không được hỏi: "Không biết là vị bác sĩ nào làm cho ngài?"

Tiêu Điền Hoa: "Hắn gọi là Vương Sâm!"

Vừa nghe câu này, Trương Chí Tân cau mày.

Vương Sâm cũng không phải của bệnh viện bọn hắn, là chuyên gia đến từ Thượng Hải, đều có hợp tác với mấy bệnh viện chỉnh hình ở Thị trấn An Dương, trên cơ bản nhà ai có khách thì đến đó làm.

Hơn nữa, người ta chỉ làm đơn đặt hàng lớn!

Cũng chính là phẫu thuật mấy chục vạn trở lên.

Giống như, Vương Sâm rất nổi danh trong lĩnh vực này, am hiểu phẫu thuật chỉnh hình con mắt, bị người trong nghề gọi đùa là "Về rỗng điểm mắt vương".

Nghe thấy Tiêu Điền Hoa nói vậy, Trương Chí Tân cũng kiên nhẫn liếc nhìn con mắt của nàng.

Thật ra, chuyện này cũng thật không thể trách Vương Sâm, con mắt này cũng đích thật dựa theo hai con ngươi của Tô Hiền tỷ tỷ.

Thế nhưng...

Con mắt này.

Phải ở trên mặt của ai thì mới hợp.

Thế nhưng... Vấn đề này giải thích thế nào?

Lúc này, Trần Thương bỗng nhiên nhìn thấy một dấu chấm hỏi to lớn xuất hiện.

【 Đỉnh! Cẩn thận trung cầu ý kiến của Tiêu Điền Hoa, có thể nhận được nhiệm vụ! 】

【 Đỉnh! Trợ giúp Trương Chí Tân giải quyết khốn cảnh lần này, có thể nhận được nhiệm vụ ban thưởng, phần thưởng cụ thể phải dựa theo phân tích chất lượng hoàn thành nhiệm vụ. 】

Nhiệm vụ đôi?

Nhất định phải nhận.

Trần Thương đi lên phía trước, nhìn Tiêu Điền Hoa khí thế hung hăng: "Tiêu tỷ, ngài trước bớt giận."

Tiêu Điền Hoa trừng mắt liếc Trần Thương, đang muốn kim chọc khiêu khích, nhưng... Nhìn sau khi thoáng qua, Tiêu Điền Hoa chuẩn bị nói thì do dự một chút: "Chuyện này sao có thể không tức giận, ta bỏ ra giá tiền rất lớn, rất tin nhiệm các người, thế nhưng người nhìn con mắt này của ta, thành như vậy, làm sao bây giờ? Người có biện pháp gì hả?"

【Đình! NPC cao cấp Tiêu Điền Hoa tuyên bố nhiệm vụ, trợ giúp nâng chỉnh ra con mắt thích hợp với ngài, hoàn thành nhiệm vụ ban thưởng căn cứ theo độ hài lòng của Tiêu Điền Hoa.】

Trần Thương lập tức vui mừng.

Hai nhiệm vụ, đều căn cứ theo chất lượng hoàn thành nhiệm vụ để ban thưởng.

Cái này nói rõ, phần thưởng của hai nhiệm vụ này tương đối cao, nếu như hoàn thành thật tốt, ban thưởng nhất định sẽ rất phong phú.

Nghĩ tới đây, Trần Thương mặt không đổi sắc lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ!

Trần Thương nhẹ gật đầu với Tiêu Điền Hoa: "Xây ra chuyện như vậy, chúng ta cũng cảm giác rất đau lòng, nhưng... nếu ngài cứ như vậy chúng ta căn bản không cách nào giải quyết vấn đề này thật tốt."

"Vì vậy, ta có một đề nghị, chúng ta để mọi người giải tán trước, sau đó vào tâm sự, tranh thủ chọn ra một phương án giải quyết tốt, trả ngài một gương mặt mỹ lệ."

"Còn về... chuyện đội phân, nhà ngài cũng không thiếu phân heo, nếu như không giải quyết được vấn đề, lại gọi cũng không muộn, đến lúc đó, ta đứng ở bên ngoài đội cùng người, thế nào?"

Vừa nghe câu này!

Người đầu tiên tròn tròn mắt chính là Ông chủ Trương.

Hắn về mặt miệng bức đứng ở đó, hoàn toàn không nghĩ tới Trần Thương nói ra những lời này, tiểu tử này thật sự là... Không chắc chắn a!

Người cho rằng con mắt này dễ chỉnh sao?

Khuôn mặt Tiêu Điền Hoa tương đối lớn, làn da cũng đen, mũi to mắt to miệng rộng, lông mày vừa ngắn vừa thô, thói quen sinh hoạt tắm mưa dài nắng lâu dài cũng làm cho làn da của ngài không thể may mắn thoát khỏi.

Người suy nghĩ một chút, khuôn mặt như vậy mà kết hôn với con mắt Vương Tổ Hiền, sẽ là một phong cảnh như thế nào?

Không cần phải nói cũng biết.

Vì vậy, trong lòng Trương Chí Tân cũng không nắm chắc, Trần Thương sao có thể có nắm chắc?

Đây không phải làm ầu sao?

Người cho rằng đây là đùa giỡn hả?

Nói đùa một phen là xong việc sao?

Ngay cả chuyện gọi phân ảnh hưởng trị an vị đại tỷ này cũng làm được, người cho rằng vị này làm bằng nước sao?

Ngay cả xi măng cũng không quyết đoán như vậy!

Hơn nữa... Ông chủ Trương nghĩ đến câu nói cuối cùng của Trần Thương: Nếu như không giải quyết được vấn đề, từ từ gọi, giúp đỡ gọi!

Nghĩ tới đây, hắn liền tức giận nghiêng răng.

Vội vàng kéo tay Trần Thương, quay người nói lời xin lỗi với Tiêu Điền Hoa: "Tiêu tổng, chuyện này còn phải bàn bạc kỹ hơn, Bác sĩ Trần hắn nói..."

Chỉ là, Tiêu Điền Hoa trực tiếp cắt ngang Trương Chí Tân!

"Ta cảm thấy rất hứng thú với tiểu bác sĩ này!"

"Ta cảm thấy hắn nói có đạo lý, ta muốn tâm sự cùng tiểu bác sĩ này, hắn nói rất đúng, dù sao ta có rất nhiều phân, kém một ngày hai ngày cũng không sao."

Trần Thương nghe xong, vội vàng liếc mắt ra hiệu cho Trương Chí Tân.

Sau đó mỉm cười với Tiêu Điền Hoa: "Tiêu tỷ, mời tới bên này!"

Tiêu Điền Hoa hài lòng nhìn Trần Thương, ngài cảm thấy mình cũng có cơ hội.

Làm chính dung, nhưng gương mặt người không dễ nhìn... Còn có mặt mũi chỉnh hình cho ta?

Cũng không tự soi gương xem mình như thế nào.

Tiểu tử này cũng không tệ, tối thiểu gương mặt này không sai, đáng giá tốn thời gian tâm sự.

Mà Trương Chí Tân thì đứng đó kinh ngạc...

Tiểu Trần đang làm cái gì?

Hi sinh vì bệnh viện chúng ta...

Đây con mẹ nó quá vô tư đi, nghĩ đến ánh mắt cuối cùng của Trần Thương, Trương Chí Tân do dự, tiểu Trần nói với mình đừng quấy rầy hắn sao?

...

Trương Chí Tân thở dài, vội vàng gọi người quét dọn vệ sinh.

Mặc dù phân tượng trưng cho tài phú...

Nhưng, tài không lộ ra ngoài là truyền thống tốt đẹp của dân tộc Trung Hoa, tự nhiên không thể mặc cho treo trên tường.

Hơn nữa... Quan trọng nhất, "Tiền tài" mùi quá hôi thối.. Nồng hậu dày đặc, tiếp tục như vậy, hắn sợ mình bị ăn mòn, bất lợi cho tinh thần văn minh.

Nghĩ tới đây, Trương Chí Tân vội vàng cầm điện thoại lên, liên hệ người quét dọn...

Bỏ ra hơn một giờ, Trương Chí Tân nhìn bức tường bằng kính rực rỡ hắn lên, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Sau đó ngẩng đầu nhìn lâu hai.

Trong lòng phức tạp.

Có chút mê mang.

Có chút tiếc hận.

Có chút cảm động.

Có chút hối hận.

Nhưng càng nhiều hơn chính là... Ghen tị.

Sao hơn một canh giờ rồi mà tiểu Trần... Làm sao vẫn chưa xong?

Người trẻ tuổi nhưng cũng không đến mức lâu như vậy chứ?

Nghĩ tới đây, Trương Chí Tân quyết định chờ một chút.

Thế nhưng...

Lại mười phút trôi qua.

Trương Chí Tân thực sự bần khoản, dù sao ba mươi... Bốn mươi... Năm mươi...

Tiểu Trần mới lớn bao nhiêu.

Tuổi còn nhỏ không thể thừa nhận nhiều được, hắn cắn răng, đẩy cửa tiến vào.

Thế nhưng một màn trước mắt...

****Ngày mai bạo 5 chương. Mọi người nhớ đón đọc nha.**

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Chỉ có người mới hiểu vẻ đẹp của ta!

Tiêu Diên Hoa nhìn gò má Trần Thương, thăm nghĩ thật lâu, do dự một hồi.

Rốt cục hay không nhận được hỏi: "Xin lỗi... Bác sĩ xưng hô như thế nào?"

Trần Thương cười một tiếng: "Ta tên là Trần Thương, Tiểu tỷ gọi ta bác sĩ tiểu Trần là được rồi."

Tiêu Diên Hoa: "Tiểu Trần, mặt mũi người là chính ra hả?"

Trần Thương sững sờ, không nghĩ tới Tiêu Diên Hoa lại hỏi như vậy, cũng xấu hổ cười một tiếng: "Đây là mẹ của ta chính, chính từ lúc trong bụng rồi."

Trần Thương nói đùa làm cho Tiêu Diên Hoa dờ khóc dờ cười.

Nhưng, Tiêu Diên Hoa chưa bao giờ để ý người khác nói dung mạo của nàng không dễ nhìn, một người xuất thân từ lão nông cho heo ăn giờ trở thành ông chủ của vài trăm người, giá trị bản thân hơn trăm triệu, năng lực chịu đựng tự nhiên không phải người bình thường có thể so sánh.

Nhưng, cười thì cười, cũng chỉ vì Trần Thương nói ngọt, làm điệu con giận của Tiêu Diên Hoa, nhưng... Nếu không giải quyết được này thì vẫn sẽ không kết thúc.

Như tiểu huynh đệ này nói, nên gọi thì vẫn phải gọi, còn phải kêu hắn cùng gọi chung nữa.

"Người thật có thể giúp ta chinh tốt hả?" Tiêu Điền Hoa có chút mong đợi.

Trần Thương gật đầu: "Đúng vậy, ta có một ít nắm chắc, nhưng... Nói như thế nào đây? Tiêu tỷ, ta giải thích cho người một chút, thật ra con mắt của ngài, bộ dáng hiện tại thật sự là chính theo Vương Tổ Hiền."

"Thế nhưng, hình dạng của Vương Tổ Hiền không tương xứng với ngài, Vương Tổ Hiền có mũi nhỏ miệng nhỏ, nếu kết hôn đôi mắt này với kết cấu khuôn mặt ngài sẽ mang lại hiệu quả cũng không kém lắm"

"Thật ra, chính hình cũng không phải là chính giống người nào đó, mà là phải giống chính người!"

"Chúng ta cần phải làm là phóng đại ưu điểm trên mặt của người, đền bù khuyết điểm, để bộ mặt càng sắc sảo! Nhìn thoải mái dễ chịu hơn."

"Nếu như dựa theo khuôn mặt ngài, thì phải điều chỉnh theo hướng đại khí, hào phóng, phúc hậu!"

Những lời này, đúng như mong muốn của Tiêu Điền Hoa!

Nàng vì sao muốn chỉnh hình?

Đó là bởi vì nàng muốn ghi tên nhãn hiệu.

Bất chúc mẹ nuôi, học tập Vương Thủ Nghĩa, cố gắng hướng về Vệ Long.

Dùng ảnh chân dung của mình in phía trên sản phẩm thịt heo, phát triển trong Tỉnh Đông Dương, thậm chí xa hơn.

Kết quả thì sao?

Người ta chỉnh hình thì càng đẹp mắt, còn mình? Chỉnh thành cái quái gì?

Cái này sao có thể dễ trong lòng nàng không khó chịu?

Đặc biệt là những bạn bè phú bà kia, suốt ngày châm chọc khiêu khích mình.

Trong lúc tức giận, đã làm ra hành động gọi phản hờn này.

Tiêu Điền Hoa nghe được Trần Thương nói như vậy, cũng tin lời hắn nói, nàng kiên nhẫn nói: "Tiểu Trần a, ta cũng nói thật với người, sở dĩ ta chỉnh dung, là muốn mình hơi đẹp mắt một chút, rồi dùng ảnh chân dung làm thành nhãn hiệu, để có thể... giống như Vương Thủ Nghĩa kia."

Trần Thương nghe xong, không khỏi không cảm khái, thế giới của nữ cường nhân quả nhiên khác nhau, chính mình còn đang sống từng ngày đi làm lo ăn lo mặc, người ta đã cảm Lục thần trang bắt đầu siêu thần, làm ra nhãn hiệu muốn chinh chiến cả nước, thực sự là lợi hại.

Nhưng, cái này cũng không quan hệ với mình, Trần Thương cười nói: "Tiêu tỷ thật ngu, người bây giờ cũng là một xí nghiệp lớn của Thị trấn An Dương chúng ta, doanh nhân thành đạt."

"Nhưng... Nếu như ngài muốn dùng ảnh chân dung làm thành nhãn hiệu, ta ngược lại có một ý nghĩ không tệ, liên quan tới việc sửa đổi khuôn mặt của người, đặc biệt là con mắt!"

"Ta cảm thấy nếu là nhãn hiệu, thì phải đặc sắc, tươi sáng, có cảm giác ấn tượng, hơn nữa phải vui mừng, hay là như vậy đi, Tiêu tỷ, ta sẽ vẽ cho ngài một bản nháp, ngài xem thử hài lòng hay không?"

Tiêu Điền Hoa nghe xong, cũng cảm thấy có mấy phần đạo lý, vẽ tranh cũng có thể tham khảo một chút.

Hai người ngồi đối diện nhau, Trần Thương nhìn bộ mặt Tiêu Điền Hoa, tâm niệm vừa động, xuất hiện một màn hình ảo, phía trên xuất hiện các loại tin tức.

【 Con mắt Mỹ Lệ 】 tự động bắt đầu. Lúc này, màn ảnh trước mặt Trần Thương giống như thành một hệ thống sửa mắt, dựa theo 【 Con mắt Mỹ Lệ 】 nhắc nhở, trước mặt Trần Thương tự nhiên xuất hiện mấy dáng vẻ khác nhau.

Phong cách của những thiết kế này phối hợp rất hoàn hảo với khuôn mặt Tiêu Điền Hoa, có thể nói là hợp lại càng tăng thêm sức mạnh.

Mỹ lệ không?

Nói không cũng không sai!

Nếu chỉ nhìn riêng con mắt thì rất bình thường.

Thế nhưng phối hợp lại cùng một chỗ, thật sự là cho người ta ấn tượng tốt.

Giống như trên mạng đoạn thời gian trước, lưu hành một video cực kỳ hot.

"Con mắt rất bình thường, miệng cũng hung ác, thế nhưng... Nhìn cả người lại rất tinh thần!"

Lúc này, Tiêu Điền Hoa trên màn hình giả lập đúng là như thế!

Thậm chí có thể nói là một đôi mắt này cứu vớt cái này một khuôn mặt bình thường không chút đặc sắc nào, để khuôn mặt này thêm nhiều phần đặc sắc, đầy đặn.

【 Con mắt Mỹ Lệ 】 cho bốn năm loại nhắc nhở, nói cách khác có bốn năm đôi đều rất phù hợp, mỗi một cái đều để Trần Thương hết sức hài lòng.

Có thể nói chính là cả bốn cái trắng đều có chỗ thích, đến lúc vẽ ra cho Tiêu Điền Hoa lựa chọn.

Trần Thương rất muốn cảm tạ một người, đó chính là lão sư dạy phẫu thuật cho mình.

Trong lúc học đại học, bài tập khóa phẫu thuật thường xuyên sẽ cho sinh viên vẽ ra một vài cơ quan, khí quan, nội tạng...

Trần Thương tới tới lui lui, cũng có nghiên cứu đối với vẽ tranh, vài bút đơn giản, phác hoạ những cái này cũng còn tạm được.

Mấy chục phút sau, năm tấm chân dung thành công ra lò!

Trần Thương đang chuẩn bị nói chuyện, Trương Chí Tân bỗng nhiên đẩy cửa đi vào.

Nhìn thấy Trần Thương cầm một tấm giấy trắng ngồi vẽ, mà đối diện Tiêu Điền Hoa thì ngồi yên một chỗ.

Trương Chí Tân nhìn thấy, sau khi hơi kinh ngạc, rốt cục thờ nhẹ một hơi..

Còn may chỉ là vẽ tranh mà thôi, còn chưa tới tình trạng kia, bằng không sẽ thật áy náy a.

Trần Thương nhìn thấy Trương Chí Tân đi vào, cười nói: "Trương lão sư đã đến, ta vừa mới thiết kế mấy con mắt cho Tiểu tử, vừa vận người giúp đỡ kiểm định một chút."

Vừa nói chuyện, hắn vừa mang bản phác hoạ đưa tới.

Trương Chí Tân như suy nghĩ điều gì nhận lấy.

Mà Tiêu Điền Hoa cũng rất hiếu kì, tiện tay cầm lấy một tấm nhìn lại.

Thế nhưng..

Khi nàng cầm lấy bản vẽ này, vừa nhìn lướt qua, nàng đã tròn tròn mắt.

Không sai!

Tiêu Điền Hoa bị chân dung của mình làm cho ngây ngẩn cả người!

Bởi vì người trong bức họa chính là bộ dáng mà nàng mơ ước...

Mỗi người đều có một ảo tưởng của riêng mình, ảo tưởng mình sẽ đẹp hơn...

Lúc này, trong phác hoạ chính là bộ dáng mà nàng luôn tưởng tượng.

Một loại cảm giác tán đồng nhảy mắt tràn ngập trong lòng.

Vội vàng cầm lấy nói: "Chính là cái này! Chính là cái như vậy, ta thích cái này."

Trương Chí Tân cũng tròn tròn mắt, nói thật, hắn cũng bị thiết kế của Trần Thương làm cho chấn kinh!

Bình thường, bác sĩ chỉnh hình quan trọng nhất chính là phải thiết kế ra bộ dáng mà khách hàng mong muốn.

Đại đa số người đều sẽ dựa theo bản mẫu hoặc là mấy loại mô bản cố định để chỉnh hình, vì vậy sau đó tự nhiên là sản xuất sản phẩm theo dây chuyền.

Trương Chí Tân không ngờ rằng, Trần Thương còn có thiên phú như vậy?

Có thiên phú này, người đi làm bác sĩ chỉnh hình, còn không phải dễ như trở bàn tay, như cá gặp nước sao?

Vui sướng cực kỳ!

Nghe thấy Tiêu Điền Hoa nói như vậy, Trần Thương cười nói: "Tiểu tử đừng vội, ngài xem tất cả mấy tấm còn lại thử, sau đó chọn một tấm thích nhất, dù sao... Chỉnh hình phần mắt không thể chỉnh đi chỉnh lại nhiều lần, nhiều lần rất dễ xảy ra vấn đề."

Tiêu Điền Hoa nghe xong, vội vàng cầm lấy tấm thứ hai.. Tấm thứ ba... Và đoạt tới tấm thứ năm trong tay Trương Chí Tân.

Trong lúc nhất thời, Tiêu Điền Hoa muốn hôn mê a.

Năm tấm này, tấm này đẹp hơn tấm kia, tấm này tốt hơn tấm kia.

Nàng lần nữa ngẩng đầu nhìn Trần Thương, trong mắt tràn đầy khát vọng, hưng phấn, kích động, giống như gặp được tri kỷ.

Thật lâu..

Tiêu Điền Hoa không khống chế được cảm xúc, thốt ra: "Tiểu Trần! Chỉ có người mới hiểu bộ dáng của ta! Chỉ có người vẽ được vẻ đẹp của ta!"

Câu nói này, có thể là một câu thâm tình nhất mà Tiêu Điền Hoa đã nói ra trong hơn bốn mươi năm qua.....

****DG:** Cảm ơn đạo hữu Matrixx đã đẩy kim phiếu.

Matrixx: Làm phát 150kp xin chuong

Rep: Ngày mai sẽ bạo 5 chương (5 chương nữa đợi hôm tiếp theo a).

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Một lời không hợp liền lấy tiền?

Trần Thương cũng bị một câu của Tiêu Điền Hoa làm cho hôn mê rồi!

Đại tỷ, ta chỉ là công việc mà thôi, không cần phải như thế, ta bán tài hoa, ngài bỏ tiền... Chúng ta đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay, người như vậy... Để ta không biết đòi tiền người thế nào a!

Trần Thương bắt đầu dĩ

Sao người cứ nhất định phải nói đến tình cảm... Nói đến tình cảm nhiều sẽ tổn thương tiền a?!

Nghĩ tới đây, Trần Thương cảm thấy hẳn là mình quá khách sáo, phải nên bày ra tư thái ngay ngắn.

Vội vàng khoát tay áo, sắc mặt nghiêm túc nói: "Không, không, không, Tiêu tỷ, người hiểu lầm, ta là chuyên nghiệp, đây là nghề nghiệp của ta, chính là công việc của ta mà thôi, ngài đừng kích động, thật ra, người vốn rất đẹp, ta chỉ là phát huy chỗ đẹp của người mà thôi."

Chỉ là, Trần Thương không nghĩ tới, hẳn nói vậy làm cho Tiêu Điền Hoa càng thêm cảm khái..

Lúng ta lúng túng nói: "Từ xưa tới nay chưa từng có ai nói ta không dễ nhìn, bọn hắn đều nói ta là nhà giàu mới nổi, có tiền cũng không đổi được chất quẻ mùa, người là người đầu tiên nói như vậy ta..."

【Đình! Tiêu Điền Hoa độ thiện cảm + 20! 】

Trần Thương thấy thế, lập tức không biết làm sao... Ta mẹ nó đang làm cái gì?!

Ta thật không biết vì sao, vì sao người trên bốn mươi tuổi đều thích ta?

Tiểu cô nương trẻ tuổi ở đâu?

Mụ của ta tuyệt đối là Buff sai cho ta!

Trương Chí Tân nhìn thấy bản vẽ, trong lòng cũng nảy sinh ra một biện pháp cùng phương án giải quyết chuyện này.

Vương Sâm, khẳng định không thể trách cứ cùng trở mặt.

Bởi vì ba mươi vạn mà chọc giận Vương Sâm, tuyệt đối không phải một lựa chọn sáng suốt.

Nhưng, Tiêu Điền Hoa cũng không thể chọc!

Trương Chí Tân đã nghĩ đến tình huống xấu nhất, đơn giản chính là lấy ba mươi vạn từ bệnh viện, hoàn trả lại cho Tiêu Điền Hoa.

Đương nhiên, hẳn cũng nghĩ qua thượng sách, thế nhưng dù nói là thượng sách cũng rất khó làm.

Đó chính là một lần nữa chỉnh hình cho Tiêu Điền Hoa, chỉnh đến khi hài lòng mới thôi!

Cứ như vậy, không chỉ có không chọc giận hai bên, hơn nữa còn có thể tạo nên giao tình với Tiêu Điền Hoa, nói không chừng có thể tìm đến rất nhiều phú bà.

Dù sao...

Bạn bè phú bà là phú bà.

Mà cái nghề chỉnh hình này, người đến nhiều nhất là khoảng từ 22- 35 tuổi, chiếm sáu mươi phần trăm.

Nhưng..

Tiêu phí cao nhất lại là những người hơn bốn mươi tuổi, những phú bà đang bước vào tuổi xế chiều!

Đám người này vì đẹp cho nên vùng tiền rất hào phóng, đã từng chống lên nửa bầu trời nghề thẩm mỹ Hồng Kông.

Ngay cả sản nghiệp thuốc RB, mục tiêu hướng đến cũng không phải là người trẻ tuổi, mà là những trung niên có thực lực mua sắm.

Vì vậy, nếu như có thể chỉnh tốt cho Tiêu Điền Hoa, thật sự là trăm lợi mà không một hại!

Có thể giúp cho bệnh viện chỉnh hình Chí Tân thăng lên một cấp bậc.

Bệnh viện chỉnh hình Chí Tân vừa mới thành lập không lâu, thế nhưng phát triển tương đối cấp tốc, dù vậy, tỉ lệ chiếm hữu thị trường cũng không phải rất cao.

Chỉ có thể coi là xếp thứ hai Thị trấn An Dương!

Xếp đầu tiên chính là những bệnh viện chỉnh hình xuyên quốc gia kia, và mấy nhà bản thổ, giống như chỉnh hình Annie, hay là chỉnh hình Tây Nhã, vân vân.

Mấy bức họa này của Trần Thương có thể nói là giúp cho Trương Chí Tân thấy được hi vọng.

Hi vọng này không chỉ là chỉnh hình cho Tiêu Điền Hoa, mà lại hi vọng quát tháo phong vân nghề chỉnh hình ở Thị trấn An Dương.

Nghĩ tới đây, Trương Chí Tân nhìn Trần Thương, ánh mắt có chút nóng bỏng!

Xem ra lúc trước kéo hắn đến nơi này thật không sai!

Quả thực là một lựa chọn sáng suốt.

Trước tiên giải quyết xong chuyện này rồi lại nói, sau đó Trương Chí Tân định sẽ gọi nhữn cổ đông khác đến bàn bạc với Trần Thương, cho hán một hợp đồng không tệ hoặc là một phương án hợp tác tốt hơn.

Nhưng trước tiên vẫn nên giải quyết chuyện trong tay lại nói!

Trương Chí Tân nhìn Tiêu Điền Hoa, cười nói: "Tiêu tổng, ngài lựa chọn xong chưa?"

Tiêu Điền Hoa đã nhìn năm tám ảnh chụp ngắn người rất lâu!

Nàng thực sự không biết nên chọn như thế nào!

Lựa chọn này không giống với những lựa chọn bình thường, người lựa chọn là bộ dáng của mình, chỉ có thể chọn một!

Quá khó chọn!

Nàng ngẩng đầu nhìn Trần Thương: "Bác sĩ tiểu Trần, nếu không... Người giúp ta chọn một tấm đi?"

Trần Thương sững sờ!

Lại tới?

【Đinh, NPC cao cấp tuyên bố nhiệm vụ, giúp nàng lựa chọn một ảnh chụp, hoàn thành nhiệm vụ ban thưởng: 1. Một vạn nguyên; 2. Độ thiện cảm + 5. 】

Trần Thương: \$ \$ \$ \$ \$

Một lời không hợp liền lấy tiền?

Cũng tốt!

Trần Thương cầm năm bản vẽ, trầm ngâm, mấy phút sau, hán lấy ra một tờ, nhìn Tiêu Điền Hoa, nói: "Ta cảm thấy tấm này khá hơn một chút!"

"Tiêu tỷ xem thử, chân dung này, mặt mày hào phóng, thông qua nâng cơ bắp có thể giúp con mắt càng phù hợp hơn, quan trọng nhất chính là, xem toàn thể đi, có một loại phong phạm đoan trang đại khí, hơn nữa, lông mày của ngài thuộc về âm vang hữu lực lông mày phong, nếu như con mắt quá nghiêm, sẽ không thân thiện, mà con mắt này vừa vận hòa hoãn mấy phần lệ khí trên trán..."

"Hơn nữa, ảnh chân dung của ngài phải làm nhãn hiệu, tự nhiên là phải vui mừng cùng an tâm một chút, vì vậy, tổng hợp cân nhắc một phen, ta cảm thấy cái này phù hợp nhất!"

Trần Thương nói xong, còn chưa kịp thở một hơi, Tiêu Điền Hoa trực tiếp quyết định!

"Được rồi! Tất cả nghe bác sĩ tiểu Trần, làm như tấm này đi!"

Sau khi Tiêu Điền Hoa quyết định, Trần Thương vui vẻ nhận một vạn cộng thêm 5 điểm độ thiện cảm.

Xem ra mình sắp phát tài.

Làm việc cho thổ hào, thật sự là... Làm xong nhiều tiền, làm không tốt... sẽ giống như Trương Chí Tân, thị phi nhiều (phân nhiều)!

Sau khi bàn bạc xong, công việc tiếp theo là Trương Chí Tân dẫn Tiêu Điền Hoa qua phòng dụng cụ, ghi chép số liệu khuôn mặt.

Hai người trước trước sau sau bận rộn rờn rã một buổi chiều, không làm một ca phẫu thuật nào, rốt cục đạt được một phương án từ hệ thống.

Cũng chính là phương án chỉnh hình chuyên nghiệp!

Bản vẽ của Trần Thương chỉ là một phương hướng.

Nhưng phương án chỉnh hình cụ thể, còn cần chuyên gia chỉnh hình nghiên cứu kỹ càng mới có thể làm ra một phương án hoàn mỹ.

Bận rộn đến trưa, Tiêu Điền Hoa cũng coi là tha thứ cho Trương Chí Tân.

Trước khi đi nói với Trương Chí Tân, nhưng thật ra là nhìn Trần Thương nói: "Chuyện hôm nay, là ta xúc động, ta rất xin lỗi, tổn thất ta sẽ bồi thường."

"Giống như, chỉnh hình lần này, ta nên dùng tiền vẫn là biết xài tiền, Tiêu Điền Hoa ta không phải loại kia thích chiếm tiện nghi người khác."

Trương Chí Tân cười nói: "Tiêu tổng, ngài đánh mặt ta sao, lần này là trách nhiệm của chúng ta."

Tiêu Điền Hoa lắc đầu: "Không, sinh ý không phải làm như vậy, nhất mã quy nhất mã, lần trước cũng có trách nhiệm của ta, ta không nên hung hăng càn quấy người."

Nói đến đây, Tiêu Điền Hoa trực tiếp từ trong túi lấy ra 30 ngàn khối!

"Bác sĩ tiểu Trần, đây là tiền của người, không quan hệ với bệnh viện chỉnh hình, phương án của người, đáng giá này!"

"Còn có, Bác sĩ Trương, ta có sao nói vậy, có hai nói hai, xem ở mặt mũi tiểu Trần, ta sẽ tin người một lần, nhưng người phải nói một lời cho ta, bệnh viện các người đến cùng có thể làm hay không!"

"Có thể làm thì ta không nói hai lời, nên bỏ tiền sẽ bỏ tiền, nên phối hợp sẽ phối hợp, nếu như không làm được, chúng ta cũng đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay, chớ tổn thương hòa khí!"

Trong lúc nhất thời, trong lòng Trương Chí Tân cân nhắc một phen, nói: "Tiêu tổng trở về nghỉ ngơi trước, trước ngày mai ta sẽ cho người kết quả, thế nào?"

Tiêu Điền Hoa gật đầu, quay người dứt khoát rời đi!

Nhưng..

Vừa mới đi ra ngoài, lập tức trở về!

Nói với Trương Chí Tân "Cái kia... Mấy tờ giấy này cho ta! Người chụp kiểu ảnh, ta muốn mang đi."

Cẩn thận từng li từng tí cái kỹ mấy tấm chân dung của mình, lấy ra điện thoại nói với Trần Thương: "Bác sĩ tiểu Trần, lưu cái phương thức liên lạc đi."

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Mấy cái tên này... Rất quen thuộc?

Tiêu Điền Hoa rời đi, lưu lại ba chồng tiền.

Gọn gàng mà linh hoạt!

Trong tay Trần Thương nhiều hai thứ, một là 30 ngàn khối tiền, một là phương thức liên lạc cộng thêm Wechat của Tiêu Điền Hoa.

Trương Chí Tân hít sâu một hơi!

Lúc này đã hơn sáu giờ, mùa hè ngày dài, mặc dù trời chưa tối, nhưng cũng đã hoàng hôn.

Chuyện ngày hôm nay, có hơi nhức đầu.

Nhìn 30 ngàn khối tiền trong tay Trần Thương.

Trương Chí Tân cười nói: "Phát tài a?!"

Trần Thương cười, không nói chuyện, hẩn nhìn ra được, thật ra... Trương Chí Tân lo lắng, trong nụ cười rõ ràng mang theo mây đen.

Trần Thương nhin không được hỏi: "Trương lão sư, có chuyện gì vậy?"

Trương Chí Tân hít sâu một hơi, đập đi một miếng: "Đi thôi, đi ăn cơm, vừa ăn vừa nói."

Hai người thu thập một phen, đi ra chợ đêm.

Thời tiết tháng tám, thích hợp nhất ăn đồ nướng uống bia ngoài trời.

Thế nhưng bởi vì không khí Thị trấn An Dương nhiễm bẩn nghiêm trọng, đồ nướng ngoài trời trên cơ bản đều đã không còn, đều là trong phòng nướng xong đưa ra.

Không thể không nói, biện pháp này cũng thực không tồi!

Giống như là đánh rắm đặt ở trong quần sẽ không phát ra không khí!?

Chẳng lẽ nướng trong phòng, hơi khói có thể tiêu thụ tại chỗ sao?

Đương nhiên, Trần Thương không hiểu vấn đề này, cũng chỉ là hẩn rảnh rồi mà thôi.

Bây giờ, chợ đêm đã còn không náo nhiệt, đã đến giai đoạn vắng khách, người thưa thớt.

Ông chủ Trương có tiền, dẫn theo Trần Thương đi về khu vực bán đồ hải sản.

Nhìn ra được Ông chủ Trương là khách quen, đồ ập xuống một đồng con hào sống, bắt đầu chọn rau họ thận tôm.

Trần Thương cũng nhìn ra một ít môn đạo!

Ông chủ Trương gọi món ăn không nhìn giá cả, cũng không để ý chủng loại, chỉ nhìn xem có ngon hay không, có bổ hay không!

Hai bình bia, bảy tám con hào sống vào trong bụng, hai người bắt đầu nói nhiều.

Trương Chí Tân cười nói: "Tiểu Trần, ta thật không nghĩ tới, người còn có tài năng này!"

Trần Thương gật đầu: "Ta cũng không nghĩ tới."

Trương Chí Tân lập tức căng thẳng ngưng cười mặt: "Ý người là gì?"

Trần Thương: "Đây thật ra là thiên phú, không học được, ta cảm giác trời mình đã như vậy."

Trương Chí Tân tức giận, Trần Thương bị rút một bình.

Bình thường Trần Thương rất ít hút thuốc, lâu lâu uống chút rượu, có thể uống năm sáu bình bia, bảy tám ly rượu đế.

Lúc đi học còn tốt, sau khi tốt nghiệp đi làm việc, không ít lần bị lão Trần lôi kéo đi tham gia hội nghị uống rượu.

Ngoại khoa cơ bản đều uống rượu, ngoại khoa nhiều nam nhân, không uống chút rượu không thể tận hứng.

Vải chén rượu vào trong bụng, Trương Chí Tân bắt đầu nói nhiều.

Đặc biệt là chuyện phiên toái trong phòng ban, nhắc tới Trương Hữu Phúc càng hùng hổ hơn.

Trần Thương hiểu kỳ, theo lý thuyết Trương Chí Tân cũng không thiếu tiền, vì sao không từ chức?

"Trương lão sư, sao ngươi không từ chức? Bên ngoài kiếm tiền nhiều như thế, mỗi ngày tốn thời gian ở bệnh viện làm gì? Vừa mệt lại không có tiền!" Trần Thương tò mò hỏi.

Trương Chí Tân bỗng nhiên nhìn Trần Thương cười: "Tiểu Trần a, ngươi vẫn là tuổi còn rất trẻ."

"Ta nói cho ngươi một chút vì sao ta không từ chức!"

"Lúc ấy, ta là tiến sĩ bác sĩ thẩm mỹ, không phải làm việc cả ngày, nói cách khác, trong đơn vị thì ta còn tính là tiến sĩ, nhưng nếu như mang học vị này đi các bệnh viện khác, người ta có khả năng sẽ không nhận ngươi."

"Mà tầm quan trọng của bác sĩ tại vị ngươi cũng biết, ta đã có danh hiệu phó chức, lão Trần còn là trung cấp, đây chính là chênh lệch, không phải ta nói mình ngu bao nhiêu, mà là nói cho ngươi, sống trong thể chế thì phải phục tùng quy củ của thể chế."

"Cái này thế giới, có mấy bọn người! Loại người xếp hạng thứ nhất là những người có thể phá vỡ quy tắc mà người xưa đã thiết lập, chỉ chiếm một số rất ít!"

Mà loại người xếp hạng thứ hai, chính là người chường không quy tắc, bọn hắn có thể lợi dụng quy tắc để làm việc, thậm chí có thể sửa chữa một bộ phận nhỏ quy tắc."

"Còn loại người xếp thứ ba thì sao? Chính là loại người có thể sinh tồn trong quy tắc, có thể thích ứng rất tốt với quy tắc, người tiến bộ đặc biệt nhanh trong quy tắc, đòi ta không phải kỳ tài ngút trời, càng không có quyền đảo lộn triều chính, nên ta cố gắng làm tốt thể loại người xếp thứ ba."

Sau khi nói xong, Trương Chí Tân không tiếp tục nói nữa, mà tiếp lấy nói: "Nói tóm lại, không có Tinh Nhị Viện, thì sẽ không có Bệnh viện chỉnh hình Chí Tân, Tinh Nhị Viện với tư cách là bệnh viện top 10 của Tỉnh Đông Dương, chính là chỗ dựa của ta, nói ra sẽ làm cho người ta tin phục."

"Những ông chủ kia, nếu như không phải coi trọng ta là tiến sĩ của Tinh Nhị Viện, kỹ thuật cũng tạm được, sẽ đầu tư ta không? Đơn giản chính là coi trọng bối cảnh của ta. Đây là thứ nhất, vậy còn nguyên nhân thứ hai thì sao?"

"Nguyên nhân thứ hai chính là ta lợi dụng Tinh Nhị Viện làm lá chắn, phát triển các mối quan hệ của mình, con đường, tài chính, thoát ly chỗ dựa này, quan hệ xã hội của ngươi sẽ rất đơn giản."

"Vì vậy, bất luận ngươi làm cái gì, cái chỗ dựa bác sĩ cái này thật sự là rất không tệ, đối với tích lũy của ngươi, con đường rộng mở, tuyệt đối sẽ đạt tới chuyên nghiệp, mà Tinh Nhị Viện với tư cách là bệnh viện trực thuộc tỉnh Tỉnh, trước khi ngươi đủ 40 tuổi, thì phải tích lũy!"

"Nhưng, dù ngươi có năng lực không tệ, nhưng cũng không thể mơ tưởng xa vời, dù sao... Tài nguyên ngươi có thể sử dụng mới là ngươi tài nguyên, cho dù ngươi đi Bắc Thượng Quảng, những tài nguyên kia cũng không nhất định có thể thuộc về ngươi!"

Trần Thương đi vào xã hội không lâu, cũng không hiểu rõ quá nhiều ân tình sự cố, mà những lời này của Trương Chí Tân, lại làm cho Trần Thương mở rộng tầm mắt rất nhiều.

Đến sáng hôm sau, hai người uống bốn năm bình bia, sau đó không uống nữa mà nói chuyện phiếm về đầu tôm này.

Nửa ngày, Trương Chí Tân mới nói: "Tiểu Trần, thật ra lần này nhờ có ngươi, thật, ca ca kính ngươi một!"

Nhận được chén, Trương Chí Tân nói tiếp: "Nhưng... Lần này phẫu thuật, còn không đơn giản như vậy, đây cũng ta không thể lập tức đáp ứng nguyên nhân của Tiêu Điền Hoa."

"Phương án của ngươi có không vấn đề, là phương án này là tuyệt diệu nhất, giống như, thiết kế cũng tuyệt đối là nhân tuyển tốt nhất, có thể xưng hoàn mỹ."

"Nhưng... Vấn đề nằm ở chỗ nơi này, quá mức hoàn mỹ, trình độ của ta... Không đạt được! Không chỉ có ta không đạt được, mà ngay cả bác sĩ ở bệnh viện chúng ta cũng không đạt được, chúng ta cần mời đến một chuyên gia tới làm."

Trần Thương sững sờ: "Còn mời Vương Sâm?"

Trương Chí Tân hừ lạnh một tiếng: "Gia hỏa này, ta đoán chừng quá sức, cái này Vương Sâm... Mặc dù thanh danh tại ngoại, nhưng cũng bởi vì đây, đối với lòng vũ yếu quý lợi hại, bất kỳ cái gì bất lợi cho hắn danh dự chuyện cũng sẽ không đi làm."

"Vương Sâm năm nay 49, lớn tuổi, đã đến dựa vào sống bằng tiền dành dụm thời điểm, lúc này, làm loại này không nắm chắc mà lại là tự mình thất bại phẫu thuật chữa trị phẫu thuật, tuyệt đối là đánh mất, không khả năng tới làm, vì vậy... Chúng ta phải mời mấy cái chuyên gia tới làm."

Trần Thương gật đầu, tựa như nói như vậy với Trương Chí Tân, càng giống như một bác sĩ tiền bối giảng dạy cho đệ tử, không nguyên ý trêu chọc thị phi.

"Vậy thì... Làm sao bây giờ, tạm thương hỏi."

Trương Chí Tân: "Ta muốn tìm mấy chuyên gia ở khu vực chúng ta thử một chút, thế nhưng... Mấy chuyên gia này ta không nhất định có thể làm gây náo loạn, dù sao... Đồng hành là oan gia, xí nghiệp tư nhân của chúng ta cũng không phải là dùng chằm ngôn của bệnh viện, giao lưu còn nhiều, Thị trấn An Dương cũng là một địa phương khá lớn, bệnh viện chỉnh hình hiện chỉnh nhiều như vậy, ai rảnh rồi như vậy để vậy quấy phá lại?"

Trần Thương ồ một tiếng, bỗng nhiên bên tai vang lên lời nhận xét của Trịnh Quốc Đàm nhà mấy cái bác sĩ khoa chỉnh hình, như suy nghĩ điều gì nói: "Ta ngược lại là nhận biết mấy người, nhưng... Cũng không biết chuyên nghiệp không chuyên nghiệp..." Mail: "Tiểu Trần, không cần ngươi quan tâm, ngày mai ta sẽ tự mình đi tìm"

"Ta nói với ngươi, chúng ta Thị trấn An Dương chỉnh hình ngoại khoa lĩnh vực, có mấy cái chuyên gia, Đồng Đại Nhất viện Tản Tửng, Tây Nha bệnh viện chỉnh hình Dương Thao, còn có tỷ muội Annie chỉnh hình hoa Annie, An Tĩnh..."

"Nếu như có thể có được mấy người này trợ giúp... Chuyện này sẽ dễ làm hơn nhiều!"

Trần Thương nghe xong, ta đi, mấy cái tên này sao có chút quen thuộc?

****DG:** Ta dịch chương này trong tình trạng mắt nhắm mắt mờ (đang buồn ngủ mắt mờ không ra). Cho nên nếu có lỗi gì mong các đạo hữu báo lại để ta chỉnh sửa a

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Trong đầu người chứa cái gì vậy?

Trần Thương cẩn thận suy nghĩ những cái tên mà Trương Chí Tân vừa nhắc tới, bỗng nhiên vỗ trán một cái, búng Tinh đại ngộ!

Nhớ lại!

Thì ra là bọn hắn!

Trần Thương bỗng nhiên nhớ tới lúc trước ở trong nhà Trịnh Quốc Đàm, hai vị đại lão đã làm trợ thủ giúp mình kia.

Hình như cũng gọi là Dương Thao, cũng có một người là Tần Tường!

Chẳng lẽ là bọn hắn sao?

Không phải chứ?

Trần Thương mở Wechat lên, liếc nhìn hai người trong danh sách bạn bè, hắn xem xong xác định đúng là bọn họ!

Dương Thao là ông chủ bệnh viện chính hình Tây Nhã, mà Tần Tường cũng là chủ nhiệm khoa da liễu Đồng Đại Nhất viện.

Trần Thương nhìn thấy trên mặt Trương Chí Tân u ám như vậy, tự nhiên cũng muốn giúp một tay.

Dù sao làm người phải có lương tâm, nên biết ân báo đáp.

Ông chủ Trương đối với mình cũng rất không tồi, lần trước vì để cho tự mình luyện nhiều phẫu thuật chút, mà làm cho Trương Hữu Phúc bị ghi hận, trong khoa tránh không được bị gây khó dễ.

Nếu Trần Thương có thể giúp mà không giúp, thật sự có chút bản khoăn.

Nghĩ tới đây, hắn nói: "Trương lão sư, ta biết Dương Thao cùng Tần Tường. Nếu không ta thử liên lạc một chút?"

Trương Chí Tân cười nói: "Được rồi, về sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai còn phải bận bịu nữa. Chuyện này người chó đẻ ý."

Khoảng thời gian này tiếp xúc, sao Trương Chí Tân không biết nội tình của Trần Thương?

Sạch sẽ, trong sạch, sao có thể nhận biết những nhân vật lớn kia.

Trương Chí Tân uống nhiều quá, buổi tối không về nhà, mà ngủ tại đơn vị một đêm.

Lúc này mới thể hiện ra chỗ tốt của bệnh viện tư nhân, bên cạnh phòng làm việc của viện trưởng còn có một phòng ngủ.

Trần Thương không biết phòng làm việc của viện trưởng phân phối thêm một phòng ngủ là để làm gì, nhưng... Nghĩ đến ăn một đêm ăn hầu sống cùng với không ít thực phẩm bổ thận, Trần Thương do dự một chút cũng không dám hỏi.

Nhưng hắn cảm giác mình đã hiểu bảy tám phần...

Trần Thương không có đãi ngộ này, nhất định phải về nhà ngủ, hôm nay nhận bốn vạn khối tiền, có thể nói là tương đối khá, lúc đón xe, lưng và thắt lưng cũng không cong.

Sau khi về nhà, Trần Thương chủ động gọi điện thoại cho Tần Tường cùng Dương Thao, quyết định mời hai người giúp Trương Chí Tân.

Hắn trước gọi điện thoại cho Tần Tường, điện thoại rất nhanh kết nối.

"Tiểu Trần? Ha ha, đã lâu không gặp, có chuyện gì?" Tần Tường cười hỏi.

Trần Thương: "Thật là có chuyện cần làm phiền Chủ nhiệm Tần."

Tần Tường cười nói, không vội đáp ứng, ngược lại cẩn thận hỏi: "Người trước tiên nói một chút cho ta nghe thử là chuyện gì."

Trần Thương trực tiếp nói: "Là như vậy, Chủ nhiệm Tần, ta có một người bạn chuẩn bị thực hiện một ca phẫu thuật chỉnh con mắt, cần mấy chuyên gia tham dự hỗ trợ, ngày mai ngài có thời gian không?"

Tần Tường nghe xong, hơi suy nghĩ, mới nói: "Ha ha, chuyện này sao, ta còn tưởng rằng chuyện lớn gì, không thành vấn đề, hơn nữa ta cũng muốn nhìn xem đến cùng là một ca phẫu thuật chỉnh hình thế nào."

Trần Thương nghe xong, lập tức vui vẻ: "Cảm ơn Chủ nhiệm Tần! Vậy thì làm phiền ngài, thời gian địa điểm cụ thể ngày mai ta sẽ thông báo ngài."

Cúp điện thoại, Trần Thương vội vàng lần nữa bấm điện thoại Dương Thao, so sánh với Tần Tường, Dương Thao đáp ứng càng thêm quả quyết dứt khoát.

Trần Thương đánh giá, có hai vị này hắn là không vấn đề gì chứ?

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Trần Thương là bị ép lên, còn về nguyên nhân, phải trách tội qua Trương Chí Tân cho ăn nhiều đồ bù dương trắng thán như vậy.

Rửa qua loa vật trong quần, sau đó tắm rửa một cái, sốt ruột gấp xuất phát đi bệnh viện chỉnh hình.

Nguyên bản hắn đã đến rất sớm, nhưng kết quả Trương Chí Tân đã sớm tỉnh lại, đang nói chuyện điện thoại trong phòng làm việc.

Không biết đối phương là nhân sĩ phương nào, nhưng Trương Chí Tân lại rất nhiệt tình, thậm chí có thể nói là, nhiệt tình đến có chút khiêm tốn...

"Được được được! Không phiền phức không phiền phức, không có chuyện gì, vậy thì Vương chủ nhiệm rồi, được rồi! Khi nào ngài có thời gian thì thông báo cho tôi..."

Tất náy, Trương Chí Tân mặt đen lại, quay người nhìn thoáng qua Trần Thương, thờ dãi "Ta đoán quả nhiên không sai, Vương Sâm thật sự là sợ xảy ra chuyện, không nguyên ý tới."

Trần Thương gật đầu, cũng không nhiều lời.

Trương Chí Tân thờ dãi, cầm điện thoại lên lại lần lượt gọi mấy cuộc điện thoại, sau khi nói chuyện của Tiểu Điền Hoa ra, tất cả mọi người đều không nguyên ý tới.

Lập tức, Trương Chí Tân gấp khó khăn!

Hắn đã tìm tất cả người có thể tìm, không quen biết cũng không nhận ra, mời cũng sẽ không lại tới.

Làm sao bây giờ?

Trong lúc nhất thời, Trương Chí Tân phát sầu, đây là chuyện gì a, thật vất vả mới có một cơ hội tốt, thế nhưng hết lần này tới lần khác tìm không thấy người có kỹ thuật tốt.

Lúc này, Wechat của Trần Thương vang lên, hắn lấy điện thoại ra xem thông báo, hai người đều đã tới, đang đợi dưới lầu.

Trần Thương cười một tiếng: "Trương lão sư, ta xuống dưới tiếp hai người."

Trương Chí Tân khoát tay áo, không muốn nói lời nào.

Sau khi Trần Thương ra ngoài, Trương Chí Tân cắn răng một cái, cầm điện thoại lên, gọi cho một người bạn của mình: "Lão Lý, người thuận tiện dẫn viện trưởng Dương Thao đến được không? Ta có mấy vấn đề muốn tâm sự với hắn."

Bệnh viện chỉnh hình Tây Nha của Dương Thao ở Tỉnh Đông Dương đều có chút danh tiếng, hơn nữa kỹ thuật bản thân của Dương Thao rất cứng cỏi, là biển chữ vàng.

Trương Chí Tân cắn răng làm quyết tâm, nếu không lần này không kiếm tiền, chuyển tất cả tiền cho Dương Thao, xử lý tốt chuyện này là được rồi.

Đối phương nghe xong: "Lão Trương, chuyện gì vậy?"

Trương Chí Tân: "Hôm nay ta mời ngài tới làm phẫu thuật, ngài xem..."

Trương Chí Tân lời còn chưa dứt, đối phương liền ngắt lời nói: "Không được rồi, lão Trương, hôm nay Viện trưởng Dương ngay cả hội nghị đều từ chối, bảo hôm nay muốn đi gặp người vô cùng quan trọng."

Trương Chí Tân thất lạc cúp điện thoại, giống như một cọng rom cuối cùng bị rơi mất, không còn hi vọng...

Làm sao bây giờ?

Lúc này, bỗng nhiên cửa mở, Trần Thương mang theo hai người đi đến.

Làm Trương Chí Tân thấy hai người, lập tức đứng lên, trừng to mắt!

"Dương... Viện trưởng Dương? Ngài sao lại tới đây? Còn có Chủ nhiệm Tân... Sao các người tới nơi này của ta?"

Bệnh viện chỉnh hình Tây Nha của Dương Thao, quy mô cùng tổng tư sản cao hơn gấp mấy lần nơi này, mà Tân Tường càng là chủ nhiệm khoa da liễu Đông Đại Nhất viện, cũng rất am hiểu phương diện chữa bệnh thẩm mỹ.

Hai vị này tuyệt đối có thể đại biểu cho top đầu trong lĩnh vực chỉnh hình ở Đông Dương!

Chỉ là... Bọn hắn tới làm gì?

Không phải người hỗ trợ của Dương Thao nói hôm nay hắn có chuyện rất quan trọng sao?

Hội nghị đều từ chối...

Trần Thương cười nói: "Trương lão sư, hai vị này chính là ta mời đến chuẩn bị phẫu thuật cho Tiểu Điền Hoa."

Nghe xong lời này, Trương Chí Tân ghen hòng nhìn trân trối!

Hắn không nghĩ tới Trần Thương quả nhiên không nói đùa!

Thật đúng là mời hai vị đại lão này tới.

Lúc này, hắn làm sao còn không thể hiểu vừa rồi trong điện thoại, bạn của mình nói hôm nay Viện trưởng Dương có chuyện, muốn đi gặp một người quan trọng.

Người vô cùng quan trọng này...

Là mình a!

Trương Chí Tân nghĩ được như vậy liền có chút kích động.

Lần này có cơ hội!

Trương Chí Tân vội vàng chào hỏi hai người, mời họ ngồi xuống, sau đó bắt đầu nói kỹ tin tức quá trình phẫu thuật một phen: "Viện trưởng Dương, giáo sư Tần, quá trình chủ yếu chính là như vậy, chủ yếu chia làm hai bước, bước đầu tiên là rút mỡ khuôn mặt và tiêm vào cục bộ, bước thứ 2 chính là cắt khóe mắt và cắt bỏ thịt thừa trong mắt."

Sau khi Dương Thao nghe xong, cười nói: "Gọi người bệnh gọi chúng ta xem trước một chút đi, nếu có thể hôm nay phẫu thuật luôn."

Tần Tường cũng gật đầu: "Không sai."

Trương Chí Tân nghe xong lời này, cảm điện thoại lên gọi cho Tiêu Diên Hoa, nói: "Tiêu tổng, ta tìm đầy đủ chuyên gia đến phẫu thuật khuôn mặt cho ngài, hẳn không vấn đề."

Tiêu Diên Hoa nghe xong, vội vàng hỏi: "Cái này... Có tiểu Trần không?"

Trương Chí Tân kinh ngạc, không phải là hỏi chuyên gia có ai sao?

Thế nào lại hỏi có Trần Thương hay không?

Trương Chí Tân: "Có!"

Tiêu Diên Hoa lập tức hài lòng gật đầu: "Ta lập tức đi qua, chờ ta nửa giờ."

Vội vàng cúp điện thoại, lái xe đến.

Đề Trương Chí Tân có chút tròn tròn mắt, người không hỏi xem chuyên gia là ai sao?

Ta đã chuẩn bị một bụng lời nói, người một cơ hội nhỏ nhoi không cho ta...

Người lại hỏi thăm Trần Thương có đi hay không... Đầu óc có bệnh hả?

Trong não người toàn chứa tên tiểu bạch kiểm này hay sao???

Phi!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Yy cũng là một loại năng lực!

Dương Thao là bác sĩ chính hình ngoại khoa uy tín lâu năm, cũng có chút danh tiếng ở bệnh viện nhân dân, là thuộc nhóm đầu ở Thị trấn An Dương bắt đầu xây dựng bệnh viện chính hình.

Trải qua nhiều năm như vậy, Bệnh viện chính hình Tây Nhã đã trở thành một trong những bệnh viện chính hình có danh khí nhất Thị trấn An Dương.

Nhưng, những năm gần đây thị trường không ngừng phát triển, một vài bệnh viện lần lượt tiến vào thị trường, cộng thêm một chút hắc mã xuất hiện, Bệnh viện chính hình Tây Nhã cũng chỉ có thể duy trì trong top đầu trung lưu, không còn vinh quang như lúc trước.

Nhưng Dương Thao, với tư cách là thủ tịch Tây Nhã, mặc dù chưa đủ sáng tạo cái mới, nhưng rất thành thạo lão đạo, kỹ thuật, lần này có thể mời được Dương Thao, đáy lòng Trương Chí Tân rất vui vẻ.

Đưa toàn bộ kế hoạch cùng bản vẽ và số liệu tin tức cho Tần Tường, Dương Thao trao đổi lẫn nhau một phen, hai bên đại khái cũng có một chút ấn tượng.

Dù sao cũng là người đã xử lý vấn đề này rất nhiều lần, cũng không lo lắng quá nhiều, nhìn bản vẽ trên màn hình, tất cả mọi người không hề bối rối cùng kinh ngạc, dù sao cũng chỉ là phẫu thuật chỉnh hình bình thường.

Thậm chí có thể nói là đơn giản không thể đơn giản hơn.

Chỉ là sửa con mắt cộng thêm rút ra một chút mỡ mà thôi.

Tiểu phẫu mà thôi!

Nhưng... ki Tiêu Diên Hoa đi vào văn phòng, Dương Thao cùng Tần Tường nhìn không được sững sờ một chút.

Tốt... Người phụ nữ thật độc đáo!

Trương Chí Tân vội vàng nghênh đón nói: "Tiêu tổng tới, nhanh ngồi, đây là hai vị chuyên gia hôm nay đến làm phẫu thuật cho ngài, vị này là Chủ nhiệm Tần Tần Tường, đây là Viện trưởng Dương Dương Thao!"

Vừa nghe câu này, lập tức Tần Tường cùng Dương Thao trừng to mắt, liếc nhau, từ trong mắt nhau đều hiện ra chữ không thể tưởng tượng nổi!

Đây là người hôm nay cần chỉnh hình sao?

Nghĩ tới đây, Tần Tường tranh thủ thời gian lấy ra chân dung vừa rồi Trương Chí Tân đưa, đây là Trần Thương vẽ.

Bình thường trước khi làm phẫu thuật, bác sĩ chỉnh hình nhất định phải định hình kết quả cuối cùng trong đầu, đây là một điều cần có ở một bác sĩ chuyên nghiệp.

Giống như là Michelangelo có thể điêu khắc tảng đá lớn thành Đại Vệ!

Trong lòng có ý tưởng, hạ bút tự ra văn chương.

Thế nhưng...

Tần Tường căn bản không cảm thấy hai người phụ nữ này có điểm nào tương tự a!

Bởi vì người phụ nữ trước mắt quá độc đáo, chênh lệch rất xa cùng người trong hình ảnh, đoán chính phúc hậu gương mặt vui vẻ!

Dương Thao cúi đầu ngẩng đầu... Cúi đầu ngẩng đầu... Lập đi lập lại nhiều lần, sau đó mới phát hiện, đây đúng là một người.

Cái mũi, miệng đều rất giống, khác biệt duy nhất chính là con mắt!

Chỉ cần sửa chữa một đôi mắt, lại có thể làm cho khí chất cùng hình tượng của người phụ nữ này xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bản vẽ này là được người nào thiết kế vậy?!

Thực sự là nhà thiết kế thiên tài!

Bọn hán không nghĩ tới Trương Chí Tân có thể có thiết kế sư như vậy.

Nghĩ tới đây, Dương Thao quay người hâm mộ nhìn Trương Chí Tân, ganh ghét nói: "Nội tình bác sĩ Trương thật thâm hậu a, có cao nhân tương trợ, Bệnh viện chính hình Chí Tân vương lên trời không xa!"

Dương Thao là nói thật!

Một bệnh viện chính hình, cần nhất hai loại người, một là nhà thiết kế đỉnh cấp, một là bác sĩ phẫu thuật đỉnh cấp.

Mà trong hai cái này, nhà thiết kế là linh hồn, bác sĩ là công tượng!

Tầm quan trọng trong đó, so sánh một chút liền có thể biết được.

Mà thứ Bệnh viện chính hình Tây Nhã không thiếu nhất là bác sĩ phẫu thuật đỉnh cấp, rất nhiều nhân viên kỹ thuật uy tín lâu năm, thế nhưng khuyết thiếu nhà thiết kế đỉnh cấp, đúng lúc gặp trào lưu chính dung như dậy sóng tràn vào Thị trấn An Dương, tẩy bài ngành nghề chính hình.

Nếu như hán có thể nhận biết thiết kế sư như vậy... Tốt biết bao nhiêu?!

Trương Chí Tân cười, tranh thủ thời gian nói: "Làm gì có, so với nội tình bệnh viện chính hình Tây Nhã còn kém rất xa."

Hán đương nhiên không muốn tiêu bảo bối Trần Thương bị người đoạt đi hoặc là... Dụ dỗ đi.

Tần Tường không có bệnh viện tư nên cũng không thêm để ý và ghen tị những này, nhưng... Không ghen tị là không ghen tị, bội phục là sự thực.

Tần Tường cũng gật đầu: "Có thể thiết kế ra như vậy bản vẽ, người đó tuyệt đối là đại tài! Không tầm thường."

Tiêu Điền Hoa nhìn mấy người, lập tức ngăn người: "Đúng không, các người cũng cảm thấy thiết kế đẹp mắt hả? Nhưng... Các người không biết là ai thiết kế sao?"

"Chính là người sau lưng các người! Bác sĩ tiêu Trần!"

Vừa nghe câu này, Trương Chí Tân thật muốn đâm đầu vào tường!

Đừng ngăn ta lại!

Nói chung không được ngăn ta lại!

Tức chết lão phu rồi.

Hán cẩn thận từng li từng tí vội vã cuống cuống nhìn mấy người, sợ một lời không hợp lấy tiền dụ hoặc!

Dù sao, gia hỏa tiêu Trần này chỗ nào cũng tốt... Chính là nghèo một chút.

Vạn nhất... Lập trường không đủ kiên định, chẳng phải là chuyện xấu sao?

Sau khi Dương Thao cùng Tần Tường hơi kinh ngạc, đột nhiên quay người, nhìn Trần Thương đang đứng ở đó cầm tập tranh xem, mặt sáng lên!

Sách trong tay Trần Thương là « Những án lệ chính hình bộ ngực », hán đột nhiên phát hiện đám người nhìn mình chăm chăm, biến sắc, tranh thủ thời gian khép sách lại, để lên bàn.

Thế nhưng... Hán phát hiện mọi người vẫn nhìn mình chăm chăm, nhìn không được đỏ mặt: "Ta... Ta chỉ muốn học một ít cái này..."

Dương Thao hỏi: "Bác sĩ tiêu Trần! Thật là chí lớn không đợi tuổi a! Ta vốn cho là ta đã đánh giá cao người, không nghĩ tới... Lần này gặp mặt, người lại cho ta một vui vẻ lớn!"

"Không nghĩ tới người tuổi còn nhỏ nhưng lại có năng lực thiết kế chính hình cao như thế,... Chính hình thật sự là phải nói đến thiên phú a!"

Mặc dù Tần Tường không nói chuyện, thế nhưng trong lòng lại tại mưu đồ một chuyện lớn!

Hán hạ quyết tâm, lần này trở về, nhất định phải giao lưu với Trần Thương nhiều hơn, tranh thủ sớm ngày nghiên cứu ra một lưu phái mới, đánh vỡ địa vị của chính hình kiểu Hán đang lừng danh!

Lúc này, Trần Thương mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Ồ? Các người nói bản thiết kế này hả? Khụ khụ... Dương viện đừng khen ta, thật ra ta cũng không làm gì, chính là đơn giản dựa theo cảm giác vẽ ra thôi, vật này... Ta chỉ cảm thấy mình có chút thiên phú mà thôi..."

Mấy người nghe xong, mặt lập tức đen lại.

Người nói mình cố gắng, chúng ta còn có thể tiếp nhận, dù sao hương hoa mai từ lạnh lẽo đến!

Chính người cố gắng nên mới làm được, đáng giá khâm phục!

Thế nhưng người nói thiên phú, ta nghe sao có chút không thoải mái đây!

...

...

Bắt đầu chuẩn bị phẫu thuật!

Tổng cộng hai ca phẫu thuật, trước phải cắt bỏ phần da thừa trong khóe mắt, sau đó đến chỉnh hình bên ngoài khóe mắt, cuối cùng là hút mỡ hai bên gò má, để đạt được hiệu quả giảm nếp nhăn cộng với tăng cảm xúc vui vẻ hơn.

Mấy người nhìn gầy tê mặt Tiêu Điền Hoa xong, vẫn không nhìn được thờ dài!

Có thể làm cho một khuôn mặt như vậy nhưng chỉ chỉnh con mắt mà đạt tới hiệu quả như vậy, hẳn chính là một thiên tài!

Người vẫn không thể không phục?

Trần Thương đã quan sát xong, vì vậy sớm đã đi chuẩn bị.

Mà ba người khác, còn đang rửa tay thay quần áo.

Tần Tường hỏi: "Các người nói... Sao có thể rèn luyện loại thiên phú này? Chính là năng lực này làm thế nào để phát hiện sự vật đẹp, phát hiện kỳ tích trong những cái bình thường!"

Dương Thao thờ dài: "Nếu mà biết ta cũng không phải là bộ dáng như hôm nay."

Trương Chí Tân suy nghĩ thật lâu: "Khả năng đây là một loại thiên phú đi!"

Mà lúc này, Trương Chí Tân linh quang lóe lên, bưng bình đại ngộ, bỗng nhiên nói: "Ta cảm thấy cái này thật ra có thể là năng lực YY!"

Tần Dương nhất thời sững sờ: "Năng lực YY? Có ý gì?"

Trương Chí Tân lời thề son sắt nói: "YY chính là một loại năng lực thần kỳ, chính là khi nhìn thấy người, sẽ phóng đại ưu điểm của người, thu nhỏ thậm chí chủ động đền bù thiếu hụt của người, trong đầu hình thành khuôn mặt thích hợp với người nhất!"

Dương Thao nhú mày: "Người nói là..."

Tần Tường: "Tiểu Trần YY Tiêu Điền Hoa?"

****DG:** Cảm ơn đạo hữu Ngocthang84 đã đẩy kim phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 84: Kế hoạch lớn của phòng cấp cứu

Phẫu thuật cắt bỏ da thừa ở khóe mắt có thể hữu hiệu thanh trừ da vô dụng ở khóe mắt để đạt được hiệu quả thay đổi đôi mắt, mục đích giảm bớt nếp nhăn.

Giai đoạn hiện tại, phẫu thuật này rất được hoan nghênh, đặc biệt là rất được phụ nữ trung – lão niên thích.

Trước khi bắt đầu phẫu thuật, Tiêu Điền Hoa nằm ở nơi đó, Trần Thương bắt đầu cầm bút, vẽ ra phạm vi vùng da thừa cần cắt bỏ.

Một bước này là bước khó khăn nhất!

Sau khi Trần Thương vẽ xong, đến lượt vai phụ đăng trảng.

Trương Chí Tân vẫn như thường trải khăn đã được sát khuẩn lên, thành phần gồm 2% Lidocaine vừa đủ thấm vào gây tê.

Sau khi gây tê, Dương Thao đi về phía bên phải, từ khóe mắt thiết kế cái tiến "cánh chữ Z", tách rời mô liên kết, hình thành mô da.

Lúc này, Tần Tường rất phối hợp, tay mát lạnh lẽ, dùng chỉ ni lông 7-0, hẳn bắt đầu cầm kim khâu lên khâu da cùng với dây chằng.

Thích hợp tu bổ mô da có thể hữu hiệu làm giảm nếp nhăn trên làn da, lấy ra da thừa, sau khi ăn khớp, lại dùng chỉ ni lông 8-0 đến gắn đoạn khâu.

Rất đơn giản, Trần Thương cảm giác mình nhìn một lần liền biết.

Nhưng, trên thực tế cũng không phải là như thế.

Bởi vì thần kinh trên khuôn mặt phân bố cực kỳ phức tạp, dù sao thì với tư cách y học sống bên gối sách (sách thôi miên), có thể hiểu độ khó cùng phức tạp lớn đến bao nhiêu.

Trước mắt, kiến thức của Trần Thương đối với thần kinh khuôn mặt chỉ ở trình độ cực kỳ sơ cấp mà thôi.

Mà đối với phẫu thuật bên ngoài khỏe mắt, thì lại càng phải coi trọng đối với kiến thức về thần kinh trên khuôn mặt.

Trần Thương đứng đó nhìn học tập, Tàn Tường cùng Dương Thao vừa làm vừa nói: "Tiểu Trần, người nhìn chỗ này, thần kinh khuôn mặt từ nơi này, vì vậy trong lúc cắt xuống, nhất định phải làm chậm rãi, phẫu thuật chỉnh hình khuôn mặt không thể so với bụng, tay phải thấp xuống, dao nhỏ phải cao hơn, người chậm rãi cảm thụ đi!"

Phẫu thuật kéo dài gần nửa giờ!

Rất thuận lợi!

Cũng rất thành công, mấy người phối hợp hết sức ăn ý.

Trần Thương cũng có tác dụng rất lớn, trừ phác họa ra thì hẳn còn dùng ánh mắt tham dự phẫu thuật lần này, làm ra công dụng không thể xóa nhòa.

Cũng chớ xem thường trợ công!

Trần Thương nắm giữ kỹ năng bị động.

Đúng lúc này, bỗng nhiên âm thanh thông báo vang lên!

【Đình! Phát động tỉ lệ 1% học tập kỹ năng bị động cho người mới, nhận được kỹ năng của Dương Thao: Mở ra kỹ thuật tạo mắt hai mí.】

【Mở ra kỹ thuật tạo mắt hai mí, cấp bậc: cao cấp, đặc hiệu: Khôi phục nhanh chóng.】

Tiểu phẫu tạo mắt hai mí!

Hài lòng!

Kỹ thuật tạo mắt hai mí cũng chính là phẫu thuật mắt hai mí, chủ yếu có ba loại phương pháp, một chính là thường dùng nhất chôn chỉ, loại thứ hai là mở ra, một loại cuối cùng là phương pháp khâu chỉ.

Trong đó, phương pháp khâu chỉ là đơn giản nhất, thích hợp cho tân thủ, nhưng... Thứ đơn giản thì thường sẽ thiếu hụt khá nhiều.

Phương pháp khâu chỉ tác dụng phụ khá nhiều, vì vậy bình thường không khuyến khích mọi người thử.

Số ít người ít sẹo, nếp nhăn ít đi hoặc biến mất.

Nhiều người thường gây nên nếp nhăn quá nhiều, khó mà sửa thấp.

Rất nhiều người, nếu như vị trí buộc ga-rô quá cao, hạn chế nâng lên cơ mí mắt cùng cơ Muller, có thể dẫn đến mí mắt trên rũ xuống, con mắt dễ mỏi, mở mắt rất tốn sức.

Vì vậy, hiện tại thường gặp nhất là phương pháp phẫu thuật chôn chỉ cùng cắt ra.

Nhưng trong hai cái này, chôn chỉ là biện pháp thường được dùng nhất, mà mở ra lại là hạn mức cao nhất khảo nghiệm trình độ của bác sĩ phẫu thuật.

Có thể nói như vậy, mạo muội dùng phẫu thuật mở ra cắt mất hai mí, nếu không phải hắc thiết, thì chính là vương giả!

Đây là hai thái cực!

Vừa mới phẫu thuật xong, Tiêu Điền Hoa được đưa đi nghỉ ngơi, mà Trần Thương nhìn hai nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành.

Chẳng lẽ là phải chờ sau khi Tiêu tổng khôi phục mới tính là thành công sao?

Xem ra còn phải chờ đợi một thời gian ngắn!

Ít nhất cũng bảy ngày.

Nhưng, hôm nay nhận được một kỹ năng tốt từ Dương Thao, hẳn đã rất hài lòng, chuyển đi này không tệ.

Đang lúc Trần Thương chuẩn bị nghỉ ngơi, bỗng nhiên điện thoại vang lên.

"Tiểu Trần! Đang làm gì đấy?"

Là Lý Bảo Sơn!

Xảy ra chuyện gì?

Chủ nhiệm Lý rất ít gọi điện thoại cho mình, chẳng lẽ bệnh viện có bệnh nhân khẩn cấp: "Chủ nhiệm, ta không việc gì."

Trần Thương che giấu chuyện mình tự ý đi học chỉnh hình.

Lý Bảo Sơn ồ một tiếng: "Người qua nhà ta một chuyến đi. Tới rồi ta có chút việc muốn nói với người một chút."

Nhà Lý Bảo Sơn gần bệnh viện, trên cơ bản đến bệnh viện chỉ có 5 phút, giá tiền không rẻ, là bệnh viện mua cho.

Lý Bảo Sơn thuộc về nhân tài đưa vào đến Tỉnh Nhị Viện, lúc ấy được cấp cho một phòng ở rộng 100 mét vuông.

Trần Thương gõ cửa, Lý Bảo Sơn mở cửa.

Sau khi đi vào, trong phòng có mấy người đang ngồi, hơn nữa đều là người quen, An Ngạn Quân, Trần Bình Sinh còn có... Kia là Tàn Hiếu Uyên? Hách Húc Lượng?

Có chuyện lớn gì hả?

Trần Thương nói thầm trong lòng, thế nhưng trên mặt vẫn cười, theo thứ tự từ lớn đến nhỏ chào hỏi một phen, tìm một chỗ ngồi xuống.

Trường hợp này, rõ ràng hẳn nên nghe nhiều nói ít.

Tần Hiếu Uyên nói với Lý Bảo Sơn: "Bảo Sơn, người nói nghe một chút đi."

Lý Bảo Sơn nhẹ gật đầu, nói với đám người: "Hôm nay gọi tất cả mọi người đến nhà ta là muốn thương lượng với mọi người một chuyện."

"Ngoại khoa ngực phát triển căn bản không được, bệnh viện muốn xóa bỏ ngoại khoa ngực, đương nhiên, chỉ mới có quyết định, còn chưa áp dụng cụ thể, nhưng... Ngoại khoa ngực mặc dù không lớn, thế nhưng lại có phòng chuyên môn phẫu thuật, mà ban đầu phòng phẫu thuật số 8 cũng trống không. Vì vậy, sau khi ta cùng Viện trưởng Tần thương lượng một phen, muốn thành lập phòng phẫu thuật cấp cứu, mọi người thấy thế nào?"

Vừa nghe câu này, tất cả mọi người biểu lộ tức đặc sắc.

Có phòng phẫu thuật riêng!

Cái này ảnh hưởng đến cấp bậc!

Không cần xếp hàng phẫu thuật với các phòng ban khác.

Bình thường mà nói, phòng phẫu thuật của bệnh viện là một phòng ban riêng, thế nhưng một vài phòng ban lớn trên cơ bản đều có phòng phẫu thuật riêng, giống như khoa phụ sản, ngoại khoa, khoa chỉnh hình, khoa thần kinh,... những phòng ban này xếp hàng phẫu thuật chỉ cần xếp hàng nội bộ là được, không cần đến tham dự phòng phẫu thuật chung.

Mà khoa cấp cứu Tỉnh Nhị Viện mặc dù phẫu thuật cũng không ít, nhưng lại không có phòng phẫu thuật riêng, đều phối hợp bệnh tật của bệnh nhân đến các phòng ban tương ứng, sau đó mới thực hiện phẫu thuật.

Nói trắng ra là giống như kén rế, đưa hàng tới cửa mà mình còn phải làm giúp.

Cấp cứu thành "Hai đạo con buôn", hơi xử lý người bệnh, sau khi hiểu rõ nguyên nhân, trực tiếp đưa đến phòng ban tương ứng hoặc là... Nhà xác.

Cái này mang ý nghĩa, sẽ không có quyền tự chủ!

Mà có phòng phẫu thuật riêng, ý nghĩa không giống vậy, nông nô xoay người trở thành chủ a!

Đương nhiên...

Có lợi thì có hại.

Tối thiểu chi phí của phòng phẫu thuật sau này bao gồm: Tiền thuê nhà, điện nước, hao tài, y tá, chi phí... Toàn bộ chi tiêu để cấp cứu!

Phải biết, bệnh viện giống như một nhà thương nghiệp cỡ lớn, phòng ban giống như người thuê trong thương nghiệp, mỗi tháng phải nộp lên trên tiền thuê nhà, điện nước... vân vân.

Sau khi giao xong, chụp xong, tiền của người mới có thể đến tài khoản phòng ban!

Vì vậy trong bệnh viện cũng giống như cuộc chiến giữa các thương nghiệp nhỏ, phân hoá giàu nghèo rất nghiêm trọng.

Mà cấp cứu là một phòng ban không khá giả mấy, ắc còn không mang nổi mình ắc, nếu không phải có tài trợ tiền bạc đặc biệt cùng bác sĩ chuyên nghiệp nâng đỡ, không chừng đã sớm phá sản...

Đương nhiên, bệnh viện tự nhiên không thể để cho cấp cứu phá sản.

Nhưng... Không cho người phá sản, tương đương với muốn xin phòng phẫu thuật cũng khó càng thêm khó!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Người hỗ trợ của trần thương sẽ là ai ~?

Tin tức phòng cấp cứu mở phòng phẫu thuật riêng có thể nói làm cho đám người hơi giật mình!

An Ngạn Quân cùng Trần Bình Sinh hai người hai mặt nhìn nhau, trừng to mắt, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn làm việc ở cấp cứu hơn mười năm, tự nhiên sống to gió lớn đều đã trải qua, hiểu rõ một chút.

Không sợ lưu manh ngu ngốc, chỉ sợ đạo lý lãnh đạo!

Đừng quân người nói lý tốt bao nhiêu, người ta luôn có thể nghĩ ra được một đồng lớn lý do quấy rối cùng đường hoàng lấy cớ để qua loa tắc trách người.

Tần Hiếu Uyên hít một ngụm khí, chậm rãi phun ra, thế cục ở Tỉnh Nhị Viện phức tạp, hẳn cùng Đàm Lập Quốc đã sớm qua tuần trăng mật.

Rất nhiều chủ nhiệm trong hệ thống ngoại khoa của bệnh viện đều do một tay Đàm Lập Quốc chọn lựa cùng cất nhắc.

Nghĩ đến lần trước, tuyển chọn Trần Thương nhưng bị Đàm Lập Quốc cản trở, hẳn đã có chút không thoải mái, lần này, hẳn cần phải làm là cải biến kết cục của bệnh viện.

Mà phòng cấp cứu lại là điểm tốt nhất để bắt đầu.

Tần Hiếu Uyên hút một hơi thuốc thật dài, nửa phút một điếu thuốc vào trong bụng, đầu thuốc lá dần bị đốt hết, nói: "Thật ra cấp cứu phát triển là khuynh hướng tất nhiên, cấp cứu với tư cách là phòng tuyến bảo vệ sinh mệnh mọi người, quốc gia liên tục cổ vũ phát triển, mà lần trước vụ nhà máy hóa chất bị nổ, lãnh đạo cũng đã coi trọng chúng ta, nói muốn cổ vũ khoa cấp cứu của bệnh viện phát triển."

Nói đến đây, Tần Hiếu Uyên cười ha ha, nhìn Trần Thương: "Nhắc tới vẫn là Trần Thương lập công, lần trước biểu hiện của người rất chói mắt, sau khi Vương Hưởng Quân cùng lãnh đạo trao đổi một phen, lãnh đạo tiết lộ, muốn cho phòng cấp cứu Tinh Nhị Viện gánh thêm trách nhiệm, chia đôi công việc với trung tâm cấp cứu 120."

"Cứ như vậy, lượng công việc phòng cấp cứu chúng ta không thể nghỉ ngơi phải lớn hơn, thế nhưng số lượng, chất lượng bác sĩ đều thực hiện theo các phòng ban khác, hiệp trợ cấp cứu hoàn thành công việc thường ngày."

Đám người nghe xong, cũng nhao nhao gật đầu.

Chuyện lập công này, thường rất khó nói, công việc tại phòng cấp cứu, ai không lập công, thế nhưng người phải sẽ lập công!

Cái gì gọi là sẽ lập công?

Chính là người lập công lao phải để lãnh đạo nhìn thấy.

Tần Hiếu Uyên nói đến đây: "Mặc dù tin tức cụ thể còn chưa đưa xuống, nhưng khoảng thời gian này, Bảo Sơn người phải chuẩn bị thật tốt một chút, cân đối một số công việc, đoán chừng sẽ nhanh thôi."

Lý Bảo Sơn gật đầu, nhìn An Ngạn Quân, Trần Bình Sinh cùng Trần Thương, nói: "Lần này gọi các người đến, chủ yếu là liên quan tới chuyện cân đối công việc sau này, khả năng cần điều chỉnh một chút, các người cũng là do ta chủ nhiệm, chúng ta cũng không cần phải quá mức để ý, ngồi xuống thông báo là được rồi."

"Chủ nhiệm An, kỹ thuật cùng năng lực của người ta cảm thấy đáng tin, ta muốn khi phòng cấp cứu có phòng phẫu thuật độc lập, người làm dẫn đầu."

An Ngạn Quân nghe xong, lập tức mắt sáng rực lên!

An Ngạn Quân tuổi không lớn lắm, mới hơn bốn mươi tuổi, không gian tiến bộ còn lên cao, vốn là xuất thân ngoại khoa tay, thế nhưng ngoại khoa tay ở Tinh Đông Dương phát triển cũng không tốt, phẫu thuật kính hiển vi đều không triển khai, gây khe hở hợp thì càng thiên phương dạ đàm.

An Ngạn Quân nhin không được hỏi: "Chủ nhiệm Lý, ngoại khoa tay phát triển không chỉ cần kỹ thuật a, còn cần thiết bị, hơn nữa, một mình ta cũng làm không nổi."

Tần Hiếu Uyên: "Thiết bị đang trên đường tới!"

Lý Bảo Sơn nhắm mắt nói: "Tiểu Trần làm người hỗ trợ cho người, hai người các người cùng làm"

Lời của hai người gần như đồng thời nói ra, để An Ngạn Quân nhin không được sững sờ, sau đó nắm chặt tay: "Ta nhất định làm tốt!"

Trần Bình Sinh nghe đám người muốn cướp Trần Thương đi, ban đầu hắn muốn cự tuyệt, không nỡ, Trần Thương theo hắn gần ba năm, ba năm này cũng coi là một nửa đồ đệ, hai người ở chung rất hòa hợp, bất thành linh Trần Thương đi, hắn khẳng định cũng sẽ có chút không thoải mái.

Nhưng...

Không thoải mái là không thoải mái.

Đây là chuyện sớm hay muộn.

Vì tiền đồ của Trần Thương, mình không thể kéo chân hắn.

Nghĩ tới đây, Trần Bình Sinh lắc đầu, cười nói.

Mà Trần Thương lại lập tức trầm mặc, nói thật, hắn chưa từng nghĩ qua đi ngoại khoa tay, thế nhưng... đây là phương án thích hợp nhất trước mắt, bởi vì Trần Thương khâu gân bắp thịt đã đến cấp đại sư, khâu làn da đã cao cấp, nếu không đi ngoại khoa tay thì có chút nhân tài không được trọng dụng.

Nhưng... Lão Trần...

Trần Thương nhin không được nói: "Thế nhưng... Ta là người của Trần đại ca a. Ta đi... Trần đại ca làm sao đây?"

Một câu để Trần Bình Sinh đỏ mặt!

Trong lòng dờ khóc dờ cười, vừa tức vừa cười!

Tiểu tử này, quá trâu.

Nhưng trong lòng rất thoải mái, không sai, có chút lương tâm, trong lòng còn có ta.

Lý Bảo Sơn từng Trần Thương một cái: "Người đừng nói chuyện, ta còn không hỏi người."

Nói xong, nhìn Trần Bình Sinh: "Lão Trần, người đừng quản phòng bệnh, hai phòng phẫu thuật người đến phụ trách một phòng, chuyên môn xử lý các loại phẫu thuật cấp cứu ngoại khoa, nếu chúng ta đã làm thì phải quả quyết, sau này nếu có cái gì viêm ruột thừa cấp tính, viêm túi mật cấp tính, cấp tính... Dù sao người đến phụ trách làm."

Cấp cứu là một phòng ban, cũng có thể là một bệnh viện.

Rất nhiều bệnh viện cỡ lớn thì khoa cấp cứu là tòa nhà độc lập, phân bố kỹ càng.

Lý Bảo Sơn kiến thức rộng rãi, đi công tác ở rất nhiều bệnh viện, đừng nói quy mô hiện tại, chính là cấp cứu Tinh Nhị Viện mở rộng ba lần, cũng không có bất cứ vấn đề gì.

"Trần Thương, người... sau này người cũng đừng quên phòng bệnh."

Trần Thương sững sờ!

Không quên phòng bệnh là cái quý gì?

Lý Bảo Sơn nói tiếp: "Sau này, chuyên môn của người là làm phẫu thuật, bất kỳ phẫu thuật gì, chỉ cần người có thời gian liền lên, tất cả phẫu thuật cấp cứu toàn bộ đều học, trong lúc làm phẫu thuật, người làm người hỗ trợ cho lão Trần, Chủ nhiệm An phẫu thuật, người cũng đi hỗ trợ, đương nhiên, người cũng có thể tự mình phẫu thuật."

"Ta hi vọng người trở thành một bác sĩ ngoại khoa ưu tú."

Vừa nghe câu này, ai còn không rõ hẳn có ý gì?

Đây rõ ràng là muốn nâng đỡ Trần Thương.

Bác sĩ ngoại khoa sợ nhất không phải bệnh bệu.

Mà là rảnh rỗi.

Một khi rảnh rỗi, các kỹ năng đều sẽ phế đi.

Lý Bảo Sơn làm như thế này, chính là muốn để Trần Thương độc diễn chính.

Trần Bình Sinh thấy thế, cũng vui mừng cười, hẳn biết rõ thiên phú của Trần Thương hơn bất kỳ ai, có thể nói chính là một bác sĩ ngoại khoa trời sinh, hạn mức cao nhất rất cao, thiếu chính là một sân khấu.

An Ngạn Quân cũng cười, hẳn đã thấy Trần Thương khâu gần bắp thịt, đó là một thiên tài, có hẳn gia nhập, ngoại khoa tay như hồ thêm cánh!

Mà Trần Thương lập tức từ bác sĩ thực tập trực tiếp chuyển thành bác sĩ phẫu thuật!

Trần Thương nghe thấy Lý Bảo Sơn ủy thác trách nhiệm, trong lòng cũng bành trướng, có chút kích động!

Chờ mong!

Rất chờ mong!

Công việc phòng bệnh quá mức rườm rà, viết bệnh lịch cái gì quá nhiều, so sánh những cái này, Trần Thương càng thích phẫu thuật.

Trần Bình Sinh chợt nói: "Chủ nhiệm, ta có một ý tưởng."

Lý Bảo Sơn gật đầu: "Người nói."

Trần Bình Sinh: "Ta cảm thấy, có thể để Trần Thương độc lập quản bệnh nhân, nhưng có thể phân phối cho hắn một bác sĩ cấp dưới viết quá trình mắc bệnh, xử lý việc vặt, dù sao... Không trải qua tự mình quản lý bệnh nhân, vẫn không thể trưởng thành."

Lý Bảo Sơn cũng hai mắt tỏa sáng!

Ý kiến hay!

Cứ như vậy, vừa không ảnh hưởng đến phẫu thuật, lại có thể rèn luyện người.

Chỉ là... Tìm ai làm người hỗ trợ cho Trần Thương đây?

Đây là một vấn đề!

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 86: Hai Ta Thành Người Hỗ Trợ Cho Trần Thương???

Xế chiều thứ hai, một tin tức nhanh chóng truyền khắp bệnh viện!

"Người biết gì chưa? Khoa ngoại ngực hôm nay bị xóa bỏ, Thạch Kỳ bị điều đi làm Phó chủ nhiệm tuyến vú." Tần Duyệt giống như biết được tin tức lớn, đi đến bên người Trần Thương, thần bí nói đến.

Trần Thương đang viết bệnh lịch cũng hơi sững sờ!

Nhanh như vậy sao?

Mới một ngày, Ngoại khoa ngực đã bị xóa bỏ rồi.

Lúc này, văn phòng khoa cấp cứu buổi chiều một trong ba nhân viên chủ chốt, Vương Khiêm cũng bu lại: "Đáng đời! Thạch Kỳ kia, đáng đời tên chó đó, ta cho người biết, khi ta liên hoan cùng bạn học cũ, ta còn không có ý tút nói bệnh viện chúng ta có Ngoại khoa ngực."

"Lần trước có người bệnh bị ứ mủ lồng ngực, ta xuống hội chẩn, Thạch Kỳ ngu ngốc hống hách không thèm quan tâm ta, ta đến gặp hắn để hội chẩn, các người có biết hắn nói cái gì không? Hắn nói người bệnh này không thuộc khoa bọn hắn, hẳn bảo ta đi mời bác sĩ khoa phổi hội chẩn, ta TM cũng không biết cái thằng này sao có thể leo lên chức chủ nhiệm Ngoại

khoa ngực."

Trần Thương cũng nhẹ gật đầu, Thạch Thất kia thật đúng là một bao cò, trong nội viện đều biết.

Nhưng trở về nghề chính cũng là chuyện tốt, dù sao khoa tim mạch là phòng ban rất quan trọng, người làm tuyến vú đi làm tim mạch, không phải nói nhảm sao?

Khoa ngoại Tỉnh Nhị Viện vốn không phát triển, rất nhiều phòng ban đều chỉ có bề ngoài, tạo ra chỉ vì danh hiệu bệnh viện hạng ba.

Phải biết, muốn bảo đảm tư cách là bệnh viện hạng ba, nhất định phải có rất nhiều phòng ban, phân chia kỹ càng, mà những năm này nói thật Tỉnh Nhị Viện quả thực tốn không ít tiền, cũng đi không ít đường quanh co.

Khoa ngoại phát triển có chút lạc hậu, đừng nói so với toàn quốc, chỉ trong Tỉnh Đông Dương cũng không tính là ghê gớm gì.

Nhưng, những điều này cũng không phải chuyện mà bọn hắn cần quan tâm

Lúc này, Vương Dũng vội vã đi đến, thấy ba người đều ở đây, vội vã nói: "Hôm nay có xảy ra chuyện lớn rồi!"

Ba người cùng ngẩng đầu: "Có ý gì?"

Vương Dũng thần bí nói: "Chủ nhiệm vừa mới chuẩn bị phẫu thuật, bỗng nhiên viện trưởng muốn họp, nghe nói lãnh đạo phía trên đều tới, giống như có quan hệ với khoa cấp cứu chúng ta!"

...

...

Trong phòng họp, Thạch Kỳ ngồi ở đó, hôm nay hắn là "Nhân vật chính".

Có khả năng đây là lần cuối cùng hắn tham gia hội nghị này, cái danh hiệu Chủ nhiệm Thạch đoán chừng phải đổi thành phó chủ nhiệm Thạch.

Hội nghị hôm nay chủ yếu liên quan đến vấn đề phòng phẫu thuật ngoại khoa ngực và phòng phẫu thuật số 8 còn trống đến cùng thuộc về ai.

Đều muốn!

Phòng phẫu thuật giống như giường bệnh trong bệnh viện, đều là tài nguyên chiến lược của mỗi phòng ban.

Nhiều giường bệnh mang ý nghĩa hiệu quả và lợi ích của phòng ban tăng lên không ít, mà thêm một phòng phẫu thuật thuộc về mình, đối với bất kỳ một phòng ban ngoại khoa nào, đều là một thời cơ tốt, rốt cuộc không cần phải nhìn mặt người khác chờ đợi phẫu thuật, thậm chí có thể triển khai rất nhiều phẫu thuật mới.

Trương Hữu Phúc mặt đen lại: "Ta cảm thấy phòng phẫu thuật nên cho những phòng ban đang còn thiếu, hiện tại ngoại khoa chúng ta đang chuẩn bị mở thêm tổ gan mật thận, phòng phẫu thuật này cho chúng ta, có thể giúp ngoại khoa bệnh viện chúng ta phát triển hơn, ảnh hưởng đến việc đề cao trình độ ngoại khoa Tỉnh Nhị Viện."

"Mà cấp cứu với tư cách là phòng ban điều phối, từng phòng ban chúng ta đều có thể cân đối xử lý bệnh nhân, cho khoa cấp cứu phòng phẫu thuật là hoàn toàn không cần thiết. Bởi vì bất luận phẫu thuật gì thì khoa cấp cứu đều không thể tự mình hoàn thành, cho khoa cấp cứu phòng phẫu thuật, đây không phải... Lãng phí sao?"

Trương Hữu Phúc nói xong, không ai lên tiếng!

Lý Bảo Sơn cũng khinh thường nhiều lời hoặc là giải thích, hắn biết, tranh luận không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Bởi vì lúc này, người ra quyết định là ban lãnh đạo, văn kiện giấy trắng mực đen của Đảng đã viết xong, lần này là công bố kết quả, mà không phải hội nghị thảo luận, hắn tranh chấp thế nào cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Mà trái lại, Đàm Lập Quốc nhàn nhạt nói: "Ta cảm thấy đây là một nể mặt không tệ, cấp cứu là một phòng ban quan trọng, chúng ta thực sự nên cho thêm cho một chút trợ giúp, các phòng ban hắn là nên cân đối phối hợp với khoa cấp cứu làm tốt công việc lần này."

Trương Hữu Phúc lập tức sững sờ, gương mặt nhìn chằm chằm Đàm Lập Quốc, thấy biểu lộ của đối phương, cũng không nói nữa.

Nói thật, biến hóa này có thể nói là lời lệ phong hành, trong vòng một ngày tin tức đã được công bố, đừng nói Trương Hữu Phúc, cho dù là Đàm Lập Quốc cũng không kịp chuẩn bị.

Trương Hữu Phúc như suy nghĩ điều gì nhìn thoáng qua Đàm Lập Quốc, tự nhiên hắn có ý gì, phối hợp khoa cấp cứu làm tốt công việc.

Hai chữ phối hợp này cần phải suy nghĩ a.

Sáng sớm ngày thứ hai, thời điểm giao ban khoa cấp cứu, Lý Bảo Sơn cầm văn kiện của bệnh viện, nhìn mọi người nói.

"Hôm nay triển khai cuộc họp, mọi người ngồi xuống."

Giao ban khoa cấp cứu giống như đều quen thuộc tất cả mọi người đứng, đầu tiên là chỗ ngồi không đủ, thứ hai là lên tinh thần một chút.

Lý Bảo Sơn nói: "Từ hôm nay trở đi, khoa cấp cứu chúng ta có phòng phẫu thuật riêng của mình, phòng phẫu thuật số tám, số chín đều thuộc về khoa cấp cứu chúng ta. Cứ như vậy, khoa cấp cứu chúng ta có thể tự mình an bài phẫu thuật, y tá trưởng, người phải chú ý an bài cùng điều phối phẫu thuật, phối hợp y tá phòng phẫu thuật, làm tốt công việc lần này..."

Có thêm hai phòng phẫu thuật, cái này mang ý nghĩa phân công phòng ban lần nữa an bài lại.

Tất cả mọi người có chút chờ mong, không biết công việc của mình sẽ có biến hóa nhiều hay không?

Nếu... mình có thể có một phòng phẫu thuật tốt biết bao nhiêu!?

Lý Bảo Sơn tiếp tục nói: "Sau này, công việc của mọi người cũng sẽ được thay đổi một chút, ta chỉ thông báo thôi."

"Sau này, Chủ nhiệm An phụ trách cấp cứu ngoại khoa tay, phụ trách phòng phẫu thuật số tám, chúng ta mau chóng ổn định ngoại khoa tay, Vương Khiêm tiếp nhận công việc trước

kia của Chủ nhiệm An, bắt đầu tự mình quản lý bệnh nhân. Sau này, Trần Bình Sinh sẽ phụ trách phòng phẫu thuật số chín, làm các phẫu thuật mà phòng cấp cứu thường gặp, Trần Thương tiếp nhận công việc ban đầu của Trần Bình Sinh, tự mình quản lý bệnh nhân."

Bố trí vừa được nêu ra, lập tức người phía dưới bắt đầu hăm mộ.

Khoa cấp cứu còn có mấy cộng tác viên là lao động hợp đồng. Trước kia, bọn hắn đều phối hợp làm một vài công việc tạp dịch.

Không nghĩ tới, bây giờ Trần Thương cũng có thể độc lập làm quản lý bệnh nhân, không thể không hăm mộ và cảm khái.

"Thạch Na, công việc của ngươi không thay đổi, nhưng sau này ngươi phụ trách tất cả người bệnh nằm viện như trước kia công thêm hai tổ nữa, làm tổ trưởng của Trần Thương cùng Vương Khiêm. Sau này, Vương Khiêm, Trần Thương có việc thì trung cầu ý kiến Thạch Na."

Thạch Na nghe xong, lập tức mắt sáng rực lên!

Không thể nghĩ ngờ, Thạch Na tương đương với lên chức, cái này biến tướng là cô được làm Phó chủ nhiệm.

Điểm cống hiến cùng tiền thưởng là dựa theo hệ số điểm, thu hạ càng nhiều bệnh nhân, thu nhập của ngươi càng nhiều, mà hiện nay, nàng trực tiếp phụ trách ba tổ nhân viên, sao có thể không kích động?

Mà lúc này, Tần Duyệt tròn tròn mắt!

Ta đây?

Ta đây?

Vương Khiêm xoay người làm chủ nhân, ngay cả Trần Thương đều có thể tự mình quản bệnh nhân, còn mình thì sao?

Ta vẫn phải làm việc vật?

Vương Dững cũng trừng to mắt, nhiều người được thăng chức như vậy, còn mình thì sao?

Lý Bảo Sơn tiếp tục nói: "Trần Thương ngươi phụ trách phẫu thuật, chuyển phòng bệnh giao cho Vương Dững làm, sau này Vương Dững phối hợp với Trần Thương quản lý bệnh nhân."

"Tần Duyệt, còn về ngươi, sau này ngươi không cần quản phòng bệnh, phối hợp với Chủ nhiệm An, Trần Bình Sinh, Trần Thương làm tốt phẫu thuật, sau đó làm tốt công việc thống kê tin tức, công việc chủ yếu của ngươi chính là thực hiện điều chỉnh, làm tốt công việc nghiên cứu khoa học của phòng ban chúng ta."

Vừa nghe câu này, Tần Duyệt cùng Vương Dững lập tức hai mặt nhìn nhau!

Hai ta thành người hỗ trợ cho Trần Thương???

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Là bệnh nhân hay lừa gạt tiền?!

Đây là Lý Bảo Sơn một lần ném thừ!

Đó chính là người chuyên trách làm chuyên sự, công việc của Tần Duyệt chính là nghiên cứu khoa học.

Nếu như mỗi bác sĩ vừa xử lý nghiên cứu khoa học lại phải xử lý lâm sàng, căn bản không thể phân thân để hoàn thành được.

Hắn để Tần Duyệt thoát ly phòng bệnh và phẫu thuật, để thực hiện công việc tổng kết số liệu các phương pháp phẫu thuật, đề cao năng lực nghiên cứu khoa học cho khoa cấp cứu, đây là việc Lý Bảo Sơn vẫn phải làm.

Thời đại tiến bộ, nghiên cứu khoa học kết hợp cùng lâm sàng là thiết yếu!

Cử động quyết đoán này, có thể nói là một lần cải cách trọng đại của khoa cấp cứu Tỉnh Nhị Viện!

Mà lần này, thay đổi lớn nhất chính là Trần Thương, lấc mình trở thành lực lượng chủ chốt của khoa cấp cứu.

Công việc của Vương Dững nói trắng ra chính là công việc trước kia của Trần Thương, Vương Khiêm, chính là viết bệnh lịch, quản lý bệnh nhân...

Mà Trần Thương thì biến thành bác sĩ cấp trên của hắn!

Còn mình lại thành bác sĩ cấp dưới của Trần Thương...

Vương Dững chưa xót thờ dài.

Thậm chí hắn thấy chín mình còn không bằng Trần Thương, dù sao trước kia bác sĩ cấp trên của Trần Thương ít nhất còn lớn tuổi, tối thiểu trình độ kỹ thuật cũng tốt, mà mình... viết bệnh lịch làm việc vật cho Trần Thương, nói thật, Vương Dững thật sự biệt khuất!

Cho dù hắn không tốt, cũng không muốn luán lạc tới tình trạng này.

Vương Dững không chỉ là sợ chịu khổ cùng mất mặt, mà sợ không có hi vọng.

Trần Thương có thể giỏi hơn mình bao nhiêu?

Đi theo Trần Thương có thể học bao nhiêu thứ?

Hắn biết, Trần Thương có chút năng lực, hiểu thấu hơn mình, nhưng, cho dù giỏi cũng chỉ một mức độ nào đó mà thôi, cũng sẽ không vượt qua bản thân quá nhiều.

Đi theo Trần Thương có thể thay đổi mình bao nhiêu?

Quá có hạn!

Thế nhưng sinh hoạt chính là như vậy, người không có năng lực chỉ có thể bị chi phối.

Người muốn ở lại Tinh Nhị Viện, người phải phục tùng an bài.

Lúc này, Vương Dũng thậm chí đã dao động tâm tư muốn lưu tại Tinh Nhị Viện, dù sao đi theo Trần Thương học không được quá nhiều, cố gắng ở lại chỉ lãng phí thanh xuân.

Nếu như ở đây có thể làm hợp đồng còn tốt, nếu như lần này vẫn là cộng tác viên, Vương Dũng sẽ quyết định rời đi.

Ai...

Thời gian hai ba năm, ai có thể dứt bỏ?

Thật ra, Lý Bảo Sơn không nhằm vào ai, đây là một an bài hợp lý, hắn căn cứ năng khiếu khác nhau của từng người để thay đổi lại phân phối một chút, thật ra hắn muốn để Trần Thương chuyên môn làm phẫu thuật, nhưng tham khảo lời nói của Trần Bình Sinh, hắn cũng cảm thấy người trẻ tuổi nên quan sát, kính lịch một chút, cho nên mới cân nhắc để Vương Dũng đi theo Trần Thương.

Vương Dũng với tư cách là cộng tác viên, là người thích hợp nhất hỗ trợ làm việc vặt cho Trần Thương.

Tần Duyệt đối với công việc của mình cũng có chút hài lòng!

Dù sao sau này chỉ cần làm một chút phẫu thuật, thống kê số liệu, viết viết văn liền tốt, áp lực lâm sàng ít đi rất nhiều, học áp lực nghiên cứu khoa đề cao.

Nhưng... Công việc nghiên cứu khoa học, xét trong toàn khoa bộ cấp cứu là nơi dễ đạt được thành tích nhất.

Tần Duyệt cũng rất hài lòng!

Duy nhất không hài lòng chính là... Mình phải làm người hỗ trợ cho Trần Thương!

Nhân sự thay đổi, công việc phải hoàn thành chuyển giao trong vòng ba ngày, Vương Dũng là người khó chịu nhất trong đợt phân công công việc lần này.

Những người khác trên cơ bản đều có một chút tăng lên.

An Ngạn Quân thành người phụ trách tương lai ngoại khoa tay, Trần Bình Sinh làm người phụ trách mảng phẫu thuật khoa cấp cứu, Thạch Na thành tổ trưởng, Vương Khiêm, Trần Thương có quyền chính mình khám bệnh, Tần Duyệt thành nhân viên nghiên cứu khoa học cộng thêm nhân viên phẫu thuật.

...

...

Trần Thương lập tức bận rộn, chính hắn phải độc lập thu bệnh nhân, xử lý bệnh nhân, còn phải phẫu thuật, còn phải viết bệnh lịch.

Vương Dũng có chút lười biếng, dù sao trong lòng vẫn cảm thấy không công bằng, một đám nhân viên trở thành cấp trên của mình, trong lòng ai cũng đều không thoải mái, chớ nói chi là những người đang tuổi trẻ mới hai mươi tuổi không có ai phục ai.

Trần Thương không có thời gian an ủi Vương Dũng, cấp cứu cũng không phải nhà trẻ, người khóc náo loạn, ta phải cho người một que kẹo dỗ dành người

Buổi chiều thứ tư, khoa cấp cứu nhận đến một người bệnh, liền cho bọn tiểu bác sĩ vừa mới nhậm chức một hạ mã uy!

Buổi chiều tháng tám, khí trời mát mẻ, Trần Thương mới vừa từ phòng phẫu thuật đi ra, nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng ồn ào.

Lại tới bệnh nhân rồi?

Trần Thương xuyên qua cửa kính nhìn thấy một đôi nam nữ trẻ lão đảo nghiêng ngã đi đến, đi theo phía sau một hơn một mét là sáu tên đầu trọc mập mạp đầu đầy mồ hôi.

Người đàn ông đỡ lấy người phụ nữ, người phụ nữ rõ ràng ý thức mơ hồ, thân thể xụi lơ nằm trong ngực người đàn ông, hai người thất tha thất thểu ngã trái ngã phải giống như uống say.

Y tá trưởng Điền Hương Lan thấy thế vội vàng báo y tá đẩy tới xe, đỡ người phụ nữ đi lên, mà lúc này, Vương Dũng cũng tranh thủ thời gian đi ra, cùng nhau đẩy vào phòng cấp cứu.

Hiện tại, Trần Thương đã không phải là người hỗ trợ như lúc trước, gặp phải loại tình huống này phải độc lập xử lý bệnh nhân!

Trần Thương nói với y tá Tiểu Lâm: "Bắt đầu giám sát, đo huyết áp, nhịp tim."

Dứt lời, ba ngón tay của hắn đặt lên cổ tay người phụ nữ, lập tức cổ tay lạnh buốt truyền đến mạch đập yếu ớt.

Lúc này, hai mắt người phụ nữ đã nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch, cả người nhìn qua giống như rất nghiêm trọng.

Lúc này, người đàn ông nâng người phụ nữ đi vào kéo cánh tay nam nhân mập, hô: "Người không thể đi! Chúng ta sau khi ăn cơm xong tại nhà người liền thành như vậy, người không thể đi, ta sẽ báo cảnh sát!"

Người đàn ông rất gầy, vóc dáng cũng không cao, nhìn qua rất trung thực, để người ta vừa nhìn đã có một loại cảm giác yếu ớt.

Nam nhân mập lau mặt mồ hôi: "Không phải vậy, ta đi nhà vệ sinh, cái này đều đến bệnh viện, người buông ta ra trước đi!"

Tiểu Nam ôm cánh tay nam nhân mập, giọng nói rất lớn: "Không! Không được, ta không thể thả người!"

Lúc này, Trần Thương đi ra, hỏi người đàn ông: "Ai là người nhà?"

Tiểu nam nhân lôi kéo mập mập đi tới: "Chính là ta!"

Trần Thương gật đầu, không muốn nói quá nhiều, hỏi sơ lược tình huống.

Người đàn ông gầy yếu vô cùng đáng thương, trong mắt còn mang theo nước mắt: "Vợ ta ngay từ đầu không phải như vậy, không té xỉu, chính là hôm qua sau khi ăn cơm tại nhà hán trở về thì bắt đầu nôn, liên tục không dứt, sau đó ý thức có chút mơ hồ, phản ứng chậm chạp, chính là tiệm cơm nhà hán! Hôm nay, không nghĩ tới té xỉu..."

Người đàn ông gầy yếu không ngừng cường điệu chuyện sau khi ăn cơm tại nhà hán, hơn nữa kết hợp tất cả biểu hiện, tổng cộng mạnh mẽ giống như đang hướng đến tình huống ngộ độc thức ăn.

Trần Thương nhíu mày suy nghĩ nguyên nhân, lúc này Vương Dũng cũng đi tới, sau khi nhìn thấy bệnh nhân, lập tức trừng lớn mắt, không ngừng nháy mắt cho Trần Thương.

Lúc này, Trần Thương vội vàng suy nghĩ đến bệnh tình người bệnh, sao còn thời gian nhìn Vương Dũng lo lắng.

Bình thường mà nói, gặp phải hôn mê đầu tiên phải cân nhắc mấy phương diện, đầu tiên chính là bệnh biến trong đầu, thứ hai là não bị tổn thương, thứ ba là não bị trúng độc.

Trước kiểm tra đi!

Người phụ nữ số tuổi không lớn, cũng chỉ hai ba mươi tuổi, Trần Thương hỏi: "Nàng bình thường có bệnh gì không?"

Người đàn ông lắc đầu: "Không! Chính là sau khi ăn cơm ở nhà hán xong, về nhà ngủ một giấc liền thành như vậy!"

Lúc này, số liệu kiểm tra đã tới, HR: 120/min, BP: 96/ 55 mmHg, SPO 2: 99%(trung lưu lượng hút oxy), nhân phẩm 32 lần / điểm.

Người bệnh vẫn hôn mê, Trong lòng Trần Thương không ngừng suy nghĩ nguyên nhân, nhịp tim hơi nhanh a, có phải cao huyết áp không?

Trần Thương còn chưa kịp nói, người đàn ông lại cường điệu một câu: "Vợ ta bình thường khá tốt, không bệnh, có thể ăn có thể uống, chính là sau khi ăn một bữa cơm tại tiệm nhà hán thì thành như vậy!"

Tâm lý Trần Thương nắm chắc: "Tiểu Lâm, kiểm tra đường máu, còn có máu thông thường, lá gan thận, đường trong máu, huyết thanh... Các loại, đúng rồi, còn có phân tích axit lactic cùng huyết khí. Còn có, người cho người bệnh thở oxy, rồi truyền một bình dinh dưỡng!"

Sau khi nói xong, Trần Thương nói với Vương Dũng: "Người hỗ trợ mở bảng theo dõi vừa rồi, kiểm tra não CT gấp, bài trừ bệnh xuất huyết não, ta đi điều tra thêm."

Trần Thương lời còn chưa dứt, Vương Dũng chớp mắt ra hiệu cho Trần Thương, lôi kéo cánh tay Trần Thương đi ra cửa.

"Người này là lừa bịp! Ta gặp qua nhiều lần, hai vợ chồng này chuyên môn đến già người bị đùng, dọa người ta đưa tiền!" Vương Dũng nhắc nhở.

"Trước mấy ngày, bọn hán tới một lần, là lão Trần kiểm tra cho bọn họ."

Trần Thương lập tức ngăn cả người!

Cấp cứu chưa bao giờ thiếu những người bệnh như thế này, thường xuyên gặp, có thể nói là muôn hình muôn vẻ, đa dạng, không phân biệt nam nữ già trẻ, nhưng mục đích rất đơn thuần!

Lừa bịp tiền.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Vợ chồng vốn là chim cùng rừng

Trần Thương đã từng gặp qua một đôi mẹ con, mẹ già bệnh, con hiếu thảo, hai người phối hợp cực kỳ hoàn mỹ, thường xuyên đến chỗ khám bệnh truyền dịch, sau đó chính là toàn thân run rẩy ý thức không rõ, đưa đến phòng cấp cứu khẩn cấp, nhưng sau vào phòng cấp cứu thì không truyền máu cũng không trị liệu, con gái phụ trách đàm phán với bác sĩ khám bệnh, một khi tiền tới tay, bệnh của mẹ sẽ khỏi hẳn, sau đó biến mất không thấy gì nữa, có lẽ lần sau nhìn thấy, đối phương sẽ còn gật đầu cười nói với người, loại người này Trần Thương không muốn gặp, nhưng cũng sẽ không phối hợp, bình thường hẳn không muốn dẫn lừa lên người, dù sao hẳn đã tận mắt thấy có bác sĩ bói vì từ chối mà đi ra ngoài bị đánh phải vào cấp cứu, lần này là lấy thân phận người bệnh.

Nhưng...

Trần Thương cảm giác người phụ nữ này bệnh thật!

Nghĩ tới đây, Trần Thương đốc xúc đến: "Nhanh đi xuống lấy bảng theo dõi, kiểm tra một chút."

Vương Dũng trừng to mắt: "Đại ca, người nghe không hiểu ta có ý gì sao? Hẳn đến lừa bịp tiền, người..."

Trần Thương nhìn chằm chằm Vương Dũng, nói: "Người là bác sĩ, không phải Holmes, người đi kiểm tra xem triệu chứng của người bệnh là gì? Ta hoài nghi là thẩn thẩu Nonketotic tăng đường huyết dẫn đến hôn mê."

Vương Dũng nghe xong, không phục hừ một tiếng, xoay người rời đi, thẩn thẩn trong miệng: Chó cắn Lữ Động Tân không biết nhân tâm tốt.

Trần Thương thờ dài, lắc đầu, lúc này, bỗng nhiên trong nghe thấy bên trong não loạn lên.

Trần Thương đi vào, phát hiện người đàn ông gầy yếu đã bắt đầu làm âm ỉ!

"Các người làm cái gì đấy? Không thông qua ta ký tên đã bắt đầu kiểm tra sao? Ta nói cho các người biết, ta không có tiền!"

Trần Thương thấy thế, vội vàng nói: "Đừng như vậy! Vợ của người hiện tại rất nguy hiểm, là một loại triệu chứng trùng độc, nhất định phải sớm kiểm tra rõ ràng, nếu quá 48 giờ rất có thể triệu chứng sẽ tăng thêm!"

Nhận biết trùng độc là kỹ năng bị động, Trần Thương cũng không cảm thấy người phụ nữ này giả bộ!

Có chút bệnh có thể giả bộ nhưng mà có chút bệnh người cần bán không thể giả bộ được!

Người có thể giả bộ làm tay chân mình lạnh buốt không? Có thể giả bộ làm cho huyết áp tăng đến 90/60 không?

Thân là một bác sĩ, bất luận là nội khoa hay ngoại khoa, nhất định phải có một đôi mắt kim tinh.

Nói như Vương Dũng, có thể người bệnh đến lừa bịp tiền, đúng! Không bài trừ loại khả năng này, nhưng hắn vẫn nên cân nhắc tính mạng của người bệnh đầu tiên.

Bất luận người tốt hay người xấu, khi hắn đang nằm trên giường cấp cứu, thì chính là bệnh nhân.

Bác sĩ nào có phức tạp như vậy, trị bệnh cứu người là tốt rồi.

Trần Thương không muốn phán định tốt xấu, nhưng có bị bệnh hay không, Trần Thương phải phán đoán tốt, đây là trách nhiệm của hắn.

Người đàn ông nghe thấy Trần Thương nói lão bà gặp nguy hiểm, lập tức tròng mắt trừng lớn, không nói thêm gì, linh cơ khẽ động! Dứt khoát kéo mập mập đi vào nhà vệ sinh.

Vừa mới vào nhà vệ sinh, người đàn ông gầy yếu nhìn chung quanh một lần không có ai, lúc này mới nói với nam nhân mập: "Người nghe thấy rồi chứ, vợ ta hiện tại rất nguy hiểm, mà chúng ta không có bảo hiểm y tế, tất cả tiền đều phải do người ra."

Nam nhân mập là chủ tiệm cơm, cũng thường gặp loại tình huống này, hắn không muốn gây phiền toái, trực tiếp hỏi: "Người muốn bao nhiêu tiền?"

Gầy người đàn ông: "5000 khối! Người thấy vợ ta ra sao rồi chứ, tiền thuốc men thấp nhất phải năm ngàn khối tiền."

...

...

Cuộc giao dịch này Trần Thương không nhìn thấy, thế nhưng lúc này y tá Tiểu Lâm vội vã chạy tới, trong tay rõ ràng chính là dụng cụ đo lượng đường trong máu!

"Lượng đường trong máu 33.3 mmol/L!"

Trần Thương sững sờ!

Trợn tròn mắt!

Quả nhiên cao như vậy!

Hiện tại, trong lòng Trần Thương đã càng thêm chắc chắn, càng thêm khẳng định là trùng độc thẩm thấu Nonketotic tăng đường huyết dẫn đến hôn mê.

Nhưng để xác thực còn phải chờ sau khi có kiểm tra!

Cho dù là Vương Dũng nói đối phương lừa bịp tiền, hơn nữa biểu hiện của người đàn ông cũng cực kỳ giống, nhưng Trần Thương không chủ quan.

Hiện tại xem ra không sai!

Lượng đường trong máu 33.3.

Tiểu Lâm bồi thêm một câu: "Bác sĩ Trần, thiết bị điện tử đo lượng đường trong máu này tối đa chỉ có thể đo đến 33.3, nếu cao hơn cũng chỉ hiển thị 33.3! Cụ thể bao nhiêu còn phải chờ tin tức từ phòng xét nghiệm."

Trần Thương nghe xong lời này, lập tức nhú mày, sau khi suy nghĩ một phen, vội vàng nói: "Thêm một bình chất lỏng! Vương Dũng đâu? Thêm một bình chất lỏng!"

Giọng nói của Vương Dũng rõ ràng nhiều hơn mấy phần qua loa tắc trách: "Chất lỏng gì!? Ta cho người biết, lần trước bọn họ cũng là 33, không chừng người ta uống nhiều đường thì sao!"

Lúc này, Trần Thương chém đinh chặt sắt nói: "500 ml NaCl 0.9%, nhanh truyền đi!"

Vương Dũng cắt một tiếng, nói tới nói lui, Trần Thương vẫn muốn làm.

Không bao lâu, Tiểu Lâm vội vàng nói: "Bác sĩ Trần, đã có kết quả xét nghiệm máu!"

Hai mắt Trần Thương sáng lên: " Bao nhiêu?"

Tiểu Lâm "Bạch cầu 18.4, trung tính 90%, HB(huyết sắc tố): 135g."

Trần Thương quay người tiếp tục nói: "Thêm 250 ml NaCl 0.9% +0.4g Levofloxacin!"

Nếu như vừa rồi nước muối sinh lý không quan trọng, lúc này sử dụng Levofloxacin Vương Dũng cảm thấy Trần Thương quá phận, nhin không được nói: "Đại ca, người ta rõ ràng là giả bị dụng, người nhất định phải làm như vậy sao? Levofloxacin ở phòng ban chúng ta có hạn a, người hỏi Tiểu Lâm một chút, đây quả thật là một lưu manh, đến lừa bịp tiền!"

Y tá phòng cấp cứu có ba bốn người, thấy Vương Dũng nói như vậy, cũng trầm mặc.

Hoàn toàn chính xác, bọn họ gặp qua hai vợ chồng này đã mấy lần, mỗi lần tới đây đều có bộ dáng như vậy.

Trần Thương quay người trừng mắt Vương Dũng: "Ta là bác sĩ chủ quản, bệnh nhân có bất cứ chuyện gì đều do ta phụ trách, người không làm phải không, Tiểu Lâm, người đi giúp ta kiểm tra bảng theo dõi!"

Wương Dũng hừ lạnh một tiếng, đứng dậy bực tức rồi đi: "Người nào thích làm thì làm đi!"

Nói xong hần bỏ đi!

Tiểu Lâm thờ dài, giải thích với Trần Thương: "Bác sĩ tiểu Trầndùng nóng giận, thật ra Bác sĩ Vương... Chính là ghét ác như cừu, nhìn những người này không vừa mắt, có một lần Bác sĩ Vương chỉ ra một người lừa bịp tiền, kết quả... Kết quả ca đêm tối hôm đó, Bác sĩ Vương bị người đánh! Ta cũng cảm thấy mấy người này là đến lừa bịp tiền..."

Trần Thương nghe xong, thờ dài, không nhiều lời.

Lại đợi không đến 20 phút, kết quả xét nghiệm đầy đủ đã có!

Lượng đường trong máu 35.1 mmol/L(dụng cụ đo lượng đường trong máu của phòng xét nghiệm rất chuẩn xác, dụng cụ đo lượng đường trong máu bình thường cao nhất là 33.3, máy tính đo lượng đường trong máu cũng mới 23.3), lượng Natri trong máu 182 mmol/L, lượng Ka-Li trong máu (Ka) 4.95, khí Clo trong máu 100, nước tiểu thông thường: Đồng thể 3+, nước tiểu đường 3+.

Chính là biến chứng của bệnh tiểu đường: Lượng đường huyết quá cao dẫn đến hôn mê!

Rất nhanh!

Các kết quả phân tích máu, axit lactic đều giảm.

Trần Thương càng xem trái tim càng lạnh.

Còn may kịp thời kiểm tra trị liệu, nếu không sợ là sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Phải biết rằng bệnh này thật sự nguy hiểm đến tính mạng.

Mà lúc này, hai người một mập một gầy đi tới, không biết là đạt thành hiệp nghị gì, hay là như thế nào, dù sao lúc này hai người rất vui vẻ, trò chuyện rất cời mờ.

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mơ Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Kích hoạt hệ thống sư đồ

Giờ này khắc này, y tá chung quanh có thể nói là tin phục Trần Thương tới cực điểm.

Trần Thương trong tình huống như vậy đều có thể phân biệt rõ đúng sai, có thể thấy được năng lực không phải bình thường.

Loại khí độ cùng khí tràng này, đặc biệt là quả quyết trong lúc chẩn bệnh, cực kỳ tự tin! Rất giống với chủ nhiệm Lý Bảo Sơn!

Có lẽ, người lợi hại đều giống nhau.

Tiểu Lâm thấy thế: "Bác sĩ Trần, làm sao bây giờ?"

Trần Thương thờ dài: "Trước dùng tài chính của khoa cấp cứu, chữa trị cho cô ấy trước đã, ta xuống bảng theo dõi, người đến chấp hành."

Tiểu Lâm gật đầu: "Bác sĩ Trần, nàng thật không phải là gà bộ hả?"

Trần Thương gật đầu: "Đúng vậy, không phải, bệnh này không có ai nguyên ý chữa, quá nguy hiểm, là bệnh liên quan đến tính mạng!"

Tiểu Lâm nghe xong cũng thờ dài, nghĩ đến cái tên đàn ông căn bã chạy trốn kia, cảm thấy người phụ nữ này có chút đáng thương, nhin không được hỏi: "Được rồi. Bác sĩ Trần... bệnh này sẽ chết người sao?"

Trần Thương lắc đầu, không nói chuyện.

Tật bệnh cho dù nguy hiểm, thì có thể nguy hiểm hơn lòng người tàn khốc sao?

Ôm đau dù tàn nhẫn, nhưng có đủ so sánh với thời điểm người đàn ông quyết tuyệt rồi đi vừa rồi không?

Ai...

Khảo nghiệm nhân loại, chung quy vẫn là lòng người, mà không phải bệnh tật.

Qua nửa phút, Trần Thương đã thuần thục bảng theo dõi.

Loại trùng độc này, khó khăn nhất chính là tìm kiếm nguyên nhân gây bệnh, tìm được nguyên nhân thì đơn giản đối chứng trị liệu là được.

Trần Thương đột nhiên phát hiện, lúc trước đạt được【 nhận biết trùng độc 】cấp đại sư của Chủ nhiệm Lý là cường hãn cỡ nào!

Sau khi nhìn thấy bệnh nhân, năng lực tư duy logic trong đầu Trần Thương có thể thấy rõ.

Phân loại chủng loại trứng độc và biểu hiện lâm sàng để phân chia, Trần Thương có thể từ đó trực tiếp phát hiện nguyên nhân gây bệnh, đồng thời tìm ra sách lược trị liệu.

Vương Dũng cũng không biết đi đâu, Trần Thương thờ dài, có lẽ phương thức mình xử lý chuyện này cũng tồn tại một vài vấn đề, tranh thủ thông báo cho Vương Dũng một chút.

Hai ngày sau, người phụ nữ sau khi hôn mê đã Tỉnh lại, tình huống thân thể cũng khôi phục không tệ, trị liệu kế tiếp sẽ do khoa nội tiết thực hiện.

Người phụ nữ gọi là Trình Phương, trên người chỉ có mấy trăm khối tiền, người ngoại địa, đã ở Thị trấn An Dương ba năm.

Từ khi người phụ nữ bắt đầu nằm viện, người đàn ông chưa từng tới thăm lần nào, mà Trình Phương cũng im lặng, từ đầu tới đuôi không nói lời nào, chớ nói chi là giao tiền.

Thẳng đến khi nàng chuyển khoa, người phụ nữ mới len lén trốn viện.

Vì thế, Trần Thương bị phê bình.

Mọi người ở đây coi là chuyện này sẽ kết thúc như vậy, không ngờ đến ngày thứ sáu, buổi tối lúc sắp tan việc, Trình Phương tới tìm tới Trần Thương, ngay trước mặt đám người, trực tiếp quỹ xuống đập đầu trước mặt Trần Thương rồi đứng dậy rời đi.

Lúc ấy, trực tiếp làm cho đám người của phòng làm việc choáng!

Đuổi theo ra ngoài, Trần Thương mới biết được Trình Phương đã chạy xa.

Y tá trưởng gọi điện thoại nói cho Trần Thương, Trình Phương đã giao tiền thuốc men.

Hai ngày này, Vương Dũng có tương đối nhiều việc nên không quan tâm lắm, buổi tối sau khi tan việc, Trần Thương đang muốn về nhà, Vương Dũng gọi Trần Thương lại.

"Tối này ngươi có rảnh không?" Lúc nói chuyện, Vương Dũng gãi đầu, ánh mắt có chút mất tự nhiên.

Trần Thương cười nói: "Không chuyện gì, thế nào?"

Vương Dũng vội vàng nói: "Cái kia... Buổi tối đi ăn một bữa cơm chứ?"

Trần Thương gật đầu cười nói: "Được rồi."

Hai người không đi chỗ nào cao cấp mà ngay gần Thôn Mã Đại, tìm một quầy bán đồ nướng, gọi một thùng bia, sau đó gọi thêm một đồng đồ nướng.

Vương Dũng đồ đầy chén rượu cho Trần Thương, nói: "Đến, Trần Thương, hai ta uống một chén."

Một chén vào trong bụng, cắn một miếng da hồ tiêu, cả người dễ chịu!

Mượn vị cay, Trần Thương lại uống một ngụm.

Hai nam nhân uống rượu, nếu không phải nói nhiều, nếu không phải rượu nhiều.

Vương Dũng rõ ràng có tâm sự, không mấy chén, đã bắt đầu nói nhiều, đầu lưỡi cũng lớn.

"Thương nhi, ngươi cảm thấy ta thế nào?" Vương Dũng nhìn chằm chằm Trần Thương hỏi.

Trần Thương nhẹ gật đầu, mời một ly: "Mặt mày sáng sủa, tích cực cầu tiến, Tiểu Lâm nói ngươi nếu đặt ở thời cổ đại là anh hùng, ghét ác như cừu, hành hiệp trượng nghĩa."

Vương Dũng nghe xong, cười, tự giễu nói: "Đánh rắm! Ta là anh hùng, kém xa đâu, nói thật, Thương nhi, nói thật lòng, có đôi khi ta rất ghen ghét ngươi! Ghen tị đến ghen ghét!"

"Hai ta cùng một lượt tiến vào bệnh viện, đúng không? Sau khi vào, ta cảm thấy ta biểu hiện rất tốt, đi theo chủ nhiệm phẫu thuật, hơn nữa bình thường, ta thường xuyên tham gia hoạt động phòng ban, nói thật, ta tự nhận chính mình cũng coi là tích cực cầu tiến."

"Nói trắng ra là, giữa đồng nghiệp không phải chính là so sánh đầu sao? Ta so cùng ngươi, hiện tại ta mới phát hiện, ngươi thật lợi hại! Chỉ là bình thường không hiển sơn không lộ thủy mà thôi! Trong nhóm chúng ta, Thương nhi ngươi là an tâm nhất, điệu thấp, nếu không phải lần trước nhà máy hóa chất bị nổ, ta cũng không biết ngươi có trình độ như vậy. Thật!"

"Ta khi đó mới biết được, trong lúc bất tri bất giác, ta lại kém ngươi nhiều như thế."

Trần Thương thờ dài: "Tính cách hai ta không giống nhau, ta không thích giao tiếp nhiều, bình thường lúc rảnh rỗi thì lấy sách ra đọc, ngươi không giống, Vương Dũng, ngươi đi ra xem một chút, bệnh viện chúng ta có bao nhiêu người không nhận ra ngươi?"

"Vì vậy ngươi cũng không cần nghĩ lung tung chi cho nhúc đầu, cố gắng thực hiện kỳ kiểm tra lần này cho tốt đi, hiện tại cùng làm cùng hưởng, hợp đồng cùng biên chế chênh lệch không lớn."

Trần Thương an ủi cũng có một chút tác dụng, Vương Dũng thờ dài: "Ai... Ta cũng rất muốn giống như ngươi, trở nên nổi bật, đến bệnh viện lớn làm! Để cha mẹ ta vui vẻ tự hào."

"Ta học tập không bằng ngươi, thi không đậu nghiên cứu sinh, tiến vào bệnh viện chỉ hy vọng có được hợp đồng lao động làm đến già là được rồi, làm chủ nhiệm gì đó thì ta không dám nghĩ, chỉ muốn học một chút bản lĩnh, sau này không đến mức thất nghiệp."

"Ngay từ đầu, khi ta nghe thấy chủ nhiệm chia ta cho ngươi, trong lòng ta có chút nén giận, muốn từ chức, thật!"

"Ta cảm thấy ngươi giỏi hơn ta là không sai, thế nhưng có thể giỏi hơn ta bao nhiêu? Ta đi theo ngươi có thể học bao nhiêu thứ? Vương Dũng ta có cái gì nói cái đó, ngươi cũng đừng chê cười, đây đều là lời thật lòng của ta."

"Thế nhưng, khoảng thời gian này ta mới phát hiện, là tầm nhìn của ta hạn hẹp, mơ tưởng xa vời, chênh lệch quá xa với ngươi, chưa nói đầu xa, chỉ riêng chuyện Trình Phương kia, nếu thật sự Trình Phương ở bệnh viện chúng ta xảy ra vấn đề gì, ta đừng nói chuyện chính, không bị khai trừ đã rất may mắn rồi!"

"Vì vậy, hôm nay gọi ngươi ra đây, ta muốn nói lời xin lỗi, ngươi đừng ghét bỏ ta, thật, ta thật phục ngươi, Thương nhi, sau này ta chính là bác sĩ cấp dưới của ngươi, ta nghe ngươi, tới tới tới, hai ta uống hết ly này!"

Chín chai bia, Trần Thương uống bốn chai, Vương Dũng uống năm chai, uống nhiều quá.

Nói nhiều!

Thế nhưng nói thật cũng nhiều.

Sau khi uống rượu, có người thích thổi ngưu bức, có người thích khóc, có người thích nói lời trong lòng, có người thích trầm mặc không nói...

Trần Thương thích đi tiểu.

Sau khi trở về, Vương Dũng đã kết xong.

Mà Trần Thương nhìn thấy trên đầu Vương Dũng từ từ bay lên một dấu chấm hỏi.

Có nhiệm vụ?

【 Đỉnh! Trợ giúp Vương Dũng hoàn thành nhiệm vụ: Thành công thi đấu hợp đồng lao động, sau khi hoàn thành nhiệm vụ, nhận được ban thưởng: 1: Nhận được một huấn luyện kỹ năng ngẫu nhiên; 2. Cấp bậc + 1; 3: Mở ra hệ thống sư đồ. 】

Trần Thương sững sờ!

Phần thưởng phong phú như thế?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bác Sĩ Mở Hack* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.